

श्रीमद् बुद्धिसागर सूरीश्वर७ ग्रंथभाषा ग्रंथांक ११५

आंतर ज्योति

(त्रीने विभाग)

रचयिता आचार्य
श्रीमद् कृति सागरसूरीश्वर७

: प्रकाशक :

विन्जपुर जैनाचार्य श्री बुद्धिसागरसूरीश्वर७ ज्ञान-
मंदिर तरङ्गी सेक्रेटरी शा. भोगीलाल अमथालाल
विन्जपुर.

किं ३-०-०

श्रीमद् बुद्धिसागर सूरीधरल्ल ग्रंथमाला ग्रंथांक ११५

आंतर न्योति

(त्रिदशोत्तराक्षर)

रचयिता आचार्य
श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीधरल्ल

: प्रकाशक :

विलापुर जैनाचार्य श्री बुद्धिसागर सूरीधरल्ल ज्ञान
मंदिर तरहथी सेक्टर शा. भोगी ज्ञान अभयानाल
विलापुर.

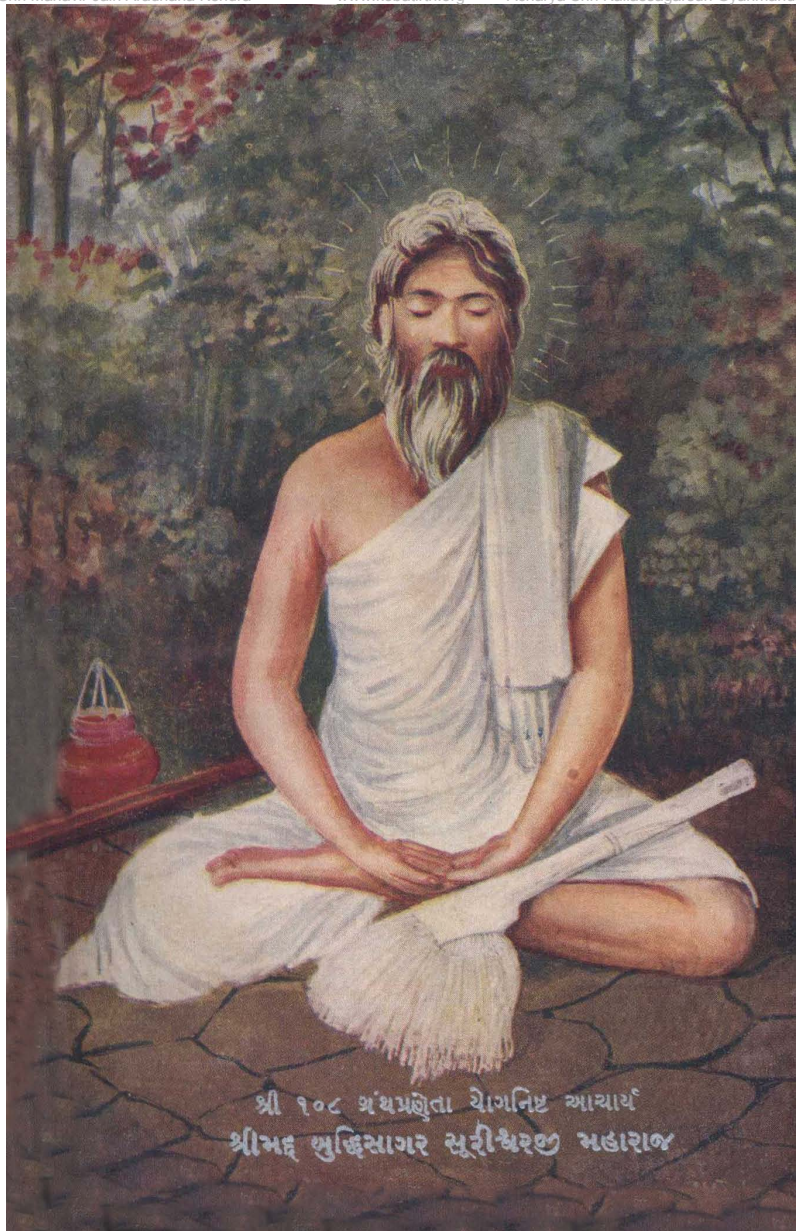
किं ३-०-०

चीर संवत् २४८४
विक्रम संवत् २०१४
ऋस्वीसन १६५८

प्रत. १०००

: मुद्रक :

पंडित भद्रलाल अवेर्यंद गांधी,
नयन प्रिन्टिंग प्रेस,
ढांडवानी वाडी, रीचीरोड पुल
नीचे, अमदावाद.

श्री १०८ अक्षप्रखिता योगनिष्ठ आचार्य
श्रीमद् बुद्धिसागर सूर्येश्वर महाशय

બે બેબી

“ અતિદુર્લભ મનુષ્ય ભવ પામતિ મનુષ્યો જિન્માત્રી પીવામાં વિષય વિલાસોમાં દિવસો-મહિના તથા વર્ષો, વ્યતીત કરવામાં આવે તો તે મનુષ્ય ભવની સફલતા મેળવી શકે નહી. એટલું જ નહિ પરંતુ પણ પ'ખી વિગેરેનું આયુષ્ય બાંધી અત્યંત કષ્ટ દાયક પણ પ'ખીના ભવમાં યાતના-વેદના વેઠવાનો વખત લાગી આવે એવા દુઃખો વેઠવા પડે નહી તે માટે યૌવનમાં વિષય કપાયના વિકારોને નિવારવા બલ શુદ્ધિને વાપરવાની ખાસ જરૂર છે. સમજણ વિનાના મનુષ્યો વિષય કપાયના વિકારોમાં સુખ માનતા હોવાથી તેમાં જ આસક્ત બને છે. પણ તેની પાછળ દોડતી આવતી આધિ-વ્યાધિ વિહંબનાએ દેખતા નથી. તેથી જ શોક સંતાપ-પરિતાપાદિકના દુઃખો કદાપી ખસતા નથી.

પારકાઓની ચિન્તામાં, નિન્દા કરવામાં, તેઓના સંકટ દુઃખો-દિવેલાયે ખુશી થવામાં તથા પરિબ્રહ્મ વિગેરેને વધારવામાં વખત વ્યતીત કરવામાં સાચા સુખના સાધનો તરફ-દૃષ્ટિપાત પણ કયાંથી થાય.

સાચા સુખના સાધનો મેળવી તેઓનું રક્ષણ કરવા વિપત્તિઓથી મુક્ત થવાનો અવસર મલે તે માટે સમ્યગ્ જ્ઞાનીઓએ કૃપા કરીને વિવિધ ઉપાયો બતાવ્યા છે. સાધનો બતાવીને બેસી રહ્યા નથી પણ આત્મગુણો તરફ નજર પડે તે માટે વારે વારે પ્રયાસ કર્યો છે. આ આત્મગુણો તરફની નજર તેજ આંતરજ્યોતિ. આ આંતરજ્યોતિ તરફ નજર રાખવામાં આવે તો આત્મિક-વ્યવહારિક કર્તવ્યોમાં ચીકણા કર્મો ન બંધાય. તે માટે અમેએ આ ગ્રંથ નિરૂપણ કરેલ છે. આ વિવેચનમાં દૃષ્ટિદોષથી તેમજ પ્રેસના દોષથી જે બૂલો રહેલી હોય તે સુધારી વાંચવા ભલામણ છે. આ આંતર જ્યોતિ ભાગ-૩ અઢી મહિનામાં છાપી આપેલ શ્રી નયન પ્રેસના માલીક પંડિત : મહત્લાલ જવેરચંદભાઈની અમે કદર કરીએ છીએ. તથા આ ગ્રંથમાં કાનો માત્ર અગર ખીજ અક્ષરો રહી ગયા હોય તે સુધારી વાંચવા તરફી લેશો.

લી.

કીર્તિસાગરસૂરિ

શ્રી આંતર જ્યોત ભાગ-૩માં આવેલ મહત્ત તરીકેની રકમની યાદી

- ૨૧૦-૦-૦ ઉપાધ્યાય-કૈલાસસાગરજી ગણી વર્ધના ઉપદેશથી-અમ-
દાવાદ-જૈન સોસાયટીની તરફથી.
- ૧૨૦૦-૦-૦ અનુયોગાચાર્ય' પંન્યાસ-મહોદયસાગરજી મણીના ઉપદેશથી
જુદા જુદા શ્રાવકો તરફથી.
- ૧૦૦-૦-૦ સાધ્વીજી-મનોહરશ્રીજીના ઉપદેશથી શ્રી. ગોલવાડના ઉપા-
શ્રય તરફથી.
- ૧૦૦-૦-૦ સંઘવી-શ્રાવક-મણીલાલ લોદ્રાવાળા તરફથી હા-કંકુચંદભાઈ
તથા-બખલદાસ.
- ૫૧-૦-૦ પ્રાંતીજી-શેઠ-રતિલાલ કેશવલાલભાઈ તરફથી.
- ૫૦-૦-૦ વિઝ્ઞપુર-શા સકરચંદ-અમઘાલાલ તરફથી. હા બાણુલાલ.
- ૪૧-૦-૦ પ્રાંતીજી શ્રાવિકા-દીવાળીઆઈના ઉપાશ્રય તરફથી.
- ૪૧-૦-૦ પ્રાંતીજી હુમડના ઉપાશ્રય તરફથી.
- ૨૫-૦-૦ પ્રાંતીજી-શ્રાવિકા રેવાઆઈ તરફથી હા. શા-શામળદાસ
તુલજનરામે આપ્યા.
- ૨૫-૦-૦ મેસાણા-સોમચંદ-ચુનીલાલ તરફથી
- ૨૫-૦-૦ મેસાણા-પુનમચંદભાઈ કૌઆચંદ તરફથી
- ૨૫-૦-૦ ઘાટકોપર-શા-નેમચંદભાઈ તારાચંદભાઈ તરફથી.

આંતર્યોતિદૈષ્ટા-શાંતમૂર્તિ
શ્રીમદ્ ડીતિસાગરસૂરીશ્વરજી મહારાજ

જન્મ:-સં. ૧૯૪૬
પંચાસ પદ:-સં. ૧૯૮૪

દીક્ષા:-સં. ૧૯૬૯
આચાર્ય પદ:-સં. ૧૯૯૬

શ્રી આંતર જ્યોતિ ભા-૩: શુદ્ધિપત્રક

પૃષ્ઠ	લિટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૩	૪	ળા	ળ
૯	૯	તે	તેના
૧૭	૨૨	તેઆ	તેઓને
૧૯	૮	તેથી	તેથી
૧૯	૧૪	૦	ને
૨૯	૨૩	કોઇન	કોઇની
૩૧	૧૯	પસા	પૈસા
૩૧	૧૦	રહેલ	રહેલ
૩૩	૨૧	બવા	બાવા
૩૩	૨૪	રાત્ર	રાત્રી
૩૬	૬	આત	આર્ત
૩૯	૯	મ	માં
૪૩	૧૪	ઓ	ઓ
૪૫	૨૪	અમણુ	અવણુ
૪૮	૨૦	ગોઠવણુ	ગોઠણુ-
૫૭	૬	ક	કે
૫૮	૧૧	ગની	બની
૫૮	૧૩	અળેલી	મળેલી
૬૦	૨	ધરિછ	ધરિછા

६

पृष्ठ	शिटी	अशुद्धि	शुद्धि
६२	८	वप	वेष
६८	१७	६६	६२
७१	५	०	२
७२	१७	०	५
७३	११	यलु	यालु
७६	१६	कृति	विकृति
७६	१६	जा	जा
८१	२०	ओ	ओक
८६	१८	हे	हवे
८७	६	आ	अ
८७	२४	वणुव	वैणुव
८८	१६	जवा	जोवा
८२	७	ना	नु
१०१	८	आम	आम सांभणी
१३५	१	हडा	हडा
१३५	१५	हता	हता नडी
१४१	२२	ता	तो
१४३	१६	हशे	हशे नडि
१६६	१६	सन्भा	सन्भादि
१६८	७	दाव्ये	आन्व्ये
१७१	१८	पाडवा	पाडवा
१७४	१२	सुठि	सुठि
१७५	७	यलु	पलु
१७८	११	ने	०
१८६	७	व	५
१८१	८	संजधी	संजध

9

पृष्ठ	खिटी	अशुद्धि	शुद्धि
१६१	११	ना	नो
१६२	१६	परतु	परंतु
२०८	४	पडी	पेडी
२०६	११	आत्मा	आत्माने
२४१	७	यी	नी
२१३	१	कय	कयं
२१५	७	अने	परंतु
२१६	११	सार	भार
२४२	८	उ	उ
२५७	७	रथुव	रथुव
२५६	१०	हाकेरे	हाकेरे
२६६	१६	पदा	पदाथी
२६६	१६	•	अथि
२७३	४	क	कथं
२८६	१३	अ	भां
२८६	२३	वद्य	वैद्य
२६३	१६	धरुपी	धरुपी पीडा
२६५	६	न	ने
२६६	२०	व	वै
३०२	१४	निन्ध	निन्ध
३०४	१	ना	ता
३०७	४	जोडाणु	जोडाणुपणु
३०६	६	आअ	आअ
३१४	३	नो	ना
३१४	१४	नी	थी
३१८	२	थे	थो

૯

પ્રક્ર	લિટી	અશુદ્ધિ	શુદ્ધિ
૩૧૯	૬	વષ	વૈષ
૩૨૩	૭	બૂલ	મૂલ
૩૩૩	૧૯	સહય	સહાય
૩૩૪	૫	યાતમા	યાતનામાં
૩૩૪	૧૭	પરોપાર	પરોપકાર
૩૫૯	૧૯	અન્ય	અંગેય
૩૬૨	૧૨	ગળર	ગુળરી
૩૬૮	૮	સંકોટોને	સંકોટ
૩૬૯	૩	ખી	ખી
૩૭૯	૧૮	પણુ	પણુ ન માન્યુ
૩૮૦	૯	થી	તી
૩૮૨	૧૭	બુદ્ધિ	બુદ્ધિ
૩૮૪	૫	સર	હર
૩૮૫	૧૮	શે	શે
૩૯૫	૧૬	પીડ	પીડા
૩૯૫	૨૦	૦	દિ
૪૦૭	૧૨	મ	માં
૪૦૭	૧૩	આખ	આખર
૪૦૭	૩૨	તતુ	તિ
૪૧૪	૧૪	ખતે	અતે
૪૫૦	૧૩	પડે	પડે
૪૫૪	૧૭	ની	થી

ॐ ह्रीं श्रीं क्लृं अहं ॥
 सद्गुरु श्रीमद्बुद्धिसागरजी श्रीश्वराय नमो नमः
 ऐं ऐं ऐं ऐं ऐं शारदायै नमः

卐

आं त र ज्यो ति

भाग ३ जे

卐

१ सभ्यगू ज्ञानथी आत्मतत्त्व परार्थ.

भणेल वस्तुओनी सकलता—

सभ्यगू दर्शन अने सभ्यगू ज्ञान द्वारा सबजनो व्यवहारिक कार्यों करतां छतां लेपाता नथी, निर्लेपतामां रहीने कर्मना अंधननो राग-द्वेष अने मोहना विकाराने छडावे छे. तथा आत्मतत्त्वने शोधता रहे छे अटवे तेओने आधि-व्याधि अने उपाधि अहु सतावी शकती नथी. तयारे संसारिक सुखमां आसक्त अनेल अज्ञानीओने व्यावहारिक कार्योंमां अज्ञानताना योगे आधि-व्याधि अने विडंभनाओ वारे वारे सताव्या करे छे. साधन संपन्नता पशु आत्मलाभने लेवामां अशक्त अने छे अने एवन पर्यंत विविध चिन्ताओमां घेराता रहे छे.

सरवाडनुं दृष्टान्त

जेक सरवाडना हाथमां पारसमणि, चिन्तामणि हाथमां

૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

આળ્યો પણ તેના સ્વરૂપને અને તેના પ્રભાવને નહીં બાણુતો
 હોવાથી ઘેટાના ગળિ બાંધ્યો, અજ્ઞાનતાયે વસ્તુ તત્ત્વની
 ઝોળખાણુ થતી નથી. જેથી મનુષ્યો પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થએલ
 અનુકુલ સાધનોની સાત્ય સ્પર્થકતા ભરવા સમર્થ બનતા નથી
 તે સદાય ખીચારા રહે છે. બહાદુર બનતા નથી/ આ ભરવાડને
 ચિન્તાચૂરક ચિન્તામણિ પ્રાપ્ત થયો છતાં ખીચારા ને ખીચારા
 રહ્યો કારણકે તેના સ્વરૂપને પ્રભાવને બાણુતો મથી. તેને પથરા
 માની ઘેટાના ગળિ બાંધ્યો છે. તેવામાં તેના તત્ત્વને બાણુનાર-અને
 પ્રભાવને પીછાણુનાર જવેલેલે તેની આગળી કરી. તેના કદ્યા
 પ્રમાણે મિષ્ટાન્ન પૂર્વક પચીસ રૂપિયા આપીને લઈ લીધો અજ્ઞાની
 ભરવાડ, આટલુ મળવાથી મણો ખુશી થયો પણ સત્ય લાભને
 લઈ શક્યો નહીં. બત્રીશ દોષને ટાળવા માટે પ્રયત્ન
 કરનારને હીનતા હીનતા ભાસતી નથી. અજ્ઞાની માણુ-
 સોને ચિન્તામણિ-કામકુંભ કામધેનુ અને કલ્પવૃક્ષ કરતાં
 પણ અધિક મહિમાવંત અને જેની કિંમત મહોટો જવેરી
 પણ કરી શકે નહીં. જેવો મનુષ્યભવ પુણ્યોદયે મળ્યો.
 પરંતુ ખાનપાનમાં, મોજશોખમાં-વિષય કષાયના વિકારોમાં
 લખટ બનવાથી અને તેમાં ખુશી થતા હોવાથી તેની
 સ્પર્થકતા અને સંકલ્પતા કરી શકતા નથી. જેઓ સમ્યગ્જ્ઞાન
 મેળવી શકશે નહીં અને આત્મ સ્વરૂપને ઝોળખશે નહીં તે
 તેઓની હીનતા અને ઠીનતા ખસશે પણ નહીં. પશુની
 માફક મનુષ્ય ભવ પૂરા કરીને જ્યો માટે અરે ભાગ્ય
 શાલિઓ ! તમોને મહાચોવિદેશ મનુષ્યભવ. દશ દષ્ટાન્તે દુર્લભ
 પ્રાપ્ત થયો છે. માટે સમ-દેવ અને સૌહાર્ય ચિકારોને

આંતર જ્યોતિ

૩

કંબળે કરવા પૂર્વક મૂલમાંથી તેઓને ત્યાગ કરવા તત્પર બને અને આત્મિક તત્ત્વને ઓળખવા સમ્યગ્જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રને ધણા દૃઢભાવથી આદર કરીને, અજ્ઞાનતા અને પ્રમાદને હઠાવી આત્મસ્વરૂપને ઓળખે તો આત્મ સ્વરૂપને ઓળખ્યા પછી દીનતા-હીનતા અને યાચનાઓ જે ચિન્તા-ઓને કરાવી રહી છે તે આપોઆપ પુણીયા શ્રાવકની માફક ખસી જશે.

શ્રાવકનું દૃષ્ટાન્ત

પુણીયા શ્રાવકે મનુષ્ય ભવની સફલતા કરવા માટે રૂનો પુણીઓ વેચી જે મળે તેમાં સંતોષ રાખીને આત્મ સ્વરૂપને ઓળખવા અનાદિકાલની અજ્ઞાનતા-હીનતા-દીનતા-અને યાચનાઓને ટાળવા માટે સામાયિક કરવાની ટેવ પાડી. આત્મસ્વરૂપને ઓળખવાનું લક્ષ્યમાં રાખીને દશ માનસિક, દશ વાચિક અને બાર કાયિક દોષોને ટાળવાનો અભ્યાસ આદર્યો. તેમાં લગની હોવાથી સફલતાને પ્રાપ્ત કરી. પ્રભુ સર્વજ્ઞ મહાવીર સ્વામીએ તેમનું સામાયિક વખાણ્યું. અને સત્રાટ્ શ્રેણિક નૃપને કહ્યું કે, જે પુણીયા-શ્રાવકના એક સામાયિકનું ફલ તમોને મળેતો નરકના આયુષ્યનો બંધ તૂટે છે તેમના સામાયિકમાં નરકના આયુષ્યને તોડવાની શક્તિ હશે ત્યારે જ પ્રભુએ કહ્યું હશે જ ને, તો આ શ્રાવકની સામાયિકમાં કેટલી શક્તિ ? કેવો મન-વચન અને કાયા પર કબજો ? તથા સંતોષ-નિર્લેપતા પણ કેવી ? આવી તાકાત મેળવવા માટે લગની લગાડવી તે આવશ્યક છે કારણ તે વિના અનાદિકાલના વિષય-કષાયના

૬

આ. કીર્તિ'સાગરસુરિ રચિત

વિકારો અને વાસનાના આનિર્ભાવો ખસતા નથી. આત્મ સામાયિક ક્ષણે યાચ? જ્યારે તેમો સાંસારિક સુખની આસક્તિ ટાળીને તેમજ સમ્યક્ જ્ઞાનવિકિને પ્રાપ્ત કરવા પૂર્વક બત્રીશ દોષને ટાળવા લગની લગાડો તો જ યાચ દુન્યવી સુખની મીઠાશ લેવામાં અને તેમાં રાચી માચી રહેવામાં કર્મોના બંધનોને તોડનાર નિર્મલ સામાયિક જ્ઞાની શકતું નથી. માટે સંસારના પદાર્થોની આસક્તિને દૂર કરી. આસક્તિ રાખીને વ્રત નિયમને લેનારની તેનું પાલન કરવામાં અને પોષણ કરવામાં દઢતા રહેતી નથી. સહજ પ્રતિકુલતા આવવાથી વિવેકને વિસારી વિવિધ આનાઓ કાઢીને લીધેલા વ્રત નિયમને વિસારે છે.

લાલસાનું દૃષ્ટાન્ત

એક લાલશાં નામના માણસે શુરૂ પાસેથી કોઇની વસ્તુ પૂછ્યા વિના લેવી નહી એવી બાધા લીધી. તેને હરરોજ કારણવશાત્ જે ગાઉ દૂર રહેલ ગામમાં જવું પડે છે. માર્ગે રહેલા આંખાના વૃક્ષોને દેખી મનમાં તેની કેરીઓ લેવાની અભિલાષા હરરોજ રહ્યા કરે છે. એક દિવસ તે માર્ગે જતાં મનોહર કેરીઓવાળો આંખો દેખ્યો. માનસિક વૃત્તિ કાણુ રહી નહી અને લીધેલી બાધા બાળે નહી તેવી મુક્તિ કરીને આંખાની પાસે આજ્ઞા માગવા લાગ્યો. અરે આંખા તારી કેરીઓ, હથ બાર લઉં. આંખો તો ક્યાંથી મોલે? પણ પોતે બેલવા લાગ્યો. 'લે.' હથ-પંદર. આ પ્રમાણે બીલી પંદરેક કેરીઓ લઈ લેતો અને મનમાં માનતો કે, લીધેલી બાધા સમ્યક છે અને કેરીઓ પણ મળે છે.

આંતર ભ્યેતિ

૫

આંખાના ઉપર ફેરીઓ જોઈ થયેલી જોઈને વિચાર કરવા પૂર્વક તેનો માલિક સતેજ રહ્યો, તેવામાં 'લાલસા', આવીને આંખાને કહેવા લાગ્યો. 'અરે આંખા ! ફેરીઓ લઈ દશ, ઘાર ? 'લે. દશ પંદર' આ પ્રમાણે બોલી ધોક્કા વડે પંદર ફેરીઓ તોડી પાડીને જ્યાં લેવા જાય છે તેટલામાં સંતાઈ રહેલ આંખાનો માલિક આવીને કહેવા લાગ્યો કે, 'અરે ધોકાશા ! લાલસાને દશ માઈ કે ધાર ? 'મારુ દશ કે પંદર ધોકા !' આમ કહીને ધોકા લઈને લાલસાને પંદર ધોકા લખાયા. લાલસાને ધણો માર પડ્યો. પંદર દિવસે આલવાની શક્તિ આવી. હવે ફેરીઓ લેવાની કલાને જૂલી ગયો. તે માર્ગે જાય છે પરંતુ તેનું નામ પણ લેતો નથી. આ પ્રમાણે કેટલાક માણસો આસક્તિને રાખીને બાધાઓ તો લે છે. પરંતુ તે વસ્તુઓ હાજર થતાં બાધાઓને જૂલી જાય છે. તેથી કર્મરાજ ધોક્કા લગાવે તેમાં શી નવીનતા ? જ્યારે આફત આવીને હાજર થાય છે. ત્યારે અન્ય ઉપર ઢોપનો આરોપ કરીને વ્યાકુળ બનવા પૂર્વક વેર લેવાની અગર તેનો બહલો લેવાની વૃત્તિ રાખે છે. પણ વેર વળતુ નથી. અને અધિક અધિક દુઃખી થતો રહે છે. જે આસક્તિ જોઈ કરે તો લીધેલા વ્રત નિયમ સારી રીતે પાળી શકાય ને વિષયના વિકારોનું જોર આલી શકે નહીં. માનસિકવૃત્તિ તથા પાંચ ઇન્દ્રિયો પણ કબજે આવે. અને આનંદ પૂર્વક જીવન પસાર થાય. માટે આત્મતરફને જોળવા આસક્તિનો તમામ કાળે વિવેકપૂર્વક વ્રતો-નિયમોને જોઈ અને પાલન કરવું તે અતિ ઉત્તમ છે.

૨ પરોપકારમાં સ્વોપકાર પણ સધાય છે.

સમ્યગ્જ્ઞાની વિચાર અને વિવેક પૂર્વક પ્રત્યેક પ્રાણીઓ ઉપર કૃષ્ણા લાવીને શક્ય સહકાર-સહાયને આપીને પોતાની ક્ષેત્ર બંધવી સ્વજીવનની ઉન્નતિ સાધે છે. તેઓ સમજે છે કે પરોપકાર વિના આત્મોન્નતિ જલ્દી સધાતી નથી. અને આનંદ પૂર્વક જીવન વ્યતીત થતું નથી. પરોપકારને સ્વોપકાર માને છે તેઓ સારી રીતે માન્યતાને ધરાવે છે કે પરોપકાર વિના પોતે આગળ વધી શકે તેમ નથી. જે જે માણસોએ સ્વોન્નતિને સાધી છે તે પરોપકારના આધારેજ. એટલે તેવા પ્રસંગે શક્ય પરોપકારને કરવામાં પાછા પડતા નથી.

ડોક્ટરનું દૃષ્ટાન્ત

સામાન્ય સ્થિતિમાન એક શ્રાવકના પુત્રે અન્યની પાસેથી મદદ લઈને ડોક્ટરી અભ્યાસ સારી રીતે કરી ડોક્ટર બન્યો પણ ધાર્મિક અભ્યાસ સારા પ્રમાણમાં પ્રથમ કરેલ હોવાથી જે જે દર્દીઓ આવે તેઓના ઉપર કૃષ્ણા ભાવ લાવીને જો તે દર્દીઓની સારી સ્થિતિ ન હોય તો “ફી” લેતો નહી. અને મદદ દવા આપતો તેથી તેની ગામ નગરમાં સારી રીતે પ્રસિદ્ધિ થઈ. સદ્ગૃહસ્થો પણ તેની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. અને ધંધો અધિક પ્રમાણમાં ચાલવા લાગ્યો. કમાણી ઘણી થતી હોવાથી પરોપકારમાં પ્રેમ અધિક વધ્યો. એક મજૂર, આખો દિવસ મજૂરી કરી જે પૈસાઓ પ્રાપ્ત થાય. તેના આધારે માતપિતા પુત્રાદિનું ભરણ પોષણ કરતો પણ તાવ આવતો હોવાથી મજૂરી કરી શકાતી નહીં. કુટુંબ પૈસાના અભાવે ભૂખે રહેવા લાગ્યું. ડોક્ટરને દવાના પૈસા આપવાની પણ તાકાત નહોતી. આ

આતર જ્યોતિ

૭૭

ડોક્ટરને બીમાર પડેલ મજુર અને તેના પરિવારની દશાની ખબર પડી. કરુણા લાવી ત્યાં આવીને તેને દવા તથા ભરણપોષણાર્થે પચીશ રૂપિયા આપી પરોપકાર કર્યો. અને સ્વોન્નતિને સાધાને સદ્ગતિને મેળવી આમ સ્વોપકાર સહેજે થાય છે.

૩ વિવેક કરીને જ્ઞાનાવરણીય કર્મોને દૂર હઠાવો.

અનાદિ કાલથી આત્મા કર્મોવડે લિપ્ત બનેલ છે. અને રાગ-દ્વેષ અને મોહ વડે અધિકાધિક લિપ્ત બનીને ચાર ગતિમાં ચોરાશી લાખ યોનીઓમાં પરિભ્રમણ કરે છે. કર્મો વડે જ કર્મો બંધાય છે. આઠ કર્મો સિદ્ધ ભગવાનોને નથી તેથી તેઓ કર્મોને બાંધતા નથી અને રાગ-દ્વેષ અને મોહના અભાવે અનંત-અવ્યાબાધ સુખનો અનુભવ કરી રહેલ છે. આપણે રાગ-દ્વેષાદિકનો જે ત્યાગ કરીએ, સર્વથા-સર્વદા અને સર્વત્ર જે તેઓનો ક્ષય થએલ હોય તો અનંત સુખનો અવ્યાબાધ રીતે અનુભવ કરી શકીએ. જ્ઞાનાવરણીય કર્મથી જ્ઞાનાવરણીય કર્મ બંધાય છે, અને દર્શનાવરણીય કર્મથી દર્શનાવરણીય કર્મ બંધાતું રહે છે. અને દર્શનાવરણીય કર્મથી મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મ બંધાય છે. અને મિથ્યાત્વ મોહનીય કર્મના આધારે ચારે ગતિમાં પરિભ્રમણ કરવું પડે છે. જે મિથ્યાત્વમોહનીય કર્મનો ક્ષય થાય તો કર્મોનો ભાર નથી કે લાંબો કાળ ટકી શકે, માટે પ્રથમ જ્ઞાનાવરણીયનો ક્ષય કરવા માટે સમ્યગ્ જ્ઞાનની આવશ્યકતા રહેલી છે. સમ્યગ્ જ્ઞાનથી વસ્તુગતે વસ્તુની સમજણ પડે છે. હેય જ્ઞેય અને ઉપાદેયની સમજણ પડતાં

મુંઝવણ રહેતી નથી. દર્શનાવશ્યીય કર્મોનો ક્ષય થવા પૂર્વક આત્માના ગુણોમાં—તથા જિનેશ્વરના ગુણોમાં શ્રદ્ધા આવે છે. અને સાથે સાથે અનુકંપા—વૈરાગ્ય—સંવેગ અને પ્રશમાદિ સદ્ગુણો પણ આવીને નિવાસ કરે છે. આ સદ્ગુણોના બલથી ચારિત્રને આવવાનો અવકાશ પ્રાપ્ત થાય છે અને ચારિત્રથી કર્મોની નિર્જરા પૂર્વક આત્મિક વિકાસ સંધાતો રહે છે. તેથી અપૂર્વ સત્યાનંદનો અનુભવ થાય છે. રાગ-દ્વેષ અને મોહનો સર્વથા ક્ષય થયેલો હોવાથી જન્મ જરા-અને મૃત્યુની જાળ રહેતી નથી. માટે વસ્તુને વસ્તુગતે બાંધે વસ્તુ વસ્તુ સ્વરૂપે જ્યાં સુધી સમજાશે નહીં અર્થાત્ હેયજેય અને ઉપાદેયની સમજણ પડશે નહીં ત્યાં સુધી દરેક બાબતમાં મુંઝવણ રહેવાની જ. અને અસત્યને સત્ય તરીકે માની ખેસાશે તથા સત્ય વસ્તુ તરફ આહર બાવ રહેશે નહીં ઉપેક્ષા વૃત્તિ રહેવાની જ અસત્ય તથા ક્ષણ વિનાશી વસ્તુઓમાં આહર વધતાં. પ્રેમ વધતાં સત્ય સુખ મળે પણ ક્યાંથી ? અસત્ય વસ્તુ કદાપિ સત્ય સુખને આપવા સમર્થ બનતા નથી તેમજ મુંઝવણના યોગે ઉત્પન્ન થયેલ ચિન્તાઓ વ્યાધિઓ અને વિડંબનાઓને ખસવાનો માર્ગ મળતો નથી. એટલે જ્યાં સુધી વસ્તુઓને તેના સ્વરૂપે બાંધીએ નહીં વિચાર વિવેક દ્વારા પૃથ-ક્રૂકરણ કરીએ નહીં ત્યાં સુધી મોહનીય કર્મોનું બલ રહેવાનું જ અને વિવિધ વિડંબનાઓ સર્વત્ર આવીને ઉપસ્થિત થવાની જ તમોને આધિ-બ્યાધિ અને ત્રિડંબનાઓ દુઃખ જનક બાસતી હોય તો સમ્યક્જ્ઞાન દ્વારા વિચાર અને વિવેક

આંતર જ્યોતિ

૬

કરીને વસ્તુના સ્વરૂપને સત્ય રીતે જોળવો જોઈ મુંઝવણ થશે નહીં. અને ચિન્તાદિક પણ સ્વયંભવ ખસી જશે. ચિન્તાઓ વ્યાધિઓ અને વિડંબનાઓને દૂર કરવાની શક્તિ તમારામાં ભરપૂર છે. પરંતુ તેના સાધનોને મેળવતા નથી તેથી તમોને ઉપલબ્ધ ક્યાંથી થાય ? ચિન્તાદિક વધારે સાધનોને મહામહેનતે પણ મેળવો છો. અને વ્યાધિ, વિડંબનાઓને દૂર કરવા અભિલાષા પૂર્વક પ્રયાસ કરો છો તો તે વ્યાધિ વિગેરે કેવી રીતે ટળશે ? વિચાર કરો વિવેક લાવો ? કદાચ તે ટળશે નહીં. અને મુંઝવણમાં વધારો થતો રહેશે આથી ધારેલ કાર્ય સંપૂર્ણ થશે નહીં.

પોલીસોએ કોર્ટમાં એક મહોટી ચોરી કરનારને ન્યાયાધીશની આગળ ઉભો રાખ્યો. ન્યાયાધીશે, તે ચોરને પૂછ્યું કે તારું નામ શું છે ? તેણે કહ્યું કે “ લખો ” બીજાવાર પૂછ્યું તેના જવાબમાં ચોરે કહ્યું કે ‘લખો’ ત્રીજાવાર પૂછતાં પણ તેણે ‘લખો’ કહ્યું. ન્યાયાધીશ સમજ્યો એવું કે, લખો લખો બોલ્યા કરે છે પણ નામ કેતો નથી. તેથી તે મુંઝવણ થઈ. સત્ય વસ્તુની ખબર પડી નહીં. બળી તેને ચોરને કહ્યું કે તારા આપતું નામ શું ? તેણે કહ્યું કે ‘ માંડો ’ આ પ્રમાણે ત્રણ વાર પુરૂષતાં ચોરે માંડો માંડો કહ્યા ક્યું ન્યાયાધીશને મુંઝવણનો પાર રહ્યો નહીં. અને મનમાં ખબરડવા લાગ્યો કે આ મૂખ “ લખો અને માંડો ” તેવું નામ અને તેના આપતું નામ પુરૂષતાં બોલ્યા કરે છે. માટે આ પાગલ હોવો જોઈએ અને પાગલની જુબાની લેવી તે મુખ્ય છે. આમ ધારીને તેને છોડી દીધા. આ ચોર તે ન્યાયાધીશની ઠાંચી

૧૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કરતો નાશી ગયો. પોલીસો ઝંખવાણા પડયા. અને કહેવા લાગ્યા કે મહામહેનતે તેને પકડયો અને તમોએ જલ્દી મૂકી દીધો એ ઠીક ન કયું. ન્યાયાધીશે કહ્યું કે તેનું નામ તથા તેના બાપનું નામ પુચ્છતાં. લખો અને માંડો આમ બોલ્યા કરતો હતો તેથી પાગલ બાણીને તેને છોડી મૂક્યો. પોલીશે કહ્યું કે 'સાહેબ તે પાગલ નહોતો પણ આપ તેનું નામ સમજ્યા નહિ તે ચોરનું નામ લખો હતું અને તેના બાપનું નામ માંડો હતું તેથી તે પ્રમાણે બોલતો હતો.' આ સાંભળીને ન્યાયાધીશને ચિન્તાનેા પાર રહ્યો નહી. આ લોકો મારી હાંસી કરશે અને ફજેતી કરશે પણ હવે શું કરવું. ? ચોર પાછો પકડાય એમ નહોતો. આ પ્રમાણે ન્યાયાધીશને પણ નામની સમજણ ન પડતાં ચિન્તાનેા પાર રહ્યો નહીં. તેા આત્માના તત્ત્વની સમજણ પડે ક્યાંથી ? ખરાખર વિચાર કરીને બીજા બાણકારને પુચ્છ્યું હોત તેા તેા નામની અને સ્વરૂપની સમજણ પડત.

નિમિત્તો, સારાં હોય તેા, બુદ્ધિબલ સફલ થાય છે.

નિમિત્તો, માનવોને બુદ્ધિ-શક્તિ અને સત્તાને વધારવામાં સારી રીતે મદદ કરે છે, પરંતુ તે સારા અને અનુકુલ મળ્યા હોય તેા જ. ખરાબ અને પ્રતિકુલ નિમિત્તો મળતાં બુદ્ધિ-શક્તિ વિગેરેમાં ખગાડા પેસે છે અને હાંસી પાત્ર થવાય છે. ભલે પછી રાજા મહારાજા હોય કે શેઠ શાહુકાર હોય. એટલે શુભ નિમિત્તોનેા આદર કરવાની આવશ્યકતા રહેલી છે. દરેક માનવો સ્વયંબુદ્ધિબલમાં આગળ વધી શકતા નથી અને બુદ્ધિબલની વ્યાવહારિક તેમજ ધાર્મિકકાર્યોમાં ખાસ

આંતર જ્યોતિ

૧૧૭

જરૂર છે. જો બુદ્ધિ ન હોય તો દરેક કાર્યો સારી રીતે બની શકતાં નથી અને સફલતા ધારણ કરી શકાતી નથી, બુદ્ધિ-બલથી ગમે તેવી વ્યાવહારિક કાર્યોમાં ગુચ્ચવણ પડી હોય તો પણ સુગમતાએ તે ઉકેલી શકાય છે અને ધાર્મિક કાર્યોમાં સફલતા મેળવી શકાય છે.

એક બુદ્ધિમાન માણસ કોઈ એક ગામ તરફ જતો હતો માર્ગમાં આંખાવાડીયું આવ્યું. એક આંખા ઉપર મનોહર કેરીઓ ભુકી રહેલ હતી. તેથી કેરીઓ ખાવાનું મન થયું. પણ આંખાનું વૃક્ષ ઘણું ઉંચું હતું. તેથી કેરીઓને લઈ શકાય એમ નહોતી. તેથી તેણે કેરીઓનું લક્ષણ કરતા વાંદરાને ઘેત્રણ પથરાઓ માર્યાં. તે પથરા તેઓ ચૂકાવીને ઘણી રીસ સાથે કેરીઓ પોતાના હાથમાં હતી તે લઈને પથરા મારનારને મારવા માંડી. આ પ્રમાણે માણસ પથરાઓ મારે છે. અને વાંદરા કેરીઓ મારે છે. આ પ્રમાણે દશ ધાર કેરીઓ લઈ માણસ ચાલતો થાય છે. નિમિત્ત સારાં હોય તો યથેચ્છ લાભ થાય છે અને ખરાબ હોય તો લાભને બદલે નુકશાન થઈ જાય છે.

૪ વિચારપૂર્વક વિવેક કરવાથી બુદ્ધિબલમાં વધારો થતાં આધિવ્યાધિ અને ઉપાધિઓ ટળી જાય છે. અને સહનતા વિગેરે ગુણો આવીને વસે છે. માટે લાભ કરનાર વિચારોને કરવા. ખરાબ વિચારોની સામે શુભ વિચારો કરીને ખરાબ વિચારોને હટાવવાની ટેવ પાડવી તે જરૂરની છે. વિચારકોને એવા નિમિત્તો મળતાં ખરાબ વિચારો આવે છે. પણ તેઓ, તેઓના સામેના શુભ વિચારો ઉપસ્થિત કરીને

૧૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

હઠાવી શકે છે. એટલે ખોટા વિચારોનું જોર ચાલતું નથી, અને આપોઆપ ખોટા વિચાર ખસી જાય છે. જેઓ ખરાબ વિચારોના સામેના શુભ વિચારો કરતા નથી તેઓના ઉપર તે દુષ્ટ વિચારો ઘેરો ઘાલે છે. અને મન તનને તપાવી નાંખે છે. જે પંડિતનો ફાંકો રાખતા હોય તેઓ જો દુષ્ટ વિચારોનો સામનો કરી શકે નહીં તો તેની પંડિતાઈ લાભ આપવાને બદલે નુકશાનકારક બને છે. સાધુતા પણ શુભ વિચારો વડે શોભે છે અને આત્મકલ્યાણને તે સાધુતા સારી રીતે સાધી શકે છે. ક્રોધના વિચારો કેવા કેવા વિકારો અને વિપાકો વડે અત્યંત દુઃખકારક બને છે. તેનો રીતસર વિકારો નાશક ક્ષમાના વિચારો જો કરાય તો તે ઉત્પન્ન થયેલ ક્રોધના વિચારોમાં પરિવર્તન થાય છે અને તન મનમાં શાંતિ રહે છે. અભિમાન-ગર્વના વિચારો નબ્રતાને ધારણ કરીને ટાળવા જઈએ. માયાના વિચારોને ટાળવા માટે તેના વિપાકોને પરિણામનો વિચાર કરીને સરલતા ધારણ કરવી. તથા સર્વ પાપોના મૂલભૂત લોભના વિચારોને સંતોષ ધારણ કરીને સમ્યક્ જ્ઞાનપૂર્વક ઉપયોગ રાખવો. કે જેથી તનમનને તપાવનાર ચિન્તાઓ દૂર ખસી જાય અને સમત્વનો લાભ લેવાય.

ચિન્તાઓ થવાનું કારણ આપણા વિષય કષાયના વિચારો અને વિપાકો છે.

જ્યાં સુધી તેવા દુષ્ટ વિચારો રહેશે ત્યાં સુધી અનુકૂલ સાધનો હાજર હોવા છતાં પણ ચિન્તાઓ દૂર ખસવાની

આંતર જ્યોતિ

૧૩

નહી. માટે સદ્વિચારો કરીને શાંત બની સર્વ ધાર્મિક કાર્યો કરો તેથી ધાર્યા કરતાં અપૂર્વ લાભ થશે ધૈર્ય-ઉદારતા-ક્ષમા-નમ્રતા સરલતા અને સંતોષાદિ ગુણો. આવીને નિવાસ કરશે સદ્ગુણોને ધૈર્યાદિગુણો સાથે ગાઢ સંબંધ રહેલો છે. તેથી જ ગર્વિત બનેલા નૃપનો ગર્વ-અભિમાન ઉતારી શકાય છે. અને સદ્ગુણો વડે વાસિત બનાવી શકાય છે. એક રાજાને પોતાની સત્તાનો સંપત્તિનો અને સાહ્ય-બીનો ઘણો ગર્વ હતો અને મદમાં આવી સિંહાસન પર આરૂઢ થઈને અધિકારીઓને તથા શેઠ શાહુકારોને કહેતો કે, પ્રભુ જે ન કરે તે અમે અમારી સત્તાના આધરે કરવા સમર્થ છીએ. માટે પ્રભુ કરતાં અમે અધિક શક્તિમાન છીએ. આ પ્રમાણે સભામાં અભિમાન પૂર્વક બોલતા નૃપને સાંભળીને એક સજ્જન સદ્ગુણીને બહુ લાગી આવતું.

એકદા નિર્ભય બની સમયને બરાબર પીછાનીને ધૈર્યને ધારણ કરવા પૂર્વક અભિમાની રાજાને કહ્યું કે, મહારાજા ! તમે કહો છો તે બરાબર છે. પ્રભુની સત્તા શક્તિ અને અનંત સામર્થ્ય છે. એટલે તમે જે અપરાધો ગુન્હા કે ભૂલો કરો તેવી ભૂલો અપરાધો તે પ્રભુ કરી શકે નહી. અન્ય ગુન્હેગારોને તમે હદ બહાર કાઢી મૂકો પણ પ્રભુની સત્તા તો સર્વવ્યાપક છે. એટલે ગુન્હેગારોને તે કયા સ્થળે કાઢી મૂકે ? આ પ્રમાણે સાંભળીને નૃપનો ગર્વ ગળી ગયો અને કહેવા લાગ્યો કે તે ધિરતા પૂર્વક સારી રીતે ટકોર કરી. હવે હું સમજ્યો કે પ્રભુની અનંત સત્તા અને સુખ કયાં ? અને મારી મર્યાદાવાળી સત્તા અને સાહ્યબી કયાં ? અત્યારસુધી ગર્વમાં

૧૪

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

આવીને જે બોલ્યા કરતો હતો તેથી પ્રભુનો ગુન્હેગાર બન્યો હવે આવા વિચારો અને ઉભ્યારો કરીશ નહીં.' આ પ્રમાણે નૃપ સમજણના ધરમાં આવીને નમ્ર અને સરલ બન્યો. આ પ્રમાણે ખુશામતનો ત્યાગ કરીને જેઓ નિર્ભય બનેલ હોય છે. તેઓ પોતે પોતાના આત્માનો ઉદ્ધાર કરવા. તેમજ પરનો ઉદ્ધાર કરવા સમર્થ બને છે. આ રાજા તો ગુણુનુરાગી-અને ગુણુગ્રાહી હતો તેથી જલ્દી નમ્રતા ને ધારણ કરીને થતી ભૂલોને સુધારી સરલ અને સંતોષી બન્યો પરંતુ કેટલાક એવા હોય છે, યુક્તિપૂર્વક સમજાવતાં ગર્વિત હોવાથી રાવણની માફક પોતાનો ગર્વ મૂકતા નથી, આવા અભિમાનીઓ ન માને તો સજ્જનોએ અકસોસ કરવો નહીં. પરંતુ પોતાના સદ્ગુણોમાં દૃઢ થવું. કારણ કે જેઓ સમજાવ્યા સમજતા નથી અને અત્યંત મદમાં આવી અપરાધોને વધારતા રહે છે. તેથી તેઓ ગુણુના ભાજન લાયક થતા નથી. આમ સમજી ઉપેક્ષા ભાવ ધારણ કરવો. કે જેથી આત્મહિત તો સધાય. અકસોસ કરવાથી અગર ચિન્તાઓ કરવાથી તો સદ્ગુણોમાં હાની પહોચે છે, કેટલાક ભાગ્યશાલીઓ, અન્યજનો અગર સ્વજનને અભિમાન-મમતાનો ત્યાગ કરવા લાગણી પૂર્વક સમજાવે તે છતાં પણ અહંકાર-મમતાનો ત્યાગ કરતા નથી ત્યારે ઘણા પરિતાપ કરીને ઝુર્યા કરે છે અને ચિન્તા કરીને અતિ દુઃખી બને છે તે ઉચિત નથી. તે વખતે આ માણસો કર્મોના વિકારથી અધિક ઘેરાએલ છે. આમ સમજી આત્મકલ્યાણમાં રહેવું.

આંતર જ્યોતિ

૧૫

પ મનુષ્યજન્મનો સાર જો કોઈ હોય તો સમ્યગ્
જ્ઞાનીઓની વિનયપૂર્વક આરાધના કરીને
સમ્યગ્ જ્ઞાની બનવું.

આ કરવાથી સંસારિક આધિ-વ્યાધિ અને વિડંબનાઓનું
જોર ચાલશે નહીં; સમ્યગ્ જ્ઞાનરહિત મનુષ્યો સહજ
પ્રતિકુલતા ઉપસ્થિત થતાં તેનું મ્હોટું રૂપ ધારણ કરીને
વારે વારે ચિન્તાઓ કર્યા કરે છે તેથી જે પ્રતિકુલતા
આવી છે, તે અધિક જોર પકડે છે. એટલે પ્રતિકુલતાને
નિવારવાના ઉપાયો હસ્તગત થતા નથી. તથા દરેક બાબતોમાં
અનુકુલતા આવે છે તે ગર્વને ધારણ કરીને ઉન્મત્ત બની
વિષય કષાયોના વિકારોમાં આસક્ત બનીને પરિણામે
અત્યંત દુઃખનું ભાજન બને છે. જો તેઓ સમ્યગ્જ્ઞાનીની
વિનયપૂર્વક આરાધના કરે તો સમ્યગ્જ્ઞાનીબનીને પ્રતિકુલતાના
પ્રસંગે તથા અનુકુલતાના સંયોગે પ્રાપ્ત થતાં શોક પરિ-
તાપાદિકને રાગ-દ્વેષ અને મોહાદિકને હઠાવી આત્મિક
વિકાસને સાધવામાં સમર્થ બને. અને દુન્યવી પદાર્થોની
આસક્તિનો ત્યાગી બની આનંદપૂર્વક જીવનને પસાર કરે
માટે સમ્યગ્જ્ઞાનીઓના પ્રત્યનીક થવું નહીં. તેઓની પાસે
વિરુદ્ધ વર્તન કરવું નહીં. તેઓ જેમ પ્રસન્ન રહે તે પ્રમાણે
વર્તન રાખવું. તેમની આશાતના કરવાથી તેમજ તેઓના
સામે પડવાથી કોઈ જ્ઞાની બનતા નથી પણ જ્ઞાનાવરણીય
કર્મ અંધાય છે. અને આ ભવમાં-પરભવમાં સમ્યગ્જ્ઞાની
થવાતું નથી તેથી વારે વારે દરેક પ્રસંગે મુઝવણ આવીને
ઉપસ્થિત થાય છે. તથા જ્ઞાન સાધનોની આશાતના કરવાથી

૧૧

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

તે સમ્યક્ને જીવંત રક્ષણ મળું નહીં હોવાથી સમ્યક્ને માટે ધણી સુસ્કેલી આવી પડે છે માટે તેની પણ આશ્વત્થવૃક્ષ ત્યાગ કરવાની આવશ્યકતા છે.

૬ વ્યાવહારિક કાર્યોમાં સમ્યક્જ્ઞાનના અભાવે અનેક પ્રકારના કંકાસ વિખવાદ વિગેરે ઉપસ્થિત થાય છે.

સમ્યક્જ્ઞાનના અભાવે અહંકાર-અભિમાન ઇર્ષ્યાદિને આવવાનો અવકાશ મળી આવે છે. આવા હુશુભોને જ્યારે પ્રવેશ થાય છે ત્યારે માનવો માણસાઈને પણ ગુમાવીને પશુવૃત્તિ ધારણ કરે છે સહજમાં અભિમાનને ધારણ કરીને ઝગડો ઉભો કરે છે એક પિતાના બે ભાઈઓ યુવાવસ્થામાં આવ્યા પછી વિચાર કરે છે કે પિતાની પુંજના આધારે જીવન વ્યતીત કરવાથી પ્રવીણતા, સ્વાધીનતા તેમજ અનુભવ આવશે નહીં. માટે આપણે પરદેશમાં જઈ આપણે સ્વયં વ્યાપાર કરીને ધનને પ્રાપ્ત કરીયે: તેથી સારી રીતે પ્રસિદ્ધ થઈશું. આમ વિચારી બંને ભાઈઓ પરદેશમાં જઈને કુશલતા પૂર્વક વ્યાપાર કરવા લાગ્યા. ધનાદિકમાં જ ધ્યાન હોવાથી ક્ષિય કષાયોના વિકારોમાં વશ ન બનતા પૈસા પ્રાપ્ત કરવા લાગ્યા. પાંચ વર્ષમાં તે સારી કમાણી કરીને પોતાના વતન તરફ તેઓએ પ્રયાણ કર્યું. પરંતુ માર્ગમાં સમ્યક્જ્ઞાનના અભાવે મહોટાભાઈના મનમાં મોહ પેઠો તેના ચોગે તેને મુઠવણ-ચિન્તાઓ થઈ કે, મારી હુશીઆરીથી જ આ સઘળું ધન પ્રાપ્ત થયું છે. ન્હાનાભાઈએ તે કાંઈ કામ કર્યું નથી માટે તેને મારી નાંખીને સઘળા ધનનો

માર્ગર ભોલો

૧૭

હું માલિક બનું અને મુખી થાઉં. આ પ્રમાણે દુષ્ટ વિચારોના આધારે ખેતાના વતનમાં આવ્યા પછી જમણ વીરનો પ્રશ્ન ઉભો કરીને લાડુમાં વિષ નાંખ્યું. પણ ખાલ રહ્યો નહીં જેથી વિષવાળો લાડવો પોતે ખાધ. વિષના વિકારથી વ્યાપ્ત બન્યો. ઉપાયો તો ઘણા કર્યા પણ હળાહળ જેર હોવાથી મરણ પામ્યો. સમ્મળી મિલકતનો માલિક માનો ભાઈ થયો અને મ્હોટો ભાઈ દુર્જિતનું ભાજન થયો.

૭ સદાચાર એ પુણ્યનું અનન્ય સાધન છે, તેથી જ કરેલો ઉદમ-સફલ થાય છે.

જો સદાચાર હોય નહીં તો કરેલા પુણ્યાર્થ યથેચ્છ લાભ આપી શકે નહીં માટે ઉદમની સાથે સદાચારનું પાલન કરવા કટીબદ્ધ થવું જોઈએ. પુણ્યનું અર્થ પુણ્ય સદાચારો વડે જ અર્થાય છે દેવ ગુરૂ ધર્મની સાથે તેમની શ્રદ્ધા પ્રીતિ અને ભક્તિ સહિત અને આજ્ઞા પૂર્વક જે સદ્વર્તન રાખે છે તેમના જીવનમાં અપૂર્વ પરિવર્તન થાય છે. માનસિક વૃત્તિમાં શુભભાવનાઓ આવીને વસે છે. વચનમાં અમૃત આવીને સ્વપરને ઉપકારક બને છે કાયાની પ્રવૃત્તિ નિયમ બદ્ધ બને છે. ચક્ષુઓમાંથી કંઠુ ભાવ વર્ષે છે. હરેક પ્રાણીઓ પ્રત્યે મૈત્રી ભાવના સ્વયમેવ આવીને વસે છે. એટલે તેઓ સમ્પત્તિ શ્રદ્ધાની સાથે સદાચારી હોવાથી તેઓને અભિમાન અહંકાર કે અસહિત બહુ અલ્પ હોય છે. અને જગતમાં પ્રશંસા પાત્ર બની અસહિત સાધી શકે છે.

૨

૧૮

આ. કીર્તિસાગરસંસ્કૃતિ સંમિત

અમદાવાદમાં શાંતિદાસ શેઠ દેવગુરૂ અને પ્રમુખના લિલાસક હતા અને ઝવેરાતના વ્યાપાર કરતા હતા. કદાપિ કોઈને કપટ કરી છેતરતા નહી. ન્યાયમંપત્ર વિભવ વાળા હોવાથી ઝવેરાતમાં સારી કમાણી તેમને થતી. એક વખત દીલ્હી શહેરમાં આ શેઠ ઝવેરાતના વ્યાપાર માટે આવેલ છે. તે વખતે જહાંગીર બાદશાહનું રાજ્ય હતું. એકદા આ બાદશાહ વિચારવા લાગ્યો કે આ શહેરનાત મહને મળી તેનું કયું કારણ હશે ? સમજા રાખ્યો તાબે બનીને મારી સેવા બબલે છે તેનું કારણ હોવું જોઈએ ? સભામાં આવેલ ઝવેરીઓને પ્રશ્ન કર્યો કે તમે ઝવેરાતની કિંમત સારી રીતે કરો છો. તો મારી કિંમત કેટલી ? તે બરોબર તપાસ કરીને કહો ? ઝવેરીઓ મુંઝવણમાં પડયા. અને માંહોમાંહી વિચાર કરવા લાગ્યા કે, કરોડોની કિંમત કહીશું, તો પણ આ બાદશાહ કહેશે કે મારી પાસે અબજોની કિંમતના હીરાઓ અને ઝવેરાત છે. તેનો હું સ્વામિ છું. તમોએ તે ઝવેરાતની કિંમત કરી પણ મારી કિંમત કેટલી તે કહો ? આ પ્રમાણે સાંભળી ઝવેરીઓ વિભાસણમાં પડેલ છે. તેટલામાં શેઠ શાંતિદાસ તેમની પાસે આવ્યા. અને હિંદાસીનતાનું કારણ પુચ્છ્યું. ઝવેરીઓએ કહ્યું કે બાદશાહ જહાંગીરે પોતાની કિંમત પુછી છે. કેટલી કિંમત આંકવી તેની મુંઝવણમાં પડયા છીએ. શેઠે કહ્યું કે આમાં મુંઝવણમાં પડવા જેવું નથી. જહાંગીરની કિંમત હું કરીશ ! ઝવેરીઓને આશ્ચર્ય થયું કે આ યુવાન શાંતિદાસ કેટલી કિંમત આંકે અને કેવી રીતે કહે છે. તે જોઈએ તો ખરા ! ઝવેરીઓ શેઠ શાંતિદાસને સાથે લઈને જહાંગીર

આંતર જ્યોતિ

૧૯

બાદશાહની સભામાં હાજર થયા. બાદશાહે કહ્યું: કે, મારી કિંમત આજે જ કરવી પડશે. શાંતિદાસે કહ્યું કે 'બાદશાહ ? કાંટો મંગાવો ! જોખીને તમારી કિંમત કરીયે.' બાદશાહે હીરાઓ જોખવાને કાંટો મંગાવ્યો તેમાં હીરાઓ મૂકીને બન્ને પદ્મામાં વારાફરતી હીરાઓ જોખીને કહ્યું કે 'જહાંપનાહ ! આપની કિંમત આંકી તમારી કિંમત એક રતિની (ભાગ્ય) છે. બાદશાહે વિચાર્યું કે શેઠ વિચારીને બોલેલ હશે. તેથી તેનો અર્થ પુછ્યો. શેઠે કહ્યું કે મનુષ્ય પણામાં અમે તથા પ્રજાઓ અને તમે સરખા છીએ. પરંતુ રતિ કહેતાં ભાગ્ય તમારૂં અધિક છે, એટલે તમે બાદશાહી ભોગવો છો. આ પ્રમાણે સાંભળી બાદશાહે શેઠને અમદાવાદના નગર શેઠની પહવી આપી. અને બહુ સન્માન કર્યું. આ પ્રમાણે સદાચારી શેઠને પુણ્યથી સઘળી સાદ્યળી મળી.

૮ ડાહ્યા સમજી માણુસો પણુ વસ્તુનું સ્વરૂપ જ્યાં સુધી ન સમજાય ત્યાં સુધી જમણામાં પડે છે અને વિવિધ અનર્થને કરી બેસે છે.

વસ્તુ સ્વરૂપ સમજ્યા પછી જમણા-બ્રાંતિ રહેતી નથી, તેથી હેય ત્યાગ લાયક વસ્તુઓ ત્યાગ કરી શકાય છે. વિષય કષાયના વિકારોનું બલ રહેતું નથી. અમદાવાદ શહેરમાં ગીરધર ગોપાળની પેઠીની પ્રસિદ્ધિ સારી હતી તેથી તે પેઠીમાં થાપણુ મૂકવા ઘણા લોકો આવતા. એક વખત બહાર સામના એક શેઠને મોકર પોતાના શેઠની થાપણુને મૂકવા આ પેઠી ઉપર આવ્યો. ગીરધર ગોપાળે રૂપિયા ગણીને

તેની થેલી સ્ત્રીઓમાં ન મૂકતાં તિલોરી ઉપર મૂકીને સાંજે વાળુ કરવા જતા હતા તે વખતે નરોડાનો મોતીલાલ વાણીચેઠ પશુ રૂપિયા લેવા આવ્યો હતો. તેથી શેઠ તેને પોતાને ભેર લઈ જઈને જમાડીને કહ્યું કે, 'ભા, દુકાને સૂઈજા. સવારે નરોડે જાજો. મોતીલાલ-દુકાને સૂઈ ગયો, પેલા નોકરે તિલોરીના ઉપર મૂકેલી રૂપિયાની થેલીને ચોરી જવાની ભાવના કરી. તેથી મધ્યરાત્રિએ આવીને દુકાનમાં પ્રવેશ કરીને થેલી ઉપાડી નાઠો. નિદ્રામાં શેરાયલ મોતીલાલને ખબર પડી નહીં. થેલી લઈને આ નોકર નાઠો તો ખરે પશુ ઠાટના દરવાજા બંધ હોવાથી તેનાથી બહાર જઈ શકાયું નહીં. તેથી તેણે પાસે રહેલ ઉકરડામાં થેલીને સંતાડી એક ઝોટલા પર સૂઈ ગયો. જ્યારે આ નોકરે ચોરી કરી ત્યારે સામેની બાબુએ હીરાલાલ વાગે શેઠ નામુ લખતા હતા. ખડખડાટ શવાથી તપાસ કરવાને પોતાના પુત્રને મોકલ્યો. તેણે ચોરીની વાત પોતાના પિતાને કહી. પિતાના કહેવાથી તે પુત્ર પેલા નોકરની પાછળ ગયો. શુભ પણે રહીને ઉકરડામાં થેલીને મૂકતાં જોઈ લીધી.

પેલો ચોરી કરનાર નોકર સૂઈ ગયા પછી ઉકરડામાંથી થેલીને લઈને શેઠના પુત્રે થેલી પોતાના પિતા હીરાલાલને આપી. શેઠે વિચાર કર્યો કે સવારમાં ચોરીની ખીના કહીને ગીરધર જોપાલને થેલી આપીશું. પણ સવારમાં અમત્યનું કામ આવી પડતાં હીરાલાલ પુત્ર સાથે બહાર ગામ ગયો અને મોતીલાલ વહેલો ઉઠી દુકાનની કુંચીએ. ગીરધર જોપાલને અધીને સ્વગમ્મે ગયો. ગીરધર જોપાલ નવ વાગે પેલી ઉપર આવ્યા. દુકાન ઉપાડી દુકાનમાં થેલ

બાંતર અમેતિ

૨૧

નહી હોવાથી નરોડાના વાણીઆ પર ક્રોધ આવી. જરૂર તેમણેજ લીધી હશે આમ ધારી પોલીસને માથે લઈને તેઓ નરોડા ગયા. મોતીલાલે તેઓને સ્વામતપૂર્વક પિતાને લેર લઈ ગયો અને કહ્યું કે, કહો કેમ આવવાનું થયું. તેઓએ કહ્યું કે, અલ્યા-તને રૂપિયા ખીનીએ છીએ, સાથે જમણીને ફુલાને પણ સુવાડીએ છીએ. અને દરેક બાબલમાં સહકાર આપીએ છીએ છતાં તેં ચોરી કરી, તે સાઈ કહ્યું નહી. તિબેરી ઉપર રહી ગએલી-ચેલીને તેં લીધી છે તે પાછી આપ ? નહીતર પોલીસને સ્વાધીન કરવામાં આવશે કોઈ પણ તારો વિશ્વાસ રાખશે નહી. અને ફળેતી પૂરેપૂરી થશે માટે કોઈ ભણે નહી એવી રીતે પાછી આપ. મોતીલાલ સમજ્યો કે, આ શેઠ કોઈ પણ રીતે સમજશે નહી. એટલે બે હબર રૂપિયા લઈ પોતાની દીકરીનો એક ગૃહસ્થના પુત્ર સાથે વિવાહ કર્યો. અને તે બે હબર રૂપિયા ગીરધર ગોપાલને આપ્યા આ બે હબર રૂપિયા લઈને ગીરધર ગોપાલ અમદાવાદ આવ્યા. આ બાબુ અહાર ગામથી આવેલ હીરા-લાલે થેલી પાછી આપી. ગીરધરને ખહુ પસ્તાવો થયો તે બે હબર પાછા આપવા નરોડા ગયા. પણ મોતીલાલે લીધા નહી. મહા-જનના કહેવાથી સ્વ. પુત્રને મોતીલાલના પુત્ર સાથે પરણાવી કન્યાદાન તરીકે બે હબર આપીને સદ્ગૃહસ્થ બનાવ્યો.

૬. સ્વાર્થ સાધવા ખાતર પુત્રો પણ પિતાના આશયનો અવળો અર્થ કરે છે.

લોકો પોતાનું જીવન સુખથી પસાર થાય તે માટે અનેક-વિવિધ આરંભસમારંભ કરીને ધનો સમૃદ્ધ કરે છે. ધનાદિક

૨૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

જ્યાજ્ઞનાં કર્યાં મધી આસક્તિના યોગે તેનો સહુપયોગ કરતા નથી. તેણી સમજે છે કે ધનાદિક હશે તો સગાં વહાલાં સેવા વ્યાકરી કરશે પરંતુ તે ધનાદિકથી બ્યારે ચિન્તાઓ ઉત્પન્ન થાય છે. ત્યારે તેઓને સમજણ આવે છે. સુખ તો અનાસક્તિના યોગે પ્રાપ્ત થાય છે.

એક શેઠ કપોને સહન કરી બહુ ધન મેળવ્યું. પરોપકારાર્થે એક રૂપિયો પણ ખરચ્યો નહીં કાંઈ કહે. ત્યારે તેને કહે છે, કે વૃદ્ધાવસ્થા બ્યારે આવશે ત્યારે ખર્ચીશું. અને પુણ્યનું ભાતુ ખાંધીશું. આમ કરતાં અસહ્ય વ્યાધિએ તેના ઉપર ઘેરો ઘાલ્યો. દવાઓ વિવિધ કરી પણ આરામ થયો નહીં. સગાં વહાલાં તથા ગામના લોકો જોવા આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા કે, અસાધ્ય વ્યાધિ થયેલ છે. માટે હવે તો કાંઈ પરોપકારાર્થે કહો. સ્વપુત્રોને જોલાવી તિબ્બેરી તરફ હાથ કરે છે ત્યારે પુત્રો મહાજનના સદ્ગૃહસ્થોને કહે છે. કે અમારા પિતા એમ કહે છે કે બધા રૂપિયા ભીંતોમાં અને મકાનોમાં નાંખ્યા છે. શેઠથી હવે જોલાવી શકાતું નથી. તેથી પોતે હાથની આંગળીઓ હલાવીને એમ કહેવા માગે છે કે. પાંચ હજાર રૂપિયા ધર્માંદા ખાતે આપો પરંતુ પુત્રો કહે છે. કે અરે બાઈઓ અમારા પિતાશ્રીને સન્નિપાત થયો છે. આ પ્રમાણે પુત્રોના વચનો સાંભળી શેઠ બહુ પસ્તાવો કરવા લાગ્યા. બ્યારે હાથમાં ધન હતું ત્યારે કાંઈ પણ પરોપકારાર્થે ખર્ચીશું નહીં. હવે ભાવના થઈ ત્યાં પુત્રો કહે છે કે સન્નિપાત થયો આતો મનની મનમાં રહી ગઈ. શેઠ પરલોક ગયા. અને કાંઈ પણ આત્મહિત સાધી શક્યા નહીં.

આંતર જ્યોતિ:

૨૩

૧૦ અંસારિક વિષયસુખો પડછાયા છે અને આત્મિક
 વિકાસથી ઉત્પન્ન થએલ જ્ઞાન તેજ સાચું સુખ છે
 જેઓને આત્મતત્ત્વનું જ્ઞાન નથી. તથા જેઓને
 પોતાના આત્મામાં કેટલી શક્તિ રહેલી છે તેની શ્રદ્ધા અને
 જ્ઞાન નથી તેઓ વિવિધ પ્રકારે બોલતાં સાંભળાય છે. કે
 અમે શ્રીમંત અને ધનાદિક પરિવારવાળા હોવાથી સુખી
 છીએ ત્યારે કેટલાક જનો કહે છે કે પુત્રાદિકના અભાવે
 અમે દુઃખી જીવનને ગુર્ભરીયે છીએ. શ્રીમંતો પણ કહે છે
 કે, અમે પુત્રાદિકના અભાવે દુઃખી છીએ. સત્તાધારીઓ
 અધિકારીઓને આપણે બોલતાં સાંભળીએ છીએ કે. નોકર,
 સેવકો તથા પત્ની પુત્રાદિક અમારા તાબામાં રહેતા નથી.
 અમારી આજ્ઞા મુજબ કાર્યો ને કરતા નથી. સ્વચ્છંદતાએ
 ગમે તેમ બોલ્યા કરે છે. ઈચ્છા પ્રમાણે વર્તન રાખે છે તેથી
 અહુ દુઃખ થાય છે. બીજાઓ ઉપર સત્તા-અધિ
 કાર ચલાવીએ છીએ ઘરમાં સત્તા અધિકાર ચલાવી
 શકતા નથી. આ દુઃખ ક્યાં જઈને કહેવું. જ્યાંજના આધારે
 આજીવિકા ચલાવનારો કહે છે કે સરકારે અમારી આજીવિકાનું
 સાધન ખરબચેથી છુંટવી લીધું. ક્યાં જઈને પોકારો કરીએ સ્થાક
 ભક્ષક અને ત્યાં શો ઉપાય ? સરકાર પણ ઘણા પ્રકારે ખૂમો
 પાડે છે, કે અમારા ઉપર અન્ય સત્તાધારીઓ, સત્તાને
 સુરૂપયોગ કરો દબાણો. પુનઃ પુનઃ ક્યાં કરે છે, એટલે અમીને
 સુખ નથી. વ્યાધિશસ્ત્રો, માનસિક ચિન્તાવાળાઓ પણ ધારે
 વારે પોકારો પાડ્યા કરે છે કે આ વ્યાધિઓ આ ચિન્તાઓ
 અમારે ઇજાશે ! આ પ્રમાણે જેમણે આત્મ સ્વરૂપનું જ્ઞાન

૨૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ સંચિત

કંઈ નથી તેઓ નિરન્તર દુઃખમય જીવનને શુભરે છે અને
દુઃખોને ટાળવાનો ઉપાય. આમતત્ત્વને જોયાખીને પદ્મવૈ-
ર્ભાથી સંયોગમાંથી આસક્તિનો ત્યાગ કરવો જરૂરનો છે.

૧૧ ઈર્ષ્યાળુ, શ્રીમંત કે સાધારણુ વ્યક્તિના પ્રાણી
લેવાની ગોઠવણુ કરે છે પણ છેવટે તે યેવડો
હંડાય છે.

ધનાદિક પ્રાપ્ત કર્યા પછી શ્રીમંતને મહોટાઈ
મેળવી પ્રશંસા પાત્ર બનવાની ઈચ્છાઓ રહ્યા કરે છે,
જે કે દરેકને મહત્તા મેળવવાની ઈચ્છા હોવી જોઈએ. પરંતુ
ઉન્માર્ગને મહત્ત્વ કરવા પૂર્વક નહોતી જોઈએ. એટલે અન્ય
શ્રીમંતને સમાજમાં હલકો પાડવા ખાતર કપટ કળા કેળ-
વવી અને હલકા પાડવા પ્રયાસો કરવા તે હિતકર નથી.
દરેક શ્રીમંતો પુણ્યોદયે પુરુષાર્થને કરવાથી મહત્ત્વને મેળવી
પ્રશંસા પાત્ર બને છે. આ પ્રમાણે જો માન્યતા ધરાવાય તો
દુઃખદાયી પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય નહીં. પરંતુ મૂઠ અજ્ઞાનીને
એવી કુટેવ હોય છે, કે અન્ય જનોને હલકા પાડી પોતે
પ્રશંસનીય બનવું.

એક શહેરમાં જીનહાસ નામે શ્રાવક મહોટા શ્રીમંત
બને ધાર્મિક હતા તેની મહોટી પેઠી ઘણા વર્ષોથી ચાલતી
હતી લાખો રૂપિયાની લેવડ દેવડ થતી હતી. તેથી શેઠ
લસીકે તેમની પ્રસિદ્ધિને બદલીને ઘીને શ્રીમંત તેમના પર
સ્વદેખાઈ ખરણુ કરતો. અને તે શેઠ શહેરમાં કેમ હલકો
પડે ને મૂલમાંથી નષ્ટ કેમ થાય તે ખાતર લાગ જોઈ રહેલ

જાંચર ન્યોતિ

હતો, તેજામાં જીનદાસે પાંચ લાખનો માલ લીધેલ હોવાથી પાંચલાખની હુંડીને ચૂકવવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થયો. માલના જાવ બેસી ગયેલ હોવાથી લીધેલ વસ્તુઓ જલ્દી વેચી શકાઈ નહી. માલના રૂપિયા ભરવાનો વખત આવ્યો. માલના બે ચૂકવે નહી તો આજરૂ જામ અને જાપણોને મૂકનારાઓ દરોડો પાડે તેથી જીનદાસ શેઠ ગભરાયા. ત્રિજોરીમાં પાંચ હજાર હતા તેથી કાંઈ પાંચ લાખની હુંડી ભરપાઈ કરી શકાય એમ નહોતી. તેથી જીનની પાસે ઉધારે રૂપિયા લેવા ગયા. પણ પાંચ લાખ જેવી રકમ મળી નહી. તેથી થાકી અદેખાઈ કરનાર શ્રીમંત પાસે જઈને પાંચ લાખની માગણી કરી. અને કહ્યું કે વ્યાજ સહિત જે મહિનામાં રૂપિયા પાછા આપીશ. અદેખાઈ કરનાર મનમાં સમજ્યો કે આ લાગ સારો આવ્યો છે. મૂલમાંથી નાશ પામે તેવો ઉપાય કરવો. આમ વિચારીને જીનદાસને કહેવા લાગ્યો કે, શેઠ વ્યાજની જરૂર નથી તેમજ ગીરો મૂકવાની તમારે આવશ્યકતા નથી. તમારા જેવા શેઠની પાસેથી વ્યાજ લેવું તે ઉચિત ન કહેવાય. સુખેથી ધનના સુજળ રૂપિયા લઈ જાઓ પણ શરત એટલી કે જે મહિના થયા પછી જે રૂપિયા આપી જાઓ નહી તો સવાશેર માંસ તમારા શરીરમાંથી લઉં. શેઠને અન્યોપાય હતો નહી તેથી તે પણ કબુલાત પૂર્વક લખાણ કરી આપ્યું. પાંચ લાખ રૂપિયા લઈને હુંડીના રૂપિયા ચૂકવી આપ્યા. પરંતુ જે મહિના સુખીમાં માલતું કોઈ ગ્રાહક થયું નહિ. અને રૂપિયા આપી શક્યા નથી. ઈર્ષ્યાખોર શ્રીમંત, તગાળે કરવા લાગ્યો. કે રૂપિયા આપી શક્યા નહી તેથી શરીરનું સવાશેર માંસ

૨૩

આ. કીર્તિસાગરચૂરિ રચિંત્ર

આપો આ સાંભળી શેઠે વિચાર કર્યો કે મારો નાશ કરવાની આ ઠળા તેણે કરી છે માટે ઘરેણાં વેચીને પણ રૂપિયા ભરી દેવાં તે હિતકર છે. ઘરેણાં વેચીને ભરવા ગયા ત્યારે પેલો કહેવા લાગ્યો કે, તમારા લખાણ મુજબ શરીરનું માંસ આપો. રૂપિયા રૂપિયા લેવાનો વખત વ્યતીત થઈ ગયો. શેઠે રૂપિયા આપવા માંડ્યા અને તે લેવા માટે તેને ઘણી આજીજી કરી પણ નહીં માનતાં તમારા શરીરનું માંસ જ આપો તમોએ લખી આપ્યું છે મારે રૂપિયા જોઈતા નથી. છેવટે આ ફરિયાદ રાજાની આગળ ગઈ-કે જીનદાસ તેના લખાણ મુજબ માંસ આપતો નથી. માટે મહેરબાની કરીને અપાવો રાજાએ દીવાનને કહ્યું

દીવાને-ચૂકાદો આપ્યો કે જીનદાસ શેઠ શરીરનું માંસ સવાશેર આપે પણ જો કાપતી વખતે વધારે કપાશે અગર લોહી નીકળશે તો લેણદારના ઘરની સંપત્તિને લુટી લેવા પુર્વક તેને શુળીએ ચઢાવામાં આવશે.

આ પ્રમાણેના ચૂકાદો સાંભળી પેલો ભયભીત બન્યો આતો લેવા ગઈ પૂત અને ખોઈ આવી ખસમ જેવી ભીના બની. શરીરને કાપવા જતાં નિયમ રહે નહીં. વધારે જો કપાય તો શુળીએ ચઢવાનો વખત આવશે. આમ સમજી સવાશેર માંસ લેવાનો વાત ખંધ કરી અને પાંચ લાખ રૂપિયા લેવા માટે કહ્યું. દીવાને કહ્યું કે તમોને રૂપિયા આપવા છતાં લોધા નહીં અને રાજાનો પાસે ખોટી ફરિયાદ

આંતર જ્યોતિ

૨૭

કરી તેમી તમારા દશલાખનો હંડ કરવામાં આવે છે અમી પાંચ વર્ષની કેહની સબ કરવામાં આવે છે. ઇર્ષ્યાખોર શેઠને દશ લાખ હંડ તરીકે ભરવા પડયા અને પાંચ વર્ષ કેહમાં રહેવું પડયું. માટે ધનાદિકને પ્રાપ્ત કર્યા પછી કોઈના ઉપર અહેખાઈ ધારણુ કરીને અન્યને હલકો પાડી નષ્ટ કરવાની ઇચ્છા પણુ કરવી નહી.

પ્રાયઃ મનુષ્યોને સંપત્તિ વૈભવ મળ્યા પછી અભિમાન અહેખાઈ વિગેરે દુર્ગુણો આવીને ઘેરા ઘાલે છે તેથી તે આંખો છતાં અંધ બને છે, કાન હોવા છતાં બધિર બને છે. હિત શિખામણુ માનતો નથી અને સંપત્તિના મહમાં એવું કરી એસે છે કે તે પોતે વિપત્તિના વાદળો ઉપસ્થિત કરે છે. સંપત્તિનો મહ કેને છાજ્યો છે? તેનો વિચાર કરો તપાસ કરો. શ્રદ્ધાવંત અને ટેકવાળા જીનદાસ શેઠની પ્રશંસા થઈ અને વિપત્તિના વાદળો વિખરાઈ ગયા. માટે આંખોમાં અમી રાખીને ફરેક પ્રાણીઓનું શુભ ચિન્તવવું જોઈએ. તેનાથીજ આત્મકલ્યાણ સાધી શકાય છે.

૧૨—વિઘ્ન સંતોષી મનુષ્યો અન્યની ઉન્નતિને નિહાળી જેમ વર્ષાનિકતુમાં મેઘજળથી નવ પદલ વિત થએલ વનરૂપતિને દેખી “જવાસો” સુકાઈ જાય છે. તેમ સુકાઈ જાય છે.

પરંતુ તેઓ વિચાર કરતા નથી કે સામના પુણ્યોદયે અને પુરુષાર્થમે લાભને ઉન્નતિ થઈ છે. જો તે વિઘ્ન સંતોષીઓ અહેખાઈતો ત્યાગ કરવા પૂર્વાક સદ્વર્તન રાખે તો તેઓની

૨૮

આ. કીર્તિસામરસંકરિ સચ્ચિ

પણ ઉત્પત્તિ થાય. તેઓને આ વાત મનવી નથી અને સદ્ગુણવર્તન કરવામાં પાછા પડતા હોવાથી, મનમાં સલાહ બળતા રહે છે. અને સ્વોન્નતિ સાધતા નથી.

એકે નૃપના હરખારમાં ચતુર મંત્રી હતો. તેના પર અન્ય અધિકારીઓ અદેખાઈ કરતા. પણ આ ચતુર મંત્રી દરેક બાબતમાં પ્રવીણ હોવાથી રાજા તેના પર અધિક પ્રીતિ રાખતો—અન્ય મંત્રીઓ મનમાં બળ્યા કરતા પણ તેમનું કાંઈપણ ચાલતું નહીં. ત્યારે તેઓ બહુ અકળાયા ત્યારે નૃપને કહેવા લાગ્યા. કે તમે ચતુર સાબર મંત્રી પર ધણો ખ્યાર રાખો છો. અને દરેક બાબતમાં તેની સલાહ લઈ સંબંધનું કાર્ય કરો છો. અમે શું મૂર્ખા છીએ. કે અમારી સલાહ લેતા નથી? અમે તેના કરતાં સવાયા કાર્યો કરવા સમર્થ છીએ. રાજાએ તે મંત્રીઓનું વચન સાંભળીને કહ્યું કે તમે ચતુર મંત્રીના કરતાં સવાયા બુદ્ધિમાં છો તો કહો અને જે લાત મારે મારૂ અપમાન કરે તેને શી શિક્ષા કરવી, તેમણે વિચાર કર્યા સિવાય એકદમ જવાબ આપ્યો કે તેલું મસ્તક ઉડાવી દેવું જોઈએ. ચતુર મંત્રીને પુછ્યું—કેમ શી શિક્ષા કરવી? વિચાર કરીને ચતુર મંત્રીએ કહ્યું કે, મહારાજા! તેના પર મૃદુતાને ધારણ કરી જે માગે તે યોગ્ય આપવું. પેલાઓ આ સંભાળી હાંસી કરવા લાગ્યા, કે દેખો મહારાજા! તમારા ચતુર મંત્રીની ચતુરાઈ!

૧૩ અદેખાઈ કરનાર પ્રથમ હૃદયમાં બળે છે અને બુદ્ધિમાનોની આગળ હલકો પડતાં અધિક બળતો રહે છે. જેથી કહેવા લાગ્યા કે,

આંતર જ્યોતિ

૨૯

તમોને લાત મારનાર અને અપમાન કરનાર ઉપર નમ્રતા-મૃદુલા બતાવે છે તેમજ વળી કહે છે કે જે માણે તે અપપુનું, શું તમારા વહાલા મંત્રીની યુદ્ધિમત્તા ? સહાય તેની સલાહ લીધા કરશે તો કસ્યાણુ કસ્યાણુ થઈ જશે. આ પ્રમાણે તેઓનું કથન સાંભળી નૃપે ચતુર મંત્રીને કહ્યું કે તમે જે બીના બતાવી તેનું સ્પષ્ટીકરણ કરો. તમારું કથન મારે ગળે ઉતરતું નથી. ચતુર મંત્રીએ કહ્યું કે આપ વિચાર કરો તો સમજાય એવી બીના છે. મહારાજ ? એવો કયો આપના કરતાં સમર્થ છે કે તમોને અપમાન કરીને લાત મારે અને વળી તમે તેને ઉચિત માગવા પ્રમાણે આપો ' આપના મહારાણી રીસાયા અને ક્રોધાતુર બનીને લાત મારે અગર રાજકુમાર રીસાય અને રીસ કરીને લાત મારી અપમાન કરે તેને તમે શું કરો ? તેઓનું મસ્તક ઉડાવી દેશો ? નૃપે કહ્યું કે તે તો કહાય રીસાય-અને લાત મારે એથી માથું ઉડાવી દેવાય કે ? નહિ જ તો-મહારાજ ! મહારાણી કે પુત્ર સિવાય તમોને લાત મારીને અપમાન કરનાર અન્ય કોઈ સમર્થ હોય તે હું દેખતો નથી. મહારાજ્યે તેનું ચાતુર્ય દેખી આનંદપૂર્વક તેની પ્રશંસા કરીને શીરપાલ આપ્યો. પેલાઓ મનમાં વધારે બળવા લાગ્યા. પણ કરે શું ? પોતાની જ અદેખાઈથી પોતે જ હલકા પડયા. અને હાંસી પાત્ર બન્યા. ત્યાર બાદ અદેખાઈ કરવાની ખો ભૂલી ગયા. અને વિઘ્ન સંતોષપણાનો ત્યાગ કરીને શુણાનુરાગી બની યુદ્ધિ પ્રમાણે પોતાનું કર્તવ્ય બજાવવા લાગ્યા. માટે કોઈની ઉન્નતિ દેખીને યુદ્ધી થવું પણ હરિકાઈ કરીને અદેખાઈ

૩૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કહાપિ કરવી. નહી. અને મનમાં ખળવું નહી. પુષ્ટ્યોદયથી પુષ્ટ્યશક્તીને બુદ્ધિ તથા સંપત્તિ આવી મળે છે.

૧૪ ધનાદિકે વસ્તુઓ, સ્વજન વર્ગ ઉપર-તેમજ આત્માના બુદ્ધિ તરફ આસક્તિના યોગે વિશ્વાસ-શ્રદ્ધા બેસવા દેતી નથી.

દેખાદેખી-હરિક્ષાઈ બે પ્રકારની છે. એક હરિક્ષાઈ એવી છે કે તે હરિક્ષાઈ કરનાર સમર્થ હોય નહી તેો દરેક ખાખ-તમાં પાછો પડે છે. અને હરિક્ષાઈ કરનાર સમર્થ અને બુદ્ધિમાન હોય તેો આગળ વધે છે, બ્યારે ધાર્મિક હરિક્ષાઈ કરનાર આત્મિક વિકાસમાં આગળ વધે છે અને વિષય કષાયોના વિકારોને હઠાવી સ્વતંત્ર બને છે. ત્યારે વ્યવહારિક કાર્યોમાં હરિક્ષાઈ કરનાર પોતાની બુદ્ધિ અનુસારે સંપત્તિ વેભવને મેળવે છે. પણ તેમાં બે આસક્તિને ધારણ કરે તેો તે આત્મિક વિકાસમાં આગળ વધતો નથી. વિષય કષાયના વિકારોમાં અધિક પરાધીન બનતો રહે છે. તેથી ચિન્તાઓ વ્યાધિઓ વધે છે છેવટે આર્તધ્યાને ભવનને વ્યતીત કરી દુર્ગતિનું ભાજન બને છે.

કોઈ એક નગરમાં શ્રીમંતોની હરિક્ષાઈ કરીને એક વણિકે ઘણું ધન મેળવ્યું. એક બે તિબેરીઓ લાભીને ખરીદ કરેલ ઝવેરાતને તેણે તેમાં ભર્યું ભરતાં એક ખાનું બાકી રહેલ છે. તેમાં પ્રવેશ કરીને કોઈ પણ સ્વજન વર્ગ દેખી ન શકે તેવી રીતે તે ઝવેરાતને દરરોજ તપાસતો. પત્ની મુત્તાદિકનો પણ વિશ્વાસ રાખતો નહી. આસક્તિના યોગે

આંતર જ્ઞોતિ

૩૧

પુત્રાદિક તે સ્થલે અર્પણે જોએ તો ધમધમાવીને કાઠી મુકતો એક વખત આ વણિક ઝવેરાતની તપાસ કરવા તિજોરીનું ખારણું અડધુંવાસી તેના ખાલી ખાનામાં પેઠા છે. તેવામાં નાના છોકરાએ ધકકેા મારી ખારણું બંધ કર્યું. આવીએ તિજોરીમાં રહેલી હોવાથી ઉગાડી શકાયું નહીં. આ વિવેક વિહીન વણિક ઘણી ખૂમો પાડે છે પણ કેઈ સાંભળી શકતું ન હોવાથી તેને ખચાવી શક્યું નહિ અંતે ગુંગળાઇને મરણ પામીને અધોગતિમાં ગયો.

૧૫—અવિકારી સત્ય સુખની પ્રાપ્તિ કરવી હોય તો કપટ કળાને ત્યાગ કરીને સતોષને ધારણ કરો.

મનુષ્યોને કપટ કળા કેળવવા માટે ઘણા પ્રયાસ કરવા પડે છે અને કપટ કળાને કેળવવા અન્યજનોને છેતરે છે. અને બકવા લાગે છે કે અમે કેવા કુશળ છીએ પેલાને ધાપ મારી ધારેલ કાર્ય પાર પાડ્યું, પણ વસ્તુતઃ વિચાર કરીએ તો તે કપટ કરનાર જ ઠગાય છે, કારણ અન્યાય-વિશ્વાસાત કરીને ઈષ્ટ કાર્ય કર્યું, અગર પૈસાઓ પડાવ્યા તેથી આત્મવિકાસ ઉપર જે આવરણ આવ્યું તેની તેને ખબર પડતી નથી. અને ધાપ મારી ધારેલ કાર્ય પાર પાડ્યું, અગર પૈસા પડાવ્યા તેથી સુખને બદલે કપટ કળા ખુલ્લી પડવાનો ભય તો રહેલ છે; એટલે મનમાં શાંતિ જોઈએ તે રહેતી નથી. સુખ મુદ્રા પર શ્યામતા ફેલાય છે. વચન પર અસર થતી રહે છે. જ્યારે કપટ કળા ખુલ્લી પડે છે. ત્યારે તો તેને દુઃખનો પાર રહેતો નથી. કોઈ

૩૩

આ. કીર્તિસાધકારિ સ્તોત્ર

પ્રસંગે જીવનમાં ભયંકર જોખમ લાવી ખરબાદી કરી મૂકે છે. માટે નીતિશાસ્ત્રો તેમ જ ધર્મશાસ્ત્રો દુસ્માવે છે કે કપટ કળાનો ત્યાગ કરવો. તેનાથી કદાપિ સત્ય શાંતિ મળશે નહીં ઉલટી વિવિધ વિડંબનાઓ ઉપસ્થિત થશે કોઈ વિશ્વાસ ધારણ કરશે નહીં અને જીવનમાં સરલતા નમ્રતા ક્ષમા અને સંતોષોદ્ધિ ગુણોને આવવાનો આવકાચ મળશે નહીં. તમો જે સુખ શાંતિને ચાહો છો. તેથી લાખો માહિત્તર જશો. સુખશાંતિને માટે પ્રથમ કંઈનો ત્યાગ કરીને ન્યાય સંપન્ન વિભવવાળા બનો. અન્યાય કળા કપટ પ્રપંચથી કોઈને પણ સત્યશાંતિ મળી નથી અને મળશે પણ નહીં. માટે જે ન્યાયથી તેમજ પુણ્યોદયે જે પ્રાપ્ત થએલ છે તેમાં સંતોષ રાખો.

૧૬. કામ વિકારને સંતોષવા ખાતર કપટ કળા કરનારને જીવનનું જોખમ આવી લાગે છે.

કપટ કરનારને આ લોકમાં જ ભયંકર જીવન જોખમમાં આવવું પડે છે. તે વખતે ખોતે કરેલી કળાથી કોઈ પણ સહાય કરનાર મળતું નથી. તેને પ્રાણી વૃથા, ગુમ્મવવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય છે. મઠધારી એક બાવાને તેમજ ભક્ત ગૃહસ્થે જમવાનું આમંત્રણ આપેલ હોવાથી તે આવે. તેને ઘેર જમવા ગયો. જમતાં જમતાં તે ગૃહસ્થની પુત્રીકું રૂપ દેખી અત્યંત કામાતુર થયો પરંતુ લાજ મર્યાદાથી તે કામને છાવી સ્વ સ્થાને આવ્યો. પણ તે રૂપાળી પુત્રી ઉપરથી તેનો મોહ ગયો નહીં. તેને માટે અનેક

આંતર જ્યોતિ

૩૩

ઘટનાઓને ઘડે છે તેવામાં તે ગૃહસ્થ ભક્ત બાવાજીને પ્રણામ કરવા આવ્યો. બાવાજીએ પોતાના દંબને પાર ઉતારવા માટે પોતે ઉઠાસી હોય તેવો દેખાવ કર્યો. ભકતે કહ્યું કે, કેમ તમે ઉઠાસી દેખાવો છો ? તેણે કહ્યું કે તમારા તરફનો ચિન્તાને લઈને ઉઠાસી છું. ભકત બાલ્યો કે મારા તરફની શી ચિન્તા તમોને છે ? જલ્દી કહો તો તેનો ઉપાય કરવામાં આવે. તમે જે કહો તે પ્રાણીના જોખમે પણ કરવાને હું તત્પર બનું. બાવાજીએ ઘરોઘર દેખાવ કરીને કહ્યું કે, અરે ભક્ત ! કહી શકાય એમ નથી પણ તારો આગ્રહ હોવાથી અને તું શ્રદ્ધાવાળો હોવાથી કહું છું. જ્યારે તારા ઘેર જમવા બેઠો તે વખતે તારી પુત્રીને મેં ઘરોઘર જિંદાળી છે તે રૂપવતી છે પરંતુ પીઠસપીં છે તેથી તારા કુલને નાશ કરનારો આગ્રહ જતાં નીકળવાની. અને જો તેને પ્રરણાવીશ તો પણ નાશ કરશે તારા કુલનો નાશ થતાં અમારી મહત્તા પૂર્ણ વિઘેરેને હાનિ પહોંચવાની તેથી ઉઠાસી બનાયું છે. ભકતે અચબીત બનીને કહ્યું કે ઘર પરિત્યાગિ નષ્ટ આમ નહીં તેનો ઉપાય જરૂર તમારી પાસે હશેજ. બાવાજીએ કહ્યું ઉપાય તો પણ તારાથી તે પ્રમાણે બની શકશે ? ભકતે કહ્યું કે તમે જે ઉપાયને બતાવો તે હાલમાંજ કરૂ. બાવાજીએ કહ્યું કે, તે તારી પુત્રીને એક પેટીમાં પૂરી નદીમાં વહેતી મૂકી કોઈ જાણે નહીં સેવી રીતે, એટલે તારૂં બાગ્ય ખીલશે અને કુલારિકિતું રક્ષણ પણ થશે. અંધ ભક્ત તે કબૂલ કરીને ઘેર આવ્યો. બાવાજીએ પોતાના શબ્દોને કહ્યું કે મધ્યરાત્ર એ નદીમાં તરતી આવતી પેટીને હું જ્યાં

૩૪

આ. કીર્તિસામરસૂરિ રચિત

ધ્યાનાદિક ઠકુ છું ત્યાં લાવીને મૂકજો. મારે એક દેવને પ્રસન્ન કરવા માટે અનુષ્ઠાન કરવાનું છે, કદાચ ખૂસો પોકારો સંભળાય તો પણ જ્યાં હું બેઠો છું ત્યાં તમારે આવવું નહીં. જો આવશે તો અનુષ્ઠાનમાં વિઘ્ન આવશે અને દેવ પ્રસન્ન નહીં થાય. ચેલાએ સત્ય માની નહીં કિનારે ગયો. અને પેટીની રાહ જોવા લાગ્યો. ભકતે ઘેર આવીને વહાલી પુત્રીને ઉદ્બ્રામિત થએલ હોવાથી રહતી કકળતી છતાં પેટીમાં પૂરી મધ્યરાત્રીએ નદીમાં વહેતી મૂકી. નદીમાં તરતી પેટીને તે વખતે આવેલ એક રાજકુમારે વચમાંથી ઉપાડી લીધી. પોતાના સ્થળે લાવી તેને ઉઘાડી. તેમાંથી એક બાળા નીકળી તેણીને પુછવાથી રહતી પુત્રીએ સઘળી બીના રાજકુમારને કહી. રાજકુમારે તેને બહેન ગણી આપ્વાસન આપ્યું. અને મહારીની પાસેથી એક રીંછ લાવી પેટીમાં પૂરી તેને બંધ કરી તે પેટીને પાછી નદીમાં વહેતી મૂકી. કિનારે ઉભેલા શિષ્યે તરતી આવતી પેટીને ગ્રહણ કરી પોતાના ગુરૂના બેસવાના સ્થળે મૂકી બારણું બંધ કરી બહાર જઈને બેઠો. બાવાએ પેટી ઉઘાડી. તો પુત્રીના બહેને રીંછ નિકળ્યું જુખ્યા રીંછે તેને કરડી ખાધો. આ ગૃહસ્થની પુત્રીનું રક્ષણ થયું. બાવાજી મરણ પામી. દુર્ગતિનું ભાજન બન્યા.

૧૭ ભાગ્યની સફલતા પુરૂષાર્થના આધારે છે.

અરે ભાગ્યશાલી ! તારી કામનાઓ સફલ થઈ હોય કે નહીં થઈ તો પણ ભાગ્યનો કે કમ ભાગ્યનો વાંક કાઢીશ નહીં. માનવવૈક-આર્યકુલ-ઉત્તમ-ભતિ-સંપૂર્ણ

આંતર જ્યેષ્ઠિ

૭૫

અંગોપાંગ—ધર્મ શ્રવણની રૂચિ, સમ્યગ્જ્ઞાનાદિક આ સર્વ ભાગ્યના આધારે જ મળેલ છે. માટે તું કમ ભાગ્ય નથી. પણ ભાગ્યશાલી જ છે. જેઓને ઉપરોક્ત સાધન મળ્યા નથી તેના કરતાં તું ઉત્તમ છે માટે હતાશ બનીશ નહીં. દુર્લભ માનવહેહાદિ પ્રાપ્ત થયેલ છે. તેજ ઉત્તમતાની નિશાની છે. માટે પ્રમાદનો ત્યાગ કરીને ધર્મ સહિત વ્યવહારિક કાર્યો કર ! જે આશાઓ સફલ થઈ નથી તે સફલતાને ધારણ કરશે. ચિન્તાઓ કરવાથી કે નિરાશ બનવાથી આશાઓને સફલ કરવાના સાધનો પ્રાપ્ત કરી શકાતાં નથી. આથી તો બુદ્ધિ અને શક્તિનો હાસ થયા કરે છે. વખતની કિંમત પણ અંકાતી નથી. હું ભાગ્યશાલી છું જ. આમ માનીને આળસનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક ઉભો થા ? અધુરા કાર્યોને પૂર્ણ કર અધુરા કાર્યોમાં નિષ્ફલતાને માન નહીં. પણ અડધી સફલતા માન ? આ ક્ષેત્રની નિશાની છે જેઓ કાર્યો કરતા હતાશ નિરાશ બને છે તેઓ પ્રાપ્ત થયેલ સફલતાને ઉતાવળથી દેખી શકતા નથી. અને તે કાર્યોને મૂકી દે છે. પણ જો તેઓ ધીરતાને ધારણ કરી વિચાર પૂર્વક તપાસ કરે તો જરૂર તેમને સફલતાની ખબર પડે. જે માણસો ઉતાવળા થતા નથી. પણ ધીરતાપૂર્વક કાર્યો કરતા રહે છે. તેઓનેજ સફલતા વરમાલા પહેરાવે છે.

૧૮ જે અનુકુલ સાધનો મળ્યા છે તે પાપ બંધ માટે નથી.

આત્મોન્નતિના સાધનો પ્રાપ્ત થયા પછી જેઓ વિશ્વ

૩૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કષાયોના વિચારોમાં તેમજ વિકારોમાં ફસાઇ પડેલા છે તેઓ અભાગ્યશાલી છે. જેઓને પુણ્યોદ્ધૃતે સર્વ પ્રકારે અનુકુલતા મળ્યા છતાં પણ પુણ્યાનુબંધી પુણ્યને પ્રાપ્ત કરવા માટે સદાચાર કે સદ્વ્રતનું પાલન કરતા નથી તેમજ વિવિધ વિડંબનાઓમાં સપડાય તેા પણ અનાચારોનો ત્યાગ કરે નહીં. તે કમભાગ્યવાન કહેવાય.

સાધનોની અનુકુલતા, પુણ્યાનુબંધીપુણ્ય વધારવા માટે છે, નહીં કે પાપોનો બંધ કરવા માટે જ્યારે સદાચારનું પાલન હોય નહીં. ત્યારે આત્મધ્યાનના યોગે પાપનો બંધ થતો રહે છે-

પુણ્યનો લોગવટો લોગવતાં પાપાનુબંધનો જે ખ્યાલ રાખે નહીં. તે માનવો ભવિષ્યમાં અનુકુલતા ક્યાંથી પ્રાપ્ત કરી શકે ? માટે પુણ્યાનુબંધી પુણ્યને પ્રાપ્ત કરવા માટે નિષ્કામભાવે સદ્વિચાર સદુચાર અને સદ્વર્તનશાલી બને કે જેથી અનાસક્તિભાવે રહી શકાય. મિથ્યાત્વનું જોર ચાલે છે તે ચાલે નહીં. અને નિશ્ચિન્ત રહી શકાય.

વસ્તુઓના સ્વરૂપનું જ્યાં સુધી સમ્યગ્જ્ઞાન થતું નથી ત્યાં સુધી મિથ્યાત્વની પ્રબલતા અદ્ય થતી નથી. અને પુણ્યાનુબંધી પુણ્યને લેહાવો મળતો નથી. તથા મિથ્યાત્વની વેગમાં તણાએલ મુગ્ધજનોને આત્મ ધર્મની બ્યાવહારિક ધર્મોની અને નીતિધર્મની વાત પણ પસંદ પડતી નથી. તેથી બાહ્યપૌદ્ગલિક વિકારોની અધિક પ્રબલતા

આંતર જ્યોતિ

૩૭

હોવાથી આધિ-આધિ અને વિવિધ વિડંબનાઓને આવવાને અવકાશ મળે છે એટલે દુન્યવી વસ્તુઓ હાજર હોવા છતાં પણ સત્ય શાંતિ મળતી નથી, વસ્તુઓના સ્વરૂપને સમજવામાં આવે તો તે પ્રથમથી જ ચેતી જાય. અને, મિથ્યાત્વની પ્રબલતાને હઠાવે.

૧૯. ભવાલિનંદી અને પુદ્ગલોનાં વર્તનમાં વચનમાં અને મનમાં ભિન્નતા હોય છે.

એટલે મનમાં જુદું વચનમાં ભિન્ન અને વર્તનમાં ભિન્ન હોય છે તેઓ સત્ય વસ્તુઓને પારખી શકતા નથી. અને પારખવા માટે પ્રયત્ન કરવા સમર્થ બનતા નથી. ભવાલિનંદી જીવો મનોહર-ઇષ્ટ પદાર્થોનો લાભ થતાં હર્ષવેલા અને છે અને તે ઇષ્ટ પદાર્થોનો વિયોગ થતાં શોક વેલા બને છે આવી પાગલ દશામાં માનસિક સ્થિરતા હોય ક્યાંથી ? અને માનસિક સ્થિરતા સિવાય સત્ય વસ્તુઓ પરખાતી નથી. માટે ઇષ્ટાનિષ્ટ પદાર્થોના મોહનો ત્યાગ કરો. પુદ્ગલોમાં જે આનંદ બાસે છે તે બ્રમણાતું કારણ છે.

જગતમાં વિવિધ વિડંબનાઓ પ્રાણીઓને ઉપસ્થિત થાય છે તે પોતે જાતે કરેલા કર્મોનો પરિપાક છે. પરિણામ છે. મનુષ્ય દેવ-નરક અને તિર્યચ્છ્ર પાણુઓ ઉત્પન્ન થવું તે શુભાશુભ કર્મનું ફલ છે. તેમાં વળી મનુષ્યના બાગે મ્હોટી જવાબદારી છે. કારણ કે મનુષ્ય ભવમાં તરવા અને ખૂડવાની અગર ઉચ્ચ સ્થિતિ અને અધમ સ્થિતિને મેળવવાની સર્વ સાધન સામગ્રી મળી રહે છે.

૩૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિતં

સાધનો પ્રાપ્ત કરીને તમે જે અધમ સ્થિતિને મેળવી
તો જવાબદારીને સમજ્યા નથી. અને ઉચ્ચ સ્થિતિ કરી તો
જવાબદારીને અઠા કરી એમ કહેવાય. માટે મનુષ્ય ભવ
અને ઉત્તમ સાધનો મળ્યા હોવાથી રાગ-દ્વેષ અને
મોહની જંજાળમાં પડે નહીં. સાધનોને મેળવી સાધ્ય જે
અત્મ વિકાસ સાધવાનું છે તેનું વિસ્મરણ કરે નહીં.
જીભની માફક નિર્લેપ ભાવે રહેા.

૨૦ તમારી સત્તા, સંપત્તિ સાહ્યની તેમજ
પરિવાર વિગેરે સાત પ્રકારે તુટતા આયુષ્યને
ક્ષણ ભર પણ ટકાવી રાખશે નહીં.

તથા આધિ-વ્યાધિને મૂલમાંથી નાશ કરી શકશે નહીં.
તુટતા આયુષ્યને સાંધવાની સત્તા-સંપત્તિ વિગેરેમાં નથી.
તો પછી આધિ-વ્યાધિ વિગેરેને મૂલમાંથી નાશ કરવાની
તાકાત તેનામાં કયાંથી હોય ! જેમ અધિક આસક્તિ રાખશે
તેમ અધિક ચિન્તાઓ ઉપસ્થિત થવાની અને હાથમાં તાળી
ઠઠને સંપત્તિ ખસી જશે ત્યારે તો ચિન્તાઓનો પાર રહેશે
નહીં. તમેજ સત્તા-સંપત્તિ વિગેરે પ્રાપ્ત કરીને ચિન્તાઓને
ઝોછી કરી કે વધારી ? વ્યાધિઓ કેટલી મૂલમાંથી હઠાવી ?
ચિન્તાઓ તેમજ વિચારો અશુભ વિચારો, ઉચ્ચારો અને
આચારો પોતાની મેળે દૂર ખસીને શુભ થશે નહીં, પણ
પ્રત્યાખ્યાન, યથાશક્તિએ કરવાથી. શક્ય ત્યાગ કરવાથી ખસશે
ધનાદિક, પરિવાર વિગેરેની તથા શરીરની ચિન્તા અલ્પ થતી
જશે કેટલાક એવા હોય છે કે વડીલોની મુનિવર્યોની શ્રમથી.

આંતર જ્યોતિ

૩૬

તેમજ આગ્રહથી ખાવા-પીવનો અમુક નિયમ લે છે. પણ ચિન્તામાં કપટ રાખે છે તેથી તેમની ચિન્તાઓ અને વ્યાધિઓ ખસતી નથી.

એક જૈન શ્રાવકનું દંષ્ટાન્ત

કોઈ એક આચાર્ય મહારાજે ઉપાશ્રયમાં આવેલ શ્રાવકના શરીરની નબળી હાલત દેખી. તેથી પુછ્યું કે આવી શરીરની સ્થિતિ હોવાથી ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં સ્થિરતા તને થાય છે? તેણે કહ્યું કે ખાવાપીવામાં વ્યવહારના કાર્યોમાં અને ધાર્મિક કાર્યોમાં રહેતી નથી પણ દરેક બાબતમાં ચિન્તા બધી પણ વિગેરે રહ્યા કરે છે માટે કોઈ એક મંત્ર યંત્રાદિક આપો કે જેથી ચિન્તા દિરહે નહી. આચાર્ય મહારાજે કહ્યું કે, બ્રહ્મચર્ય વિના મંત્રાદિક સફલ થાય નહી. માટે પ્રથમ બ્રહ્મચર્યની બાધા લે? તે પણ બાધા પાંચ-છ માસ સુધીની આ સિવાય તારા શરીરની હાલત સુધરશે નહી. અને ચિન્તા શોકાદિક દૂર ખસશે નહી. આમ સાંભળતાં જ બાઈ તો ચૂપ થયો. પુનઃ આચાર્ય મહારાજે કહ્યું કે મૌન કેમ ધારણ કર્યું. શારીરિક સ્થિતિ સુધારવા માટે પાંચ-છ માસનો બ્રહ્મચર્ય પાળવાનો નિયમ લે તેથી શરીરમાં શક્તિ આવશે અને ચિન્તાદિકને આવવાનો અવકાશ મલશે નહી. આ પ્રમાણે પુનઃ પુનઃ કહેવાથી. “ના” કહેતાં શરમ આવવાથી કચવાતે મને કહ્યું કે બહે મહારાજ આપનો આટલો આગ્રહ હોવાથી પાંચ-છ માસ તો નહી પણ પચીસ દિવસનો બાધા આપો. આચાર્ય મહારાજે તેની કપટકલાને ખરોખર સમજ્યા સિવાય પચીસ દિવસ

૪૦

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

બ્રહ્મચર્યને પાળવાનો નિયમ આપ્યો પેલો મનમાં તો વિચાર કરે છે કે “હાશ” આ લક્ષ્મણમાંથી છૂટ્યો. ઘેર આવીને જે પ્રમાણે હતો તે પ્રમાણે વર્તન કરવા લાગ્યો. વીશ દિવસ ગયા પછી તેને પુછ્યું કે અરે ભલા બ્રહ્મચર્યને પાળે છે ને “હા મહારાજ ! પચીસ દિવસની બાધા લીધી છે તો દિવસે પાણું છું. રાત્રીની બાધા લીધી નથી તેથી રાત્રીમાં પાળતો નથી આચાર્ય મહારાજ તો આ સાંભળી વિચારમાં પડ્યા કે બાધા દેવાની ચાલખાણ આની જુદા પ્રકારની છે તેમણે કહ્યું કે તારા શરીરની હાલત માટે તેમજ ચિન્તા ઓછી કરવા આ નિયમ આપ્યો તેમાં પણ કાટલા ? મહાનુભાવ સમજ ! ત્યારે પેલો કહેવા લાગ્યો કે, જીવીએ કે મરી જઈએ તો પણ તેવી બાધા પાલી શકાશે નહીં. આવા માણસની શારીરિક સ્થિતિ સુધરે કયાંથી ? અને ચિન્તા શોક વિગેરે હઠે પણ કયાંથી ? આવા માણસોને વિવિધ વ્યસનો વળગેલા હોય છે. એક તો બ્રહ્મચર્યના પાલન વિના શારીરિક નબળાઈ હોય છે તેમાં વળી દિવસમાં પચાસેક બીડીઓ પીવાનું વ્યસન હોય છે તેથી તેમનું કાળજી ખવાતું બન્યું છે. આ ભાઈને બીડીઓ પીવાનું પણ વ્યસન લાગુ પડેલ હતું તેથી મહારાજે કહ્યું ‘કે અલ્યા બમણો મીઠો માર બાઈ રહેલ છે તેનું તને ભાન નથી. માટે બીડી નહીં પીવાની બાધા લે, આચાર્ય મહારાજનો આગ્રહ હોવાથી બાધા તો લીધી પણ બીડીઓ પીવી અને બાધામાં વાંધો આવે નહીં તેવી રીતે વિચાર કરી નામમાં જ ફક્ત તકાવત. એવી સીગા-

આંતર જ્યોતિ

૪૧

રેટ પીવા લાગ્યો. એકવાર ગુરૂ મહારાજે સીગારેટ પીતાં દેખીને કહ્યું કે અલ્યા. તેં બાધા લીધી છે અને બીડીઓ પીવે છે કેમ ? તેણે ધીકૂર્ષથી કહ્યું કે, 'ગુરૂમહારાજ ! સીગારેટની ક્યાં બાધા લીધી છે ? બીડીની બાધા લીધી છે. નામમાં તક્ષાવત હોવાથી બાધા ફરે છે ? પેલો કહે છે કે સીગારેટ તો પીવાનો જ. આ માણસો શારીરિક. આત્મિક બલ ઓછુ કરે એમાં શું કહેવું ?

એકવાર સંઘ ભેગો થયો છે અને નવીન ઉપાશ્રય બંધાવવાનો હતો તેથી ટીપ કરવા માટે પાંચ જણાને ઉભા કર્યા. તેમાં આ બાઈ સાહેબ પણ આવી ગયા. અને શરમથી બાધા લીધી કે. 'જ્યાં સુધી ટીપ કરવા ન જઈએ ત્યાં સુધી રેટલી ખાવી નહીં.' મહાજનને વિશ્વાસ ખેડા કે, ચોક્કસ ટીપ કરવા બીજે ઠીવસે જશે એક મહિનો લગભગ થવા આવ્યો, પણ આ બાઈ જઈ શક્યા નહી. ઘરમાં સ્ત્રીને કહ્યું કે રેટલીની મારે બાધા છે માટે કુલકાં ખનાવીને આપ, આ પ્રમાણે કહીને રાજ ખાવા લાગ્યો.

એકવાર આ બાઈ બાણામાં કુલકા ખાઈ રહેલ છે તેટલામાં બાધા લેનાર પાંચમાંથી એક ત્યાં આવ્યો. અને તેને કુલકાં ખાતો દેખીને કહ્યું કે અલ્યા આ શું કરે છે ? આ બાઈ કહેવા લાગ્યા કે રેટલી ખાતો નથી પણ કુલકાં ખાઉ છું આવેલ વ્યક્તિએ કહ્યું કે આમાં તક્ષાવત નામનો છે માટે તારી બાધામાં શો માલ ? આવી રીતે જાહેર મહત્તાને મેળવવા માટે વ્રત નિયમ બાધા વિગેરે લે પણ આસક્તિ હોવાથી

૪૨

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

પાળી શકતા નથી. તેઓની ચિન્તાઓ વ્યાધિઓ ખસતી નથી અને પુનઃપુનઃ સંતાપ ઉપજાવે છે માટે બલને વાપરી કપટ કલાને દૂર કરી બાધા વિગેરે લેવામાં આવે તો આત્મબલ વધે અને સાથે સાથે શારીરિક શક્તિ આવે ઘાય. માટે નિષ્કપટભાવે વ્રત નિયમ વિગેરે લેવાની આવશ્યકતા છે. આત્માના સ્વરૂપને જે રૂપે છે તે સ્વરૂપે જાણવું ૨૧ હોય તેણે તત્ત્વને જાણવા માટે પ્રથમ સામાયિકને અને તેના અર્થને જાણવા માટે જરૂર પ્રયત્ન કરવો.

મન વચન અને કાયાના બત્રીસ દોષોને શાસ્ત્રકારોએ દર્શાવ્યા છે તેઓનો ત્યાગ કરવા તમજા રાખવી જેમ જેમ આ દોષો દૂર ખસતા જાય છે તેમ તેમ તિરોભાવે રહેલ આત્મતત્ત્વનો આવિર્ભાવ થાય છે. જ્યારે આંશિક પણ આત્મિક સ્વરૂપનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે ત્યારે રાગ-દ્વેષ અને મોહ જે સંસારિક વસ્તુઓમાં રહેલ છે. તે અદ્ય થતા જાય છે. અને પદાર્થોમાંથી રાગ-દ્વેષ અને મોહ અદ્ય થતાં પ્રત્યાખ્યાન ત્યાગ કરવાની ભાવના સાથે અમુક કાલ સુધી તે તે પદાર્થોનો ત્યાગ થાય છે. આ ત્યાગ પણ આત્માનો ગુણ છે. આ પછી પ્રત્યાખ્યાનના યોગે અતીતકાલના ચચ્છેલા દોષોની જિન્દા થાય છે. વર્તમાનમાં સંવર થાય છે અને ભવિષ્યમાં ત્યાગ યોગે આસક્તિ અદ્ય થવાથી આત્મ તત્ત્વના પ્રકાશનો આરંભ થાય છે એથી અદ્ય પરિશુદ્ધ હોય અગર ન પણ હોય તો પણ ચિન્તા શોક થતાં નથી. આત્મ પ્રકાશમાં આનંદ પૂર્વક ઝીલાતું હોવાથી અધિક પરિશુદ્ધની

આંતર જ્યોતિ

૪૩

આવશ્યકતા રહેતી નથી. એટલે ત્યાગ પ્રત્યાખ્યાનમાં આગળ વધતાં સંવર વધે છે. અને સાથે સાથે અશુભ વિચારાદિક આવી શકતા નથી તેથી તપસ્યા કરતાં સત્તામાં રહેલાં કર્મો પણ ઉદયમાં આવી ક્ષય પામે છે. જેમ જેમ કાયા-માયાની મમતા ટળતી જાય છે. તેમ આનંદના ઉભરાઓ આવ્યા કરે છે અને અનુક્રમે ધાતીયાકર્મોના ધાત થતાં કૈવલ્યજ્ઞાનનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. માટે પ્રથમ સામાયિકની ધરોધર આરાધના કરી બત્રીસ દોષોને ટાળવા માટે લક્ષ દેવાની ખાસ જરૂર છે. આત્મસ્વરૂપ જાણ્યા પછી જીભ પહાણો જાણવાની જરૂર કે પ્રયાસ કરવો પડશે નહીં.

કોઈ એક ભાગ્યશાલીને આત્મસ્વરૂપને જાણવાની ઇચ્છા થઈ તેથી તેણે મહાજ્ઞાની-સંવેગી-વૈરાગી-ત્યાગી-આત્મદર્શનીક પાસે આવીને કહ્યું કે, મને આત્મસ્વરૂપનો લાભ થાય તેનો ઉપાય બતાવો ? જ્ઞાનીઓ આવેલ જ્ઞાસુ પાત્ર છે કે નહીં. તેની પરીક્ષા માટે કહ્યું કે સામે દેખાતા વૃક્ષની પાસે જમીનમાં દાટેલ ચિન્તામણિને તું લઈ આવ, જ્ઞાસુ ત્યાં ગયો. અને ચિન્તામણિને હસ્ત ગત કર્યો પણ તેમાં તે મુંઝાયો નહીં. અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે આ આત્મત્વથી વિષ્ણુ છે અને માગણી કરીશ ત્યારે તે જે વસ્તુઓ આપશે તે વિયોગવાળી વસ્તુઓ આપશે તે પણ ક્ષણ વિનાશી આ વિચારી વિવેક તેણે લાવી મહાજ્ઞાની પાસે આવીને કહ્યું કે, તમે એનો ત્યાગ કર્યો છે માટે તમારી પાસે તે ચિન્તામણિ રત્નના કરતાં સાથેને સાથે અને સમીપમાં

૪૪

આ. કાર્તિકાગરસૂરિ રચિત

પણ સમીપ રહેનાર કેઇ શાશ્વત વસ્તુ હોવી જોઇએ
 મારે તેનો જ ખપ છે તે આપો, કે જેથી સર્વદા-સર્વદા-
 અને સર્વત્ર આનંદના ધોધમાં ઝીંકી શકાય. આ પ્રમાણે
 તે જીજ્ઞાસુને સાંભળી મહા મુનિરાજ બહુ ખુશી થયા અને
 કહ્યું કે. ચિન્તામણિ-કલ્પવૃક્ષ કરતા પણ સામાયિક અત્યંત
 મહિમાવંત વસ્તુ છે. પણ ચર્મચક્ષુઓ વડે દેખી શકાય એમ
 નથી. એ તે ક્યારે દેખાય સારા જગતમાં પરિભ્રમણ કરતી
 માનસિક વૃત્તિઓને પ્રથમ અંતરમાં ઉતારી આત્માના ગુણોમાં
 સ્થિર કરે ત્યારે જ સામાયિક સાક્ષાત્ દૃષ્ટિગોચર થાય એમ
 છે અને તે આત્મિક ગુણોમાં સ્થિર થતાં આનંદ આવતો હોવાથી
 ણીજે સ્થલે પરિભ્રમણ કરવાનું બંધ થાય છે. અને તેથી મનના
 જે દશ દોષો છે તે ખસે છે. મનના દશ દોષો ખસે તો વચનના
 દશ દોષો તથા કાયાના ખાર દોષો ટળતા જાય છે શાશ્વત-
 અપૂર્વ-અવ્યાબાધ વસ્તુને પ્રાપ્ત કરવી હોય તો રાગ-દ્વેષ અને
 મોહ મમતા અહંકારાદિકને મૂલમાં ખસેડવા માટે “સામાયિક”
 કરવાની ખાસ આવશ્યકતા છે. માનસિકવૃત્તિઓ તરફ લક્ષ
 હેતાં આત્મ શક્તિ આગળ તેઓને વેગ બંધ પડતો જાય
 છે અને આત્મિક શાક્તને વિકાસ થતો રહે છે. આ પ્રમાણે
 શ્રવણ કરીને આ બાગ્યશાલી ખત્રીશ દોષોને ટાળવા માન-
 સિક વૃત્તિઓને અંતરમાં વાળી તે વૃત્તિઓ ઉપર લક્ષ
 દેવા લાગ્યો. અનુક્રમે તે વૃત્તિઓને પરિભ્રમણ કરવાનું બંધ
 થયું. અને આત્મિક શક્તિઓને સાક્ષાત્કાર થવાને આરંભ
 થયો માટે સામાયિક કરીને માનસિક વૃત્તિઓ ઉપર લક્ષ
 રાખો કે તે ક્યાં દોડે છે.

આંતર જ્યોતિ

૪૫૬

૨૨ પર નિન્દાના ત્યાગપૂર્વક સ્વદોષોને નિન્દી ગુણવાન બનો.

અન્ય માણસોની આગળ ખીબખોના દોષોને કહેવા અગર બહાર કરવા તે નિન્દા કહેવાય છે. આ નિન્દા કરવાથી વેર વિરોધાદિક ઉત્પન્ન થાય છે અને વધે છે વેર ઉત્પન્ન થતાં તથા વૃદ્ધિને પામતાં સત્તા-સંપત્તિ અને શક્તિ હોવા છતાં પણ સુખ શાંતિ મળી શકતી નથી અને તેની સાથે રહેલા સદ્ગુણો પણ ખસવા માટે છે. જ્યાં પરસ્પર વેર વિરોધાદિક હોય ત્યાં સુખશાંતિને તથા સદ્ગુણોને આવવાનું મળતું નથી કારણ કે તેનો અનાદિકાલીન વિરોધ છે. એટલે અન્યજનોના દોષોને ખીબ આગળ કથન કરતાં નિન્દા કરતાં આનંદ ખસવા માટે છે અને વેર વિરોધની પરંપરા વધતાં નિન્દા કરનારની આદ્યોન્નતિ કે આત્મોન્નતિમાં વિવિધ વિઘ્નો આવીને ઉપસ્થિત થાય છે. માટે જો નિન્દા કરવાની ટેવ પડી હોય તો પોતાનામાં રહેલાં દોષોની નિન્દા ગહી કરો આથી દુર્ગુણો, દોષો ખસવા માડશે. સદ્ગુણોમાં વધારો થશે અને ઉત્તરોત્તર આત્મવિકાસ થતો રહેશે. ખીબખોના દોષો અન્યજનો આગળ કહેતાં તે તે દોષોને સાંભળનાર તમને કહેશે કે, તેના જેવા તમારામાં પણ દોષો રહેલા છે. તે વખતે તમારો મિબજ કાબુમાં રહેશે નહીં અને કંકાસ ઓલાઓલી કરવા માડશે. અગર ધણું ખોટું લાગશે. અને સાચા થવા ખાતર અનેક જુઠાણાં અસત્યો ઉપસ્થિત કરવાં પડશે. છતાં જો શ્રમણ કરનાર નહીં માને તો મારામારી

૪૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

ઉપર આવતાં પણ વિલંબ થશે નહીં. માટે અન્યની નિન્દા કરવાનો ત્યાગ કરી સ્વનિન્દા ગ્રહાં કરો કે જેથી શાંતિ રહે અને સંપાદિકનો લાભ મળે.

૨૩ ખીજના દોષોને જોવાની ટેવથી હાનિનો વિચાર કરો.

અન્યજનોના દોષોને ખીજ આગળ કહેવા નહીં. તેમજ ખીજના દોષોને જોવા પણ નહીં. કારણ તે દોષોને જોતાં અમર કહેતાં તે દોષો કહેનારને પણ વળગે એવો સંભવ છે કહેનાર સદ્ગુણી હોય નહીં. તેમજ જોનાર આત્મદર્શી ન હોય તો તેવા દોષો આવીને વળગે તેમાં નવાઈ શી ? એટલે દુર્યોધનની દૃષ્ટિનો ત્યાગ કરી ધર્માત્મા યુધિષ્ઠિરની દૃષ્ટિનો વિચાર કરવો.

અન્યજનોના દોષોને જોવામાં અગર કથન કરવામાં જેટલો વખત વ્યતીત થાય છે તેટલો વખત પોતાના દોષોને જોવામાં કાઢવામાં આવે તો જે જે દોષો રહેલા છે તેઓને દૂર કરવાની ભાવના પૂર્વક પ્રયત્નશીલ બનાવ. અને સદ્ગુણો આવીને વસે. પરના દોષોને જોવા અને અન્યજનો આગળ કહેવા તે દુર્ગતિ જવાની નિશાની છે અને અધ. મતાને લાવવાનું નિમંત્રણ છે.

નિન્દા કરનાર અને દોષોને જોનાર બમણો બંધાએલ બણવો એટલે રાગ-દ્વેષ અને મોહ વિગેરે તેને બરાબર કસાવી દૂઃખ દેવામાં બાકી રાખતા નથી, તેને અધિકાધિક

વ્યાતર જ્યોતિ

૪૭

કષાયનોનો ચિકાર વધતો રહે છે. રાગ-દ્વેષના બંધનો દષ્ટિ ગોચર થતાં નથી. તે રાગ-દ્વેષથી ઉત્પન્ન થયેલ નિન્દા તેને ઈન્દ્રિયગોચર ન થતી હોવાથી વેર વિરોધાદિક વધારી નિન્દા દુઃખો દેવામાં બાકી રાખતી નથી. કહેવાય છે. કે દેવની નિન્દા કરવાથી દરિદ્રતા આવે અને ગુરૂઓની નિન્દા કરવાથી કુલનો ક્ષય થાય. સમ્યક્ જ્ઞાનના સાધનો તથા સમ્યક્ જ્ઞાનીઓની તથા ધર્મીજનોની નિન્દા કરવાથી વિવિધ વ્યાધિઓ ઉત્પન્ન થાય છે. સામાન્ય જીવોની નિન્દા કરવાથી પાપ બંધાય છે તો દેવ ગુરૂ અને ધર્મની નિન્દા કરવાથી. પાપ શું નહીં બંધાય ? જરૂર બંધાય જ નિન્દાનો ત્યાગ કરો. અને નિન્દા કરવી જ હોય તો પોતાના અપરાધોની ભૂલોની નિન્દા કરો. અને તેવી ભૂલો તથા અપરાધો થાય નહીં. તેવી કાળજી રાખો નિન્દા કરવાની ટેવવાળા. ભલે પંડિતો હોય કે ધાર્મિક કહેવાતા હોય. તો પણ તેથી તેમને વિઠંબનાઓ આવીને વળગે છે.

કોઈ એક શહેરમાં શેઠની પુત્રી સારી રીતે વ્યવહારિક અને ધાર્મિક અભ્યાસ કરીને નિપુણ બનેલ હતી. તેથી ઘરમાં પાડોશમાં અને સારા શહેરમાં તેને સઘળા માણસો સન્માન સત્કાર કરતા પણ આ પુત્રીને પર નિન્દા કરવાની ખુરી ટેવ પડેલી હતી. તેથી કેમના દોષોને દેખી બીજાની આબળ નિન્દા કરવા મંડી પડે પેલો મૂર્ખો છે. પેલો છે તો પંડિત પણ

૪૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

વ્યભિચારી છે પેલો બુદ્ધિમાન છે પણ ઉઠાવગીર છે પેલી સ્ત્રી બોલાવામાં બુઠ્ઠી છે અને ચોટ્ટી છે ઘરમાંથી ચોરી કરીને છાનું સંતાડે છે. આ પ્રમાણે વિવિધ નિન્દા કરીને મળેલ સુઅવસરને વૃથા ગુમાવે છે. અને તેમાં કેવી વિડંબનાઓ ગુપ્ત રહેલી છે. તેનો ખ્યાલ આવતો નથી. અવસર મળ્યો કે લવરી-નિન્દા કરવામાં બાકી રાખતી નહોતી.

એક વતખ રાજાની રાણી સોળેય શશુગાર પહેરી દાસ-દાસીઓની સાથે ઉદ્યાનમાં કેલિ કરવા ગમન કરી રહેલ છે. મુખે પાન આવતી અને દાસ દાસીઓ સાથે હસીને વાતો કરતી એવી રાણીને શેઠ પુત્રીએ દેખીને પાસે રહેલી ગોઠણુને ખીજવાઈને કહેવા લાગી કે, 'સાંભળ યેન ! આ રાણીએ સોળ શશુગાર પહેર્યા છે. મુખમાં તાંબુલ છે અને પાછી દાસ દાસીઓ સાથે હાંસી-મસ્કરી કરવા પૂર્વક બોલી રહી છે કોઈ પ્રકારની લજ્જા નથી તો આ રાણી કેવી રીતે શિયળ પાળતી હશે ? મને તો યેન ! તેના શીયળ પતિવ્રતા ધર્મમાં શંકા થાય છે નહીંતર આ પ્રમાણે વર્તન હોય નહીં. આ રાણી કોઈની સાથે વ્યભિચાર કરતી હોવી જોઈએ. આવું વર્તન રાજાની રાણીને શોભે નહીં. આ પ્રમાણે પોતાની ગોઠવણુને કહેતી શેઠ પુત્રીની વાતને પાછળ રહેલી દાસીએ સાંભળી. દાસીએ રાણીને વાત કહી. રાણીએ નૃપને પોતાની નિન્દા કરતી શેઠ પુત્રીને બોલાવવાનું કહ્યું નૃપે શેઠપુત્રીને બોલાવી નિન્દા કરતી હતી તેણીને પુચ્છ્યું કે તું જે રાણી સંબંધી વાત કરતી હતી તે નજરે દેખેલ

આંતર જ્યેષ્ઠિ

૪૬

છે કે ઉપર ઉપરથી વાત કરે છે. શેઠપુત્રી કાંઈ પણ પુરવાર કરી શકી નહી. તેથી રાજાએ ગુસ્સામાં આવી દેશનિકાલની સજા કરી. તેથી આ શેઠપુત્રીને ઘણી વિડંબનાઓ સહન કરવી પડી. માટે પરનિન્દાનો ત્યાગ કરી સ્વદોષોની નિન્દા નિરંતર કરે. કે જેથી દોષો ટળે અને ગુણોનો પાહુભાવ થાય.

૨૪ સ્વેચ્છાને પૂર્ણ કરવા માટે મનુષ્યો નીતિ-માર્ગનો તથા ધર્મમાર્ગનો ત્યાગ કરી ધનાદિકને મેળવવા માટે નિરંતર ચિન્તાઓ-શોક કરતા માલુમ પડે. અને પુણ્ય-પ્રયાસના આધારે તે માણસો ધનાદિકને પ્રાપ્ત કરી ઈચ્છા પૂરી કરે છે. અને પૂરી થઈ એમ માને છે ખરા. પણ પોતાના કરતાં વધિક સંપત્તિ માનેને ડેખી પૂરી થએલી ઈચ્છાને અધુરી માનતાં પાછાં જુરે છે. ચિન્તા કરે છે. તેવા સંપત્તિમાન બનવા માટે પ્રયત્નશીલ બને છે પણ તથા પ્રકારનું પુણ્ય અને પ્રયાસ ન હોવાથી ધાર્યા પ્રમાણે સંપત્તિ સાદ્યથી ન મળતાં ન્યાયને વિચારી કોઈ પણ પ્રકારે પાપસ્થાનકને સેવીને પણ ઈચ્છા પૂરી કરવા ધારણા રાખે છે અને પાપો સેવીને ધનાદિક મેળવવા મથે છે. માને કે ધનાદિક તેઓએ પ્રાપ્ત કર્યું પણ તે ધનાદિકના આધારે જે સુખને મેળવવાની આશા હતી પણ તેના બદલે નિરાશા હાજર થઈ. આ પ્રમાણે આશાઓને પૂરી કરવા જતાં નિરાશા મળતી હોવાથી નિરાશા ટળે અને આશા સફળ થાય તેનો વિચાર કરવો

૪

૫૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ સ્મિત

અગત્યનો છે. દુ-ચવી પદાર્થોથી કદાપિ આશા ઇચ્છાઓ પૂર્ણ થતી જ નથી આમ સમજી આશા-ઇચ્છાઓને પૂર્ણ કરવા માટે શુભ વિચારો કરવા પૂર્વક અહંકાર-મમતાનો ત્યાગ કરી સ્વપર હિતકારી ધાર્મિક કાર્યો કરવા જોઈએ. તેથી આશા પૂરી થવાની અને નિરાશા ટળવાની. સ્વપર હિતકારી કાર્યો કરવા તેજ આશાઓને પૂર્ણ કરવાનો અને સત્ય સુખ મેળવવાનો અનન્ય ઉપાય છે.

કેાઈ એકને એવી માન્યતા હતી કે. જો પૈસાઓ હશે તો બધાંયે પુછતા આવશે માન સન્માન આપશે અને બીજાઓ મારી પાસે આવીને આજીજી કરશે. અને ઝાલેલા ઝાલેા ઝીલશે આમ ધારણા રાખી નીતિ ન્યાય ધર્માદિને જૂલો ધંધો કરવા લાગ્યો છુપુ પાપ કરતો તથા છજ કષ્ટાદિકને કરતો વ્યાપાર કરી રહેલો છે પુષ્ટ્યોદય હોવાથી ધંધો ધમધીકાર ચાલી રહેલો છે. અને પૈસાઓ અંપત્તિ-સાદાળી માન-સન્માનાદિ પણ ચારી રીતે મળે છે પણ પૈસાઓ વિગેરે, અનીતિથી અત્યંત આરંભથી પ્રાપ્ત કરેલા હોવાથી હૃદયે ખેદ ઉદ્વેગ વિગેરે થતા હોવાથી જોઈએ તેવી શાંતિ નહોતી. જુદા જુદા પ્રકારે ચિન્તાઓ થતી હોવાથી વિચાર કરવા લાગ્યો કે પૈસાઓથી મહત્તા-શાંતિ મળશે આવી માન્યતા ખોટી હતી. માટે શાંતિ-મહત્તા વિગેરેને મેળવવાનો માર્ગ જુદો હોવો જોઈએ કેાઈ તત્ત્વજ્ઞાની આત્મ-જ્ઞાનીની પાસે જઈને તે માર્ગને બાણી તે માર્ગે પ્રયાણ કરૂં આમ વિચારી તે મહાશય સમ્યજ્ઞાની પાસે ગયા. સત્ય

અર્થતર નભેનિ

૨૬

મુખ શાંતિનો માગ પુસ્તકો વાંચવાથી મળે છે તેમ જ એ સત્ય મુખશાંતિને પ્રાપ્ત કરવી હોય તો સ્નેહ સમ-કામ સમ અને દષ્ટિ રાગનો ત્યાગ કરી ન્યાયનીતિ પૂર્વક સહાચારોનું સેવન કરે. સહાચારો સદ્વિચારોને ઉત્પન્ન કરે છે અને પછી વિવેકરૂપી ચક્ષુઓનું ઉદ્ભાટન થાય છે, અને વિવેક પૂર્વક વ્યાપાર કરતાં ખેદ ઉદ્ભવ-શોક પરિતાપને આવવાનો આવકાશ મળશે નહીં. આ પ્રમાણે સદ્ગુરૂ પાસે સમ્યગ્જ્ઞાનનો ઉપદેશ શ્રવણ કરી વર્તન કરવામાં તત્પર બનેલા હોવાથી પૈસાઓ સાથે સંપત્તિ-સાદાથી પ્રાપ્ત થઈ અને ખેદ-ઉદ્ભવ-ચિંતા વિગેરે ચાલી જાય. અને આત્મવિકાસ સંઘાતાં સદ્ગતિને પણ મેળવશે ભક્તિ સેવાનું ફલ આ જગતમાં ન્યાયનીતિ પૂર્વક શક્ય વેપાર કરી શાંતિને મેળવવી તે છે. શાંતિ-મુખ રહે નહીં, અને ખેદ-ઉદ્ભવ રહેતો મેળવેલા ધનાદિકથી શો ભાગ ?

૨૫ બ્યારે આપણને આપણા આત્માની અનંત શક્તિની શ્રદ્ધા બેસે તો બહાર આવશ્યક વસ્તુઓ માટે, ભટકવાની-પરિભ્રમણ કરવાની જરૂર રહેતી નથી. પણ આત્માની અનંત શક્તિ ઉપર વિશ્વાસ નહો હોવાથી બહારની વસ્તુઓ માટે ભટકવું પડે છે તેમજ શોક-પરિતાપ કરવો પડે છે. બ્યારે આત્માની-આત્મિક ગુણોમાં બરોબર શ્રદ્ધા પૂર્વક જ્ઞાન થશે ત્યારે અસંતોષ-તંગી વિગેરે માહુમ પડશે નહીં. અનંત નિધાનના અધિકારી બન્યા પછી, ભટકવાનું હોય ક્યાંથી અને જીવનમાં સંતાપ વિગેરે રહે ક્યાંથી ? રહેજ નહીં.

૫૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

૨૬ અસંતોષ પરિતાપાદિકથી આપણને માલુમ પડે છે કે આપણે હજી અનંત શક્તિ-સમૃદ્ધિ અને શુદ્ધિના સ્વામી સાથે એકાગ્રતા પૂર્વક સંબંધ ધાંધ્યો નથી. તેથી બહાર આપણી દૃષ્ટિ ભગ્યા કરે છે. અને પરિભ્રમણતા કરવી પડે છે. જો અનંત જ્ઞાનબલના સ્વામી સાથે દુન્યવી વિષયાસક્તિને નિવારી એકાગ્રતા પૂર્વક સંબંધ ધાંધીશું તો કદાપિ પરિભ્રમણ કરવું પડશે નહીં. અને અનંત ઋદ્ધિ-સિદ્ધિ અને શુદ્ધિ આપોઆપ આવીને હાજર થશે. ખેદની વાત તો એ છે કે આપણે આપણા આત્માના ગુણોને જાણવા માટે વખત કાઢ્યો નથી. અને જાણવા માટે વિચારણા પણ કરી નથી. તો પછી ચાહના ક્યાંથી હોય ? સમુદ્રમાં મોતી મળી વિગેરે કિંમતી વસ્તુઓ ભરપુર હોય છે. પણ ઉંડા ઉતારા વિના અને એકાગ્રતાને ધારણ કર્યા સિવાય મણિ, મોતી વિગેરે વસ્તુઓ ક્યાંથી મળે ! શારીરિક શક્તિ તથા મહત્તા સત્તાદિને પ્રાપ્ત કરવા ખાતર પુનઃ પુનઃ વિચાર કર્યો તેમજ પ્રયાસ કરીને તે તે સત્તાદિકને પ્રાપ્ત કર્યા પણ આત્મિક શક્તિ-સત્તા-જ્ઞાન વિગેરે ક્યારે મેળવશે ?

સંયોગે મળેલા તેમજ ક્ષણ વિનાશી પદાર્થો ફાટી જતાં તૂટી પડતાં તથા નાશ પામતાં તથા અદ્ય મળતાં માનવોને બહુ લાગી આવે છે અને પુનઃ પ્રાપ્ત કરવા અથાગ પ્રયાસ કરવામાં આવે છે. પરંતુ ક્ષણે ક્ષણે વિષય કષાયના વિચારો અને વિકારોથી તૂટતી નાશ પામતી આત્મ શક્તિ-સત્તાદિકને પ્રાપ્ત કરવા માટે વિચારણા પણ કરવાની.

આંતર જ્યોતિ

૫૩

વખત મળતો નથી. આ કેવી બુદ્ધિમત્તા ? માટે જો બુદ્ધિ શક્તિ હોય તો આત્મિક શક્તિ વિગેરે મેળવવાની આવશ્યકતા છે. આત્મબલને પ્રાપ્ત કર્યા પછી જગતમાં પરિબ્રમણ કરવું પડશે નહીં.

૨૭ કડવાશને મોળાશને તથા પ્રતિકુલતાને
પોતાને મનગમતી બનાવવાની શક્તિઓ
મનુષ્યમાં રહેલી છે.

જો ડહાપણ હોય તો કડવાશને તથા મોળાશને મીઠી બનાવી શકાય છે અને પ્રતિકુલતાને પણ અનુકુલતામાં ફેરવી શકાય છે પણ સહિષ્ણુતાને બરોબર કેવળી હોય તો જ, તેમજ વિચારણા વિવેકના આધારે શત્રુઓને પણ મિત્ર તરીકે બનાવી શકાય છે. સાંસારિક સંબંધો તથા ધનાદિકની અગવડતામાં-પ્રતિકુલતામાં સદ્વિચાર અને વિવેક કરવામાં આવે તો તે વિવેકીને અગવડતા કડવાશ જેવું બાસતું નથી અને ભગ્નતી રહે છે તેથી જ અનંત સુખ સમૃદ્ધિ-અને શુદ્ધિના સ્વામી પાસે જવાની તાકાત ઉત્પન્ન થાય છે. માટે પ્રથમ પ્રતિકુલતામાં-અગવડતાની કસોટી મानी આનંદમાં રહેવા માટે ટેવ પાડવાની જરૂર છે જ્યારે વિવેકદ્વારા જગતના સંબંધો અને પદાર્થોમાં જે આસક્તિ છે તેને દૂર કરવામાં આવે ત્યારે જ પ્રતિકુલતામાં અનુકુલતા બાસે છે અને બાસશે. નહીંતર તે જ આસક્તિ કેવો માર ખવરાવે છે અને તેને દુઃખ કરવામાં કેવો આનંદ રહે છે તેનું દ્રષ્ટાંત

૧૪

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત્

આપવામાં આવે છે તેથી માલુમ પડશે. એક ચારા રહે-
રમાં સજ્જાગે રહેલી દુકાનના ઓટલા ઉપર ચાર પાંચ
ગોડીઆઓ બેઠા છે. (મિત્રો) માંહોમાંહી વિકથાની વાતો
તથા ગામ ગપાટા મારી રહેલ છે તેટલામાં એક ભાઈનું
હાથનું સો રૂપિયાનું ઘડીઆળ નીચે સરકી પડ્યું. તેની તેને
ખબર રહી નથી. બીજે સ્થલે માનસિક વૃત્તિ ઠોડતી હોય
ત્યારે સરકી પડતી વસ્તુઓ જલે કિંમતી હોય તો પણ ખબર
પડતી નથી. આ ભાઈ આવી ગયા અને સરકી પડેલી
કિંમતી ઘડીઆળ ઓટલે બેઠેલા પાંચ ગોડીઆએ દેખી
તેને અહણ કરવા તેઓ પાંચે ય દોડ્યા. તેમાંથી આગળ આવેલા
એકે તે ઘડીઆળ લીધી. બીજાએ કહ્યું કે, આ ઘડીઆળ મૂકીદે,
જે નહી મૂકે તો બે ચાર તમાચા-લાક્ષ લગાવીને લઈ
જઈશ પ્રથમને ઘડીઆળની આસક્તિ ઓછી હતી. તેમજ
મારની ભીતિ હતી. તેથી મૂકી દીધી, બીજાએ તે ઘડીઆળ
અહણ કરી ત્યારે ત્રીજાએ કહ્યું કે, આ ઘડીઆળ મહુને
આપ-જે આપીશ નહી તો માર મારીને પણ લઈશ. બીજાને
રાગ અધિક હોવાથી ત્રીજાને આપી નહી. ત્યારે તેણે પેલાએ
ત્રણ ચાર તમાચા લગાવ્યા. અને અધિક મારવા બંધ છે.
ત્યારે વધારે મારની ભીતિ હોવાથી ચાર તમાચા ખાઈને
તેણે ત્રીજાને આપી. ત્રીજાના કરતાં ચોથો અધિક બલવાન
અને આસક્તિમાનુ હોવાથી. તેને કહ્યા વિના ચાર પાંચ
લાક્ષ લગાવીને કહ્યું કે આ ઘડીઆળ તારી નથી માટે
મૂકી દે. નહીતર માર મારીને અધમુઓ કરીશ, પેલાએ
ઘડીઆળનો ત્યાગ કર્યો કહી. જેથી હાથમાં રહેલી સોટી

આંતર જ્યૈતિ

૫૫

લગાવી. આ-લાઇએ પણ બરોબર માર ખાઇને ચોથાને આપી. ઘડીઆળ હાથમાં લઇને હર્ષમાં ઝીલે છે. તેટલામાં પાંચમાએ કહ્યું કે આ ઘડીઆળ તારી કે તારા બાપની નથી. આતો માર્ગમાં સરકી પડેલી છે. માટે મ્હને આપી દે નહીંતર એવો માર મારીશ કે પંદર દિવસે પણ ઉલ્લો મર્યા નહીં. આ પ્રમાણે કહ્યું પણ ચોથાએ આપી નહીં નહીં ત્યારે પાંચમાએ. તમાચા-લાતો અને સોટીએને માર માર્યો. આ પ્રમાણે માર પડવાથી તમ્મર-મૂચ્છાં આવી. ઘડીઆળ પાંચમે લઇને ચાલ્યો જાય છે. તેવામાં તેને પોલીશે પકડ્યો. પોલીશે માર મારી તે ઘડીઆળ છીનવી લીધી ત્યારે કોઈ પ્રકારનો ઉપાય ચાલ્યો નહીં આસક્ષિત અને અત્યંત રાગથી માર ખાનાર અને ઘડીઆળ માટે મારનાર બધાએ વિલખા પડયા. અને પરસ્પર પસ્તાવો કરવા લાગ્યા. પ્રથમ ઘડીઆળને ગ્રહણ કરનારે બીજાને તરત આપી તેથી તેણે માર ખાધો નહીં. અને આનંદમાં રહ્યો માટે ઠડાપણુ-કુશલતા-પ્રવીણતા બે હોય તો અત્યંત રાગનો ત્યાગ કરી પ્રતિકુલતામાં અનુકુલતાને ધારણ કરો.

૨૮ સુખશાતા-અને શાંતિને પ્રાપ્ત કરવા અને રક્ષણુ કરવા જતાં બે સત્ય-સંતોષ-સમતાદિ ગુણો હણાય તો તે સુખશાતા કે શાંતિની પણ કિંમત નથી.

અર્થાત પરિણામે અશાતા અને અશાંતિ હાજર થવાની. માટે સત્ય-સંતોષ-સમત્વધવાય એ રીતિએ સુખશાતા-કે શાંતિ ખાતર વર્તન રાખવું તે જાણકર બોખમ બેડવા બરો-

૫૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

બર છે. અરે મહાયાતના-સંકટો અને વિડંબનાઓને આવવાનું આમંત્રણ છે, પણ મહા દુઃખ-વિડંબના વિગેરે સહન કરીને સત્ય-સંતોષને બળવવામાં આવે તો સુખશાતા અને સત્ય શાંતિને આવવાનો માર્ગ. સુગમ અને સરલ બને છે. અને પછી તે સુખ શાંતિ, આમંત્રણનો રાહ બેટી નથી વૈષયિક સુખ-શાંતિના અભિલાષિજનો આવી સુખ શાતા ખાતર સત્ય-સંતોષ-સમતાદિ ગુણોનું લોલામ કરીને પાછા હરખાય છે. પોતાને બહાદુર-શુરવીર માની બેસે છે પરંતુ જ્યારે સત્ય-સંતોષાદિ સદ્ગુણોના અભાવે સુખશાંતિ ખસી જાય છે ત્યારે વિવિધ વિલાપો કરવા બેસી જાય છે. માટે પ્રથમ સહન કરીને સત્ય-સંતોષાદિ ગુણોને સાચવ્યા હશે તો વિડંબના વિગેરે આવવાનો માર્ગ મળશે નહીં. અને સાથે સાથે આત્મોન્નતિ સધાતી રહેશે. વિડંબના-અશાંતિ-કલહ કંકાસાદીને દૂર કરનાર અને સત્ય સુખશાતા શાંતિ અને અનંત આનંદને અર્પણ કરનાર-અકિંસા-સત્ય-સંતોષ અને સમત્વાદિકને કેઈ પણ ઉપાયે સાચવવા લગની લગાડવી જોઈએ. આ સિવાય કરોડો પ્રયાસો કરશે તો પણ તે સુખ શાતા આવી મળશે નહીં. અને કાંઈ હશે તે પણ ખસી જશે. આ સત્યાદિગુણો તે આપણું જીવન-પ્રાણો અને સાચી સંપત્તિ છે.

રહ ધનાદિકને પ્રાપ્ત કર્યા પછી તેની સાર્થકતા સફલતા કરવા સમત્વની જરૂર રહેવાનીજ.
અને સમત્વને પ્રાપ્ત કરવા માટે સમ્યગ્જ્ઞાન

આતર જ્યોતિ

૫૭

સાથે ધર્મની પણ અગત્યતા રહેવાની જ.

સમ્યગ્જ્ઞાન પૂર્વક ધર્મની આરાધના વિના સમત્વ રહેવું તે અશક્ય છે. માટે સમત્વ પ્રાપ્ત કરવા માટે નીતિ-શાસ્ત્ર પણ કહે છે કે.

અજરામરવત્પ્રાણો વિદ્યામર્થેચ ચિન્તયેત્ ગૃહીતૈવ
કશેષુ, મૃત્યુના ધર્મમાચરત્

પ્રકૃષ્ટ બુદ્ધિમાન પ્રથમ સમ્યગ્ જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરીને તેના અર્થની વિચારણા પુનઃપુનઃ કરે તથા વિચારણા કરીને મૃત્યુએ કેશ વાળમાં મને પકડ્યો છે. આમ વિચારી ધર્મની સદા આરાધના કરે તો ધર્મની આરાધના યોગે સમત્વ હાજર થાય છે. એટલે રાગ-દ્વેષ મોહના વિચારો અને વિકારો ખસે છે પછી જે સંયોગે પ્રાપ્ત થએલ ધન પરિવારની સાર્થકતા અને સફલતા સધાય છે. તેજ સાધનો સહકારને આપવા સમર્થ બને છે સમત્વ સિવાય ક્રૂતા મેળવેલ ધનાદિક સાધન-સામગ્રી, અહંકાર, મમતા, અદેખાઈ વિગેરેને ઉપસ્થિત કરીને આત્મદશાને અસ્તવ્યસ્ત કરી દુર્ગતિમાં ફસાવે છે. જો સમ્યગ્ જ્ઞાનપૂર્વક ધર્મની રીતસર આરાધના હશે તો ધન-પરિવારનો ભાર નથી કે, સમત્વ લાભને હંકાવી શકે.

ગૃહસ્થપણામાં જો સમ્યગ્જ્ઞાન સાથે ધર્મની આચારણા હશે નહીં તો સમંભાવ તો આવશે નહીં. પણ તેના સ્થાને કલહ-કંકાશ અદેખાઈ વિગેરે આત્મગુણ ધાતક દુર્ગુણો

૫૮

આ. કીર્તીધામરસૂત્ર શક્તિ

આવી હાજર થશે અતએવ આધિ-વ્યાધિ ઉપાધિની વિટ
બનાએ આવીને બરોબર ઘેરો ઘાલશે. પછી તે ઘેરાને
હઠાવવા પ્રયાસ કરશે। તેા પછુ હઠવેા દુઃશક્ય બનશે. માટે
આ ભવમા તથા પરલોકમાં અનુકુલ સાધન-સામગ્રી મેળ-
વવી હોય અને સાચા મુખના દહાવા લેવા હોય તેા
સમ્યગ્જ્ઞાનને મેળવી તેના અર્થની વિચારણા કરી આચરણા
પૂર્વક સમત્વને પ્રાપ્ત કરે।

૩૦ ધનાઢયો બલવાનો આધિકારીએ પ્રાયઃઅભિમાની
હોવાથી કોઈ માણસ તેમની થએલી ભૂલો

અપરાધને બતાવે, ત્યારે જે બતાવનાર ઉપર કોપાત્તર
બની બે ચાર ગાળો ચોપડાવીને તેની બરોબર ખબર લેવાની
બાકી રાખતા નથી. કારણ કે તેમને યોવન-ધન સંપત્તિ
અને પ્રભુતા થયેલી છે એટલે તેમાં આસક્ત બની થએલી
ભૂલોને અપરાધને સુધારવાની વૃત્તિ જાગતી નથી અને
બતાવનારની બરબાદી કરી બેસે છે. સદ્વિચારને વિવેક
વિનાની ધન સંપત્તિ પ્રભુતા વિગેરે, કયા દોષોને
ઉત્પન્ન કરતા નથી ? એટલે તેમને પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થએલી
સાધન સામગ્રી તેઓને પતન માટે થાય છે માટે સત્તાધારી-
ધનાઢયો. અધિકારીઓએ. સદ્વિચાર-અને વિવેકને ધારણ કરી
કોઈ ભૂલોને અગર અપરાધને જણાવેત્યારે તેઓને સુધારવા
માટે પ્રયાસ કરવાની આવશ્યકતા છે

ધોલકાના જીણુડા શેઠનું દષ્ટાંત

જીણુડા શેઠ સામાન્ય સ્થિતિવાળા હોવાથી ધી તેલ-

આંતર ભવેતિ

૫૬

કપાસાદિકેને વેપાર કરી સ્વાસ્થ્યવિકા અલાવતા હતા છતાં કોઈને પાસે પોતાની દીનતા-હીનતા બતાવતા નહીં. તેમજ યાચના પણ કરતા નથી. સાથે સાથે ઘણા બળવાન હોવાથી ધનુર્ધર પણ હતા. મારેલું બાણ ખાલી જતું નહીં. તેથી ભાથાને તથા ધનુર્ધરને પણ ધારણ કરીને વેપાર માટે મામા ગામ જતાં. અને શ્રી. ભક્તામાર સ્તોત્રને એકાગ્રતા પૂર્વક બાણુતા. તેથી શ્રી. ચક્રેધરી દેવીએ એક વરીકરણુ રત્ન આપ્યું. ત્યારથી તેમની ઉન્નતિ થવા લાગી. સમ્યગ્ધારી દેવ-દેવીઓ, જે હીનતા-હીનતાને ધારણ કરતા નથી અને જે નિર્ભય હોય છે તેઓને સ્તોત્ર બાણુતા પણ દેવી પ્રસન્ન થાય છે એકદા શ્રી ભક્તામાર સ્તોત્રને બાણીને વેપાર માટે બીજા ગામ આ શેઠ ગયા. ત્યાંથી સારા લાભ લઈ પાછો સ્વગૃહે આવે છે.

તેટલામાં માર્ગમાં ત્રણ ચોરાએ પડકાર કર્યો. હલો રહે વાણીયા, જે તારી પાસે છે. તે મૂકી દે. તેમના પડકારથી આ શેઠ ગાંભ્યા બચ એવા નહોતા. ધારણ કરેલા ભાથામાં તે ઘણા બાણુ હતા. પણ તેમાંથી ત્રણ બાણુને ઠાલી એક એક બાણુ વડે. ત્રણેય ચોરાને પરાસ્ત કર્યા-આચોરાએ. શીમહેવ રાજની પ્રજાઓને બહુ લૂંટી અને હેરાન કરી હતી. તેથી લોકો ત્રાસ પામેલા હતા. અને કબજામાં આવતા ન હતા, આ ચોરાને પરાસ્ત કરેલા હોવાથી ધોળકા શહેરમાં પણ તેમની સારા પ્રમાણમાં પ્રથંસા થવા લાગી. શીમહેવ નૃપે પણ ચોરાને પરાસ્ત કર્યાની બીના બાણી-તેથી તેને સન્માન પૂર્વક

૬૦

આ. કીર્તિસાગરશ્ચરિ રચિત

એલાલી કોટવાળની પદવી આપી. અને સોનાની મુઠવાળી તરવાર આપી તેના વખાણ કર્યા, શેઠને કોટવાળ થવાની ઇચ્છા નહોતી. પણ રાજાને અત્યાગ્રહ હોવાથી સ્વીકારવી પડી. તે અરસામાં સેના પતિએ. નૃપને કટાક્ષ પૂર્વક કહ્યું કે હે રાજા તરવાર તો જેને તરવારને ખેલવાનો અભ્યાસ હોય તેને અપાય. જિણુહાને તો ધી તેલ કપાસાદિકને તોળવાનું આપવું જોઈએ, તેમને તોલવાનો સારો અભ્યાસ છે. આ સાંભળીને જિણુહાએ કહ્યું કે તરવાર-ભાલા-ધનુષ્યધર વિગેરે શસ્ત્રોને ધારણ કરનાર ઘણા હોય છે. પણ હે શત્રુ-શત્રુ ? રણમાં પરાક્રમ બતાવી શત્રુઓને જીતનાર વિરલ હોય છે, તથા હે રાજા ? અશ્વ શસ્ત્ર શાસ્ત્ર વીણા અને પુરૂષ-નારી, જે યોગ્ય માણસના પનારે પડે તો યોગ્ય થાય છે. અને અયોગ્યના પનારે પડેતો અયોગ્ય થાય છે. આ પ્રમાણે શેઠના વચનો સાંભળી રાજા પ્રસન્ન થયો અને એ કોટવાળ તરીકે સ્થાપક કર્યા. જિણુહા શક્તિશાળી હોવાથી ચોરોનો બિપદ્રવ રહ્યો નહીં. સારી રીતે તપાસ કરતા હોવાથી પ્રજાએ પણ આનંદમાં રહેવા લાગી. શેઠ કોટવાળ તરીકે હોતે પણ પ્રભુ પૂજા દરરોજ કરતા તથા ભક્તતામર ગણવાનું પણ ચૂકતાં નહીં. અને ગુરૂ-ધર્મની આરાધનામાં ખામી રાખતા નહીં. એકદા પ્રભુ પૂજા કરવાને જીનમંદિરે જાય છે અને હાથમાં કૂલોથી ભરેલી ચાંદીની થાલીમાં કેશર વાટકી છે ત્યારે તેમના હાથ નીચે રહેલા સેવકોએ એક ચોરને બાંધીને લાવેલ છે. અને કહ્યું કે. આ ચોર ભતનો ચારણ છે. તેણે પ્રજામાંથી એક માણસનું ઈંટ ચારેલું હતું. જેની તપાસ તમે તથા અમોએ

આંતર ભયોતિ

૧૧

કરી પણ પત્તો લાગતો નહોતો. આજ સવારે તેના ઘરમાંથી પકડયો છે કહ્યો, આને શી શીક્ષા કરવી ? શેઠ મુખે બોલ્યા નહીં પણ સ્થાલીમાં રહેલ એક પુષ્પનું બીજડું તોડી સંજા કરી. પેલો ચારણ સમજી ગયો કે, મસ્તક દૂર કરવાની શિક્ષા ફરમાવી છે હવે બુદ્ધિ જો નહીં વાપરૂ તો પ્રાણુ જશે. આમ બાણી તે વખતે કોટવાળને કહ્યું-હો જિણુશા શેઠ તમોને હજી જીનેશ્વર તારોતાર મલ્યા નથી તમો દરરોજ જીનેશ્વરની પૂજા કરો છો પણ બરોબર જીનેશ્વરના ગુણોને જાણ્યા નથી. અને જો જીનેશ્વરના ગુણોમાં તારોતાર મલ્યા હોત તો જે હાથે જીનેશ્વર પૂજ્યા હોય તે હાથે મારી નાંખવાની શીક્ષા ફરમાવત નહીં. જિણુહાને આ વચન સાંભળી બહુ લાગી આવ્યું અને મનમાં વીજળીનો આંચકો જેમ લાગે તે પ્રમાણે દુઃખ થયું. વળી આગળ ચારણે કહ્યું કે હે શેઠ ? ચારણે ઉંટ ચોરું તે તો તેના ઘરમાં સમાતું નથી પણ તમોએ તો જીનેશ્વરની આજ્ઞા વિરૂદ્ધ એવી ચોરી કરી છે કે બાણો ભુવનમાં તે ચોરી સમાતી નથી. આ સાંભળી શેઠે થાળી નીચે મૂકીને ચારણના પગે પડ્યા. અને થએલ ભૂલની માફી માગી મનમાં ઘણો પસ્તાવો કરવા લાગ્યો અને કહ્યું કે તે મહને બરોબર જ્ઞાન આવ્યું. ચારણને મૂકતા કરવામાં આવ્યો. શેઠ પણ હવે પૂજાની સાથે પ્રભુના ગુણોમાં રમણુતા કરવા લાગ્યા. આવા અધિકાર પદે શોભે છે.

જગતમાં જે જે રસ મીઠાશને મનુષ્યોએ

૬૨

આ. કીર્તિસાગરોરિ સ્મિત

૩૧ અનુભવ્યો હશે પણ જે એક રસ ખાઈ
રહ્યો છે. તેનો અનુભવ કયો હશે નહીં.

ઇન્દ્રિયોના વિષયોના રસ અગર મીઠાશ માટે માણસો
જીવન પર્યંત પ્રયાસ કર્યા છે અને નિરંતર કાયામ રહે તે
માટે ચિન્તાતુર પણ હોય છે. પરંતુ તેઓને ખ્યાલ હોતો
નથી કે, આ રસ અને મીઠાશ ક્ષણ વિનાશી છે છતાં
નિરંતર ચિન્તાતુર બની તેવા રસ માટે પાપ સ્થાનકોને
પણ સેવતા પાછી પાની કરતા નથી, પણ વધિક મીઠાશમાં
અને રસાસક્રિતમાં કેવી ભયંકરતા (રસાસક્રિતને લાંબે)
એવી ક્ષણે છે કે તેઓની વિવિધ દવાઓ કરે તે પણ
ખસતી નથી. તેથી દુઃખમય જીવનની પસાર કરવી પડે
છે આથી મીઠાશ અને રસના કરતાં એક એવો રસ છે કે
તેનો અધિક રસ લેતાં આધિ-વ્યાધિ અને વિડંબનાઓ
આવી શકે નહીં અને આધિ વિગેરે હોય તે પણ મૂલમાંથી
પણ-નિવારવા સમર્થ છે. આવા રસની જરૂર હોય તો અને
આધિવ્યાધિ વગેરે દુઃખોને દુર કરવા હોય તો તે રસ
તમારી પાસે છે અન્યત્ર શોધવાની જરૂર નથી, પણ તે
રસને તથા મીઠાશ તરફ અધ્યાપિ તમોએ નજર કરી નથી.
અન્યત્ર જે મન વચન અને કાયાની પ્રવૃત્તિ છે તેને પાછી
વાળી અન્તરમાં અનંત રીઝિસિદ્ધિ અને શુદ્ધિના
સ્વામી જે પોતાનો આત્મા છે અને આત્મિક ગુણો
છે તે તરફ મીઠા માંડીને ભેયા કરે તેમાં મીઠાશ
અને રસના સાગરો રહેલા છે તે હસ્તગત થયે પછી

આંતર જ્યોતિ

૧૭

અન્ય રસમાં જે આસક્તિ રહેલ છે. તે દૂર ખસશે. અને સાથે સાથે આધિ-વ્યાધિની વિડંબનાઓ ટળશે અને તે ટળ્યા પછી પુનઃ આવવાનો અવકાશ મળશે નહીં. અનુક્રમે સર્વ સંકટોથી મુક્ત બનાશે.

૩૨ બાહ્યઆત્માઓ, જે જે બહારથી રૂપમાં અધિક હોય તેમજ સરસ હોય તેવી વસ્તુઓમાં આસક્ત બનીને તે તે વસ્તુઓને મેળવવા માટે પોતાની કેટલી શક્તિ રહેલી છે. તેનો પણ વિચાર કરતા નથી. અને વિવિધ ઉપાયો કર્યા કરે છે. પણ સાથે સાથે અપાયનો વિચાર કરતા નહીં હોવાથી અનેક વિડંબનાઓમાં ફસાઈ પડે છે. અને મરણાંત કષ્ટ પણ આવી લાગે છે. માટે ઉપાયો કરતાં અપાયોનો પણ વિચાર કરવાની ટેવ પાડવી તે હિતકર છે કારણ કે અપાયો ઉપસ્થિત થતાં પહેલાં તેઓને હઠાવવાનો વિચાર બાંધત થએલ હોવાથી સુખપૂર્વક દૂર કરી શકાય છે અપાયોને હઠાવવાનો વિચાર અને પ્રયત્ન અન્તરાત્મામાં થયા વિના બનવો અશક્ય છે. માટે બાહ્યઆત્માઓએ કાર્યો કરતાં અપાયો કષ્ટોને નિવારવા માટે અન્તર દૃષ્ટિમાન બનવાની ખાસ જરૂર રહેવાની કારણ કે અપય-વિધન કષ્ટ કોઈ પણ પ્રાણીઓને 'ચાડૂ લાગતું' નથી માટે ઉપાયો કરતાં અપાયોનો પણ વિચાર અને પ્રયાસ કરશે. ત્યારે નિવિધને સુખશાંતિ પૂર્વક કરેલા ઉપાયો સફળ બનશે. અને જે બહારની વસ્તુઓ તથા વ્યક્તિમાં જે આસક્તિ રહેલા છે તે ઝાણી ઘસે પછી દુન્યવી વસ્તુઓ માટે

૬૪

આ. ઠીતિંસાગરસુરિ રચિત

પણુ પુન્ય પાપનો વિચાર કર્યા વિના જે દોડધામ થાય છે તે થશે નહીં. અને સુખશાંતિ પૂર્વક જીવન પસાર થશે. કષાય વિષયાદિકના જે વિચારો અને વિકારો ઉછાળા મારી રહ્યા છે તે પણ શાંત થશે અને આત્મશક્તિ સમૃદ્ધિ અને શુદ્ધિ કેટલી રહેલી છે. તેની ખબર પડશે અને આત્મશક્તિ વિગેરેનો ખ્યાલ આવતાં તેનો આવિર્ભાવ કરવાનો પ્રયાસ થશે અત્યાર સુધી આત્મિક બલ-સિદ્ધિનો ખ્યાલ નહોતો તેથી જ સુખને માટે પ્રયાસ કરતાં અપાયો કળ્પો આવીને હાજર થયા અને કાર્યની સિદ્ધિ થવા પામી નહીં.

૩૩ ગુપ્ત રહેલા અને દષ્ટિગોચર ન થતાં એવા “મારા-ઓ”થી બચવા માટે ભાવના પૂર્વક પ્રયત્નશીલ બનવાની અગત્યતા છે.

શ્રીમંતો કે સત્તાધારીઓની પાછળ પ્રાય : મારાઓ, તેઓને લૂંટી લેવા અગર ઠાર મારવા માટે તૈયાર હોય છે. ભલે પછી મુસાફરી કરતાં હોય કે, શહેર-ગામમાં ફરતા હોય તેથી તેઓનાથી સ્વસંપતિનું તથા પ્રાણોનું રક્ષણ કરવા માટે ચેતતા હોય છે. તેથી સંપત્તિ અને પ્રાણોનું રક્ષણ કરવા તેઓ સમર્થ બને છે. અને સુખી થાય છે. તે પ્રમાણે બહુ છાના કરેલા પાપો અને વિષય કષાયના વિચારો કે વિકારો એ પણ “મારાઓ છે.” આમ માનીને તેઓનાથી બચવા માટે નાશી છૂટવું અગર જ્ઞાન-દર્શન-આશિર ત્રીપી શસ્ત્રો હોય તો સામનો કરી સ્વસંપતિનો તથા ભાવ પ્રાણોનો બચાવ કરવો યોગ્ય છે. પાપ અને વિકાર

આંતર જ્યોતિ

૬૫

રૂપી મારાઓ નજરે દેખાતા નથી. માટે તેઓની સારી રીતે તપાસ કરવાની જરૂર છે. એક ક્ષણ માત્ર પણ પ્રમાદ કરવો નહીં જો પ્રમાદમાં પડ્યા અને સામનો કર્યો નહીં, અગર નાસી ગયા નહીં. તો આવી બન્યું સમજવું, દુર્ગતિના ગહન ગર્ભમાં ધકેલી દેશે માટે દુન્યવી મારાઓ કરતાં, આ પાપ-અને વિકારો ઘણા ખરાબ છે. સંસારના મારાઓથી સ્વસંપત્તિ અને પોતાના પ્રાણોનું રક્ષણ કરવા ખાતર તમે સારી રીતે સાવધાની રાખી તો હવે તદ્દન શુભ રહેલા તે મારાઓ સર્વસ્વ લૂંટે તે પહેલાં સાવધ ક્યારે બનશે? તે મારાઓથી લૂંટાએલ પોતાની સંપત્તિ પુનઃપુનઃ પ્રાપ્ત થવી બહુ દુર્લભ છે. માટે સાવધાની રાખી સાવધ બની ક્ષણે ક્ષણે નિરીક્ષણ કરો અને સમ્યક્ જ્ઞાનાદિથી સામનો કરો. સામનો એવો કરો કે પુનઃ તેઓ સર્વસ્વ લૂંટવા આવી શકે નહીં.

૩૪ વિષય કષાયોના વિચારો અને આવકારોની કારમી કતલને જાણી તેઓને હઠાવે તે પંડિત અને શૂરવીર કહેવાય !

અરે પંડિતો અને શૂરવીરો? તમે અશુભ વિચારો અને વિકારોથી કારમી કતલ જે થઈ રહેલ છે તે દેખી ન હોય તો તે દેખવા જેવી છે અને દૂર કરવા જેવી છે. તેણે એવી કારમી કતલ કરી છે, કે તમોને તથા રાગીઓને મહિમામાંથી યુદ્ધ કરાવી તથા સર્વસ્વ લૂંટી લઈ, ઉન્માર્ગે ધકેલી દીધા છે. આવા વિચારો અને વિકારોને તમે જોઈ

૫

૬૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

શકે અને હઠાવી શકે એવી તાકાત તમારામાં છુપી રહેલી છે. આવી તાકાતને પ્રગટ કરવા માટે પ્રથમ તત્વજ્ઞાન મેળવી શુભ વિચારો નિરન્તર કર્યા કરવા. તેથી અશુભ વિચારો જે હશે તે ખસવા માંડશે અને સાથે વિકારો જે કારમી કતલ કરી રહેલ છે તે નાશ પામશે આ સિવાય કારમી કતલને હઠાવવાનો અન્યોપાય નથી. લાખો પડિતો અને શરવીરોએ તત્વજ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરી શુભ-અને શુદ્ધ વિચારો કરવા પૂર્વક અશુભ વિકારોને હઠાવી સત્ય વિજયમાલા ખહેરી છે એટલે તેઓએ સુખજ્ઞાનિતને મેળવી છે. તમો-પણ સફળરૂદ્ધારા તત્વજ્ઞાન-આત્મજ્ઞાનને મેળવી અશુભ-વિચારોને તથા વિકારોને ખસેડવા પૂર્વક તેમની ભયંકર અને કારમી કતલ જે સહાય થઈ રહેલ છે તે બંધ કરાવો. અને પ્રાપ્ત થએલ સત્તા સંપત્તિ-સિદ્ધિ અને શુદ્ધિનું રક્ષણ કરો તથા કંચન-કામિની-કુટુંબ, કંકાસ અને કંપની ક્ષત્રાં સદ્વિચારોની તથા વિવેકની ક્ષિમલ, અનંત ગુણી માનો અને જે સદ્વિચારો દ્વારા કંચન-કામિની વિગેરે જે મળેલ છે. તેની સાર્થકતા કરો.

૩૫ જે તિરોલાવે રહેલી તમારી સંપત્તિ-સત્તા અને શક્તિ છે. તે તમારી વાટ-રાહ બેઈ રહેલ છે તેને ક્યારે પ્રાપ્ત કરશો ?

તમે તો સંપત્તિ-સત્તા અને શક્તિને મેળવવા માટે અન્યત્ર પરિક્ષમણુ પુનઃ પુનઃ કર્યા કરો છો. પણ ધર્મ અને આદમાને ભૂલી દુનિયામાં જે આવી સંપત્તિ છે તે

આત્મર ન્યૈર્મત.

૬૭

ક્યાંથી ઉપલબ્ધ થાય ? કર્મોદયથી ભલે પરિભ્રમણ કરે પણ આત્માને તથા પ્રભુના ધર્મને વિસરે નહીં. જ્યારે વિસરશે નહીં ત્યારે કદાપિ આત્માની તિરોભાવે રહેલી સત્તા-સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવાની સાચી અભિલાષા થશે અને અભિલાષા પ્રમાણે પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્નશીલ બનાશે. અત્યાર સુધી દુન્યવી લાભની ખાતર સ્વજન વર્ગની અધિકારી વર્ગની, સંપત્તિ-સત્તાવાળા વર્ગની આજ્ઞાએને વિનય પૂર્વક અમલમાં મૂકી-આજ્ઞા પણ લાવ્યા નહીં. તે પ્રમાણે અનંતરીદ્ધિ-સમૃદ્ધિ-સત્તા-સંપત્તિ અને શક્તિના સ્વામી અરિહંત જીનેશ્વરની આજ્ઞાએને જ્યારે ધરોધર માનશે ત્યારે તિરોભાવે રહેલી સ્વસંપત્તિ જે તમારી વાટ જોઈ રહે છે તે જરૂર પ્રગટશે. તમારામાં જે તાકાત રહેલી છે તેને સ્ફુરણમાન કરો અને પ્રમાદ-નિદ્રા નિન્દા વિકથા વિગેરે ત્યાગ કરો અને સ્વશક્તિ ખીલવો બાહ્યભાવનો ત્યાગ કર્યા સિવાય અન્તરાત્મા બનાવું નથી અને અન્તરાત્મા બન્યા વિના પોતાની તાકાતને જોવાની-કેળવીને પ્રાપ્ત કરવાની પ્રવૃત્તિ થતી નથી. માટે અન્તરાત્મા બનવા પ્રથમ કોશીશ કરો લાગણી રાખો-ભૌતિક સુખની લાલચમાં આત્મશક્તિનો આર્વિભાવ કરવાનું જ્ઞાન-વિજ્ઞાન પ્રાપ્ત કર્યું નહીં, તેથી આત્માની અભિલાષા, અધુરીને અધુરી રહી છે માટે પ્રથમ આત્મશક્તિનો આર્વિભાવ થાય તેવું જ્ઞાન-વિજ્ઞાનને મેળવી સુખની અભિલાષાને પૂર્ણ કરો.

ભૌતિક સુખની ખાતર રાજ્ય મહારાજ્યો સ્વસંપત્તિ સત્તા અને શક્તિને પણ ખુબાર કરીને સુદો કરે છે પણ

૬૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

જ્યારે ઈષ્ટ સુખ મળતું નથી ત્યારે ચિન્તાઓ વલોપાત કરે છે કે સંપત્તિ વિગેરે ખુવાર કરી છતા ઈષ્ટ સુખ કેમ ન મળ્યું. અને પરિ તાપાદિકે આવીને સ્થાન લીધું પરંતુ જો તેમને સમ્યગ્જ્ઞાન હોત અગર સમ્યગ્ જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કર્યું હોત તો માલુમ પડત કે ભૌતિક સુખ તે સાચુ સુખ નથી અને ક્ષણભંગુર છે, આમ માલુમ પડતે, ભૌતિક સુખની લાલસા, ચિન્તા પરિતાપ-શોકાદિને આમંત્રણ આપી રહી છે, આમ ખ્યાલ આવત, અને સાંસારિક સુખ ખાતર જે શક્તિ સંપત્તિ વગેરે વેડકાઈ છે. તે વૃથા જાત નહીં અને આત્મ વિકાશ માટે પ્રયત્ન શીલ જનત, જ્યારે સમ્યગ્ જ્ઞાન દ્વારા ભૌતિક સુખની લાલસાની કારમી કતલ ખરોખર માલુમ પડે છે ત્યારે તેના ઉપરની લાલસા ઇચ્છા ટળતી જાય છે. અને આત્મોન્નતિ કરવાની લાલસા જાગ્રત થાય છે. અને શક્ય પ્રયાસ પણ સધાય છે.

અત્યાર સુધી તમોએ ભૌતિક, સાંસારિક, વૈષયિક સુખને માટે જ્ઞાનને મેળવ્યું કે આત્મસુખ શક્તિ માટે પ્રાપ્ત કર્યું ! તેના હૃદયે જ ખ્યાલ કરો. અને તેનો વિચાર કરો, અને વિચાર કરશો ત્યારે ખ્યાલ આવશે કે ઈષ્ટ સુખને ખહેલે વિવિધ વ્યાધિઓ અને વિડંબનાઓ આવી છે માટે નિરન્તર ઈષ્ટ એટલે સાચા સુખ માટે સ્વસત્તા-શક્તિનો સદ્પ્રયોગ કરી રાગ-દ્વેષ અને મોહ વિગેરેને કબજે કરી સત્ય સત્તા-શક્તિ અને સંપત્તિને પ્રાપ્ત કરો પ્રાદુર્ભાવ થએલ સાચી સ-તા-સંપત્તિ અને શક્તિઓને છીનવી લેવાની લૂંટી લેવાની કે દાખી દેવાની કોઈની પણ તાકાત છે નહીં.

આંતર જ્યોતિ

૬૬

૩૬ ધનાદિકને મેળવવાની લાલસા કે આશા,
અનાચરણોને દેખવા દેતી નથી. અને ઉન્માર્ગે
પગલાં ભરાવે છે તેથી પરિણામે સુખી
બનાતું નથી.

ઉન્માર્ગે મેળવેલી ધનાદિક સાધન સામગ્રી વાળાના
શુભ વિચારો પણ અશુભ અને છે એવા વિચારો જ્યારે
હોય ત્યારે શુભ ગતિ અને શુભ અવસ્થા હોય ક્યાંથી ?
માટે સુખશાંતિના અર્થીઓએ કષ્ટો આવી પડે તો પણ
ઉન્માર્ગને ગ્રહણ કરવો નહીં. અને જીનાસા મુજબ વર્તન
શાખવું તે હિતકર અને શ્રેયસ્કર છે.

શ્રી પાર્શ્વદત્ત શેઠનું દંષ્ટાંત

મગધ દેશમાં અશોકપુર નગર હતું. તત્ર શ્રીમાન્
પાર્શ્વદત્ત અને પ્રિય શ્રી બન્ને દંપતી જીનાસા પ્રમાણે ખાર
વ્રતો લીધાં હોવાથી સુખી જીવનેજીવતાં હતાં, વિચાર
વર્તનમાં તક્ષવત હતો નહીં, પણ સુખ સંપત્તિ-સાહ્યબી
સદાય કોઈની પણ કાયમ રહેતી નથી. પાર્શ્વદત્ત શેઠને
વ્યાપારમાં મહોટી ખોટ હાનિ થઈ, મકાનો વિગેરે સ્થાવર
મિલકત વેચી નાંખી પણ જે ખામી આવી તેને પૂર્ણ કરી
શક્યા નહીં. તેથી ગામડામાં ગયા. કાપડ વિગેરેનો ધંધો
કરવા લાગ્યા. પણ પેટ પૂરતું ધન, મળતું ન હોવાથી કષ્ટ
પડવા લાગ્યું. પણ વ્રત ધર્મમાં દૃઢ રહીને સહન કરે છે
આર્ત કે રોદ્ર ધ્યાન કરતા નથી. પાછા પોતાના-નગરમાં
આવ્યા, લોકોના મેંણા સહે છે અને ધર્મ ધ્યાને તત્પર

૩૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

બને છે એકલા પ્રિયશ્રી. માટીની ખાણે માટી લેવા ગઈ ખોદતાં રત્ન-સોના મહોરોતું નિધાન દેખ્યું પણ અહણ ક્યું નહી. સ્વગૃહે આવી પોતાના પતિને નિધાનની વાત કહી. પાર્શ્વદેવે નગરના નૃપતિને ધણુ તે ખીના કહી. રાજાએ પોતાના સેવકોને મોકલી તે નિધાન પોતાની પાસે મંગાવ્યું, સ્વાધીન કરવાનો વિચાર કરે છે એટલામાં સત્યના પ્રભાવે દેવવાણી થઈ કે આ નિધાન પાર્શ્વદેવના ભાગ્યનું છે. તેને જ આપ, રાજાએ આગ્રહ પૂર્વક નિધાન અર્પણ ક્યું પાર્શ્વદેવ તે ધનનો સાત ક્ષેત્રમાં ઉપયોગ કરી પુણ્યશાલી બન્યો આ પ્રમાણે જે વિપત્તિમાં પણ સત્ય ધર્મમાં દૃઢ બને છે. તે જય પામે છે અને સુખી થાય છે.

૩૭ તમો ઈષ્ટ વસ્તુઓને તેમજ ઈષ્ટ સંયોગોને મેળવવા માટે અને અનિષ્ટ સંયોગોને દૂર કરવા માટે કયાં સુધી ચિન્તા શોક પરિતાપાદિ કર્યાં કરશો ?

ચિન્તાઓ-શોક પરિતાપાદિકથી જો ઈષ્ટ વસ્તુઓ અને સંયોગો મળતાં હોય અને અનિષ્ટ વસ્તુઓ નિમિત્તો દૂર ખસતા હોય તો દુનિયામાં પણુઓ માનવોઓ તથા દેવો વિગેરે દુઃખોને પામે નહી અને અક્ષય પદને પામે પરંતુ સાંસારિક સુખની લાલસાએ જે ચિન્તા પરિતાપાદિક કરવામાં આવે છે તેથી તે તે વસ્તુઓ ન મળતાં અધિક દુઃખ અને વલોપાતાદિક થયા કરે છે અને જે કંઈ સુખ છે તે પણુ ખસી જતાં હૃદયમાં બળતરા થાય છે માનસિક વાચિક અને કાયિક વૃત્તિઓ પ્રવૃત્તિઓ શાંતિના બદલે

આર્જીવર જન્મોત્તર

૭૧

અર્જીવર ઉપસ્થિત કરે છે માટે સાંસારિક સુખની લાલચ આતર ચિન્તા-શોક પરિતાપાદિકનો ત્યાગ કરી આત્મકલ્યાણ કેવા પ્રકારે સધાય તેમજ ઉત્તરોત્તર આત્મોન્નતિ કેવા પ્રકારે થાય દુઃખમય-દુઃખજનક અને દુઃખની પરંપરાને વધારના એવા સંસારને અંત કેવી રીતે થાય. એની ચિન્તા-વિચારણા પુનઃપુનઃ કરશે. અને એવા નિમિત્તો અને સંયોગો પ્રાપ્ત થાય તે માટે વિચારણા પૂર્વક પ્રયત્ન શીલ જનો પ્રયત્ન શીલ જનવાથી અલભ્ય વસ્તુઓ પણ લભ્ય અને છે. આ પ્રમાણે વર્તન કરવાથી દુનિયાની વસ્તુઓની લાલસા ચિન્તા તથા પરિતાપ વિગેરે ખસી જશે. અને તેના બદલે સ્થિરતા અંબીરતા, સહનતા, પાપભીરતા ઇન્દ્રિય નિગ્રહ વિગેરે સદ્ગુણો આવી હાજર થશે.

કોઈ એક માણસને સ્વપત્નિ મરણ પામવાથી ઘણું કષ્ટ પડ્યું અને દરરોજ શોક સંતાપ-વલોપાત કરવા લાગ્યો તેથી ચક્રમ બન્યો મગજ અને માનસિક શક્તિ ગુમાવી બેઠો હતો, તે હતો ખાનદાન, તથા સદ્ગુણી-આખરૂદારે જો ચિન્તા વિગેરેનો ત્યાગ કરી સદ્ગુણોમાં વૃદ્ધિ કરવા માટે પ્રયત્ન કર્યો હોત તો ચક્રમ જનત નહી. અને ધર્મ સાધનની સારી મોસમ મળી છે આમ માનીને આત્મિક વિકાસ સાધત; પણ આ મુજબ તેનું વર્તન નહી હોવાથી પાગલદશા પ્રાપ્ત થઈ વ્યાપાર-લક્ષ્મી-શક્તિ-સાહ્યબી ગુમાવી બેઠો સારી સ્થિતિ હોત તો વળી કોઈ કન્યા પરણાવત આ તો ન રહ્યો ધરનો અને ન રહ્યો ઘાટનો, આવી કહેવત તેને લાગું પડી. આ પ્રમાણે કેટલાક, વ્યાપારમાં-સદ્ગામાં

૭૨

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

ધન ગુમાવી એસે છે ત્યારે હિંમત હારીને ચિન્તા સાગરમાં ધૂંકે છે અને શુદ્ધિ બુદ્ધિ અને સિદ્ધિએને ગુમાવી પાગલ જેવા થાય છે માન-સન્માન ખાતર દરિયામાં-કુવામાં પડી અસુહ્ય મોંઘેરા મનુભવને સફલ કરતા નથી. અરે ચિન્તા-પરિતાપ-વલોપાત કરવામાં કેવી કારમી અને ભયંકર કતલ રહેલી છે તે બાણુવા જેવી છે અને ફર કરવા જેવી છે. ચિન્તાહ કરનાર, દુર્ગતિના ભાગ્યને અને છે અને દુર્ગતિમાં ગયા પછી શુભ વિચારોને જાણાવનાર તથા ધાર્મિકોપદેશ આપનાર સદ્ગુરુ મળવા દુઃશક્ય અને છે. તેથી જ સંસારની રખડપટ્ટી ખસતી નથી.

૩૮. દરેક પ્રાણીને જીવન વ્યાવહારિક કાર્યોમાં મદદ-ટેકાની જરૂર રહેલી છે સહકાર સિવાય મુસાફરી તથા વ્યવહારમાં સુગમતા રહેતી નથી. બાલકોને માતૃપિતાનો ટેકો, યુવાવસ્થામાં સ્વજનવર્ગ ધન દ્વારા શેઠ શાહુકારનો ટેકો અને વૃદ્ધાવસ્થામાં આજ્ઞતી વખતે લોકડીનો ટેકો હોય છે, તેથી સુખેથી જીવન પસાર થાય છે આ બીના તો ચાલુ ભવની કરી પરંતુ પરભવમાં ઉપરોક્ત મદદ કે ટેકો અપમાં આવે તેમ નથી. માટે પરભવમાં ટેકો- સહકાર અગર સહાય મળે તે માટે ઉપાય કરવાની ખાસ અગત્યતા રહેલી છે જે પરભવમાં ટેકાના ઉપાયો કર્યા હશે તોજ પરલોકમાં સર્વ પ્રકારે અનુકુલતા આવી મળશે આ ભવમાં ટેકાના આધારે સુખશાંતિ પૂર્વક સ્વજીવન પસાર કર્યું, પણ પરભવમાં મુસાફરી માટે ભૂલ્યા તો પ્રતિકુલતા પગલે પગલે આવી હાજર થશે માટે આ ભવના સહકાર ખાતર તમોએ પ્રયાસ કરીને

આતર જ્યોતિ

૭૩

સુગમતા મેળવી તે પ્રમાણે પરલોકની મુસાફરી માટે વિચાર-વિવેક પૂર્વક પ્રયાસ કરવાની જરૂર છે એટલે આ ભવમાં અને પરભવે જીવન વ્યવહારમાં વિધનો-વિડંબના આવે નહીં. કદાચ આવે તો તેઓનું જોર ચાલે નહીં. કેટલાક શેઠ-શાહુકારો-તથા પંડિતો પણ આ ભવના ટેકા માટે કેળવણી-કંચન-કામિની-કુટુંબ-કંપની વિગેરેનો સહકાર-મદદ લઈને મનમાં મલકાય છે. અને આ ટેકો જો હોય નહીં તો કપટ કલાને કેળવીને પણ પ્રાપ્ત કરતા માલુમ પડે છે અને પરભવના ટેકાને ભૂલે છે તેથી કેળવણી વિગેરે સફલતા ધારણ કરતી નથી. કેટલાક પંડિતો-શેઠીઆઓ જો ભવના ટેકાને સાધે છે. તેથી ચલુ ભવના સંસ્કાર યોગે ખીજા ભવમાં પણ સુખેથી જીવન પસાર કરવા પૂર્વક આત્મોન્નતિ સાધીને રાગ-દ્રેષ અને મોહના બંધનોને હઠાવી પરમપદને પ્રાપ્ત કરે છે.

૩૯ લોભી-આસક્ત મનુષ્યો, જે સ્થલે ઇષ્ટ વસ્તુઓ તદ્દન હોતી નથી અને સંકટ ભરપુર રહેલ છે ત્યાં ઇષ્ટ વસ્તુઓને દેખી રહેલા હોય છે અને સુખની માન્યતા ધારણ કરી રહેલ હોય છે પણ સંકટ ભારેભાર તેમાં રહેલું હોય છે તેને દેખી શકતો નથી તેથી અનિચ્છાએ તેમાં ફસાઈ પડે છે લોભ અને આસક્તિની કારમી કતલ એવી છે કે. શાશ્વા મનુષ્યને પાગલ બનાવી સર્વસ્વ લૂંટી લઈ, ઉન્માર્ગે ચઢાવી દુર્ગતિમાં ધકેલી દે છે એક વણિક ધીરધારનો ધધો કરતો બહાર ગામમાં પણ પેસાઓને ધીરી વ્યાજ જે આવે. તે આધારે સ્વાજી-વિકાને ચલાવવા પૂર્વક સ્વજન વર્ગનું પરિપાલન કરતો,

૭૪

આ. કર્તિસાગરસૂરિ રચિત

એકાદ ઉઘરાણી લેવા બાહિર ગામમાં ગયો ત્યાં ઉઘરાણીમાં સો સોના મહોરો મળી તે ખીસામાં નાંખી પોતાના ગામ તરફ ચાલ્યા વળતાં વચમાં મહોટું જંગલ આવ્યું, આ માર્ગે ઝમન કરતાં તેની પાછળ એક રીંછ, જંગલમાંથી નીકળ્યું. આ રીંછ. વણિકને મારવા માટે દોડતું દેખી વણિકે વિચાર કર્યો કે. ભયભીત બની નાસી જઈશ તો પણ આ મહોટા વમડામાં મહને પકડી પાડશે. આમ વિચારી હિંમત ને ધારણુક રીને તે રીંછની સામે જઈને એકદમ તેના બે કર્ણો પકડી લીધા. કાન પકડેલા હોવાથી. જ્વર આવ્યું નથી. પરંતુ તે બે કર્ણો મૂકી દે તો કોંધાતુર બનેલ આ રીંછ. માર્યા વિના મૂકે નહી. આ તો બડી ક્ષમામણુ આવી. કાનોને મૂકાતા નથી અને પોતાના ગામ તરફ ઝમન કરાતું નથી, એ અરસામાં આ જંગલમાં કોઈક દૂરથી આવતો માણુસ દેખી વિચાર પૂર્વક એક યુક્તિ શોધી કાઢી ગજવામાં રહેલી ખયાસેક સોના મહોરો હાથની ફણી વડે જમીન ઉપર સેરવી નાંખીને રીંછનું માથુ વારે વારે હલાવવા લાગ્યે પેલો માણુસ સમીપમાં આવીને પુચ્છવા લાગ્યો કે તમે રીંછના કાનોને પકડી તેનું મસ્તક કેમ હલાવ્યા કરો છો ? વણિકે કહ્યું કે, અરે ભલા માણુસ શું દેખતો નથી ? રીંછના માથામાંથી સોના મહોરોને બહાર કાઢું છું દેખ ? આ જમીન પર આ સઘળી પડી છે આ પ્રમાણે સાંભળી આ માણુસ ઘણો લોભી હોવાથી કહેવા લાગ્યો કે તમે એકલા સોના મહોરો કાઢશો ? મને પણ તેના મસ્તકમાંથી કાઢવા દો, લોભની પ્રબલતાએ એટલો પણ વિચાર કર્યો નહી

આતર જ્યોતિ

૭૫

કે આ રીંછના માથામાં સોના મહોરો હોય ખરી કે ? લોભી મનુષ્ય, જ્યાં ઇંટ વસ્તુ હોય નહીં ત્યાં તે વસ્તુને ફેખતો હોય છે તેથી મહોટા સંકટમાં આવી પડે છે અને પાછળથી પસ્તાવો કરી દુઃખનું ભાજન બને છે લોભીના કહેવાથી વણિકે કહ્યું કે, તું પણ રીંછના કાનોને પકડી માથુ હલાવીને સોના મહોરોને મેળવ, લોભી, તેના કાન પકડી તેનું મસ્તક વારે વારે હલાવવા લાગ્યો પણ એકેય સોના મહોર નીકળતો નહીં. ત્યારે કહેવા લાગ્યો તારૂં ભાગ્ય એવું હશે હું શું કરું ? આમ કહી જમીન ઉપર પડેલી સોના મહોરોને લઈ ગામ અને ઘર ભેગો થયો આ લોભી જે ઘડી માથું હલાવ્યા કરે છે. છતાં એક પણ સોના મહોર નીકળી નહીં. પરંતુ હાથ દુઃખવા આવ્યા ત્યારે પસ્તાવો કરવા લાગ્યો હવે શું કરવું ? જો રીંછના કાનોને મૂકી દેવામાં આવે તો ખીજાએલ આ રીંછ માર્યા વિના મૂકશે નહીં. લોભી જનોના આવા જે હાલ થાય છે જો કોઈ શસ્ત્રધારી આવે તો આ રીંછની ચુંગાલમાંથી મૂકાવી શકે અને ઘર ભેગો થાય. લોભ કરવો હોય તો ધર્મની આરાધનામાં કરો આ સિવાય અન્ય લોભ કરવામાં કૃમામણી આવશે તમો ધારતા હશે કે લોભ કરવાથી લાભ મળતો રહેશે. અને લાભ મળે છે. પણ કયા સ્થલે ? તે તો વિચારો ? જ્યાં કાંઈ પણ મળવાનું નથી અને ગુમાવવાનું તો નકકી છે. ત્યાં લોભ કરવાથી શું પ્રાપ્ત થવાનું ? પરિશ્રમ-તથા અમુક્ય અવસર વૃથા જવાનો મોહરૂપી રીંછ તમારી પાછળ છે અને તમો સંસાર રૂપ મહાભયંકર જંજ-

૭૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

લભાં પુણ્યરૂપી ઉધરાણી લઈને મુસાફરી કરી રહેલ છે
જે સાવધાની રાખશે નહીં તે મોહ રીંછ તમોને
માર્ગા સિવાય મૂકશે નહીં. માટે તેના જે કાનોરૂપી અહં-
કાર અને મમકારને પકડો કબજે કરીને આ રીંછને બલહીન
બનાવો તે જ તેના ભયથી મુક્ત થવાની વિચારણા. જન-
ચત થશે અને મુક્ત બની શાશ્વત સ્વધરમાં આવી શકશે.

૪૦ સદ્ભાવનાઓને ભાવી જે ભાગશાલીઓ
વ્રત નિયમની સારી રીતે આરાધના પૂર્વક પોતાના
આત્માને બલવાન બનાવેલ છે તે સંકટમાં ભય-
ભીત બનતા નથી. અને ભીતિના પ્રસંગે ગભરાતા નથી
વ્યાકુલ બનતા નથી. પરંતુ દૃઢતાને ધારણ કરી તેજસ્વી
બને છે. નીતિશાસ્ત્રકાર કહે છે કે:-

તપ્તં તપ્તં પુનરપિ પુનઃ કાશ્ચનંકાન્તવર્ણ-ધૃષ્ટં ધૃષ્ટં પુનરપિ
પુનશ્ચંદનંચારુગંધમ્ । છિન્ન શિચ્છન્નઃ પુનરપિપુનઃ સ્વાદવા. નિક્ષુ-
રૂષ્ઠઃ પ્રાણાન્તેર્ડપિ પ્રકૃતિ કૃતિ જાંયતે જાંયતે નોત્તમા નામ્ ।

કાંચનને પુનઃ પુનઃ તપાવવામાં આવે તે પણુ શ્યામ
બનતું નથી પણુ ઉજ્જ્વલ બને છે.

ચંદનને વારે વારે ઘસવામાં આવે તે પણુ
તેની સુગંધી જતી નથી પરંતુ અધિક સુગંધને અર્પણ
કરે છે. તથા શેરડીના સાંઠાને પુનઃ પુનઃ કાપવામાં આવે
તો પણુ તે શેરડી રસ વિનાની બનતી નથી. પણુ મધુર
રસ આપી કાપનારને ગંડેરી કરનારને ખુશ કરે છે. તે
પ્રમાણે ઉત્તમ વ્રતી જનોને કોઈ તિરસ્કાર ધિક્કાર કરવા

આંતર જ્યોતિ

૭૭

પૂર્વક ઘણું અપમાન કરે, અગર ગાળો ભાંડે કે લાડીઓના માર મારે તો પણ તેમના સ્વભાવમાં વિકાર થતો નથી. પણ તેઓ કસોટી માનીને અધિક સ્વધર્મમાં—સ્થિર થાય છે. તેથી તેઓ પ્રથંસા પાત્ર બને છે. એક શ્રાવકની માફક કરોડોની સંપત્તિ હોતે પણ એક શેઠ વ્રતધારી બની દેવ-ગુરૂ અને ધર્મની સેવા-ભક્તિ કરવા પૂર્વક સાધર્મિ-જનોની સેવા ભક્તિ કરવામાં તમ્સર હતા, તથા નિરાધાર-લુલા-અંધ વિગેરેની સેવા કરવામાં પણ ખામી લાવતા નહી. વ્યાવહારિક કાર્યોમાં તથા વ્યાપાર ધંધામાં ન્યાય નીતિને રીતસર પાલન કરતાં હોવાથી દરેક માણસો તેમનું સન્માન કદતાં એકદીઉપાશ્રયમાં સાંજરે પ્રતિકેમણુ કરીને તથા સર્વે-મુનિવર્યોને સુખશાતા પુછી પોતાના ઘર તરફ ગમન કરતાં માર્ગમાં જો માણસો ગાળા ગાળી કરતાં મારામારી કરી રહેલ છે. મારા મારી કરતાં એકે બીજાને ખંજર માણુ અને ભીતિથી ખંજરને શરીરમાં કાઢ્યા વિના નાહો, જેને ખંજર વાગ્યું છે. તે માણસ ખંજરની સાથે ભૂમિમાં પટકાઈ પડયો પીડા ઘણી થતી હોવાથી ઘણું રડે છે. તૃષા પણ બહુ લાગેલી છે. ઘર તરફ જતાં આ શ્રાવકે, રડતા પીડા પામતા આ માણસને દેખી તેની પાસે આવી ઉભા રહ્યા. તે માણસની આવી અવસ્થા દેખી આ ધાર્મિકનું હૃદય દ્યાર્દ બન્યું. તેના કહેવાથી શરીરમાં રહેલું ખંજર બહાર કાઢે છે.

તેવામાં પોલીશ આવી તથા પોલીશનો અધિકારી આવ્યો અને કહેવા લાગ્યો. કે શેઠ તમેએ આ માણસને ખંજર

૫૬

આ. કીર્તિસાગરશ્રી રચિત્

માયુ" છે. તેથી તમે શુન્દેગાર બન્યા છો શેઠે કહ્યું મેં ખંજર માયુ" નથી મારનારો ખંજર મારીને નાશી ગયો છે. આ પીડાતાના ઉપર હયા આવવાથી શરીરમાં રહી ગએલ ખંજરને બહાર કાઢું છું. પોલીસ અને તેના અધિકારીએ કહ્યું કે તમેજ આ માણસને માયુ" છે તમારી ચાલાકી હવે ચાલશે નહી. આમ કહીને હાથમાં બેડીઓ લગાવી જેલની કેટડીમાં તેઓ લઈ ગયા. અને કહેવા લાગ્યા. એક હજાર રૂપિયા આપો તો મુક્ત કરવામાં આવે નહીતર તમારા પર ફોજદારી કેશ માંડવામાં આવશે. તમે વધારે દુઃખી થશો માટે પ્રથમ ચેતી એક હજાર રૂપિયા આપી દો આ સાંભળી શેઠ નિર્ભય બની કહેવા લાગ્યા. આમ દમદમી આવવાથી હું ગભરાતો નથી. તમારાથી થાય એટલું કરી લો ! સેવાબક્તિ કરતાં હયાને કરતાં કસોટી આવે, પણ જે ગભરાય નહી. તો પરિણામ સારૂ આવે છે. પોલીસ અધિકારીએ પોતાના સ્વાર્થ ખાતર શેઠને માર માર્યો તો પણ હિંમત રાખીને કહેવા લાગ્યા. મેં તો તે માણસના શરીરમાં ખંજર બહાર કાઢ્યું. મારનારો નાશી ગયો છે. એક પૈસો પણ તમેને આપીશ નહી. જેને ખંજર વાગ્યું છે. તેના સર્ગા વહાલાંને ખબર પડતાં ત્યાં આવી તેને ઘેર લઈ ગયા. હવા સારવાર કરતાં સાજો થયો. અને સર્ગા વહાલાંને તથા અન્ય માણસોને કહેવા લાગ્યો કે પેલો ખંજર મારીને નાશી ગયો પણ અમુક શેઠે શરીરમાંથી ખંજરને બહાર કાઢી મરતો બચાવી લીધો તેમને ઉપકાર બૂલાય એમ નથી. પોલીસે ફોજદારી કેશ માંડ્યે. શેઠને કોર્ટમાં

આંતર ભયેતિ

૫૬

ઘોલાવવામાં આવ્યા, જુખાની લેવામાં આવી. શેઠે કહ્યું કે મેં ખંજર માયુ' નથી. પણ જેને ખંજર વાગ્યું હતું તેના શરીરમાં રહેલા ખંજરને બહાર કાઢ્યું છે. ન્યાયાધિકારી સાક્ષી માગે છે. તે અરસામાં જે પેલો ખંજર મારીને નાસી ગયેલ તે રસ્તે જતાં બીજા પોલીસે તેને પકડ્યો અને કોર્ટમાં હાજર કર્યો. તથા જેને ખંજર વાગ્યું હતું તે માણસ પણ કોર્ટમાં હાજર થયો તેણે કહ્યું કે સાહેબ ! શેઠે મને ખંજર માયુ' નથી. પણ મારા ઉપર દયા આવવાથી શરીરમાં રહેલ ખંજરને બહાર કાઢ્યું છે. મારનાર તો આ પોલીસના હાથે પકડાએલ સામે ઉભો તેજ છે ખંજર મારનાર કાંઈ ખોલી શક્યો નહી. કોર્ટમાં બેવા આવનાર માણસો સમુદાયને દેખતાં ન્યાયાધીશે બીજા કુહેબાર અને નિર્દોષ તરીકે બહાર કર્યો. દયા કરતાં શેઠની કસોટી બરોબર થઈ, પણ કસોટીમાં આવતાં દહ મયા. ત્યારે પ્રશંસા પાત્ર બન્યા. સેવા ભક્તિનો પ્રભાવ વર્ષો અને શેઠ આનંદ પૂર્વક તથા સન્માન સહિત પોતાને ઘેર આવ્યા માટે સેવા-ભક્તિ કરતાં સંકટ આવે તેને કસોટી માનીને દહ બનવું.

૪૧ અજ્ઞાની મનુષ્યો પ્રાણો કરતાં તથા પુણ્ય કરતાં પૈસાઓને આધિક સુખદાયક માનતા હોવાથી પ્રાણો-પુણ્ય કાર્યો તથા ધર્મના લોગે પણ પૈસાઓનું રક્ષણ કરવા ઘણો પ્રયાસ કરતાં માલુમ પડે છે. ભલે પોતાના પ્રાણો નાશ પામે, પુણ્ય ક્રિયાઓ દાન્યાદિક તથા સહાયારી નાશ પામે પરંતુ પૈસાઓ રહે

૬૦

આ. કીર્તિસાગરસરિ સચિત

સંપત્તિ નાથ પામો નહી. આવા માણસો, પોતાના પ્રાણોનું તથા સદાચારોનું અને પૈસા-સંપત્તિનું પણ રક્ષણ કરી શકતા નથી. કારણ કે પોતાના પ્રાણો અને પુણ્ય-સદાચારોના આધારે પૈસા સંપત્તિનું રક્ષણ થાય છે. તથા તેના સદુપયોગ દ્વારા જ લાભ મળતો જ રહે છે.

પ્રાણો અને પુણ્ય-સદાચારો ગયા પછી જે પ્રયાસ કરીને તેમજ કાળાં ઘોળા કરીને પસા, સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરી છે. તેતો તેના અપમાં આપતી નથી. અન્ય સંબંધીઓના ઉપયોગમાં આવશે. આમ તે માણસો માનતા હોય તે પણ મહત્તી ભ્રમણા છે. પુણ્ય અને પ્રાણો હશે તોજ તે સંબંધીઓ, પ્રાપ્ત થએલ પૈસો અગર સંપત્તિને ઉપયોગ કરવા શક્તિમાન બનશે. જો તેઓને પુણ્યોદય હશે નહી તો તે પોતે ઉપયોગ કેવી રીતે કરી શકશે ? માટે સંપત્તિના લોગે, પુણ્ય સદાચારોનું તથા પ્રાણોનું રક્ષણ કરવું તે મોંઘેરા મનુષ્ય ભવની સાર્થકતા છે. નહીતર જેનું પુણ્ય હશે, સદાચારો હશે તેજ લોગવશે એક કથા કહેનાર બ્રાહ્મણની માફક કોઈ એક બ્રાહ્મણ કથાઓ કહેવામાં અતિકુશલ હતો. તેની કથા સાંભળવા માટે બહાર ગામના ઢોંકો પણ આવતા, અને કથાઓ શ્રવણ કરી ઘણા ખુશી થતા. કોઈક શ્રોતાઓ આની-બેઆની રૂપિયા ભેટ તરીકે મૂકીને પોતાના સ્થલે જઈને પોતાના આનંદની વાત અન્યજનોને પણ કહેતા. તેઓ પણ કથા સાંભળી બ્રાહ્મણ બાણી યથાશક્તિ રૂપિયા વિગેરેની ભેટ મૂકતાં. આ કથા કહેનાર બ્રાહ્મણ પાસે ઘણું ધન વધ્યું. તેમજ ભય પણ

આતર જ્યોતિ

૮૧

આથે વધવા લાગ્યે તેથી જમીનમાં એક કોઠીને રાખી, તેમાં લેગું થએલ ધન નાંખતો અને કહે-તો કે મારી પાસે કાંઈપણ નથી. કોઈ સગો વહાલો આવે ત્યારે કૃપણતા હોવાથી પોતાના હાથની હથેળી ખતાવતો અને દીનતાનો દંભ કરીને ખસી જતો દીકરો-દીકરી હોત તો મનાય કે તેઓને માટે સંઘરતો હશે. તે પણ નહોતા, એક દિવસે આ બ્રાહ્મણના મિત્રે બહાર ગામથી આવી પાંચસો રૂપિયાની માગણી કરીને કહ્યું કે મહારે અગત્યનું કાર્ય હોવાથી. અને તમે રનેહી હોવાથી રૂપિયાની ખાસ જરૂર પડી છે માટે રૂપિયા આપીને મને સહાય કરો ખાર મહિનામાં પાછા આપીશું. તમારી મદદ સિવાય મારૂ અગત્યનું કામ સફલ થાય એમ નથી. આ પ્રમાણે પુનઃપુનઃ પ્રાર્થના કરતાં પણ આ કથા કરનારે ચોખ્ખી “ના” સંભળાવી. જેથી ઉદ્દાસ થઈને પોતાના ગામ જતો હતો તે વખતે તેની સ્ત્રીયે કહ્યું કે જ્યારે એ હોય નહી ત્યારે આવજો તમોને રૂપિયા આપીશ. મિત્ર તેના તેના ઘર ગયો. અને કથા કરનાર બ્રાહ્મણ બહાર ગામના લોકોનો અત્યાચક હોવાથી તે ગામમાં કથા કહેવા માટે ગયો અહીં આ બ્રાહ્મણીએ સંદેશો મોકલાવ્યો તેથી તેનો મિત્ર રૂપિયા લેવા આવ્યો. બ્રાહ્મણીએ ભૂમિમાં ઉતારેલી કોઠીનું ખારણું ઉઘાડીને તેમાં રહેલી રૂપિયાની થેલીને લેવાનું કહ્યું, આ મિત્ર થેલી લેવા બંધ છે. તેટલામાં તે કોઠીમાં રહેલ નાગદેવે કહ્યું કે, એ રૂપિયો લઈશ તો પણ તારા પ્રાણને નાશ કરીશ. આ ધનનો મલિક કથા કરનાર બ્રાહ્મણ ન તેમજ તેની પત્ની પણ નથી. આતો કોઠીમાં રહેલ

૯૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મિલકતના હાસ છે રખેવાળ છે તારે જે રૂપિયાનો ખપ હોય તો કાશીનગરીમાં શ્રી પાર્શ્વનાથના સાચા સેવક ધમલા માળીની રબ્બ ચીકૂ લઈ આવી આ કોઠીમાં નાંખજે પછી સુખેથી રૂપિયા લઈ જજે. નાગદેવે કહેલી વાત પ્રાહ્મણીએ પણ સાંભળીને અક્રશોસ કરવા લાગી. કે મારા પતિ મમતાના યોગે માઝ માઝ કરીને ધન લેશું કરે છે. પણ જ્યારે એક રૂપિયો પણ લેવા જશે ત્યારે તેને ખબર પડશે કે આ ધન કેના લાગ્યું છે? પેલો મિત્ર કાશીમાં આવી ધમલા માળીને મળ્યો. રૂપિયાની ચીકૂ લખી આપવાનું કહ્યું ત્યારે ત્યારે તેણે કહ્યું કે કોઈ જગ્યાએ મેં થાપણ મૂકી નથી કે જેથી ચીકૂ લખી આપવાથી રૂપિયા મળે, આવેલ તેના મિત્રે કહ્યું કે તમારા માટે નાગદેવ, મારા મિત્રે લેશું કરેલ ધનની રક્ષા કરે છે મારા મિત્રને ઘેર રૂપિયા લેવા ગયો ત્યારે નાગદેવે કહ્યું કે ધમલા માળીની ચીકૂ લઈને આવે તો તને લેવા હઉં. તેથી તમારી પાસે ચીકૂ લેવા આબ્યો છું. મહેરબાની કરી ચીકૂ લખી આપો તો માઝ અગત્યનું કામ પાર પડે ધમલા માળીએ વિચારીને કહ્યું કે, મેં લખી આપેલી ચિઠ્ઠીથી કામ સરતું હોય તો લખી આપું લખી આપેલી ચીકૂને લઈ આ પ્રાહ્મણ મિત્ર તેના ઘેર આવી. કથાકાર પ્રાહ્મણને પ્રાહ્મણીને દેખતાં કોઠીમાં લાવેલી ચીકૂ નાંખીને રૂપિયા લીધા. અને પોતાને સ્થાને ગયો પ્રાહ્મણ લેવા જાય છે ત્યારે નાગદેવે કહ્યું કે એક રૂપિયો લઈશ તો પણ તારા પ્રાણો નાશ પામશે આ પ્રમાણે નાગદેવનું વચન સાંભળી કથાકારક પ્રાહ્મણ ઘણો પસ્તાવો

આતર જ્યોતિ

૮૩

કરવા લાગ્યો નાહક, આસક્તિને ધારણ કરી પોતે ખાધુ નહીને પોતે ખીજને આપ્યું નહીં. સગા વહાલા મિત્રો વિગેરેને મદદ કરી નહીં. પૈસા મેળવવાને માટે કરેલ પ્રયાસ વૃથા ગયો એક રૂપિયો કૌઠીમાંથી લેવાતો નથી તેથી વલો-ખાત કરવા લાગ્યો ધમલો માળી, શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના તીર્થમાં જે યાત્રાળુઓ આવે તેઓની સારી રીતે સાર સંભાળ રાખતો જોઈતું કરતું લાવી આપતો અને જાત મહે-નત કરી પોતાનો નિર્વાહ ચલાવતો આખો વખત નવકા-રવાલી ગણતો, અને યથા શક્તિ ધર્મની આરાધના કરી આનંદમાં રહેતો. આયુષ્ય પૂર્ણ થયે પૈસાને લેગા કરનાર બ્રાહ્મણનો પુત્ર થયો આ પુત્ર જ્યારે રૂપિયા લેવા જાય ત્યારે તેને નાગ દેવતા લેવા દે, તેનો ખાપ લેવા જાય જ્યારે એક રૂપિયો પણ લેવા દે નહીં તેમાં ઉદારતા અને સદાચાર નો પ્રભાવ છે માટે પૈસા કરતાં પુણ્યને સદાચારને તથા ઉદારતાને અધિક માનો.

પંડિતો બુદ્ધિમાનો આભવમાં એવું સુંદર કાર્ય કરે કે, આભવમાં તથા પરભવમાં તેનો વિપાક-ફલ સાફ આવે. વિના વિચારે કરેલા કાર્ય દુઃખજનક ફલ આપે છે. આમ સમજતા હોવાથી તુરંચમાં પણ તુરંચ કાર્ય, પણ પ્રથમ વિચાર અને વિવેક લાવીને કરે છે. જેઓને વિચાર અને વિવેક નથી તેઓ ભલે મનુષ્ય તરીકે ગણાતા હોય, પણ પશુપંખી સમાન ગણાય છે.

૯૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ સંમિલ

“ સગુણ મપગુણં વા કુર્વતા કાર્યજ્ઞાતં, પરિણતિરવધાર્યા
યત્નતઃ પંડિતેન—અતિરમસકૃતાં કર્મણા માવિપત્તે ભવતિ હૃદય
દાહી શલ્ય તુલ્યો વિપાકઃ

પંડિત પુરૂષે શુભવાળુ અથવા શુભ વિનાનું કાર્ય કરતી વખતે પ્રયત્નથી તે કાર્યનું પરિણામ શું આવશે તેનો પ્રથમ વિચાર કરવો, કેમકે અતિવેગથી, વિચાર કર્યા વિના કરેલા કાર્યનો મરણ પર્યંત હૃદયને દાહ કરનાર શલ્ય જેવો વિપાક આવીને ઉપસ્થિત થાય છે. મૂર્ખ માણસ પોતે જાતે વિચારી પોતાને મૂર્ખ માનતો હોય કે જાણતો હોય તે બુદ્ધિમાન છે. અરે અભિમાની પંડિત, પોતાના અભિમાન કે અહંકારને જાણતો નથી તે મૂર્ખ જેવો છે. કારણ પોતાને આત્મા કેવો છે તે જાણ્યો નહીં. જેટલા અપરાધી. અનાચારી માણસો છે. તે પોતાના અપરાધને તથા અનાચારને જાણતા નથી અને માનતા નથી અને અપરાધ-અનાચાર સેવીને ખુશી થાય છે. પ્રશંસા અનુભવના કરવા મંડે છે તે મૂર્ખોમાં પણ મૂર્ખ કહેવાય. વિચારક અને વિવેકી પ્રથમ પોતાના આત્માને સારી રીતે જાણે અને જાણીને થતાં અને થએલા દોષોને નિવારવા પ્રયાસ કરતો રહે, પોતાના આત્માનો સમ્યગ્જ્ઞાની સાથે તુલના કરે કે જ્ઞાની બનવાને યોગ્ય છું કે નહીં ? આમ તુલના કરતો પોતેપોતાને ઝાળખતો રહે છે.

એટલે ભવિષ્યમાં થતાં અપરાધો અટકે છે. અને અનુક્રમે સમ્યગ્જ્ઞાની જેવો બની આત્માને સંપૂર્ણતયા નિર્મલ

આંતર જ્યોતિ

૮૫

કરવા સમર્થ અને છે વ્યાપારમાં અને વ્યાવહારિક કાર્યોમાં વિચાર અને વિવેક કરનાર મળી આવશે પણ ચોતે કેવો છે તેનો વિચાર અને વિવેક કરનાર કેટલા ? બહુજ અલ્પ પ્રમાણમાં હોય છે તેઓ પોતાના આત્માની શક્તિને પ્રાપ્ત કરે પણ ક્યાંથી ? દરેક કાર્યોમાં તેવા માણસો પાછા પડે છે અને બેહાલ દશામાં આવી પડે છે એક બ્રાહ્મણની માફક પાણીપતના યુદ્ધમાં ઈબ્રાહિમલોદી મરાયો પઠાણો મરાયા અને મોગલોના હાથમાં રાજ્ય આન્યું તે વખતે શેરખાં નામના પઠાણને લાગ્યું કે ભવિષ્યમાં મોગલોને હરાવવા હોય તો અંગાળ અને વિહાર વચ્ચેનો રોહતાસ ગઢને કિલ્લો મળે તો સારૂ પણ રોહતાસ ગઢ નૃપ ચિન્તામણીના તાબામાં હતો. સુગમતાએ કિલ્લો કબજે કરાય એમ નહોતો એટલે શેરખાં પઠાણે એક બ્રાહ્મણને બોલાવી ગુપ્ત રીતે કહ્યું કે આ રોહતાસનો કિલ્લો છે. તેમાં મારા સીપાઈઓને પ્રવેશ કરાવો અને કિલ્લો કબજામાં આવે તો તને મંત્રી બનાવીશ. તેથી તારી મહત્તા વધશે લોભી બ્રાહ્મણે પૂરતો વિચાર કર્યા વિના સીપાઈઓને કિલ્લામાં દાખલ કરવાનું માથે લીધું. અને ચિન્તામણી રાજા પાસે જઈને કહેવા લાગ્યો કે, મોગલો ધસી આવે છે અને આવેલા છે, તેથી અમારા ગામની સ્ત્રીઓ દાસ-દાસીઓ તથા પુરૂષો ત્યાંથી નાસી છૂટ્યાં છે. જો આપના શરણે રાખો તો ધર્મબ્રહ્મ થતાં બચી જાય. અને જીવનપર્યંત ગામના લોકો તથા અમારા પરિવાર તમોએ કરેલ ઉપકાર ભૂલશે નહીં. પ્રથમ તો રાજાએ અન્યું નહીં. પણ અધિક કાલાવાલા કરવાથી માન્યું.

વિશ્વાસઘાતી આ બ્રાહ્મણને આટલો પણ વિચાર આવ્યો નહી કે એક પઠાણ મુસ્લમીને મંત્રી પદની લાલચ આપી. પણ બ્રાહ્મણો ઉપર વિશ્વાસ રાખનાર આ રાજાને દગો નહી દેવો. દગો દેવામાં પઠાણ તરફથી મંત્રી પદ મળશે કે નહી મળે તેનો વિચાર કર્યો નહી. નૃપ ચિન્તામણીની આજ્ઞા મળતાં આ બ્રાહ્મણ શેરખાં પઠાણને મળ્યો રાજાને કહેલી વાત પણ સંભળાવી. પઠાણે ખુશી થઈને પોતાના સીપાઈઓને પડદામાં રાખી સ્ત્રીઓ આવે છે આ બાનાઓ રોહતાસના કિલ્લામાં પ્રવેશ કરાવ્યો એક બે વાર હીંદુ સ્ત્રીઓને ડાળીઓમાં બેસાડી પ્રવેશ કરાવ્યો અને પછી પઠાણ સીપાઈઓને આ પ્રમાણે બારસો પંદરશો સીપાઈને દાખલ કર્યા. રાજાને ખબર પડવા દીધી નહી. રાજા તો જાણે છે કે સઘળા હિન્દુઓ મારે શરણે આવ્યા તેથી તેઓની સારવાર કરવી. આમ ધારણા રાખી જ્યાં પેલા સીપાઈઓ, સ્ત્રી વેશે રહ્યા છે ત્યાં આવીને ખબર પૂછવા લાગ્યો પણ સ્ત્રીઓના બહલે તેમજ હિન્દુઓના બહલે પઠાણોને દેખી રાજા વિચાર કરવા લાગ્યો કે બ્રાહ્મણે દગો કર્યો અને હિન્દુઓના બહલે પઠાણોને પ્રવેશ કરાવ્યો હે શો ઉપાય ? આમ વિચારે છે એટલામાં આવેલ શેરખાં પઠાણે સીપાઈઓને ઈશારો કર્યો, અને ત્યાંજ ચિન્તામણિ નૃપતું શીર કપાઈ ધડથો બુંદું થયું. સાથે રહેલા સુભટોને યુદ્ધ કરી નાસી નાંખ્યા. હવે દગાગોર બ્રાહ્મણ શેરખાંની પાસે આવી કહેવા લાગ્યો તમોએ કિલ્લાની સાથે રાજ્યને કબજે કર્યું. તો મને મંત્રીપદ આપો પઠાણ કહે લાગ્યો રાજાને.

આંતર જ્યોતિ

૮૭

તેં વિશ્વાસ ધાત કર્યોં. તો પછી લાગ મળે મારા વિશ્વાસનો ઘાત કેમ નહીં કરે તારા જેવા સેતાનને મંત્રીપદ કેવું ? આમ કહીને તેનો પણ શીરછેદ કરાવ્યો. મનની મનમાં રહી. અને દુર્ગતિમાં ગયો માટે સારા સદ્ગુણવાળું કે ખરાબ ગુણવાળું કાર્ય કરતાં ભવિષ્યમાં તેનું ફલ કેવું આવશે તેનો વિચાર આવશ્ય કરવો જોઈએ સારા કાર્યોમાં પણ વિચાર અને વિવેક કરતાં સુંદરમાં સુંદર લાભ પ્રાપ્ત થાય માટે દરેક કાર્યો કરતાં ભાવિનો વિચાર કરવો. લોભને લઈને પેલા બ્રાહ્મણે વિશ્વાસઘાત કર્યો. પણ પોતાના જ પ્રાણો ઉગારી શક્યો નહીં. માટે કોઈની સાથે પ્રસંગ પાડતાં પણ વિચાર કરવાનો છે.

૪૨ શંકા લાવીને અન્યને મારી નાંખવાના ઉપાય કરવા નહીં.

કોઈ એવા માણસો હોય છે સદાય શંકા. બીજાઓના વચનો સાંભળીને કરતા હોય છે અને એવું મानी બેસે છે કે આ માણસો મારી વાતો કરી રહેલ છે અને મારી ક્ષત્રેતી લોકમાં કરશે બીજા માણસો તો બીજા સામાન્ય વાતો કરતા હોય છે પણ દોષી હોવાથી પોતે એમજ માનતા હોય છે. કે મારી વાતો જ કરે છે તેથી જ શંકાતુર બની અન્યજનોને દુઃખ દેવા અગર સંકટમાં સપડાવવા વિવિધ ઘાટ ઘડનારને જ નુકશાન થાય છે અને પોતાનાના અન્યાયો જાહેરમાં આવે છે.

એક ગામમાં રસિકલાલ કરીને વખણવ હતો તે

૫૮

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

પોતાના પુત્રની સાથે કમાવા પરદેશ ગયો ઘરમાં એકલી તેની સ્ત્રી છે તે ખાવા પીવામાં જ આનંદ માનવા લાગી. તપ જપની વાત સાંભળતાં જ ભડકે છે તેના પતિ, ઘણું ધન આપીંગએલ હોવાથી કોઈની પણ પરવા તેણીને હતી નહીં. ગમે ત્યાં જવામાં તેની સંકેચ થતો નહીં. અનુક્રમે સ્વચ્છંદી બનેલ હોવાથી બદચાલની થઈ કોઈ પણની લાજ શરમ નહીં હોવાથી આવેલ ધનની ખરબાદી કરવા લાગી.

કોઈ સંબંધી શીખામણુ દેતો તેની ખરેખર ખબર લે ઝગડો ઉભો કરી કલંક પણ દેવામાં બાકી રાખે નહીં એટલે તેણીને કોઈ, કહી શકતું નહીં. પણ તેવામાં એક આવો, તેની શેરીમા બીક્ષા મારવા આવે છે. તે બીક્ષા માગતા બોલે છે કે “કુરેગા વો ભરેગા—ખોદેગા વો પડેગા” આ પ્રમાણે ખાવાનું વચન સાંભળી શંકાતુર બની અને મનમાં માનવા લાગી કે મારી ક્ષેત્રી આ પ્રમાણે બોલીને કરી રહ્યો છે. અને મારો ધણી આવશે ત્યારે મારી બદ-ચાલની ખીના કહી દેશે. માટે તે આવ્યા પહેલાંજ ખાવાનો ઘાટ ઘડી નાંખવો હુજાહુજ વિષ નાંખી આ રાંડે ચાર લાડુઓ બનાવ્યા. અને બીક્ષા લેવા માટે આવેલા ખાવાજીને બોલાવી ચાર મોઢકો આપ્યા. ખાવાજી લઈને ઝુંપડીમાં આવ્યા ચારલાડુઓને ખીજે દિવસે ખાવાના રાખી જે રાટલા વિગેરે બીક્ષામાં આવ્યું હતું તે ખાઈને રાત્રીમાં સૂઈ ગયો બનવા ભોગ છે કે મધ્યરાત્રીએ જો માણસો આવીને ઝુંપડી અખડાવી ખાવાજી બચત થવા પૂર્વક ઉભા થઈને ખારણા ઉઘાડી

આંતર જ્યોતિ

૧૬

બહાર આવીને પુન્ધ્રયું. તમે કેણુ છો? આવેલ મુસાફરોએ કહ્યું. પાસેના ગામના અમે રહીશ છીએ અને પરગામથી આવતા માર્ગમાં ભૂલા પ્રડવાથી ઘણું મોડું થયું. તેથી તમારી પાસે આવ્યા છીએ, બાવાજીએ તે બેને જીપડીમાં લાવી તેઓને ભૂખ લાગેલી હોવાથી તે રાંડે આપેલા ચાર લાડુઓને ખાવા માટે આપ્યા. આ બે જણુ લાડુઓ ખાઈ પાણી પીને સૂઈ ગયા. સવારમાં મરણુ પામેલ હોવાથી આવો ગભરાયો પાસેના ગામમાં જઈ લોકોને બોલાવી સઘળી વાત કહી. લોકોએ કહ્યું કે, જે લાડુઓ ખાવા માટે આપ્યા તેમાં વિષ હોવું જોઈએ. નહીતર મરણુ પામે નહીં.

બાવાજીએ કહ્યું કે, અમુક શેરીમાં અમુક બાઈએ મહુને ભીક્ષામાં આપ્યા હતા. શારૂ થયું કે મેં ખાધા નહીં. નહીં તો આ બે માણસોની માફક મરણુ થાત, આ રાંડને પણ ખમર પડી કે, લાડુઓના ખાવાથી બે મુસાફરો તેની જીપડીમાં આવેલા મરણુ પામ્યા. અને બાવાજી બચી ગયા. તે જવાને માટે બાવાજીની જીપડીમાં આવી. પોતાનો પાંત અને પુત્ર મરણુ-પામેલ દેખી છાતી કુટવા લાગી. અને ઘેર આવી શોક સંતાપ કરવા લાગી. પતિ અને પુત્ર મરી ગયેલ હોવાથી. અને આવક ન હોવાથી ભીખારી બની. અને છેવટે ભીખ માગવા લાગી. બાવાજીને મારવા માટે જે દગો કર્યો તે તેણેને જ નડયો માટે દગો કરો નહીં. સઠાચાર પાળીને સદ્ગતિને પ્રાપ્ત કરો.

કોઈ પણ પ્રાણીઓનું અહિત ચિન્તવવું નહીં.

૯૦

આ. કીર્તિસાગરસૂર. રાચત

કારણ કે જગતમાં રહેલા સર્વજીવો, આપણા મિત્ર અનેલ છે અને બને છે અને બનશે. તેઓના વિના આપણે આગળ વધ્યા નથી. પૃથ્વી પાણી વિગેરે પણ આપણને સહકાર આપી રહેલ છે તો પછી તેઓનું અહિત કેમ ચિન્તવાય ? તમે, જેને શત્રુ-પ્રતિકુલ માની બેઠા છો તેઓએ પણ તમોને મદદ કરી છે અને મદદ કરી રહેલા છે કિંમતી વસ્તુઓ-સુવર્ણ વિગેરેની કિંમત બાણુવા માટે કસોટીની જરૂર છે તે મુજબ પ્રતિકુલ વર્ગ, આપણે કષ કાઢી ઉજવલ બનાવે છે તેથી તેનું પણ અહિત ચિન્તવવું નહી. તેઓનું પણ અહિત ચિન્તવવામાં આપણે પોતાનું અહિત કરીએ છીએ માટે દેહના ભોગે પણ અહિત ચિન્તવવું નહી. તેમજ અહિત કરવા પ્રયાસ પણ કરવો નહી તેથી જ આપણે દરેકનું હિત કલ્યાણ ઇચ્છીએ. કલ્યાણ ઇચ્છીએ માટે દરેકનું હિત કલ્યાણને ઇચ્છે અન્યજનોનું અહિત ઇચ્છનારની તેમજ અહિત કરનારની દશા ખુરી થાય છે અને નહી ધારેલ નુકશાન આવી પડે છે.

એક પટેલની માફક-પટેલે મહામહેનત કરી ભૂમિને ખેડી અનાજ વાવેલ છે. મોલ તૈયાર થવા આંગ્યો તેવામાં ઉંદરો પડયા. અને તૈયાર થએલ મોલને ખાવા લાગ્યા. તેઓને મારી નાંખવા સોમલ-ઝેર નાંખી જર બાજરીની રાખ બનાવી, તેનું ભોજન ખેતરે મૂક્યું. ઉંદરો ખાવાની લાલચે આવીને ખાવા લાગ્યા. ખાધ્યા પછી સર્વે ઉંદરો મરણ પામ્યા. પટેલ ખુશી થઈને વધેલી રાખનું પાત્ર ખેતરની બહાર મૂક્યું. તેવામાં તેનાજ બે બળદો ચરતાં

આતર જ્યોતિ

૬૨

ચરતાં તે સ્થલે આવીને રાખને ખાવા લાગ્યા. અને તે રાખને ખાઈ તે હજારની કિંમત વાળા મરણુ શરણુ થયા. મરણુ પામેલ બળદોને દેખી પટલ છાતી કુટવા લાગ્યો. અને વલોપાત કરવા લાગ્યો કે “હાથના કર્યા હુયે વાગ્યા.” સો બસોના માલને રક્ષણુ કરવા માટે ઉંદરોને સોમલની રાખ ખવરાવી મારી નાંખ્યા. પણ એક હજારના બે બળદો મરણુ પામ્યા. હવે આવતી સાલમાં કેવી રીતે ખેતી કરીશ. બીજા બળદોને લાવવા માટે ઘરમાં નાણાં નથી. આ પ્રમાણે નુકશાન થએલ હોવાથી પાગલ જેવો બન્યો. માટે શાસ્ત્રકારો. પુકારીને કહે છે કે કોઈ પ્રાણીનું અહિત ચિન્તવો નહી. કરો નહી.

બીજા કોઈ પટેલે પોતાના ખેતરમાં શેરડી વાવી અને તૈયાર થવા આવી છે. તેવામાં શિયાળ વડૂ વિગેરે પ્રાણીઓ આવી ઘણું નુકશાન કરે છે. ચોરો આવીને કાપી લઈ જાય છે. તેથી પટેલે તેઓને ફસાવવા એક મ્હોટી ખાઈ ખોદી. અને તેના ઉપર ઝાંખરાં કરાઠી વિગેરે નાંખી, દેખાય નહી તેવી કરીને પોતે સંતાઈ રહેલ છે. પ્રાતઃકાલ થયો છતાં પટેલ પોતાના ઘેર ગયો નહી. તેથી પટલાણી ચિન્તા કરવા લાગી. તેમને ભૂખ લાગી હશે, તો ભાતુ આપવા હું પોતે ત્યાં જઉં. આમ વિચારી ભાતુ લઈને આવતી તેણીને ખાઈને ખોદેલી છે. તેની ખખર નહી પડવાથી તેજ ખાઈમાં પડી અને હાથ પગ લાગી ગયા લાવેલું ભાતુ, ખાઈમાં વેરાઈ ગયું. અને રડવા લાગી.

૬૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

તેણીનું રૂઢન સાંભળી પટેલ ઢોડતો આવ્યો હાથ પગ ભાગી ગયા છે એવી પોતાની સ્ત્રીને દેખી છાતી ફાટ રડવા અને કુટવા લાગ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે, અરેરે ! હાથના કયાં હૈયે વાગ્યાં “ જો ખોદે તે પડે ” પટલાણી સાજી થઈ ત્યાં સુધી ઘરમાં રહેવું પડ્યું. અને પોતાના હાથે રાંધવાનો જખત આવ્યો તે અરસામાં શિયાળ વડૂ વિગેરે તેમજ ચોરોએ તૈયાર થએલ શેલડીના ખેતર સાફ કરી નાંખ્યું. પટેલને તો જો બાબુએથી સંકટ નડ્યું. થોડો માલ બચાવતાં સઘળો એ માલ નાશ પામ્યો પટલાણી સાજી તો થઈ પણ ખોડ રહી માટે નુકશાન કરતા પ્રાણીઓ તરફ દયાભાવ રાખવો અને રક્ષણ માટે બીજો ઉપાય શોધી લેવો, ખાઈ ખોદવાનો ઉપાય ન કરતાં ખેતરમાં એક મ્હોટો ચાડીએ ઉભો કર્યો હોત તો શિયાળ વિગેરે ભય પામીને નાસી જત ચોરોને પણ બ્રાન્તિ થાત અને શેરડી કાપવા આવત નહી. પરંતુ દયા રહિતને આવો ઉપાય સુઝે કયાંથી ? અહિતના વિચારો કે વિકારો, દયા વિનાનાને સુખેથી જીવવા કયાંથી દે ?

નુકશાન થવાના પ્રસંગે દયાભાવ વાળો સ્તબ્ધન, બીજાઓના પ્રાણો જાળવ નહી. અને અધિક કષ્ટ પડે નહી તે સુજબ બુદ્ધિપુર્વક ઉપાયો યોજો છે તેથી વધારે નુકશાન થવાનો પ્રસંગ આવતો નથી. માટે દરેક પ્રાણીઓ ઉપર હિત થાય એવા વિચારો કરો અને અમલમાં મૂકો, જીવન નર્પવર છે સંયોગે મળેલા સબંધો

આંતર જ્યોતિ

૯૩

તથા પદાર્થો વિક્ષેપવાળા છે આમ ચિન્તવીને સ્વહિત અને પસંહિતની વિચારણા કરેા ધાર્યા પ્રમાણે અનુકુલ નિમિત્તો મળતા રહેશે, અન્યથા વિપત્તિઓ આવી ઉપસ્થિત યશે.

૪૩ અદેખાઈ, સત્તા-સંપત્તિ-સાહ્યથી વિદ્યમાન હો તે પણ સુખેથી જીવનને વીતાવવા દેતી નથી.

પુનઃ પુનઃ હૃદયમાં ઢાહ ઉત્પન્ન કરી માનવતામાં અનિચ્છનીય પ્રસંગો ઉપસ્થિત કરે છે પવિત્ર કાર્યો સદાચારના સત્કલ્પોને ખેસવા દેતી નથી.

મનુષ્યો ધારે છે કે અમો ધાર્મિક કાર્યો કરીને માનવતાને સફલ કરીએ, છતાં જો અદેખાઈને દૂર કરે નહીં તો તેઓને માનવતાની સફલતા-અને સાર્થકતા કયાંથી પ્રાપ્ત થાય ? માટે ધર્મિજનોએ પ્રથમ વિવિધ વિધોને ઉત્પન્ન કરનાર અદેખાઈને દૂર કરવાની જરૂર છે. આ સિવાય માનવતા અને ધાર્મિકતા શોભાસ્પદ બનશે નહીં. અદેખાઈ પોતાના બલિભાઈઓમાં થાય તો અત્યંત હાનિકારક બને છે અને દાવાનલની માફક આચરણ કરે છે

એક માણસે બજારમાં લુહારને કુઠારો-કુહાડા બનાવતો દેખી પુછ્યું કે પચાસ-સો કુહાડા શા માટે બનાવ્યા છે.

લુહારે કહ્યું કે એક મહોટા વનને કાપવાની રાજાએ આજ્ઞા આપી છે તેથી. સઘળા કુઠારો બને છે. આ બીના કાંબળી આ માણસ મહોટા વનને હુલાતા મનથી કહેવા લાગ્યો.

૬૪.

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

અરે મહોટા વન ! તારૂં આવી બન્યું છે. રાબાએ તારા સર્વ વૃક્ષોને કાપવા માટે લુહાર પાસે કુહાડા તૈયાર કરાવ્યા છે. માટે ચેતવું હોય તો ચેતીબ ? વને કહ્યું ભલે રાબાએ કુહાડા તૈયાર કરાવ્યા પણ અમારા જાતિભાઈ ભેગા ભળ્યા નથી ત્યાં સુધી ચિન્તા કરવા જેવું નથી. આ માણસ સાંભળીને ચાલ્યો ગયો. ત્યાર બાદ સૂકા લાકડાનાં હાથા બનાવી કુહાડામાં લાગું કર્યાં. વનના વૃક્ષોને કાપવા માંડ્યા—તે અવસરે પેલો માણસ ત્યાં આવી કહેવા લાગ્યો. અલ્યા તારા વૃક્ષો કપાય છે. તેનો ઉપાય કર્યો કે નહીં ? મહોટા વને કહ્યું કે હવે એકેય ઉપાય રહ્યો નથી. શુષ્ક પણ જાતિ ભાઈઓ ભેગા ભળ્યા છે.

હવે તો મારા વૃક્ષોને કાપી નાંખશે હવે માડું શું ચાલી શકે ! આ મુજબ અદેખાઈને લઈને શત્રુના હાથા જ્યારે જાતિ ભાઈઓ અને ત્યાં જ્ઞાતિ-સમાજની દુર્દશા થાય. માટે અદેખાઈને તો પ્રથમ ત્યાગ કરવા લાયક માનવી જોઈએ જેથી ધાર્મિક ક્રિયાઓની સાથે માનવ ભવ પણ સફલ થાય. અદેખો માણસ બહારથી સારો દેખાય છે પણ હૃદયમાં હળાહળ જેરવેર વશેલું હોય છે ક્યારે તે બીબ પાસે નુકશાન કરાવશે અગર વૈર વિરોધ કરાવશે તે કહી શકાય નહીં. માટે અદેખાઈથી બહુ સાવધ રહેવાની જરૂર છે. માયા-મમતા-અભિમાન વિગેરેનો જો આપણે ત્યાગ કરીએ તો કોઈ પણ આપણા ઉપર અદેખાઈ કરે નહિ. એટલે ઇર્ષ્યા-અદેખાઈને ત્યાગ કરવાનો સાચો ઉપાય જો કોઈ હોય તો

આંતર જ્યોતિ

માયા મમતાનો ત્યાગ છે માયા મમતાના ત્યાગથી જ એકતા સંપ આવી વસે છે.

૪૪ અનંત સંહિ સિદ્ધિ અને સમૃદ્ધિને પ્રાપ્ત
કરવાનો પહેલો ઉપાય વ્યવહારમાં
પ્રમાણિકતા

ન્યાય નીતિનું પાલન કરવું. અને તેના પાલણ પુર્વક દેવગુરૂ અને ધર્મની આરધના કરવી તે છે પ્રમાણિકતાનું જે રક્ષણ થયું નહી તેા ધાર્મિક ક્રિયામાં ઉજ્જવલતા આવતી નથી. એટલે ધાર્મિક ક્રિયામાં યથાર્થ ફલ મળવાનું હોય છે તે મળતુ નથી.

એક બાજુ ધર્મની આરાધનામાં લાખ રૂપયા ખર્ચે અને બીજી બાજુ વ્યાપાર વિગેરે વ્યાવહારિક કાર્યોમાં ન્યાય-પ્રમાણિકતા સાચવે નહી. તેા ધર્મની આરાધનાને બદલે વગોવણી થાય છે કે કેટલાક વળી એવા હોય છે, જે ન્યાય નીતિ અને પ્રમાણિકતાને સાચવતા હોય છે તેઓને વેદીયા ઢોરનો ઇલકાળ આપીને અપ્રમાજના જ કરે છે તે પણ સાચ કરતા નથી.

એક શેઠની કથા

એક શેઠ કાપડના મ્હોટા વેપારી હતા, અને તેમણે દુકાને એકજ ભાવ આ પ્રમાણે પાટીયું લગાવ્યું હતું તેથી ઘણા લોકો તે દુકાને આવી કાપડ ખરીદતા-અને શેઠને સારી કમાણી થતી ધન પણ સારી રીતે ખરચતા-પણ જાતિ ભાઈ પ્રમાણિક હોય તેને શુમાસ્તા તરીકે શખતા નહિ તે

૬૧

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ સ્મિત

શેઠે સમજતા કે, વ્યાપારમાં પ્રમાણિકતા રાખનારને મથેજી લાભ મળતો નથી. આમ સમજી કોઈ નદુખટ-બોલવામાં ચાલાક હોય તેને રાખતા-એક સાધારણ સ્થિતિના પ્રમાણિકતાને પ્રધાન તરીકે માનનાર પાઠાશીએ આ શેઠને કહ્યું કે અરે શેઠજી મારા પુત્રને ગુમાસ્તા તરીકે સારો પગાર આપીને રાખો તો આજીવિકાતું કષ્ટ-ઓછું થાય. અને ધર્મક્રિયામાં સ્થિરતા થાય, માટે મહેબાની કરી મારા પુત્રને ગુમાસ્તા તરીકે રાખો, ઘણી આજીજી કરી ત્યારે શેઠે તેના દીકરાને ગુમાસ્તા તરીકે રાખ્યો. આ પુત્ર તેના પિતાએ પ્રમાણિકતાના સંસ્કારો નાંખેલ હોવાથી પ્રમાણિક તથા ચાલાક અને બુદ્ધિમાન હતો તેથી બીજા ગુમાસ્તા કરતાં લોકો તેને સારો કહેતા-એક વખત એક બાઈ સાલ્લો લેવા માટે આ શેઠની દુકાને આવી બીજા ગુમાસ્તાએ શેઠના ઇસારાથી છિદ્ર વાળો સાલ્લો આપ્યો. આ પ્રમાણિક ગુમાસ્તાને લાગ્યું કે આ બાઈ સાલ્લો લઈને ઘેર જશે અને તપાસ કરશે ત્યારે રાડ પાડતી શેઠની દુકાને આવશે. તે શેઠની આખરૂમાં હાનિ થશે. આમ ધારી તે બાઈને કહ્યું કે આ સાલ્લો છિદ્ર વાળો છે માટે પાછો લાવ બદલી આપું આમ કહીને તે પ્રમાણિક ગુમાસ્તાએ બદલી આપ્યો. પણ શેઠને ખમી શકાયું નહિ તેથી તેના પિતાને કહ્યું તમારો પુત્ર વેદીયા ઠાર જેવો છે વ્યવહારની રીત બરોબર બાણતો નથી. માટે હવે દુકાને મોકલતા નહી. એની અમારે જરૂર નથી. પ્રમાણિક પિતાએ સ્વપુત્રને પુછ્યું કે તારો શો અપરાધ આવ્યો કે દુકાને તને આવવાતું 'ના' કહે છે.' પુત્રે કહ્યું કે :-

આંતર જ્યોતિ

૯૭

અચરાધ તો ક્યો નથી. પણ એક બાઈ સાલ્લો લેવા આવી હતી. આપેલો સાલ્લો છિદ્રવાળો હતો તે મેં બદલી આપ્યો તેથી શેઠને અણગમો થયો હશે. શેઠની આબરૂ સાચવા માટે આ પ્રમાણે કયું. પણ શેઠને પસંદ પડ્યું નહીં. તેથી જ મને રબ આપી હશે. પિતાએ કહ્યું કે સાડ કયું. આપણે તો પ્રમાણિકતા-ન્યાય-નીતિનું રક્ષણ કરવું તેજ કમાણી છે માટે ચિન્તા કરવા જેવું નથી. બીજે સ્થલે ગોઠવણ કરીશ. શેઠે આ પ્રમાણિકને રબ આપ્યાની વાત જાહેર થઈ. પ્રમાણિકતા છૂપી રહેતી નથી. તેથી બીજા શેઠે તેની કદર કરીને તે પ્રમાણિકને ગુમાસ્તા તરીકે અધિક પગારે રાખ્યો આ પ્રમાણિક ગુમાસ્તાથી બીજા શેઠની દુકાને અધિક પ્રમાણુમાં ગ્રાહકો આવવા લાગ્યા. તેથી અધિક લાભ થયો. પાંચ વર્ષો પછી તેને ભાગીદાર બનાવ્યો. ભાગીદાર બન્યા પછી ગુમાસ્તા તરીકે હતો તે શેઠ તરીકે ગણવા લાગ્યો. માટે પ્રમાણિક ન્યાય નીતિમાનને જે વેદીયા ઠાર કહે છે. તેજ મ્હોટી ભૂલી કરે છે. જે પ્રમાણિક અને ધાર્મિક શેઠ હોય છે તે પ્રમાણિક મુનીમને અગર ગુમાસ્તાને વેદીયા ઠાર કહે નહીં પણ તેની કદર કરીને અધિક પગાર આપે. અને ધર્મની અભાવના કરે. પણ અપ્રભાવના કરે નહીં જેઓ સાચા ધાર્મિક હોય છે. તે નીતિ-ન્યાય અને વ્યાવહારિક કાર્યોમાં પ્રમાણિકતાને પ્રધાન પણે રાખીને તે તે કાર્યો કરે છે. અને તેથી જ મનવચન અને કાયામાં નિર્મલતા આવી વસે છે. ૪૮ હોવા છતાં તે બાહ્ય દૃષ્ટિ મનુષ્યે, પોતાની

૬૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

૪૫ પાસે અનંત લાભદાયી વસ્તુઓ પણ જાણી શકતા નથી.

કારણ કે તેઓની નજર બહાર પરિભ્રમણ કરતી હોય છે ત્યારે આંતર દષ્ટિ અન્તરાત્મ મહાશયો. પોતાની સમીપમાં રહેલ અમુલ્ય વસ્તુઓને તથા કીર્મતી વસ્તુઓ જાણી તેના વિવેક કરીને આ લોક અને પરલોકમાં સાથે રહેનારી વસ્તુઓ ગ્રહણ કરે છે તેથી જ તેમને દીનતા-હીનતા ભાસતી નથી. અને આનંદમાં ઝીલ્યા કરે છે ત્યારે બાહ્ય દષ્ટિવાળા મનુષ્યો. પોતાની પાસે સત્ય વસ્તુઓ હોવા છતાં અજ્ઞાનતાથી પોતાને દીન-હીન અને દુઃખી માની વારે વારે વલોપાત કરે છે

ચિન્તામણિ રત્નની કથા

એક શેઠ, પૈસા-પરિવાર-પ્રતિષ્ઠા વિગેરેથી સંપન્ન હતા. તેથી પોતાને સુખી સમજતા-પણ અજ્ઞાનતા-રાગ-દ્રવ્ય મોહ વિગેરે કેવા કેવા દુઃખ દાયક છે અને કારખી કતલ છે તથા બાહ્ય દષ્ટિની કેવી ભયંકરતા છે તે સમજતા નથી. એકદા બહાર પરિભ્રમણ કરતા ચિન્તામણિ હસ્તગત થયો પણ તેના સ્વ-રૂપની તથા પ્રભાવની ખબર નહીં હોવાથી તેને રૂપાળો પથ્થર માની કોઈ ખપમાં આવશે આમ માની ઝવેરાતની પેટીમાં મૂક્યો ચોરોએ તેના ઘરમાં ખાતર પાડ્યું. શેઠ ભર નિદ્રામાં હોવાથી તેમને ખબર પડી નહીં. પ્રમાદ મગ્નને કેટલી. અને કેણુ ચોરી કરી રહેલ છે. તેની ખબર ક્યાંથી પડે ? સવારમાં શેઠ જાગ્યા ઘરમાં ખાતર પડેલ હોવાથી શોક સંતાપ કરવા

આંતરે જ્યોતિ

૯૬

લાગ્યા. લોકો લેગા થયા. શેઠ પેટીને દેખાડવા લાગ્યા. દેખાડતા પેટીને પણ દેખાડી અને કહેવા લાગ્યા કે આ પેટીમાંથી સઘળું ઝવેરાત ચોરો લઈ ગયા. પણ કુકત આ રૂપાળો પથ્થરો રહી ગયો. જે જોવા આવ્યા હતા તેમાં પ્રવીણ એક ઝવેરીએ આ પથ્થરને ઝોળખ્યો. ખરોખર તેનું સ્વરૂપ જાણીને કહ્યું કે અરે ! શેઠ શા માટે સંતાપ-પરિતાપ કરો છો. આ રૂપાળો પથ્થરો નથી પણ ચિન્તામણી છે. અને આ પ્રભાવશાલી ચિન્તામણી રત્ન છે. તેનાથી તમે માગણી કરશો તે મળી રહેશે. તમે આને ઝોળખ્યો નહી. તેના પ્રભાવને પિછાન્યો નહિ. તેથી પરિતાપ કરીને દુઃખી થાઓ છો, શેઠને હવે સમજણ પડી-શેઠ સંતાપ ત્યાગ કરીને વિચારવા લાગ્યા કે પ્રમાદ-નિદ્રાથી ઝવેરાત વિગેરે ચોરો લઈ ગયા-પણ મારી પાસે ચિન્તા ચૂરક ચિન્તામણિ છે. માટે હવે દીન-હીન બનવું તે પામરનું કામ છે. આમ સમજી શેઠ આનંદમાં રહેવા લાગ્યા. આ પ્રમાણે બાહ્ય દષ્ટિ-માનવી પાસે પણ ચિન્તામણિ કરતાં પણ અત્યંત-પ્રભાવ-શાલી અને અનંત અવ્યાબાધ સત્ય સુખને આપનાર પોતાની પાસે નજીકમાં નજીક પોતાનો આત્મા છે. પણ નજર બહાર ભમતી હોવાથી પરખાતો નથી. તેના સ્વરૂપનો ખ્યાલ આવતો નથી. તેથી કોઈ વખતે વિપત્તિ આવે કે ભારે નુકશાન થાય કે ચોરો માલ મિલકત ચોરી જાય ત્યારે પરિતાપ-પોકારો પાડી પોતાને દીન-હીન માની અત્યંત કષ્ટને અનુભવે છે. તે વખતે તેને તો પોતાના આત્માને તે ચોરો લઈ ગયા નથીને? માટે, આત્મના સ્વરૂપને જાણી તથા તેનામાં

૧૦૦

આ. ક્રીતિ સાગરધરિ રત્નિક

રહેલી અનંત શક્તિને ખીછાની પરિતાપાકિકને દૂર કર? આત્માને બાણી બે તેની બરોબર આરાધના કરીશ તો કોઈ પ્રકારે દીનતા દીનતા બાસથે નહિ માટે અરે બાગ્યશાલી એક આત્માને ઝોળખ તેના સત્ય સ્વરૂપને બાણ આ મતુ-ખનું સત્ય કર્તાવ્ય છે. અરે બાગ્યવાન તમો કહો છો કે “ઝોળખાણુ તે સુખની ખાણુ છે” આમમાની બગતમાં દરેક સ્થલે દરેક વસ્તુઓની ઝોળખાણુ કરી. દરેક બગ્યાએ સંબંધ બાંધ્યો પણ જેની સાચી ઝોળખાણુ કરવાની હતી અને સત્ય સંબંધ બાંધવાનો હતો ત્યાં બાંધ્યો નહી. તો તમારો સંતાપ પરિતાપાકિક કયાંથી ટળે !

૪૬ લગ્યતાના પરિપાક યોગે બાહ્ય દષ્ટિજનો અન્તરાત્મા સદ્ગુણો યોગ મલવાથી, સમ્યગ્ (દષ્ટિમાનૂ બનીને અન્તરાત્મ દષ્ટિ બને છે જે પોતાની બૂલોને અપરાધને સમ્યગ્ રીત્યા બાણી દૂર કરે છે તેને કલેશ કંકાસ રહેતો નથી.

એક ધનાઢય શેઠને અલાંકાર તરીકે મોતીનો કંઠો પહેરવાનો શોખ હતો. તેથી નાહી-ધાઈ-સ્વચ્છ કપડા પહેરીને મોતીનો કંઠો ધારણ કરતા કોઈ પ્રસંગે પહેરવાનો વિસરી બાય તો મન ઉઠાસી બનતું. આમ દરરોજ પહેરવાથી કંઠાને દોરો ઘસાવા લાગ્યો એકઠા-સારા કપડા પહેરી મોતીનો કંઠો ધારણ કરવા પૂર્વક દેરાસર બુનેશ્વરના દર્શન-સ્તવન કરીને પોતાને બેર આબ્યા તે વખતે એક સાધર્મિ બંધુ મલવાને માટે આબ્યો. સુખશાતા પૂછે છે. તેવામાં તે

આતર ભવેતિ

૧૦૧

કંઠનેા દોરેા તૂટી ગયો અને મોતીઓ પહેરણુમાં અને પોતીઆમાં સરકી ગયાં—તેનું ભાન રહ્યું નહીં. વાતચીત પૂરી થઈ એટલે ગળામાં કંઠો નહીં દેખવાથી શેઠને શંકાની સાથે સંતાપ થવા લાગ્યો. આવેલ સાધર્મિક બંધુને પુછે કે, ‘તમે તો કંઠો લીધા નથી ને? આવેલ મિત્ર કહે છે કે. હું તમારી સમક્ષ બેઠો છું. નાશી ગયો નથી તપાસ કરી જુઓ અને કંઠમાંથી તે કરો લઉ તો તમને ખબર ન પડે? તે કેમ અને? આમ પછી શેઠ તરત ઉભા થયા. તે તૂટલો કંઠો અને છૂટા પડેલા મોતી નીચે પડેલાં દેખ્યા—શેઠ શરમાયા—મિત્રોની પાસે માફી માગી. આ પ્રમાણે બ્યારે મનુષ્યો. સામાની શીખામણુમાની પોતની જાતને બ્યારે ખરોખર તપાસે ત્યારે અજ્ઞાનતા ટળે છે અને અજ્ઞાનતા ખસતાં કલેશ કંકાસ પણ ખસી જાય છે.

૪૭ ચેતન હોય છે તેઓને પોતાના વિચારોની તથા અન્યજનોના વિચારોની અસર થાય છે.

સારા શુભ વિચારો હોય તો સારી અને ખુરા વિચારો હોય તો ખરાબ અસર થયા વિના રહેતી નથી. કહેવત છે ‘મનોમન સાક્ષી’ દંભીજનોના વિચારોની અસર શુભ વિચારક જાણે ત્યારે તે ચેતી જાય છે. અને તેથી દંભીની ઘટનામાં ફસાતો નથી. પણ દંભી પોતે પોતાની દંભની રચનામાં ફસાઈ પડી અફસોસ કરે છે. માટે પોતાના હિત અને પરના કલ્યાણુ માટે સારા વિચારો કરવાની ટેવ પાડવી મૈત્રી, પ્રમોદ, અનુકંપા અને માધ્યસ્થ્ય ભાવનાના વિચારો

૧૦૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિચરિત્ર

રોથો તેમજ અનિત્યાદિક ભાવનાના વિચારો કરવાથી ખરાબ વિચારો ખસે છે. અને શુભ વિચારોને સ્થાન મળે છે.

ડોશીની કથા

એક ડોશી વૃદ્ધાને પરિવારમાં એક રૂપાળી કન્યા હતી, તે કન્યાની સાથે ડોશી પાંચ ગાઉ દૂર બીજા ગામમાં જવા માટે નીકળી. માર્ગમાં કન્યાને થાક લાગ્યો. તેથી એક વડના વૃક્ષની છાયમાં આરામ લેવા બેઠા. તેવામાં એક સાંઢણીવાળો જતો હતો તેને તે ઓળખતી ન હતી છતાં કહેવા લાગી.

અરે સાંઢણીવાળા મારી કન્યાને થાક લાગ્યો છે. માટે તું સાંઢણી ઉપર બેસાડ અને અમુક ગામ આવે ત્યારે ઉતારજે. હું ધીમે ધીમે તે ગામની ભાગોળે આવીશ. આ પ્રમાણે ડોશીતું વચન સાંભળી સાંઢણીવાળો કહેવા લાગ્યો. મારે જલ્દી જવું છે. હું રોકાઈશ નહિ. તમે ધીમેધીમે ચાલી ગામમાં જાઓ. આમ કહી તેણે ચાલવા માંડ્યું. અડધો ગાઉ ગયા પછી તેનો વિચાર મલીન થયો. અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે, મેં મ્હોટી ભૂલ કરી. તે કન્યાને બેસાડી નાશી ગયો હોત તો આ ડોશી શું કરવાની હતી? પછી તે કન્યાને સમજાવી.

લજ કરીને પત્ની બનાવત આ પ્રમાણે વિચાર કરીને સાંઢણીને ઉભી રાખી ડોશીની અને કન્યાની રાહ બેવા લાગ્યો. ડોશીને પણ વિચાર આવ્યો કે હું કેવી મૂર્ખી કે જેને ઓળખતી ન હતી છતાં મારી દીકરીને બેસાડવા માટે

આંતર-જ્યોતિ

૧૦૩

કહ્યું. કદાચ આ કન્યાના રૂપમાં મુગ્ધ બની તે નાશી ગયો હોત તો હું શું કરત? ક્યાં શોધત? માટે કોઈ કહે તો પણ અભણ્યાની સાથે કદાપિ મોકલું નહી. આ મુજબ વિચાર કરીને ધીમે ધીમે ચાલવા માંડ્યું. જ્યાં પેલો ઉભો છે ત્યાં આવી પહોંચ્યા. પેલો કહેવા લાગ્યો ડાસીને ફસાવવા. 'ડાસીમા ડાસીમા-જગતમાં રહેલા ઝાડો, છાયા કુલ ફલા-દિક આપી ઉપકાર કરે છે, નિર્મલનોર ભરેલી નદીઓ સીતલ જલ આપી પ્રાણીઓને શાંતિ અર્પણ કરવા પૂર્વક ઉપકાર કરે છે તથા પશુ પંખીના હાડકા-તથા પીછાં લોકો લઈને પોતાના કામમાં લે છે તેથી પશુ પંખીઓ પણ ઉપકાર કરે છે પણ મનુષ્ય જેવો મનુષ્ય થઈને કોઈ પણ પ્રકારે ઉપકાર કરે નહી તો તે પશુપંખી કરતાં પણ નીચ હલકો ગણાય. માટે તમારી આ કન્યાને સુખેથી સાંભળી ઉપર બેસાડો તમે કહેલ ગામમાં ઉતારીશ. ડાસીએ કહ્યું કે, 'તને જે કહી ગયો તે મને પણ કહી ગયો 'મારી પુત્રીને બેસાડવી નથી. તું તારે માર્ગે ચાલ્યો બ, અમે ધીમે ધીમે ઇષ્ટ ગામમાં પહોંચીશું. પેલો પણ વિચારવા લાગ્યો કે મારા વિચાર બદલાયા તો ડાસીના વિચાર પણ બદલાયા. આમ વિચારી ચાલવા માંડ્યું. ડાસી દીકરી સાથે પોતાના ઇષ્ટ ગામમાં પહોંચી.

આ ઉપરથી માલુમ પડે છે કે વિચારોની અસર ખીબ ઉપર પડે છે અને વિચારો બદલાય છે માટે દરરોજ અશુભ વિચારોનો ત્યાગ કરી શુભ વિચારો કરતા રહે.

૪૮—કેટલીક વાર સામા માણસનો આશય—

૧૦૪

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

અભિપ્રાય જાણ્યા અને સમજ્યા સિવાય સામા મનુ-
ષ્ય ઉપર દોષ દેવાય છે તથા ભૂલોને દેખાડાય છે.
તેથી કંકાસ-કલેશ-વેર વિરોધ વિગેરે ઉભા થામ
છે. અને સ્નેહ પ્રેમમાં પથથરાઓ પડે છે. સાથે
મળે ત્યારે પણ સુખશાતા પુછાતી નથી. પરંતુ જ્યારે
સામાનો આશય-અભિપ્રાય શુભ જણાય છે ત્યારે ઘણું
પસ્તાવો થાય છે. માટે કોઈ માણસે કહેલ વચનને સાંભળી
ઉછળી પડવું નહીં. અને શંકાતુર પણ બનવું નહીં. પણ
બરોબર તપાસ કરવી. કે જેથી સંપ-પ્રેમને ક્ષતિ પહોંચે નહી

ઠાકોરની કથા

એક ઠાકોરનો દીકરો ધાર્મિક ઉપાધ્યાય પાસે
લાણુવા આવતો ઠાકોરને અને ઉપાધ્યાયને સારો પ્રેમ
થયો ઉપાધ્યાય વ્યાવહારિક કેળવણીની સાથે નીતિ ન્યાય
અને ધર્મનું સારી રીતે જ્ઞાન આપતા. ઠાકોરનો પુત્ર શ્રદ્ધાળુ
હોવાથી. તે કેળવણીથી કુશળ કુશળ અને બહાદુર બન્યો
એક વખત લાખ રૂપિયાના દાગીના પહેરી ઠાકોરનો પુત્ર
લાણુવા સારૂ આવેલ છે, એ અરસામાં બહાર ગુંડા ત્યા
બહારવટીઆને આવ્યાની ખૂમ પડી. ઉપાધ્યાયે વિચાર કર્યો. આ
પુત્ર અલંકાર ચુકત છે. કદાચ ઘર તરફ જતાં ગુંડાઓ કે
બહારવટીઓને તેને પકડી ઘરેણાં લેવા મારી નાંખશે. તો ઠાકોર
મહારી ભૂલ કાઢશે. માટે પહેરેલા અલંકારોને ઉતરાવી પુત્રને
મોકલું; આમ વિચારી, ઘરેણા કાઢી લઈ તેને ઘેર મોકલ્યો, ઘરેણા
વિનાના દીકરાને દેખી ઠાકોરે કહ્યું કે ઉપાધ્યાય છાં જ

આંતર જ્યેષ્ઠિત

૧૦૫

બગડી છે. તેથી મારા બીકરાના ઘરેણાં લઈ લીધાં. વાત
જામમાં પ્રચાર પામી ઠાકોર પણ તેમની પાસે જઈ જેમ
તેમ બોલવા વાગ્યા. પણ ઉપાધ્યાયે જ્યારે સાચી સમજણ
પીડી. ત્યારે ઠાકોર શરમીદો બન્યો અને પસ્તાવો કરવા
માટે સામાના આશયને પણ બાણવાની જરૂર છે.

૪૯ આપણે જેઓએ આદરમાન-સન્માન આપીયે.
તેઓ જરૂર આપણી સમીપમાં આવતા રહે.

પરંતુ જેઓને આદરમાન આપીએ છીએ, તે કેવો
છે ? વિશ્વાસ લાયક છે આત્મહિત કરનાર છે. કે નહી તેની
તપાસ અવશ્ય કરવા લાયક છે. જે બરોબર તપાસ કરવામાં
આવે નહીં. તો જેઓના ઉપર વિશ્વાસ રાખીને આદરમાન
આપવામાં આવે છે. તે કદાચિત્ વિશ્વાસઘાતી નીવડે તો
બહુ નુકશાન થાય, માટે જેઓ સમીપમાં આવે છે. તેની
જરૂર તપાસ કરો. ઉન્નતિ કરનાર હોય તો જરૂર આદરમાન
આપો. અને હાની કરનાર હોય તો તેઓને દૂર કરવામાં
એકે ઘડીનો પણ વિલંબ કરો નહીં. તમેએ જે ક્રોધ-માન
માયા લોભાદિકને આદરમાન આપી પાસે રાખ્યા છે. તે
કલ્યાણ કરે છે કે વિશ્વાસઘાતી છે સત્તા-સંપત્તિ-બલ-બુદ્ધિને
મલીન કરનાર છે. કે લૂંટનાર છે. તેનો ખ્યાલ કર્યો કે નહીં !
તમે બુદ્ધિમાન અને બહાદુર બની તેઓને દૂર કર્યા ન
હોય તો આજથી આરંભી યુક્તિ અને જ્ઞાન પૂર્વક ખસેડવા
માટે બુદ્ધિબલને સારી રીતે સ્કુરાયમાન કરો ? તોજ તમારી
સત્તા-સંપત્તિ વિગેરેનું રક્ષણ થશે અને સારા નિમિત્તો

૧૦૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિતં

મળતાં વધારે થશે. માટે આજસ-પ્રમાદિકને ત્યાગ કરી ભગ્ન થાઓ તમે જે કષાયાદિકને માન સન્માન આપી પેંધાડ્યા છે. તેઓએ તમારી સત્તા-સંપત્તિ-બલ-બુદ્ધિ વિગેરેને છીનવી લીધી છે. તેનો ખ્યાલ કરો અને દૂર કરવા માટે તત્પર બનો !

એક ઠાકોરની પાસે ચાર ચારણુ (ભાટો) આવીને તેની વિવિધ પ્રકારે પ્રશંસા કરતા-તેથી ઠાકોર તેઓને બહુ દાન માન આપીને રસોડે જમાડતા. તેથી ખુશી થઈને દરરોજ તેની પાસે તે ચારણુ આવવા લાગ્યા. અને ઠાકોરના વખાણુ કરીને ખુશી કરતા.

ઠાકોર પણ ખુશી થઈને દરરોજ દાન-માનાદિ આપવામાં ખામી રાખતો નહિ ઠાકોરને ખ્યાલ રહ્યો નહી કે દરરોજ દાનાદિ આપવામાં ખલનો ખાલી થાય છે કે વધારે થાય છે ? ઠકરાણીને ચિન્તા થઈ કે આ પ્રમાણે પેંધેલા આ ચાર ચારણુને દાનાદિક આપવાથી થોડા વખતમાં ખલનો ખાલી થશે અને ખાલી થતાં વિવિધ વિડંબનાઓ આવીને ઘેરી લેશે ઠાકોરને બાન નથી કે પ્રશંસા સાંભળવામાં કેટલી હાનિ થાય છે. દરરોજ પોતાની પ્રશંસા ખાતર તેઓ ધન માલને વેડફી વેડફી નાંખે છે માટે બુદ્ધિ વાપરી તેઓને જરૂર ખસેડવા કે બીજાવાર ઠાકોર પાસે આવે નહી. અને નુકશાન પણ થાય નહી. આ પ્રમાણે વિચાર કરે છે તેવામાં ઠાકોરની આજ્ઞા આવી કે, મને આનંદ આપનાર એવા આ ચારણુને જમાડવા માટે સુંદર રસોઈ બનાવો ઠકરાણીએ રસોઈ તો બનાવી પણ સાથે ચાર તાવીથાને તપાવી લાલ ચોળ બના-

આંતર જ્યોતિ

૧૦૭

વીને રાખ્યા. ચારણો જમવા બેઠા. તપાવેલા તાવીથાને
 દેખી ચારણોએ પુછ્યું કે શા માટે આ તાવીથા તપાવીને
 લાલચોળ બનાવ્યા છે. ઠકરાણીએ કહ્યું તમારા માટે તમને
 જમાડીને લગાવવા માટે. ઠાકોરનું મગજ હમણાં મલીન થયું
 છે. તેથી મને આજ્ઞા આપી છે, કે તાવીથા તપાવી તૈયાર
 રાખજે આમ સાંભળી ચારણો જમ્યા વીના સુઠીવાળીને
 ભાગ્યા ઠાકોરે આવીને કહ્યું કે તેઓ હે ઠકરાણી ક્યાં ગયા ?
 ઠકરાણીએ કહ્યું આ તાવીથાને માગતા હતા. મેં આપ્યા
 નહી તેથી રીસ ચઢાવીને જમ્યા વિના ગયા. ઠાકોરે
 તાવીથાને લઈ તેઓની પાછળ દોડયો. તાવીથા તાવીથા
 બોલતા ઠાકોરને સાંભળી ચારણો ભડક્યા કે શું ઠાકોર
 શરીરે લગાવી દેશે ? આમ સમજી એવા ભાગ્યા કે બીજી
 વાર આવવાની ખો ભૂલી ગયા. ઠકરાણીની ચિન્તા ઓછી થઈ
 આ પ્રમાણે એવી સુકિત કરે કે ચાર કષાયો પણ ખો
 ભૂલી બચ અને સ્વ સંપતિનું રક્ષણ થાય તથા સારા
 નિમિત્તો મળતાં તેમાં વધારો થતો રહે.

૫૦ વ્રત નિયમ જીવનમાં નવજીવન અર્પણ કરે છે

એટલે નિયમબદ્ધ બનેલ પ્રાણીઓ પોતાના

જીવનની સફલતા પ્રાપ્ત કરે છે

નિયમબદ્ધ માનવી-તથા પશુઓ હોય નહી તે પોતાના
 જીવનને ઉન્માર્ગે લઈ જવા પૂર્વક મહાયાતનાઓના ભાજન
 બને છે. ઘોડાને લગામ હોય તોજ કબજામાં રહે અ
 ભડકે નહી. તથા હાથીને અંકુશ ન હોય નહી. તે મદોન્મત

૧૦૮

આ. કાર્તિકામવશુરિ રમિલ

બની માનવીઓને હેરાન પરેશાન કરતાં વાર લગાડે નહીં. તે માટે નિયમ-વ્રતની ખાસ જરૂર છે માનવીને નિયમાદિક હોય નહિ તો સિંહ વિગેરે શીશરે પશુઓ કરતાં અધિક કૂર બની સ્વપરની ઉન્નતિમાં મોટા વિક્ષેપો ઉભા થાય છે એટલે સ્વપરતું કલ્યાણ સાધવું અશક્ય બને છે નિયમ બદલે બહુ શોક-સંતાપ વિગેરે હોયો હોતા નથી.

એક આચાર્યની વાત.

વિદ્વાન આચાર્ય મહારાજનું વ્યાખ્યાનને સાંભળવાનો એક ચોરને વિચાર થયો અને રસિક વ્યાખ્યાન હોવાથી આ ચોર એક દિવસ પણ પાડતો નહીં. ચાર-પાંચ મહિના સુધી સતત વ્યાખ્યાન સાંભળ્યું. તેથી કોઈ એક નિયમ લેવાની અભિલાષા થઈ પણ લીધેલો નિયમ પગારો કે નહીં. તેની શંકા થતી હોવાથી ગુરૂ પાસે નિયમ લઈ શકતો નહીં આચાર્ય મહારાજે તેના ભાવને બાજી નિયમ બદલ બનવા માટે કહ્યું કે અરે તેં ચાર માસ સુધી અમારૂં વ્યાખ્યાન સાંભળેલ છે કોઈ એક નિયમ લે ? મહારાજ ? મારો ધંધો ચોરીનો છે. એટલે ભાવના તો થાય છે પણ નિયમ લઈ શકતો નથી. ગુરૂ મહારાજે કહ્યું કે તારાથી પાલન થાય તેવો નિયમ લે.

પર નિયમ વિનાનો માનવી પશુ કરતાં નીચ ગણાય છે. નિયમ બદલ બનેલ ચોર હોય તો પણ અતે પોતાના આત્માની ઉન્નતિ કરવા ભાગ્યશાલી બને છે.

જાનકા જન્મકથા

૧૦૯

આજ્ઞાથી મહારાજને આગ્રહ થવાથી, તે બાધા લેવા માટે તૈયાર થયો. અને કહ્યું કે, મને “ગાડુ” ન ખાવાનો નિયમ, બાધા આપો. ગુરૂ મહારાજે બાવિ સાદુ બાધી. તેણે પણ એટલે ગાડુ ન ખાવાની બાધા આપી. ચોર પણ બાધા લઈ ખુશી થયો કે આવી બાધા લેવાથી પેલા ગુરૂ મહારાજ પ્રસન્ન થયા. અને ગાડુ ખાવાનો પ્રસંગ પણ ક્યાંથી આવવાનો છે ? પરંતુ બન્યું એવું કે દશ ચોરોને સાથે આ ચોર ચોરી કરવા એક સોનીના ગૃહમાં પેઠા નિદ્રાવશ બનેલ સોનીને અને તેના પરિવારને ખબર પડી નહી. આ ચોરો લગભગ લાખ રૂપિયાનો માલ ચોરી રાત્રિમાં નાઠા. માર્ગમાં એક મંદિર આબુ તેના એટલે બેઠા. અતિશય ક્રુધા લાગેલ હોવાથી ખાવાનું શોધવા લાગ્યા. મંદિરમાં એક ગાડુ, ખાંડની ચાસણી કરીને બનાવેલ દેખ્યું. આ ગાડુ તેણે મૂક્યું હતું કે કેાઈ એક માણસે ‘જે પુત્ર થશે તેો ખાંડનું ગાડુ મૂકીશ’ આ પ્રમાણે બાધા-રાખેલ હતી. બાવિભાવના થોડે તેને પુત્ર થયો તેથી તેણે આવી અંગિકા માતાની પાસે તેણે એ ધરાવેલ હતું. આ ખાંડના ગાડાને દેખી વરૂની માફક મૂખ્યા થયેલ ચોરો તેને ખાવા લાગ્યા. નિયમ વાળાને કહેવા લાગ્યા કે તમે કેમ ખાતા નથી ? તેણે કહ્યું કે ગુરૂ મહારાજ પાસે ગાડુ ખાવાની બાધા લીધી છે. માટે હું તેો ખાઈશ નહી. સાથેના ચોરોએ આગ્રહ પૂર્વક બહુ સમજાવ્યો છતાં લીધેલ નિયમનું રક્ષણ કર્યું શ્રદ્ધા હતી કે નિયમને સાચવવામાં અત્યંત લાભને કલ્યાણ છે બન્યું એવું કે જે ચોરોએ, ખાંડનું બનાવેલ ગાડુ

૨૧૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત્

ખાધુ તેઓ પ્રાતઃકાલમાં ઉઠ્યા નહીં. તેમને મરણ શરણ થએલ દેખી વિચાર કરવા લાગ્યો કે, જો મેં ખાધું હોત તો મારી દશા આવી થાત, ખાંડની ચાસણી ખનાવતાં તેમાં ગીરોલીનું ઝેર પડેલું હતું. તેથી નિયમ બદલ્યો સિવાય બીજા ચોરો મરણ પામ્યા. ચોરીનો માલ નિયમ વાળા ચોરની પાસે આવ્યો. અને મનમાં વિચાર કરવા લાગ્યો કે એક સામાન્ય નિયમ દેવાથી પ્રાણીનું રક્ષણ થયું. અને હું મરણ શરણ થયો નહીં. અને નિયમ વિનાના સર્વે મરણ પામ્યા. માટે તે ગુરૂ મહારાજની પાસે જઈ તે કહે તે મુજબ નિયમો ગ્રહણ કરી જીંદગીને સુધારૂ તથા આ ચોરીના માલને ધાર્મિક માર્ગે વાપરૂં ગુરૂ મહારાજની પાસે આ ચોર આવીને કહેવા લાગ્યો. અરે ગુરુદેવ ! ગાડુ ન ખાવાની આધારી મારા પ્રાણો બચ્યા નહિતર મારી સાથે આવેલ ચોરીની માફક મારી પણ દશા થાત. માટે જે આપની અલિલાષા હોય તે નિયમો મ્હને આપો. ગુરુ મહારાજે તેની શ્રદ્ધા બહી શક્ય નિયમો આપ્યા. અને દંડતા પૂર્વક પાલન કરવાનો ઉપદેશ આપ્યો. નયમોને ગ્રહણ કરીને ગુરુ મહારાજને અંજલી જોડી નમ્રતા પૂર્વક કહેવા લાગ્યો કે આજથી આરંભી ચોરી કરીશ નહીં. પરદારાને માતાની માફક માનીશ તથા અલક્ષ્ય ચીજોને પ્રાણીતે પણ ખાઈશ નહીં, અને આ ચોરીના માલને ધર્મના માર્ગે વાપરીશ. ગુરુદેવે કહ્યું કે. ચોરીનોમાલ ધાર્મિક માર્ગે વાપરવામાં લાભ-કલ્યાણ સધાય નહીં. ન્યાય નીતિથી પ્રાપ્ત કરેલ ધનાદિક ધર્મ માર્ગે વપરાય તો જ પુણ્ય થાય લાભ તથા ભાવની વૃદ્ધિ હોય તે મમતા,

આંતર જ્યોતિ

૧૧૧

મોહ ખસે ત્યારે આ ચોરીનો માલ ક્યાં વાપડું તેમ પુછતાં ગુરુ કહે તેના માલીકને આપી આવ. તે શોક સંતાપ કરતો હશે. ભીખારી જેવો બની વલોપાત કરતો હશે.

તું જ્યારે આ માલ પાછો આપીશ ત્યારે આનંદમાં આવશે માટે જા, અને તેના માલીકને આ માલ પાછો આપી આવ ચોરે કહ્યું આપે જે ઉપદેશ આપ્યો તે ખરોખર છે. પણ આ માલ આપવા જતાં તેનો માલિક પોલીસ પાસે પકડાવી મોટાટી વિડંબનામાં નાંખશે ધર્મ કરતાં ઘાડ ‘આ કહેવતની સાર્થકતા કરશે માટે તેના તેમજ માલીકની પાસે જતાં હિંમત ચાલતી નથી. પગ ઉપડતા નથી ગુરૂદેવે કહ્યું કે ‘ધર્મનું પાલન કરવું છે અને નિર્ભય બનવું નથી તે કેમ બને ? માટે સર્વથા ભયથી મુક્ત બનીને આ માલ પાછો આપી આવ. ધર્મના પ્રભાવે ઉની આંચ આવશે નહી. સોનીના મનમાં પણ ધર્મ ભાવના જાગશે હિંમત રાખ હથીઆર કરતાં તેમાં અધિક બલ છે.

આ પ્રમાણે શ્રવણ કરીને સોનીની પાસે ગયો. માફીની સાથે ચોરેલો માલ પાછો આપ્યો. અને ગુરૂદેવે આપેલ નિયમનો લાભ જે થયો હતો તે સઘળો કહી બતાવ્યો. સોની માલીકે ખુશી થઈ માફી આપી. અને તેની પ્રશંસા કરીને કહેવા લાગ્યો કે હું પણ ગુરૂદેવની પાસે જઈ શ્રદ્ધા પૂર્વક ચોરી નહી કરવાનો નિયમ લઈશ ? સોનીએ પણ ગુરૂ મહારાજની પાસે ચોરી ન કરવાનો નિયમ લાધો. આ પ્રમાણે જે જણા ધર્મના માર્ગે વળ્યા. માટે અરે પુણ્ય-શાલીઓ નિયમ વિના એક ઘડી પણ રહેવું નહી. નિયમથી

૧૧૨

આ. કીર્તિસાગરચરિ સંમિત

ઇન્દ્રિયો અને માનસિક વૃત્તિઓ કળબળમાં આવે છે. કળબળમાં આવેલી વૃત્તિઓ, મનુષ્યોને અનંત સાચા સુખને, સાચી સંપત્તિ સમર્પે છે ન્યારે વૈષયિક સુખના સ્વરૂપ બંધાબર બાણી તેમાંથી આસક્તિ ખસે છે ત્યારે જ નિયમ પ્રતાદિક લેવાની ભાવના બળે છે, તે ભાવના દૃઢ વતી હોય છે. ત્યારે વિવેક પૂર્વક પ્રતાદિકનું પાલન થાય છે.

દાનાદિક, યોગ્યજનોને આપવામાં પુણ્યનો બંધ અને મમતા રહિતતા થાય છે. પરંતુ તે ન્યારે આશંસા-એટલે આ લોકની અને પરલોકના સુખની અભિલાષા હોય નહીં ત્યારે જ માટે શાસ્ત્રકારો કહે છે કે, જે દાનાદિક કરે તે નિષ્કામ ભાવે કરે તથા અભિમાનાદિક દશ દોષોનો ત્યાગ કરે તેમજ દાનાદિક સત્કાર્યો કરવામાં શંકાદિને નિવારે કંટાળો લાવી શરમથી, દાક્ષિણ્યથી આપશે તો તેનું ફલ મેળવી શકશે નહીં. કદાચિત દાનાદિક આપવા ઇચ્છા થશે નહીં. ત્યારે અનેક યુક્તિ કરવા પૂર્વક બાના બતાવશે તો પણ સામે દાન લેનાર હુંશીઆર હશે તો મૌન ધારણ કરવું પડશે.

એક રાજા પ્રાતઃકાલે બ્રાહ્મણ પંડિતોને યથેચ્છ દાન આપતો પણ દાન લેનારા વધી પડયા. તેથી કંટાળો આવ્યો એ કે અપયશની ભીતિયે સઘળા બ્રાહ્મણોને દાન દેતો પણ દાન દીધા પછી પરતાવો કરતો અને કંટાળતો સઘળા બ્રાહ્મણોને શરમથી દાન દીધા પછી એક પંડિત બ્રાહ્મણ દાન લેવા માટે આવ્યો આશીર્વાદ આપ્યો ત્યારે રાજાને દાન લેવાની ઇચ્છા નહીં હોવાથી તેણે યુક્તિ શોધીને કહ્યું કે

આંતર જ્યૌતિ

૧૧૩

આગળના આદ્યજ્ઞને ઋષિઓને દાન લેવા માટે વારે વારે વિનતી કરતા છતાં તે લેતા નહીં. નિરપૃહ હોવાથી રાજાઓ તેઓને પગે પડતા અને સામે જઈ સત્કાર-સન્માનાદિક કરતા. હાલ આદ્યજ્ઞ પંડિતો તો ઉદ્દટા રાજાઓની પાસે આવી નમ્રતા ધારણ કરી દાન લેવા માટે પુનઃ પુનઃ પ્રશંસા કરે છે માટે તેઓમાં બ્રહ્મ તેજ-વર્ચસ્વ જેવું દેખાતું નથી. તેથી જ રાજાની પાસે દાન લેવા માટે વારેવારે આ-જીજ કરે છે તમારું આદ્યજ્ઞત્વ ક્યાં રહ્યું છે કે દાન-સન્માનાદિક આપીએ. પંડિત રાજાની દાનત સમજી ગયો. અને કુશળતા પૂર્વક કહેવા લાગ્યો. પ્રથમના રાજાએ પ્રમાણિક અને ગમે તેવા યાચકો આવે તેઓને દાન, હેતાં કંટાળતા નહિ તથા તે રાજાઓ વ્યસન વિનાના તથા પાપભીરૂ હોઈને પોતાની તથા પ્રજાની ઉન્નતિ ઈચ્છતા તેથી તેઓ સામે જઈ નિરપૃહ આદ્યજ્ઞો તથા ઋષિ-મુનિઓને વારેવારે વિનતિ કરતા ત્યારે હાલના રાજાઓ પોતાનું અને પ્રજાઓનું ગમે તે થાય તેની પરવા રાખ્યા વિના સાત વ્યસનોમાં આસક્ત બની પ્રજાને પીડવામાં અને ચુસવામાં ક્યાં બાકી રાખે છે ? માટે તમે જેવા તેવા અમે. આ પ્રમાણે પંડિત આદ્યજ્ઞનું વચન સાંભળી આ રાજાએ મૌન ધારણ કર્યું. અને અનિચ્છાએ દાન આપવું પડ્યું. પણ લાભ શો ? માટે અન્યના દોષો બતાવી દાન દેવું તે ઉચિત નથી. પુનઃ આ નૃપની પાસે એક નિર્દોષ આદ્યજ્ઞ આવી આશીર્વાદ અર્પણ પૂર્વક દાનની માગણી કરી. ત્યારે વળી બીજી યુક્તિ શોધી કાઢીને કહ્યું કે અગસ્તિ ઋષિ જાતે આદ્યજ્ઞ તેજસ્વી વર્ચસ્વી હતા. તેમણે એક અંજ-

૧૧૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

લિમાં દરિયો પીધો. તમે જે સમુદ્ર પીઓ તેો દાન-માન સત્કારાદિક આપું. બ્રાહ્મણ વિચારમાં પડ્યો અને કહેવા લાગ્યો કે હે રાજા ! 'માગણો ભલો નહી સગા આપકો ' આ કહેવત જાણું છું. પણ એકેય ઉપાય નથી ત્યારે તારા જેવા રાજા પાસે માગવા આવેલ છું. પરંતુ તમે સૂર્યવંશી રાજા કહેવાઓ છો અને રામચંદ્રજી પણ સૂર્યવંશી નૃપ હતા. તેમણે મહાન દરિયામાં પથ્થરોને તરાવ્યા. અને પૂલ બાંધી લંકામાં જઈ રાવણને જીતી સીતાજી લાવ્યા. તમે દરિયો તેો નહી પણ એક નદીમાં એક પથ્થરને તરાવો તેો મહાન માનું. માટે યુક્તિનો ત્યાગ કરી ખુશી થઈને દાન આપો. રાજાએ છેવટે દાન આપ્યું. બ્રાહ્મણ દાન લઈને ગયો. પણ જે લાભ જોઈએ તે મલ્યો નહી.

આ રાજા દાન દેવામાં કંટાળતો હોવાથી તેણે યાચકો પોતાની મેળે સમજીને ચાલ્યા બંધ તેવી યુક્તિ શોધી કાઢી. સવારના વખતે વધેલી દાઢીના વાળોને ફેરવતા ફેરવતા અગર વાળતાં જેટલા વાળ હાથમાં આવે તેટલી સોના મ્હોરોનું દાન દેવું તેવો સંકલ્પ કર્યો. ઘરરોજ દાઢીમાં હાથ ફેરવતાં મોં વાળા એક-બે-ત્રણ આવે, તેટલી સોના મ્હોરોનું દાન દેતો. અને આવેો મારે નિયમ છે એમ યાચકોને તે રાજા જણાવતો. કોઈ વખતે એકેય વાળ હાથમાં આવે નહી ત્યારે કહેતો કે તમારા લાગ્યમાં નથી નહીંતર હાથ ફેરવતા એક તેો આવે ! માટે તમોને આપવામાં આવશે નહી. આમ કહીને આશા ભરેલા યાચકોને વિદાય કરતો. એક વખત સવારમાં એક પંડિત બ્રાહ્મણ આવ્યો આશીર્વાદ

અંતર જ્યોતિ

૧૧૫

પૂર્વક યાચના કરી. રાજાએ પોતાનો નિયમ કહી સંભળાવ્યો કે આ ડાહીને ઝાળતાં-જેટલા મોંવાળા હાથમાં આવશે. તેટલી સોનામહોરો આપીશ. આ પ્રમાણે કહીને હાથ ફેરવતાં એકજ મોંવાળુ હાથમાં આવ્યું. તેથી રાજા કહેવા લાગ્યો કે તારા ભાગ્યમાં એક જ સોના મહોર છે તારા ભાગ્યમાં વધારે હશે નહીં તેથી એકથી અધિક આવ્યા નહીં. ષંડિતે કહ્યું કે આમ ભાગ્ય-અભાગ્યની પરીક્ષા થાય નહીં. ભાગ્યા-ભાગ્યની પરીક્ષા કરવી હોય તો તમારી ઢાઢી મારા હાથમાં આપો, કેટલા મોંવાળા હાથમાં આવે છે તે માલુમ પડશે. રાજા ચૂપ થયો અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે આ આદ્યજ્ઞ માથાનો મલ્લ્યો. નહીં આપું તો નગરીમાં ફજેતી કરશે તેથી પ્રજાનો પ્રેમ મારા ઉપરથી ઝાછો થશે. પ્રેમના આધારે રાજ્યની આખાઢી-આઝાઢી સ્થિર રહે છે. આમ ધારી યથેચ્છ ઢાન આપીને વિદાય કર્યો. પણ પુણ્યખંધાઢિક આવી મુક્તિથી કયાંથી થાય ?

પર. કેટલાક મનુષ્યો એવા હોય છે કે આ કામ કરવા જેવું છે અને તું કર. ત્યારે તેઓ કાર્ય કરે નહીં.

—અને ચોકખો “નકાર” સંભળાવી દે. અને આ કાર્ય કામ કરવા જેવું નથી માટે તું કર નહીં ત્યારે ખુશી થઈને તેવું કામ કરવા બેસે. નિષેધ કરવામાં આવે તો પણ માને નહીં. અને કહે કે. તમારે કહેવાની જરૂર નથી. અમે બધુ સમજીએ છીએ. તમારે ડહાપણ ડાળવાની આવશ્યકતા નથી. શું અમે ગમાર પાગલ છીએ. સારા નરસા કામની અમેને

૧૨૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

ખબર પડે છે માટે તમે વારે વારે ટક્ક ટક્ક કરો નહીં. આ પ્રમાણે કહીને મગરૂરી ધારણ કરીને યાછા મલકાય છે એટલે આ કામ કર નહીં. તો કહે કે કરું છું અને આ કામ કર તો કરું નહીં. આ પ્રમાણે પોતાની બુદ્ધિનું લીલામ કરી અંતે ઘણા સંકટમાં આવી કસાય છે.

એક શેઠ સાધન સંપન્ન હતા. પણ તેના પુત્ર અને પત્ની અવલયંડાં હતાં. જ્યારે શેઠ પુત્રને કહે કે, પૈસાઓને કામ વિલાસમાં વેડણી નાંખ નહીં મોજમજામાં લહેર નથી, લાહ્ય છે તેથી ધર્મ-ધન-આખરૂમાં હાનિ પહોંચે માટે આ ઉન્માર્ગે જ નહીં. ત્યાં પહેલો જાય. યુદ્ધિ બલાદિક હાનિ થતી હોય તો પણ એવો સ્વભાવ પડેલો હાવાથી અભિમાનમાં તેને માલુમ પડે નહીં. તોફાની પણ એવો કે જે જણ સાથે ઝઘડો કર્યા વિના ચેન પડે નહીં. ઉન્માર્ગે ગમન કરનારને કલેશ કંકાસ-ઝઘડો થયા સિવાય રહે નહીં. છતાં પોતાને પ્રવીણ માનતો હોવાથી પિતાની શીખામણને કદાપિ માનતો નહિ. એક વખત કામવિલાસી અન્ધજનો સાથે મહાનુ કંકાસ થયો. આ માણસોએ તેને એવો માર્યો કે હિલો થઈ ચાલી શક્યો નહીં. તેના પિતાને ખબર પડી. એટલે એક માસ સુધી સારવાર કરી ત્યારે ઉભો થઈ ચાલવાની શક્તિ આવી આમ છતાં પણ ઉન્માર્ગને ત્યાગ કરતો નથી.

એવટે પિતા ખેદનો ત્યાગ કરી ધર્મક્રિયા કરવા લાગ્યા. તથા પત્ની પણ એવી વિચિત્ર અને કળ્યાણી મહી હતી

આંતર જ્યોત

૧૧૭

કે આ કામ કરવા જેવું છે તો તે કામ કરે નહી. ખીજું કરે. તેથી શેઠને ધાર્મિક ક્રિયા કરતાં પણ સ્થિરતા રહેતી નહી.

એક વખત ધરમાં મેમાનો આવ્યા ત્યારે શેઠે કહ્યું કે મેમાનો-સગાંવહાલાં ઘણે વર્ષે આવ્યા છે માટે રસોઈ સુંદર બનાવજો, સ્ત્રીએ કહ્યું કે 'મૂઆ તમારા મેમાનો હું તો તખીયત નરમ હોવાથી રસોઈ કરવાની નથી.' શેઠે કહ્યું કે 'તારા માટે નવા સાલ્લા તથા સુંદર ઘરેલું ઘડાવીશ' તો તેણે કહ્યું 'રસોઈ સુંદર બનાવીને સન્માન પૂર્વક જમાડીશ. કેટલી વાનીઓ બનાવું.' 'પંદર બનાવજો' આમ કહી શેઠ મહેમાનની સરભરા-સન્માનાદિક કરવા લાગ્યા. રસોઈ તૈયાર થઈ, મહેમાનો જમવા બેઠા-પંદર વાનીઓ પીરસવામાં આવી છેવટે ભજામાં માગ્યા ત્યારે સ્ત્રીએ કોપ કરીને કહ્યું કે, પંદરવાનીઓ કહી હતી. ભજામાંની વાત ક્યાં કહી હતી? આમ કહી, મૂઆ તમારા મહેમાનો હું તો રાંધી રાંધીને ભરી ગઈ. આ પ્રમાણે મહેમાનો સાંભળી મનમાં હસવા લાગ્યા. અને બેઠ કરવા લાગ્યા. શેઠ તો સ્વભાવે સારા છે. વિવેકી પણ છે પણ ખાયડી માથાની મળી છે. શેઠ વિચાર કરવા લાગ્યા કે આ સ્ત્રીએ તો મારી આબરૂ લીધી. હાંસી-પાત્ર બનાવ્યો મહેમાનો જમીને પોતાના સ્થાને ગયા.

એક વખત ગુમાસ્તાએ તેના પિયરમાંથી આવેલો કાગળ આ સ્ત્રી આગળ વાંચ્યો. કે તમારા માત પિતા ઘણા માંદા પડ્યા છે. આ સાંભળી સ્ત્રી પિયરમાં જવા તૈયાર થઈ, શેઠે કહ્યું કે વરસાદ ઘણો પડવાથી નદીમાં ઘોડાપુર આવેલ છે, માટે

૧૧૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

બેત્રણ દિવસ જવાનું બંધ રાખેા પણ આ માને કયાંથી !
ભલે પૂર આંવ્યું. મને તરતાં આવડે છે.

મારા માતાપિતા માંદા પડેલ હોવાથી ગયા વિના ચાલશે નહીં આમ કહી ચાલવા માંડ્યું. શેઠે કહ્યું કે ‘ગુમાસ્તાને અગર મુનીમજીને સાથે લેતી જા.’ ‘નાના તેઓનું કામ નથી. એકલી જ જવાની,’ અવલ ચડા સ્વભાવ તો હતો કે જે શેઠ કહે તે કરવું નહીં. અને કહે નહીં તે કરવું. આવો વિચિત્ર સ્વભાવ હોવાથી કોઈને પણ સાથે લીધા વિના પિયર જવા નીકળી. સગાં સંબંધીએ પણ કહ્યું કે નદીએ ઘોડાપુર આવેલ છે તેથી ખરેખરો તરનાર હોય તો પણ તરી શકે નહીં. માટે પૂર ઉતર્યા પછી જવું તે હિતકર છે, અભિમાની અન્યોની શિખામણ હિતકર હોય તો પણ માને નહીં. અને મદમાં ને મદમાં મગ્ન બનેલ હોવાથી વિવિધ વિડંબનાઓમાં આવી ફસાય છે એવી વિડંબનાઓમાં ફસાય કે તેવા અવસરે સહકાર-સહાય કરનાર કોઈ પણ હોય નહીં. ભલે પછી પોકારો કરવા પડે આ સ્ત્રીએ કોઈ સગાં સંબંધીની શિખામણ માની નહીં. અને નદીમાં તરવા લાગી. પૂરનું જોર વધારે હોવાથી થાકી ગઈ, અફરોસ કરવા લાગી. હવે હાથ પગનું બલ ઓછું થએલ છે અને પૂર ઉપરા ઉપરી આવે છે હવે માફ થશે શું ? સહાય માગવાની ઇચ્છા થઈ પણ તે વખતે તેના પોકારો પણ કોઈ સાંભળી શકે એમ નહોતું. મુખમાં ભરી ગએલા નદીના પાણીએ તેણીને ડુબાડી. મરણ પમાડી. માતપિતાને મળી શકી નહીં. નદીની મધ્યમાં મરણ શરણ થઈ. માટે

આંતર જ્યોતિ

૩૩૬

કોઈ સારી શિખામણુ આપે તે માનવી પણ તુચ્છ માનને તરછોડવી નહી. સારી શિખામણુ માનવાથી અભિમાન-અજ્ઞાનતા-અદેખાઈરાગ-દ્વેષ વિગેરે અત્યંત દુઃખદાયી દોષો ખસતા જાય છે અને સમ્યગ્જ્ઞાન-સહિષ્ણુતા-ઉદારતા-પાપભીરતા-સદ્વર્તન વિગેરે સદ્ગુણોને આવવાનું સ્થાન સુલભ બને છે.

પડકાર્યા-માયા અને તેની મમતામાં મુગ્ધ બનેલ અજ્ઞાની માનવો ઉપકારી ઉપર ઉપકાર કરવો તે હૂર રહો પણ તે ઉપકારને ઓળવી અપકાર કરવા તત્પર બને છે.

પરંતુ ઉપકારીનું યુષ્ય હોવાથી અપકાર કરવા અગર સંકટમાં નાંખવા તૈયાર થએલને અપકાર નડે અને તેને પોતાને મહાવિડંબનામાં ફસાવે અરે પ્રાણોના જોખમમાં પણ પોતે આવી પડે છે. તેઓને તેનાથી નીકળવાનો લાગ ફાવતો નથી. ઉપકારી પર ઉપકાર કરનાર તેનો બદલો વાળનાર-તથા નિષ્કારણુ ઉપકારીઓ પણ જગતમાં વિદ્યમાન છે તે અપકાર કરનારને માલુમ હોતી નથી કે ઉપકારી ઉપર અપકાર કરવા જતાં નિષ્કારણુ ઉપકારીઓ મને ફાવવા દેશે નહી. અને કરેલો અપકાર મને પોતાને ભયંકર નીવડશે. હું પોતે નાહકકારમી વિડંબનામાં ફસાઈ પડીશ. પુરાણમાં એક કથા છે. કશ્યપના પુત્રે જગતના મનુષ્યોને કબજે કરવા શંકર-મહાદેવની કષ્ટ સહન કરીને ઘણા કાલ સુધી આરાધના કરી. શંકરદેવે પ્રસન્ન થઈ વરદાન આપવા ઇચ્છા દર્શાવી. વૃત્રાસુરે

૧૨૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

ભાન ભૂહી-બ્રમણામાં પડી એવું માગ્યું કે તે માગણી પોતાના જ પ્રાણોને નાશ કરનાર થઈ. દેવ પાસે એવી માગણી કરી કે હું જે માણસ અગર દેવ ઉપર હાથ મૂકું તે વ્યક્તિ બળીને ભસ્મીભૂત થાય. શંકરે “તથાસ્તુ” કહીને વરદાન આપ્યું. વૃત્રાસુરે, વિચાર્યું કે મારા જેવો કોઈ આરાધના કરે અને મારી માગણી મુજબ શંકર વરદાન આપે તો તે માનવી કે અસુર પ્રથમ મારા ઉપર તે વરદાનનો અખતરો કરે માટે આવો વર આપનારને પહેલ જ ભસ્મી-ભૂત કરવો કે જેથી મારી હરિક્ષાઈ કરનાર કોઈ બને નહી. આમ વિચારી વરદાન અર્પણ કરનાર શંકર દેવને જ ભસ્મી ભૂત કરવા તૈયાર થયો. શંકર નાઠા. બ્રહ્માની પાસે ગયા. બ્રહ્માએ કહ્યું કે હવે વૃત્રાસુરને હઠાવવાની મારી શક્તિ નથી. વિષ્ણુ પાસે જાઓ. શંકરે વિષ્ણુ પાસે આવીને વૃત્રાસુરની સઘળી બીના કહી. વિષ્ણુ તેની પાસે આવોને કહેવા લાગ્યા કે અરે વૃત્રાસુર! શંકર તો ગંજેરી અને ભાંગ પીનારા છે. તેનો વિશ્વાસ રાખવા લાયક નથી. તે વળી તે ગાંડાના વચન ઉપર વિશ્વાસ રાખી મહાકંઠ સહન કર્યું. જગતના પ્રાણીજનોને કબજે કરવાની અને મહોટા બનવાની બીજી યુક્તિ બતાવું. જમણો અને ડાબો બે હાથ મસ્તક ઉપર મૂકી મહા વિષ્ણુની પાશ્વેગમન કરીને પ્રાર્થના કર. તો તારી ધારણા પ્રમાણે થશે. વૃત્રાસુર મોહમુગ્ધ બનેલ હોવાથી સ્વભાન ભૂહી બે હાથ પોતાનાજ મસ્તક ઉપર મૂકે છે તેજ વખતે પોતેજ ભસ્મીભૂત થાય છે. જગતને જીતવાની ઈચ્છા તેને જ નાશ કરનારી થઈ. માટે ઉપકારી ઉપર અપકાર ન

આંતર જ્યોતિ

૧૨૧

કરતાં તેનો બહલો વાળવાની દરરોજ ભાવના ભાવવી. અને શક્તિ હોય તો બહલો વાળવા માટે વિલાંબ કરવો નહીં. અપકાર કરવા તત્પર બનશો તો કોઈ નિષ્કારણ ઉપકારી તમારી ખબર ખરોખર લેશે. કહાય એવો ઉપકારી કોઈ મળશે નહીં તો પણ કર્મ રાજ તો તયાર છેજ. માટે અપકાર કોઈના ઉપર કરો નહીં. જગત સંસાર-અગર તેમાં રહેલા પ્રાણીજનો ઉપર સત્તા મેળવી મહાન બનવું હોય તો મહા પ્રભુ દેવાધિદેવ વીતરાગનું શરણુ સ્વીકારી મન-વચન કાયાને કબજે કરવા પૂર્વક દેવાધિદેવ વીતરાગે મહાન બનવા માટે અને અનંત અવ્યાબાધ સુખ માટે જે જે આજ્ઞા ફરમાવી છે તે તે આજ્ઞા મુજબ વર્તન રાખો કે જેથી જગતના પ્રાણીજનોને કબજે કરવા ખાતર મહાવિશ્વયુદ્ધો કરવા પડશે નહીં. અને સુગમતાથી સ્વરાજ્યને પ્રાપ્ત કરી મહાન ચક્રવર્તી બનશો. પછી સઘળી આશાફલીભુત થશે. એવી ફલશે કે કોઈ પ્રકારની ઇચ્છા કે આશા ઉત્પન્ન થશે નહાં.

કામાસક્ત-વિષયાભિલાષી વ્યક્તિઓ પણ ઉપકારી ઉપર અપકાર કરવામાં બાકી રાખતા નથી. પોતાની દુષ્ટ વાસનાને સંતોષવા ખાતર ઉપકારીના પણ પ્રાણોને નાશ કરવા તૈયાર થાય છે પરંતુ તે કામાસક્ત કે વિષયાભિલાષી અપકાર કરનારના પ્રાણોને બચાવે જોખમમાં નાંખે છે પહેલા એક અસુરે મહાદેવની આરાધના મહાકષ્ટને સહન કરવા પૂર્વક કરી. મહાદેવ શંકરે વરહાન આપ્યું તેની માગણી મુજબ કે જા તારા કથન મુજબ જેના માથા ઉપર હાથ મૂકીશ

૧૨૨

આ. કીર્તિ સાગરચરિ રચિત

તે બળી ખાખ થશે આવું વરદાન પ્રાપ્ત કરી ઘણા મહોન્મત્ત બન્યો અને શંકરની પાસે બેઠેલા રૂપાળા પાર્વતીને દેખી કામાતુર બની તેણીની માગણી શંકરની પાસે કરી. જે પાર્વતી નહીં આપે તો હે શંકર ! તને જ ભસ્મીભૂત કરી નાંખીશ. ભસ્મીભૂત થવાની બીંતિયે દોડતા-દોડતા શંકર બ્રહ્માની પાસે આવ્યા. સહકારની માગણી કરી. બ્રહ્માના કહેવાથી. શંકરે વિષ્ણુ પાસે જઈને અસુરની સઘળી વાત કહી. મારું આવી બાબતમાં અશક્ત પણું છે આમ કહીને વિષ્ણુએ મોહિની રૂપ ધારણ કરીને તે અસુરની પાસે આવીને કહ્યું કે 'તારે પાર્વતીનું શું કામ છે ? હું પોતે તને વરવા માટે આવેલ છું.' મોહિનીના રૂપમાં મુગ્ધ બનેલ અસુર તો પાગલ જેવો બન્યો અને કહેવા લાગ્યો કે, 'તું જે પ્રમાણે કહીશ તે મુજબ વર્તીશ' મોહિનીએ કહ્યું કે 'તમે મારી આગળ તાંડવ નૃત્ય કરો પછી યથેચ્છ કરીશ.' તાંડવ નૃત્ય કરવામાં ડાબો હાથ મસ્તક ઉપર મૂકવો પડે તે મુજબ તેના રૂપમાં મુગ્ધ બનેલો પોતાનો હાથ માથા ઉપર મૂકે છે તેટલામાં પોતે ભસ્મીભૂત થયો અને શંકરને ભય રહ્યા નહીં. તેથી તે અસુરનું નામ ભસ્માસુર પડ્યું. ઉપકારીના ઉપર અપકાર કરતાં કાંઈ પણ લાભ મળ્યો નહીં માટે ઉપકાર ભૂલો નહીં.

દરરોજ આત્મિકશુભોને પ્રાપ્ત કરવાના અભિલાષી મહા-શયો આત્માના શુભો તરફ દૃષ્ટિ રાખી વ્યાવહારિક કાર્યો કરતા હોવાથી તેઓની માયા-મમતા-મૂર્છા દેહગેહાદિમાં રહેતી નથી તેથીજ તે મહાભાગો પ્રાણીંતે પણ ઉપકાર કરવામાં ખામી લાવતા નથી. તે મહાશયોને પૂર્ણ આત્મિકશુભોમાં

આંતર ન્યૈતિ

૧૨૩

શ્રદ્ધા હોવાથી દેહગેહાદિ પરોપકાર આગળ તુચ્છ ભાસે છે અને પરોપકાર કરવામાં આત્માનો વિકાસ માનતા હોવાથી આનંદ પૂર્વક દેહગેહાદિકને અર્પણ કરે છે. ન્યારે દેહગેહાદિકમાંથી મમતા-માયા ખસે છે ત્યારેજ સ્વોપકાર પૂર્વક પરોપકાર કરવાની અભિલાષાનો આવિર્ભાવ થાય છે અને તેજ અભિલાષા. પરોપકાર કરવામાં વારે વારે પ્રેરણા કરતી રહે છે તેથી પરોપકાર કરવામાં તે મહાશયો પાછા હઠતા નથી. ખીબને કાર્ય કરવાની કબુલાત આપી હોય તે પ્રસન્ને લાખો રૂપિઆના નુકશાન પણ ગણતા નથી. પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરે છે તેઓને પરોપકારની તથા પ્રતિજ્ઞાની અધિક કિંમત હોય છે.

સંભળાય છે કે કર્ણુનૃપતિને એવી પ્રતિજ્ઞા હતી કે સ્વસન્નીપે આવીને માગણી કરનાર જે માગે તેને અર્પણ કરવું. સારા ભાવથી દાન દેતા હોવાથી આ નૃપતિની પાસે હબરો ચાચકો આવતા. કર્ણુ તેઓને કહ્યા મુજબ દાન આપી સંતોષ પમાડતા હતા. તેથી તેમનું પુણ્ય ઘણું વધ્યું. આ કર્ણુનૃપની પરીક્ષા કરવા માટે કૃષ્ણ મહારાજે બ્રાહ્મણનું રૂપ ધારણ કરી ચાચના કરી, કે 'હો નૃપતિ ! મારી પત્નીએ મરણ પામ્યા પહેલાં કહ્યું કે, મને વીસ ખાંડી ચંદનના લાકડાથી બાળજો. અન્ય કાળેથી બાળતા નહીં. માટે તું વીસ ખાંડો ચંદનને આપ, જેથી મેં કરેલી કક્ષુલાત વૃથા બચ નહીં.' રાજાએ સર્વસ્થલે તપાસ કરાવી પણ વીસ ખાંડી ચંદન મળ્યું નહીં. તેથી વિચારે ચડયા વિચાર કરતાં લાખો રૂપિઆનો વ્યય કરીને ચંદનનો જે આલીશાન

૧૨૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિતે

મહેલ બનાવ્યો છે તે યાદિમાં આવ્યો. ખુશી થવા પૂર્વક બ્રાહ્મણને કહ્યું કે તમારા કથન મુજબ તમોને ચંદન અર્પણ કરું છું. આ પ્રમાણે કહીને ચંદનના મહેલને તોડીને ૨૦ ખાંડી ચંદન આપીને તેને વિદાય કર્યો. આ પ્રમાણે પોતાનો ખંગલો તોડીને કળે ચંદન આપેલ હોવાથી દાન આપવામાં કુશળ એવા અન્નુત્તનો ગર્વ ગળી ગયો. અને કર્ણુરાજની પ્રશંસા કરવા લાગ્યા. આવા નૃપતિ રાજ્ય સાહ્યળી વિગેરેનો ભોગવટો કરે છે છતાં નિર્લેપ રહીને આત્મજ્ઞાન પૂર્વક આત્મિક વિકાસ સાધવામાં સમર્થ બને છે. વળી સંભળાય છે. કે યુદ્ધમાં કર્ણુ અન્નુનધનુર્ધરના બાણો વાગવાથી ઘણી વ્યથા-વેદનાને ભોગવી રહ્યા છે તે વખતે દાન દેવામાં કેવી દૃઢતા છે તેની પરીક્ષા કરવા કૃષ્ણ મહારાજે બ્રાહ્મણતું રૂપ ધારણ કરીને ધનની યાચના કરી. આ વખતે કર્ણુ નૃપની પાસે કાંઈ પણ ધનાદિક હતું નહીં. તેથી અફસોસ કરવા લાગ્યા. પણ સ્મરણ થતાં કહ્યું કે, હાંતોમાં જડેલી સોનાની રેખાઓ શા ખપમાં આવશે, શરીરની સાથે આ રેખાઓની પણ રાખ થવાની જ માટે હાંતોને તોડી રેખાઓનું દાન, આવેલ બ્રાહ્મણને આપું, આમ વિચારણા કરી સેબકો દ્વારા હાંતોને તોડાવી સોનાની રેખાઓનું દાન કરી વીતરાગનું શરણ સ્વીકારી દેહને ત્યાગ કરી સદ્ગતિ પ્રાપ્ત કરી. આ પ્રમાણે દેહગેહની મમતાને મૂક્યા વિના સ્વોપકાર કે પરોપકાર સાધી શકાતો નથી. અને સાધ્યા સિવાય આત્મોન્નતિ કદાપિ થતી નથી અને થશે પણ નહીં. દેહ ગેહ ધન પરિવારમાં બદ્ધ બનવાથી અનિચ્છાએ ચિન્તાઓ હાજર

આંતર જ્યોતિ

૧૨૫

થાય છે વિકલ્પ સંકલ્પની પરંપરા વધતી હોવાથી જીવને કોઈ પ્રકારે સ્થિરતા થતી નથી. અતઃ એવ દેહગેહાદિક, સત્ય શાંતિને અર્પણ કરવા સમર્થ નથી. માટે તેનો ત્યાગ કરી ચિન્તા વિનાના બનો !

મન-વચન અને કાયા પશુઓને તથા પંખીઓને હોય છે અને મનુષ્ય-દેવને પણ હોય છે પણ પશુ પંખીઓ તેની પ્રાયઃ સાર્થકતા સફલતા કરવા શક્તિ ધરાવતા નથી. મન-વચન અને કાયાની સાર્થકતા કે સફલતા કરવાની શક્તિ ધરાવતા હોય તો મનુષ્યો અને દેવો છે. દેવો તો આજના કાલમાં પ્રત્યક્ષ નથી. મનુષ્યો પ્રત્યક્ષ હોવાથી જોઈ શકાય છે કે અમુક ભાગ્યશાલીઓએ આપેલ વચનની સફલતા કરી પોતે આપેલ વચનનું પાલન કર્યું. આપેલ વચન મુજબ વર્તન રાખતાં માનસિક વૃત્તિઓ નિર્મલ થાય છે. આત્મોલ્લાસ બંધ થાય છે. જેણે વચનનું પાલન કર્યું તે સદાય જીવતો છે પણ જેણે વચન પાલ્યું નહીં. અને કપટ કલા કરી પોતાનું કામ સાધી લીધું તે જીવતો છતાં મરેલો સમજવો. માટે સદાય જીવતું રહેવું હોય તો આપેલ વચનો નુકશાનીને સહન કરીને પણ પાળો અને જીવતા રહો. એક નગરમાં જીનદાસ પુત્ર પરીવારાદિક સાધનોથી સંપન્ન હતા. તથા ધાર્મિક હોવાથી નુકશાનીના ભોગે પણ આપેલ વચનોનું પાલન કરતા, તેમને પૈસા અને પ્રાણો કરતાં પ્રમાણિકતા અધિક વહાલી હોવાથી આપેલ વચનની કિંમત અધિક જાણતા. નુકશાનીને સહન કરીને આપેલ વચન પ્રથમ પાળતા હોવાથી તેમની પ્રતિષ્ઠા સારી

૧૨૬

આ. ક્રિતિસાગરશ્વરિ સંમિત

રીતે વધી. એક વખત શેઠ ચૌટામાંથી પોતાના ઘેર જવા નીકળ્યા માર્ગમાં એક રમતીઆળ છોકરીના હાથમાંથી કાચની બરણી પડી કુટી ગઇ. તેથી રડવા લાગી. રડતી છોકરીને દેખી દયા આવેલી હોવાથી શેઠે કહ્યું કે તું રડ નહી બીજી લાવી આપું છું. બરણી લેવા જાય છે તેવામાં પુત્ર તથા મુનીએ આવીને કહ્યું કે શેઠ પાછા વળો અને દુકાને પધારો. લાખ રૂપિયાનો લાભ થાય એમ છે. જો જલ્દી નહી આવે તો લાભ મળવો અશક્ય બનશે. શેઠે કહ્યું કે લાભ મળો કે ન મળો પણ રડતી છોકરીને બરણી આપ્યા પછી બીજી વાત. આમ કહીને બરણી વેચાતી લઈને રડતી છોકરીને આપી. આ છોટી પણ ખુશી થઈ. શેઠ પણ ઉપકાર અને લાખનો લાભ થએલ હોવાથી અધિક ખુશી થયા. વચનનું પાલન થયું અને લાભ ગમે નહી. એ લાભો પ્રાપ્ત થયા. માટે વચનના પાલનમાં કષ્ટ પડે તો પણ ભૂલવું નહી.

આહાર-વ્યવહારમાં નિયમબદ્ધ રહેનાર મનુષ્યો ઝોઢી તંદન ઝોઢી વસ્તુઓથી જીવનનિર્વાહ ચલાવી શકે છે અદ્ય વસ્તુઓથી આહાર-વ્યવહાર ચલાવવામાં જરૂરીઆત પણ ઝોઢી થાય છે. તેથી પૈસાનો અને પુણ્યનો બચાવ થવા પૂર્વક વધારો થતો પણ રહે છે પણ ઝોઢી વસ્તુઓથી વ્યવહારાદિક કાર્યો ચલાવવામાં શ્રદ્ધા સહિત ટેવ પાડવી જોઈએ. ટેવ પડ્યા પછી અધિક વસ્તુઓની જરૂર પડતી નથી અને “ઝોઢી છે” એમ મનાતું નથી. નિયમબદ્ધ બનેલાને તથા અદ્ય વસ્તુઓથી જીવનનિર્વાહ ચલાવનારને ઈચ્છાઓ અને આશાઓ પણ ઝોઢી થાય. પુનઃ પુનઃ ઉત્પન્ન થતા સંકેદ

આર્તર નોતિ

૧૨૭

અને વિકલ્પો શાંત થતા જાય છે તેથી અલ્પ ઉપધિવાળાના કષાય અને વિષયના વિચારોની તથા વિકારોની ક્ષમાભણી રહેતી નથી. આવા ભાગ્યશાલિને જો સત્સંગ-સદ્ગુણની સંગતિ થાય તો તે મહાશય આત્મોન્નતિ કરવામાં સમર્થ બને. પુણ્યોદયથી ખાવા પીવાની પહેરવાની સામગ્રી અધિક પ્રમાણમાં ભલે હોય તો પણ તેની જરૂરિયાત તેઓને રહેતી નથી. અલ્પ વસ્તુઓથી ચલાવી શકે છે અને વધેલી અધિક સામગ્રીને પુણ્યાર્થે પરોપકારમાં વાપરે છે તથા સાત ક્ષેત્રોમાં વાપરી મમતા-માયાને ઓછી કરતાં આત્મિક ગુણોનો આવિર્ભાવ કરી આનંદમાં ઝીલે છે.

આત્માના ગુણોનો આવિર્ભાવ કરવા તથા પુણ્યાનુબંધી પુણ્યની સાચી કમાણી કરવા માટે મહાપ્રભુ મહાવીર સ્વામિ એ 'ક્રમાભ્યુ' છે કે. શ્રદ્ધા સહિત નિયમ બદ્ધ બની પ્રતાદિકની આરાધના કરી તથા જીવન નિર્વાહને અલ્પ વસ્તુઓ દ્વારા ચલાવે. તેથી પાંચ ઇન્દ્રિયો તથા માનસિક વૃત્તિઓ કબજામાં આવશે. અને માનવભવની સાર્થકતા તથા સફલતા સધાશે. એકદમ પાંચ ઇન્દ્રિયો તથા માનસિક વૃત્તિઓ અને તેઓના વિકારો ટળશે નહીં, માટે પ્રથમ અલ્પ વસ્તુઓથી ચલાવી લેવાની ટેવ પાડો આવી ટેવથી ઇચ્છાઓ અને આશાઓ બહુ જોર પકડશે નહીં.

‘એક કંદોઈની દુકાનમાં વિવિધ પ્રકારની મીઠાઈ હતી, ગ્રાહકોને તે મીઠાઈ વેચાતી આપી ઘણી કમાણી કરતો પણ તેને મીઠાઈ ખાવાની ઇચ્છા થતી નહોતી. ઘરમાં જે

૧૨૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

સાદી રસોઈ થતી તે જમી લેતો તે પણ ચાર પાંચ વાની-
ઓથી નિભાવી લેતો. કોઈ કહે કે દુકાનમાં વિવિધ મીઠાઈ
છે તે કેમ ખાતા નથી ? ત્યારે કહેતો કે તે મીઠાઈ ખાવામાં
આવે તો કમાણી ક્યાંથી થાય ! અંતે જે સાદુ ભોજન
મળે છે. તે પણ મળશે નહીં. સાદી રસોઈ જમવાનો ટેવ
પડેલી હોવાથી મીઠાઈ તરફ માનસિક વૃત્તિઓ જતી નથી.
અને જે કમાણી થાય છે. તેને પરોપકારે યથાશક્તિ વાપડું
છું તેથી માનસિક વિકલ્પ-સંકલ્પ તથા તેઓના વિકારો
ઉછાળા મારતા નથી. આ પ્રમાણે જે ભાગ્યશાલીને પુણ્યની
કમાણી કરવી હોય તો અલ્પ વસ્તુઓથી જીવનનો વ્યવહાર
ચલાવવા ટેવ પાડવી તે આવશ્યક છે. આ પ્રમાણે વર્તન
રાખ્યા વિના અનાદિકાલની ચાર સંજ્ઞાઓએ નિવાસ કરેલ
છે તેની પરાધીનતા ખસવાની નહીં, તો પછી આત્માના
ગુણોનો આવિર્ભાવ પણ ક્યાંથી થાય ?

સમજી માણસો, સંસારને દારૂખાના રૂપે માને છે
દારૂખાનામાં ફટાકડા-હવાઈ-દારૂથી ભરેલી કોઠીઓ વિગેરે
વિવિધ જાતની વસ્તુઓ ભરેલી હોય છે તેમ સંસાર રૂપી
દારૂખાનામાં કામ-ક્રોધ-માન-માયા-લોભ-અદેખાઈ વિગેરે
સળગાવનારી વસ્તુઓ તેમજ સળગી જનારી વસ્તુઓ હોય
છે કોઈ એક અગ્નિની ચીનગારી, દારૂખાનાની દુકાનમાં નાંખે
તો એક વસ્તુ સળગી કુટતાં તેની અસર સઘળી વસ્તુઓને
થતાં સઘળી દારૂખાનાની દુકાને ભયંકર જોખમમાં
આવી પડે બગી ખાખ થાય છે તે પ્રમાણે સંસાર રૂપી
દુકાનમાં કોઈ અજ્ઞાની માણસે અદેખાઈ ધારણ કરી ઘીબના

આંતર જ્યોતિ

૧૨૬

ઉપર મેહુણા રૂપી અગ્નિની ચીણુગારી નાંખી. તેટલામાં ક્રોધા-
નલ સ્વળગે છે અને પાસે રહેલા સંબંધીઓ તેની અસરમાં
આવે છે તેથી કમાણી પુણ્યની કરવાની હોય છે તે નાશ-
પામે છે અને બચકર જોખમમાં આવવું પડે છે. માટે
દાડખાનાની દુકાનવાળાઓને વારે વારે ઉપયોગ રાખવો
પડે છે તે મુજબ સંસારી જીવેને પણ પુનઃ પુનઃ ઉપયોગ
રાખવાનો જરૂર છે ચીણુગારી પડે નહી તે પ્રમાણે દુકાન-
સંસાર ચલાવો. મ્હોટા શહેરમાં ઘણીવાર ઉપયોગ નહિ
રાખવાથી દાડખાનાની દુકાનો બળીને ખાખ થએલ છે. તેથી
તે દુકાનવાળાને ઘણી નુકશાનીમાં ઉતરવું પડેલ છે. તે
પ્રમાણે સંસાર રૂપી દાડખાનામાં એવા નિમિત્તો મળતાં
ક્રોધ દાવાનલ સ્વળગતાં વાર લાગતી નથી. તેથી. બારે
જોખમમાં-નુકશાનમાં માનવોને આવવું પડેલ છે એથી થએલ
એવી નુકશાની હજારો ભવોમાં પરિભ્રમણ કરતા પણ પુરાતી
નથી. તે નુકશાનીને પૂર્ણ કરવા માટે કરેલા પ્રયાસો વૃથા
જાય છે માટે, સંસાર રૂપી દાડખાનાની દુકાન માંઠીને
સ્વળગી ઉઠે દાવાનલ ઉત્પન્ન થાય. તેવો નિમિત્તો પાસે
રાખવા નહી. હોય તો દૂર ખસેડવાં

જે ભાગ્યશાલીઓ પ્રભુની આજ્ઞાઓને પૂર્ણ ભાવથી
માની તે આજ્ઞાઓ મુજબ વર્તન રાખે છે. અને પ્રભુના
શુભોનો આદર સત્કાર કરે છે તે ભાગ્યવંતોની પાછળ સત્તા-
સંપત્તિ અને સમૃદ્ધિ ઠોડતી આવે છે અને ચિન્તા રહિત
બની અનુક્રમે પ્રભુમય બની અનંત સુખના સ્વામી બને
છે પરંતુ પ્રભુની આજ્ઞાઓને ભૂલી તથા તેમના શુભોને

૧૩૦

આ. કીર્તિસાગરસરિ સચિત

અનાહર કરી સંસારના વૈષયિક સુખના રસિકો પૈસાઓને પ્રભુમાની તેની પાછળ ઢોડ'ઢોડ કરતા માલુમ પડે છે અને અત્યંત કષ્ટોને પણ સહન કરી પૈસાઓના સ્વામી બનવા વિવિધ મનોરથો કરે છે પરંતુ જ્યારે ઇંટ પૈસાઓ મળતા નથી ત્યારે પ્રભુની મૂર્તિને પણ ફગાવી દે છે મનમાં ખોટા વિકલ્પો કરી પાપનો બંધ કરતા રહે છે એક પૂજારીની માફક. એક બ્રાહ્મણ ધનનો અર્થી હતો પણ પ્રયાસ કરતાં પૈસાઓને મેળવી શક્યો નહી. તેથી વિષ્ણુ મંદિરમાં પૂજારી બની બહારથી ભક્તિ સેવા કરતો હોવાથી વૈષ્ણવો તેના ઉપર, અધિક આદર સન્માન કરવા લાગ્યા. કાંઈ વખત પૈસા-હાર વૈષ્ણવો, શત રૂપીયા-હજાર રૂપીયા તથા સોના મહોરો વિષ્ણુની મૂર્તિ આગળ ભેટ તરીકે મૂકતા તેથી આ પૂજારી તે ધનને ગ્રહણ કરી ધનાઢય બન્યો અને પ્રભુના ભક્તો ભેટ મૂકી પોતાને કૃતાર્થ માનવા લાગ્યા. પ્રભુજી અમોને વૈકુંઠમાં લઈ જશે. આ માની આનંદમાં રહેવા લાગ્યા.

એક વખત પૂજારી વિષ્ણુ ભગવાનની આરતિ ઉતારી રહ્યો છે. તેવામાં એક વૈષ્ણવ ભક્તે આવી એક હજાર સોના મહોરો ભેટ તરીકે મૂકી. તે અરસામાં આવેલ બાવાએ તે સોનામહોરો દેખી મનમાં લાલચ ધારણ કરી પૂજારીને કહેવા લાગ્યો કે, 'મારી પાસે છોટેલાલજી વિષ્ણુની મૂર્તિ છે, તેમની આરતિ લેગાલેગી ઉતારો' પૂજારીએ તે મૂર્તિને પાસે મૂકી આરતિ ઉતારી ભક્ત હતો તે ખુશી થયો કે, બે ભગવાનોની આરતિ ઉતારી અને ભેટ તરીકે મૂકેલી સોના મહોરોની સફલતા થઈ. આરતિ ઉતારી રહ્યા પછી પૂજારી જે

આંતર ન્યૈતિ

૧૩૧

એટ તરીકે રકમ આવી છે તે દેવા લાગ્યો. બાવંજીએ કહ્યું કે મેં મૂકેલી મૂર્તિની પણ આરતિ લેગાલેગી થઈ છે માટે જે એટ તરીકે રકમ આવી છે તેમાંથી અડધી રકમ મહને મળવી જોઈએ' પૂજારીએ કહ્યું કે-‘અડધી રકમ તને મળશે નહિ માંડોમાંડો બોલાબોલી થઈ. પૂજારી ક્રોધના આવેશમાં આવી ‘લે તારી છોટેલાલજીની મૂર્તિ’ આમ કહીને તે મૂર્તિને તેણે બહાર ફેંકી દીધી. બાવો કહેવા લાગ્યો કે ‘મંદિરમાં જે મૂર્તિ રહેલ છે તેને પ્રભુ તરીકે માને છે અને આ નાની વિષ્ણુની મૂર્તિને પ્રભુ તરીકે ન માનતાં અનાદર કરીને ફગાવી દીધી. તેથી આમ માનવામાં આવે છે કે તું પૈસાનો પૂજારી છે નહીં કે પ્રભુનો’ યાસે રહેલા ભકતે પણ આ બનાવ ડેખી પૂજારીને ઠપકો આપ્યો. ઘણા વર્ષો સુધીનો ખાઈ-ખટ્ટોલા હોત્રાથી વધારે કહી શકાયું નહીં. પણ નાઅશ બનીને કહ્યું કે ‘તમે પૈસાના પૂજારી છો પ્રભુના નહીં.’

આ મુજબ સંસાર સાથે વિષય સુખના રસિકો, બ્યારે પૈસાની બાબત આવે છે ત્યારે પ્રભુને ભૂલી માયા મમતામાં આસક્ત બની અનંત સંસાર પરિભ્રમણ કરી મહાકળ્ટોને સહન કરે છે. પૈસા માટે અનેક પાપારભો કરી અનંત દુઃખોનો ચાતના સહો છે. એટલી પણ સમજણ હોતી નથી કે ભાગ્ય-નુસારી લક્ષ્મી છે અને ભાગ્ય-પુણ્યાધીન છે. આવું ભાગ્ય કે પુણ્ય પ્રભુની આજ્ઞા પૂર્વક સેવા ભક્તિ કરવાથી ઉપલબ્ધ થાય છે અને ભાગ્યાનુસારે પૈસા મળે છે. ફક્ત પૈસાના પૂજારી બનવાથી ભાગ્ય-પુણ્યની પ્રાપ્તિ થતી નથી. ખીજ હોય તો વૃક્ષની સાથે ફલાદિક આવી મળે-ખીજ વિના ફલાદિકના

૧૩૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મનોરથ કરનાર. તથા પ્રયાસો કરનાર ઉન્માદી સમજવા. ઉન્માદને પ્રયાસ કરે પણ કાંઈ મળતું નથી ઉલટું જે પાસે હોય તે ગુમાવી ખેસે છે. માટે પ્રભુ પૂજારી બનો.

૫૪ પૈસામાં આસકત બનેલ, વ્રત નિયમ-પ્રમાણિકતા

વિગેરેનો ત્યાગ કરી પૈસાના પૂજારી બને તો

તે ધનાદિક, તેઓને પાયમાલ કરી નાંખે

છે. પાયમાલ કરે છે એટલું જ નહી

પણ અનંત સંસારમાં પરિભ્રમણ

કરાવે છે.

પૈસા-ધનાદિકના પૂજારીઓને કદાચિત્ બાહ્ય લાભ મળતો હોય તો સદ્ગુણોની પણ અવહેલના કરવા તે પાછા હઠતા નથી. જ્યારે ધન-પૈસો પાસે હોતો નથી. અને સામાન્ય સ્થિતિમાં હોય છે ત્યારે શુભ ભાવનાના - વિચારો દરરોજ કરતા હોય છે કે, ‘અરે સદ્ગુણદેવ, જો મહુને પૈસાઓ પ્રાપ્ત થાય તો નવકારશી-પોરિષી—એકાસણા—આયંબીલ કરીને તથા પ્રભુ પૂજા-દાન વિગેરે કરીને ધર્મની આરાધના કરું. પણ હુમણાં મારી તેવી પૈસાદાર જેવી પરિસ્થિતિ નથી. તો કેવી રીતે આરાધના કરું. પૈસાઓ, મળે તો સઘળી ચિન્તાઓ ઓછી થાય. અને સુખશાંતિ મળે. આ સુખજી વિચારો કરતાં અને સદ્ગુણ વિગેરેને પોતાના મનોરથોને દર્શાવતા જણાય છે, કદાચિત્ પુણ્યોદ્દેયે પૈસાઓ પ્રાપ્ત થાય. ત્યારે તેની સંભાળ કરવામાં તે પૈસાઓમાં વધારો કરવામાં પહેલાં કરેલા મનોરથો કયાં ખસી જાય છે કે તેની ખબર પડતી નથી. એટલે પૈસાના પૂજારી બનો પ્રભુ-વ્રત-નિયમાદિકને વિસારે છે

આંતર જ્યોતિ

૧૩૩

વિષ્ણુને અને લક્ષ્મીને મહત્તા માટે વાહ વિવાહ થયો કે બેમાં મહોટું કોણુ ? તેની પરીક્ષા કરવા વિષ્ણુ સંન્યાસીનું રૂપ ધારણુ કરી એક નગરના રાજાને ધર્મનો-આત્માનો અને સદ્ગુણોને મેળવવા માટે ઉપદેશ આપવા માંડયો. રાજા તથા પ્રજા આનંદથી સાંભળે છે તેવામાં લક્ષ્મી પણ નગરમાં આવી. પ્રજાએને સોના મહોરો આપવા લાગી ઉપદેશ શ્રવણુ કરવાનું બૂલી સઘળી પ્રજા-લક્ષ્મી તરફ વળી. અને આજીવન કરવા લાગી. લક્ષ્મીએ સઘળી પ્રજાને સોના મહોરો આપી. આ વાત રાજાએ સાંભળી. રાજાએ લક્ષ્મીને યોલાવી કહ્યું.

‘ અરે લક્ષ્મીજી તમેએ સઘળી મારી પ્રજાને સોના મહોરો આપીને ખુશી કરી. પણ હું તેઓની રક્ષા કરનાર નૃપતિ રહી ગયો માટે સારા સઘળા ભંડારો સોના મહોરોથી ભરપૂર કરો. લક્ષ્મીજીએ કહ્યું કે પેલો સંન્યાસી મારી ઘણી નિન્દા કરે છે દરેક સ્થલે મને હઠાવવા ઉપદેશ આપે છે. તમે તેના નાક અને કાન કાપો તો ભંડારો ભરી દઉં.’ રાજા લક્ષ્મીજીના કહ્યા મુજબ તે સંન્યાસીનું નાક-કાન કાપવા તૈયાર થયો. તેટલામાં સંન્યાસી-અને લક્ષ્મીજી બે અદૃશ્ય થયાં. લક્ષ્મીએ સંન્યાસી રૂપે બનેલા કૃષ્ણને કહ્યું કે ‘કહો ? આપણા બેમાંથી હવે કોણુ મહોટું છે’ કૃષ્ણજીએ કહ્યું કે ‘માયા મમતામાં આસક્ત બનેલા તારી મહત્તા માને આદર સત્કાર કરે તેમાં નવાઈ શી ?’ પણ સમ્યગ્જ્ઞાનીઓ તો હને તુચ્છ માને છે તારો ત્યાગ કરવા પૂર્વક પરમાત્મામાં લય લગાડી જન્મ મરણના પરિભ્રમણોને દૂર કરે

૧૩૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

છે. સંસારરસિકોએ ત્હારી મહત્તા માની તેથી મ્હારી મહત્તા ઓછી થતી નથી. ખાનપાનાદિના રસિકોને મ્હારી મહત્તાની સમજણ નથી. સમ્યગ્જ્ઞાનાભાવે તારૂં માન વધારે પણ જન્મ મરણાદિક વિડંબનાઓને ટાળવા માટે તારામાં શક્તિ નથી. ભલે તે માયા મમતામાં મુગ્ધાએલ ત્હારો આહર કરે તેમાં મ્હને અદેખાઈ કે દ્વેષ નથી. પણ તેઓ તારામાં આસક્ત બનેલા આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિના સંકટોને ટાળવા માટે સમર્થ બનતા નથી તેથી અમે ઉપદેશ આપીયે છીએ કે માયા મમતાનો ત્યાગ કરી તથા ધનાદિકને સાધન તરીકે માની સાધ્યને ભૂલતા નહી. દુઃખ ચિન્તા-વ્યાધિ-ઓનો ક્ષણિક પ્રતિકાર કરો છો તે સાચા સુખનું સાધન માની શકાય નહી. માટે અભિમાનનો ત્યાગ કરી નમ્રતા ધારણ કરવી જોઈએ. આ પછી લક્ષ્મીજી સમજી ગયાં અને પરમાત્માનું ધ્યાન ધરવા લાગ્યાં. અરે ભાગ્યશાલીઓ લક્ષ્મીજી પણ પરમાત્માનું ધ્યાન ધરે છે તો તમારે પણ લક્ષ્મીને મોહ મૂકી પરમાત્માનું ધ્યાન ધરવું—

પપ કેટલાક શ્રદ્ધા વિનાનાં માનવો કહે છે કે અમે પરમાત્માનું ધ્યાન સદા ધરીયે તો ભૂખે મરવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય તથા વિવિધ વિધનો આવી અમેને હતાશ બનાવી દે.

તેઓનું આ મન્તવ્ય બ્રમણાવાણું છે પરમાત્માનું ધ્યાન એટલે તેમની આજ્ઞા મુજબ વ્યવહારિક કાર્યોમાં વર્તન રાખવું. પરમાત્મા કહે છે કે જે વ્યવહારિક કાર્યોમાં આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તન રાખે છે. તેઓ માયા-મમતાને નિવારી વિષય કષાયને

આંતર જ્યોતિ

૧૩૧

(વકારોને હક વી અનંત સુખના સ્વામી બને છે પરમાત્માની આજ્ઞા પરમાત્માથી મિત્ર નથી. તે આજ્ઞા મુજબ વર્તન રાખવાથી ભરપુર ભંડારો ભરાય છે. અને સાથે સાથે વ્યાધિ વિકંબના, તથા વિધેનો ખસતા જાય છે. કદાચિત્ વ્યાધિ વિગેરે ઉપસ્થિત થએલ હોય પણ તેઓનું જોર ચાલતું નથી. પરમાત્માનું ધ્યાન કરનાર. તેમની આજ્ઞા મુજબ વર્તન કરવાર-તેમની આજ્ઞા મુજબ વર્તન કરનારને વિધેનો પણ લાભ હાયક નીવડે છે. એક પટેલના ઘરમાં દશખાર લેંસો હતી. તે પૈકી ચારલેંસો માંદી પડી. પટલાણી કકળાટ કરવા લાગી કે આ લેંસો સાજી ક્યારે થશે ખીજી લેંસો ચરવા જાય છે આ લેંસોથી જવાતું નથી. ઘરમાંથી ઘાસ નાંખવું પડે છે. એવામાં અન્યું એવું કે. જે લેંસો જંગલમાં ચરવા ગઈ છે. તેણીઓને ચોરો લઈ ગયા. ઘરમાં પટલાણી જ્યારે લેંસો આવી નહી. ત્યારે ઘણી ચિન્તા કરવા લાગી. પટેલ, સહાચારી અને ભક્ત હતા. તેમણે કહ્યું કે લેંસો માંદી પડી તે ચોરો તેને લઈ ગયા આપણા ભાગ્યમાં હશે તો પોતાની મેળે ચોરાયેલ ઘરમાં આવીને ઉભી રહેશે તપાસ કરીશું. માટે તેની ચિન્તાને ત્યાગ કરી પરમાત્માના ઉપર વિશ્વાસ રાખી શાંત બનો ! પટલાણીએ કકળાટનો ત્યાગ કર્યો, પરમાત્મા ઉપર વિશ્વાસ રાખી શક્ય વર્તન રાખ્યું.

હવે ચોરો લેંસોને ચોરી તો ગયા પણ પટેલના ઘર સિવાય લેંસોને 'ચેન' પડતું નથી. તથા ચોરો પાસેથી જેઓએ તે લેંસોને વેચાવી લીધી છે તેઓને પોતાના અમ્યા વિના તે દોવા દેવી નથી. તેથી તેઓએ પણ અન્ય

૧૩૬

આ. કીર્તિસાગરમૂરિ રચિત

સ્થલે વેચી. ત્યાં પણ દોવા દેતી નહી હોવાથી પરંપરા એ મહારાષ્ટ્ર (દક્ષિણ)ના રહેવાસી એક પટેલે વેચાતી લીધી. ત્યાં પણ લેંસોને ગમતુ નથી. અને પોતાના બચ્ચાઓને સંભાળે છે. ને ત્યાંથી નાસી છુટવા ભાવના રાખે છે. ધન-તેરસ દિવાળીમાં તે દક્ષિણના પટેલો ગાય-લેસો બળદ વિગેરે અલંકારોથી શણગારી, રેશમી વસ્ત્રોને ઓઠાડી તેઓની આગળ ઢાલ વગાડે છે. તે મુજબ આ લેંસો આગળ પટેલ અને તેનો પરિવાર વિગેરે તે લેંસોને શણગારી ઢાલ વિગેરે વગાડવા પૂર્વક નાચતા હતા. લેંસોના સ્વભાવ મુજબ તેણીઓ ભડકીને નાહી, નાસતાં નાસતાં મૂલ પટેલ ના આંગણામાં આવીને ઉભી રહીને પોતાના બચ્ચાઓને ધવરાવી ખુશાલીમાં આવી રેંકવા લાગી. પટેલે પટલાણીને કહ્યું કે ભાગ્યમાં હતી તો લેસો આવી. પ્રભુની ભક્તિ થઈ ચિન્તા ચાલી ગઈ. આ પ્રમાણે પરમાત્માની આજ્ઞા મુજબ ચિન્તાનો ત્યાગ કરી વર્તન કરનારને દુઃખો ખસી જાય છે. અને ગએલ સંપત્તિ આવી મલે છે. માટે શ્રદ્ધા રાખવી. તથા ચાર પાંચ ચોરો ચોરી કરવા નીકળ્યા. તે પૈકી એક ચોરને પગમાં મહોટો સખત કાંટો વાગ્યો. તેથી જઈ શકાયું નહી. અને જ્યાં કથા વંચાતી હતી ત્યાં જઈ ને બેઠો પેલા ચોરી કરવા નીકળેલા ચોરો હર્ષમાં આવ્યા. કે તેને ભાગ આપવો પડશે નહી. આમ ખુશી થઈને કોઈ ધનાઢયના ઘરમાં પ્રવેશ કરી મહોટી ચોરી કરી પણ શેઠ જગ્યા. તેથી તેઓની પાછળ પોલીસ દોડાવી પોલીસે ચોરોને પકડી લીધા. કેહમાં પૂર્યા. ચોરેલું ધન પાસે રહ્યું

આતર જ્યોતિ

૧૩૭

નહી. જેને કાંટો વાગ્યો હતો. તેના પર પોલીશને શંકા ગઈ પણ સાક્ષીઓ ન મળવાથી મુક્ત કર્યાં તે મનમાં માનવા લાગ્યો કે કાંટો વાગ્યો તે સાચું થયું. નહીતર તેઓના જેવી મારી દશા થાત, માટે જે વિઘ્ન આવ્યું તે લાભદાયક થયું છે. આ પ્રમાણે સમજણના ઘરમાં આવેલ સજ્જનોએ વિઘ્નો આવે તો પણ પરમાત્માની આજ્ઞા પ્રમાણે વર્તન રાખવું. તેમાં જ કલ્યાણ છે અને સત્ય શાંતિ છે પરંતુ જે ભૌતિક સુખમાં મગ્ન બને છે તે ભૂલો સ્વયં કરેલી છતાં બીજા ઉપર દોષોનું આરોપણ કરી ક્રોધાતુર બની સ્વ-પરની ઉન્નતિમાં પોતે જ વિઘ્નો લાવી મૂકે છે બ્યારે તે વિઘ્નોને દૂર કરવાના સાચા ઉપાયો મળતા નહી હોવાથી બોલાબોલી કરી મારામારી ઉપર આવે છે એટલે બમણો દુઃખી બને છે એક તો વિઘ્ન ઉપસ્થિત થયું. મારામારી કરી ઉભુ કરેલું દુઃખ-આ પ્રમાણે વિઘ્નને દૂર કરવા માટે અવળો ઉપાય લીધો. તેથી તે ટળે ક્યાંથી ?

કોઈ ગામમાં વૈરાગી ત્યાગી મહાત્મા ગામની પાસે રહેલ પર્વતની શુક્રમાં પરમાત્માનું ધ્યાન કરતા હતા. તેમના દર્શનાર્થે ઘણા માણસો આવવા લાગ્યા. જો કે ધ્યાનમાં વિઘ્ન આવતું છતાં આવેલા મનુષ્યોને ઉપદેશ આપી સન્માર્ગે વાળતા, મનુષ્યોને ધાર્મિક લાભ સારી રીતે મળતો તેથી અહોભાગ્ય માનતા, એક ભક્તને ભાવના બગી તેથી રાત્રિમાં શીરો બનાવી તે મહાત્માની પાસે આવોને કહ્યું કે મહાત્મનૂ ? આ શીરો આપના માટે બનાવી લાગ્યો છું. તમે આરોગ્ય મહાત્માએ કહ્યું કે રાત્રિએ બનાવેલ કોઈ પણ વસ્તુને અમે

૨૪૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

ખાતા નથી. માટે પાછો લઈ જા, ભકતે વિચાર કર્યો રાત્રિએ આશે નહો. પણ દિવસે જરૂર આશે આમ વિચારી ગુફાના એક ખુણામાં સુકી સુખ શાતા પુછી પોતાને ઘેર ગયો તો ગયા પછી બીજા ભગત આવ્યો ગુફામાં અંધકાર હોવાથી મહાત્માને શોધવા લાગ્યો. શોધતાં એક ખુણે સુકેલા શીરાના ભાજનમાં તેનો પગ પડ્યો અને સાચુ સ્વરૂપ નહી બહુવાથી દોષાતુર બની મહાત્માને ગાળો દેવા લાગ્યો. કે સારી રીતે ખાઈને અહીંઆંજ આ ભાજનમાં વિષ્ઠા કરો છો. તમે કેવા પ્રમાદી છો ગુફામાંથી બહાર નીકળી એક ક્ષત્રીંગ દર જઈને ઝાડે જતા હોતો મારો વિષ્ઠાથી પગ બગડ્યો છે તે બગડત નહી. આવ્યો દર્શન કરવાને વિષ્ઠાથી પગ ખરડાયો. તમોને વધારે શું કહેવું? મહાત્માએ શાંત બની કહ્યું કે અમો રાત્રિએ ખાતા નથી. અને રાત્રિએ ઝાડો કર્યો પણ નથી, એક ભકતે આવી શિરો મુક્યો હશે પણ તે શિરાને વિષ્ઠા માની તેથી તું આ પ્રમાણે આવેશમાં આવી ચઢા તદ્દા યોલ્યા કરે છે ભરોબર તપાસ કર-કે આ શીરો છે કે વિષ્ઠા? દીવો લાવી તપાસ કરતાં વિષ્ઠાને બહલે શિરો માલુમ પડ્યો આવેલ ભકતને ધણે પસ્તાવો થયો. ભક્તિ કરવી જોઈએ તેને બહલે વિભક્તિ થઈ મોટો અપરાધ થયો. આ પછી આજીજી કરીને પ્રગમાં પડીને માણી માગવા લાગ્યો. મહાત્માએ કહ્યું કે, આમાં તારો જમણા થવાથી બૂલ થઈ છે. તારો આત્મા જમિત બન્યો. અમોને રોષ-તોષ નથી. આ પ્રમાણે જમણામાં પડેલ માનવીએ સુખના સાધનોને દુઃખદાયક માની સુખસાધનોને દર્શાવનાર ઉપર અણુગમે લાવી જેમ તેમ યોલવામાં આકી

આતર જ્યોતિ

૧૩૯

રાખતા નથી. પણ જ્યારે સત્ય સ્વરૂપનું ભાન થાય છે. ત્યારે પોતાની થએલ ભૂલોથી ઘણો પરતાવો થાય છે માટે ભલે તમે સંસારમાં વ્યાવહારિક કાર્યો કરો પણ તે વ્યાવહારિક કાર્યોમાં ભૂલો કરો નહીં. સત્યાસત્યનો ખ્યાલ કરો. સુખાર્થે જે કાર્યો કરો છે. તે દુઃખદાયક અને નહીં તેનો ભરોબર વિચાર પૂર્વક વિવેક કરો. જે જ્ઞમણ્યામાં પડી વિચાર વિવેક કરશો નહીં. તો તેજ વ્યવહારના કામો તમોને ઉન્માર્ગે ખસડી લઈ જશે. પછી એકેય ઉપાય સન્માર્ગે આવવાનો સુઝશે નહીં. માટે સત્યસ્વરૂપને જાણી સુખી થાઓ.

પદ શુભ નિમિત્તો પ્રાપ્ત થતાં જે શુભ વિચારો હોય છે તે દંડ થાય છે. તથા અશુભ વિચારો દૂર ખસવા પૂર્વક શુભ વિચારોને પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. તેથી આત્મ વિકાસ ઉત્તરોત્તર સધાતો રહે છે.

શુભનિમિત્તો દેવગુરૂ છે. દેવદર્શનથી સમકિત કરશે છે. અને ગુરૂમહારાજ ઉપદેશ આપીને તેને દંડ કરે છે. અને દંડ થએલ શ્રદ્ધાવાળો ભાગ્યશાલી ચારિત્રવાન અને છે. માટે ગુરૂદેવની વાણીને સાંભળી શ્રદ્ધાને દંડ કરી સચ્ચારિત્રવાળા અને કેટલાક એવા હોય છે. કે ગુરૂ દેવની વાણી સાંભળી ખુશી થાય છે. પણ વર્તનમાં મુકતા નથી. એક કાને સાંભળી બીજે કાનથી તે વાણીને દૂર કરે છે. તેથી તેઓને યથાર્થ લાભ મળતો નથી. આ મનુષ્યો ભલે પૈસાદાર હોય તો પણ કોડીના કહેવાય છે. જ્યારે સામાન્ય

૧૪૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સ્થિતિનો કોઈ એક ભાગ્યશાલી ગુરૂદેવનો ઉપદેશ સાંભળી મગજમાં ધારી રાખી તે મુજબ વર્તન રાખે છે. તે ભલે સાધારણ સ્થિતિ વાળો હોય તો પણ કરોડોની કિંમતનો ગણાય છે. એટલે શુભ નિમત્તો પ્રાપ્ત થતાં શ્રદ્ધા પૂર્વક વર્તનથી કિંમત અંકાય છે.

એક રાજાએ સુવર્ણની બે મનુષ્યોની સરખી મુર્તિઓ બનાવી. સંભાળ પૂર્વક સભામાં લાવી કહ્યું કે આ બે મૂર્તિઓની કિંમત કેટલી ? સભ્યજનોને બાદ્ય દૃષ્ટિએ તપાસ કરતાં તક્ષાવત માલુમ પડ્યો નહી. અન્તર દૃષ્ટિવાળા એક સભ્યને તપાસ કરતાં ફેરફાર માલુમ પડ્યો રાજાને કહ્યું કે એક મૂર્તિની કિંમત કરોડોની છે. અને બીજીની એક ડોડીની પણ નથી. કેવી રીતે ? એક મૂર્તિના કાનમાં નાંખેલી સળી બીજા કાનમાં જઈને બહાર નીકળી પડે છે, ત્યારે બીજી મૂર્તિના કાનમાં સળી તેના મગજમાં જઈ સ્થિર થાય છે. આ પ્રમાણે બેમાં જેમ ફેરફાર છે. તે પ્રમાણે મનુષ્યોમાં ફેરફાર સમજવો જે ઉપદેશ સાંભળી મગજમાં ધારી રાખે છે. અને વર્તનમાં મુકે છે તે ઉત્તમ બને છે.

૫૭ સ્તુતિ-ભક્તિ પુર્વકે આજ્ઞા પાલનનું આકર્ષણ સર્વે આકર્ષણોથી અધિક બલવાન છે ધન-

જોબન—૩૫—રામાદિકના આકર્ષણો તેની

આગળ તુચ્છ છે. ધન-૩૫-રામાદિકનું

આકર્ષણ ક્ષણવિનાશી હોય તે

સ્થાયી નથી.

સ્તુતિ-ભક્તિ સહિત આજ્ઞા પાલનના આકર્ષણ દ્વારા

આંતર જ્યોત

૧૪૧

પડેલા સંસ્કારો સ્થાયી હોઈ બીજા ભવોમાં પણ સાથે આવે છે અને આત્મ વિકાસમાં વધારો કરે છે ધનાદિકના આકર્ષણોથી પડેલા સંસ્કારો આત્મ વિકાસમાં વિવિધ વિઘ્નો ઉપસ્થિત કરી કષાયના વિચારો અને વિકારોમાં વધારો કરતા હોવાથી અનેકભવમાં પરિભ્રમણ કરવામાં નિમિત્ત રૂપ બને છે. માટે રૂપ-રમા-દામાદિકના આકર્ષણનું નિયંત્રણ કરીને ભક્તિ સ્તુતિ પૂર્વક જીનેશ્વર દેવ અને ગુરૂમહારાજની આજ્ઞામાં રંગાવું તે હિતકર અને શ્રેયસ્કર છે દેવ-ગુરૂની સ્તુતિ-ભક્તિ કરે પણ જો આજ્ઞા માને નહીં તો યથાર્થ ફલ મળતું નથી તેથી આજ્ઞાની પ્રધાનતા છે માટે આજ્ઞાના પાલન પૂર્વક સ્તુતિ ભક્તિ કરવાની આવશ્યકતા છે. શ્રાવકો-કે સાધુઓ દેવગુરૂની આજ્ઞા પાલનની સાથે સ્તુતિ ભક્તિ કરે છે તેઓના ઉપર ગુરૂઓ અધિક પ્રેમ રાખે છે તે જ પ્રેમ અથવા આકર્ષણ હોય છે તે પક્ષપાત કહેવાય નહીં. કેટલાક કહે છે દેવગુરૂઓને પક્ષપાત છે અમોને ઇંટ વસ્તુઓ અર્પણ કરતા નથી. અને બીજાઓ જે છે તેઓને ઇંટ વસ્તુઓ આપે છે માટે તેઓ પક્ષ કરે છે પણ તેઓ વિચાર-વિવેક કરીને જાતે તપાસ કરે તો તેઓને જાન થાય કે સ્તુતિ, ભક્તિ પૂર્વક તે દેવ ગુરૂઓએ કહેલી આજ્ઞાઓનું કેટલું પાલન કર્યું? પણ તેઓને પક્ષપાતની ધુન લાગેલી હોવાથી વિચાર સાથે વિવેક કરવાનું ક્યાંથી સુઝે! દેવગુરૂઓને તો શ્રાવક અને સાધુઓમાં પક્ષપાત હોતો નથી પણ આજ્ઞાપાલકના ઉપર પ્રેમ આકર્ષણ હોય છે. માટે આજ્ઞાપાલનની પણ જરૂર છે.

૧૬૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત્

‘ ધારો કે. મહોટી પેઢીના માલીક શેકના મુનીમ હુંશી-યાર છે પગાર ઇચ્છા મુજબ શેઠ આપે છે તેથી સ્તુતિ પ્રથંસા કરે છે પણ મુનીમ આજ્ઞા માનતો નથી. તેા શેઠ તેને રાખીને પગાર આપશે કે ? નહિ જ જ્યારે કાઢી મૂકે ત્યારે આમ કહે કે બીબા ગુમાસ્તા ઉપર શેઠ, પ્રેમ રાખે છે અને હું હુંશીયાર હોવા છતાં પણ પક્ષપાત કરી મહેને કાઢી મૂકે છે. આ પ્રમાણે તેનું કથન બ્યાજબી કહેવાય કે ? નહિ. કોઈ પણ કાઠ્યો માણસ તેને કહેશે કે તું આજ્ઞા માનતો નથી. અને તેમનાથી અવળું કરે તો તેને કોણ રાખે? ભલે તું હુંશીયાર કે બહાદુર હોય. માટે આજ્ઞામાં સ્તુતિ ભક્તિ સમાય છે જેનામાં આજ્ઞાને પાલવાની શક્તિ નથી તેમજ ભાવના નથી તેઓને પક્ષપાત ભાસે છે અને જેઓને આજ્ઞા પાલન કરવાની શક્તિ છે. તેઓને પક્ષપાત ભાસતો નથી. તે તો આજ્ઞા પાલનમાં પરાયણ હોય છે.

એક શિષ્ય ઉપર ગુરૂ મહારાજનો આજ્ઞા પાલન કરતો હોવાથી અધિક પ્રેમ હતો. ત્યારે બીબા શિષ્યો કહેવા લાગ્યા કે ગુરૂમહારાજ, પક્ષપાત કરે છે. પેલા શિષ્ય ઉપર અધિક સ્નેહ રાખે છે. આ પ્રમાણે સાંભળી ગુરૂ મહારાજે કહ્યું કે મારે કોઈમાં પક્ષપાત નથી. પણ ભક્તિ પૂર્વક આજ્ઞાનું જે પાલન કરનાર છે તેના ઉપર સ્વાભાવિક પ્રેમ થાય છે તેને પક્ષપાત મનાય નહિ. તમે જે શ્રદ્ધા પૂર્વક આજ્ઞા માનશો તો તમારા ઉપર પ્રેમ થશે. નાહક અદેખાઈ કરી કર્મને બાંધો નહી. આજ્ઞા માનતા નથી અને જેના ઉપર પ્રેમ રાખું તેની પક્ષપાત કહી નિન્દા કરો છો તે ઉચિત કહેવાય

આંતર ભોમિતિ

૧૪૩

નહી. આથી શિષ્યો સમજ્યા. અને કથન મુજબ વર્તન કરવા લાગ્યા.

૫૮ જ્યાં સુધી ઘાતીકર્મો જ્ઞાનાવરણીય-દર્શનાવરણીય-
અંતરાય મોહનીય કર્મોની પ્રખતા રહેલી છે
ત્યાં સુધી પુનઃપુનઃ ભૂલો તથા અગરદોષો
થવાના અને તેઓના યોગે વારેવારે
કલેશ-કંકાસ-કષ્ટ વિગેરે થવાના.

તે જો તમોને કર્મો દુઃખદાયક ભાસતા હોય તો તે કર્મોને મૂલમાંથી દૂર કરવા તત્પર બનેા મૂલમાંથી દૂર કર્યા વિના તમોને સાચી સુખશાતા કદાપિ પ્રાપ્ત થશે નહી. સુખશાતા માટે ભૌતિક સાધનોમાં વિશ્વાસને ધારણ કરવા પૂર્વક વિવિધ પાપારંભો કરો છો તેથી ઘાતીકર્મો વધારે જોર પકડે છે અને સત્યશાંતિમાં આડા આવી પર્વતની માફક ઉભા રહે છે. જો તે કર્મોને મૂલમાંથી ખસેડવાની વિચારણા-ભાવના હશે તો તે કદાપિ ખસવાના નહી જ અને પુનઃપુનઃ ભૂલો તથા અપરાધો કરાવી આત્મિક શક્તિ જ્ઞાન-સુખાદિકને દબાવી ચારે ગતિમાં રખડાવી મારવાનાજ. માટે તે ચાર ઘાતીયા કર્મોનો ઘાત કરીને કેવલજ્ઞાન મેળવેા તેને મેળવવા માટે આસક્તિનેા ત્યાગ કરી, પાંચ ઈન્દ્રિયોને તથા માનસ વૃત્તિઓને કબજે કરો. પછી ભૂલો તથા અપરાધો થશે નહીં ખાકી રહેલા ચાર અઘાતી કર્મોની એટલી બધી શક્તિ નથી કે તમોને ભ્રમણામાં નાંખી ભૂલો કરાવે અને

૧૪૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

દુઃખ અવસ્થા ઉપસ્થિત કરે. ભૌતિક સુખને લોગવતાં અનેક પ્રકારના વિકારો વકરે છે અને તેના પોષકને-પ્રશંસા કરનારને પણ વાઘ-સિંહ માફક મારી નાંખે છે.

કોઈ એક સરકસના માલીકે વાઘ સિંહને આજીવિકાથે પકડયો કેળવણી આપીને પોષણ કર્યું પણ બરોબર કબજે રાખ્યો નહિ. લાગ મળતાં ભૂખ્યા થએલ-તેણે તેના માલીકનું બક્ષણ કર્યું. તેની માફક ભૌતિક સુખો પણ વાઘ અને સિંહ જેવા છે. તેઓનું પોષણ તમે સુખ-શાતા માટે કરો છો પણ ખ્યાલ રાખજો કે તે તમોને ખાઈ બંધ નહી. તમારી શક્તિ હણી નાંખે નહી. ભૌતિક સુખ માટે સાધનો મેળવ્યા અને ખુશી થયા પણ તેઓના ઉપર વિશ્વાસ રાખશો નહી.

ભૌતિક સુખો ઉપર વિશ્વાસ રાખી તેની સાધન સામગ્રી મેળવી તેનું રક્ષણ વિવિધ પ્રકારે કર્યું પણ તે સાધનો તમારી સદ્ભાવના-વિચારણા-અને વિવેકાદિને હણી નાંખે નહી. તે બરોબર ધ્યાન રાખશો કારણ કે સાધનોથી શંકા, ભય મોહાદિક ઉપસ્થિત થાય છે.

એક શેઠને પટેલની પાસે રૂપિયા લેણા હતા. તેથી તેના ઘેર ઉઘરાણીએ આવ્યો. પટેલે રીતસર સરભરા પૂર્વક જમાડીને પોતાના ઘરની મેડી ઉપર ખાટલો ઢાળીને સુવાડયો શેઠને શરૂઆતમાં તેો નિદ્રા આવી પણ મધ્યરાત્રિએ તે બગી ગયા અને પેશાબ કરવા નીચે ઉતરી બહાર ગયા. બહાર પટલાણીએ લુગડાં ધોઈ એક શુકા લાકડાના ઠુઠાં

આતર જ્યોતિ

૧૪૫

ઉપર સુકવેલાં હતા તે દેખીને શેઠને શંકા થઈ કે મારી પાસે રહેલ પૈસાને લેવા માટે કોઈ ચોર તાકી રહેલ છે. જરૂર તે મારી જુડીને પૈસાઓ લેઈ જશે. આમ શંકા બીતિ નાયોગે ગભરાઈ શેઠ ઘરમાં પેસી ગયા અને ધૂમો પાડવા લાગ્યા. કે કોઈ જાગે છે કે ઊઠો. પકડો નહી ઊઠો તો મ્હને મારી જુડીને પૈસા લઈ જશે. વારે વારે ધુમો પાડવાથી પટેલ અને તેનો પરિવાર જાગીને શેઠની પાસે આવી કહેવા લાગ્યા કે, 'ક્યાં ચોર છે? બતાવો, તમો ગભરાવો નહી.

પદ દરેક વ્યક્તિઓમાંથી ગુણોને અહણુ કરનાર માનવો, માણુસાઈને મેળવી દીવ્યતાને પ્રાપ્ત કરી આત્મોન્નતિ સાધવા ભાગ્યશાલી બને છે.

ન્યારે દોષોને અહણુ કરનારા, માણુસાઈને ગુમાવી પશુતાને ધારણુ કરી ચારે ગતિમાં પરિબ્રમણુ કરવા પૂર્વક અસદ્ધ સંકટને સહન કરી બહુ દુઃખી થાય છે. ગુણોને અહણુ કરવામાં પૈસા આપવા પડતા નથી તેમજ પ્રયાસ કરવો પડતો નથી, પણ હૃદયના પ્રેમની જરૂર પડે છે. અને તે પ્રેમના આધારે દરેક વ્યક્તિમાં રહેલા ગુણો દષ્ટિ ગોચર થાય છે. જો પ્રેમ હોય નહી તો સદ્ગુણો તરફ નજર પડતી નથી. તેથી વીતરાગ પ્રભુના ગુણોને અહણુ કરનાર અનુક્રમે વીતરાગ બને છે. અને રાગીજનોના ગુણોને અહણુ કરનાર રાગી બને. તમારે રાગની જરૂર છે કે શુદ્ધ પ્રેમની. પ્રેમથી જો ગુણો અહણુ કરવામાં આવે તો રાગ-દ્રેષ અને મોહને રહેવાનું કે આવવાનું સ્થાન મળતું નથી. તે તો શુદ્ધ પ્રેમને દેખી ભાગી બાય છે પછી કલેશ કંકાસ થાય

૧૪૬

આ. કીર્તિસાગરશ્રી સચિવ

ક્યાંથી ? કસણ કે શુદ્ધ આત્મિક શ્રેયથી શ્રદ્ધા પૂર્વક સમ્યક્ જ્ઞાનનો પ્રકાશ થાય છે. આ સુંદર દીપકને દેખી વિચારણા બળે છે. દીપકને બ્યાં રાખ્યો હોય તાં પ્રકાશને પાથરી પોતાની બને પરની વસ્તુઓને દેખાડે છે. અંધકારને હઠાવે છે. અને ઝેરવેરવાળી વ્યક્તિઓથી ચેતાવે છે. સર્પ વીંછી દેખીને દૂર ખસાય છે. તે પ્રમાણે સમ્યક્ જ્ઞાનનો દીપક મારા ચિત્તમાં ક્યારે પ્રગટ થશે. અને તેના આધારે અજ્ઞાન અંધકારને હઠાવી સદ્ગુણોને પ્રાપ્ત કરી આત્મ વિકાસ ક્યારે સાધીશ, માયા મમતા-રાગ-દ્વેષના આવરણો ક્યારે દૂર ખસશે. કેવળ જ્ઞાનને મેળવી જીવન સુક્રત ક્યારે બનીશ, અને જબતના પ્રાણીઓની રાગ-દ્વેષ અને મોહની વૃત્તિઓને ક્યારે હઠાવીશ, અને સ્વપરને ઉપકારક ક્યારે બનીશ, આ પ્રમાણે ગુણોને ગ્રહણ કરનારને વિચાર બળે છે. બ્યારે ચોરે તથા બલિચારીઓને, દીવો ગમતો નથી. દીવો હોય. તો પણ પ્રાયઃ બુઝાવી નાંખે છે. તથા માલતી મોગરા-ચંપા વિગેરેના પુષ્પોને દેખી, ગુણ ગ્રહકને વિચારણા એવી બળે છે. કે, આ પુષ્પો, દરેક વ્યક્તિઓને સુગંધીદાર બનાવે છે. અને ખુશી કરે છે ભલે પછી તેઓને કોઈ ક્યારે અગર ફેંકી દે. કે તેઓને કોહડાવી અત્તર કાઢે તો પણ સ્વગુણને શુભાવતા નથી. ગુણો હોવાથી દેવ-દાનવ કે માનવ, તેઓને ચાહે છે. અને સ્વમસ્તકે મૂકે છે. મસ્તકે મુકે તો પણ અહંકાર તેઓને આવતો નથી, હું પણ પુષ્પોની માફક બનીને મારી આચારણાથી દરેક જીવોને સુગંધિત ક્યારે આપીશ. હિતકારક ક્યારે બનીશ. કોઈ આવીને ગાળો દેઃ અપમાનહિ કરે તો

આંતર જ્યોતિ

૧૪૭

મણુ ક્રોધ-અદેખાઈ વિગેરે ક્યારે દૂર ખસેડીશ-કોઈ આવીને સ્વન્માનાદિક આપે તો પણ ગર્વ-ગુમાન ધમંડને ત્યાગ કરીશ! અને પ્રભુના શરણે રહીને પૂજ્ય ક્યારે બનીશ. આવી વિચારણા કરીને દુર્ગુણોનો ત્યાગ કરી સદ્ગુણોને પ્રાપ્ત કરવામાં ભાગ્યશાલી તત્પર થાય છે. ત્યારે જેઓને ગુણોને ગ્રહણ કરવાની દ્રષ્ટિ ભાગી નથી તે ગુણોને ગ્રહણ કરવામાં બે નસીબ રહે છે માટે ગુણોને ગ્રહણ કરો. અને દુર્ગુણોનો ત્યાગ કરો. તમે અંદનના લાકડાને ઘસી તેમા કેશરને ભેળવી પ્રભુ પૂજા તો દરરોજ કરો છો પણ તે અંદનના ગુણોને ગ્રહણ કરી અંદન જેવા બનવા માટે કોશીશ કરી છે? અંદનને કોઈ ઘસે. કોઈ કાપે તો પણ ઘસનારને સુગંધ આપે છે. કોઈ પૂજે તો પણ અહંકાર કરતું નથી. તેમ તમે પણ અપમાનાદિકના પ્રસંગે શાંત બનેા કોષ કરો નહી. અને સદ્ગુણ રૂપી સુગંધથી સામાને વાસિત બનાવો. તો તમે ગુણી બનશો. ગુણો વિના તમે ભલે ધનવાન હો કે રૂપવાન હો તો પણ માનવભવની સાર્થકતા સાધી શકાશે નહી. અને તેથી ધનમાં અને રૂપમાં માયા મમતા વધવાની માટે ગુણોના ગ્રાહક બની ગુણી બનેા.

૬૦ સુખશાતામાં આસક્તિને ધારણ કરીને આળસુ-પ્રમાદી અને ઢીલા થએલ મનુષ્યોને સંકટો ચેતાવે છે અને પ્રેરણા કરે છે કે સુખશાતાની આસક્તિનો ત્યાગ કરી પરોપકારાર્થે તથા સ્વોન્નતિ માટે

પુરૂષાર્થને ફેરવો

સંકટો તમોને કહે છે અમારા ઉપર નારાજ થાઓ નહી. અમારા આગ્યા સિવાય તમારી અક્ષુઓ ઉઘડશે નહી.

૧૪૮

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

તથા આળસ-પ્રમાદ તથા શિથિલતાને ત્યાગ કરવા સમર્થ બનશે નહીં. સંસારમાં જેઓને શરદી થએલ છે તેઓને તાપની જરૂર પડે છે અને તાપથી શરદી ગયા પછી સ્કુરતિ આવે છે તેથી ધારેલ કાર્ય કરવા શક્તિમાન બનાય છે તથા સંસારે સંકટને સહન કર્યા સિવાય કોણ આગળ વધ્યું છે? અને પરિપક્વ થએલ છે વર્ષાઋતુમાં વાવેલ ખીજથી અનાજ ઉગે છે પણ તાપ સિવાય તે અનાજ પરિપક્વ થતું નથી. એટલે અનાજને પણ તાપની જરૂર છે તે મુજબ પ્રાપ્ત થએલ સુખશાતામાં મગ્ન બનેલ પુણ્યશાલીઓને તાપ રૂપી સંકટની જરૂર પડે છે. એટલે જ્ઞાનીઓ સુખશાતાને ત્યાગ કરી સંયમનો માર્ગ સ્વીકારી આવતા સંકટોને સહન કરી કર્મોને પરિપક્વ કરી સત્યસુખના લોકતા બને છે કર્મો પરિપક્વ માટે તથા નિર્મલ થવા માટે આવેલા સંકટોને સમ્યગ્ જ્ઞાનીઓ સાચા સુખના સાધનો માનતા હોવાથી તેઓને શોક સંતાપાદિ થતા નથી. પરંતુ સમતાએ સહન કરી સામી છાતીએ ઉભા રહે છે માટે સંકટો અગર વિવિધ વિડંબનાઓ આવે ત્યારે બહારાવું જોઈએ નહીં. તેમજ શોક સંતાપાદિ કરવા નહીં.

કૃતપુણ્ય શેઠ યુવાવસ્થામાં વેશ્યામાં આસક્ત બન્યા પિતાએ પણ પુત્રના પ્રેમથી વેશ્યા જે માગે તે પૈસાદિક આપવા લાગ્યા. વિષય વિલાસમાં એવા તો આસક્ત બન્યા કે માતાપિતાના મરણ પામ્યાના સમયાચાર સાંભળ્યા પણ પોતાના ઘેર ગયા નહીં. ધનાદિક મળ્યું નહીં ત્યારે વેશ્યાએ અપમાનિત કરીને કાઢી મૂક્યા. ઘેર આવ્યા ત્યારે સ્વપ-

આંતર જ્યોતિ

૧૪૯

ત્નીની તથા પોતાના ધરની અવસ્થા ડેખી શોક સંતાપ વિગેરે કરવા લાગ્યા. તેમની પત્નીએ આશ્વાસન આપીને શાંત કર્યા—ત્યારે તેમની આંખો ઉઘડી અને પુરૂષાર્થને ફેરવી સુખી થયા. સંકટ પણ સુખ આપવામાં સાધન થયું

અભયકુમારની મિત્રતાના યોગે સમૃદ્ધિમાન બન્યા. જે વેશ્યાએ કાઠી મૂક્યા નહોત તે જે સંપત્તિના સ્વામી બન્યા તે ક્યાંથી થાત ? એટલે આળસુ-પ્રમાદને દૂર કરાવનાર, સંકટ પણ સાધન છે. આ પ્રમાણે જેટલી સુખશાતાની જરૂર છે. તેટલી સંકટ-દુઃખની જરૂર છે. વિપત્તિ વિના સંપત્તિની કિંમત સમજાતી નથી. દરેક પ્રાણીઓને જગતમાં તડકો અને છાંયડો તથા વરસાદ અને તડકાની જરૂર છે. તેથી જ પોતાનું સુખ શાતામાં જીવન પસાર કરે છે. નિરન્તર વર્ષાદ પડ્યા કરે તો વાવેલ બીજ કોહી જાય. એટલે જ તાપની આવશ્યકતા છે, માટે ઇષ્ટનો વિયોગ થવામાં. અને અનિષ્ટનો સંયોગ થયે અભરાવું નહીં. વલોપાત કરો નહીં. આ સઘળી કર્મોની ઘટના છે. તમે કર્મવાદને માનો છો. પણ તેના વિપાકોમાં કાંતો આસકત બનો છો કાંતો વલોપાત કર્યા કરો છો. પણ વલોપાત કરવાથી વિડંબના ખસે ખરીકે ? નહીં ખસે ! માટે સમભાવ ધારીને સહન કરો.

૬૧ પુણ્યોદય હોય છે ત્યારે મરણ જેવા પ્રસંગોને દૂર કરવા ઉમદા નિમિત્તો મળ્યા કરે છે અને પાપોદયે એવાં નિમિત્તો પ્રાપ્ત થાય કે સાવધાની રાખે પણ બચાવ થતો નથી.

એક પટેલનો પુત્ર, પોતાના ખેતરથી ઘર તરફ જઈ

૧૫૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

રહેલ છે. તેવામાં એકદમ વરસાદ ગર્જના કરતો આકાશમાં આરૂઢ થઈ વરસવા લાગ્યો. સાથે વિજળીઓ ચારે દીશાએ ચમકવા લાગી. તેથી આ છોકરો ભીતિ પામી એક વૃક્ષની પોલમાં પેઠા. આ પુત્રનું નામ ફકીર હતું. વીજળી આ વૃક્ષના ઉપર પડવાની હતી તે વેળામાં તેનો પુણ્યોદય હોય નીશું તેમ કોઈ એક ખેતરમાં રહેલી પટલાણી ફકીર નામના દીકરાને ઓલાવવા લાગી. અરે ફકીરા ! કયાં ભમ્યા કરે છે. જોને વીજળીઓ ચમકયા કરે છે. તને ભીતી લાગતી નથી જલ્દી આવ. કામ છે.

આ પ્રમાણે વૃક્ષની પોલમાં પેઠેલા પેલા પુત્રે માન્યું કે. મને ઓલાવે છે. આમ માની બહાર નીકળે છે. તેવામાં વિજળી વૃક્ષના ઉપર પડી. વૃક્ષ બળી ખાખ થયું. ફકીરનું રક્ષણ થયું. પટલાણીનો પુત્ર ફકીર આવ્યો. બે લેગા થયા. બન્ની ગએલા ફકીર છોકરાએ કહ્યું કે તમારી વાણી દેવવાણી જેવી મને ફલવતી બની. તમારી વાણીથી વૃક્ષની પોલમાંથી નીકળ્યો અને તરત જાડના ઉપર વિજળી પડી. જો તમોએ ઓલાવ્યો ન હોત તો, મારી પણ વૃક્ષના જેવી હાલત બનત, રક્ષિત બનેલ પટેલના દીકરાએ પટલાણીનો અને પુણ્યનો પાડ માન્યો. આ પ્રમાણે જે વ્યક્તિનો પુણ્યોદય હોય છે તેનો કોઈ પણ નિમિત્તે અચાવ થાય છે. કદાચ પુણ્ય ક્રિયાઓ કરતાં કષ્ટ આવે તો પણ તેને દુઃખદાયી ન માનતા-સુખનું સાધન માની અનંદમાં રહેવું.

ફર દુનિયાની ભલકહાર વસ્તુઓમાં ફક્ત એલ મનુષ્યોને ખબર પડતી નથી કે આ ભલકહાર પદાર્થો સ્વાધી-

આંતર જ્યોતિ

૧૫૧

નતા આપે છે કે પરાધીનતાનીખેડીમાં ફસાવે છે.

જગતના આ પદાર્થો ક્ષણ ભંગુર છે આનો વિચાર નહીં આવવાથી ઈન્દ્ર ધનુષ્યનો પંચરંગી ભભકો દેખી પટેલનો દીકરો તેના રંગો લેવા માટે પ્રયાસ કરવા લાગ્યો. તેની માફક જીવો વૃથા પ્રયાસો કર્યા કરે છે.

એક પટેલના પુત્રે મેઘધનુષ્ય દેખી તેના રંગો લેવા માટે રંગ ભરવાની પેટી લઈને દોડ્યો અને માનતો હતો કે તેના રંગો આંખાના પાંદડા ઉપર પડયા હશે તેમાંથી ખંખેરીને રંગની પેટી ભરીશ. આમ ધારી આંખાની પાસે ગયો. તેના પાંદડાઓને ખંખેરવા લાગ્યો પણ-રંગના બદલે તેઓના ઉપર પડેલા વરસાદના ઝિન્દુઓ આળ્યા. તેથી ના અથ થઈ માતપિતાની પાસે આવી રંગોની ખીના કહી. માતા પિતાએ કહ્યું કે. તેમાં રંગ હોય નહીં. એ તો સૂર્યપ્રકાશથી વાદળોમાં એવા રંગો દેખાય પણ વસ્તુતઃ તે પાણી છે પુત્ર સમજ્યો પછી રંગ માટે દોડ્યો નહીં.

૬૩ પોતાના આત્મામાં સત્ય અવેરાત-ધનાદિક એવું રહેલ છે કે જાણે જગતના દેવ-દાનવ-અને માનવોની ત્રણેય કાલની સંપત્તિ એકઠી કરવામાં આવે તો પણ તેની સરખામણી પામી શકે નહીં.

સદાચારી વ્રતધારીઓને તે સત્ય અવેરાત ધનાદિક મળી શકે છે અને તેઓને તે પ્રાપ્ત થએલ હોવાથી દુન્યવી અવેરાત-અગર ધનાદિકની તેમને કપૂહા હોતી નથી. સત્ય સંપત્તિને મૂકી મનઃકલ્પિત પાર્થિવ ધનાદિકને કોણ ચાહતા કરે ? જે બાલક અજ્ઞાની હોય તે આહિ છે અને તે નિષ્ક

૧૫૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

ધનાદિક માટે કલેશ કંકાશ-ઝઘડા-ચુદ્ધાદિક કરવામાં બાકી રાખતો નથી. તેજ બાલક અગર યુવાન-કે વૃદ્ધ સમ્યગ્જ્ઞાની અને તેો આત્મિક સત્ય અવેરાતાદિક આગળ તે પાર્થિવ ધનને તુચ્છ માની સદાચાર—તથા વ્રતાદિના પાલન કરવામાં પરાયણ થાય.

વર્ષાઋતુમાં ઈન્દ્રધનુષ્યને દેખી બે છોકરા અને દીકરીઓ પોતાની માતા પાસે આવીને કહેવા લાગી કે હિ માતા ! કેટલાક એમ કહે છે કે. મેઘધનુષ્ય બ્યારે આકાશમાં થાય ત્યારે સોનાનો વરસાદ વર્ષે છે તેના આધારે જગત સુખી થાય છે હુ:ખો રહેતા નથી. પણ આજે મેઘધનુષ્યને આકાશમાં દેખ્યું, પણ સોનાનો વરસાદ થયો નહી. તેનું શું કારણ ? માતાએ કહ્યું કે, અરે બાલકો ! જે દીવ્ય ચક્ષુમાન હોય છે તે દેખી શકે બ્યારે તમે દયા-દાન ક્ષમા-ઉદારાદિક સદ્ગુણોને પ્રાપ્ત કરશો-અને તમારામાં તે દયાદિ સદ્ગુણો પરિણામ પામશે ત્યારે તમે દીવ્ય ચક્ષુવાળા થઈને દેખી શકશો કે સત્ય ધન વર્ષે છે. દીકરીએ કહ્યું કે આજથી આરંભી દયા-ક્ષમા ઉદારતા વિગેરે મેળવવા માટે પ્રયાસ કરીશ. આ બાલિકા માતાના કથન મુજબ વર્તન કરવા લાગી સદાચારો વ્રત નિયમાદિને પાલવા લાગી તે વખતે ક્ષમા-દયા-ઈન્દ્રય નિયમ-ઉદારતાદિ ગુણો ક્રમે ક્રમે આવીને નિવાસ કરવા લાગ્યા. તેથી અવેરાત-સોના-રૂપાદિ કરતાં પણ અધિક સુખશાંતિ-સંતોષાદિકથી તેને અધિક આનંદ આવવા લાગ્યો બીજે વર્ષે આકાશમાં ધનુષ્ય ખેંચાયું. માતાએ-દીકરીને કહ્યું કે જોને સોનાનો વર્ષાદ વર્ષા રહ્યો છે તે

આંતર જ્યોતિ

૧૫૩

લેવા માટે જા, સદાચારો વિગેરે પરિણામ પામેલ હોવાથી દીકરોએ કહ્યું કે અરે જા મારી ષાસે તે સોના-કરતાં પણ અમૂલ્ય સત્ય સોનું છે જે દીવ્ય ચક્ષુથી દયા-દાન સંતો-પાદિક સાચું ધન મળ્યું છે તેની આગળ કલ્પિત ધનાદિક તુચ્છ ભાસે છે તે માટે કોણ ઢાડઢોડ કરે, સત્ય સોનાને મૂકી ખોટા પાર્થિવ ધનાદિકની કોણ સ્પૃહા રાખે ? પ્રથમ મને દીવ્ય ચક્ષુ મળ્યા હતા નહી તેથી તેવા સોનાની ચાહના રાખતી. હવે તો તેની ઈચ્છા પણ થતી નથી. ભલે આવે કે જા, મને તો હવે ક્ષમા-નમ્રતા-સરલતા-સંતોષાદિક સદ્ગુણોથી અધિક આનંદ આવે છે. માતાએ કહ્યું કે બેટા આ પ્રમાણે રાખીશ તો સાચુ અનંત સુખ પણ આવીને હાજર થશે.

અરે મહાનુભવો ? સદાચાર—વ્રતનિયમાદિનું પાલન કરશો તો તમોને દીવ્ય નેત્રો ઉપલબ્ધ થશે અને સત્ય ધનાદિક નજર આગળ આવીને હાજર થશે પછી તમોને જે પાર્થિવ ધનાદિકમાં જે આસક્તિ છે તે ઓછી થતી જશે તેથી કલેશ કંકાસ વિગેરે થશે નહી. દીવ્ય નેત્રોનો ઉઘાડ થવો જોઈએ આ સિવાય ચર્મચક્ષુઓથી જોતાં મોહ-મમતા-માનાદિને આવવાનો અવકાશ મળે છે. દિવ્ય નેત્રોનો ઉઘાડ એથી શુભસ્થાને થાય છે તેથી ત્યાગવા લાયક જાણવા લાયક અને ગ્રહણ કરવા યોગ્ય વસ્તુઓનો તથા વિચારોનો ખ્યાલ રહે છે. ઉપયોગ રહેતાં ત્યાગવા લાયક વસ્તુઓ ઉપર આદર રહેતો નથી. અને પુરૂષાર્થ યોગે તેનો ત્યાગ કરવા સમર્થ બનાવ છે.

૧૫૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

ફંચ આપણે બીજાઓ પ્રત્યે જેવી વર્તણૂક રાખીએ તેનો
પડવો સામે પડતો હોવાથી સામા માણસ તરફથી
તેવી જ રીતે સાંભળીએ છીએ તેથી મનથી

ખરાબ વિચારો અન્ય તરફના કરવા નહીં.

જો અન્યજનો તરફ ખરાબ અનિષ્ટ વિચારો કરશો
તો અન્ય માણસો પણ તમારા તરફ ખરાબ વિચારો કરશે
તેથી અન્યો અન્ય તરફ થતા અનિષ્ટ વિચારોથી મૈત્રી પ્રમે-
હાદિ ભાવના બાવી શકાશે નહીં. અને ઈર્ષ્યા-અદેખાઈને
આવવાનો અવકાશ મળશે. પુણ્ય-પાપ તથા સુખ દુઃખનું મૂલ્ય
કારણ સુંદર-અસુંદર વિચારો છે. માટે વિચારો અન્ય પ્રાણીઓ
ઉપર પણ ઉમઠા રાખવા, કે જેથી માનસિક વિચારોમાં
મલીનતા પ્રવેશ કરી શકે નહીં. તથા વાણીનો અવાહ એવો
વહેરાવવો કે તેમાં સ્નાન કરી. તેમાં ઝીલેલ માનવી શાંભ
થાય. અને આનંદમાં રહે. વચનોમાં અમૃત છે. અને વેર-ઝેર
પણ તેમાં રહેલ છે. તમે સામા માણસોને જેવા વચનો કહેશો
તેવા તમે સાંભળશો. ગાળો ભાંડશો તો સામા તરફથી ગોળ
મળશે નહીં. પણ ગાળો સાંભળશો અને મધુરા વચનોથી
બોલાવશો. તો મધુરી વાણી સાંભળશો કારણ કે મધુરી વાણી
જગતના પ્રાણીઓને પ્રિયતમ હોય છે. કડવા વચનો કોઈને
પણ વહાલાં લાગતા નથી. કટુક વચનો સંભળાવશો તો મધુરા
વચનો તમોને સુનિવર્ત સિવાય કોણ સંભળાવશે. માટે હિત,
મિત, પથ્ય એવા મધુરા વચનો બોલવાની ટેવ પાડવી હિત-
કર છે. તથા મારામારી કરશો તો મહાત્મા સમક્ષિતધારી
મહાશયો સિવાય તમોને કોણ સત્કારશે. અગર સન્માન આપશે

આંતર જ્યોતિ

૧૫૫

પુણ્યોદયથી તમોને મન-વચન અને કાયાની જે શક્તિઓ મળી છે. તેનો સદુપયોગ કરી મોંઘિરા મનુષ્યભવનો મહાન દહાવો લઈ સત્ય સંપત્તિના સ્વામી બનો. પછી તમોને આધિ-વ્યાધિની વિડંબનાઓ સતાવશે નહીં.

ચાર પાંચ છોકરાઓ લેગા મલીને રમત કરતાં કરતાં એક મ્હોટી ગુફામાં ગયા. અને ગુફાની મનોહરતા-સુંદરતા દૂખીને મ્હો મ્હો આ ગુફા કેવી સુંદર છે આ પ્રમાણે ઓલવા હાવાથી તેનો પડઘો ગુફામાં પડ્યો અને પોતાના ઓલવા શબ્દો પાછા તેમાંથી સંભળાયા. તેથી કહેવા લાગ્યા. કે કોઈ બહમાસ ગુફામાં ગુપ્ત રહેલો છે તે આપણા ચાળા પાડે છે માટે હમદાટી આપીને તેને ઓલતો બંધ કરવો આમ વિચારી પાંચે ય છોકરાઓ આવેશમાં આવી ઓલવા લાગ્યા. કે અરે બેવકુફ-પાગલ અમારા ચાળા પાડે છે. એવા જ વચનો ગુફામાંથી સંભળાયા. કે અરે બેવકુફ પાગલ તું અમારા ચાળા પાડે છે, આ પ્રમાણે શબ્દો જે જે કહે ગાળો તે તે સર્વે સામી દે છે. આમ ધારી મારા મારી ઉપર આવ્યા. અને ગુફાને ગાળો દેતા મારવા લાગ્યા. તેઓ જાણે છે કે લાઠીઓના ઘા મારવાથી સંતાઈ રહેલો બહાર આવશે. પછી તેની બરાબર બરાબર લઈશું. લાઠીઓના ઘા મારતાં પણ માની લીધેલો હુન્ન્યો બહમાસ બહાર દેખાયો નહીં. ત્યારે સર્વ જંગલને ખુંદી નાંખ્યું. પણ દેખાયો નહીં. આમ માન્યું કે અમારા ભયથી તે નાશી ગયો. આ પ્રમાણે ભ્રમિત થએલાને ખબર પડી નહીં કે આ તો અમારા ઓલવા વચનોના પડઘા છે સ્વ ઘેર આવીને માતૃપિતાની આગળ

૧૫૬

આ. કાર્તિસાગરસૂરિ રચિત

બહાદુરી બતાવતા કહેવા લાગ્યા કે અમે રમતાં રમતાં જંગલમાં રહેલી ગુફામાં ગયા. તેની રમણીયતાને દેખી અમે અહો બોલ્યા ત્યારે તે ગુફામાં રહેલી એક લુચ્ચો અમારા ચાળા પાડવા લાગ્યો. અમેએ તેને ગાળો ભાંડી તપાસ કરતાં ગુફામાં કે જંગલમાં દેખાયો નહી. અને અમારી ભીતિથી નાશી ગયો. માતાપતાએ કહ્યું કે તે તો તમારા બોલેલા પડધા હોવા જોઈએ. તમે જે પ્રમાણે બોલ્યા તેવા પડધા પડયા, આ ઉપરથી સમજવું કે, જેવું તમે બોલશો તેવું તમે સાંભળશો.

માણસોને ભૌતિક સુખો તથા અધ્યાત્મના સત્ય સુખોને મેળવવાની ઈચ્છા તો હોય છે. પરંતુ તેઓના સાધનોમાં કષ્ટ પડતું દેખી પાછા પડે છે. અને કહે છે કે આતો અમારાથી બની શકશે નહી. તેમાં બહુ કષ્ટ પડે છે. શેઠ સાહેબના કહ્યા પ્રમાણે ઉભા રહેવું પડે. વાંકા પડવું પડે. દરેક સ્થલે પરિ-ભ્રમણ કરવું પડે તેથી બહુ કષ્ટ પડે છે. આમ કહેનારને કોઈ સન્ન જન કહે કે કષ્ટ સહન કર્યા સિવાય કોઈ પ્રકારનો લાભ થયો જાણ્યો છે. જાણ્યો હોય તો કહે. ધાર્મિક ક્રિયામાં સંયમની આરાધના કરનાર સંયમી મહાભાગ્યશાલોઓને પણ આત્મિક સત્ય સુખના લાભ માટે વિવિધ કષ્ટો સહન કરવા પડે છે. લોચ-પાદ વિહાર ભૂમિશય્યા તાપાદિકનું સહન કરવું પડે છે. તો પછી ભૌતિક લાભ માટે સહન કરવું પડે તેમાં શી નવાઈ? ઈષ્ટ સહન કર્યા સિવાય મલીન થએલ વસ્ત્રો પણ સ્વચ્છ થતાં નથી. અને પૈસા વિગેરેનો લાભ થતો નથી. માટે આવા રોહડાં મૂકી આજસ પ્રમાદાદિકનો ત્યાગ કરી

આંતર જ્યોતિ

૧૫૭

ઉદમ કરનાર, ઇષ્ટ લાભ મેળવવા સમર્થ બને છે.

એક માણસ એવો પ્રમાદીને સુખશીલીયો હતો. જે સ્થલે ચાકરી કરે તે સ્થલે કષ્ટ સહન થતું ન હોવાથી. કોઈ તેને નોકર તરીકે રાખતું નહીં. ઘરમાં આવીને માતાપિતા આગળ કહેતો કે કોઈ મહને નોકર રાખતો નથી. માતાપિતાએ કહ્યું કે આપણી સાધારણ સ્થિતિ છે. અને પ્રમાદી બની ઘરમાં બેસી રહીશ તો આગળ જતાં તું ઘણો દુઃખી થઈને દુર્ગતિનું ભાજન બનીશ. કષ્ટને સહન કરતો નથી તો તને નોકર તરીકે કોણ સખે ? તું કષ્ટથી ઘણો ગભરાય છે પણ ભવિષ્યનો વિચાર કરજે તારી શી ગતિ થશે. તેનો વિચાર કરવો જરૂરનો છે. લાભ દુઃખ સહન કર્યા સિવાય કદાપિ મળતો નથી. માટે વિચાર કરીને દુઃખ સહન કરતાં શીખવું તે શ્રેયસ્કર છે. સાંભળ ? તને એક સુખશીલીયાની વાત કહું.

ધનાઢય શેઠને આથેઠ ઉમ્મરમાં એક પુત્ર થયો તેથી તેનું લાલન પાલન સારી રીતે થતું હોવાથી કોઈ કહે તે માનતો નહીં. તોફાન કરવામાં બાકી રાખતો નહીં. મ્હોટી ઉમ્મરનો થયો પણ તોફાન કરવામાં જ પ્રેમ હોવાથી કોઈ માણસ તેને માર મારતો ત્યારે ઘરમાં આવી રડવા પૂર્વક ફરીયાદ કરતો કે અમુકે મને ગાળો ભાંડી ઘણો માર માર્યો. માતાપિતા કહેવા લાગ્યા કે, હવે તું મ્હોટો થયો છે. તોફાન કરવું જોઈએ નહીં. સર્વેની સાથે હળી મળીને વર્તાવું-ત્યારે તેને આ શીખામણુ ગમતી નહીં. અને માતાપિતાની સાથે પણ કલહ કંકાશ કરતો. વખતે વખતે શીખામણુ આપતાં છતાં માનતો નહીં. અને તોફાન-કલહ કંકાસાદિક

૧૫૮

આ. ક્રીતિ સાગરમ્ભરિ રચિત

કરતો હોવાથી દરેકને અનિષ્ટ થયો. કોઈ તેને બોલાવતું નથી. અને ઘરમાં કુદકુદા કરતો. અભ્યાસ-ઉદ્યોગ પણ શીખ્યો નહી. માતપિતા ભવતાં તો કોઈ પ્રકારે દુઃખ પડ્યું નહી. પણ તેઓ ગુજરી ગયા પછી દરેક બાબતમાં કષ્ટ પડવા લાગ્યું તે સહન થતું નહી હોવાથી રડવા લાગ્યો. આજસુ બની કોઈ પ્રકારનો ઉદ્યમ કરતો નથી. બેઠાં બેઠાં ખાતો હોવાથી જે મિલકત હતી તે ખતમ થઈ ગઈ તદ્દન દુઃખી અવસ્થામાં આવ્યો તે પસ્તાવો કરવા લાગ્યો કે માતપિતા જે શીખામણ આપતા હતા તે મानी નહી. અને આજસુ એકી-તથા પ્રમાદી બન્યો હવે તો સંકટનો પાર રહ્યો નથી. શું કરૂં ? કેને કહું ? લોકો પણ અનાદાર કરે છે સમાં વહાલાં પણ સામું જોતા નથી. અને સહકાર આપતા નથી. આ પ્રમાણે વલોપ્રાપ્ત કરતો દેખી કોઈ એક દુઃખને દૂર કરવામાં સહાય કરનાર દયાળુ શેઠે તેને આશ્વાસન આપી પોતાની પેઠીમાં નોકર તરીકે રાખ્યો અને ધીમે ધીમે આગળ વધાર્યો-જે કે કામ કરતાં કષ્ટ પડે છે પણ તે સહન કર્યા સિવાય છૂટકો નહી હોવાથી સહી લેતાં શીખ્યો અને સુખી બન્યો.

૬૫ ઉદ્યમ આપણો પરમ મિત્ર છે.

આમ માનનારા-સંકટો દુઃખોને હઠાવી સુખના લોકતા અને છે ઉનાળાનો સખત ગરમીથી ઘણા તપેલાઓ, એકદમ વિશ્રામ લીધા વિના ઠંડુ પાણી પીવે તો અનુકુલ પડે નહી હેરાન થઈ વ્સાધિઅસ્ત બનવાને સંભવ છે. તે પ્રમાણે ઉત્કૃષ્ટ તપસ્યા કરનાર જે શિતલ જલ પીએ તો તેમને તે

આંતર જ્યોતિ

૧૫૬

પીધેલ પાણી અનુકૂલ પડે નહી. વાતચિત્તનો પ્રકોચ થાય માટે બે અધિક તૃપા લાગેલી હોય તો ગરમ પીવામાં બાધ જેવું નથી-કારણ કે ગરમીને ગરમ વસ્તુ શાંત કરે છે. પેટને સાફ કરી કઠીણ થયેલ મલને દૂર કરે છે તે પ્રમાણે ક્રોધાતુરને તે વખતે મધુરા વચનો ગમતા નથી. અને અધિક આવેશમાં આવી શાંત પાડનારને જેમ તેમ જેવાં તેવાં વચનો સાંભળવાનો વખત આવે છે. પરંતુ બે ઘડી ગયા પછી તેને સુકિત પૂર્વક ગરમ કટુક વચનો કહેવામાં આવે તો પણ તે શ્રવણ કરીને અહણુ કરે છે માટે ક્રોધને શાંત થયા પછી મધુરા-અગર ગરમ કહેવામાં લાભ છે તમોને અનુભવ હશે કે. કારણસર બે વ્યક્તિઓ ક્રોધાતુર બની ગાળાગાળી કરતી હોય તે સમયે તેઓને શાંત પાડવા માટે તમો શીખામણુ આપતા હો ત્યારે તેઓ કહે છે કે, તમો દૂર જાઓ-તમારી શીખામણુની અમારે જરૂર નથી. તમારા ઘરવાળાને શીખામણુ આપજો. અહીંમાં ડહાપણુ ડોળો નહી. તે વખતે તમો વિલખા પડયા હશે ક્રોધ તે પણ આંધળો છે અંધ તો સમજાવે તો સમજે પણ ક્રોધથી અંધ બનેલ તો તે વખતે અધિક ગરમ થયેલ હોવાથી અને બુદ્ધિ બહેરી થયેલી હોય છે ઉલ્ટો સમજાવનારને ભાંડવા બેસી જાય-અને કોઈ વખતે માર ખાઈ બેસે, કોઈ એક ગામમાં બે જણાં જમીન માટે ગાળાગાળી કરવા પૂર્વક મારામારી ઉપર આવ્યા, તે વખતે એક પરોપકારી તેઓની પાસે આવી શાંત પાડવા કોશીશ કરવા લાગ્યો પણ તેઓ શાંત થયા નહી. અને શાંત પાડનારને બે ત્રણ લાઠીઓનો માર પડ્યો, માર પડવાથી તે બાજબે અને પસ્તાવો કરવા લાગ્યો.

૧૬૦

આ. કાર્તિકામ્બરસુરિ રચિત

૬૬ દુ-ચવી પદાર્થોમાં આસક્ત બનેલા માનવો તુચ્છ વસ્તુ માટે પણ ગાળાગાળી પૂર્વક મારામારી ઉપર આવે છે છતાં જે માલ વિનાની તુચ્છ વસ્તુઓ માટે કરવા લાયક નહીં એવી તંકરાર—મારામારી કરીને તે વસ્તુને મેળવી શકતા નથી.

બલબુદ્ધિની હાનિ થતી હોવાથી પરિણામે દુઃખદ સ્થિતિ આવે છે. તુચ્છ વસ્તુ તમારી હાંસી કરતી હોયની શું કે મારા માટે તમારી મહત્તા શામાટે ગુમાવો છો ? હું તો કોઈની ઘર્ષ નથી અને કોઈની થવાની નથી. જે શાંત અને પુણ્યવાન છે તેને આધીન છું. શા માટે કોધાતુર બની શક્તિને ગુમાવો છો અને જનતામાં હાંસી પાત્ર બનેા છો. આ પ્રમાણે તુચ્છ વસ્તુ મહોટાઓને કહે છે પણ મહોટાઓ માનતા નથી ત્યારે તે વસ્તુ ખીજના હાથમાં જાય છે અને તંકરાર—મારામારી કરનાર હતાથ અને છે. શહેરના શેઠીઆને કોઠાની ચટણી ઉપર પ્રાયઃ ઘણે ભાગે અધિક પ્રેમ હોય છે અને કોઠાઓ શહેરમાં ઓછા પ્રમાણમાં વેચાતા મળે છે. એકાદ બે શેઠીઆ સહેલગાહે નીકળ્યા. જંગલમાં હવા ખાઈ રહેલાં છે તેવામાં કોઠીના ઝાડ ઉપરથી પરિપક્વ બનેલ એક કોઠું નીચે પડ્યું. જુઠાભાઈને તે પટેલું દેખાયું અને મીઠાભાઈએ તે કોઠું ઉપાડી લીધું. જુઠાભાઈએ કહ્યું કે પહેલાં મેં દેખ્યું માટે તે મારું છે માટે મને આપ, મીઠાભાઈએ કહ્યું કે ભલે તેં દેખ્યું પણ ઉપાડી લીધું મેં તેથી તને આપુ નહીં. તેની ચટણી બનાવી અમે ખઈશું. બન્ને

આંતર જ્યોતિ

૧૬૧

શેઠીઆઓ પોતાની મહત્તાને ગુમાવી આ તુચ્છ વસ્તુ માટે ઘાલાઘોલી કરવા લાગ્યા. અને આસક્તિ હોવાથી ગાળા ગાળી અને મારામારી ઉપર આવ્યા. તે અરસામાં એક યુક્તિબાજ ત્યાં થઈને જઈ રહેલો છે. તેણે આ બનાવ દેખી મારામારી કરતા બે શેઠીઆઓને કહ્યું કે તમારી કોઠા માટેની તકરાર હું દૂર કરૂં. મારા હાથમાં આપો, હાથમાં આપેલા કોઠાને ભાગી એક તેનું છોડીયું જુઠાભાઈને આપ્યું. અને બીજું મીઠાભાઈને આપ્યું. વચલો ગભરૂં પોતે લઈને ચાલ્યો ગયો બે શેઠીઆઓ સ્વ મહત્વ ગુમાવી પસ્તાવો કરતા પોતાના ઘેર ગયા—

૬૭ ન્યાયોપાજીત ધન આ લોક પરલોક સંબંધી સુખની આશંસા રહિત, એટલે નિષ્કામ ભાવે દીધું હોય તો તે આત્મશક્તિનો આર્વિભાવ તથા વિકાસ કરવા સમર્થ બને છે,

જે કે દાન ધણા લોકો આપે છે પરંતુ ન્યાયોપાજીત ધનથી કે અન્યાયથી—અધર્મથી મેળવેલું છે તે તો દાનને દેનાર દાતા—અગર અતિશય જ્ઞાની બંને પણ ન્યાયથી—પ્રમાણિકાથી પ્રાપ્ત કરેલ હશે તો જરૂર આત્મ વિકાસમાં રીતસર મદદ કરશે અને અન્યાયથી મેળવેલ હશે તો અહંકાર અને મમતા હાજર થશે એટલે જે સત્ય લાભ મળવાનો હશે તે દુર્લભ બનશે માટે આત્મોન્નતિના ઇચ્છનાર ભાગ્યશાલીઓ ન્યાયથી યુક્ત પ્રાપ્ત કરેલ ધનાદિકતું દાન કરવું. કે જેથી ઉત્તરોત્તર સ્વપરની ઉન્નતિ સધાતી રહે બલે પછી ઓછામાં ઓછું દાન દેવાય ધન્યકુમારે તથા શાલીભદ્રે—અને ચંદન બાલાઓ

૧૬૨

આ. કીર્તિસાગરવસુરિ રચિત

મુનિમહારાજને તથા શ્રી મહાવીર સ્વામીને દાનમાં ફક્ત ખીર વહોરાવી તથા અડદના બાકળા વહોરાવ્યા હતા. પણ તે દાન આશંસા રહિત હતું તેથી તેમનો આત્મવિકાસ થયો અને સાથે સાથે તેની પાછળ ઋદ્ધિ-સમૃદ્ધિ આવી મલી તથા અંદન બાલા મોક્ષપદે ગયા તે પ્રભાવ નિષ્કામ દાનનો છે. દેવાનું દાન શુદ્ધ નિર્દોષ હતું અને અદ્ય કિંમતનું હતું છતાં સદલાવના અધિક હોવાથી અનન્ય લાભદાયક બન્યું. આબરૂ પ્રશંસા-મહત્તા ખાતર હીધેલુ દાન આત્મ શક્તિનો પ્રાદુર્ભાવ કરવામાં સમર્થ બનતું નથી. ભલે પછી કીંમતી દાન હોય પણ અહંકાર-મમતાને ખસેડી શકતું નથી તથા દાન લેનાર જે પાત્ર મળે તો આ ભવની ભાવઠ ભાગે ચિત્તમાં શાંતિ થાય. અને પુણ્યાનુબંધી પુણ્ય બંધાય એટલે મુઘા દાયી અને મુઘા જીવી મળવા જોઈએ આવા ભાવો આવા પાત્રો મળે તો તેો સોનું અને મુગંધીવાળું આવેો મેળાપ પણ ભાગ્યોદયે મળે છે.

દાન લેનારે પણ ગવેષણા કરવી જોઈએ કે આ દાન લેનારનું દ્રવ્ય નિર્દોષ છે કે સદોષી છે. ન્યાયથી મેળવેલ છે કે જેમ તેમ અન્યાય કરીને. આ મુજબ ગવેષણા કરનાર જે નિર્દોષ દ્રવ્ય લે તો બુદ્ધિમાં નિર્મલતા આવે છે અને તે કાયમ રહે. અને તેમાં વધારો થાય નહીતર જેવું તેવું લીધેલ હોય તો વિચારમાં વિકાર થયા સિવાય રહે નહી. અને થએલ વિકારો મનુષ્યોને પશુતામાં સ્થાપન કરે. માટે દાન લેનારે પણ દ્રવ્યની ગવેષણા કરવાની આવશ્યકતા જાણવી જોઈએ. ભલે પછી મુનિમહારાજ હોય કે સાધર્મિક બંધુ હોય. ગવેષણા

આંતર જ્યોતિ

૧૬૩

વિના કદાચ અન્યડાની થાય નહીં. પણ આજસુ પ્રમાદી બનાય છે. અને આત્મોન્નતિમાં વિવિધ વિધેનો ઉપસ્થિત થાય ગૃહસ્થ-પણ્યામાં વિપત્તિના પ્રસંગે સીદાતા છતાં શ્રાવકો અગર જૈનેતરે દાનદેનારના દ્રવ્યની ગવેષણા કરનાર હોય છે. ન્યાય નીતિથી મેળવેલુ દ્રવ્ય હોય તો લે નહીંતર પ્રાણી જાય તો પણ લે નહીં એવા પણ ભાગ્યશાલી હોય છે

સારી રીતે કેળવણી લઇને કોઈ એક માણસ યુદ્ધમાં જોડાયો. પરંતુ તેને યુદ્ધમાં શસ્ત્ર વાગવાથી તેનો એક પગ કપાઈ ગયો. તેના અધિકારીએ સાંજે કરીને તેના ઘેર મોકલ્યો. ઘરમાં પોતે એકલો હતો. કોઈ સ્વજન વર્ગમાં હતું નહીં. લાકડાનો પગ બનાવી જીવન નિર્વાહ માટે ઉદ્યમ કરતો કોઈ સીદાતો જાણી દ્રવ્યની મદદ કરે તો પ્રથમ ગવેષણા કરી ન્યાયથી મેળવેલ હોય તો તે મદદ લેતો. આમ કરતાં પાછો માંદો પડ્યો. એટલે ઉદ્યમ થઈ શક્યો નહીં. અને અધિક સીદાવા લાગ્યો. એક માણસ દયાની ખાતર તેને ખાવા પીવાનું દાવી આપતો. ત્યારે સીદાતો માણસ કહેતો કે જે તમો મને મદદ કરો છો. તે ન્યાયથી પ્રાપ્ત કરેલ ધનથીને ! મદદ કરનારે કહ્યું કે જાતમહેનતે જે કમાઈ આવે છે તેમાંથી નિષ્કામ ભાવે મદદ કરું છું. આ સાંભળી તે બહુરાજી થયો. અને આર્શિવાદ આપવા લાગ્યો કેટલોક સમય ગયા પછી એક સાહેબ ગાડીમાં એસી ત્યાં થઈને જઈ રહેલો છે તેણે આ ગામમાં વીસામો લીધો. ભેગા થએલ માણસોએ તે લૂલાં-અને માંદાની વાત કહી તેથી તે સાહેબ તે માંદાની પાસે ગયો. માંદાએ અધિકારીને જોળખ્યો. અધિકારી મદદ કરનારની વાત સાંભળી ઘણા ખુશી થયો અને

૧૬૪

આ. કીર્તિસાગરરસુરિ રચિત

જાત મહેનત કરીને મદદને કરનારને સોના મહોરો આપવા લાગ્યો. પણ તેણે લીધી નહીં. અને કહ્યું કે સોના મહોરો માટે મેં મદદ-સહકાર કર્યો નથી પરંતુ મારો ધર્મ ફરજ જાણીને મદદ કરી છે ત્યારે સાહેબે કહ્યું કે આ મદદના બદલા તરીકે આપતો નથી. પણ જાત મહેનતથી ધન પેદા કરીને નિષ્કામ ભાવે જે તમે સેવા બજાવી છે તેના શતાંશ ભાગે હું આપું છું અધિક લાભ પુણ્યોદય તમોને આ ભવમાં અને પરભવમાં આપશે કે જે લાભની આગળ આ જે આપું છું તે તુચ્છમાત્ર છે આ પ્રમાણે ત્યાં સોના મહોરો મુકી સીદ્ધતા સુભટને આશ્વાસન આપીને ચાલી નીકળ્યો. જે માણસોને તૃષ્ણા નથી તેઓને ઇચ્છાથી પણ અધિક મળે છે પણ જેઓને તૃષ્ણા-લોભ છે તેઓ ઇચ્છા મુજબ પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી. ઘણી જમીનવાળા સરદારે એક પટેલને જમીનના બે વીઘાનું ખેતર ખેડવા આપ્યું. પટેલે સારી રીતે ખાતર-ખેડ કરીને તે ખેતર તૈયાર કર્યું. ખેતરના એક ભાગમાં રીંગણના બીજ વાળ્યા, એટલે રીંગણા ઉત્પન્ન થયા તેમાંથી બે ત્રણ સુંદર રીંગણાને લઈ સરદારને પ્રેમ સહિત ભેટ તરીકે મૂક્યા. ઉદાર વૃત્તિમાન સરદારે તેના પ્રેમની કિંમત જાણી ચાર-પાંચ સોનામહોરો તે પટેલની આપી. સરદારની ઉદારતા વિગેરેની અનુમોદના કરતો પટેલ પોતાના ઘેર આળ્યો. વારે વારે તેણે કરેલી પ્રશંશાને સાંભળી પાંડોશમાં રહેતા લોભી બીજા પટેલે વિચાર કર્યો કે બે ત્રણ રીંગણાના બદલે સરદારે ચારપાંચ સોનામહોરો આપી તો હું એક નાનો વાછરડો ભેટ તરીકે આપું તો મને સો બસો મહોરો આપશે આમ ધારીને

આંતર જ્યોતિ

૧૬૫

નાનો વાછરડો લઈ લોભી પટેલ સરદાર પાસે આવ્યો. સરદાર આ લોભીને સારી રીતે ઝાળખે છે કે મહોરો આપ્યાની વાત સાંભળી આ ભાઈ પણ અધિક લેવાની લાલચે આવેલ છે. આ લોભી પટેલે સરદારને કહ્યું કે આ વાછરડો ભેટ તરીકે સ્વીકારી મારા ઉપર મહેરબાની કરો સરદારે ના કહ્યું છતાં, કરગરીને કહેવા લાગ્યો મારા ગરીબની આટલી ભેટ અવશ્ય સ્વીકારો તો મને બહુ આનંદ થાય. સરદારે તેના સોના મહોરો લેવાના વિચારો બાણી લીધા. અને દેખાદેખીથી અધિક ધન મળવાની અભિલાષાએ આવેલ છે, અને વાછરડાની ભેટ ધરીશ તો પેલા પટેલ કરતાં વધારે સોના મહોરો આપશે આમ ધારી સાધન સંપન્ન અને ધનાઢય હોવા છતાં પણ લોભની ખાતર આવ્યો છે. આમ વિચારીને કહ્યું કે તમારી ઘણી આજીજી છે તો તમારી ભાવના મુજબ ભેટ આપવી જોઈએ. આમ કહીને જે નિસ્પૃહ પટેલે રીંગણા પ્રેમ સહિત આપ્યા હતા તે આ લોભીને આપ્યા અને કહ્યું કે ભેટના બદલે રીંગણા લઈને સ્વગૃહે જાઓ લોભી જ'ખવાણો થયો. કાંઈ પણ યોદ્યા વિના પોતાને ઘેર આવ્યો. આ પ્રમાણે કાંઈ પણ સ્પૃહા સિવાય ભક્તિ સેવા કરનારને ઈચ્છા કરતાં અધિક પ્રાપ્ત થાય છે અને સાંસારિક પદાર્થોની સ્પૃહા રાખીને સેવા ભક્તિ પૂર્વક ભેટ ધરનારને રીંગણા જેવી મામુલી ચીજ મળે છે. દુન્યવી પદાર્થોની ઈચ્છા-આશા-તૃષ્ણા રાખીને પ્રભુની ભક્તિ-વિગેરે કરનારને દુન્યવી તુચ્છ-સૂચુ વિનાશી વસ્તુઓ મળે ત્યારે નિસ્પૃહ ભાગ્યશાલીને એવી વસ્તુઓ પ્રાપ્ત થાય કે આધિ-વ્યાધિ-વિડંબનાદિકલે

૧૬૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

હકાવનાર તેમજ પરભવમાં સાથે આવનાર વસ્તુઓ મળે છે. માટે સદ્વિચાર-અને વિવેક સાથે પ્રભુ-ગુરૂની ભક્તિ સેવી. અને આજ્ઞાને ધારણ કરી આશંસાને દૂર કરીને સાથે ને સાથે રહે. કદાપિ દૂર ખસે નહીં તેવી વસ્તુઓ મેળવો- સંપન્ન અને સાહ્યબીથી ભરપુર માણસો ધનાદિકના નશામાં અડકડ રહેતા એમ પોતાના મનમાં માને છે અમો ગુણવાન. અને સુખી છીએ. અને ક્ષમા-નમ્રતા સરલતા તથા સંતોષાધિક ગુણોવાળા બીચારા દુઃખી છે. તેથી નમ્રતા-સરલતા ધારીને વ્યવહારિક કાર્યો કરે છે.

આ પ્રમાણે માન્યતાને ધારણ કરીને નમ્રતા વિગેરે સદ્ગુણોને ધારણ કરનાર ભાગ્યશાલીઓને હલકા અને તુચ્છ માનતા હોવાથી તેઓમાં સદ્ગુણો કયાંથી આવે ! તે અડકડ અને અભિમાની પાસેથી જ્યારે સાહ્યબી ખસી જાય છે ત્યારે તેઓની આંખો ઉઘટે છે, કે સદ્ગુણીઓને હલકા અને તુચ્છ માન્યા તો મારી અવસ્થા હલકી અને તુચ્છ થઈ જાનીઓ કહે છે કે ક્ષમા-નમ્રતા-સરલતા વિગેરે સદ્ગુણોને ધારણ કરનારને હલકા-તુચ્છ માનો નહીં પણ તેઓનું સન્માદિક કરીને અનુમોદના-પ્રશંસા કરી તેવા ગુણોને મેળવવા માટે પ્રયત્ની બનો કે અશુભોદયે કદાચિત્ સાહ્યબી વિગેરે ખસી જાય તો પણ દીનતા-હીનતા ભાસે નહીં. અને સદ્ગુણોમાં પૂર્ણ શ્રદ્ધા લાભે દુન્યવી સાહ્યબી તે સાચી નથી પણ બનાવટી છે. સત્ય સાહ્યબી તો સદ્ગુણોમાં સમાવેલ છે. સદ્ગુણોને તુચ્છ માનનાર પોતે તુચ્છ બને છે. માટે ધનાદિકની સાહ્યબીમાં આસક્ત બની અડકડ અભિમાની બનો નહીં. પણ

આંતર ન્યોતિ

૧૬૭

સાથે સાથે સદ્ગુણોને મેળવવા માટે પ્રયાસ કરો તોજ તમારો અહંકાર સ્વાર્થકતા ધારણ કરશે. “બાપ અને દીકરો પોતાના ક્ષેત્રમાં પાકેલી જીર જોવાને ગયા. તેમાં કેટલાક કણસલાં નીચા નમી ગએલ છે. અને કેટલાક અચ્છડ ઉભાં રહેલ છે. તે દેખીને દીકરો પીતાને કહે છે. કે આ બીચારા નમી ગએલા કણસલાં હલકા લાગે છે. અને ઉભા રહેલાને પગે લાગતા હોયની શું એમ માલુમ પડે છે. માટે ગરીબ જેવાં દેખાય છે. તેના પીતાએ કહ્યું-દીકરો ? તારું માનવું ભૂલ ભરેલું છે. જે નમી ગએલા છે. અને નમી રહેલા છે. તે માલ વિનાના નથી. પણ માલવાળા છે. તેથી નમી પડેલા છે સદ્ગુણીઓને એવો સ્વભાવ હોય છે કે નમ્રતા વિગેરેનો ત્યાગ કરતા નથી. અને જે અચ્છડ ઉભા રહેલા છે તે અહંકારી-અભિમાની પુરૂષની માફક માલવિના ગુણ વિહીન છે. તેમાં માલ કે સદ્ગુણ હોતો નથી. હે પુત્ર તારે જો સદ્ગુણી બનવું હોય તો ક્ષમા નમ્રતા વિગેરે ગુણોને ધારણ કરજે પણ અચ્છડ અભિમાની બનીશ નહીં.

૬૮ દુ-ચવી કલાઓ શિખવા માટે એકાગ્રતા રીતસર રાખવી પડે છે. તો આત્મકલા-જ્ઞાન માટે એકાગ્રતા સ્થિરતા માનસિક વૃત્તિની કરવી પડે તેમાં નવાઈ નથી.

એકાગ્રતા ધારણ કરીને સ્વાધીન કરેલી કલાની કહર, મહારાજ-શેઠીયા શ્રીમંતો કરે કે નહીં કરે પણ આત્મિક જ્ઞાનની કલા તો એવા પ્રકારની છે. કે ત્યાં બલાબલા માનવીઓ નમી પડીને પ્રશંસા કરે છે. અને આત્મજ્ઞાનમાં રસ લેતાં રહે છે. માટે દુ-ચવી કલાઓની સાથે

૧૬૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

આત્મજ્ઞાનની કલાઓ શીખવાની પણ આવશ્યકતા છે. એક માણસે સ્વભૂવિકાર્યે વિવિધ કલાઓ સ્થિરતાને ધારણ કરીને શીખી તે કલાઓ પકી એક કલા. એવી શીખી કે તે દેખીને રાજ-મહારાજ વિગેરે ખુશી થઈ ઇંટ ઇંટનામ આપે છે. આ કલાવાને એક રાજ પાસે જઈ પોતાની કલા દેખાડવા માટે આજીજી કરી. સભ્યોની સાથે રાજ તેની કલા જોવા લાગ્યો. તેણે બીજાની નરમ કરેલાં વટાણાનો પ્યાલો પોતાના હાથમાં લીધો અને એક માણસને સોયો હાથમાં આપીને દૂર ઉભો રાખ્યો. ત્યાર પછી એકાગ્રતા પૂર્વક એવી ચાલાકીથી વટાણાના ઢાણા સોયો ઉપર નાંખે છે. કે ઢાણા સોય ઉપર લાગી જાય છે નીચે પડતા નથી આ પ્રમાણે દેખી રાજએ કહ્યું કે ઉદર ભરવાની કળા એકાગ્રતા રાખીને શોખી એથી કરીને, સંકટો આધિ-વ્યાધિ ખસવાથી નથી. માટે જેવી સ્થિરતા રાખીને દુન્યવી કલાઓ શીખવામાં આવી તેવી એકાગ્રતા રાખીને આત્મહિત-કલ્યાણની કલા શીખવાની ખાસ જરૂર છે દુન્યવી કલામાં સર્વસ્વ આવી મળતું નથી. જે કાંઈ ઉદર નિવૌહપુરતું મળે છે તે પણ પાપોદયે ખસી જાય છે માટે હવે આત્મહિતની કલા શીખવા માટે એકાગ્રતા રાખી સિદ્ધ ચક્રની આરાધના કર. જેથી ઉત્તરોત્તર દ્રવ્ય અને ભાવથી સાધન સામગ્રી-તથા સાહ્યથી મળવા પૂર્વક વિનય-વિવેક-પ્રસન્નમન-મહત્તા તથા-મોક્ષમાર્ગ આવી મળે અને પુનઃ પુનઃ જન્મ મરણની વિડંબનાઓ દૂર ખસે આ પ્રમાણે સત્ય શાંતિનો માર્ગ દેખાડ્યો. અને ઉપદેશોના માર્ગે ગમન

આંતર જ્યોતિ

૧૬૯

કરવાથી સ્થિરતા રાખવાથી દરેક બાબતે નિશ્ચિંત બની આત્મ સ્વરૂપની ઝોળખાણ કરી સહગતિનું ભાજન બન્યો. આત્મજ્ઞાનની કલામાં સર્વે કલાઓ સમાય છે ઉઠર નિર્વાહ-પરિવાર વિગેરેના પોષણમાં આ દુન્યવી કળા શીખવી તે ઠીક છે પરંતુ જ્યાં સુધી આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિની વિડંબના-ઓને દૂર કરવાની શીખ્યા નહિ ત્યાં સુધી તે સર્વ કળા વૃથા છે દુન્યવી કલાબાજીમાં સંસારનું પરિભ્રમણ છે અને આત્માની કલાબાજીમાં સાંસારિક રખડપટ્ટીને નિવારવાની શક્તિ છે તેમાં અનંત સુખ આપવાનાં પણ તાકાત રહેલી છે. માટે દેખાદેખીમાં પડો નહી. વિવેક લાવી આત્મ કલ્યાણની કલાઓને શીખો. આત્મજ્ઞાનની કલામાં જીવન મુક્ત બનાય છે ત્યારે દુન્યવી કલામાં વિષયાસક્ત બનાય છે. તેથી ચિન્તાઓનો વ્યાધિઓનો તથા વિવધ સંકટોનો આરો આવતો નથી. જેઓ વિચારક અને વિવેકી હોય છે તે દુન્યવી કલામાં આસક્ત બનતા નથી. પણ તેઓથી નિર્લેપ રહીને આત્મ કલ્યાણની કલામાં આસક્ત બને છે.

૬૯ ઉદ્દમ વિનાના આજસુ અને પ્રમાદી મનુષ્યો મહેનત કરી બુદ્ધિ દ્વારા સાધન સંપન્ન થયેલ હોય તેઓના ઉપર ઇતરાજીને ધારણ કરીને અદે-
ખાઈ કર્યા કરે છે

તેઓ અન્યજનોને કહે છે કે અરે તમે જુઓ તો ખરા કે મારા પિતાના ગુમાસ્તાઓ કેવા લીલા પીળા થઈને ફરે છે અને લહેર કરી રહેલ છે તે વખતે આજસુ પુત્રના વચનો સાંભળી કોઈ કહે છે કે તારા પિતાના તે નોકરો

૧૭૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

તથા ગુમાસ્તા હતા તે વાત સાચી. પણ તેઓ બુદ્ધિ પૂર્વક જાત મહેનત કરીને લીલાપીળા થઈને લહેર મારે છે તેમાં તું શા માટે અદેખાઈ કરે છે તેં તો તારા પિતાના ગુજરી ગયા પછી તેમણે ઉપાર્જન કરેલી મિલકત વડે તાગડધીન્ના કરી અને ઉદમ કર્યા સિવાય બેઠા બેઠા લહેર કરી અને બેઠા બેઠા ખાધુ, આવક વિના તો મ્હોટા ભંડારો મોજમજામાં ખતમ થાય છે અને જ્યાં મોજમજા કરવામાં જ આનંદ પડવા લાગ્યો ત્યાં આજસ-નિન્દા-વિકથા વગેરે પ્રમાદોને આવવાનો અવકાશ મળે છે આવેલા તે પ્રમાદો ખસેડવા દુઃશક્ય અને છે તેજ પ્રમાદી મનુષ્યોની ઘરબાદી-પાયમાલી કરવામાં બાકી રાખતા નથી. તે પ્રમાણે તમોએ પણ આજસુ અને પ્રમાદી બની સર્વસ્વ ગુમાવ્યું હજી પણ હાથમાં બાજી છે અને થતી અને થએલી ઘરબાદી અને પાયમાલીની ખબર પડતી હોય તો ઉઠો જાગ્રત બનો, આજસ-પ્રમાદનો ત્યાગ કરી જાત મહેનત કરો બુદ્ધિ તો મળેલી છે પણ તેનો ઉપયોગ મોજમજામાં કરવામાં અને બેઠા બેઠા ખાવામાં કર્યો તેથી આવી દશા આવી મળેલી છે. તમે પણ ઉદમ કરશો તો ઘરબાદી-પાયમાલી દૂર ખસશે અને આજસ-પ્રમાદ પણ ખસી જશે પુણ્ય અને પૈસો પ્રાયઃજાત મહેનત કરવાથી મળી રહે છે પણ આજસુ પ્રમાદી પાસે રહેતો નથી. પુણ્ય ખતમ થયા પછી પ્રાણીઓને દુઃખદાયક દશા અવસ્થા ઉપસ્થિત થાય છે.

માટે પુણ્યશાલીઓને તેમ પૈસાદારોને જાત મહેનતની જરૂર રહે છે. કાંઈ અદેખાઈ કરવાથી કે આજસુ બનવાથી

આંતર જ્યોતિ

૧૭૧

પુણ્ય કે પૈસો આવી મળતો નથી. મહોટા વિદ્વાનો પણ જાતે પોતાના શિષ્યોને લખાવે નહીં. તથા અનુયાયીઓની ઉપેક્ષા રાખે. અને ગામ ગપાટામાં પડે તો તેમની વિદ્વત્તા કટાઈ જાય છે. અર્થાત્ રહેતી નથી. ત્યારે વિદ્વાન બનેલા અન્યજનોને અભ્યાસ કરાવે તો વિદ્વત્તામાં વધારો થાય છે. અને સદા સ્મરણુ રહ્યા કરે છે. અરે મહોટા ધનુર્ધરો થએલા, પ્રમાદી બની અન્યોને તે વિદ્યા શીખડાવે નહીં તો તથા તેનો અભ્યાસ રાખે નહીં તો લક્ષ્યને વીંધી શકે નહીં. અને જો વિંધવા જાય તો હાંસી પાત્ર બને. અરે ગુરુમહારાજ પાસેથી લીધેલ નવકારાદિક મંત્રો પણ તેઓનું સ્મરણુ કર્યા સિવાય ક્ષીબૂત થતાં નથી, આ શરીર પણ જાત મહેનત સિવાય શિથિલ બને છે, ધાર્યા પ્રમાણે કામ આપી શકતું નથી. અને વિવિધ વ્યાધિઓનું નિવાસનું સ્થાન બને છે. અને સહજ એવા નિમિત્તો મળતાં પડી જતાં વિલંબ થતો નથી. તેથી શાસ્ત્રકારોએ પુરૂષાર્થને પ્રધાન કહ્યો છે. પુરૂષાર્થથી ચીકણા કર્મો પણ રહી શકતા નથી અને આત્મવિકાસ સધાતો રહે છે.

એક જમીનદારનેા પુત્ર, તેના પિતાના મરણુ પછી ઘણો આગસુ અને પ્રમાદી બનેલ હોવાથી સારી જમીન હોતે પણ લીખારી દશા લોગવી રહેલ હતો. અને જમીનમાં ઉગેલા બાવળીઆ પાસે ખૂમો પાડવા કરતો અરે પ્રલો ! તેં આવી દશા મારી કરી. મારા માતપિતા ઉપર તમારી મહેરબાની હતી. મારા ઉપર નથી, મેં શો અપરાધ કર્યો કે તમોએ આવી દશા કરી પ્રલો ? હવે તો કૃપા કરો. મહારા પિતા જેવી સાદાળી આપો. આ પ્રમાણે પુનઃપુનઃ પોકારો કરતો

૧૭૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

હતો તેવામાં તેના પિતાનો સાથી અનાજનું ગાડું ભરીને તે માર્ગે થઈને જતો હતો તેના પર ચીડાઈને કહેવા લાગ્યો.

અનાજનું ગાડું ભરીને જનાર કોળી હતો તેથી કહ્યું કે-અલ્યા-ગાડા કેટલાં લઈ ગયો.' તેના પિતાના સાથી કોળીએ કહ્યું કે. તું શા માટે અદેખાઈ કરે છે જમીન તો તારી પાસે સારા પ્રમાણમાં છે. અને અનાજ પણ ઘણું પાકી શકે એમ છે. જાત મહેનત કરીને મહેનત કરતો નથી. આજસુ થઈને આજોટયા કરે છે અને પ્રભુના ઉપર દોષ મૂકે છે. મારી ઉપર પણ અદેખાઈ કરે છે તું આજસનો ત્યાગ કરી મારી માફક મહેનત કરે તો તું પણ ગાડા ગાડા ભરીને અનાજ પકવી શકે, આવી દશા રહે નહીં.' આ પ્રમાણે કહીને પેલો કોળી ચાલતો થયો તેના કહેવાથી જમીનદારના પુત્રને ચાનક ચઠી. જાત મહેનત કરી ખેતી કરવા લાગ્યો તે સુખી થયો.

આ પ્રમાણે દરેક મનુષ્યોમાં પુણ્યોપાર્જન કરવાની તાકાત હોય છે, પણ મોજમજામાં અને આજસમાં તે શક્તિનો આવિર્ભાવ કરી શકતો નથી તેથી ભવિષ્યમાં દુઃખદ પરિસ્થિતિ ઉપસ્થિત થાય છે પારકા તમારું કેટલું અને ક્યાં સુધી કામ કરી આપશે ? જ્યાં સુધી પુણ્ય-અને પૈસો છે ત્યાં સુધી, પણ પુરૂષાર્થ-કે જાત મહેનત તો સદાય અંબંધ ધરાવતી હોવાથી કામ કરવામાં સમર્થ છે પુણ્ય-તથા પૈસો ન હોય તો મેળવી આપે છે. જગતને આશ્ચર્ય પમાડે છે. અહિંસાનું પાલન સ્વામી ભાઈએ પર વાતસદય-તથા ક્ષમા-પના કરવી. અને તપસ્ચા કરવી વિગેરે જાત મહેનત-

આંતર ન્યૈતિ

૧૭૩

પુરુષાર્થ કર્યા વિના બનવું. અશક્ય છે અને અરિહંત-
સિદ્ધ-આચાર્ય-ઉપાધ્યાય સાધુ-મુનિવર્ય બનવું તે પણ
બલત મહેનત વિના ક્યાંથી બને ? પહેલા-બીજા આરાના
મુગલિકોને માગણી મુજબ કલ્પવૃક્ષો ઇષ્ટ વસ્તુઓને અર્પણ
કરતા હોવાથી બલત મહેનત તેમને હોતી નથી તેથી સર્વ
સામગ્રી સંસાર સુખની હોવા છતાં પણ ધર્મની આરાધના કર-
વામાં બે નશીબ છે-મોક્ષે જતા નથી—

૭૦ ગુણકર્મોના આધારે જગતની વિચિત્રતા છે. તેથી
બુદ્ધા બુદ્ધા પ્રકારના પ્રાણીઓ દૃષ્ટિગોચર થાય છે.

પ્રાણીઓના ગુણ કર્મો શુભ કોટીના હોય તો ઉચ્ચ શ્રેષ્ઠ
ગતિ પામે છે. અને અશુભ હોય તો તેઓની ગતિ હલકી
કોટીની હોય છે આવી જગતના પ્રાણીઓની વિચિત્રતા
હોવાથી કેટલાક મનુષ્યોને અચંબો થાય છે. જેઓની માન્યતા
ઓવી હોય છે સમગ્ર સૃષ્ટિ બ્રહ્માએ ઉત્પન્ન કરી તેઓ
બ્રહ્માને ઉપાલંબ-કપકો આપવા મંડી પડે છે કે હે બ્રહ્મા
તમોએ મોટી ભૂલ કરી. કે જે લાયક હોય યોગ્યતા ધરા-
વતા હોય તેઓને યોગ્ય વસ્તુ નહિ આપતા શોકાતુર બનાવી
નાખુશ કર્યા અને જે યોગ્યતા ધરાવતા નથી તેઓ યોગ્ય
વસ્તુ આપી ખુશી કર્યા તમારામાં ક્યાં ન્યાય છે ? તમો
સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરતાં ભૂલ ભૂલામણીમાં પડ્યા. આ સમાજે અજ્ઞા-
નથી બોલ્યા કરે છે તેઓએ બાણવું જોઈએ કે બ્રહ્માએ
સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરી નથી પણ કર્મો અને ગુણોના આધારે
જગતની-પ્રાણીઓની વિવિધતા-વિચિત્રતા થઈ છે ભલે
પછી ઉચ્ચ કોટીના હોય કે હલકી કોટીના હોય તેમાં બ્રહ્મા

૨૭૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કે પ્રભુ શું કરે? સ્વભાવે બન્યા કરે છે આ પ્રમાણે વિચાર કરે તો સમાધાન થાય.

એક બ્રહ્માનો ભક્ત મુસાફરી કરવા ગમન કરી રહેલો છે થાક લાગવાથી એક કોઠીના ઝાડ નીચે બેઠો. આ વૃક્ષના ઉપર કોળાની વેલડીમાં લાગેલા કોળાને દેખી તથા કોઠી ઉપર રહેલા કોઠાને દેખી બ્રહ્માને ઠપકો આપવા લાગ્યો કે આ મોટા કોઠીના વૃક્ષને નાના ફલો આપ્યા. તથા સામે રહેલા વડને પણ તદ્દન નાના અને હલકા ફળ આપ્યા અને તેઓના ઉપર રહેલી વેલડીને મોટા ફલ તરીકે કોળા દીધા. તેને નાના ફળ આપવા બેઠાએ અને મોટા આ વૃક્ષોને મોટા ફલો આપવા બેઠાએ આ ભીંત જેવી મોટી ભૂલ હે બ્રહ્મા તમે કરી છો મારામાં જગતને-સૃષ્ટિને બનાવવાની તાકાત હોત તો આવી ભૂલો હું કરત નહીં આ પ્રમાણે બોલી રહ્યો છે. તેટલામાં વાવાઝોડું થયું તેથી બે ત્રણ કોઠા બોલનાર ઠપકો આપનારના માથા ઉપર બરોબર પડી વાગ્યું અને નસ્કોરામાં વાગવાથી નસ્કોરી કુટી અને લોહી નીકળવાથી ઘણી પીડા થઈ તેથી કંટાળીને વડના વૃક્ષ નીચે બેઠો ત્યાં પણ વડના ટેટા મસ્તક ઉપર પડવા લાગ્યા. ત્યારે ખાલ આવ્યો કે, બ્રહ્મા કહો કે કર્મો કહો તેઓએ બરોબર કયું છે. બે કોઠીના નાના ફળોથી આટલી પીડા થઈ તો મોટા કોળા જેવાં ફળો હોત અને તે માથા ઉપર પડ્યા હોત તો માથું કુટી જાય. જીવતો રહેત નહી. આટલા તદ્દન નાના ફલોથી આટલી પીડા થઈ તો મોટા હોત તો પીડામાં બાકી રહેત નહી. માટે એમાં

આંતર જ્યોતિ

૧૯૫

બ્રહ્માનો અપરાધ નથી. પણ કર્મોનો છે. આ મુજબ જે બન્યા કરે છે. તે કર્મો આધારે બને છે. માટે અફસોસ કે સંતાપ કરવો તે વૃથા છે.

૭૧ જગતમાં વિવિધ નિમિત્તો મુખદાયી અને દુઃખ દાયી મળી આવે છે. તે વખતે કર્મવિકારોનો ખરોખર ખ્યાલ હોય તો મુંઝવણ થાય નહીં. તથા રોષ તોષ થણુ થાય નહીં.

જગતમાં સુગંધી પુષ્પો હોય છે અને નિર્ગંધ પુષ્પો હોય છે. સુગંધદાર પુષ્પોને દેખી માનવો ખુશી થાય અને ગ્રહણ કરે છે. ત્યારે સુગંધ વિનાના પુષ્પોને તેના સામું આદર ભાવથી દેખતા નથી. પરંતુ બ્યારે જરૂર પડે છે. ત્યારે તેવા પુષ્પોને પણ ગ્રહણ કરીને ખુશી થાય છે. માર્ગમાં ગમન કરતાં બાલક રડતો હોય ત્યારે ખીલેલાં બાવળ-કે બાવળના 'પુષ્પો તે બાળકોને ખુશ કરે છે. તે વખતે ચંપો ચંપેલી જીંઘ બાંધના પુષ્પો ક્યાંથી લાવે ? માટે ફરેક વસ્તુઓ તેમાં રહેલા ગુણો આધારે ગુણી છે. કોઈપણ પદાર્થ ગુણ રહિત નથી. આમ સમજી સમત્વ લાવી માનસિક ચિન્તાને નિવારી શાંત બનવું ઉચિત છે,

૭૨ 'સમકિત સાથે જેઓને વ્રત નિયમો હોતા નથી તેઓની વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિઓ નિર્મર્યાદિત હોવાથી અનેક અપરાધો તથા વિશ્વાસઘાત-ચોરી અસત્યાદિક બોલવામાં પાછા હડતા નથી.

ચોરી વિગેરે કરી નિર્દોષ બતાવવા માટે વિવિધ ચાલાકી કરે છે. તથા ઈષ્ટ પ્રભુના સોગન ખાઈને કરેલી ચોરી વિગેરેને

૧૭૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

હુપાવવા ખોટી સાક્ષીઓ પણ ઉપસ્થિત કરે છે, પરંતુ બ્યારે તેઓને બુદ્ધિમાન ન્યાયાધીશ બુદ્ધિના બલથી પકડી પાડે છે. ત્યારે વિલખા બની નીચું મુખ રાખી કરેલા અપરાધો કરેલી ચોરીને ખીન ઉપાયે એકરાર કરે છે. અને શિક્ષા પાત્ર બને છે. ત્યારે સમક્ષિત સાથે વ્રત નિયમાદિકને ધારણ કરનાર કોઈ દાતા દાન આપે તો પણ ગ્રહણ કરના નથી. કદાચિત ઘણો આગ્રહ કરીને કોઈ પૈસા વિગેરે આપે છે. તે બત મહેનત પૂર્વક પસીને ઉતારીને આપે છે કે ગમે ત્યાંથી લાવીને આપે છે. દાતા કહે કે બત મહેનત કરી મેળવલ ધનાદિકનું દાન-ભક્ષિત કરૂ છું તો લે અન્યથા કોઈ સોના-મહોરોને અર્પણ કરે તો પણ તેઓની સામે બેતો નથી. આવા ભાગ્યશાલીઓ સ્વરૂપનું કલ્યાણ સાધીને સદ્ગતિની સાથે અનુકરણીય બની પ્રશંસા બને છે.

એક ગામમાં ઈન્દ્ર અને ઓઘડ નામે બે મિત્રો હતા. વ્રત નિયમાદિનું પાલન કરતાં યાત્રા કરવાની ઈન્દ્રને અભિલાષા થઈ, ઓઘડને સ્વેચ્છા જણાવીને શુભ દિવસે પ્રયાણ કર્યું. ઓઘડ એક ગાઉ સુધી વળાવા ગયો. ગમનની વેલાયે ઓઘડે કહ્યું કે ઘરની ચિન્તા રાખીશ નહી. અને પાસે દર દાગીનાનું જોખમ રાખીશ નહી. આ પ્રમાણે મિત્રનું કથન સાંભળી ઈન્દ્રે કહ્યું કે મારા પાસે પાંચસો-સાતસોના દાગીના છે તે તને આપું છું. તે સાચવી રાખજે. યાત્રા કરીને આવીશ ત્યારે માગી લઈશ. લાવ ! ત્યારે એમ કહીને તેના દાગીના લઈને ઓઘડ પોતાને ઘેર આવ્યો. અને ઈન્દ્ર તીર્થ યાત્રા કરવા નીકળ્યો. નિર્ભય-ખેદ રહિત આનંદ પૂર્વક તીર્થયાત્રા કરીને

આંતર જ્યોતિ

૧૭૫

સ્વગૃહે આવી ઇન્દ્રે પોતાના મિત્ર ઝોઘડની પાસે જે આપેલા દાગીના હતા તે પાછા માગ્યા. ત્યારે ખરાબ દાનતવાળા ઝોઘડે કહ્યું કે, દાગીના કેવા અને તેની વાત કેવી ? ક્યારે આપ્યા છે અને તેની માગણી કરે છે યાત્રા કરીને ગળે પડવું તે વ્યાજબી કહેવાય ? તે દાગીના કેને આપ્યા છે ? અલ્યા બીજા કોઈને આપ્યા હશે ઘણા દિવસ થયા તેથી ભૂલા ગયો લાગે છે ઇન્દ્રે કહ્યું કે તું વળાવવા આવ્યો ત્યારે તનેજ આપ્યા છે બીજા કોઈને આપ્યા નથી. તેમજ ભૂલી ગયો નથી. મારો જીવન નિર્વાહ તે દાગીના ઉપર છે માટે ભલો થઈને તે દાગીના પાછા મને આપ. અને મિત્ર તરીકેની સાર્થકતા કર ! ઇન્દ્રે મધુર વચન દ્વારા સારી રીતે સમજાવ્યો છતાં તે ઝોઘડ માન્યો નહિ ત્યારે ફરીયાદીએ રાજ્ય પાસે જઈને વાત કરી. રાજ્યએ ન્યાયાધિકારીને તે “કેસ” સોંપ્યો. ન્યાયાધિકારીએ બેની જીજ્ઞાસી લીધી. ઝોઘડે કહ્યું કે ઇન્દ્ર પ્રભુના સોગન પૂર્વક મેં તેના દાગીના લીધા નથી. છતાં ઇન્દ્ર અસત્ય બોલી ખોટી સંતે ફજેલી કરે છે બીજા કોઈને આપ્યા હશે અને મારા ઉપર આરોપ મૂકે છે ન્યાયાધીશે- બે જીજ્ઞાસી જીજ્ઞાસી લીધી ત્યાર પછી કહ્યું કે કોઈ સાક્ષી છે ઇન્દ્રે કહ્યું કે માણસ તરીકે કોઈ સાક્ષી નથી. પણ જે કોઠીના વૃક્ષ નીચે રહીને ઝોઘડને દાગીના આપ્યા હતા. તે આડ સાક્ષી રૂપે છે. વાર ત્યારે તે કોઠીના આડની એક ડાળી લઈ આવ ? ડાળી લેવા ગયો અને ઘણી વાર લાગી ત્યારે ઝોઘડને અધિકારીએ કહ્યું કે ઘણો વખત લાગ્યે તું ખારીએ જો કે આવે છે કે નહિ ? ઝોઘડે કહ્યું કે તે વૃક્ષ તો ઘણું દૂર છે

૧૭૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

જલ્દી ક્યાંથી આવી શકે ? આ પ્રમાણે બોલવાથી તેની ચોરી પકડાઈ ગઈ-ચોર તરોડે બહાર થયો અને હાંસીપાત્ર બની ઈન્દ્રને દાગીના પાછા આપવા પડ્યા. વ્રતનિયમ બે તેને હોત તો આવી દશા થાત નહિ. અને હાંસીપાત્ર બનત નહીં. ૭૨ ક્રોધાતુર બનીને મારેલા કુહાડાનો ઘા વખત જતાં દવા કરવાથી પણ રૂઝાય છે. વચનનો મર્મલોદક કુખારનો ઘા રૂઝાતો નથી.

આ કહેવત કંઈક અંશે ઠીક છે. તે વચનના ઘા રૂઝાવાની દવા છે. નથીજ. એમ નથી. બે વિરોધી થએલની પાસે જઈને અંતઃકરણથી માફી માગે તો તેવો ઘા પણ રૂઝાય છે. પરંતુ તેમાં માણસાઈને હોય તો. જરૂર માફી આપે થએલ વિરોધ દૂર કરે પણ વિરોધી થયેલ અતિ ક્રૂરહોમ તો ક્ષમાપના કરતાં પણ ખમાવે નહીં તે બનવા બેગ છે પરંતુ માણસાઈ વાળા એતો માફી માગવા બૂલવું નહીં. અને તેની સાથે કાર્ય કરવામાં સાવધાની રાખવી.

કેઈ એક પ્રાદાણુ ઘણો દુઃખી હતો. આજીવિકા પૂરતું પણ ઘરમાં સાધન હતું નહીં. પત્ની પરિવાર, ધંધા માટે દરરોજ કપડો આપતા. ધંધો વ્યાપાર કરતાં પણ યથેચ્છ લાભ મળતો નહીં. તેથી કંટાળીને એક સિંહની શુક્રા પાસે આવ્યો. શુક્રા-માંથી સિંહ બહાર આવીને મારી નાખશે આવા વિચારથી નીકર બનીને બેઠો છે. તેવામાં દયા આવવાથી વ્યંતર દેવ. સિંહનું રૂપ ધારણ કરીને તે પ્રાદાણુની પાસે આવી કહેવા લાગ્યો. તું મહને દેખીને ભય પામતો નથી. તેથી તારાપર પ્રસન્ન થયેલ છું. તું પાછો ઘેર જા અને દરરોજ આ

આંતર જ્યોતિ

૧૭૬

સ્થળેથી જે સોના મહોરો દેખાય તે લઈને જીવન વ્યવહાર ચલાવજે, મરણ પામવાથી દુઃખ કષ્ટ ખસતા નથી. બ્રાહ્મણ આશીર્વાદ આપી સોના મહોરો લઈને સ્વઘેર આવ્યો. દરરોજ શુક્ર પાસેથી પણ અધિક સોના મહોરો મળવાથી સંપત્તિમાનુ જન્યો અને વ્યન્તર-સિંહની ઉપાસના કરતો હોવાથી ગાઠ પ્રીતિ થઈ એક વખત સ્વ પુત્રના લગ્ન પ્રસંગે આ સિંહને આમંત્રણ આપ્યું તમે આવશો તો મારી શોભા વધશે માટે જરૂર પધારો, સિંહે કહ્યું કે મારા આવવાથી ત્હારા સગા વહાલાં. તેમજ આવેલા બીજા માણસો ભય પામી નાશી જશે તેથી ત્હારી શોભા વધશે નહી. તેની તમો ચિન્તા રાખો નહી. તેઓને સારો રીતે સમજાવીશ. તમારે આવ્યા વિના ચાલશે નહી. તમારે આધારે તો અમો સર્વે સુખી થયા છીએ. માટે જરૂર મારી સાથે સિંહનું રૂપ ધારણ કરી પધારો. અતિ આશ્રહ હોવાથી આંતરદેવ સિંહનું રૂપ ધારણ કરી તે બ્રાહ્મણની સાથે તેના ઘેર આવ્યો. પણ તેને દેખી સ્વજન વર્ગ તથા અન્ય માણસો બીતિ લાગવાથી ભાગવા લાગ્યા, તેઓને નાસતા દેખી કહેવા લાગ્યો કે તમો શા માટે નાશો છો આ સિંહ તો કુતરા જેવો છે. ભાગવાની જરૂર નથી. તે સાંભળી સર્વે શાંતિ પામ્યા. પણ આ સિંહને બહુ લાગી આવ્યું. કે મને કુતરા જેવો બનાવ્યો અત્રે આવ્યો ન હત તો આવું મમ્ વેધક વચન સાંભલવાનો વખત આવત નહિ. હશે આવ્યા તો આવી જાયવું. આમ વિચારી મૌન ધારણ કરીને સ્વ શુક્રામાં આવ્યો. બીજે દિવસે જ્યારે સોનામહોરો લેવા માટે

૨૨૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત્

આદાણુ ગયો ત્યારે કહ્યું કે તારે પોતાને ઘેરથી કુહાડો લઈને આવ અને મારા માથામાં માર પછી સોનામહોરો લઈ બા, આદાણુ તે મુજબ કર્યું, પડેલો ઘા બે ચાર દિવસોમાં રૂઝાઈ ગયો ત્યારે તેને કહ્યું. કે તેં મારેલો કુહાડાનો ઘા અદ્વપદિવસમાં રૂઝાઈ ગયો. પણ હે આદાણુ ! તારા લગ્ન પ્રસંગે લેળા થએલ સ્વજનવર્ગમાં કુતરા તરીકે કહ્યો તે વચનનો ઘા કેમયે કરીને રૂઝાતો નથી. આદાણુ શરમનો માયો યોલી શક્યો નહી. અને પુનઃ પુનઃ માફી માગવા લાગ્યો મારી મહોટી ભૂલ થઈ છે હવે આવા વચનો યોલીશ નહી. એકવાર મહાન માફી આપે છે. જેવી પ્રથમ અવસ્થામાં દયા કરી અને સુખી સંપત્તિમાન બનાવ્યો. હવે અપરાધી ઉપકાર કરો. સિંહે ઉદાર વૃત્તિ હોવાથી માફી આપી. આ પ્રમાણે ઘાને રૂઝાવાની દવા-ઔષધિ છે તે પ્રમાણે વચનના જે ઘા હોય તેની પણ રૂઝાવાની દવા છે. અન્તઃકરણથી પુનઃ પુનઃ માફી માગે તો આ ઘા પણ રૂઝાય છે માટે શસ્ત્ર-દિકના ઘાની દવા કરો છો તે પ્રમાણે વચનના ઘાની દવા કરો.

૭૩ અજ્ઞાની માણુસોને કોઈ માણુસ આવીને જેમ તેમ યોલીને ભરમાવે ત્યારે વિચારનો ત્યાગ કરી અન્યજનોનો પ્રાણોનો નાશ કરી બેસે છે અગર મારામારી કરીને પોતે પણ પ્રાણોને જોખમમાં નાંખવા જેવી યોલીશતા કરી બેસે છે.

સાદી શહેરમાં એક વેપારીની દુકાને હબમની સ્ત્રી કોઈ વસ્તુ લેવા આવી અને વેપારી સાથે વાતચીત કરતી

આંતર ન્યોતિ

૧૮૧

હતી, અને વાત કરીને દુકાનની અંદર વેપારીના કથન મુજબ વસ્તુ લેવા ગઈ તે વખતે પાસેની દુકાને બેઠેલા સુતારે શંકા લાવી તપાસ ખરોખર કર્યા સિવાય તે સ્ત્રીના પતિ હબમને દુકાનમાં ગએલીની વાત કરી. તેથી તે હબમ કોધાતુર બની એકદમ આવીને વેપારીને અસ્રો લગાવી કાપી નાંખ્યો અને પોતાને ઘેર આવી તપાસ કર્યા સિવાય પોતાની સ્ત્રીનું નાક કાપી નાંખ્યું. બબરમાં કોલાહલ મચી રહ્યો. અને પોતે ક્રોધદારની પાસે હાજર થયો. આવા માણસો ઉદ્ભ્રામિત બનેલા હોવાથી અન્ય માણસોના કહ્યા મુજબ સાચુ માની અન્યના પ્રાણોનો નાશ કરે છે અને પોતે પોતાની પાયમાલી કરી બેસે છે માટે કોઈ અદેખો માણસ આવીને પોતાના ઘર સંબંધી આડું અવળું ભરમાવે અગર સંકટમાં નાંખવા બીજા માણસો સંબંધી અસત્ય બોલી આલાકી વાપરે ત્યારે ખરોખર તપાસ કરવાની જરૂર છે કારણ કે જગતમાં એવા માણસો છે કે અન્યજનોની સંપત્તિ સહન કરી શકતા નથી. અગર વેર વિરોધાદિકની વસુલાત કરવા માટે લાગ બેઠેને પોતે કાવા દાવા કરીને બીજાઓને પ્રાણોના બેખમમાં લાવી મૂકી છે માટે ખાસ તેવા પ્રસંગે કોધાતુર બનીને ઉતાવળું પગલું ભરવું ન બેઠેએ અને તપાસ કરી પછી જે કાર્ય કરવું હોય તે કરવું. તેથી વ્યાવહારિક કાર્યોમાં સુખશાંતિ રહે છે અન્યથા ડગલે ડગલે હાથલગીરી કરનાર મળી આવતા હોવાથી કોઈ પ્રકારની અનુકુલતા રહેતી નથી અને પ્રતિકુલતા ઉપસ્થિત થાય છે. સમયના બહુકાર ડાહ્યા માણસોની આગળ કોઈ આવી આવી બળતી વાત કહે અગર

૧૮૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

તે સિવાયની અન્ય વાત કહે તે વાતને ખરોખર સાંભળે પણ ભ્રમિત બની ગભરાય નહી. પણ ભીતિની સંભાવના હોય તો પ્રથમથી જ ચેતીને સાવધાન બને અને વખત મુજબ વર્તે તોજ જનન-માલતું રક્ષણ કરી શકે. માનો કે ભયનો પ્રસંગ આવ્યો તે વખતે ગભરાયતો કાંઈ મુજે નહી.

શ્રી સંખલપુરના દેરાસરમાં બહાવટીઆ ચોરો ધાડ પાડીને દાગીના વિગેરે ચોરીને તેના પાસે ગામમાં તે ચોરો ધાડ પાડવા ગયા તે વખતે ગામના લોકો ગભરાવા લાગ્યા. જેમ તેમ ભાગવા લાગ્યા. એક ઘરમાં સઘવા બાઈને ખબર પડી અને પાડોશીએ પ્રભુ ચેતવણી આપી ત્યારે આ સઘવા બાઈ નિર્ભય બની સાવધાન થઈને પોતાના હાથમાંથી બલૈયા-ચૂડી કાઢી નાંખી જેમ કેઈ વિધવા બાઈ હોય તેમ ખુણામાં બેસી માળા ગણવા લાગી. પોતાના પતિને કહ્યું કે તમે બહાર ચાલ્યા જાઓ તે પણ ચાલ્યો ગયો એટલામાં પૈસા-દારતું આ ઘર હશે તેમ જાણી ધાડપાડુઓ પહેલાં જ આ ઘરમાં પેઠયા. બાઈએ કહ્યું કે હાલમાં હું વિધવા છું બે ત્રણ મહિનાથી ખુણામાં બેસી માળા ગણ્યા કરું છું ધાડ-પાડુએ ફૂટેલાં અને આગળ પહેલાં હાંદલા દેખી અને વિધવાને દેખી કહ્યું કે પ્રથમ જ આવા ઘરમાં આપણે કયાં આવ્યા. અપશુકન થયા આમ જાણી તે ઘરમાંથી બહાર ગયા અને જે ગભરાયા અને સમય સૂચકતા જેઓએ વાપરી નહી. તેઓએ માર ખાધો અને લૂંટાયા તે અધિક. માટે તેવા પ્રસંગે ગભરાવું નહી. અને સમયને ઝોળખી સાવધાની રાખવી કે જેથી હિત સધાય છે મરણ વખતે પણ જે ગભ-

આંતર જ્યોતિ

૧૮૭

રાતા નથી અને નિર્ભય બની ઇષ્ટદેવનું ધ્યાન ધરે છે તેઓ લૂંટાતા નથી. અને સદ્ગતિને પામી સુખ સામગ્રીના સ્વામી બને છે.

ગુણવાન પુત્ર પ્રથમ માતૃપિતાનો વિનય કરવા પૂર્વક દરરોજ પગે લાગી આર્થીવાદ મેળવે છે તેથી પાઠશાળામાં નિશાળમાં જતાં શિક્ષકનો વિનય કરવા સમર્થ બને છે તેજ આળક બ્યારે દેરાસર-જિનમંદિરે જાય ત્યારે તથા સદ્ગુરુ પાસે જાય ત્યારે રીતસર વિનય કરી સકે છે. આ પ્રમાણે માતૃપિતાનો શિક્ષકનો તથા દેવગુરુનો વિનય કરતાં તેનામાં એટલે આળકમાં વિવેકાદિ ગુણોનો નિવાસ થાય છે. વિવેકાદિ ગુણોના આધારે આત્મોન્નતિમાં તે આગળ વધે છે. માટે આત્મવિકાસના અર્થીઓએ મહોટા થએલ હોય તો પણ વિનયાદિ ગુણોને ભૂલવા ભેદએ નહી. કે જેથી વ્યાવહારિક કાર્યોમાં વિષય કષાયાદિકના વિચારે અને વિકારે અધિક પ્રમાણમાં જોર પકડે નહી. અને વ્યવહારમાં મલોનતા આવે નહી માટે વિનયની જરૂર છે એક એવી કથા સંભળાય છે. કે શંકર-પાર્વતીની પાસે તેમના પુત્રો ગણપતિ અને સ્કંધ કાર્તિકેય બેઠેલા છે, તે અરસામાં કોઈ એક ભકતે અમરકલ ભેટ તરીકે મૂક્યું ગણપતિએ અને બીજા પુત્ર, સ્કંધે તે અમૃતકલની માગણી કરી. ત્યારે પાર્વતીજીએ કહ્યું કે જે પુત્ર પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા પૂર્વક અડસઠ તીર્થોની યાત્રા કરી આવે તેને આ કલ આપવામાં આવશે. કાર્તિકેય જે પુત્ર હતો તે માતૃપિતાનો વિનય-પગે લાગ્યા સિવાય પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા કરવા નિકળ્યો. ત્યારે વિનયશાલી ગણપતિ પ્રદક્ષિણા કરવા

ગયા નહી. અને માતૃપિતાને વિનય પૂર્વક પાયે લાગી તેમની પ્રદક્ષિણા ત્રણવાર કરી. તેથી અધિક ખૂંટી થઇને તે અમૃત-ફલ ગણપતિને અર્પણ કર્યું સ્કંધ, સારી પૃથ્વીની પ્રદક્ષિણા તથા તીર્થોની યાત્રા કરીને આવ્યો. અને ફલની માગણી કરી પાર્વતીએ કહ્યું કે તારા પહેલા ગણપતિ આવ્યા. તેથી તેને ફલ આપ્યું છે. તેણે કહ્યું કે મોટાભાઈ તો એસી રહ્યા છે. ગયા નથી. પાર્વતીએ કહ્યું કે તેણે વિનય પૂર્વક પાયે લાગી અમારી પ્રદક્ષિણા કરી છે. માતૃપિતાને વિનય સહિત પગે લાગી ત્રણ વાર જે વિનયશાલી પ્રદક્ષિણા કરે છે તેમાં પૃથ્વીની તથા તીર્થની પ્રદક્ષિણા સમાય છે, તેં ફક્ત ફલની અભિલાષાએ વિનય તથા પાયે લાગ્યા વિના પૃથ્વી વિગેરેની પ્રદક્ષિણા કરી પણ વિનય કરવો જોઈએ તે કયો નહી. અને ગણપતિએ કયો તેથી જ ફલ તેને આપવામાં આવેલ છે. માટે પ્રથમ વિનયાદિ ગુણોને શીખવા જોઈએ. ફલ તો તેની પાછળ જરૂર મળે છે. પરમ પ્રભુ તીર્થ કર ભગવાને શ્રીઉત્તરાધ્યયન સૂત્રમાં વિનયધર્મને પ્રથમ ઉપદેશ આપ્યો છે. કે સર્વ ગુણોમાં વિનયગુણની પ્રધાનતા છે. વિનય વિના ગુણો આવી શકતા નથી. તેમજ શોભાસ્પદ બનતા નથી. માટે અહંકાર-અદે-ખાઈને ત્યાગ કરીને વિનયમાં તત્પર થાઓ. તમોને અનુભવ પણ છે કે વિનયશાલી પુત્રાદિક અને શિષ્ય વિગેરે ધનાદિક તથા જ્ઞાનાદિકને પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યશાલી બને છે. પણ જે અહંકારને અભિમાની હોય છે તેને મળતું નથી. અરે વિન-યાદિ કરવાથી વિરોધી કે જે વૈરી છે તે પણ વૈર વિરોધા-દિકને ત્યાગ કરી શાંતિ પકડે છે. અને મિત્રાચારિ રાખે છે

આંતર જ્યેતિ

૧૮૫

જે માનવો વિનયાદિકને ધારણ કરતા નથી તેના જે વિરોધી હોય નહી તે પણ વિરોધી બને છે. અને અંટસ રાખીને કોઈ પ્રસંગે જોખમમાં ઉતારે છે. પ્રતિકુલતા ધારણ કરીને નુકશાની કરી બેસે છે. એટલે જે ધનાદિક હોય છે. તેને ગુમાવવાનો વખત આવી લાગે છે. તથા વિષય કષાયના આધારે ઉત્પન્ન થએલી અદેખાઈ પણ બસતી નથી. તેથી જીવન પર્યંત શાંતિ રહેતી નથી. તો પછી આત્મોન્નતિ કયાંથી સધાય, માટે કોઈ કોધાતુર બની જેમ તેમ બોલે તો પણ વિનય વિવેકને ધારણ કરવો પણ ભૂલવો નહી. એકદમ તેના સામે થવું નહી. એકદમ તેના સામે બોલવું નહી. આ શાંતિને પ્રાપ્ત કરવાનું સત્ય સાધન છે.

૭૪ અન્ય ગરીબોનું છીનવી—પડાવી લેવાની અભિલાષાવાળા અને પડાવી-છીનવી લેનારનું પરિણામે ભલું થતું નથી. આ ભવમાં કે પર-ભવમાં અત્યંત દુઃખદાયક સ્થિતિ આવી મળે છે.

અન્ય ગરીબો ઉપર ઉપકાર કરવો તો દૂર રહો પણ અપકાર કરવો તે તો અધમનું કાર્ય છે. કદાચ પુણ્યોદયે આ ભવમાં બીજાનું પડાવી લઈ મોજ મળ-લહેર માણે પણ તે કરેલા અપકારની ભયંકરતા ગઈ નથી બીજા ભવમાં આજ સાથે તેનો અદલો લેવા હાજર થાય છે. એક બગીચા-દારની પાસે જમીન ઘણી હતી તથા બાગ બગીચામાંથી ઘણું ઉત્પન્ન થતું છતાં બાગની પાસે રહેલી એક બાઘની જમીનનો ખૂંટ, પથ્થરનો કકરો ઉખેડી નાંખી ચાર-પાંચ વાર જમીન પડાવી લીધી. ગરીબ બાઘએ કહ્યું અરે ભાઈ !

૧૮૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

તારી પાસે જમીનને ક્યાં તોટો છે કે મારી જમીનને ખૂંટ ઉખાડી નાંખી તે જમીનને બધાવી પાડી. જાગીરદાર કહેવા લાગ્યો તું જમીન ક્યાંથી લાવી ? મારી જમીન હતી તેથી તેં મૂકેલો ખૂંટ ઉખાડી નાંખ્યો. અને મારો ખૂંટ સ્થાપન કર્યો. બહુ લવારો કર નહી. “જા” સરકારમાં ફરિયાદ કર. ગરીબ બાઈ ફરિયાદ કરવામાં અશક્ત હતી, પસંદ હતા નહી. તેમજ તેની સાથે વેર વિરોધ થાવ-તો ‘પૈસા-દારને પક્ષ, પ્રાયઃબળુ લે. ગરીબનું કોઈ પણ આવા પ્રસંગે થાય નહી. તેથી રડતી આ બાઈ કાંઈ પણ કરી શકી નહી. પણ કમ્ તો બરોબર બબર લે છે બન્યું-એવું કે જે ખૂંટ, જમીનદારે લગાવ્યો હતો. તેની પાસે કોઠીના વૃક્ષ ઉપર રહેલા કોઠાને લેવા તે ખૂંટમાં નિસરણી ટેકાવીને ઉંચે ચઢ્યો કોઠા લેવા ઉપરના છેલ્લાં પગથીએ પગ મૂક્યો. તેટલામાં નિસરણી ખસી અને કોઠાં તો હાથમાં આવ્યા નહી પણ પોતે લગાવેલ પથ્થરના ખૂંટ ઉપર પડ્યો અને મસ્તકમાં વાગ્યું. અને તે થોડા દિવસમાં થયેલી ઇબ્બથી મરણુ પામ્યો જમીન પડી રહી. અને હસવા લાગી કે અન્યનું પડાવી લેનારની આવી દશા થાય છે. માટે દયા રાખવી ઉચિત છે.

૭૫ તમારી પાસે પરોપકારની સાધન સામગ્રી ન હોય તો બાઈ જેવું નથી પણ ભાવના તો રહેલી છે ને ? દરેક પ્રાણીઓનું કલ્યાણુ થાઓ સંકટ-વિહાનનાઓ ટળો દોષો દૂર ખસો અને સુખી બનો.

આ મુજબ ભાવના ભાવશે તો પણ અધર્મના માર્ગે

આંતર જ્યોતિ

૧૮૭

ગમન કરશે નહીં. અને ભાવના બલથી પરોપકારની સાધન સામગ્રી મળી રહેશે. બીજાઓને દુઃખી કરવાની ભાવનાવાળાને સુખશાંતિ ક્યાંથી મળે ? અન્ય પ્રાણીઓનું કલ્યાણ ઈચ્છશે તોજ તમારું કલ્યાણ થવાનું. દરેક પ્રાણીઓ સુખની આહવાના રાખે છે કેઈને દુઃખ પસંદ પડતું નથી. તેથી બીજાઓને મારતા કે દુઃખી કરતાં પોતાની એવી સ્થિતિ ઉપસ્થિત થાય છે. એક બાઈને દીકરા-દીકરીઓનો સારી રીતે પરિવાર હતો અને આ બાઈ જાત મહેનતમાં શ્રદ્ધાવાળી હતી તેથી રાત્રીના છેલ્લા પહોરમાં જાગ્રત થવા માટે એક કુકડો રાખ્યો. આ કુકડો છેલ્લા પહોરે શબ્દ કરીને જગાડતો. બાઈ જાગ્રત થઈને પોતાની દીકરીઓને જગાડી પોતાના ઘરના કામમાં જોડતી પણ નિદ્રામાં હબલ થતી હોવાથી આ પુત્રીઓને બહુ કંટાળો આવવા લાગ્યો તેથી કુકડા ઉપર અહેબાઈ કરી તેનો ઘાટ કરવા તૈયાર થઈ. આ કુકડો વહેલો જાલે છે અને માતા જાગીને અમોને જગાડી ઘરના કામમાં લગાડે છે ઉંઘ પૂરી લેવા દેતી નથી. માટે જો કુકડો મારી નાંખીએ તો માતા વહેલી જાગે નહીં. અને આપણને જગાડી કામે લગાડે નહીં સારી રીતે નિદ્રા લેવાય. આમ વિચાર કરી છાની રીતે કુકડાનો ઘાટ ઘડી નાંખ્યો. માતાને દુઃખ થયું કુકડો જાલતો હતો ત્યારે નિયમસર ઉઠાતું હવે નિયમ રહ્યો નહીં. કદાચ રાત્રીના બીજા પહોરે જાગીને પેલી છોકરીઓને જગાડી કામ ધંધે લગાડતી તેથી આ છોકરીઓને અધિક દુઃખ થયું. અને માંડિામાંહી કહેવા લાગી કે આ તો બકરી કાઢતાં ઉંટ પેડા જેવી દશા થઈ કુકડાને જીવતો રાખ્યો.

૧૮૮

આ. કીર્તિસામરસરિ રચિત

હોત તો બહુ સાડુ થાત ? આ પ્રમાણે બીજાઓને હુઃખ આપતાં પોતાને હુઃખ આવી સતાવે છે.

૭૬ સાંસારિક સત્તા અને સંપત્તિને સ્વાધીન કરવા માયા-મમતામાં મગ્ન બનેલા માનવો ઘણો પ્રયાસ કરે છે આરંભ સમારંભના કાર્યો કરતાં પ્રાણીઓનો નાશ કરતા પાછુ વળીને બેતા નથી.

કે આ પ્રાણીઓનો ઘાત કરી પોતાના પ્રાણોને પોષું છું પણ પોતાના પ્રાણો ક્યાં સુધી ટકવાના છે સાત પ્રકારે રાગ-દ્વેષાદિના આધારે સ્વ પ્રાણોનો ઘાત થાય છે તેમાં એક ક્ષણ પણ વધારી શકાશે નહીં તો પણ બાણે અમર પટ્ટો લઈને આઠ્યા હોયની શું ? તેમ હિંસા-અસત્ય-ચોરી-ભરી તથા વિવિધ કપટ કલાને કેવળી સત્તા તથા સંપત્તિ વિગેરેને મેળવવા માટે મથી રહ્યા છે. પણ હુન્યવી સત્તા-સાહ્યબી વિગેરે “ ખીસકોલી ”ની માફક ખસીજતાં વિલાંબ કરતી નથી, જ્યારે તે સંપત્તિ વિગેરે ખસી બચ છે. ત્યારે તેઓને ઘણું કષ્ટ સહન કરવું પડે છે.

એક ખીસકોલી બમકલીના ઉપર બેસી તેના ફલને ખાતી આનંદમાણી રહેલી છે. તેવામાં બે બાજકો, રમતાં રમતાં ત્યાં આઠ્યા અને પુંછડીને પટપટાવતી અને ડચકારાને મારતી રૂપાળી આબલીને દેખી, તેને સ્વાધીન કરવા લીલાધર છોકરાએ પોતાની બેન મંબુલાને કહ્યું કે. બેન ? દેખતો ખરી ? આ ખલી કેવી રૂપાળી છે. અને ડચકારા મારતી આનંદમાં મહાલી છે. હું તેને પકડીને કબજે કરું

આંતર જોષિતિ

૧૮૬

તો બહી મજ પડશે આપણે તેને રમણીશુ. એને કહ્યું બાઈ? તું તેને કબજે કરવા પ્રયાસ કરીશ. કાવાકવા કરીશ. તો પણ પકડાશે નહી. ઉલટું તને કબ્જ પડશે. અને દુઃખી થઈશ. આપણા માતૃપિતાએ કહ્યું છે કે. આવા પ્રાણીઓને પકડવા નહી. તે ભૂલી ગયો લાગે છે. એને કહી બીનાને અવગણી તે “બલી”ને પકડવા જમકલીના ઉપર ચઢ્યો. પકડવા માટે પાસલો નાંખ્યો પણ તેમાં ફસાઈ નહી અને કુદીને નાશી ગઈ. અને જમકલીનું ડાળુ ભાગી ગયું. તેના સાથે લોલાધરની કેડ તથા હાથપગો પણ ભાગ્યા. આ પ્રમાણે સત્તા-સંપત્તિ અગર સાહ્યબીની પણ એવી સ્વાભાવિક વૃત્તિ રહેલી છે. તેને પાસાઓ રચીને પકડવા જતાં ખસી જાય છે અને કરેલી મહેનત માથે પડે છે. જે માનવભવમાં મેળવવાનું હોય છે. તે મેળવાતું નથી અને નજરે દેખતાં દેખતાં ખસી જનારી સાહ્યબી-સંપત્તિ આતર જીવન વૃથા ગુમાય છે. આ સત્તા-સંપત્તિનો વિશ્વાસ ન રાખતાં જે આત્મિક સત્તા-સંપત્તિ માટે પ્રયાસ થાય તો જીવનની સાર્થકતા સફલતા સધાય.

‘એક બ્રાહ્મણે મનોહર મેનાના બચ્ચાનું પાલન કરી તેને મહોટું કયું’. અને પાંજરામાં રાખી તે બ્રાહ્મણ, તેને ‘એ હું આ રહી’ આ પ્રમાણે બણાવતો, તેથી કેઈબોલાવે ત્યારે કહે કે ‘એ હું આ રહી. આ પ્રમાણે બોલી ફરકને ખુશી કરે છે. તેથી બ્રાહ્મણ તથા બીજા આડોશી પાડોશી તે મેના ઉપર ઘણો પ્રેમ રાખે છે. કેટલાક વળી જમકલી-દાડમ વિગેરે લાવીને મૂકે છે. અને મેના બેઠી બેઠી ખાય છે પાડો-

૧૬૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

શમાં રહેનાર એક છોકરાને તેના પર ઘણું વહાલ હોવાથી ઢાઢમ વિગેરે ફલો મૂકી છાની રીતે તેને પકડી ગજવામાં મૂકી. તે વખતે તેનો માલીક બહાર ગયો હતો. તે આવીને બોલવા લાગ્યો. પેલા છોકરાના ગજવામાં રહેતી મેના બોલો કે, 'એ હું આ રહી' આમ સાંભળી છુપી રીતે ચોરી કરીને ગજવામાં રાખનાર પેલાને જે તમાચા મારી મેનાને ગ્રહણ કરી પછી પાંજરામાં નાખી. એક સમ્યગ્જ્ઞાની એ ણીના દેખીને બાણીને મેનાને પાલનાર બ્રાહ્મણને કહ્યું કે તું ગમે તેવું આ પંખીનું પાલન પોષણ કર, પણ તારી ગેરહાજરીમાં ણીબના હાથમાં જવાની જ, તું ગમે તેવો પ્રયત્ન કર પણ રહેશે નહીં. આટલો પ્રયત્ન આત્મશક્તિ માટે કર્યો હોત તો તે આવેલી શક્તિ ખસી જત નહીં. મનોહર મેના જેવી દુન્યવી સત્તા-સંપત્તિ બાસે છે, પણ પુણ્યની ગેરહાજરીમાં ણીજે સ્થલે ખસી જાય છે. માટે આત્માના ગુણોને મેળવો અને પોષણ કરો સદાય સમીપમાં જ રહેશે

૭૭ તમો નિરંતર સુખી રહેવા માટે અથાગ પ્રયાસ કરીને દુન્યવી વસ્તુઓને મેળવશો તો પણ સુખી રહેવાની અભિલાષા પુણ્ય થશે નહિ અધુરી રહેવાની જ.

કારણ કે તે વિકારી અને બનાવટી સુખના સાધનો છે તમારે તો નિર્વિકારી અને અસત્તી સુખના સાધનો બોધએ છીએ અને મેળવ્યા છે? વિકારી. અને બનાવટી તો તે અભિલાષા કયાંથી પૂર્ણ કરશે? વિકારી સાધનો રાગ-દ્વેષ અદેખાઇ, મારામારી કરાવી દૂર ખસી જઈને હાંસી કરાવે

આંતર જ્યોતિ

૧૬૧

છે અને એવા પ્રસંગે પ્રાણોના જોખમમાં પણ ફસાવે છે.

જે મિત્રો ખબરમાં ફરી રહેલા છે. તેવામાં એક ગૃહસ્થના ગળામાંથી દોરો તૂટી જવાથી મોતીનો હાર માર્ગમાં સરકી પડ્યો તેની ખબર ગૃહસ્થને રહી નહી. અને ચાલી નીકળ્યો માર્ગમાં પડેલા હારને જે મિત્રોએ દેખ્યો જે જણાવેલા માટે દોડ્યા. તેમાંથી એક મિત્રે લઈ લીધો બીજા કહેવા લાગ્યો “મને આપ” જ્યારે આપ્યો નહી ત્યારે મિત્રતાને સંબંધી વિસારી જોલાજોલી કરવા લાગ્યા. અને મારામારી ઉપર આવી. પડેલા હારના મોતી વીખરાઈ છૂટા પડી ગયા અને ધૂળ લેગા થયા. પણ મારામારી કરતા ખંધ પડ્યા નહી. અને માથાં નાં કુટ્યાં. લોહી વહેવા લાગ્યું હારના માલીકને ખબર પડવાથી પાછો આવી તે મોતીઓને લઈ ગયો જે મિત્રો વિલખા બનીને વૈદ્યની પાસે ઢવા કરાવા ગયા. પીડા થતી હોવાથી હવે બાન આણ્યું અને વૈદ્યને કહ્યું કે તૂટેલા મોતીનો હાર લેવા જતાં અમે લડી પડ્યા લોહીલુહાણ થયા. કહો અમને શો લાભ થયો ? વૈદ્ય તો આ સાંભળી પેટ પકડીને હસવા લાગ્યો તેમને કહેવા લાગ્યો કે તમારા માંમાં કુટ્યાં પણ મને તો જે રૂપિયાનો લાભ થયો તમોને તો માંમાંથી લોહી નીકળ્યું તે લાભ. જે મિત્રો પસ્તાવો કરવા લાગ્યા કે બનાવટી વસ્તુ માટે કલહ થયો મારામારી પણ કરી તે વસ્તુ બીજા લઈ ગયો અને વૈદ્યને લાભ થયો.

૭૮ લાલચ યુરામાં યુરી છે સગાવડાલામાં વેર વિરોધ કરાવી તથા મારામારી કરાવીને ખસી જાય છે

૧૬૨

આ. કીર્તિસાગરચરિત્ સંમિત

અને બીજાઓ લાભ ઉઠાવે છે ત્યારે પૂરેપૂરે
પસ્તાવે થાય છે.

માટે લાલચનો ત્યાગ કરવો જરૂરી છે. લાભ દેખાતો હોય તો પણ પડેલી-ભૂલી ગએલી વસ્તુઓ પોતાના હાથમાં આવે તો તેના માલિકને શોધી આપવી જોઈએ પણ સ્વાધીન કરવાની ઇચ્છા કરવી નહીં. કેટલીક વખતે ચોર લોકો લાલચ ખતાવી તથા લાલચમાં નાંખી ઘણું લઈ લે છે. તેવા પ્રસંગે સાવધાન રહેવું. નહીતર ગાયો ચારનાર ગોવાળની માફક બને. એક ધનાઢય શેઠને ઘણી ગાયો હતી, શેઠ માનતા હતા કે આ નાની ગૌશાળા, વેળે નામે ગોવાળ આ ગાયોની બરોબર સંભાળ રાખતો અને શેઠના ઘરમાં મહોટો થએલ હોવાથી ઘરનો પરિવાર પણ તેના ઉપર પ્રેમ રાખતો ગાયો વગડામાં ચરતી ચરતી બહુ દૂર જતી હોવાથી કયે સ્થલે ચરી રહેલી છે તેની ખબર પડે તે અટકે દરેક ગાયોના ગળામાં શેઠને કહીને ઘંટ બંધાવ્યા. અને તે ગાયોમાં બહુ દુધ આપનારી અને હૂંટ પુંટ ગાયના ગળામાં એક મહોટો ઘંટ બનાવ્યો. એક વખત આ વેળે ગાયો ચરાવી રહેલ છે તેવામાં એક ધૂર્ત મહોટા ઘંટ વાળી ગાયને દેખી અને ચોરી જવાની યુક્તિ રચીને મહોટી ગાયના ગળામાં રહેલ ઘંટની કેટલી કિંમત આપી છે. વેળાએ કહ્યું કે ચાર રૂપિયા આપીને બાંધ્યો છે. ધૂર્તે કહ્યું કે તને બાર રૂપિયા આપું જો. આ ઘંટ મને આપે તો વેળ ગોવાળે, લાલચમાં લલચાઈ તે ઘંટ આપ્યો અને રૂપિયા બાર લીધા. પણ તે મહોટી ગાય ચરવા માટે ઘણી દૂર ગઈ. તેની ખબર પડી નહીં પેલો ધૂર્ત, તે ચરતી ગાયને લઈ ગયો તપાસતો

ખાંતર જ્યોતિ

૧૬૦

ઘણી કરી પણ ક્યાંથી ખખર પડે જે ઘંટ હોત તો અવા-
જથી માલુમ પડત. મેં મૂખે મ્હોટી બૂલ કરી લાલચમાં
ઘંટને વેચ્યો, શેઠને સઘળી વાત કહી અને રૂદન કરવા લાગ્યો.
હવે રૂદન કર નહી. બીજીવાર લાલચમાં પડીશ નહી.

૭૯ લાલચ લોભની પુત્રી છે. અને લોભ સર્વ વિના-
શનું કારણ છે. સર્વે પાપો જે થતા હોય તો

લોભ-લાલચથી થાય છે. માટે હવેથી પાપ

લીરૂ ખની લાલચમાં પડીશ નહી. અને

સંતોષાદિ ધારણ કરીને વર્તન રાખજે

આ પ્રમાણે શેઠની શીખામણની વેળ ગોવાળને સારી
રીતે અસર થઈ. લાલચનો ત્યાગ કરી સુખી થયો. આ
પ્રમાણે સમક્રિતિ શ્રાવક, લોભ લાલચનો ત્યાગ કરે તો સાચા
સુખની વાનગી મળતી રહે અને કલહ કંકાયાદિક થાય
નહી અને સમ્યક્ત્વ સાથે ધારણ કરેલા વ્રત નિયમની
સફલતા થાય. અને ઉત્તરોત્તર આત્મવિકાસમાં આગળ વધીને
અનંત સુખના સ્વામી બને. પરંતુ લોભ લાલચમાં લપટાય
તો સમક્રિત સાથે ધારણ કરેલા વ્રત નિયમોને નષ્ટ કરનાર
ક્રોધ-માન-માયા-અહેબાઈરૂપી કુતરા અને બોકડાઓ આવીને
પ્રવેશ કરે અને સાચુ ધન સમક્રિત સાથે વ્રત નિયમોનો નાશ
કરવામાં બાકી રાખે નહી. કારણ કે લોભ-લાલચ એ સર્વ
પાપોને આવવાના ખુલ્લાં બારણાં હોય તો કુતરા-બોકડા પેસે
એમાં આશ્ચર્ય નથી જ માટે તે મોટા બારણાને બંધ રાખવા
સહા ઉપયોગ રાખવો તે આવશ્યક છે. જે લોભ લાલચના
બારણાં ખુલ્લાં રાખશે તો એક બાઈની માફક પસ્તાવો

૧૬૪

આ. કીર્તિસાગરશ્રી રચિત

થશે. અને બારે નુકયાનીમાં આવી પડશે.

એક શેઠની પત્ની હતી તો રૂપાળી પરંતુ જ્યારે બહાર જતી ત્યારે ઘરના બારણાને બંધ કરવાનું વારેવારે ભૂલી જતી. શેઠ તેને પુનઃપુનઃ બંધ કરીને જવાનું કહેતા-પણ માનતી નહી. અને કહેતી કે. બાર વસ્તીમાં ચોર વિગેરે શું પેસી જાય છે. કે વારેવારે કહ્યા કરો છો. શેઠ કહીને થાક્યા-પછી કંટાળીને કહેવાનું મૂકી દીધું. એક દી આ બાઈ પોતાના ઘરની પાસે રહેલા પિયરના સગાં વહાલાં સાથે બાત ચિત કરવા ગઈ, પણ બારણા બંધ કર્યા નહી તેવામાં પોળમાં ભમતા-કુતરા અને બોકડાઓને ઘરમાં પેસવાનો લાગ મળ્યો અને પ્રવેશ કરીને જે સંધેલું હતું તે તથા રોટલી રોટલા સર્વે ખાઈ ગયા. અને ખાઈને પાછા હુડ્યા અને મૂત્રીને ચઢ્યા મેડી ઉપર. માળમાં આરિસાઓ જે રહેલા હતા તેમાં તેઓનો પડછાયો પડ્યો. તે કુતરા બોકડાઓ ભ્રમિત બની અમારી સામે ધીબ આવી છે. એમ મानी ભસવા લાગ્યા પુનઃપુનઃ શીઝડા નેરથી મારવાથી આરીસાઓ ભાગી ગયા અને કુતરાઓ શોર બકોર કરવા લાગ્યા. શેઠાણી વાત ચિત કરીને પિયરમાંથી પોતાને ઘેર આવીને જુએ છે. તો બધું રમણ ભમણ થએલ દેખ્યું. રસોઈ પણ ખરાબ થએલ અને અસ્ત વ્યસ્ત પડેલી દેખી તથા ઉપર રહેલા કુતરાઓનું ભસવાનું સાંભળી તથા આરિસાઓને ભાંગી નાંખનાર બોકડાઓને દેખી ઘણો પસ્તાવો કરવા લાગી તેટલામાં શેઠ ચૌટામાંથી સ્વઘેર આવ્યા. થએલ ખરાબીને દેખી તથા પસ્તાવો કરતી પત્નીને દેખીને કહેવા લાગ્યો કે ચોર તો પેઠા નહી. પણ

આત્ર ન્યેતિ

૧૯૫

કુતરા ઝોકડા ઘરમાં પ્રવેશ કરીને ખરાળી કરી નાંખી આરી-સાઓને ભાંગી નાખ્યા માટે હવે બ્યાં જવું હોય ત્યારે ખારણા બંધ કરીને જવું કે જેથી આવી ખરાળી અને નુકશાની ધાય નહી. ખીજવાર રસોડાને સાફ કરીને રસોઈ કરવી પડી. ત્યારે ખાવાનો વખત મલ્યો. શેઠ સમતા રાખી જમીને ચોટામાં ગયા પત્ની આ જે ખોડ હતી તે બૂલી ગઈ હવે તે બ્યાં જવું હોય ત્યારે ખારણા બંધ કરીને જાય છે. આ પ્રમાણે અરે ભાગ્યશાલીઓ તમે પણ લોલ લાલચના ખારણા બંધ કરવા પૂર્વક વ્યવહારના કાર્યો કરવાનું બૂલતા નહી. તમે પણ પાપોને આવવાના ખારણા બંધ કરશો નહી તે ક્રોધાદિક કુતરાઓ સમ્યક્ દર્શન-જ્ઞાન આસ્ત્રિકનો નાશ કરશે માટે આવવાના ખારણા બંધ કરવા જરૂરી છે.

૯૦ કોઈ પણ માણસો બાણી શકે નહી. એવાં તદ્દન છાના કરેલા પાપો આ ભવમાં પણ અત્યંત દુઃખદાયક થાય છે.

તે વખતે દુઃખમાં કોઈ ભાગ પડાવી શકતું નથી. પોતાનેજ ભોગવવા પડે છે માટે ગુપ્ત કરેલા પાપોથી ખુશી થઈ મલકાઓ નહી.

બલમસિંહ નામે રજપૂત રાબને! રીસાલદાર હતો તેને એક પઠાણે કોઈ પણ માણસ બાણી શકે નહી તેવા ગુપ્ત સ્થલે ખંજર મારીને લોહીલુહાણ કરીને તે નાશી ગયો બલમસિંહ ઘણો ધાયલ થયેલ હોવાથી મરણ પામ્યો રાબએ તે પઠાણને પકડવા માટે ઘણી તપાસ કરાવી પણ તે પકડાયો નહી. બલીમસિંહના પુત્ર હરિસંગને તેની માતાએ ભણાવી ગણાવીને

૧૬૬

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

પ્રવીણ બનાવ્યો. વીશ વર્ષના હરિસંગને હું શિયાર બાણી રાબાએ તેના પિતા બલમસિંહની જગ્યાએ સ્થાપન કરી રીસાલદાર બનાવ્યો. હરિસંગ ચાર પાંચ મિત્રો સાથે ગોળી ખાર કરવા ગાઠ જંગલમાં ગયો. નિશાન તાકે છે તેવામાં એક ગોળી તે જંગલમાં ગુપ્ત રહેલા વૃદ્ધ માણસને ઘરોખર છાતીમાં વાગી. તેથી તેણે ખૂમ પાડી. હરિસંગ ત્યાં આવીને પસ્તાવો કરવા લાગ્યો અને રૂદ્ધ કરવા લાગ્યો ત્યારે પેલા વૃદ્ધે કહ્યું કે અરે હરિસંગ તું રૂદ્ધ કર નહી. ગુપ્ત કરેલા પાપો આ ભવમાં પણ વિપાક આપે છે આ જગ્યાએ તારા પિતાને મારી નાંખનાર હું પઠાણ છું. કરેલા પાપોથી ભલે પછી પકડાયો નહી. પણ પાપે મને પકડી લીધો અને આ જગ્યાએ જ તારી ગોળી વાગી. હવે મને ખબર પડી કે છાનાં કરેલાં પાપો કોઈને પણ છોડતા નથી. ભલે પછી રાબા-મહારાબા હોય કે દેવ દાનવ હોય, તો પણ તેને અત્યંત સંકટો વિડંબનાઓને ભોગવવાનો સમય આવી લાગે છે તમોએ બાણ્યું કે બલમસિંહને મારી નાંખનાર પઠાણતું પણ તેજ સ્થલે મરણ થયું માટે બહાર અગર ગુપ્ત પાપ કરતાં ખાછા હઠો.

૮૧ છળ પ્રપંચ કરીને ભેગા કરેલા પૈસાના પાપો પણ આ ભવમાં સુખેથી રહેવા દેતા નથી. દુઃખ-દાથી સ્થિતિમાં લાવી મૂકે છે.

કેટલાક ખોટી સાક્ષી પૂરી. કે બીબની થાપણ ઓળવી-અગર કપટ કલાને કેળવી પૈસા-ધનાદિકને મેળવી મોજમજા કરે છે પરંતુ જેવા માર્ગે આવ્યા તેવા માર્ગે ખસી જાય છે અને પાપતું ફલ પોતાને ભોગવવું પડે છે.

આંતર જ્યોતિ

૧૬૭

કોઈ એક ગામમાં દોભી વાણીયો રહેતો તે જાતે વહોરો હોવાથી વિવિધ પ્રકારનો વેપાર કરતો હિંસા કરવામાં કુશળ હોઈ શરીરે માંસાદિક ખાવાથી લષ્ટ પુષ્ટ હતો. તથા સાચાનું જીવું અને જીવનું સત્ય સારી રીતે કરતો કોઈ કહેવા જાય ત્યારે મારામારી ઉપર આવતો અને વેપાર કરતાં જ્યારે ખોટ આવતી ત્યારે અગ્નિ લગાડી નાદારી લઈને દેવાળું કાઢતો ઘરમાં લાખો રૂપિયા છાના રાખીને કહેતો મારી ખાસે વાલની વીંટી પણ નથી. નાદારી લીધેલી હોવાથી લેણદારનું જોર કાંઈ ચાલતું નહીં. તેથી મનમાં ખુશી થતો અને પાંચ-છ મહિના ગયા પછી ખીજના નામે દુકાન ખોલે ચલાવતો પણ કરેલા ખાખો કયાં ગુપ્ત રહે છે. ! અર્થાત્ છાનાં રહેતા નથી. ખાખો-દેવે બન્યું એવું કે ઘરમાં જ ખીન ઉપયોગથી લેવાય લાગી. તેના ખુબાવવા માટે દુકાનને બંધ કર્યા વિના ઘર તરફ નાહો એક ખાખુ દુકાનમાં ગલ્લામાં પાંચશો છશો રૂપિયા છે અને ઉઘાડી રહેલી ત્રીજેરીમાં દશ-બાર હજારની નોટો છે તેવામાં એક વાંદરો દુકાનમાં રહેલ એવો ખાખો ખેંચ્યો. એવો તે ખાખો પણ ત્રીજેરીમાં રહેલી નોટો પકડી ફાડી ફાડીને ટૂકડા કરવા લાગ્યો અને બહાર ફગાવીને પાછો ગલ્લામાં રહેલા રૂપિયાને પણ મૂડી ભરીને માર્ગમાં નાંખવા લાગ્યો. માર્ગમાં પડેલા રૂપિયાઓને લઈને લોકો નાશી ગયા. તે વહોરો આવીને દુકાનમાં રહેલા વાંદરાએ કરેલી નુકશાનીને દેખી પોક મૂકવા લાગ્યો તદ્દન પાગલ જેવો બન્યો. કરેલ પાપ ફળ્યા વિના રહેતું નથી. માટે જગા-પ્રપંચને મૂકી પ્રમાણિક બનો.

૮૨ કેટલાક મનુષ્યોને એ જણ્યા છાની વાતો કરતાં

૧૯૯

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

હોય તે વાતને સાંભળવાની ટેવ હોવાથી ગુપ્ત રીતે સાંભળે છે. પણ બે જણા ધીમેથી વાત કરતા હોવાથી પૂરી વાત સાંભળવા શકિત-માન બનતો નથી.

અડધી વાત પણ શ્રવણ કરી કે ન કરી તે ઉપર શંકાતુર બની એમ જ માની બેસે છે કે આ બે જણા મારી જ વાતો કરે છે. તેથી દ્રેષ-ખેદને ધારણ કરવા પૂર્વક પોતે બંને જ દુઃખી થાય છે. બે કે વાત કરનારને મુખે કહી શકતો નથી પણ મનમાં બબડયા કરે છે. આવાને ચિન્તા જેવું હોય નહીં તો પણ પોતે બેતે જ ચિન્તાઓને ઉત્પન્ન કરે છે. તેથી ચિન્તાનો પાર આવતો નથી. પોતે દોષિત હોય નહીં છતાં દોષિત બને છે. કોઈ કહે કે. છાની વાતને શ્રવણ કરવાની ટેવ રાખે છે. તે દૂર કરવા જેવી છે. તો પણ માને નહીં. પણ કોઈ એવો પ્રસંગ આવી લાગે છે કે જીંદગીમાં આ ખોડ ભૂલી જાય. સાધન સંપન્ન એક શેઠની પાસે આવી એક સેવાલાવી, ઘોડાના તબેલામાં તે શેઠને નિરાધારને સહકાર આપવા સંબંધી વાત કરતા હતા, તે અરસામાં પાડોશમાં રહેતો પાડોશી છાનોમાનો આવીને તબેલાની પાછળની ભીંતમાં છૂપાઈ ખારીમાં આવતા શબ્દોને સાંભળતો હતો તેવામાં તે વાત ને પોતાના સંબંધી વાત કરે છે એમ માની દ્રેષ અને ખેદ કરવા લાગ્યો અને મનમાં બબડવા લાગ્યો. આડું અવળું બેતાં ઘોડાના તબેલામાં રહેલી બગાઈ કાનમાં પેસી ગઈ તથા ભીંત ઉપર લાગેલ મધપુડાની માખીઓ આખા શરીરે ચોંટીને ડંશ દેવા

આંતર જ્યોતિ

૧૯૬

લાગી. અધુરામાં પુરૂં તે સ્થલે રહેલ વીંછી પગે કરડ્યો. પેલાએ કારમી ચીસ પાડી. શેઠને સેવાભાવી દોડી આવ્યા. તે ઉપકાર અને ઉચાર કરવાથી કાનમાંથી ખગાઈને કાઢી. માંખીને દૂર કરી પણ વીંછીની વેદનાએ ખરોખર ખબર લીધી. એ દીવસે વેદના થમી. હવે આ ભાઈ છાની વાત સાંભળવાની “જો” બૂલી ગયા. શેઠે પુછ્યું. તખેલાની પાછળ કેમ આવ્યો હતો? તેણે કહ્યું કે તમારી છાની વાત સાંભળવા ખાતર આવ્યો પણ શંકાતુર બનેલ હોવાથી જેમ તેમ ફરવા લાગ્યો. તેટલામાં આ વિડંબનાએ હાજર થઈ શેઠે કહ્યું કે તારી વાત નહોતી પણ કોઈ એક નિરાધારને મદદ કરવાની હતી. માટે શંકા લાવીશ નહી. અને દ્રષ્ય ખેદાદિકને ધારણ કરીશ નહી. અમે કોઈની ભલે પછી દોષિત હોય તો પણ ટીકા કે વાત કરતા નથી. આ સાંભળી શરમીદો બની પોતાની ટેવને દૂર કરવા પ્રયાસ કરવા લાગ્યો. આ ટેવ પણ ગઈ. માટે “જ્યાં એ જણા વાત કરે છાની ત્યાં ઉભા ન રહેવું” આ નીતિ કાવ્ય સત્ય છે. તેથી શાંતિ રહે છે. વિકલ્પ સંકલ્પ બહુ થતા નથી. સુખનો આ પણ માર્ગ છે.

દૈર્ઘ્યને ધારણ કરનાર તો પોતાની વાતો કોઈ કરતા હોય તો પણ શંકાતુર બનતા નથી. તેમજ દ્રષ્ય ખેદાદિકને ધારણ કરતા નથી ભલેને તેઓ વાતો કરે. આમ હિંમત રાખી પોતાની સભ્યતાને ચૂકતા નથી તેથી તેને સ્વીતસર શાંતિ રહે છે. અને તેના પર અલ્પ જનો આદરભાવ રાખે છે.

૨૦૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કેઈ એક ધનાઢય, નિરાધાર નિરાશ્રિત માણુસોને અના-
જના રોટલા બનાવી બપોરે આપતા અને કહેતા કે તમે
આ ટોપલામાંથી એક એક રોટલો લઈને જવું, ઘણા નિરાધારો
આવીને પડાપડી કરીને એક એક રોટલો લઈને જતાં ત્યારે
એક નિરાધાર છોકરી દૂર રહી ધીરજ રાખી છેવટે વધેલો
નાનો રોટલો લઈને ભૂખ્યા માત પિતાને આપતી. શેઠને છેલ્લી
ધીરજ રાખીને ઉભી રહેતી આ છોકરીને દેખી તેના ઉપર
સદ્ભાવ આવવાથી છેલ્લા નાના રોટલામાં સોનામહોરો નંખાવી
પેલા ઉતાવળીઆઓ રોટલા લઈને ગયા પછી બાકી રહેલો
નાનો રોટલો લઈને માતપિતાને અર્પણ કર્યો રોટલો ભાગતાં
સોનામહોરો નીકળી. તેને પાછી આપવા છોડીને મોકલી શેઠે
કહ્યું કે, જા પાછી લઈજા. તારી ધીરજને દેખી મેં અર્પણ
કરી છે, આ પ્રમાણે સાંભળી ખુશી થઈને સ્વઘેર આવી માટે
ધીરજ રાખવાની જરૂર છે.

ટડ ઉદાર બની નિરાધાર દુઃખી માણુસોને અન્ન પાણી
દેવાથી તથા સદ્ગુણીજનોને મદદ કરવામાં
પરિગ્રહ જે મેળવ્યો તેની સાર્થકતા અને
સફલતા થાય છે.

પરિગ્રહને ધારણ કરી જે મમતા મૂર્છા રાખવામાં
આવે તો તે પરિગ્રહ કલેશ કંકાશનું કારણ બની વિવિધ
વિકંબનાઓ ઉપસ્થિત કરે છે. તેથી શક્ય સહકાર સહારો
આપવા પ્રયત્નશીલ બનવું. પાપોદયે નિરાધાર બનવાને પ્રસંગ
આવી લાગે તથા સંકટો આવે ત્યારે જે મદદ સહારો આપેલ
હોય તો તમોને સહારો અગર શક્ય મદદ મળી શકે, કેઈ

આંતર જ્યોતિ

૨૦૧

વખતે એવો પ્રસંગ આવે છે કે જેને દુઃખી અવસ્થામાં મદદ કરી નથી તેની પાસે માગણી મદદની કરવાનો સમય આવે છે. એક ધનાઢય બપોરે જમવા બેઠો છે. વિવિધ રસવતી ખાઈ રહેલ છે. તે વખતે બે ત્રણ દિવસનો ભૂખ્યો માણસ આવીને લોજનની માગણી કરવા લાગ્યો. કે બે ત્રણ દિવસથી મને ખાવાનું મળ્યું નથી માટે થોડું ખાવા આપો તો શક્તિ આવે અને ધંધે લાગું. તાવ આવતો હોવાથી મજુરી મહેનત બની શકી નથી. માટે પેટપુરતું અગર તમારી ઈચ્છા મુજબ અદ્ય પણ આપો. આ શ્રવણ કરી ધનાઢયે એકદમ કુદીને કહ્યું કે ! તારા માટે આ રસોઈ બનાવી છે શું ? જા, જા, દૂર ખસી જા, કંઈ પણ મળશે નહીં. માગણી કરનાર મજુરને કોઈ દયાળુએ પેટ ભરીને ખવરાવ્યું. શક્તિ આવી ધંધે વળગ્યો. ધંધો કરતા ભાગ્યાનુસારે પૈસાદાર બન્યો. આ માણસ લાકડાનો વેપાર કરતો હોવાથી શુકા લાકડા કપાવવા માટે જંગલમાં ભાત પાણીને લઈને ગયો છે તેવામા ધનાઢય શેઠની લાખેણી ઘોડીને ચોર લઈ ગયા છે. તેથી તેને શોધવા માટે આ જંગલમાં પરિભ્રમણ કરી રહેલ છે. બપોરનો તાપ પ્રખર તપી રહેલ હોવાથી શેઠને તૃષા અને ક્ષુધા ઘણી સતાવી રહેલ છે પરિભ્રમણ કરવાથી થાક પણ ઘણો લાગ્યો છે. તેવામાં જે લોજન માટે માગણી કરનારને દેખ્યો અને પાણી તથા ખાવાની માગણી કરી હતી તેણે ધૂતકારીને કાઢી મૂકનાર શેઠને ઓળખ્યો અને કહ્યું કે ખસો ખસો અત્રેથી તમારા માટે ભાત-પાણી લાવ્યો નથી. શેઠે કહ્યું કે અરે ભાઈ તને મેં ઓળખી લીધો તું જ્યારે નિરાધાર અવસ્થામાં

૨૦૨

આ. કીતિસાગરસૂરિ રચિત

ખાવાની માગણી કરી લોજન હોવા છતાં પણ તને થોડું પણ આપ્યું નહીં અને ધૂતકારી કાઢી મૂક્યો તે મેં તે વખતે સાઈં ક્યું નહીં. અત્યારે પસ્તાવો કરું છું અને માફી માગું છું. આ મુજબ સાંભળી તેણે શેઠની પાસે ફળાદિક તથા પાણીનો ભરેલો ઘટ મૂકીને કહ્યું કે સુખે યથેચ્છ ફળાદિક ખાવો અને પાણી પીવો શેઠે શરમીંદા બનીને આધું અને પીધું તેનો ઉપકાર માની વિચાર કર્યો કે, હું મોટો કે ભાતુ પાણી આપનાર મહોટો ? હવેથી કોઈપણ આંગણે આવેલાને નિરાશ કરવો નહીં. યથાશક્તિ સહારો આપવો ધનાદિક હોતે શા માટે કૃપણતા કરવી દુનિયામાં નીતિશાસ્ત્રનું લખાણ છે કે અન્ન-પાણી અને મધુર વાણી આ ત્રણ રત્નો છે જેણે મધુર વાણી પૂર્વક અન્ન-પાણીનો સહારો આપ્યો તેણે ત્રણ રત્નો આપવા સમાન છે તૃષાતુરને ખીસ્સામાં રહેલ રત્નો વિગેરે તૃષાને મટાડતી નથી. તેમજ ક્ષુધા બલવતી લાગી હોય ત્યારે ખીસામાં રહેલ રત્ન-સોના મહોરો અગર કરન્સી નોટો ક્ષુધાને ખસેડતી નથી. તે વખતે મધુર વચન પૂર્વક મૂકેલ અન્નપાણી જીવનમાં પ્રાણોને સતેજ કરે માટે અન્ન-પાણી અને મધુર વાણીનું દાન દીધા કરો શક્તિ હોતે પણ જે અન્નાદિ ત્રણ રત્નો આપીને જીવનમાં પ્રાણોને સતેજ કરતા નથી તેઓને કોઈ પ્રસંગે સહારો મળતો નથી અનુકંપા દાનનો કોઈ પણ શાસ્ત્રમાં નિષેધ નથી તેથી માણસો સારા નિમિત્તો મળતાં ધર્મ પાત્રી સદાચારોનું પાલન કરી સદ્ગતિનું ભાજન બને છે.

૮૪ હબ્બર-લાખો રૂપિયાનું દાન કરનાર ધનિકના

આંતર જ્યોતિ

૨૦૭

કરતાં સર્વસ્વનું દાન કરનાર ગરીબ સારા ભાવથી વધારે મોટો છે. પોતાની પાસે ઘણું ધન હોય તેમાંથી અમુકાંશે દાન દેનાર ધનાઢય ઘણા મળી આવશે પરંતુ સર્વસ્વનું દાન આપનાર વિરલ હોય છે.

તેથી તે ધનાઢય કરતાં મોટો કહેવાય છે. સદ્ભાવ સિવાય દાન કરનાર ગરીબ જોવો નહીં હોવાથી સદ્ભાવની અપેક્ષાએ મહાન્ ગણાય નહીં. દરેક ધાર્મિક દાનાદિ ક્રિયામાં ભાવની પ્રધાનતા છે સદ્ભાવ પૂર્વક સર્વસ્વનું દાન દેનારને આ ભવમાં તેમજ પરભવમાં યથેચ્છ લાભ મળી આવે છે. ખલે પછી દાન, ખહુ અલ્પ કીંમતનું હોય પણ ભાવ ઘણો હોવાથી તે દાન, અમુલ્ય ગણાય છે.

શ્રીમાન્ શાક્ષીભદ્ર તથા શ્રીમાન્ ધન્ય કુમારે પ્રથમ ભવમાં મહાવ્રતધારી તપસ્વી મુનિવર્યને પારણ્યામાં ખીરનું દાન કર્યું હતું પણ ખીરનું દાન દેતી વખતે ભાવ એટલો ખલો હતો. કે પોતાની ભુખનું પણ ભાન રહ્યું નહીં. સઘળી ખીર વહોરાવી. તેથી ભાવના આધારે અઢળક સંપત્તિના સ્વામી બન્યા. તે સંપત્તિ પરિવાર અને વિગેરેનો ત્યાગ કરી મુનિરાજ બન્યા. તપસ્યા સમતા ભાવે કરેલ હોવાથી અનુત્તર સર્વાર્થ સિદ્ધિ વિમાને જેવ તરીકે થયા. માટે ભાવની અપેક્ષાએ સર્વસ્વનું દાન દેનાર ગરીબ મહાન્ છે 'શ્રીમાન્ ઉદયન મંત્રી પિતાની આગળકરેલી પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરવા શ્રીશત્રુજયનો પુનરુદ્ધાર કરવાની પૂર્ણ અને પવિત્ર ભાવનાથી તળેટી આગળ પડાવ લાંખ્યો, નગરોમાં તથા ગામોમાં રહેનાર ધનાઢયોને ખખસ

૨૦૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

પડી કે, વાગુ ભટ્ટ મહામંત્રી શત્રુજયનો પુનરુદ્ધાર કરવા તત્પર બન્યા છે તેથી તેઓ આ પવિત્ર કાર્યમાં પુણ્યના ભાગી બનવા માટે પાલીતાણા આવ્યા. અને શક્તિ મુજબ કોઈએ હબર દશ હબર તથા કોઈ ધનિકે કરોડોપતિ હોવાથી લાખ રૂપિયા ટીપમાં ભરાવ્યા. તે વખતે ભીમભૂ કરીને શ્રાવક હતો તેને પણ ટીપમાં શક્ય રૂપિયા ભરવાની ભાવના થઈ પણ પોતાની પાસે રૂપિયા હતા નહીં. મુડીના એક રૂપિયાના આધારે ધીનો વેપાર કરતો. બહાર ગામના ઠીઆઓ આવેલ હોવાથી ધીની સાથે પોતાના ભાવ વધ્યા. એક રૂપિયાનો અધિક લાભ થયો તેથી શ્રીમાન્ વાગુભટ્ટમંત્રીભૂની પાસે આવી ટીપમાં એક રૂપિયો ભરાવવાની ભાવના દર્શાવી. મંત્રીભૂએ પૂછ્યું. તમારી પાસે કેટલી મિલકત છે ભીમે કહ્યું કે એકજ રૂપિયાની છે. પુણ્યવંતો હબરો લાખો ટીપમાં ભરાવે છે. તે બાણી મારી ભાવના વધે છે માટે આ રૂપિયો લઈ મારી ભાવના પૂરી કરો. તેની ભાવના અને સર્વસ્વ દાનની કહર કરી ટીપમાં તેનું પ્રથમ નામ લખ્યું. તેથી ધનાઢયો નાખુશ બન્યા અને કહેવા લાગ્યા કે આમ કેમ કર્યું? મહામંત્રીભૂએ કહ્યું કે તમારી પાસે જે સંપત્તિ છે. તેમાંથી શતાંશ ભાગે તમોએ આ પુણ્યના કાર્યમાં અર્પણ કરી નથી. અને સુંદર ભાવનાવાળા આ ભીમભૂ શ્રાવકે સઘળી મિલકત મુડી અર્પણ કરેલ છે. તો તમારા સર્વેમાંથી વધારે ભાવનાવાન કોણ? પોતાની આભૂવિકાની દર્શકાર કર્યા વિના તેની મુડી એક રૂપિયાની હતી તે અર્પણ કરી. તેથી તેનું નામ પ્રથમ લખ્યું. શેઠીઆ પણ શાણા હોવાથી ખુશી થયા. ભીમભૂ પોતાને ઘેર આવી સ્વપત્નીને સઘળી

આતર જ્યોતિ.

૨૦૫

બીના કહી. તેણીએ પણ પુશી થઈને અનુમોદના કરી. અધિક ભાવના પૂર્વક કરેલ દાન તત્કાલ ફળે છે સાંજરે ગાયને બાંધવા માટે ખીલાને ખોદતાં ઝવેરાતનો ભરેલો કળશ નિકળ્યો તે પણ લઈને અર્પણ કરવા ગયા. પણ મંત્રીએ કહ્યું કે તારા ભાગ્યનું છે તારી ભાવના તત્કાલ ફળી. અમારે પુરતું ધન આવી મલ્યું છે. માટે પાછો કળશ લઈ જા. અધિષ્ઠાયક દેવ કપર્દીચક્ષે પ્રગટ થઈને કહ્યું કે તારૂં પુણ્ય વધ્યું. માટે લઈને ઘેર જા તેથી બીમજી શ્રાવક-સુખી થયો. દાનાદિક પુણ્ય કરીને સદ્ગતિનું ભાજન થયો માટે સદ્ભાવના પૂર્વક અલ્પ આપેલ દાનથી મહાન બનાય છે.

એકલા ધનાદિકથી મહાન બનાવું નથી.

ટેકીલા માણસો વ્યવહારિક કાર્યોમાં જેમ ટેકનો ત્યાગ કરતા નથી તેમ ધાર્મિક કાર્યોમાં પણ લીધેલી ટેક શ્રદ્ધાને વિવિધ લાલચ આપનાર મળે તો પણ છોડતા નથી કહેવાય છે કે જે રાખે ટેક, તેને મળે અનેક. પંતુ જે ટેક શ્રદ્ધાને રાખતા નથી તેની પાસે કોઈ સંજ્ઞન આવતો નથી તેના ઉપર કોઈ વિશ્વાસ ધારણ કરતો નથી. સંભળાય છે કે મારવાડી એક શેઠ અમદાવાદ જેવા શહેરમાં મોટો વેચાર કરે છે હજારો રૂપિયાનો માલ ખરીદ કરવા પૂર્વક યથેચ્છલાવ આવે ત્યારે વેચીને હજારો-લાખો રૂપિયાની કમાણી કરે છે એક-દાલાખ રૂપિયાનો તૈયાર માલ ખરીદો પણ તેના ભાવ ઘેસી ગયા. તેથી તે માલ વેચી શકાયો નહી. અને જેની પાસેથી માલ લીધો છે. તે આવીને સુદત પૂરી થતાં ઉધરાણી વારે વારે કરે છે સુદત મુજબ નાણાં જે ચૂકવાય નહીં તો આખ-

૨૦૬

આ. કીર્તિસાબરર શબ્દા

રૂને ધકકો પહોંચે ઘરના ઘરેણાં ગીરે મૂકાય તો પણ પ્રતિ-
 ઠાની હાની થાય છે તેથી એક સુંદર પેઢીની પાસે જઈને
 લાખ નાણાની માગણી કરી. પેઢીના શેઠે કહ્યું કે કાંઈક ગીરે
 મૂકે તો નાણા આપું. આ શેઠ ખડા કુશળ હતા તેમ મારવાડી
 શેઠ પણ ટેકીલો હતો તેથી કહ્યું કે ઘરેણાં તો મુકી શકું એમ
 નથી, પણ મારી મુછનો એક વાળ ગીરે તરીકે મૂકું છું. આમ
 કહીને એક વાળ તોડી આપ્યો. પ્રવીણ પેઢીના શેઠે કહ્યું કે આતો
 વાંકો છે મારવાડી શેઠે કહ્યું કે વાળ વાંકો પણ માંકો હો આ પ્રમાણે
 કહેવાથી ટેકીલો જાણી ઈચ્છા મુજબ રૂપિયા આપ્યા તે લઈને
 જે દેવું હતું તે ચૂકવ્યું આ બીના બજારમાં બહાર થઈ તેથી બીજો
 ધૂત આવીને નાણા માગવા તે પેઢીના શેઠની પાસે આવ્યો શેઠે
 ગીરે મૂકવાનું કહ્યું ત્યારે ઠગારાએ મૂછનો વાળ ચૂંટીને આપ્યો
 શેઠે કહ્યું કે. આ વાળ તો વાંકો છે. ત્યારે બીજો ચૂંટીને આપ્યો.
 તેને પણ વાંકો કહ્યો આ મુજબ અડધી મૂછના વાળ ચૂંટીને
 આપ્યા તેથી શેઠે ધૂત જાણી ધકેલો મૂક્યો અને કહ્યું કે
 તને મૂછના વાળની કિંમત નથી તો આખરની કિંમત ક્યાંથી
 હશે ? ઠગારો દેખાય છે. જેને મૂછની વાળની કિંમત છે.
 તેને જ આખર પ્રતિઠાની કિંમત હોય, આ ઠગારો મસ્તકને
 ખણતો ચાલ્યો ગયો. અને કાંઈ મળ્યું નહી. અને ઠગ તરીકે
 બહાર થયો. તેનો કાંઈએ વિશ્વાસ રાખ્યો નહી. આવા માણ-
 સોને નીતિન્યાય કે ધાર્મિક કાર્યોમાં ટેક હોય ક્યાંથી ?
 હાલમાં ઘણા માણસો મૂછો રાખતા નથી તેથી તેઓમાં
 ટેક હશે કે નહી હોય તે શંકા તો થાય જ, પછી બલે
 શેઠીયા હોય કે વેઠીયા હોય. મારવાડી શેઠ તો ટેકીલો

આંતર ન્યોતિ.

૨૦૭

હોવાથી એ ત્રણ મહિના પછી ભરી રાખેલા માલનો ભાવ વધ્યો. તેથી શેઠને ખમણો લાભ થયો. વ્યાજ સાથે નાણા લઈને પેઢીના માલીક શેઠની પાસે આવી દેવું ચૂકતે કહ્યું. ત્યારે શેઠે કહ્યું કે કોઈ એવા પ્રસંગે જરૂર પડે ત્યારે સુખેથી રૂપિયા લેવા આવશો—તમને જરૂર નાણા આપવામાં આવશે. મારવાડી શેઠની આખરૂ વધી. દરેક માણસો તેના પર વિશ્વાસ રાખવા લાગ્યા. આ મારવાડી શેઠ જેવા વ્યવહારમાં ટેકવાળા હતા તેવાજ ધર્મની આરાધનામાં ટેકીલા હતા. ધર્મની આરાધનામાં જે ટેકવાળા હોય છે. તે વ્યવહારના કાર્યોમાં ટેકીલા હોવા જોઈએ તો જ ધર્મની આરાધના ફલવતી બને છે. ધર્મનીતિની આરાધના કરતાં વ્યવહારમાં એટલે ખાનગી જીવનમાં અનાચારી, અસહિયારી બને તો તે આરાધના ફલવતી બનતી નથી માટે જાહેરમાં તેમજ ખાનગીમાં તથા વ્યવહારમાં કે ધર્મમાં સદાચારને બુલવો જોઈએ નહીં. તે જ જીવનની ઉન્નતિ થાય છે કેટલાક એવા માણસ પડે છે. જાહેરમાં ધાર્મિક જેવા દેખાય છે. પણ ખાનગીમાં શૂન્ય જેવા હોય છે. તેવાને કેવા માનવા ?

સુદેવ—સુશુરૂ અને સુધર્મમાં જે ભાગ્યશાલીઓને શ્રદ્ધા—ટેક રહેલી છે અને તેમના સદ્ગુણોમાં જ્ઞાન પૂર્વક પ્યાર પૂર્ણ રહેલ છે તે ગમે તે જાતિ કુલનો તેમજ સમાજ સમુદાયનો હોય તો પણ તેઓને સદ્વિચાર અને વિવેકની પ્રાપ્તિ થાય છે તેની પ્રાપ્તિના યોગે જાણવા લાયક જે વસ્તુ હોય તેને જાણે છે અને મેળવવા લાયક હોય તેને મેળવવા માટે સમર્થ બને પછી ત્યાગવા લાયક જે હોય તેનો ત્યાગ કરી

૨૦૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

શકે છે સદ્ વસ્તુને જાણ્યા વિના તથા તેને ઝેળવ્યા સિવાય ત્યાગવા લાયકનો ત્યાગ થવો અશક્ય છે દુનિયામાં જે વસ્તુઓ રહેલી છે એક આત્મા, બીજી જડ વસ્તુઓ તે જે પક્ષી જે સદ્દેવ-ગુરૂ અને સુધર્મની શ્રદ્ધા પૂર્વક જે ભાગ્ય-શાલીઓએ આરાધના કરી છે તે મહાશયો પોતાના તથા પરના આત્માને ઝોળખી શકે છે પોતાના આત્માને સંયમ-સંવર પૂર્વક જે દ્રવ્ય-ગુણ અને પર્યાયથી પીછાના શકે છે તે પરના આત્માને રીતસર જાણી કેમ ન શકે? અવશ્ય જાણી શકે છે એટલે રાગ-દ્વેષ અને મોહાદિક તે મહા ભાગ્ય-શાલીઓથી ખસતા જાય છે પરંતુ જેઓને શ્રદ્ધા-પ્રેમ નથી તેઓ સુદેવાદિકના સદ્ગુણો જાણ્યા સિવાય સ્વપરના આત્મા કેવી રીતે ઝોળખી શકે? ઝોળખવા અશક્ય બને છે માટે સુદેવાદિકમાં શ્રદ્ધા પ્રીતિ રાખી. આહર-સમક્ષિત પૂર્વક રહેલા ગુણોને શ્રદ્ધા કરે. પછી સ્વપરના આત્માની ઝોળખાણુ થતાં પોતાના રાગ-દ્વેષાદિકથી ઉત્પન્ન થતાં સંકલ્પ વિકલ્પો તરફ નજર પડવાની, તેથી અનંત શક્તિમાનૂ આત્માની દૃષ્ટિના યોગે સાંસારિક સુખ વિલાસોની જે આસક્તિ છે ટળવાની જ અરે મનુષ્ય જેવા મનુષ્ય બની માણસાઈને સફલ કરવા પોતાનો દોષો તરફ નજર તો કરે. અન્ય સ્થલે પરિ-ભ્રમણ કરતી દૃષ્ટિને દેવાદિકના ગુણોમાં, તથા પોતાના આત્માના ગુણોમાં સ્થિર કરે. સ્થિર થતાં અનન્ય સુખના સ્વામી બનશે. સંસારના નાશવંત પદાર્થોમાં દૃષ્ટિને અનંતવાર નાંખી તેથી તમારી ચિન્તાઓ વિડંબનાઓ ટળી છે કે વધી છે? તેનો વિચાર કરે તેથી ચિન્તાઓ, વલોપાત, વિકલ્પો ખસ્યા

આંતર જ્ઞોતિ

૨૭૬

હશે નહીં પણ વધ્યા હશે. તો પછી આ મોંઘેરા મનુષ્યભવમાં આત્મા શિવાય અન્યત્ર દૃષ્ટીઓને નાંખતા તે ચિન્તા વિહીનતાઓ ટાળવાની કે ? નહીં ખસે તે જરૂર માનજો. તેઓના યોગે જન્મ જરા મરણના અસદ્ય સંકટો હાજર થવાના તે વખતે સંકટો વિગેરે ટાળવાનો એકેય ઉપાય સુઝશે નહીં માટે ગઈ ગુજરીને વિસરી જઈને આજથી ચેતો અને સુદેવાદિકના ગુણોમાં તથા આત્માના દોષોને દૂર કરી ગુણોમાં દૃષ્ટિને સ્થિર કરો અર્પૂર્વ પ્રતિબાનો ઉઘાડ થશે સાથે સાથે અર્પૂર્વ આનંદની લહેરીઓ આવીને ઉપસ્થિત થશે. કેમકે સાથે વેર, વિરોધ, માયા, મમતાદિ રહેશે નહીં. તથા અનાદિકાલના રાગ દ્વેષ મોહાદિકના બંધનોથી જે પરાધીનતા છે તે ખસતી જશે. અને સાથે સાથે સ્વતંત્રતા આવીને મળશે દુન્યવી પદ્ધતિને કષ્ટ સહન કરી મેળવશે તો પણ જે અનાદિકાલની જે પરાધીનતા રહેલી છે તે ખસવાની નહીં જ શકે તથે તેમાં સ્વાધીનતા માનવા હો. પણ તેમાં સ્વાધીનતા આપવાની શક્તિ જ નથી. ઉલ્ટા અધિક પ્રતિબદ્ધ બનશે. માટે જે ઘડી પણ આત્માના ગુણો તરફ નજર કરવા વખતે કાઢવો તે મનુષ્ય જીવનનું સુખ્ય કર્તવ્ય છે. દેવાદિક બલોમાં સુંદર સાધનો પુણ્યોદયે મળ્યા પણ લોગવિલાસોમાં દૃષ્ટિ હોવાથી આત્માનું હિત કલ્યાણ સધાયું નહીં. પણ પંખીલા ભવમાં પૂરતાં સાધનો નહીં હોવાથી આત્મિક દોષોને દૂર કરી શકાયા નહીં એમાં દુઃખો લોગવાતાં હોવાથી તે દુઃખો તરફ દૃષ્ટિ ચોંટી જાય છે. ફક્ત મનુષ્યભવમાં જ જે સાધનો જોઈએ તે મળી શકે એમ છે. માટે શુભ સાધનોને મેળવીને

૨૧૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

આત્માના ગુણોમાં દૃષ્ટિને સ્થિર કરો.

॥ ૮૫ ઉપકાર કરનારને અપકાર કરો નહીં ॥

તમે સારી રીતે તપાસ કરશો તો માલુમ પડશે; કે ભોગ વિલાસમાં આસક્ત માનવો સ્વ માણસાઈનો ત્યાગ કરી દાનવની માફક આચરણુ કરી રહેલા હોવાથી દેવાદિકના સદ્ગુણો તથા આત્મિક ગુણો તરફ દૃષ્ટિ પશુ કરતા નથી તો પછી પોતાના દોષોને દૂર કરવા કયાંથી શક્તિમાન બને ? આવા મનુષ્યો ભલે રાજા મહારાજા કે શેઠ હોય કે શંકર ક્રિકેટ હોય તે સર્વે પોતાના દોષોથી જ અધમ ગતિમાં ફસાઈ પડે તેમાં આશ્ચર્ય શું ? આવા મનુષ્યો લોક સમુદાયમાં હલકા પડે તે માટે કરેલા અપરાધ-પાપો ઉપર પડદો નાંખવા બનતો પ્રયત્ન કરે છે. પણ સ્થાન અને કાલની મર્યાદા એવી છે કે પાપના પડદાને ચીરી નાંખી તે કરેલા ગુન્હાઓ-પાપોને ખુલ્લાં કરે છે. કોઈ રાજા સહેલગાહે નીકળ્યો છે. તેની લહેરમાં ટાઈમની ખખર-બાન રહું નહીં. બપોરના સૂર્યના પ્રખર તાપથી તપેલ હોવાથી તૃષ્ણાએ બરાબર ઘેરો ઘાલ્યો પાણીના અભાવે મૂર્છા આવી તેવામાં એક હરિજન ઢેડે ત્યાં આવી યથેચ્છ જલપાન કરાવી ભોજન કરાવ્યું. તેના સહચારિ સેવકો અન્યત્ર શોધ કરી રહેલ છે. શોધ કરતાં આ રાજાનેા ભેટો થયો નહીં. તેથી પોતે સ્વસ્થાને ગયા. આ નૃપ તેઓની વાટ જોઈ રહેલ છે. વાટ જોતાં રાત્રિ પડી તેથી પોતાના મહેલમાં જઈ શક્યો નહીં. હરિજને તેને સત્કાર-સન્માન કરી પોતાના મકાનની રૂમમાં બેસાડ્યો. સુવા માટે સુંદર પલંગ-સુવાળા ગોઠા સહિત

આંતર જ્યોતિ

૨૧૧

આપ્યો. અને ઝોઢવા માટે કોમલ રબઈ આપી, ઉપકારનો બહલો આપવો જોઈએ. તેના બહલે હરિજનનું મકાન તથા સાહ્યબી સુખ દેખીને અદેખાઈ કરવા લાગ્યો. કે હરિજનો આવી સાહ્યબી લોગવે છે અરે ટેક્ષ કર ભરતા નથી. માટે દરેક ઢેક ઉપર કર નાંખવો જોઈએ. પ્રાતઃકાલે સહચારિ સેવકો ત્યાં આવ્યા. તેઓની સાથે સ્વનગર જઈને અધિકારીને હરિજનોની સાહ્યબીથી વાત કહી તેઓના ઉપર કર નાંખ્યો. આવા દાનવ જેવા માનવ, ઉપકારનો બહલો અપકાર કરી વાળે. તેઓને પોતાના દોષો તરફ દષ્ટિ ક્યાંથી પડે ?

॥ સહન કરો ॥

૮૬ મનુષ્યોને વિપત્તિ આવે છે તે માણુસાધનો વિકાસ કરવા આવે છે.

આ મુશળ જે જાણુતા નથી તે અધિક દુઃખી બને છે. કોઈ સમ્યગ્જ્ઞાની સમજવે ત્યારે તેઓની શિખામણુ પસંદ પડે તો જે આવી પડેલ સંકટનું જોર આવે નહી. અને સહન કરવાની શક્તિનો આવિર્ભાવ થાય. સાંસારિક સાધનો સર્વદા અને સર્વથા સુખશાંતિ આપવામાં સમર્થ છે જ નહી. તે સાધનો પ્રથમ આનંદ એટલે વિકારી સુખ-શાંતિ આપીને ખસી જાય છે. ત્યારે લોગ વિલાસમાં રક્ત બનેલને મહાન દુઃખ થાય છે. કારણુ કે સહન કરવાની શક્તિને કેળવી નથી તેથી જ આત્મભાન ભૂલી પાગલ જેવા બને છે. માટે પુણ્યોદયે ભલે લોગવિલાસના સાધનો મળ્યા હોય. તેના આધારે સુખ ચેનમાં રહેતા હો તો પણ સહન કરવાની શક્તિને કેળવવી જોઈએ. ક્યારે દુઃખદાયક સંકટ

૨૬૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કે વિષત્તિ આવી પડશે તે જ્ઞાની સિવાય કોઈ અન્ય કહેવા માટે શક્તિમાન નથી. જ્યારે વિડંબનાઓ ઉપસ્થિત થાય છે. ત્યારે શોક સંતાપાદિક કરવામાં તે બે આત્મિક બલ હોય છે. તેનો અવરોધ થાય છે. અવરોધ થયા પછી તેનો વિકાસ થવો દુઃસાધ્ય બને છે. માટે તેવા ટાઈમ હિંમત રાખી વિચાર કરવો કે, આ બે વિડંબનાઓ આવી છે. તે અનુભવી બનાવવા માટે આવી છે. અને વિકાસનું સાધન હોવાથી શા માટે સંતાપાદિક કરવો, આવા શાળા સંસ્થાને લેખના ઉપર મેખ મારી કંટકોથી પથરાયેલ માર્ગમાં પણ પોતાનો માર્ગ શોધી લે છે. અસહિષ્ણુ દુઃખદાયી અવસ્થામાં શોક સંતાપાદિક કરીને કંટકવાળા માર્ગને અધિક દુર્ગમ બનાવે છે. એટલે આગળ વધી શકતા નથી, પણ પાછળ પડતાં રહે છે. જગતમાં સત્વશાલી-હિંમતવાન-પુરૂષ અને સ્ત્રીઓ એ વિષત્તિવેલાયે હિંમતને ધારણ કરવા પૂર્વક વિકાસનું સાધન મળી પાછળ ન પડતાં આગળ વધેલા છે. તે પ્રમાણે વર્તન રાખવામાં આગસ કરવી નહિ.

૮૭ સંસારમાં કોઈપણ પ્રાણીઓની સરખી માનસિક વૃત્તિઓ હોતી નથી વિદ્વાનોના મત-અભિપ્રાય પ્રાયઃ સરખા હોતા નથી-

અરે જડ ઘડિઆળ પણ સરખી હોતી નથી એટલે એક સરખો ટાઈમ તેઓનો હોતો નથી, ઋષિ-મુનિઓને પણ સરખો ઉપદેશ હોતો નથી, કોઈ ઋષિ જગતને મિથ્યા માને છે. કોઈ એક વળી આત્માને અનિત્ય માને છે, કોઈક પુનઃ આત્માને નિત્ય એકાંતે માને છે. તેથી કહેવત છે કે

આંતર જ્યોતિ

૨૧૩

“મુંઢે મુંઢે મતિભિન્ના” સાધારણ મનુષ્યોમાં સમજણ અને વિવિધતા હોય છે. તેથી વાદ વિવાદ થાય છે અને તેમાંથી વેર વિરોધ જન્મે છે. આનો નિકાલ કરવા માટે નીતિશાસ્ત્ર કારે એક કાવ્ય લખ્યું કે,

દષ્ટિપૂતં ન્યસેત્ પાદં વસ્ત્રપૂતં પિવેજ્જલમ્ સત્યપૂતં વદેદ્વા-
ક્યં મનઃપૂતં સમાચેરત્ ॥

આ કાવ્ય સર્વે વિદ્વાનોને-ઋષિ-મુનિઓને તથા સાધારણ મનુષ્યોને ખ્યારૂ લખ્યું છે, દષ્ટિપૂતં વસ્ત્રથી ગળીને પીધેલ પાણીથી તેમાં રહેલો કચરો પોરા વિગેરે પેટમાં જાય નહી અને પીડા થાય નહી. સત્યપૂતં હિતમિત અને પથ્ય વચન યોલવાથી વચન સિદ્ધિ થાય અને કલહ કંકાસ વિગેરે વિકારો શાંત પડે એવા એવા વચનો દ્વારા થતા દોષો તથા અપરાધોને આવવાનો અવકાશ મળે નહી. અને ઉત્સૂત્ર ભાષી બનાય નહી. અનંત સંસારમાં ભટકવાનું બંધ થાય, લઘુકર્મી થવાનો વખત આવે. ‘મનઃપૂતં માનસિક વૃત્તિઓ પવિત્ર રાખવાથી અનિષ્ટ વિચારોને દેશવટો મળે સાથે સાથે સંકલ્પ વિકલ્પો શુભ-શુભતર અને અનુકર્મ શુદ્ધ અને દશ દિશાઓનો જે આશ્રવ આવે છે તે અટકે આથી જેમ તેમ તપાસ કર્યા વિના ચાલવું નહી તથા ફાવે તેમ ફેંકે રાખવું નહી.

અને તૃષા લાગી હોય તો પણ ગળ્યા સિવાય જલપાન કરવું નહિ. અને માનસિક વૃત્તિઓને કબજે કરી પવિત્ર બનાવવી આ પ્રમાણે વર્તન રાખવાથી મનુષ્યો ધણા પાપોથી અને અપરાધોથી બચે છે. અને મોંઘેરા મનુષ્યભવની સફળતા

૨૧૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

સધાય છે. એટલે વિષય કષાયના વિકારો તથા અહંકાર મમતાનાં આવેશો અલ્પ થવાથી કોઈ સંયમી મુનિવર્ય, સંસારની અનિત્યતાનો ઉપદેશ આપે તે પસંદ પડે છે. અને પસંદ પડતાં મોક્ષ માર્ગે વળાય છે.

જયપુરના નરેશ માનસિંહે પરાક્રમ ફેરવીને કાબુલ દેશ ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કર્યો. આ વિજયની ખુમારીમાં લંકાને જીતવાની અભિલાષા થઈ. પ્રધાનોની સલાહ લીધી કે આપ-દાદાની જમીન સત્તા ધીજીએ કબજે કરી હોય તે યુદ્ધ કરીને પણ સ્વાધીન કરવી કે નહીં. ? પ્રધાનોએ કહ્યું કે જરૂર સ્વાધીન કરવી. જે કબજે કરે નહી તે પરાધીન બને છે. આ પ્રમાણે 'હામાં હા' મીલાવી 'વચને કા દરિદ્રતા' માનસિંહે કહ્યું કે, તો કરો તૈયારી. લંકા જીતવા ચતુરગીસેનાને સજ્જ કરો. આ સાંભળી પ્રધાનો ગભરાયા અને વિચાર કર્યો કે બોલ્યા તો બોલ્યા પણ હવે શું કરવું. કારણકે લંકાને જીતવા જતાં માર્ગમાં રહેલા રાજાઓ સાથે લડાઈ કરીને જીતવા પડે તેમજ દરિયાને ઉલ્લંઘવે તે પણ અશક્ય છે, અને રાજાએ તે માટે 'હા' પાડી તેની ના પડાવવી તે બી મુશ્કેલી છે. આ તો એવું બન્યું કે મીયાંભાઈ ગયા નીમાજ પઢવા અને મસજીદ કોટે વળગી. કોઈ શાણા સંયમીની સલાહ લેવાની ઇચ્છા થઈ કે આ વિડંબનામાંથી કેવી રીતે મુક્ત થવાય. શાણા અને દીર્ઘદર્શીએ નૃપની પાસે આવીને ઉપદેશ આપ્યો. કે મહારાજ માનસિંહ. તમે મહારાજ રામચંદ્રના વંશના છો અને મહારાજ રામચંદ્રજીએ લંકાને વિભીષણને દાનમાં આપેલી છે. તે યાદી કેમ લેવાય ?

આંતર જ્યોતિ

૨૧૫

તમારા વંશે આપેલુ ઠાન, પાછુ લેવાય તેમાં પ્રતિષ્ઠા ઠાનિ થાય આમ સાંભળી માનાસિંહે લાંકા લેવાની બંધ રાખી અને પ્રધાનો ખુશી થયા તે માટે કહેવાય છે કે સત્યવૃત્તં વદેદ્વાક્યમ્ ૮૮ પરાક્રમી પુરુષો પ્રતિજ્ઞાનું પાલન, પ્રાણોના જોખમે પણ કરી શકે છે. પ્રતિજ્ઞા લેવી તે સહેલી છે પણ તેનું પાલન કરવું તે મુશ્કેલ છે.

અને મમતા-અહંકારનો ત્યાગ

કરી ધૈર્યને ધારણુ કરે તોજ

બનવું શક્ય છે. તો પછી ધનાઢિકના લોગે કથન કરેલા વચનનું પાલન કરે તેમાં આશ્ચર્ય શું ? તે પ્રતિજ્ઞા પાલકોને આપેલા વચનની કિંમત પ્રાણો વિગેરે કરતાં અધિક ભાસે છે. તેઓનું મન્તવ્ય એવું હોય છે કે, જીવ જાય તો જાય પણ વચન ભંગ ન થાય, તેઓ ઘડીકમાં વચન આપે અને ઘડીકમાં તે વચનને વૃથા કરે એવા હોતા નથી, ત્યારે તેમનો યશ જગત ભરમાં ફેલાય છે. વ્યાપક બને છે. તેઓ મહાભાગો પરલોકે ગમન કરે તો પણ યશ કીર્તિરૂપે આ લોકમાં જીવતા છે. વચનનો ભંગ કરનાર આ લોકમાં જીવતા હોય તો પણ મરણ પામેલ છે. માટે પ્રાણોના જોખમે પણ કરેલી પ્રતિજ્ઞાનું પાલન કરવું તે આવશ્યક છે.

એક મહોટા ધનાઢય વેપારી શેઠને ઘણું સ્થલે વ્યાપાર કરવાની પેઢીઓ હતી. તથા વચન પાલનમાં પણ મક્કમ હતો. જે પ્રમાણે યોલે તે મુજબ પાલન કરતા ધનાઢિકમાં મમતા-રાખતા નહી એક વખત તેમના વફાદાર મહોટાં મુનીમે જથ્થા બંધ તંબાકુ વિગેરે ખરીદ કરી બીજે સ્થલે

૨૧૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

રહેલા શેઠને ખબર આપી કે અમુક વસ્તુઓની જથ્થા બંધ-
 તમાકુ ખરીદ કરી છે તેવા વખતે ખરીદ કરેલ વસ્તુના ભાવ નરમ
 પડતા હતા. તેથી શેઠે કહેવરાવ્યું કે, નરમ પડતા ભાવમાં
 જે ખરીદ કરી છે. તે સાફ ક્યું નહીં. નફો આવે કે નુક-
 શાન થાય તે તારે શીરે. નુકશાનની જવાબદારી હું રાખતો
 નથી. આ પ્રમાણે કહ્યા પછી બનવા ભોગ છે કે, ખરીદ
 કરેલ વસ્તુના ભાવ વધી ગયા અને જે લાખ રૂપિયાનો
 લાભ થયો. શેઠ ખુશી થયા. અને કહેલા વચન મુજબ મુની-
 અને કહ્યું કે, આ જે લાભ થયો તે તારા ભાગ્યથી થયો છે.
 તેમાં મારી માલીકી નથી માટે તું રાખ ? મુનીને કહ્યું
 કે મારાથી થયેલ લાભ રખાય નહીં. માટે આપ જ રાખો.
 શેઠે કહ્યું કે, હું બોલ્યો છું કે, ખરીદ કરેલ વસ્તુથી જે
 લાભ કે નુકશાન થાય તેનો જવાબદાર કે માલીક હું નથી
 માટે તને જ અર્પણ કરવામાં આવે છે. મારાથી વચનનો
 ભંગ થશે નહીં. આતો જે લાખ રૂપિયાનો લાભ થયો. કહાચિત
 એથી અધિક લાભ થયો હોત તો હું રાખી શકું નહીં રૂપિયા
 કરતાં વચનની કિંમત અધિક માતું છું. અને નુકશાન થયું.
 હત તો તું વફાદાર હોવાથી માંડી વાળત, તને દેવાદાર
 રાખત નહીં. ત્યારે વચનનું પાલન કરવામાં પાગલ અશક્ત
 શેઠો જ્યારે લાભ મળે ત્યારે પોતાની તિબેરી ભરે છે અને
 નુકશાની આવે ત્યારે ખરીદ કરનારના નામે ઓઢાડે છે. આવા
 અસ્તવ્યસ્ત માનસિક વૃત્તિમાનો ઉપર કોઈ વિશ્વાસ રાખતું
 નથી. કોઈ વખતે એવાની પેઢીને ઘણી નુકશાની આવી બાધ
 છે. ત્યારે પ્રતિજ્ઞા મુજબ પાલન કરનારની પેઢીમાં કહાચ

આંતર જ્યોતિ

૨૧૭

નુકશાની આવે તો પણ સહારો મદદ કરનારા મળી આવે છે. અને પેઢી તરતી રહે છે. બનવા ભેગ છે કે જથથાબંધ વ્યાપારમાં સમુદ્રની માફક ભરતી ઝોટ આવ્યા કરે પણ જે વચનભંગ થતા નથી તેઓને ભાગ્યોદયે ભરતી થાય. અને નૌકાની માફક તે પેઢી તરતી રહે. માટે નુકશાનીના પ્રસંગે પણ વચનભંગ કરવો નહીં. આ પ્રમાણે વ્રતધારી સાધુ-સાધ્વી શ્રાવક-શ્રાવિકાએ વ્રત નિયમને ગ્રહણ કરતાં કરેલી પ્રતિજ્ઞાને પાળવી જોઈએ ભલે પછી પ્રાણો જવાનું જોખમ આવી લાગે તો પણ તેનો ભંગ કરવો જોઈએ નહીં. પ્રતિજ્ઞા પૂર્વક લીધેલા વ્રતનિયમનો ભંગ કરનારને ઘણી વિપત્તિ આવી લાગે છે. અને પુણ્ય વિહીન બની દુઃખો ભોગવવા પડે છે તે વખતે શક્ય સહાય મળતી નથી. અને વ્રત નિયમનાં દંઢ રહેનારને પુણ્ય પ્રભાવે સહારો મળતો રહે છે. જો કે તેઓને વિપત્તિ પ્રાયઃ આવતી નથી. અને આવી હાથ તો નિર્ભયતાથી સહન કરવાની શક્તિ જાગેલી હોવાથી તેનું જોર ચાલતું નથી. માટે પ્રતિજ્ઞા પાલનમાં ઘણો લાભ જાણી દૃઢતાને ધારણ કરવી જોઈએ.

૮૯ સંસારી પ્રાણીઓએ સ્વક્રિયાઓને આધારે સુખદાયક અને દુઃખદાયી કર્મો સર્જ્યાં તેથી જ તેના વિપાકો સુખ-દુઃખ ભોગ છે. સુખનો ભોગવટો કરતાં ગર્વ ગુમાન ધારણ કરશો નહીં તો સુખશાતાને માણી શકશો. નહીં તર સુખને ભોગવતાં અનેક વિધ્નો આવી હાજર થશે.

૨૧૮

આ. કાર્તિસાગરસૂર રચિત

વિષય કષાયના વિકારો, ગર્વ ગુમાન વિગેરેની વાટ જોઈ રહેલ છે. જે અહંકાર-મમતા વિગેરે ધારણ કરી તે તે વિકારો ઉભા થઈને સુખશાતામાં ધૂળ નાંખી સંકટો-કંટકો લાવીને ફેંકે છે. અને દુઃખની અવસ્થામાં જે દીનતા-હીનતા ભાસી કે આવી તે તે દીનતા-અધિક દુઃખમાં વધારો કરવાની જ. માટે સુખી અવસ્થામાં કે દુઃખી દશામાં ગર્વ તથા દીનતા-હીનતાનો ત્યાગ કરવો તે સુખનો ભાગ છે. સુખનો ભોગવટો તથા દુઃખ સંકટ કાયમ રહેતાં નથી. તેની તે દરિયાની ભરતી માફક ભરતી અને ઝોટ થયા કરે છે. આમ સમજી તેવા સમયે સમસ્ત અવસ્થામાં સમત્વ ધારણ કરવું જોઈએ. દીવસ વિત્યા પછી રાત્રી આવ્યા કરે છે. તેમાં નવાઈ નથી તે મુજબ સુખ—પછી સંકટ આવે તેમાં શું આશ્ચર્ય ?

એક વેપારીનો માલ લાખો રૂપિયાનો હતો તેને લુંટારાએ લૂંટી લીધો. તેથી તે વેપારી દેશાન્તરથી પોતાને ઘેર આવ્યો. લૂંટાયાની ખીના ગામના સ્વજન વર્ગે તથા મિત્ર વર્ગે જાણી, તેથી તેમને આશ્વાસન આપવા આવ્યા. વેપારી શેઠે જાણ્યું કે આ સઘળા જમવા આવ્યા છે. તેઓને આદરમાન આપીને ખેસાડયા. અને કહ્યું કે થોડીવાર ખેસો તમને જમાડવાની સામગ્રી તૈયાર કરું, આવેલ સનેહી વર્ગે કહ્યું કે. અમે જમવા આવ્યા નથી પરંતુ તમે લૂંટાયા હોવાથી આશ્વાસન આપવા આવ્યા છીએ તમારી મુખાકૃતિ આનંદ ભરેલી દેખી અમેને અચખો થાય છે. આવા સંકટ વખતે ઘણા વેપારીઓ ઉઠાસી બની વિવિધ વઢોપાત

આંતર જ્યોતિ

૨૧૯

કર્યા કરે છે. પણ-તમારી સ્થિતિ ઝોર પ્રકારની દેખાય છે. વેપારીએ શાંત મુદ્રાએ કહ્યું. કે તમે જે ખીના કહી તે સત્ય છે. તેમાં દીલગીર કે નિરાશ થવા જેવું નથી. હું ત્રણ કારણે પ્રભુને ઉપકાર માનું છું. કેવી રીતે ? સાંભળો ? એક તો ખીબાઓનું લૂંટારાઓનું કોઈ ધાપ મારી કે કપટ કલા કરીને મેં ધન મેળવ્યું નથી ચોરો જવાવાળી નશ્વર વસ્તુઓને લઈ ગયા છે મારે પણ મરણાંતે મૂકવાની હતી જ તે પહેલાં ગઈ. તથા અડધું ધન તો મારી પાસે છે ત્રીજું ધર્મરૂપી ધન તો પૂરેપૂરું મારી પાસેને પાસે છે કળજમાં. ફક્ત સાંસારિક ધન લૂંટાયું છે. તેમાં સાડું સત્ય ધન તો ગયું નથી. શા માટે હું ઉદાસી બનું અને વલોપાત કરું. જે મારી પાસે સત્ય ધન રહેલું છે તેને લૂંટવાની કોઈની પણ તાકાત નથી. આ પ્રમાણે સાંભળી મળવા આવેલાને આનંદ થયો અને તેની તારીફ કરતાં પોતાના સ્થાને ગયા. જો કે આવા ભાગ્યશાલી વેપારીઓ અદ્ય પ્રમાણમાં હોય છે પણ જગતના શુભે તેઓના તરફથી બહુ પામી જાય છે અને સુખી અવ પ્રાપ્તિમાં છલકાતા નથી તેમજ દુઃખદાયી દશામાં દીનતા-હીનતાને ધારણ કરતા નથી. આ મુજબ જો સંસારમાં રહેવાય તો વિષય કષાયના વિકારોને દેશવટો મળે તથા સારા સંસ્કારોના યોગે શુભ ગતિના લ્હાવા લેવાય. આવા ભાગ્યશાલીઓ જ અનુક્રમે મોક્ષ સુખના માલીક બને છે. આ સિવાય ચાર ગતિમાં રખડપટ્ટી કરતાં અસદ્ય યાતનાઓ આવી લાગે તેમાં આશ્ચર્ય શું ? દુઃખ સંકટમાંથી સુખશાતાના લ્હાવા લેવા

૨૨૦

આ. કીતિસાગરરસૂરિ રચિત

તેમાં આવડત જોઈએ. આવડતવાળા બુદ્ધિમાન ધૂળમાંથી કે રક્ષા-રાખોડીમાંથી ધન મેળવે છે તેમ અસાર-સંસારમાંથી સાર સમ્યગ્જ્ઞાની પ્રાપ્ત કરીને સુખી બને છે.

એક સારી આવડતવાળો મુંબઈમાં નોકરી તરીકે રહ્યો પણ પૂરતો પગાર મળતો નહીં હોવાથી નોકરીનો ત્યાગ કરીને ધંધો કરવા બન્યો વ્યાપારમાં મૂડી નાણા ન હોવાથી રાખોડી લાવી વેચવા લાગ્યો ચાર મહુ પાંચ મહુ રક્ષા વિના મૂલ્યે લાવી પાંચશેર રક્ષાના પાંચ આના તરીકે વેચવા લાગ્યો. શેઠાણીઓ રક્ષાના દામ ભરીને લેતી. તેથી પૈસાદાર બન્યો. મુંબઈમાં પ્રાયઃરક્ષાનો અભાવ હોય છે તેથી તે લેવા શેઠાણીઓ પડાપડી કરતી. આને પણ ઉત્સાહ બગતો તેથી આનંદથી લઈ આવી રક્ષા વેચતો. આ પ્રમાણે દરેક મનુષ્યો એ અસારમાંથી સાર લેવો તોજ માનવ જીવનની સફલતા સધાય. ૯૦ સર્વકલાની કેળવણી લેનારે ધર્મકલાને પ્રાપ્ત કરવા પણ પ્રયાસ કરવાની આવશ્યકતા છે. કારણ કે વ્યવહારના કાર્યો ધર્મ કલાથી સફલ થાય છે ધર્મકલા વિનાનો વ્યવહાર, વિષય કષાયોના વિચારો અને વિકારો વધારવા પૂર્વક અધોગતિમાં ધકેલી દે છે.

જીવનમાં અનેક વિડંબનાઓ ઉપસ્થિત કરે છે. માટે ધર્મકલાને ધરોળર બાણી વ્યવહારના કાર્યો કરો. માનસિક વૃત્તિઓને કબજે કરવી તથા સત્યવાણી ખેલવી અને કાયાનો પ્રવૃત્તિઓને. અધર્મ માર્ગમાંથી પાછી હટાવી ધર્મ માર્ગમાં જોઈ તપાસીને ચોખવી. આ મુજબ વર્તન કરવાથી આવેલી

આંતર જ્યોતિ

૨૨૧

વિડંબનાઓ ખસવા માંડે છે. અને આવતીને નિરોધ કરે છે. આ મુજબ વ્યવહારને ચલાવતાં ઘણા લાભ મળે છે. અને સુખશાતાએ જીવન પસાર થાય છે. ધર્મકલા એટલે પોતાના આત્માને ઉન્નતિના માર્ગે વિકાસના માર્ગે લઈ જવાનું સાધન તે આત્મજ્ઞાન છે. માટે પ્રથમ તેને મેળવવા માટે પણ તમન્ના રહેવી જોઈએ. આત્મિક જ્ઞાન થયા પછી સાંસારિકકલાનું જ્ઞાન સફલ થાય છે. એટલે જીવનના વિકાસમાં તે જ્ઞાન, અસાધરણ સહકાર આપે છે. દુન્યવી બહોતેર કલાઓથી જે સંકટો-કળો ખસતા નથી તે ફક્ત આત્મજ્ઞાનથી ખસે છે. શારીરિક કેળવણી લઈને શરીરને લષ્ટ પુષ્ટ બનાવનારમાં જો આત્મજ્ઞાન નહી હોય તો તે અહંકારી-અને કુર બની પોતાને પોતે જ અધર્મ માર્ગે લઈ જવાનો સંભવ છે. સન્માર્ગે લઈ જનાર એક જ આત્મજ્ઞાન કહો કે ધર્મકલા જ છે. વિષય કષાયથી ઉત્પન્ન થએલ અહંકાર, મમતા, અદેખાઈ. વિષય સુખની આસક્તિને ટાળનાર જો કોઈ હોય તો આત્મજ્ઞાન છે.

૯૧ ધાર્મિક ક્રિયાઓ પણ આત્મજ્ઞાનથી સફલ થાય છે. નહીતર તે ક્રિયામાં નિન્દા કરવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય છે.

આત્મજ્ઞાની, અન્યજનોને પૈસાઓનું દાન કર્યા સિવાય પણ ઉપકાર કરવા સમર્થ બને છે. ઉન્માર્ગથી ઉખેડી સન્માર્ગે જોડવામાં ખરેખરે ઉપકાર સમાજેલ છે. દાનના પાંચ પ્રકારમાં અભય દાન મહત્વનું છે. વ્રતોમાં બ્રહ્મચર્ય વ્રત મહત્ત્વ ધરાવે છે. તેમ દરેક જ્ઞાન-વિજ્ઞાનમાં આત્મજ્ઞાન

૨૨૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મહાન છે. અને કેવલીજ્ઞાની મહારાજા તેની જ અધિક પ્રમાણમાં પ્રશંસા કરે છે. અન્યજ્ઞાન કદા તો સંસારને વધારનારી અને પણ ખરી, તેથી સમ્યગ્જ્ઞાની, આત્મજ્ઞાની ઉપર અધિક પ્રીતિ રાખે છે. અને અનુભોદના પણ કરે છે.

એક રાજા પાસે કિંમતી હીરો હતો તેની પરીક્ષા કરાવવા ઝવેરીઓને બોલાવ્યા. ઝવેરીઓએ પરીક્ષા કરી કિંમત બતાવી પણ રાજાનું મન માન્યું નહીં. અને કહ્યું કે તમોએ આ હીરાની ખરોખર કિંમત કરી નથી. ત્યારે એક ઝવેરીએ કહ્યું કે બે ત્રણ દિવસમાં તેની ખરોખર કિંમત કરાવી આપીશું. ત્યાર બાદ એક ઝવેરીએ પોતાના વૃદ્ધપિતાને કહ્યું કે. રાજાએ પોતાની પાસે રહેલ હીરાની પરીક્ષા કરવા સઘળા ઝવેરીઓને બોલાવ્યા. તેઓએ તે હીરાની કિંમત સ્વ સુદ્ધિના આધારે કરી પણ તેથી નૃપને સંતોષ થયો નહીં. વૃદ્ધ ઝવેરીએ કહ્યું કે હું પણ ત્યાં આવી હીરાને દેખી પરીક્ષા કરું તો ખરો. તેણે રાજાની પાસે આવી હીરાને દેખી તપાસી કહ્યું કે. અરે મહારાજા આ હીરાની કિંમત, નવાણું લાખ રૂપિયાની છે, નૃપે કહ્યું કે સર્વ ઝવેરીની આગળ પરીક્ષા કરી બતાવો વૃદ્ધ ઝવેરીએ સો સોયોને મંગાવી સૂર્યના તાપ આગળ તેઓની ઘોડી બનાવી. પછી સો મણિઓને મંગાવી તે ઘોડીની આગળ પાછળ ગોઠવી દીધાં. હીરાના કિરણો મણિઓ ઉપર પડ્યા પણ એક મણિ ઉપર તેનું કિરણ પડ્યું નહીં. રાજાને કહ્યું કે એક હાંસ આ હીરાની દોષ યુક્ત છે. બે નિર્દોષ હોત તો એક કરોડની કિંમત થાત, નૃપને તથા સભ્યજનોને આનંદ થયો અને શીરપાવ

આંતર જ્યોતિ

૨૨૩

આપવા નૃપ તૈયાર થયો. વૃદ્ધ ઝવેરીએ કહ્યું કે ટાઇમ ઘણો થયો છે માટે કાલે આપને આમ કહી ઝવેરી, સ્વ સ્થાને ગયા. રાજના દીવાને તેની પરીક્ષા કરવાનો વિચાર કર્યો કે ઝવેરી સર્વ કલાઓમાં કુશળ છે પણ ધર્મ કલામાં કુશળ છે કે નહી તેની તપાસ કરીને શીરપાવ રાજની પાસેથી અપાવવો. દીવાન પોતે આત્મજ્ઞાની તેમજ વ્યાવહારિક કલામાં કુશળ હતો તેથી રાત્રે ઝવેરી પાસે જઈને કહ્યું કે તમે સર્વ કલામાં પ્રવીણ છો લોકો કહે છે અને અમોએ પણ બાણ્યુ પરંતુ આત્મિક જ્ઞાનમાં ધર્મકલામાં કુશળ છો કે નહિ, ઝવેરીએ કહ્યું કે સર્વ કલાઓ બાણી પણ ધર્મકલા બાણી નથી. દીવાને કહ્યું તો તમને શીરપાવ મળશે નહી. ઝવેરીએ કહ્યું કે શેડા દિવસમાં તે કલા બાણીને ધર્મકલાની પરીક્ષા આપીશ, પછી તો શીરપાવ આપશેને ? જરૂર. ઝવેરી આમ તો વ્યવહારમાં હુશીયાર હતા. તેથી સદગુરૂ પાસે વંદના પૂર્વક ધર્મકલાનું શિક્ષણ અલ્પ વખતે લઈ તેમાં પ્રવીણ બન્યા— દીવાને કહ્યું કે ધર્મ એટલે શું ? જે જ્ઞાન ક્રિયાના આધારે કર્મ બંધાય નહી. અને આવતા કર્મોનો નિરોધ થાય તે સાચો ધર્મ કહેવાય અને એવો ધર્મ કરાય કે જેથી જન્મ-જરા મરણના અસહ્ય યાતના, વિકંબના મૂલમાંથી નષ્ટ થાય. વિષય ક્ષાયના વિકલ્પો સંકલ્પો ટળે. આ પ્રમાણે સાંભળી દીવાન ઘણો ખુશી થયો. અને તેણે રાજને કહ્યું કે હીરાની પરીક્ષા કરનાર ઝવેરી જેવો સર્વ કલામાં હુશીયાર છે તેવો ધર્મ કલામાં—આત્મજ્ઞાન ક્રિયામાં પણ પ્રવીણ છે. માટે ઇચ્છા મુજબ શીરપાવ આપવો યોગ્ય છે. નૃપે આમંત્રણ આપીને

૩૨૪

આ. કીર્તિસાગરશ્રી શક્તિ

તે ઝવેરી ખુશી થાય તે મુજમ શીરપાવ આપ્યો. ઝવેરી પોતાને ઘેર જઈ વિચાર કરે છે કે, આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું તો જ યથેચ્છલાલ મેળવ્યો. જો ન મેળવ્યું હોત તો ખરોખર લાલ પ્રાપ્ત થાત નહીં. હવે તો આત્મજ્ઞાન પૂર્વક સંકલ્પ વિકલ્પોને દૂર કરી અને અનંત લાલનો સ્વામી બનું. ધર્મ કલા જ શક્તિ-સંપત્તિ આપવામાવાં સમર્થ છે માટે તેને ભૂલો નહીં.

દર જ્યાં મુઘી પ્રાણીઓ, પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયોમાં આસક્ત હોય છે. ત્યાં મુઘી ધર્મકલા આત્મ-જ્ઞાન તરફ આદર ભાવ કરતા નથી.

ખુશી થઈને સેવેલા વિષયો તેઓનેજ સંકટમાં ફસાવે છે. તેથી જીવન દુઃખકારક બને છે. જીવ ત્યારે પ્રાપ્ત થએલા નિમિત્તો અને સંયોગોને દોષ દેવા મંડી પડે છે. તેથી દુઃખ અલ્પ થતુ નથી પણ વધુતું રહે છે. કારણ કે પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયો તેના વિચારો અને વિકારો તે મહોટી ફસામણી છે. બલ બુદ્ધિ વિગેરે નાશ કરનારી છે. માટે વિષયોનું સેવન કરતાં પ્રથમ વિચાર કરવાની અને વિવેક કરવાની ખાસ જરૂર છે. વિષયોમાં કેવી પાછળથી ફસામણી કટુતા દુઃખ અને જીવનું કેવું જોખમ છે. તે સાંભળો.

એક માતૃપિતાને એક દીકરી અને એ દીકરા હતા. તેઓને ગળપણ ખાવાની ટેવ હતી. ઘરમાં ચોરીને પણ ખાતા. તેઓની માતા ઘણી શીખામણ આપતી પણ તે કુટેવ બૂલતા નથી. તેમાં એક પુત્ર મહોટો થયો. ગાંધીની દુકાને નોકરી તરીકે બેસાડયો. નોકરી રીતસર કરે છે પણ

આતર ન્યોતિ

૨૨૫

મીઠાશ ખાવાની ટેવ હોવાથી તેના શેઠથી છાની માની રીતે સાકરના ભાજનમાંથી સાકર ખાવા લાગ્યો. એકદા સાકર ખાતાં તેને શેઠ જોઈ ગયો. ઘેર ખાવા ગયો ત્યારે સાકરના ભાજનના ઠેકાણે ફટકડીનું ભાજન ગોઠવ્યું. આ છોકરાએ ઘેરથી આવ્યા પછી દરરોજની ટેવ મુજબ સાકરનું ભાજન માની તેમાંથી એક ગાંગડો મુખમાં નાંખ્યો શેઠ તેના તરફ જોઈ રહેલ છે. પેલે મુખમાં ફટકડીનો કાંકરો નાંખ્યો પછી બહાર કાઢી શકતો નથી અને મુખે પીડા થયા કરે છે. શેઠે કહ્યું કે તારૂં મુખ આંતુ કેમ બન્યું છે. બોલાતું નથી પણ શેઠ બાણી બાય તે માટે ફટકડી કાઢી શકતો નથી. અને હું અરે, કરી રહેલો છે. શેઠે કહ્યું કે જોઈ તારી ચાલાકી. મુખમાંથી ફટકડીનો ગાંગડો કાઢો નાંખ અને સાકર ખાવાની ટેવને દુર કર, મુખમાંથી ફટકડીનો ગાંગડો કાઢી નાંખ્યો પણ તેની પીડા ઘણા દિવસ રહી, પછી નોકર સાકર ખાવાની ટેવ ભુલી ગયો. કફ જે પડતો હતો તે બંધ થયો અને શરીરે પુષ્ટ બન્યો. બીજા છોકરાને જમી ખાઈ રહ્યા પછી હિંગાષ્ટક ચૂર્ણ ખાવાની ટેવ પડી હતી તે વિના તેને ચાલતું નહી. એક દિવસ ડબ્બીમાતું ચૂર્ણ ખતમ થયું. તેથી તેની માતાએ તે ડબ્બીમાં સુદર્શન ચૂર્ણ ભર્યું હતું. આ ભાઈ. ભોજન કરી રહ્યા પછી હિંગાષ્ટક ચૂર્ણ માની તે ડબ્બીમાંથી ચૂર્ણનો ફાકડો લઈ મુખમાં નાંખ્યો. મુખ ઘણુ કટુક થએલ હોવાથી 'થૂ થૂ' કરે છે ત્યારે ખીજઈને કહેવા લાગ્યો કે હિંગાષ્ટક ચૂર્ણના બદલે સુદર્શન ચૂર્ણ ખાવામાં આવ્યું. હિંગાષ્ટક ચૂર્ણ કયાં છે માતાએ કહ્યું તે તો ખલાસ થયું અને તે ડબ્બીમાં સુદર્શન

૨૨૬

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

ચૂર્ણ ભરેલું હતું. પણ તને કહેવાનું બૂલી ગઈ. પણ હવે તારે આ સ્વાહ કરવો મૂકી દેવો ઘટે, આ પ્રમાણે જીભના સ્વાહમાં દરરોજ તો નહી પણ કોઈ વખતે કડવાશને સહન કરવી પડે માટે તેના પણ સ્વાહને ત્યાગ કરવાની જરૂર છે. વળી તેની માતાએ છોકરીને કહ્યું બેટા ! મેંડા ઉપર જઈને ચણાનો લોટ લઈ આવ, ચૂલા ઉપર રહેલી કઢીમાં નાંખવો છે. આ દીકરી પણ મીઠાઈ ખાવામાં મશગુલ હતી. તેથી મીઠાઈના ભાજનો તપાસવા લાગી. પણ મીઠાઈ મળી નહી છેવટે ગોળના માટલામાં હાથ નાખ્યો. ત્યાં તો તેમાં રહેલા મંકોડાએ એવા કરડ્યા કે, ખૂમો પાડવા લાગી. રડવા લાગી. તેણીનું રડવાનું બહુ માતા બહુ ઉપર આવી બચકા ભરતાં મંકોડાએ દૂર કર્યાં. અને કહ્યું કે તને ચણાનો લોટ લેવા કહ્યું અને આ માટલામાં હાથ કેમ નાંખ્યો ! છોકરીએ કહ્યું કે, લોટ લેવાનું બૂલી જઈ મીઠાઈ ખાવાની ટેવ પડી હતી. તેના ભાજનો તપાસ્યા. પણ ખાલી હતા. છેવટે ગોળ ખાવા હાથ નાખ્યો. ને તેમાં રહેલા મંકોડા વળગ્યા તેથી માતા પેટ પકડીને હસવા લાગી. પાડોશી લેગા થઈને પૂછવા લાગ્યા કે, તમારી દીકરી કેમ ખૂમો પાડીને રડતી હતી. તેની માતાએ કહ્યું કે, મેં લોટ મંગાવ્યો ત્યારે ગોળ ખાવા માટલામાં હાથ નાંખ્યો. અને તેમાં રહેલા મંકોડા કરડ્યા. તેથી રડવા લાગી છે. જીભડીને સ્વાહ એવો હાથ છે. માટે જીભડીને વશ કરવા તેવા સ્વાહને તજવો.

૯૩ ચક્ષુનો વિષય પણ કોઈ પ્રસંગે જીવના જોખમમાં નાંખી પ્રાણોને હરે છે. માનસિક વૃત્તિઓ બગાડી

આંતર જ્યોતિ

૨૨૭

બુદ્ધિનો ભ્રષ્ટ કરે છે. માટે નાટક-સીનેમા તકરાર લડાઈ વિગેરેને જોવામાં આસક્ત બનવું નહીં.

એક યુવાનને નાટક-સીનેમા વિગેરેને જોવામાં ઘણી પ્રીતિ હતી. દરરોજ જોવા જાય. અને પૈસાઓનું પાણી કરે માતપિતા સારી રીતે સમજાવે તો પણ માને નહીં. અને કહેતો કે. નાટક સીનેમા વિગેરેને જોવાથી ઘણી હુંશીયારી આવે છે. અને વ્યવહાર કાર્યોમાં પ્રવીણ બનાય છે. માત-પિતા, કહેવા લાગ્યા કે. વ્યાવહારિક કાર્યોમાં કેવો તું પ્રવીણ બનેલ છે. તે અમે તારી ચાલ ચલગતથી જાણીએ છીએ. ન્યાય નીતિ-સહચારને ભૂલી ઉન્માર્ગે ગમન કરી પૈસાની સાથે બુદ્ધિબલનું લીલામ કરી રહેલ છે. માટે આ ખૂરી ટેવનો ત્યાગ કરેતો જ અમોને સુખ શાંતિ રહે. તારી સ્થિતિ દેખીને અમોને ઘણી ચિન્તા થાય છે. અમારે કાઠયા એટલા વર્ષો હવે કાઠયા નથી. પણ તારી ભવિષ્યમાં કેવી સ્થિતિ થશે. આવી ચિન્તામાં ધાર્મિક ક્રિયાઓમાં સ્થિરતા રહેતી નથી. પણ યુવાન શેનો માને ? વૃદ્ધો ભલે ટક્ ટક્ કર્યા કરે. બંદા તો દરરોજ નાટકાદિકને જોવા જવાના જ, એક દિવસ મુસલમાનોએ હુલ્લડ કર્યું. તેને બંધ કરવા પોલીસોએ ઘણો પ્રયત્ન કર્યો છતાં શાંત થયું નહીં. અને ગોળી બહાર ચાલુ થયો. તે જોવા ખાતર આ યુવાન બહાર નીકળ્યો અને હુલ્લડ નજીક આવ્યો તેવામાં એક ગોળી તેને મમ્ સ્થલે વાગી. અને પ્રાણો

૨૨૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

આલ્યા ગયા. માતૃપિતાને દુઃખનો પાર રહ્યો નહી. તથા વિધવા થએલ તેની સ્ત્રીને પણ દુઃખનો પાર રહ્યો નહી. માટે પાંચે ઇન્દ્રિયોની આસક્તિનો ત્યાગ કરો. ત્યાર બાદ માનસિક વૃત્તિઓ પણ કબજામાં આવશે. અને વિકાસ સધાશે.

સહરાના રણમાં ભૂલા પડેલા મુસાફરને અન્નપાણીની જરૂર પડે છે. પરિભ્રમણ કરીને થાકી ગએલને અન્નપાણી સિવાય જીવન ટકી શકતું નથી. તે વખતે ધન-સત્તા પરિવારાદિક તથા ઝવેરાત પાસે હોય તો પણ પ્રાણો કેવી રીતે ટકે ? ટકે નહી જ. અન્નપાણીનો ગરજને ધન-ઝવેરાતાદિ શાંત કરી શકવા સમર્થ નહી હોવાથી તે વખતે મુસાફર અન્નજલની ઝંખના કરતો હોય છે તેવામાં કોઈ કૃપાવંત તેને ભાતુપાણી આપે તે મહાઉપકારી કહેવાય તે પ્રમાણે જીવનમાં માણુસાઈ ન્યાય-જ્ઞાન ચારિત્રની જરૂર છે ત્યાં ધનાદિક કોઈ અર્પણ કરે તેથી માણુસાઈ-પ્રમાણિકતારૂપી અન્નજલ પ્રાપ્ત થઈ શકતું નથી પણ કોઈ સદ્ગુરૂ. ઉપદેશરૂપી અન્નજલનું પાન કરાવે તોજ જીવન ટકે અને ઉન્નતિના શિખરે આરૂઠ થાય

મનુષ્યગણ સહરાના રણ જેવા સંસારમાં મુસાફરી કરી રહેલ છે અને પરિભ્રમણ કરીને અત્યંત પીડા માણી રહેલ છે તેને સમક્ષિત સાથે જ્ઞાન ચારિત્રની અવશ્ય જરૂર છે તે આપે તે ઉપકારી સાચા કહેવાય.

એક મુસાફર સહરાના રણમાં માર્ગને શોધે છે પણ માર્ગ જડતો નથી. ચારે બાજુ તપાસ કરે છે ત્યાં રેતીના

આંતર જ્યોતિ

૨૨૬

ઠગલા દેખાય છે. ભૂલો પડેલ હોવાથી પરિશ્રમની સાથે ભૂખ તૃષા લાગેલી છે એક દૂર દેખાતા વૃક્ષ નીચે આરામ લેવા બેઠા થોડા થાકતો ઉતર્યો પણ ક્ષુધા અને તૃષા બરોબર સતાવી રહેલ છે એટલામાં એક પોટલી પાસે પડેલી દેખી હાથ ફેરવતાં ચણા-વટાણા જેવું લાગ્યું. પોટલી છોડી જુએ છે ત્યારે તેમાં મોતી-મણિ-હીરા દેખ્યા. દેખીને નિશાસો મૂકતાં કહેવા લાગ્યો કે અરે ઝવેરાત અત્યારે તારી જરૂર નથી. અન્ન જલની આવશ્યકતા છે તારાથી નાશ પામતું જીવન ટકાવી શકાશે નહીં. અત્યારે કોઈ દયાળુ અન્નપાણી અર્પણ કરે તો ઝવેરાતના કરતાં અધિક કિંમતી માનું. પ્રાણો ગયા પછી ધન કોણ કામકું-આ પ્રમાણે બોલી રહ્યો છે તે અરસામાં ઉંટ ઉપર બેસી એક મુસાફીર ભૂલી ગએલ વસ્તુની શોધ કરતાં ત્યાં આવ્યો, ઝવેરાતની પોટલી દેખી ખુશ થયો. ક્ષુધા તૃષાથી અત્યંત પીડા પામી રહેલની દયા આવવાથી પોતાની પાસે રહેલ ભાતુ ખાવા આપ્યું અને યથેચ્છ પાણી પાયું તેથી પીડાથી ઘેરાએલાને શક્તિ આવો, ઉભો થઈને તેનો ઉપકાર માનવા લાગ્યો. કે તમે જો આવ્યા ન હોત તો આ રણમાં મરણ પામત, તમે મારો બચાવ કર્યો. આવેલા મુસાફીરે કહ્યું કે, આવ્યો તો ઝવેરાતની પોટલી શોધવા તમે જો આ સ્થલે ન હોત તો અને ણીજો હોત તો લઈને ચાલ્યો જાત તેથી જો બન્યું તે સાચું થયું. અન્ન-જલ આપવું તે તો અમારી ફરજ છે. એમાં ઉપકાર શાનો ? આમ કહીને પોતાના વાહન ઉપર બેસાડી ઈચ્છા મુજબ ઈજટ સ્થલે પહોંચતો કર્યો. આ પ્રમાણે ભવમાં ભૂલા પડેલને

૨૩૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કોઈ સદ્ગુણ ઉપદેશ રૂપી અજ્ઞ જલ આપીને સન્ભાગે
 આરૂઢ કરી ઈષ્ટ સાચા સુખને અર્પણ કરે તે જેવો તેવો
 ઉપકાર નથી. અને ઝવેરાતથી અધિક કિંમતી પુણ્યાતુ
 બંધી પુણ્ય બાંધે. અનુકંપે જેતું પણ કલ્યાણ સધાય, અને
 સત્ય સુખની પ્રાપ્તિ થાય, પરંતુ એવો કોઈ હોય કે,
 ઝવેરાતને ધનાદિકને ગ્રહણ કરીને રક્ષણ કરું ભલે મરણ
 પાસું તો પણ તેનો ત્યાગ કરું નહીં. આનાથી જ પીડાઓ
 દૂર ભાગશે અને ઈષ્ટ સુખ આવી મળશે. આવા માનવો
 અહંકાર અને આસક્તિના યોગે પોતાના ભાવ પ્રાણો જે
 કાંઈ અલ્પ પ્રમાણમાં છે તે પણ ગુમાવે છે. અને સંપત્તિ
 સાહ્યથી તથા પરિવાર વિગેરે અહીંજ પકી રહે છે. કોઈ
 સાથે આવતું નથી. હાય હાય કરતો દુર્ગતિતું ભાજન
 બની અસહ્ય પીડાઓને સહન કરતો જીવન વ્યતીત કરે છે.
 માટે ઝવેરાત-ધનાદિક કરતાં સમ્યક્ત્વ-જ્ઞાન-ચારિત્ર વિગેરે
 સાચા સુખને આપનાર છે એમ માનીને અહંકાર અને
 મમતા આસક્તિનો ત્યાગ કરવો તે અનાદિકાલની વિડંબનાનો
 ત્યાગ કરવાનો સત્ય ઉપાય છે. કોઈ સમર્થ સદ્ગુણ મળે
 તો તેનો ત્યાગ કરાવી શકે.

૯૪ મૈત્રી-પ્રમોદ અનુકંપા અને મધ્યસ્થતા ભાવનાઓ
 તથા અનિત્ય અશરણુ વિગેરે બાર ભાવનાઓ જે
 છે તે અહંકાર, મમતા, અદેખાઈને દૂર કરીને
 આત્મોન્નતિ કરવામાં સત્ય સાધનરૂપ છે

આ ભાવનાઓના આધારે અનંત મહાભાગ્યશાલીઓએ
 આત્મવિકાશ સાધવા પૂર્વક કૈવલ્ય જ્ઞાન પામી અનંત શક્તિ

આંતર જ્યોતિ

૨૩૧

પ્રાપ્ત કરી છે. તથા જન્મ જરા મરણની વિડંબનાઓને ત્યાગ કરી અનંત સત્ય સુખ પ્રાપ્ત કરેલ છે. જ્યાં સુધી મૈત્રી વિગેરે ભાવનાઓ ભવાતી નથી ત્યાં સુધી અહંકાર મમતા વિગેરે જે અત્યંત દુઃખ દાયક છે. તે ખસતા નથી અને સત્ય કેવળજ્ઞાનનો આવિર્ભાવ થતો નથી. અહંકારાદિ એક જ ભવના નથી પણ અનાદિકાલથી ચોંટેલા છે. મનુષ્યોની ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ અને શક્તિને ખાઈ ખીલાડાની માફક લપટ પુપ્ટ બનેલ છે. તેમને મનુષ્યોના શરીર અને આત્મારૂપી ઘર મળેલ છે. સાંસારિક સાધનો દ્વારા તે નીકળી શકે એમ નથી. એતો કોઈ સમર્થ સદ્ગુરૂની સહાય લઈને અત્યંત પુરૂષાર્થ કરવામાં આવે તોજ નીકળી શકે એમ છે. બલ ફેરવ્યા વિના તેમજ સમર્થ સદ્ગુરુનો સહારો લીધા સિવાય તે ખીલાડો નીકળશે નહીં. તેણે ઘણી પાયમાલી ખરબાદી કરી છે. અને જો નહીં કાઢશે તો અદ્યાપિ કરશે. માટે તેનાથી રક્ષણ કરવું હોય તો બલફેરવો સહકાર લો.

એક ખેડૂતના ઘરમાં તેની પાસે ચાર, પાંચ ગાયો અને ભેંસો હતી. તેથી દુધ, દહીં અને ઘી ભરપૂર હતું. તે સઘળું કોઠલામાં મુકવામાં આવતું એક દીવસ ભૂલથી તે કોઠલાનું ખારણું થોડું ઉઘાડેલું હોવાથી તેમાં ખીલાડો પેઠા તેની ખખર ખેડૂતને રહી નહીં. આ અંદર પેઠેલો ખીલાડો હવે બહાર નીકળતો નથી. નુકશાનીની ખેડૂતને ખખર પડી. તેથી તેને કાઢવા માટે ઘણી મહેનત કરે છે પણ નીકળતો નથી. ખાવા પીવાની જ્યાં મળા પડતી હોય ત્યાં કયાંથી નીકળે ! ખેડૂતે એક સમર્થ ખેતીના કરનારની સહાય લીધી.

૨૩૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

તેથી તે ખીલાડો નીકળ્યો. આ પ્રમાણે સમર્થની સહાય લઈને થતી ખરબાદીનું રક્ષણ કરો.

દષ્ટ સાંસારિક સાધનો પુણ્યોદ્દયે આવી મલે છે આવી મલ્યા પછી જે તેના સ્વરૂપનો ખ્યાલ રહે નહીં તો તેઓનું રક્ષણ કરવા માટે અનેક પ્રકારના સંકલ્પ વિકલ્પો થયા કરે છે છતાં તે સાધનો પ્રતિકુલતાને ધારણ કરે છે ત્યારે મનુષ્યોને અત્યંત કંટાળો આવે છે. અને ઘરમાંથી નાશી જવાની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિ થાય છે.

પરંતુ સંકલ્પ વિકલ્પો ટાળ્યા સિવાય ભલે ઘરમાંથી નાશી જઈને જંગલમાં વાસ કરે તો પણ તે કંટાળો ટળતો નથી. અને યથેચ્છ સિદ્ધિ થતી નથી. માટે પ્રથમથી ઇષ્ટ સિદ્ધિના અભિલાષીએ, ધન-ધાન્ય પત્ની પુત્ર વિગેરે જે સાધનો છે તેના ખરોખર સ્વરૂપને જાણવું, તેના સ્વરૂપને જાણ્યા પછી આસક્તિ અલ્પ થવાના યોગે સંકલ્પ વિકલ્પો પણ ટળતા રહેવાના અને સ્થિરતાના યોગે ઇષ્ટ સિદ્ધિ થવાની.

એક બ્રાહ્મણને આજીવિકાનું સાધન ખરોખર હતું નહીં. અને પુત્ર પુત્રીનો પરિવાર અધિક હતો. તેથી તેની સ્ત્રી ઘણો ઠપકો આપતી. કોઈ વખતે છણકા-મર્મવચનોના બાણો પણ લગાવતી. તેથી કંટાળો લાવી જંગલમાં કોઈ એક યોગીની સેવામાં તત્પર બન્યો. અને મનમાં માન્યું કે. યોગી મારા દુઃખો દુર કરશે.

યોગીએ કહ્યું કે દુઃખ દૂર કરવા હોય તો અષ્ટાંગ યોગની સાધના કર. તેથી તારી દરિદ્રતા નાશ પામશે અને

આતર જ્યૌતિ

૨૩૩

સુખી થઈશ. આ બ્રાહ્મણ ગામમાંથી ભિક્ષા માગી લાવી પોતાનું પેટ ભરે છે અને યોગ સાધના કરવા માટે યમ નિયમ-આસનની વિધિ સઘળી પાલોને દઢ બન્યો. પછી પ્રાણાયામમાં પ્રવીણ બન્યો. પણ પ્રત્યાહાર જે યોગનું અંગ છે તે સધાતું નથી. ગુરુયોગીએ તેની બીના જાણી કહ્યું કે તું વિકલ્પો વધારે કરતો હશે. બ્રાહ્મણે કહ્યું કે સગર્ભાસ્ત્રીને મૂકી અત્રે આવેલ છું. તેને દીકરા કે દીકરી આવેલ હશે. યોગીએ કહ્યું કે. પાછો ઘેર જ, તેની તપાસ કરી આવ. તેનો વિચાર આવે છે. બ્રાહ્મણ ઘેર ગયો. કાંઈ પણ ધન નહીં લાવેલ હોવાથી ઉધડો લીધો. ધિક્કાર કરવા લાગી તેથી સંસારના સાધનોનું સ્વરૂપ જાણી યોગી પાસે આવ્યો. અને સ્થિર થયો સંકલ્પ વિકલ્પો ગએલ હોવાથી પ્રત્યાહાર-વિગેરે અંગોને રીતસર સાધીને સિદ્ધિ મેળવી. અને જગતની માયા મમતાનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક આત્મિક વિકાસ પણ સાધી સુખી થયો. માટે સુખી થવાની ઈચ્છા વાળાએ, સંસાર સાધનોનું સ્વરૂપ જાણી વિકલ્પોનો ત્યાગ કરી સ્થિરતા ધારણ કરવી અગત્યની છે.

૬૬ આ ભવમાં તો પુણ્યોદયે અનુકુલ સાધન સામગ્રી મળી પરંતુ પરલોક માટે કાંઈ અનુકુલતા રહે એવું પુણ્યોપાર્જન કર્યું કે નહિ તેના વિચારો કરો.

આવાપીવામાં મોજમજમાં અને વિષયોમાં આસક્ત બનવાથી પુણ્ય ખવાતું બંધ છે તેનો ખ્યાલ છે કે નહ ! જો આ ભવમાં જ પુણ્ય ખતમ થયું તો પરલોકમાં અનુ-

૨૩૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

કુલતા રહેવી અશક્ય છે. માટે પરલોકમાં ગમન કરતાં સાથે આવે તેવી સામગ્રી કષ્ટ સહન કરીને પણ મેળવવા માટે મહેનત કરવી. કેટલાક કહે છે કે વૃદ્ધાવસ્થામાં પરલોકની સાધન સામગ્રી માટે પ્રયાસ કરીશું અત્યારે તો પ્રાપ્ત થએલ સાધનોના લોગ-ઉપલોગ કરી લહેર કરવા દો ? પણ વૃદ્ધાવસ્થા આવે તે પહેલાં પરલોકે ગયા ત્યારે શું કરશે ? લહેર કરતાં આયુષ્ય પૂર્ણ થયું તો તમે જે આશા રાખી તે અધુરી રહેશે માટે લહેરમાં કારમી કેર સમજી શુવાવસ્થામાં જ પરલોકમાં સાથે આવી તેવી સામગ્રી પ્રાપ્ત કરો પછી વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ વલોપાત થશે નહીં. કારણ કે તે અવસ્થામાં શરીરની શક્તિ, પુણ્ય સામગ્રી મેળવી શકાય એવી રહેતી નથી માટે પ્રથમથી ચેતી પુણ્ય સામગ્રીને પ્રાપ્ત કરો.

એક દેશની રાજધાની ઉપર જે રાજા રાજ્ય કરે તે રાજાને દશ વર્ષ રાજ્ય કર્યા પછી વનવાસમાં જવું પડે આવો રોવાજ હોતો તેથી રાજ્ય કરતાં એ રાજાને ચિન્તા થઈ કે મુદત પૂરી થયા પછી વનવાસ કરવો પડશે ત્યાં હું સાધન સામગ્રી સિવાય શાંતિથી કેવી રીતે રહીશ. પાંચ વર્ષોમાંથી ત્રણ ગયા બાકી જે એક વર્ષ રહું. એમ વલોપાત કરવા લાગ્યો. તે વખતે સમ્યગ્જ્ઞાની તેને મળ્યા. તેમણે કહ્યું કે ચિન્તા કરવાથી સાધનો મળતા નથી. પણ મુદત પૂર્ણ થયા પહેલાં ચેતીને સુંદર સાધન સામગ્રી સાથે આવે એવી વ્યવસ્થા કર, પછી તે લઈને વનવાસ કરવો આ સુખજ્ઞ જ્ઞાનીની વાણી શ્રવણ કરી સાથે આવે એવી સામગ્રીનો સંગ્રહ કરી મુદત પૂરી થતાં વનવાસ સ્વીકાર્યો.

આંતર જ્યોતિ

૨૩૫

અને સુખી થયો. પ્રતિકુલતા રહી નહી. તે પ્રમાણે સુખી-જનોએ પોતાના સુખ માટે પરલોકે ગમન કરતાં પહેલાં સાથે આવે એવી સાધન સામગ્રી પ્રાપ્ત કરવા પ્રયાસ કરવાની આવશ્યકતા છે. આ ભવમાં વિષય કષાયમાં આસક્ત બનો નહી. પરભવમાં અનુકુલતા રહે એવી સામગ્રી મળવી અશક્ય છે. કારણ કે વ્રત-નિયમ ધારણ કર્યા નહી. અને પાપસ્થાનકોમાં રાચી માચી રહ્યા. માટે પ્રથમ ચેતીને પ્રયાસ કરશે તો અનુકુલતાના સાધનો મળી રહેશે. વૈરી ઉપર વેર વાળવાની માન્યતાનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક મૈત્રી-પ્રેમ રાખવાની ભાવના રાખો તેથી વેર વધશે નહી. અને પુણ્યની સાથે પ્રેમમાં વધારો થશે, અને અરસ પરસ સહકાર આપવાનો સમય આવી મળશે.

એક સમ્યગ્ જ્ઞાનીના ગુણવાન્ પુત્રને સર્પ કરડયો તેથી તે મરણ પામ્યો તેના માતા પિતાને અત્યંત દુઃખ થયું. અને રૂદ્ધ કરવા લાગ્યા. તેવામાં ગાડીયાએ મંત્ર દ્વારા તે સર્પ, લાવી મંગાવ્યો અને કહ્યું કે તમારા પુત્રને મારી નાંખનાર આ સાપને કહો તો અહીંજ મારી નાંખું શોક સંતાપને દૂર કરી સમજણા તે માત પિતાએ કહ્યું કે તેને મારી નાંખવાથી મરણ પામેલ પુત્ર જીવતો થવાનો નથી. ઉલ્ટું વૈરમાં વધારો થશે. માટે તેને મુકી દે પહેલા ભવના વેર વિના તેમજ અંપાયા વિના કોઈને સાપ કરડતો નથી માટે તેને મારી નાંખીને અમારે વેરમાં વધારો કરવો નથી, માટે ભાઈ તું આ સાપને મુકી દે. આ પ્રમાણે કહેવાથી વેર ગયું અને સારી ભાવનાથી પુણ્ય બાંધીને

૨૩૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સુખી થયા. માટે અહિંસાદિક વ્રતોને પાલોને સુખી થાઓ વિયોગી વસ્તુ ખાતર વેર કરે નહી અને વધારે પણ નહી. તમારી પાસે જે સંયોગે વસ્તુઓ મલી છે તે વિયોગવાળી છે તે નકકી સમજી વેરને વધારે કરે નહી. અને વેર હોય તો મૈત્રી ભાવના તથા પ્રેમથી વાળજો કે જેથી આ ભવમાં કે પરભવમાં અથડામણ વિગેરે થાય નહી. અને સુખેથી આત્મોન્નતિ સાધવાનો સમય મળી રહે.

૯૭ પુદ્ગલાનંદી મનુષ્યો બહાર દેખાવ કરવામાં
અધિક માન્યતા ધરાવે છે.

જન સમુદાય, ખામીઓને ખોડો-તથા અપરાધને બહુી શકે નહી તેવી વિવિધ યુક્તિ કરી માનવીઓને ભ્રમમાં નાંખી પોતે કુલાય છે કે અમો કેવા હુંશિયાર છીએ કે કોઈ અમારા દોષો-ખોડ વિગેરેને દેખતા નથી. પરંતુ સુસજનો તો તે સઘળું બહુી લે છે અને હાંસી કરે છે.

જીવરામભટ્ટ રતાંધળો હતો રાત્રીમાં ચાલતાં દેખતો નહો તેથી ગામના લોકો તેને રતાંધળો કહેતા, આ ભટ્ટની સ્ત્રી મરણ પામી. બીજીને પરણવાની ઇચ્છા થઈ. ગામના જ્ઞાતિજનો તેને રતાંધળો હોવાથી કોઈ કન્યા દેતું નથી. એટલે દશખાર ગાઉ ઉપર એક ગામમાં સુંદર રેશમી વસ્ત્રો પહેરી બે મિત્રોને સાથે લઈને ગયો તેના બહારના બલકાને દેખી એક બ્રાહ્મણે કન્યા દીધી. લગ્ન થયા પછી બે વ્રણ વર્ષે સ્વવધૂને તેડવા ગયો પણ તે ગામમાં પહોંચતાં રાત્રી પડી. સસરાના ઘર તરફ જતાં ખોદેલા ઘરના મોટા ઉંડા પાયામાં ગબડી પડ્યો. બહાર નીકળવા પ્રયાસ કરી રહેલ

આતર જ્યોતિ

૨૩૭.

છે પણ નીકળતો નથી, તે માર્ગે થઈને જતાં સાસરા પક્ષના સંબંધીએ તેને ઝોળખીને ઝોલાવ્યો. જીવરામભટ્ટ ! આ ધરના પાયામાં પડી શું કરો છો ? ફીસીઆરી કરતાં કહ્યું કે મારે પણ બંગલો બંધાવવો છે તે માટે આ ધરના પાયાની તપાસ કરું છું. જરાક ટેકો આપો ભટ્ટજી બહાર નીકળ્યા. સાસરાના ઘેર આવ્યા. સાસરીયાએ સન્માન આપી બેસાડયા. સાસુએ કંસાર બનાવી થાળીમાં પીરસ્યો. તેવામાં આંગણામાં ફરતી પાડી અને કુતરી આવીને તે કંસાર ખાઈ ગઈ સાસુએ કહ્યું થાળીમાં પીરસેલો કંસાર કુતરી અને પાડી ખાઈ ગઈ. શું તમે દેખતા નથી ? હુંશીઆરી બતાવતાં ભટ્ટે કહ્યું કે અમો સારી રીતે દેખીએ છીએ પણ તમારી પાળેલી અને માનીતી હોવાથી દૂર કરી નહી. સાસુ સમજી ગઈ કે રાત્રિમાં ભટ્ટ દેખતા નથી, તેથી આ ઝોડને છૂપાવવા અસત્ય જવાબ આપે છે. પણ અત્યારે મૌન રહેવું આમ સમજીને કહ્યું કે હવે જો આવે તો આ લાઠી તેણીએને લગાવજો. ભાગી જશે આમ કહી બીજી થાળીમાં કંસાર પીરસ્યો. સાસુ ધી લેવા ગઈ. લઈને આવતાં. રતાંધળા ભટ્ટે જણ્યું કે પાડી આવી છે. આમ સમજી લાઠી લગાવી સાસુના માથામાં. સાસુ રાડ પાડતી ખસી ગઈ. ભટ્ટે જણ્યું કે પાડી નાશી ગઈ એવામાં સાસરીઆ પક્ષના સર્વે સગાં ભેગાં થઈને કહેવા લાગ્યા. ભટ્ટજી તો રતાંધળા દેખાય છે. તેવામાં ટેકો આપનાર સગો આવીને કહેવા લાગ્યો. માર્ગમાં રહેલા ઉંડાપાયામાં પડી ગયા હતા, પરાણે ટેકો આપીને બહાર કાઢયા અને અત્રે આવ્યા. પુછ્યું ત્યારે કહેવા લાગ્યા કે મારા બંગલાનો કેવો ઉંડો પાયો

૩૩૮

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

ખોદવો તેની તપાસ કરતો હતો. પણ હવે ખબર પડી કે જીવરામ ભટ્ટ તો રતાંધળા છે બ્રમ ટળી ગયો. આ મુજબ હાંસી કરતા સ્વચ્છનો પોતાને સ્થાને ગયા. ભટ્ટ તો એવો હલકો પડ્યો કે ખીજવાર સાસરે જવાની ખો બૂલી ગયો. પુદ્ગલાનંદીઓ પણ બહારનો દેખાવ કરવામાં બાકી રાખતા નથી. ઘરમાં તો તીજેરીના તળીઆ દેખાતા હોય છતાં બન-રમાં નવલશા હીરજી જેવા થઈને ફરે જ્યારે કોઈ શિખામણુ આપે ત્યારે તેને ઉધડો લઈને બહાદુરી માને આવા માણસો સહ્ય અન્તરાત્માનંદી આગળ હાંસી પાત્ર બને તેમાં શું આશ્ચર્ય? આત્માનંદીને બહારનો દેખાવ ભપકો કરવો તે પસંદ પડતો નથી. એતો આત્માનો વિકાસ સાધવામાં તત્પર હોય છે. અને તેમાંજ આનંદ માણી રહેલ હોય છે. જ્યારે આત્માનંદી બનાય છે. ત્યારે જ રાગદ્વેષ અને મોહતું બલઅલ્પ થાય છે.

૬૮ સારામાં સારી વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરવી હોય તો બહાર બહુ પરિભ્રમણ કરવાની જરૂર છે નહીં સારામાં સારી વસ્તુને મેળવવા માટે ભૌતિક પદાર્થોની જે આસક્તિ છે તેનો ત્યાગ કરી તલ સ્પર્શી વિચાર કરી વિવેક કરશો તો જ વસ્તુઓ મળી શકે એમ છે.

વિચાર અનેક વિવેક કર્યા વિના તે મનોહર વસ્તુઓ મળી શકે એમ નથી. અને આસક્તિ ટળે એમ નથી. જ્ઞાનીઓ કહે છે કે. સારામાં સારી વસ્તુઓ પ્રાપ્ત કરવા માટે નીચે મુજબ કદા પ્રમાણે વર્તન રાખો કામકોધાદિકને

આંતર જયોતિ

૨૩૬

મારો. વેરીને આદર આપતા રહો. પોતાના દોષો તરફ નિરીક્ષણ કરો. અને જાગતા રહો. આ ચાર આજ્ઞાનો અમલ કરનાર ગમે તે જાતિકુલનો હોય તો પણ સારામાં સારી વસ્તુને પ્રાપ્ત કરી અનુક્રમે અનંત ઋદ્ધિ સિદ્ધિને પામે.

કોઈ એક ગામમાં રહેનાર ઠાકોર રજપૂત જાગીરદાર તો હતો અને આવક પણ સારી હતી પણ વ્યસની બનેલ હોવાથી આવકના કરતાં જાવક વધારે કરે છે. તેથી જ તે દિવસે ઘણો દરિદ્રી અને દુઃખી થયો. તેની પત્ની પતિવ્રતા અને સતી હતી. તે ઠાકોરને પુનઃપુનઃ સમજાવતી. કે આ વ્યસનો દુઃખદાયી હોવાથી તેનો ત્યાગ કરવાની જરૂર છે. વ્યસનો વળગ્યા પછી તેનો ત્યાગ અશક્ય બને છે. ત્યાગ કરી શકાતો નથી અને અધિક દુઃખી થતો દેખી તેની પત્નીએ એક લખેલો કાગળ આપ્યો. અને કહ્યું કે જે ચાર લાખ રૂપિયા આપે તેને આ પત્ર અર્પણ કરજો. ઠાકોર કાગળ લઈને બહારમાં ગયો. અને તલસ્પર્શી વિચાર કરનાર અને વિવેકીને આ પત્ર આપ્યો. તેણે પત્ર વાંચી ચાર લાખ રૂપિયા સ્વપિતાના મુનીમ પાસેથી અપાવ્યા—નગર શેઠને મુનીમે ચાર લાખની વાત કહી. શેઠે ક્રોધાતુર બની તેને ઘરમાંથી કાઢી મૂક્યો. અને કહ્યું કે ચાર લાખ રૂપિયાંને મેળવીશ. અને લઈને આવીશ ત્યારે જ ઘરમાં પેસવા હર્ષશ. શેઠના પુત્રે વિચાર કર્યો કે અત્યારે જ ક્રોધને મારવામાં સાર છે. પૂજ્ય પિતા ઉપર ક્રોધ કરવો નહીં. આમ વિચારી વિનય પૂર્વક કહ્યું કે જેવી તમારી આજ્ઞા, આમ કહી જેવો ઘરથી બહાર નીકળે છે તોવે પ્રથમ માતાને પગે લાગવા ગયો.

૨૪૦

આ. કીર્તીસાગરસૂરિ રચિત

મમતાળુ માતાએ વાતસલ્યથી ભાતુ તથા નાનાં રત્ન ભરેલી ઢબુડી-લોટી આપી. તેને ગ્રહણ કરીને દેશાન્તર ગનન કરવા નીકળ્યો. રસ્તામાં સગી બહેનનું ઘર આંચું તેણીએ પણ આદર સત્કાર કર્યો નહી. તેના પિતાએ પત્ર દ્વારા જણાવેલ હતું કે તારો ભાઈ આવે તો આદર સત્કાર કરવો નહી. તેથી બહેને પણ આદર સત્કાર કર્યા વિના જવા માટે કહ્યું. તો પણ ક્રોધાતુર થયા વિના ક્ષમાને ધારણ કરવા પૂર્વક સુખ-શાતા પુછીને આગળ ચાલ્યો. એક મોટા નગરમાં ગયો તેના રાજાને એકજ પુત્રી છે. પરંતુ જે માણસ રાત્રિમાં તેની પાસે રહે તે મરણ પામે છે. તેથી રાજાએ એવો ઢંઢેરા બાહેર કર્યો છે કે જે માણસ મારી દીકરી પાસે રાત્રિએ રહે અને જીવતો ઉઠે તેને પુત્રી સાથે રાજ્યને અર્પણ કરીશ. આ નગરમાં આવેલ શેઠના પુત્રે બરોબર વિચાર કરીને રાત્રિએ તેણી પાસે સૂઈ જવાનું કહ્યું. રાત્રિએ તે રાજકન્યા નિંદ્રામાં ઘેરાએલ છે તેની પાસે જઈને એક બાબુ ગુપ્તપણે રહ્યો છે અને જાગતો કેવો બનાવ બને છે તે તપાસ કરી રહેલ છે તેવામાં રાજકુમારીના મુખમાંથી વિષધર સાપ નીકળ્યો અને કોઈ ઉંઘી ગએલાની તપાસ કરે છે. સાપ શેઠ પુત્રની પાસે આવ્યો પણ જાગતો હોવાથી ઢંથ મારી શક્યો નહી. સાપને પણ જાગતા મનુષ્ય તરફથી બીંતિ હોય છે. તેથી ક્ષણ ચડાવીને ડાલ્યા કરે છે જો ઉંઘી જાય તો જરૂર કરડું પણ તે જાગતોનેજાગતો રહ્યો. શેઠપુત્ર વિચાર કરે છે. કે જો ઉંઘીશ તો નક્કી આ સાપ કરડશે માટે વેરી બનેલને મારવો નહી પણ આદર સત્કાર અને પ્રેમથી વશ કરવો. આમ ધારી તે સાપની આગળ સુગંધીદાર પુષ્પો વેર્યાં દુધનો કટોરો

આંતર જ્યોતિ

૨૪૫

મૂકાવ્યો. અને ઉપદેશ આપવા લાગ્યો હે સાપ, રાજકુમારી પાસે રહેલાં નિદ્રાવશ અનેલને તું શા માટે ઠરડે છે તારા મુખમાં કાંઈ આવતું નથી. અને વેરની સાથે અત્યંત પાપ બંધ કરે છે માટે શાંત બની આ ભવમાં નિયમની આરાધના કરી સદ્ગતિને મેળવ ? વેર લેવાથી વેર વળતું નથી. પણ વધે છે. આવું સમજી કુમારીના શરીરમાં તારે પાછું પેસવું નહી. પણ જ્યાં તારૂં સ્થલ છે ત્યાં જવું અને કોઈને કરડવું નહી. આ પ્રમાણે સાંભળી વેરભાવને ત્યાગ કરી સર્પ જંગલમાં પોતાના સ્થાને ચાલ્યો ગયો અને જે રાજકન્યા પીડાતી હતી તે પીડા રહિત બની. શેકપુત્ર પણ જીવતો રહ્યો. શેકપુત્ર વિચાર કરે છે કે તે પત્રના ચાર લાખ રૂપિયા આપ્યા તે વળી ગયા. રાજ સ્વ વચન પાલક છે તેથી પ્રાતકાલે ઈચ્છાથી અધિક લાભ થશે. સાડું થયું કે પિતાએ ઘરમાંથી કાઢી મૂક્યો અને પત્રમાં લખેલ હિત શિક્ષાઓનો પણ અનુભવ આવ્યો. સવારમાં જીવતો શેકપુત્રને ડેખી રાજ ઘણું ખુશી થયો રાત્રિની બનેલી ખીના પુછી. તેનો ઉત્તર સાંભળી રાજએ પોતાના રાજ્યની સાથે કન્યાને દીધી. હવે નગર શેકનો પુત્ર નૃપ થયો. ન્યાયથી રાજ્ય કરવા લાગ્યો તેની પ્રશંસા તેના પિતાએ સાંભળી તે પણ અધિક ખુશી થયા. આ મુજબ જે વર્તન રાખે તે સુખી બને છે માટે ક્રોધને મારવામાં સાર. વૈરીને આદર આપવામાં સાર અને જાગતો નર સાર. આ કહેવત યાદ રાખવાની જરૂર છે. જે લોકો સંપત્તિ-સત્તામાં સાર માની બેઠેલા છે તે બે ઉપર કહેલા હિત શિક્ષાઓને માની તે પ્રમાણે વર્તન

૨૪૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

રાખે તો જ કાંઈક સાર પ્રાપ્ત કરી શકે, નહીતર અહંકાર-
અભિમાન-મમતા-અદેખાઈ આવીને ફસાવે. મહાપંડિતો-
આચાર્ય ઉપાધ્યાય વિગેરેની પ્રજ્ઞા-અને મહત્તા ત્યારે જ
સફલ થાય કે ઉપરોક્ત વચનોને અનુસરે તો. અન્યથા તે
પંડિતાઈને મહત્વ, વાદવિવાદ-ચડસાચડસીમાં વૃથા ગુમાવી
એસે. માટે દરેક માનવીઓને તેની જરૂર છે. જો ક્રોધને મારે
નહી તો ધનનો ગર્વ હોવાથી સહજ પ્રતિકુલતા થતાં મગજ
ગુમાવી ક્રોધાનુર બને અગર ચીડાઈને ગાળો દેવા લાગે એટલે
મળેલા ધનની સફલતા મળે નહી. અને વૈરીઓને ઊભા
કરે, પછી વૈરની પરંપરા વધતાં જે આત્મોન્નતિ થવાની
હોય તેનો નિરોધ થાય. અને નિરોધ થતાં અધમ ગતિમાં
આવવું પડે માટે કામ ક્રોધાદિકને મારો, વૈરીને આદર આવો-
અને ભગતા રહો.

૯૯ અનાદિકાલથી કર્મો લાગેલા હોવાથી મોહ-અજ્ઞા-
નતા વિગેરે દોષોથી પ્રાણીઓ ઘેરાએલા છે. તેથી
જગતમાં સારા સંયોગો તથા તથા નિમિત્તો
પ્રાપ્ત થાય તો પણ સત્ય લાભ-મેળવી
શકતા નથી. અને માયા મમતામાં
આસક્ત બની પોતે જાતે દુઃખમાં
વિડંબનાઓમાં ફસાઈ જાય છે.

તેમાં જે સમ્યજ્ઞાની. વિચારક-અને વિવેકી હોય છે.
તે સમ્યજ્ઞાનના બળથી શુભ નિમિત્તો મળતાં લાભ ઉઠાવી
શકે છે. અને પ્રાપ્ત થએલા લાભને એટલે સંપત્તિ-સત્તા
શક્તિને સન્માર્ગે વાપરી પોતે સુખી થાય છે. અને મોહ

આંતર જ્યોતિ

૨૪૩

મમતાનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક અંતે અનંત સુખના સ્વામી બને છે. “એક વણુજારાની પાસે વ્યાપાર કરતાં લાખો સોના-મહોરો હતી, તેથી તેનું રક્ષણ કરવા એક યોજના કરી. જેવી કે એક જંગલમાં માણસની લાકડાની મૂર્તિ બનાવી રંગ સાથે રૂપાળી બનાવી, તે પણ પોલી રાખી. અને તેમાં લાખો સોનામહોરો ભરી, મસ્તક એવું બનાવ્યું કે તેને કાપ્યા સિવાય જુદું પડે નહીં. આ પ્રમાણે બનાવી સોના મહોરો પોલી તે મૂર્તિમાં ભરીને પાછો વ્યાપાર કરવા લાગ્યો. લગભગ કરોડો સોનામહોરો ભરીને તે મૂર્તિના મસ્તકે લખ્યું કે જે માથુ-વાઢે તે માલ કાઢે. આ પ્રમાણે લખીને પોતાના સ્થલે વણુજારો ગયો. તે માર્ગે ગમન કરનાર માણસો, લખેલાને વાંચે છે કે માથુ વાઢે તે માલ કાઢે. આ પ્રમાણે વાંચીને કેટલાક તો મરણની ભીતિએ આલ્યા બન્યા છે. કેટલાક પોતાનું મસ્તક કાપવા તૈયાર છે. પણ તેનો સાચો અર્થ બહુવામાં આવતો ન હોવાથી કરેલો પ્રયાસ વૃથા બન્યો છે. તેવામાં એક વિચારકે આવીને તે લખેલ સુખ પોલી મૂર્તિનું તરવારથી મસ્તક ઉઠાવી દીધું અને સોનામહોરોને ગ્રહણ કરી ચાલતો ગયો. તે પ્રમાણે ધર્મશાસ્ત્રોના અર્થને જે સારી રીતે બહુતો નથી. તેને રહસ્ય સાર ક્યાંથી મળે ! ફક્ત શબ્દોને વાંચે પણ તેના સાચો અર્થ-રહસ્ય બહુ નહીં. તો બહુવાની કરેલી મહેનત માથે પડે છે. માટે શાસ્ત્રના રહસ્યને બહુ અલભ્ય લાભને પ્રાપ્ત કરો.

આશંસા સહિત-નિષ્પૃહ્ણતા વિરલ હોય છે. યશઃકીર્તિ

૨૪૬

આ. કૌતિ સાગરવાસિ સંખ્યા

પ્રશંસા પ્રાપ્ત કરવા માટે દાન દેનાર ધણા હોય છે તેથી તે વિરલ દાન દેનારના ઉપર અહેખાઈ કરતા હેખાય છે. કારણ કે આશંસા પ્રશંસા વિગેરેને ચિત્તે રાખી દાન દેનારના કરતાં આશંસા રહિતની પ્રશંસા સુજ્ઞોમાં અધિક થતી હોવાથી હૃદયમાં બલ્યા કરે છે કે મારાથી અધિક તેની પ્રશંસા થાય છે. પણ મારી સુજ્ઞનોમાં થતી નથી. તેથી હીધેલું દાન મમતાને અલ્પ કરતું નથી અને સમત્વને લાવી આપતું નથી માટે દાન દેવામાં કોઈ પ્રકારની આશંસા રાખવી નહી. આવો દાનેશ્વરી અન્યના બલ્લા માટે લાભને માટે પ્રાણેતું દાન દેવા પણ તત્પર બને છે. કોઈ રાજા સ્વપ્રશંસાની ખાતર જે કોઈ માગવા આવે તેને ઈચ્છા મુજબ દાન આપીને મોકલતો. તેથી તેની પ્રશંસા માગનારાઓ કરવા લાગ્યા. તે શ્રવણ કરી રાજા બહુ ખુશી થતો. માગ્યા કરતાં પણ અધિક દાન દેતો. પરંતુ એક હાતિમ ક્ષત્રીને આશંસા સહિત દાનેશ્વરી હતો તેની સર્વે માણસ સુજ્ઞનો તથા તે સિવાય અન્યજનો તેની ભૂરી ભૂરી પ્રશંસા કરતા હોવાથી પ્રજામનો રાજા, તેના ઉપર અહેખાઈ કરવા લાગ્યો. કે જ્યાં સુધી આ હાતિમ જીવતો છે. ત્યાં સુધી સર્વે જનોમારી ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરશે નહી. માટે તેનું કાસળ કાઢી નાખવું. આ પ્રમાણે વિચાર કરે છે તે અવસરે પર્વના દિવસે માગણી કરનારાઓ ઘણા લેગા થયા. રાજાએ દાન પણ યથેચ્છ હીધું. તેઓ પૈકી કેટલાએક રાજાની ઘણી પ્રશંસા કરે છે. અને વખાણે છે. તે સાંભળી એક બે દાન લેનારા કહેવા લાગ્યા કે, ભલે રાજા દાન ઈચ્છા મુજબ દે છે. પણ પ્રશંસા મેળવવા ખાતર આપે છે.

આંતર ન્યોતિ

૨૪૫

જો કોઈએ પ્રશંસા કરી નહી અને ખુશામત કરી નહી તો જોઈ લો, તેનું મુખ દીવેલ પીધા જેવું બની જાય છે. પણ હાતિમ ન્યારે દાન કરે છે ત્યારે ખુશામત કે પ્રશંસાને ઇચ્છતો નથી. અને ખુશામત કરે તો નીચુ મુખ રાખી ખુશામતનું નીવારણ કરે છે. તેથી અમોને આ રાજ કરતાં તે અધિક હાતા લાગે છે.

આ પ્રમાણે ખાનગીમાં વાત કરનારનું શ્રવણ કરી. રાજાએ પોતાના સેવકોને કહ્યું કે, જે હાતિમનું મસ્તક કાપીને હાજર કરે તેને સવા લાખ રૂપિયા આપીશું. આ સાંભળી એક કૂર સેવક તેનું મસ્તક કાપવા માટે હાતિમની શોધ કરવા લાગ્યો પણ શોધ કરતાં પત્તો લાગ્યો નહી. શોધી શોધી થાક્યો ઉદાસીન બન્યો. એક યુવાનના ઘરમાં જઈ પાણી માગ્યું. ત્યારે યુવાને તેને અન્નપાણી આપ્યું. તેથી તેની ખુશામત કરવા લાગ્યો. યુવાને કહ્યું કે હું ખુશામતને હું ઇચ્છતો નથી. થાકેલા મુસાફરો વિગેરેને અન્નપાણી આપવું તે અમારી ફરજ છે. આ સાંભળી આવેલો સેવક અચંબો પાડ્યો અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે, અમારો રાજ દાન તો માગનારને આપે છે. પણ દાન દીધા પહેલાં તથા દાન દીધા પછી જો કોઈ વખાણું નહી ખુશામત કરે નહી તો ખીજાઓને કહેવા લાગે છે કે આ લોકોને કદરજ નથી. આ યુવાન તો ખુશામત કે વખાણું પણ ઇચ્છતો નથી. આ પ્રમાણે વિચાર કરે છે તેવામાં યુવાને પુછ્યું. તમે કયા ગામથી આવો છો અને શા કામ માટે ફરો છો. તે સેવકે કહ્યું કે હું હાતિમની શોધ કરું છું પણ તેનો પત્તો લાગ્યો નથી. શોધ કરતાં અહીં આ આવેલ

૨૪૧

આ. કીલિસાગરસ્સુરિ રચિત

છું. શોધવાનું કારણ એ છે કે, અમારા રાજાએ હાતીમનું મસ્તક કાપી લાવે તેને સવા લાખ રૂપિયા આપવાનું કહેલ હોવાથી લોકોને માર્યો તેનું મસ્તક કાપવા માટે પરિભ્રમણ કરું છું. આ સાંભળી યુવાને કહ્યું કે હું પોતે હાતીમ છું જે તને લાભ થતો હોય તો તલવારવડે માફ માથું કાપીને લઈ જા, સેવકે હાતીમનું મસ્તક કાપવા તલવાર ઉગામી પણ તેના હાથમાંથી તલવાર નીચે પડી ગઈ અને ભેટી પડી કહ્યું કે તમારી દાન દેવાની ભાવના જુદા પ્રકારની છે આમ કહીને રાજાની પાસે આવ્યો અને બનેલી સઘળી ખીના કહી. રાજા પણ હાતીમની ભાવનાને જાણી તથા નિસ્પૃહતાને જાણી. પોતે તેના ઉપર પ્રીતિને ધારણા કરવા લાગ્યો અને આશંસા સહિત દાનાદિ કરવામાં તત્પર બન્યો. માટે આશંસા-અદેખાઈનો ત્યાગ કરો.

ધનાદિકના લાભ ખાતર મનુષ્યો વિવિધ કષ્ટો સહન કરવા પૂર્વક ક્રોધ-આભમાન અદેખાઈ વિગેરેનો ત્યાગ કરીને શેઠ-અધિકારી તરફથી ધનાદિકનો લાભ પ્રાપ્ત કરે છે. ભલે પછી શેઠ અગર અધિકારી ગુસ્સામાં આવી તિરસ્કાર-ધિક્કાર સહિત ગાળો ભાંડે તો પણ તેઓના તરફથી લાભ મળતો હોવાથી સહન કરી શકે છે. સામનો કરતા નથી. કટુક વચનો પણ અમૃત જેવા માની સ્વ મગજને ગુમાવતા નથી. ખીજતા-ચીડાતા પણ નથી. તેઓ સમજે છે કે, જે સામનો કર્યો કે ખીજાઈને ઓલીશું તો કાંઈ લાભ મળશે નહીં ને કાલી મૂકશે. આમ સમજી વિવિધ કોપાતુર થવાના પ્રસંગો ઉપસ્થિત થાય. ખીજવાના નિમિત્તો મળે તો પણ

આંતર જ્યોતિ

૨૪૭

સહન કરી દે. એક નોકરની માફક. એક ધનાઢય શેઠના ઘરમાં દશબાર નોકરો હતા. તેમાં એક નોકર કામનો કરદો હતો. કામ કરીને શેઠને સંતોષ આપતો. પણ પોતાની મરજી મુજબ ખીજા દાસ-દાસીઓ કામ કરે નહીં તો મગજને ગુમાવી તેઓની સાથે દરરોજ તકરાર-કલહ કરતો. અને ગાળો પણ ભાંડતો. દાસ-દાસીઓએ લેગા મળી શેઠને ફરિયાદ કરી. તમારો માનીતો નોકર અમે સારી રીતે ઘરના કાર્યો કરીએ છતાં તકરાર-કલહ વિગેરે કરીને ગાળો ભાંડે છે. માટે તેને સમજાવો. તેની મરજી મુજબ કામ થયું નહીં તો એકદમ ઉછળી પડે છે, જેમ તેમ ફેંકે રાખે છે. શેઠ તે નોકરને ખાનગીમાં સમજાવે છે. ત્યારે કહે છે કે મારી મરજી મુજબ કામ થતું ન હોવાથી મગજ કાબુમાં રહેતું નથી. શેઠે કહ્યું કે એ નોકરો તારા દાસ નથી કે તારી મરજી પ્રમાણે ઘરમાં હુકામના કામો કરે. દરેકનો સ્વભાવ બિન્ન બિન્ન હોય છે. તે જ ઘરના કામો બગાડતા હોય તો કહેવું ઉચિત છે. માટે તારે ખીજાના કામમાં માથું મારવું નહીં. તને સોંપેલી કાર્ય પદ્ધતિ કરે જ, ખીજાવાથી તારું મગજ અધિક ખરાબ થશે. બહુ બુદ્ધિહીન બનીશ. આ પ્રમાણે શેઠ દરરોજ શિખામણ આપ્યા હરે છે, પણ જુનો તથા પ્રમાણિક હોવાથી તેને કાઠી મૂકાતો નથી, સારી રીતે વિચાર કરીને શેઠે એક ચુકિત શોધી કાઢી. કે ગમે તેવો માણસ કારણોને પામીને કોપાતુર બને કે ખીજાને તો પણ ધનાહિની લાલચે શાંત બને છે. ખીજાનો નથી. આમ સમજીને તે નોકરને જેનું મગજ કાબુમાં રહેતું નથી તેને ઓલાવીને કહ્યું કે આજે તું કોઈની પણ સામે

૨૪૮

આ. કીર્તિસાગરસ્મરિ સ્મિત

તકરાર-કલ્પો વિગેરે ન કરેતો પાંચ રૂપિયા ધનામ તરીકે આપીશ. ભલે પાંચ રૂપિયા ધનામ તરીકે આપતા હો તો હું મૌન ધારણ કરીને મને સોંપેલું કામ કરીશ, બીજા દાસ-દાસીઓ તેને કોપ કરાવવા, ખીબાવવા માટે ઘણો પ્રયાસ કરે છે. તેની સામે છણકા મશ્કરી વિગેરે કરે છે. તો પણ તે નોકર ધના-કિકની ખાતર કંઈ પણ બોલતો નથી, ઉલ્ટો મનમાં હસ્યા કરે છે. તે સમજે છે કે બે તકરાર કે કંકાસ કર્યો તો શેઠ રૂપિયા આપશે નહીં. ભલે તેઓ બોલ્યા કરે કે દાસી મશ્કરી, કર્યા કરે, પણ મૌન ધારણ કરવું તેમાંજ લાભ અને હિત છે. બીજા દાસ દાસીઓ છેવટે થાક્યા અને કહેવા લાગ્યા કે બાબે મારો બેટો કેવો શાંત બની બેઠો છે. બીજા નોકરે કહ્યું કે આને શેઠ પાંચ રૂપિયા આપવાના છે. તેથી બીલ્લીબાઈ ચૂપ થયા છે. નહીતર ગુસ્સે થયા વિના રહેત નહિ. શેઠે સાંજે આવી મૌન રહેલો હોવાથી અને કલ્લક કંકાશ વિગેરે નહીં કરવાથી પાંચ રૂપિયા આપીને કહ્યું કે એક મહિના સુધી શાંત બની કંકાશ વિગેરે નહીં કરેતો રોજ પાંચ રૂપિયા આપીશ અને કહ્યું કે એક મહિના સુધી શાંત બની કંકાશ ન કરે તો વધુ ધનામ તરીકે પચીસ રૂપિયા આપીશ. પચીસની લાલચે મહિના સુધી મૌન રહ્યો ત્યારે તેને આનંદ પડવા લાગ્યો. હવે શેઠ ધનામ આપે નહીં તો પણ જીવન પર્યાંત કલ્પો કંકાસ કરીને મગજને ગુમાવવું નહીં આ વિચાર કરે છે. તેવામાં શેઠે કહ્યું કે રૂપિયાની ખાતર તેં મહિના સુધી મૌન ધારણ કર્યું. તે પ્રમાણે જીવગાની સુધી શાંત અને મિજાજ ગુમાવે નહીં તો આત્માને વિકાસ થાય. અને

આંતર જ્યોતિ

૨૪૬

આનંદ પણ મળતો રહે. નોકરે કહ્યું કે શેઠશ્રી તમોએ સત્ય કહ્યું, ભલે રૂપિયાની લાલચે મહિના સુધી મોન ધારણ કર્યું પણ રૂપિયાના લાભ કરતાં શાંત રહેવામાં અત્યંત આનંદ મળે છે. હવે ધનામની જરૂર નથી, જીવનપર્યંત મગજ શુભાવીશ નહીં. શેઠ ખુશી થયા. અને ધનામ તરીકે અપેક્ષ રૂપિયાની સફલતા માનવા લાગ્યા.

૧૦૦ નિરાશકત માતપીતા, પોતાના સંતાનોને પણ શુભ સંસ્કારોનો સરસ વારશો બાલ્યા-વસ્થામાંથી પણ આપતા રહે છે.

તેથી પોતાના સંતાનો અને તેઓની પરંપરા લાલચુ અને લખાડ અને લંપટ બનતી નથી. સદાચારનું રીતસર પાલન કરવા પૂર્વક અન્યજનોને અનુકરણીય બને છે. અને પ્રશંસા પાત્ર બની આ ભવમાં અને પરભવમાં સુખશાંતિ પામે છે. ત્યારે જે માતાપિતા આસક્ત બનેલ હોય છે તેના સંતાનોને શુભ સંસ્કાર નહીં પડતા હોવાથી અને પાડવા ન હોવાથી લાલચુ લખાડ તેઓ પાકે એમાં નવાઇ શી ? સંસ્કાર રહિત સંતાનો લાલચના યોગે લખાડ બની પેટ ભરીને માર ખાય અને પરતાવો કરવા અને રૂઢન કરવા બેસી બાય છે.

એક ગામનો રાજા ન્યાયવીતિ પરાયણ હતો અને તે આમમાં રહેતો એક બ્રાહ્મણ સામાન્ય સ્થિતિનો હતો પણ પોતાના સંતાનોને તેણે દરરોજ સદાચારના સંસ્કાર આપી નીતિ નિપુણ કરેલ હતાં. તેમજ રાજાએ પણ પોતાના સેવકો વાજા

૨૫૦

આ. કીર્તિસાગરરિ રચિત

સંતાનેને શુભ સંસ્કાર અર્પણ કરવા પૂર્વક નીતિમાન બનાવેલ હતા. શુભ સંસ્કારી બ્રાહ્મણને તાવનો વ્યાધિ લાગુ પડ્યો વૈદની દવા લીધી તાવ મંદ પડ્યો પણ અશક્ત હોવાથી કાંઈ કાર્ય કરી શકતો નથી. પરાણે પરાણે કેઈ યજ્ઞમાનના ઘરમાં જઈ ચંડીપાઠને કર્યો તેથી દક્ષિણામાં ચાર રૂપિયા મહ્યા. અને પુત્રને કહ્યું કે વૈદની પાસે જઈ લીધેલી દવાના ચાર રૂપિયા આપી આવ, રૂપિયાનું પોકીટ લઈને રમત કરતો આપવા બાય છે. તેટલામાં ખીસ્સામાંથી રૂપિયાનું પોકીટ સરકી પડ્યું. જ્યારે ખીસ્સામાં તપાસ કરી ત્યારે પોકીટ દેખ્યું નહીં અને રડવા લાગ્યો. હવે હું વૈદને રૂપિયા કેવી રીતે આપીશ, માતા-પિતા ઠપકો આપશે, આમ રડી રહેલ છે. તેવામાં રાજા પોતાના સેવકો સાથે ત્યાં થઈને ગમન કરી રહેલ છે. એક સેવકના હાથમાં પડી ગયેલ પોકીટ આવ્યું. માર્ગે રડતા તે પુત્રને દેખી પુછ્યું અરે છોકરા તું કેમ રડે છે? તેણે પડી ગયેલા પોકીટને તથા સ્વગૃહની સ્થિતિની ખીના કહી. રાજાએ તે સત્ય રહે છે કે અસત્ય રડી રહેલ છે તેની ખાત્રી કરવા માટે-પરીક્ષા કરવા પોતાની પાસે રહેલ સોના મહોરોથી ભરેલ પોકીટ દેખાડ્યું. અને કહ્યું કે જો આ પોકીટ તારૂં છે. ના સાહેબ આ માફ નહીં. આવુ સોનામહોરોથી ભરેલ અમારા ગરીબની પાસે હોય ક્યાંથી? ફક્ત વૈદની દવાના ચાર રૂપિયા, મારા પિતાએ મોકલેલ હતાં પણ રમતમાં પડી ગયેલ પોકીટની ખબર રહી નહીં. તેથી રડું છું. રાજા છોકરાને સારા સંસ્કાર વાળો અને પ્રમાણિક બન્યો ખુશી થયો. અને સેવકની પાસે હાથમાં આવેલ તે દેખાડ્યું તેથી ખુશી થઈને કહેવા લાગ્યો

આંતર જ્યોતિ

૨૫૧

સાહેબ આજ માફ પાકીટ છે. રાજાએ તે પાકીટ અર્પણ કર્યું. અને સોનામહોરોનું પાકીટ પણ અર્પણ કર્યું, એ પાકીટને લઈને વૈદ્યની પાસે આવી ઠવાના રૂપિયા આપ્યા. અને ઘેર આવી રાજાએ આપેલ પાકીટની ખીના કહી. માતા પિતાએ કહ્યું કે તું લાલચુ બન્યો નહિ તે બહુ સુંદર કર્યું. હમેશાં સદાચાર પાળવાથી હિ હીકરા પ્રભુ આપણની વારે આવે છે. સંકટો વિડંબનાઓને નિવારી અનંત રીદ્ધિ સિદ્ધિના સ્વામિ બનાવે છે. રાજાએ આપેલ સોનામહોરના પાકીટની વાત ખીજા લાલચુ છોકરાએ બાણી કે રડતા છોકરાને રાજા મહોરોનું પાકીટ આપે છે તો લાવ, હું પણ રડતો માર્ગમાં બેસું અને દીનતા દીનતા રાજાને દર્શાવું. મને પણ મળશે. આ ધારી રાજમાર્ગે રૂદ્ધ કરતો બેઠો. નૃપ, સેવકો સાથે તે સ્થળે આવ્યો. રડતા આ લાલચુ અને દંભી છોકરાને પુછ્યું. અલ્યા ? કેમ રડે છે તેણે બનાવટી ખીના કહી દુઃખી અવસ્થા જણાવી. મારી પાસેનું પાકીટ પડી ગયું છે તેથી રુદ્ધ કરું છું. આ રાજાએ પરીક્ષા લેવા પોતાની પાસેનું સોનામહોરોનું ખીજુ પાકેટ દેખાડ્યું. પેલાએ લાલચથી અસત્ય બોલી કહ્યું કે સાહીબાન-આજ મારું પાકીટ છે. રાજાએ સહજ હસીને પાસે રહેલા સેવકને ઈશારો કર્યો. સેવકે, લે આ પાકેટ આમ કહીને ચાર પાંચ સોટીના ફટકા લગાવ્યા. જુઠો-લખાડ કહીને કાઠી મુકયો સંસ્કાર હોય નહી. ત્યાં આવી સ્થિતિવાળા હીકરાઓ પાકે છે માટે સંસ્કારો આપો.

શંકાતુર માણસો પરિપુણ તપાસ કર્યાં સિવાય

૨૫૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

હિતાવળીયા બનીને અનેક ઉપદ્રવો કરી બેસે છે. તેમાં બે રાબને અધિકારીકે શેકને પોતાના નોકર કે અનુયાયી તરફની શંકા થઈ તો તો અધિક નુકશાની માર અડ વિગેરે કરી બેસે છે પછી તપાસ કરતાં ચોક્કસ ક્ષાય કે ગુન્હેગાર નથી ત્યારે ઘણા પસ્તાવો કરે છે. મહાસતી કલાવતી ઉપર શંકાતુર થએલ શંખરાબની માફક. પિતાએ મોકલેલ કંકણાને પહેરી સ્વ-પિતાના ગુણોનું વખાણ કરતી કલાવતી ઉપર શંકાને લાવવા પૂર્વક તેના બે હાથ શંખે કપાવ્યા પરંતુ બ્યારે ચોક્કસ ખબર પડી ત્યારે પરિતાપાદિ કરતો શંખ રાબ બળવા માટે તૈયાર થયો પ્રધાનોએ સમબલી સ્થિર કર્યો. તે પ્રમાણે આજના જમાનામાં કેટલાક સ્ત્રીઓ ઉપર નોકર ચાકર ઉપર શંકાને ધારણ કરી સ્ત્રીનું નાક કાપે છે અગર તેનો નાશ કરે છે નોકર ચાકર હોય તો માર મારી તગડી મૂકે છે. પણ ખરોખર તપાસ કરતા નથી. તે તેમની ઉતાવળ છે. ‘મલુકચંદ જડી-આની માફક-એક ઠાકરાણીએ પોતાના પતિ ઠાકેરની આજ્ઞા લઈ તેને બોલાવ્યો. અને સોનાના કડામાં જડવા માટે હીરા માણેકને દેખાડ્યા. મલુકચંદ જડીઓ સરસ અને પાણીદાર હીરા વિગેરેને દેખી ખુશ થયો. અને તે લઈને પોતાને ઘેર આવી કુશળ કારીગર જે પોતાનો હતો તેને કડામાં જડવાનું કહ્યું. રંગીલ નામે કારીગર હીરા દેખી વખાણ કરવા લાગ્યો. કે આવા હીરા માણેકો અલ્પ પ્રમાણમાં દેખવામાં આવે છે. ઘણા સરસ પાણીદાર છે. આમ વારે વારે વખાણ કરતો હોવાથી જડીઆને તેના ઉપર શંકા થઈ પણ કંઈ તે બોલ્યો નહી. બીજે દીવસે તપાસ કરે છે. તો સારામાં સારા બે હીરા

આંતર જ્યોતિ

૨૫૩

દેખ્યા નહી. આમ તેના પર વખાણ કરતો હોવાથી પ્રથમ શંકા તો હતી અને એ હીરા નહી દેખવાથી પૂરે પૂરી શંકા થઈ, તેને બોલાવીને જડીઆએ પુછ્યું અલ્યા ! હીરા એ દેખાતા નથી. તેં લીધા તો નથીને !

તે બોલ્યો મેં લીધા નથી અને લઉં પણ નહી. ત્યારે તે હીરાઓ ક્યાં ગયા ? તેં લીધા ન હોય તો હોવા જોઈએ ને ! આમ કહી ગુસ્સામાં આવી મારજુડ કરી ધક્કો મારી કાઢી મૂક્યો. અને કહ્યું કે હરામખોર ! તેં હીરા લીધા છે. છતાં ખોટું બોલે છે. પોલીસને સ્વાધીન કરવો જોઈએ. પણ તેં સારી રીતે નોકરી કરી છે. તેથી પકડાવતો નથી. કારીગર સર્વે સહન કરી પોતાના સ્થાને આવ્યો. તેના ગયા પછી બીજે દિવસે ત્રીજે હીરા દેખાયો નહી. તપાસ કરતાં પાટના નીચેની ભૂમિમાં એક ઘર દેખાયું. તેની પાસે ત્રણ હીરાઓ પડેલા દેખ્યા. ત્રણ હીરાને લઈ જડીઓ વિચાર કરવા લાગ્યો. કે કારીગરના ગયા પછી ત્રીજે હીરા ચોરનાર કોણ હશે. તેની તપાસ કરવાની જરૂર છે. તપાસ માટે રાત્રિમાં જડીયો બગતો રહ્યો. તેવામાં એક મ્હોટો ઉંદર ચોથા હીરાને લઈ જતો દેખ્યો. તેની પાસેથી ચોથો હીરા પડાવી લીધો પણ જડીઓ કારીગરને મારમારી ધમધમાવીને કાઢી મૂક્યો તે માટે સંતાપ કરવા લાગ્યો. હીરા તો ઉંદર લઈ ગયો અને કારીગરના ઉપર એ હીરાઓ લઈ ગયાને આરોપ મૂક્યો તે સાડ ક્યું નહી. તેમાં વળી મારમારીને કાઢી મૂક્યો કુશળ અને વક્ષાદાર આવો કારીગર મળવો મુશ્કેલ છે. મારી હવે શંકા ગઈ છે કે કારીગરે એ હીરાઓ ચોર્યાં નથી. પ્રથમ શાંત બનીને તપાસ કરી હોત

-૨૪

આ. કીર્તિસાગરચરિ સચિતં

તો સંતાપ કરવાનો અવસર આવત નથી. અને હવે તેના વિના કામ ચાલે એમ નથી. આ વિચારી તેના ઘેર મલુક-ચંદ જડીયો ગયો. કારીગરની પાસે માફી માગી. અને કહ્યું કે મેં અવિચારી ઉતાવળું પગલું ભર્યું તે ક્ષમા કર, અને ચાલ પાછો મારે ઘેર કારીગર ખુશી થયો. અને કહેવા લાગ્યો. તપાસ દ્વારા સત્ય વાતની માલુમ પડી તેથી હું ખુશી થયો છું શેઠ! કદાપિ હું ચોરી કરતો નથી. માટે હવે તેવી શંકા લાવતા નહીં અને એવો પ્રસંગ આવી લાગે તો ખરોખર તપાસ કરશો. આમ કારી-ગર શેઠના ઘેર ગયો-જડીયા શેઠ ખુશી થયા. અને સાફ ઈનામ આપ્યું. માટે વિચાર કરીને વર્તા.

૧૦૧ પુણ્યોદ્દયે પ્રાપ્ત થએલ સત્તા-સંપત્તિનો
સદુપયોગ કરવો તે અકૃતૃદ્ધિ વ્યાજ આપ-
નાર તથા સંખ્યાત અસંખ્યાત ગણું
વ્યાજ આપનાર મહોટી પેઢીની
ખરોખર છે.

લોગ ઉપલોગમાં ખરચવું તે ગુમાવવા જેવું છે માટે સાત ક્ષેત્રમાં ધન-ખલનો વ્યય કરી. વાવીને સદુપયોગ કરવો તે ધાર્મિક શ્રદ્ધાળુનું કર્તવ્ય છે. જો સદુપયોગ કરશો નહીં તો તેનો નાશ થવાનો સંભવ છે તો નાશ થાય. અને અન્યના હાથે ભય તે પહેલાં પોતાના હાથે સાતક્ષેત્રોમાં ધનાદિકને વાવી અચિન્ત્ય લાભ લેવો તે ડાહ્યા માણસોને જરૂરનું છે. આ લોકમાં આખરૂ વધવાની સાથે પુણ્યખંધ થશે અને પર-લોકમાં સદુપયોગના આધારે ઈષ્ટ અનુકૂલતા મળી આવશે.

અર્થતર જ્યેષ્ઠિ.

૩૪૬

એક ધનાઢ્ય શેઠ ન્યાય સંપન્ન વિભવવાળા હતા. તેમજ ધર્મના સારા સંસ્કારો હોવાથી તેમને પ્રાપ્ત થએલા પૈસાને અત્યંત લાભ લેવા માટે વિચાર કરવા લાગ્યા. ઉપલોગમાં ખરચવાથી તે પૈસાઓ ગુમાવી પાપબંધ કરવા જેવું છે. ના છૂટકે વાપરવા પડે છે અને પાપનો બંધ પડતો રહે છે આના કરતાં સાતક્ષેત્રોમાં ધનાઢિકને વાપરવામાં આવે તો પુણ્યબંધની સાથે માયા મમતાનો અભાવ થાય. અને માયા-મમતાનો ત્યાગ તે પરમ-સત્ય સંપત્તિનું કારણ છે. આમ સમજી આનપાનાઢિકમાં, લોગોપલોગમાં સાઢાઈ રાખીને જે ધન વધે તે સાતક્ષેત્રમાં વાપરવા લાગ્યા ત્યારે એક પાડોશી આ શેઠને કહેવા લાગ્યા કે તમારી પાસે અઢળક ધન છે. છતાં તમે ઘણી સાઢાઈ રાખો છો એસવા માટે વાહન-મોટર-ટેક્ષી કે રીક્ષા પણ રાખતા નથી પણે ચાલીને જઓ છે લોજનમાં પણ મેવા મીઠાઈ ખાતા નથી. ત્યારે શેઠે કહ્યું સાઢાઈ રાખવાથી ધનનો અચાવ થાય છે અને પણે ચાલવાથી તાકાત વધવાની સાથે જીવનંતુનું રક્ષણ થાય છે દયા પળાય છે અઢિક પાપ બંધાતું નથી અને વધેલા ધનાઢિકનું અત્યંત વ્યાજ મળે તેવા સ્થલે મુકું છું-કહેા હવે સાઢાઈ રાખવા કેટલો લાભ છે? લાભ સિવાય સાઢાઈ કોણ રાખે છે? લાભ જો દેખાતો હોય તો ક્ષુધા પિપાસાનો પણ ત્યાગ કરીને લાભ લેવા માનવીઓ તત્પર બને છે, આ સાંભળી પાડોશીએ પાછું કહ્યું કે, તમેએ કોઈ ઉત્તમ પેઢીમાં અગર બેંકમાં રૂપિયા વ્યાજે મુક્યા હોય તો ખખર પડ્યા વિના રહે નહીં કે? જરૂર માલુમ પડે બેંકમાં અગર સુંદર પેઢીમાં તમે

૨૫૬

આ. કીર્તિસાગરશ્રિ સ્મિત

જાણે રૂપિયા સુકયા નથી અચેને તેની બચેબર માલુમ છે. શેઠે કહ્યું કે, આ ચાલતી પેઠી કે બેંકમાં સુકયા નથી ત્યાં તો ધાર્યા પ્રમાણે સારામાં સારી ભાવના હોય તો પણ યથેચ્છાથી અધિક લાભ મળતો નથી પણ ઈચ્છાથી અધિક સુંદર ભાવનાના યોગે સાતક્ષેત્ર રૂપી બેંકોમાં ધન વિગેરેને સુકું છું. તેથી પ્રથમ તો તેને સાચવવાનો ચિન્તા ટળે છે. અને ભાવના વધતી હોવાથી આત્મ વિકાસ સધાતો રહે છે તેમજ પુણ્યબંધની સાથે પ્રજ્ઞા પણ થતી જાય છે માટે અરે ભાઈ ! સાત ક્ષેત્રોને પેઠી અગર બેંકો માનું છું. આ પેઠી અગર બેંકોનો એવો સુંદર વ્યવહાર અને બ્યાપાર છે કે કદાપિ તેઓને ખોટ પડતી નથી કે દેવાજી કાઢતી નથી કે મૂકેલા પૈસાઓની બરબાદી થાય. ખાડોશીએ કહ્યું કે તમારી બેંકો અગર પેઠીઓ બુદ્ધા પ્રકારની છે. અરો લાભ કે બ્યાજ દુન્યવી પેઠીઓ ક્યાંથી આપી શકે ? તેમજ લોકોત્તર પેઠીઓને સંસ્કરમા અસકત માન્યો બોળખે ક્યાંથી ? તે તો તમારા જેવા જે અનાસકત ધનાઢયો હોય તે લોકોત્તર બેંક પેઠીઓ સારી રીતે બોળખી જમે સુકીને અસભ્ય લાભ લઈ શકે ? દુન્યવી બેંકોનો વિશ્વાસ શો ? થડીકમાં દેવાજી કરી લોકોની મિલકત હજમ કરી નાંખે છે. પછી રૂપિયા સુકનારા ભાવનગરી ચોક્ષણ બોઠીને પોક સુકે તો પણ તે બેંકોના તથા પેઠીઓના માલીકોને કંઈ થતું નથી. આવી પેઠીઓ બેંકોમાં અજ્ઞાની હોય તો જ ધનને સુકે, આ સુજબ પાડોશીએ કહીને કહ્યું કે હવેથી હું સાઠાઈ રાખી-બચેલી રૂપિયાને સાતક્ષેત્રોમાં વાપરી સદુપયોગ કરીશ.

આંતર જ્યોતિ

૨૫૭

અને પરલોકનું ભાતુ તૈયાર કરીશ કે જેથી પરલોકમાં આધિ વ્યાધિ અને વિડંબના આવી શકે નહીં.

૧૦૨ ચારિત્ર શીલ ભાગ્યશાલીઓને તેના જેટલા જેટલા સાધનો કેનિમિત્તો હોય છે. તે કર્મશોષણના હોવાથી ચારિત્રનું રક્ષણ શક્ય અને છે. ભલે પછી દેશથી કે સર્વથી ચારિત્રવાળા હોય.

દેશથી ચારિત્રવાળાઓ દેશથી સ્પૂલ

જીનાસા મુજબ પાલન કરે છે.

દેશથી ચારિત્રવાળાઓને પણ સર્વથી ચારિત્ર પાલન કરવાની તીવ્રેચ્છા હોવી જોઈએ. તેથી જ આત્મોન્નતિમાં આગળ વધી તેઓ સ્વપરને સત્ય લાભ આપવા સમર્થ અને છે. તેઓ સારી રીતે સમજે છે. ધન-ધાન્યાદિક તથા પ્રાણી બીજીવાર પ્રાપ્ત થશે પણ ગુમાએલ ધર્મ પુનઃ પ્રાપ્ત થવો અશક્ય છે. એટલે જ ચારિત્ર પાલનમાં વિવિધ વિધેના આવે તો પણ નિર્ભય બની સહન કરી લે છે.

સવાસો વર્ષ પહેલાં કચ્છ દેશમાં વાકી ગામમાં પાલણુ શાહ અને ઉમ્મરબાઈ ઠંપતી હતા. તેઓએ ગુરુમહારાજ પાસે દેશવિરતિ-સ્થૂલથી ખારવતો પ્રાણાતિપાતાદિવિરમણુ ઉચ્ચાર્યા હતાં અને દીધેલાં વ્રતોને ત્રિધાએપાલન કરતા હતા. વ્રતોમાં કસોટી આવે, કસોટી વિધેનોને સહન કરી અલભ્યલાભને મેળવી આપે છે. ધર્મની સાથે વ્યવહારિક કાર્યો કરવામાં અદ્ય કે અધિક સહન કરવાનું હોય છે. પણ તેમાં અડગ મક્કમ રહેતો વિધેનોનું જોર ચાલતું નથી. બન્યું એવું કે, એક દીવસ તેમની દીકરી નદીએ વસ્ત્રાદિક ધોવા ગઈ, ધોઇને

૨૫૬

આ. કીર્તિસભરશ્રી રમિલ

આખરે એક ક્ષણે પક્ષમાં ઠેસ વાળતા તુપાસ કરી. તેો પથ્થરની નીચે લેણું કોરીઓને દેખી. તે લાઈ સ્વધેર આવી. ઢીકરીએ કોરીઓ પોતાની માતાને અર્પણું કરી. તેવામાં પાલણુ શાહ ખેતરમાંથી ઘેર આવ્યા. જમીનમાંથી મળેલી કોરીઓની ણીના જાણીને કહ્યું કે, આ કોરીઓ આપણે ખરે નહી તેણીઓને માલીક ગામનો ઠાકોર કહેવાય. માટે લાવો આ કોરીઓ ઠાકોરને આપી આવું. આમ કહી ઠાકોરની પાસે આવી જમીનમાં નીકળેલી તે કોરીઓની વાત કહી. તેને આપી. તેથી ઠાકોર બહુ ખુશી થયો અને ઠરેક અધિકારી-શેઠ સાહુકારો આગળ તેની પ્રશંસા કરવા લાગ્યો. કારભારીને પાલણુ શાહની પ્રશંસા સહન થઈ નહી. અદેખાઈ કરવા પૂર્વક ઠાકોરને કહેવા લાગ્યો કે અરે ઠાકોર! આ તો વાણીયાભાઈની કરામત છે. ઘણી કોરીઓ નીકળી હશે પણ સાહુકારી દેખાડવા આટલી થોડી કોરીઓ તમોને દેખાડી છે. માટે તે પ્રશંસા પાત્ર નથી. વાણીયાની ગતિ અમો જાણીએ. ઠાકોરે પાલણુ શાહને યોલાવીને પુછ્યું, અરે શાહ જે અમોને અર્પણું કરી તેથી વધારે કોરીઓ નીકળી છે તે સઘળી કેમ આપી નહી? પાલણુશાહે કહ્યું કે જે તમારા આગળ મૂકી તેટલી જ મળેલો છે. જમીનમાંથી નીકળેલ તથા વિસરી ગએલ-થાપણુ વિગેરે અમે જેના સ્વામી નથી તે ધનાઢિક લેવાનો નિયમવ્રત લોધેલ છે એટલે એક કોરી પણ અમો સંઘરતા નથી. તમે ઘરમાં તપાસ કરો. ઇબ્યાળુ કોરીભારીએ કહ્યું કે તપાસ કરવાની જરૂર નથી પણ તમે સાચા હો તો તપાવેલો તાવીથો ઉપાડો જે નહી બળો તો તમે સાચા છો નહીતર

આંતર ભ્રમોતિ

૨૫૬

અસત્ય બ્રહ્મવાથી ગુન્હેગાર બનશે. પાલણુશાહે કહ્યું કે આ કયાં સત્યયુગ છે બાપુજી. કે આવાં દીવ્ય હોય ? છતાં તમારી મરણ હોય તો તે દિવ્ય કરવાને અમે તૈયાર છીએ તાવીથો તપાવીને હાજર કરવામાં આવ્યો. પાલણુ શાહે સંકલ્પ કર્યો કે અમે અચૈયર્ વ્રતનું પાલન કરતા હોઈએ તો હાથ બળે નહીં. આમ સંકલ્પ કરીને લાલચોળ બનેલા તાવીથાને પકડયો. કારભારીએ કહ્યું તેના હાથને હાથ લગાડયો છે તેના આગળના ભાગને પકડાવો. આગળનો ભાગ પકડયો. અને હાથ બળ્યો નહીં. ત્યારે કારભારીએ કહ્યું કે તે ભાગ ઠંડો થએલ હોવાથી હાજયો નહીં. ત્યારે ઠાકેરે કારભારીના હાથમાં ચાંપી દીધો. હાથ બળવાથી ખૂમ પાડતો નાઠો તેની નિન્દા થઈ અને પાલણુ શાહની અધિક પ્રશંસા થઈ માટે ચારિત્ર પાલવામાં ધનધિકની મમતાનો ત્યાગ કરવો જરૂરી છે.

પ્રભુની આજ્ઞાનું જે બાગ્યશાહી સારી રીતે પાલન કરે છે તે જ સત્ય સંયમ પાલવામાં સમર્થ બને છે અને પ્રાણ્ણાંતે પણ સંયમ-ચારિત્રને ગુમાવતા નથી, કારણ કે માનસિક વૃત્તિઓને કબજામાં કરીને પાંચ ઇન્દ્રિઓના ગુલામ બનવું નહીં તે અતિ દુષ્કર છે, જીનેશ્વરની આજ્ઞાને શ્રદ્ધા પૂર્વક નહીં પાળનારનાં સહા ગુલામ રહીને સ્વપરનું કલ્યાણ કરી શકતા નથી તેથી જ સંસાર સાગરમાં ખૂડીને વિવિધ વેદનાઓ સહન કરે છે. જ્યારે જીનેશ્વરની આજ્ઞાને પાલન કરનારા સંસાર સાગરને તરી અક્ષય સુખના લોકતા બને છે. માટે વ્યવહારમાં સંયમ-સત્યાદિકની પાલન કરવાની તમન્ના રાખવી જોઈએ. “કચ્છ દેશમાં રાતડીયા ગામનો જાગીરદાર

૨૬૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

પોતે જાતે રૂપાળો તથા ભરવદાર હતો. જ્યારે અલંકારો પહેરી બહાર નીકળતો ત્યારે કામદેવ જેવો લાગ્યા કરતો તેનું નામ મહેરામણુ હતું. નામ પ્રમાણે શુભ હતો. સંસાર સાગરમાં મહેરામણુની લહેર મધુરી હોય છે. તે મુજબ પોતે પ્રહાયર્ષ વ્રતમાં સુંદર હતો, પરત્વી માતા બહેન-દીકરી તરીકે માનતો તેથી તેના વખાણુ લોકો સારી રીતે કરતા. રંભાકે ઉર્વશી કે મેનકા જેવી પર સ્ત્રીઓની લાલચમાં કે તેના હાવભાવમાં ફસાતો નહી, એક દિવસ ખળા ભરવા જાંબુડી ગામમાં અલંકારો પહેરી મનોહર ઘોડા પર બેસી જઈ રહેલો છે. વચ્ચે ચમાર ગામ આવ્યું. તે ગામમાં રહેતી ચારણુની સ્ત્રી તેને દેખીને મુગ્ધ બની અને સખી દ્વારા ખોલાવીને પોતાના ઘરમાં રાત વાસો રહેવા માટે આજીણ કરવા લાગી. આ ચારણુની પણ રંભા જેવી હતી. તેના હાવભાવને જોળખી લઈને મહેરામણુ કહ્યું કે. બેન-માતા મારે ખળા ભરવા જેવું છે. એટલે અત્રે હું રોકાઈશ નહી. તેણીએ કહ્યું કે તમને દેખી મુગ્ધ બની છું. માટે એક દિવસ રોકાઈ જાઓ. ચારણુ સ્ત્રીએ મારે માતા સરખી છે. તમારે આ પ્રમાણે મુગ્ધ બનવું નહી. અને હાવભાવ કટાક્ષ કરવા નહી. તથા મારે પરત્વી માતા તુલ્ય છે.

કદાપિ હું પ્રાણીતે મારા વ્રતને બ્રહ્મ કરીશ નહી. માટે હે માતા તમે શાંત બનો. તમારી આખરૂ પ્રતિક્ષા જગતમાં વિખ્યાત છે. જગીરદારનું વચન સાંભળી 'ચારણુની સ્ત્રી વાઘણુની માફક વકરીને કહેવા લાગી. માતા બેનના વચનને ત્યાગ કરી મારા કથન મુજબ અહીંયાં મારે ઘેર એક દિવસ રહો

આંતર ન્યોતિ

૨૬૧

તમે કોની સાથે ખેલ કરી રહ્યા છો. જો નહીં માને તો પ્રાણોના જોખમમાં આવી પડશો. અને જાંબુડી જઈ શકશો નહીં. મહેરામણુજીએ કહ્યું કે પ્રાણો જય તો ભલે જય પણ મારા વ્રતને ત્યાગ કરીશ નહીં. આમ કહીને ચાલવા માંડે છે, તેવામાં અચાનક પેટમાં શૂળ આવવાથી ઘોડા ઉપરથી નીચે ગબડી પડ્યો, તે વખતે ચારણુ સ્ત્રી કહેવા લાગી. અઘાપિ માનશો તો જીવતા રહેશો. નહીં માને તો હમણાંજ મરણુ પામશો. મહેરામણુજીએ કહ્યું કે મને મરણુનો ભય નથી. ભલે અત્યારે જ મરણુ પામું. પણ વ્રતને ત્યાગ કરીશ નહીં. ચારણુ સ્ત્રી વીલખી બની. અને વિચાર કરવા લાગી કે. આવા પુરૂષો વ્રતમાં સ્થિર રહેનારા વિરલ હોય છે. ધન્ય છે તેની માતાને અને પિતાને ! આ પ્રમાણે માનસિક વૃત્તિઓને સ્થિર કરનાર જગતભરમાં વિખ્યાત બને છે. માટે પ્રભુની આજ્ઞાને માની કોઈ પણ વસ્તુઓમાં મુગ્ધ બનવું નહીં. તોજ ઉત્તરોત્તર આત્મ કલ્યાણુ સધાતું રહે છે. આ ભવના વ્રતોને પાલન કરવાની દૃઢતાના સંસ્કારો પરભવમાં પણ સાથે આવે છે, અને પરભવની મહકમતાના સંસ્કારો દ્વારા વિષય કષાયોને પણ દૂર કરાય છે. પ્રાણો તો મળશે પણ વ્રતોનું પાલન કરવું અન્યભવમાં આવશ્યક બનશે નહીં. માટે પ્રાણો કરતાં વ્રતપાલનમાં સત્તા-સમૃદ્ધિ અને શક્તિને અધિક માનીને તેનું જીવના જોખમે પણ રક્ષણ કરવું તે મનુષ્યોનું પ્રથમ કાર્ય છે. જેઓની માનસિક વૃત્તિઓ સ્થિર નથી અને ઈન્દ્રિયોના શુભામ બનેલ છે તે મનુષ્ય જન્મમાં સાધવાનું હોય છે તે સાધી શકતા નથી.

૨૬૨

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત.

આધન સંપન્ન માણસો, બલે રાજા હોય શેઠ સાહેબ હોય તેા પણ દુન્યવી પદાર્થોથી તેમની ચિન્તાઓ અને આશાઓ શાંત થતી નથી. ઉલ્ટી વધ્યા કરે છે. તેઓમાં કોઈને શારીરિક વ્યાધિની તથા પ્રતિકુલ વર્ગની ચિન્તાઓ સલાવી રહેલા હોય છે. તથા કેટલાકને પ્રાપ્ત થએલ સામગ્રી અદ્યભાસતી હોવાથી અધિક મેળવવાની આશાથી પરિતાપ વલોપાત કરી રહેલા હોય છે. તથા યથેચ્છ પ્રાપ્ત થએલ રાજ્યાદિકનું રક્ષણ કરવા શત્રુઓને વધારવાનો વલોપાત કરતા હોય છે. સંક્ષેપમાં કહીએ તો દરેક પ્રાણીઓને અરે દેવ, દાનવો, માનવો તથા ચક્રવર્તીઓને પણ ચિન્તાનો આશાઓનો અને રક્ષણ કરવાનો હુકમદાહ ઘડી ઘડીએ બાળતેલ હોય છે. તેનાથી અધિક મરણ ચિન્તા તે તે વ્યક્તિઓને પોતાના કર્તવ્યોમાં પાગલ જેવા બને છે. કોઈ પ્રકારની સ્થિરતા રહેતી નથી. એ વખતે કોઈજોશીઆવીને રાજાને કહે કે તમારું આયુષ્ય ઓછું છે. માટે ચેતીને જે કાંઈ પુણ્યદાનાદિક ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરવાની હોય તે કરી લો, આમ સાંભળી રાજાની માનસિક વૃત્તિઓ સ્થિર રહી નહી. ખાતાં-પીતાં, રાજ્યના કાર્યોમાં પણ લક્ષ રહેતું નથી અને જગતમાં ઉંઘતા પણ જખડયા કરે છે. કે હવે શું થોડા વખતમાં મરણ આવશે ? રાજ્યનું પુત્ર પરિવારનું શું થશે ? આવા આવા વિવિધ વિકલ્પો કરતો હોવાથી રાજ્યના પ્રધાને કહ્યું કે 'મહારાજા ! ચિન્તા ફીકરનો ત્યાગ કરો. કોઈ જોષીના કહેવાથી મોઢ મુગ્ધ બની વલોપાત કરો નહી. જોષી ક્યાં સર્વજ્ઞ હંતો. કે તેના કથન મુજબ અને ચિન્તા સંતાપ

અતિર જ્યોતિ

૨૬૭

વિગેરે કરવાથી શારીરિક શક્તિ તેજ અને આયુષ્ય ઓછું થાય છે. માટે શાંત બની વ્યાવહારિક તથા ધાર્મિક કાર્યો કરો. પ્રધાને જોષીને બહુ કપકે આપ્યો કે આવા ભવિષ્ય ભાખી કેટલાકને દુઃખી કરશે. વચન ઉપર કાળુ રાખો નહીં તર તમારે ઘણું સહન કરવું પડશે. વિચાર વિવેક વિના વહેલા સત્ય વચનમિથ્યા - અસત્ય કહેવાય છે તમેજો જ્યોતિષ બંધુ પશુ અમારા નૃપને હાનીકારક નીવડ્યું છે કેઈ માથાનો મળશે તો મસ્તક ઉડાવી દેશે. એક પ્રધાનની માફક. સાંભળો આમ કહી પ્રધાને જોષીને કહ્યું કે તમારા જેવો વિચાર વિવેક વિનાનો વિદ્વાન જોષી હતો અને જેમ તેમ ફેંકે રાખતો. એક દિવસ રાત્રીએ તેને યોલાવી પોતાનું આયુષ્ય પુછ્યું ત્યારે તેણે કહ્યું કે તમારી આયુષ્યની દોરી ઘણી ઓછી છે આ સાંભળી નૃપ ચિન્તાતુર અને યાગલ જેવો બન્યો. પ્રધાને રાત્રીની અવસ્થા દેખીને ચિન્તા દૂર કરવા તે ઓછી આયુષ્ય દોરીને કહેનાર જોષીને યોલાવીને કહ્યું કે તે અમારા રાત્રીનું અલ્પ આયુષ્ય કહ્યું તે તો ઠીક છે પણ તારૂં પોતાનું કેટલું આયુષ્ય છે જોષીએ કહ્યું અધિક. એંશી વર્ષનું છે. તે સાંભળી રાત્રીને ઠેકાણે લાવવા માટે એક મારાને યોલાવી તેનું મસ્તક કપાવી નાંખ્યું રાત્રીને પછી કહ્યું કે જો જોષીનું એંશી વર્ષનું આયુષ્ય હોત તે અત્યારે કેમ મરણ પામત. માટે તેના ઉપર વિદ્વાસ રાખો નહીં. અને ચિન્તા વલોપાતનો ત્યાગ કરી કર્તવ્ય કાર્યો કરો ત્યાર બાદ નૃપ શાંત થયો અને સૈતસર વર્તવા લાગ્યો પણ ઉંઠાણમાં ચેંકી ચિન્તા ગઈ નહીં. માટે સારી સાધન સાંભળી

૨૬૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મેળવવાની ખાસ જરૂર છે અને તે ખોટી સામગ્રીને ત્યાગ કર્યા સિવાય ચિન્તાઓ સંતાપ પરિતાપાદિને હઠાવે એવી સામગ્રી મળતી નથી. માટે પ્રથમ દુન્યવી વસ્તુઓની મમતાને ત્યાગ કરી મનવચન અને કાયાને સ્થિર કરે એવા સાધનો મેળવો. સ્થિરતા કર્યા વિના ચંચલતા, ચિન્તા, વલોપાત-પરિતાપાદિ કઠાપિ ટળશે નહીં. માટે, ચંદનમલયાગિરી-રાબરાણીની માફક વર્તન રાખી સુખી થવા માટે પ્રયાસ કરો સંસારમાં સંયોગ-વિયોગ-ભરતી ઓટ તો વારેવારે થયા કરવાનો જ માટે તેથી ગભરાવું તે બાલોચતા છે.

૧૦૩ આકર્ષણુ ઐ પ્રકારે છે એક સ્નેહરાગનું અને બીજું કામરાગનું, આ ઐ રાગના કરતાં પણ દૃષ્ટિરાગનું આકર્ષણુ જીઠા પ્રકારનું છે

આવા આકર્ષણુમાં સાંસારિક પ્રાણીઓ એવા મુગ્ધ બન્યા છે કે પોતાના આત્માની સ્થિતિ કેવા પ્રકારની છે તેનો તેમને ખ્યાલ રહ્યો નથી. કેટલાક સંપત્તિ-સાહ્યબીના આકર્ષણુથી શત્રુઓની સાથે પણ સંબંધને બાંધવા તત્પર બને છે. તેઓની અનુકૂલતા મુજબ વર્તન રાખે છે તથા સામાન્ય સ્થિતિવાળા ધાર્મિક સ્વજનવર્ગનો ત્યાગ કરી તેઓની આજ્ઞાને ઉઠાવવા ખડે પગે તૈયાર રહે છે. તથા કેટલાક કામરાગમાં એટલા ફસાઈ પડેલા હોય છે કે બલ-બુદ્ધિ અને સત્તા વિગેરે વૃથા વેડફી રહેલ છે. તેનું બાન તેઓને રહેતું નથી, તેથી પાયમાલ બનીને અસહ્ય સંકટોમાં જઈ પડે છે. તથા દૃષ્ટિરાગમાં બેરાએલ મનુષ્યોને સત્ય ધર્મની સમજણ પડતી નથી. તેથી આડા અવળા પરિણામણ કરીને

આતર જ્યોતિ

૨૬૫

ઉન્માર્ગે ગમન કરી દુઃખના ગર્તામાં જઈ પડે છે. આ પ્રમાણે ત્રણ રાગનો ત્યાગ કરી જે આત્માના ગુણોમાં રાગી બને છે. તે કલેશ કંકાશરૂપ સંસાર સાગરને તરવા સમર્થ બને છે. માટે સંસારના સ્વરૂપનો ઝોટલે સ્નેહરાગ-કામરાગ અને દષ્ટિરાગના આકર્ષણને સમજી તેનાથી અલગ રહેવા જે પ્રયાસ કરે છે તે આત્મોન્નતિ કરી શકે છે. સર્વ જંગલમાં મત્રી પ્રમોહ અનુકંપા અને મધ્યસ્થતાના યોગે અંબલતાને ત્યાગ કરી સ્થિરતાનો અનુભવ કરે છે કોઈ એક ગામમાં એક નાના બાલકને મૂકી તેના માતૃપિતા મરણ પામેલ છે. આ બાલકને તેના કાકાએ ભણાવા માટે સ્કૂલે મૂક્યો. નીતિ ન્યાય અને પ્રમાણિક શિક્ષકોએ સારા સંસ્કારો પૂર્વક વ્યવહારિક કેળવણીની શિક્ષારૂપી પાણીનું સિંચન કર્યું. તેથી આ બાલક સહેજ મોટો થયો અને કુશળ બન્યો ત્યારે તેને જંગખારજતી સ્ટીમરના વેપારીને બળાવ્યો. વેપારી વિનયી, વિવેકી અને પ્રવીણ થયેલો તેને દેખીને ખુશી થયો. જંગખારમાં ખુદ્ધિ-બલ અને લાગવગથી સારી કમાણી કરવા લાગ્યો.

લાખોની કમાણી કર્યા પછી પાંત્રીશ વર્ષની ઉંમરે પોતાની સાધન-સામગ્રી-રાચ રચીલું લઈ પોતાના વતનમાં આવ્યો ત્યારે નવા વસ્ત્રો પહેર્યા વિના સગાં વહાલાંને મળવા ગયો. સામાન્ય વસ્ત્રો પહેરેલા હોવાથી કોઈ પણ સંબંધીએ આદર સત્કાર કર્યો નહીં. તેથી પાસે રહેલા નેકરે કહ્યું કે તમે ઉલ્લાસ પૂર્વક સગાં સંબંધીને મળવા ગયા, પણ કોઈએ આદર આપ્યો નહીં. આવા સગાં વહાલાથી સંયુક્ત, તેમનું તમારા પર હેતુ-સ્નેહ દેખાતું નથી. ત્યારે

૨૬૬

આ. ક્રીત'સામરસાર રચિત

મનહર શેઠે નોકરને કહ્યું. દેખ ? તને ચમત્કાર દેખાડું
આમ કહીને નવા વસ્ત્રો પહેરવા પૂર્વક હીરાની વીંટી આંગ-
ળીમાં લગાવો પોતાના કાકા-કાકી પાસે પાછો ગયો. ચકળતી
હીરાની વીંટી કીંમતી વસ્ત્રો પહેરેલા હોવાથી મનહર ભત્રીજો.
કમાઈ આવ્યો છે. આમધારી કાકો-કાકી કહેવા લાગ્યા
અહો મારા દીકરા તને પહેલાં ઓળખ્યો નહી. હવે તું
મહોટો થયો. સાડૂ થયું કે અત્રે આવ્યો. બેસ બેસ અરે
દીકરા-દીકરાઓ મનહરભાઈ આવ્યા છે. તેમને બેસવા માટે
આસન લાવો. પાન સોપારીની તૈયારી કરો. ઘણા વર્ષે
આવ્યા. આવ્યે અમારે ઘેર જન્મવાનું. તેટલામાં ખબર પડવાથી
માથો-માર્મી-માસી-માસો વિગેરે આવીને તેની સાદ્યબીના
આકર્ષણથી પોતાને ઘેર જન્મવા માટે આશ્રહ કરવા લાગ્યા.
અને સુખશાતા પૂર્વક જંગખારની સઘળી વાત પુછવા
લાગ્યા, આનંદ પૂર્વક સર્વે સગાવહાલાને વાત કહી. નોકરે
કહ્યું કે તમારા વસ્ત્રો અને વીંટીમાં અજબ ચમત્કાર છે.
તમારો આડંબર દેખી તમારો તો સ્વજન વર્ગ અડધો અડધો
જઈ ગયો. ચમત્કાર દેખ્યો, દુન્યવી પદા ભિં કોઈ પણ
સંગે સ્વાર્થ સધાતો હોય તો રનેહ રાખે છે. પણ મને
તો તેમાં હાથ અને શોક નથી. એમાં સગા વહાલાનો દોષ
નથી કારણ કે તે બધો કર્મોદય છે. માટે સાંત બની આત્મિક
ગુણોમાં સમ રાખવાનું જરૂર છે. આ કહીને સંપી લો.
બનીને આત્મહિત સાધવા લાગ્યો.

૧૦૪ સુસ્મૃત્તાન-દર્શન અને ચારિત્રન આરાધનાથી.

આત્મિક ગુણોની ઓળખાણ થાય છે

આંતર ભૈરવ

૨૬૧

અને તે યુજોથી આદર વધે છે.

અને તેથી રાજ-દ્રેષ, મોહ મમતાથી થએલ અપરાધો અને ભૂલોને સુધારે તે જ્ઞાની છે અને રામાદિકના થોડે ધીરુ વાર તેમાં ફસાય નહી તે અનુભવી છે અને પુનઃપુનઃ અપરાધો કરીને સુધારે નહી અને ખત્તા ખાચ તો પણ અહંકારાદિકથી ખસે નહી તે અજ્ઞાની. બલ-બુદ્ધિ-સત્તા સાક્ષાત્તી વિગેરેના નાશ થાય તો પણ અહંકાર અભિમાનાદિકને મૂકે નહી તેને જ્ઞાની-બહાદુર-હું સીયાર કેમ કહેવાય ? કર્મોદયથી ભૂલો થવાનો સંભવતો છે જ, અને ભૂલોને સુધારવી તે પોતાની સત્તાની વાત છે માટે મુખની ઈચ્છાવાળાએ મન તન કરીને ભૂલો સુધારવા પ્રયાસ કરવો તે જરૂરનો છે. ગૃહસ્થપણમાં સ્થલિભદ્રજીએ કોશા વેશ્યાના પાસમાં પડી ઘણી ભૂલો કરી. તેમના પિતા શકડાલ મંત્રી વરરૂચિની કપટ કલાથી મરણ પામ્યા. નંદરાજએ તેમને ઘોલાવીને પ્રધાન પદનો મુદ્રિકા સ્વીકારવાનું કહ્યું. તે વખતે થએલ ભૂલોની યાદિ કરવા પૂર્વક સંસારની અનિત્યતા-અસારતા બરોબર બાણી જાની બન્યા. એટલે આરિત્રની આરાધના કરી આત્મિક ગુણોને ઝોળખી તેમાં સ્થિર થયા. પછી ગુરૂની પાસે કોશા વેશ્યાના મંદીરે ચાતુર્માસ કરવાની આજ્ઞા માગી. ગુરૂદેવે યોગ્ય બાણી આજ્ઞા આપી. અને ઘણા વર્ષોનો પરિચયવાળી વેશ્યાને ઘેર આવી ચાતુર્માસ રહ્યા. તે દરમ્યાન કોશાએ પોતાના પાસમાં પાડવા માટે વિવિધ પ્રયત્નો કર્યા પણ તેમાં ફસાયા નહી. અને તે વેશ્યાને પ્રતિજ્ઞા આપી ધાર્મિક બનાવી. ચાતુર્માસ વીત્યા પછી ગુરૂદેવની પાસે આબ્યાં. અનુભવો બનેલ

૨૬૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

હોવાથી પ્રશંસા મળે અને મહત્તા વધી. તેમજ પ્રશંસાને સહન નહીં કરવાથી સિંહ ગુફાવાસી મુનિવર્ય ગુરૂની પાસે ત્યાં ચાતુર્માસ કરવાની આજ્ઞા માંગવા આવી. ગુરૂદેવે કહ્યું કે તે કોશાના મંદિરે તમોને ચાતુર્માસ કરવાની આજ્ઞા આપવામાં આવશે નહીં. તમે તપસ્યા કરો ઈર્ષ્યાના યોગે સિંહ ગુફાવાસી વેશ્યાના મંદિરે ગયા. કોશાના હાવભાવથી મુગ્ધ બન્યા ચાતુર્માસ હોવા છતાં નેપાળના નૃપ પાસેથી રત્નકંબલ લાવીને કોશાને આપી. તેણીએ પગે ઘસીને ફગાવી દીધી. મુનિએ કહ્યું કે પ્રયાસ કરીને લાવેલી સવાલાખની રત્નકંબલને પગે ઘસીને કેમ ફગાવી દીધી? વેશ્યાએ કહ્યું કે તમે રત્ન ત્રયીના સ્વામી છો. કે જે રત્નમયીની આગળ દેવલોકની સંપત્તિ સાહ્યળી તુચ્છ છે. તેને તમે ફેંકી દેવા તૈયાર થયા છો તેનું તમોને ભાન નથી તે જણાવવા રત્નકંબલને ફગાવી દીધી. આ પ્રમાણે શ્રવણ કરી મુનિવર્યને વિચાર અને વિવેક બગવાથી પસ્તાવો કરવા લાગ્યા. કે ગુરુવર્યની આજ્ઞાને લોપી અત્રે આવી. તે સાડ કચું નહીં. ધન્ય છે આ કોશા વેશ્યાને, કે જેણીએ તપસ્યાઓ કરનારને પણ પ્રતિબાધ આપી મહને સ્થિર કર્યો. આ પ્રમાણે થએલી ભૂલોને સુધારી ગુરૂદેવ પાસે આવી મહામુનિવર્ય સૂરીસમ્રાટ સ્થૂલિ-ભદ્રલની સ્તુતિ કરીને જ્ઞાની બન્યા. અને આગળ અનુભવી પણ થયા. માટે થએલી ભૂલોને સુધારી જ્ઞાની અને અનુભવી બનો. પરંતુ જે દોષોનું સેવન કરીને ખુશી થાય છે. પોતાને મહાદુર માને છે તેઓ પણ બ્યારે સદુપદેશ સાંભળે હૃદયમાં ઉતારે ઉદ્ભાસ લાવી વિચાર અને વિવેક ને લાવે તો

આંતર જયોતિ

૨૬૯

જ્ઞાની અનુભવી બને. દરેક પ્રાણીઓને પ્રાયઃ સત્તામાં જ્ઞાની અનુભવી બનવાનો યોગ્યતા છે. પણ દ્રવ્યક્ષેત્ર, કાલ, ભાવાદિ પાત્રીને પરાક્રમ ફેરવે તોજ બને. અન્યથા અનાદિકાલની અજ્ઞાનતામાં અટવાય છે અને અટવાઈ રહેવું પડે છે. સંકટ વેદના, વાસના, સુખ, દુઃખ વિગેરે અજ્ઞાનતાથી જ આવી મલે છે. પણ જ્યારે જ્ઞાન દશા જાગે છે. ત્યારે તે સર્વે ખસી જાય છે. માટે જ્ઞાની અને અનુભવી થવાની આવશ્યકતા છે. તે સિવાય દેવ દેવેન્દ્રની સાહ્યબી હશે તો પણ સાચુ સુખ દૂર રહેવાનું જ—

૧૦૫ વસ્તુ કરતા વસ્તુના ભયના ભણુકારા મનુ-
 બ્યોને ભ્રમણામાં નાંખી ભ્રમિત બનાવે છે. તેથી
 સંતાપાદિકને કરતાં ઝુરે છે. વસ્તુતઃ ભય
 જેવું કાંઈ પણ હોતું નથી છતાં
 વિવિધ કલ્પનાઓ કરીને ભયે
 જાગૃત્ બની સ્વ જીવનને
 જોખમમાં નાંખી પ્રાણી
 દુઃખી થાય છે.

કારણ કે તેઓને દેહ ગેહ પુત્ર પરિવારાદિકની અધિક આસક્તિ હોવાથી અરેરે ! માફ શું થશે, આવા વિચારો જ તેઓને પાગલ બનાવે છે. પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થએલ સંપત્તિ—સાહ્યબીનો તે બિચારાઓ સદુપયોગ કરવા સમર્થ બનતા નથી. પાપબીડ અને તો ભયના ભણુકારા પણ રહે નહીં. અને સંપત્તિ સાહ્યબીમાં ચોંટેલી મમતા—માયા ખસતી જાય અને નિર્ભય બની સ્વ જીવનની

૨૭૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

ઉન્નતિના ઉપાયો તથા યુક્તિઓ સુઝે પણ પર વસ્તુઓને પોતાના સત્ય સુખને અર્પણ કરનારો માને ત્યાં ઉપાયો. અને યુક્તિઓ ક્યાંથી સુઝે ? એક બાઈને પોતાના પુત્રાદિક પરિવારમાં ઘણી આસક્તિ હતી. અને ઘરમાં સહજ નુકશાન થાય ત્યારે વારે વારે સંતાપ કરતી, સર્ગાં વહાલાં કહેતા કે આવી તુચ્છ બાબતમાં કલ્પેશ કંકાસ કરવો તે ઠીક કહેવાય નહીં. પણ જે સ્વભાવ પડયો તે શેનો ભય ? બન્યું એવું કે તેણીને રાત્રિમાં નિદ્રા કરતાં આખો દરિયો પીધાનું સ્વપ્ન આવ્યું. તેથી ગભરાઈ ગઈ. અને એક પાટોચણની પાસે જઈને સ્વપ્નમાં દરિયા પીધાની વાત કહી. આ સાંભળી મૂર્ખ શિરોમણિ-પાટોચણે કહ્યું કે. તેં દરિયો પીધો. એટલે હવે મરણ પામવાની જ. કારણ એક ઘડો પાણી પીવાથી ચેટ કુટે છે. તો પછી તેં તો આખો દરિયો પીધો. હવે ક્યાંથી જીવવાની આ સાંભળી મરણના ભયથી શોક-સંતાપાપ-વલોપાત કરતા હૃદય બંધ પડ્યું. અને મરણ પામી. મરણનો ભય બીજા ભય કરતાં દરેક પ્રાણીઓને અધિક હોય છે માટે સુખેથી જીવન ગુભરવું હોય હોય તો ભયથી ભ્રમિત બનેા નહિ.

વસ્તુઓના સ્વરૂપને જાણી ભયને દૂર કરનાર એક હુંશીયાર વાણીયાની માફક બનેા. એક વાણીઓ શરીરે મજબૂત, મતિમાં-યુક્તિમાં ખડો પ્રવીણ હતો અને જુદા જુદા વ્યાપારોને કરતો તથા ટાઈમ મળતો ત્યારે સદ્ગુરૂના વ્યાખ્યાનને પણ સાંભળતો તેથી દેહગેહાદિકની આસક્તિ તેને હતી નહીં. તેથી ભયના પ્રસંગો મળતાં નિર્ભય બની વસ્તુની વિચારણા

આંતર ભોલેશિ

૧૦૩

કરી સત્ય વસ્તુને બહુતો. એક દિવસ બહાર ગામથી ધીને ૩૦૦ બરપૂર ધીથી ભરેલો લઈને સાંજે નોકળ્યો. પોતાના ગામ આવતાં રસ્તામાં રાત્રી પડી. માર્ગે આવતા આકડાની સાથે રહેલ ખાખરાનું ઝાડ હતું. આ ઝાડના પાંદડા વાયુથી વારે વારે હાલતા અને અવાજ કરતા દેખીને ધીને લઈને આવતા વણિકને સહજ ભય પેઠો અને શંકાતુર થયેલ હોવાથી કોઈ માનવ છે કે દાનવ? પણ વિચાર કરતાં ભય દૂર ગયો અને તે ઝાડની પાસે આવે છે. તે વખતે ભય અને શંકા દૂર ખસે છે. હિંમત ધારણ કરીને તે વૃક્ષની પાસે આવ્યો. હિંમત ન હોત તો ત્યાંને ત્યાંજ ભય પામીને ગભડી પડ્યો હોત. આ પ્રમાણે એવા પ્રસંગે ભગવાન અને શંકાનાં નિમિત્તો મળે છે તે વખતે હિંમત રાખવાની ખાસ જરૂર છે. જો હિંમત હોય નહીં તો શસ્ત્ર અથવા વિગેરે હથીઆરો કાર્ય આપી શકતા નથી. તેથી પ્રથમ હિંમત અને પછી હથીઆર હોય તો જ સ્વકાર્યની સિદ્ધિ શક્ય. અન્યથા તેજ હથિયારથી પોતાને નુકશાન થાય. અગર સ્વ મસ્તક કપાય, માટે જે જે સ્થાને જાઓ ત્યાં ત્યાં ભય જેવું લાગે તો પણ બહારવું નહીં. અને હિંમતને ધારણ કરવી, બાહ્યના તથા અંતરના શત્રુઓને હરાવવા માટે સંશ્રામ ખેલવો છે ત્યાં જો ભય પામ્યા અને વિજયની શંકા કરી તો નારીપાસ બનાશે અને ભવનની જે સાર્થકતા-સફલતા સાધવાની છે તે સધાશે નહીં. માટે હિંમત રાખો.

ઈષ્ટદેવની સેવાભક્તિ, શ્રદ્ધા પૂર્વકનું બહુમાન તથા તેમનાં ધ્યાનમાં એકાગ્રતા રાખવાથી પોતાના આત્મામાં દિવ્ય શક્તિ

૨૭૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

જાગ્રત થાય છે. તે દિવ્ય શક્તિના આધારે આવી પડેલી વિપત્તિને સહન કરવાથી કોઈક દેવ તેની સહનતાથી ખુશી થઈને મદદે આવે છે. અને રીતસર સહકાર આપીને સ્વ-સ્થાને જાય છે. પણ સેવા ભક્તિ કરે અને એકાગ્રતા પૂર્વક તે દેવનું ધ્યાન ધરે નહીં અને આવી પડેલી વિડંબનાને સહન કરે નહીં તો જે દીવ્ય શક્તિ જાગવાની હોય છે તે જાગતી નથી. કારણ કે વિપત્તિ વિડંબનાના પ્રસંગે નિમિત્તે જે આવ્યા છે તેઓના ઉપર દ્વેષ કરવા પૂર્વક શોક સંતાપ વલોપાતાપ કરતા હોવાથી ઈષ્ટદેવ પ્રસન્ન થતા નથી. અને સહકાર આપવા સમર્થ બનતા નથી. માટે શક્તિ હોય તો વિડંબનાઓને સહન કરી લેવી. અને શક્તિ જે ન હોય તો ઈષ્ટદેવનું સેવા ભક્તિ પૂર્વક એકાગ્રતા કારણ કરીને ધ્યાન કરવું તે આવશ્યક છે. તેથી દેવ-દાનવ માનવ પ્રભુ સહાય કરનાર મળી આવે. શ્રીમાન્ સુદર્શન શેઠની માફક અર્જુન માલીના ઉપદ્રવને લઈને નગરમાંથી કોઈ પણ બહાર નીકળતું નથી. આરે તે યજ્ઞવિષ્ટ માલી છ પુરૂષોને અને સ્ત્રીને મારી નાંખી શાંત બને ત્યારે કોઈ પણ બહાર નીકળી શકે છે. અન્યથા મરણની લીતિથી કોઈ પણ બહાર નીકળતું નથી. તે અરસામાં દેવાધિદેવ-મહાવીર સ્વામી પર્વતના ઉપર પધાર્યા પણ કોઈ પણ શ્રાવક-શ્રાવિકા વંદના કરવા જતું નથી. શ્રી સુદર્શન શેઠને ખબર પડી. એટલે ભલે મરણ થાય પણ પ્રભુ મહાવીરને વંદના કરાવી. સગાંવહાલાંના નિવારણને માન્ય કર્યું નહીં અને પ્રભુનું એકાગ્રતાએ જે ઘડી રીતસર ધ્યાન ધરીને શહેરની બહાર નીકળ્યા.

આંતર ભૈરવિતિ

૨૭૩

એવામાં પેલો અભુન માલી શેઠને ગદા ઉપાડી મારવા દોડ્યો. શેઠે હિંમત ધારણ કરવા પૂર્વક શોક સંતાપાદિને પણ ત્યાગ કરી ચાર અરિહંતાદિનું શરણ સ્વીકારી સ્થિરતા પૂર્વક ધ્યાન કર્યું, દીવ્ય શક્તિના આવિર્ભાવથી પેલા માળીમાં જે યક્ષ પેઠેલો હતો તે ભાગી ગયો.

માલી શરીરમાં યક્ષ ભાગી ગએલ હોવાથી સુદર્શન શેઠને પગે લાગ્યો. મરણની જે ભીતિ હતી તે ખસી ગઈ. અને શેઠ પ્રભુના દર્શન વંદન માટે નીકળ્યા. અભુનમાલી પણ શેઠની સાથે વાંદવા માટે ગયો. પ્રભુ મહાવીર સ્વામીના દર્શન કરી-વંદના સાથે દેશના સાંભળી પ્રતિબોધને પામ્યા. આ પ્રમાણે મહાસતી—ચંદનબાલા—મૃગાવતી—સતી સીતાજી—દ્રૌપદી વિગેરે સતી સ્ત્રીઓએ વિપત્તિના પ્રસંગે હિંમત રાખી. શોક સંતાપાદિને નિવારી ઈષ્ટ પ્રભુમાં એકાગ્રતા પૂર્વક ધ્યાન કરવાથી તેમને સારી રીતે મદદ મળી છે અને સદ્ગતિના સ્વામી બન્યા છે. જૈનેતરમાં પણ સંભળાય છે કે, મહારાષ્ટ્રમાં પંદરપુરમાં દામોદર પંત ભક્ત હતા. ઈષ્ટ દેવની તનમનથી એકાગ્રતા પૂર્વક ધ્યાન કરતા અને રાત્રના મામલતદારનું કામ કરતા. તથા દયાળુ એવા કે કેઈ પ્રાણીની વિપત્તિ-સંકટ દેખી પોતે દુઃખી થતા. ભક્ત જે દયળુ એવા હોય તો સોનું અને સુગંધ, એ દેશમાં એક વખત દુકાળ પડ્યો. ખેડુતો મહેસૂલ ભરી શક્યા નહી. પુષ્કળ રકમ ખેડુતોના નામે બાકી નીકળવા લાગી. એક બાળુ રાત્રના નાણા માટે તગાળ આવવા લાગ્યા. દામોદર પંત દયાળુ હોવાથી ખેડુતોને સંતાપતા નથી. અને ખેડુતો ભણું દેતા

૨૭૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

નથી તેથી પંતે પોતાના ધરખાર સ્થાવર મિલકત વેચીને ખેડુતો વતી મહેસૂલ ભરવાની તૈયારી કરે છે. તેવામાં તેમના ઇષ્ટદેવ વિદુલા તનમનથી ભક્તિ સેવા-એકાગ્રતા તથા દયાળુ પણાથી પ્રસન્ન થયા. અને ખેડુતોનું મહેસૂલ સીપાઇનો વેશ ધારણ કરીને ભયું. રાજાએ સંતુષ્ટ થઈને પુછ્યું. આવા ખરાબ વખતમાં સઘળું મહેસૂલ કોણે ભરી આપ્યું? વિઠોળાએ ઉત્તર આપ્યો કે મેં. મામલતદાર ખેડુતોની વતી ધરખાર વેચવા તૈયાર થયા ત્યારે મેં જ મહેસૂલ આપ્યું. રાજા વિચાર કરે છે કે આના સિવાય ઘણો સારો તું શો પગાર લઈશ. તેના ઉત્તરમાં સીપાઇએ કહ્યું. એક લક્ષ. રાજા વિચાર કરવા લાગ્યો કે એક લાખ તો શું પણ પાંચ લાખથી પણ આવો સીપાઈ ક્યાંથી મળે તેવામાં વિઠોળા અદશ્ય થયા.

ભૌતિક પદાર્થોમાં સત્ય સંતોષાદિકને શોધનારાઓને ન્યારે તે પદાર્થોને પ્રાપ્ત કર્યા પછી અસંતોષ રહે છે ત્યારે ચિન્તા વલોપાત કર્યા કરે છે કે હવે આટલા પદાર્થો મેળવ્યા તો પણ સંતોષ પ્રાપ્ત થયો નહિ, તો ક્યા પદાર્થ સંતોષ કરશે, ક્યા ઉપાયો કરૂં, કે સંતોષ થાય ? પણ તેઓને માલુમ નથી કે, સંતોષ, આત્મિક ગુણ છે. ભૌતિક પદાર્થો ગમે તેવા ભેગા કરવામાં આવે તો પણ તે દ્વારા ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય ? કારણ તે પદાર્થો આત્મિક ગુણોવાળા નથી. ચક્રવર્તી જેવી સાહ્યખી મળે. વૈભવ વિલાસ પ્રાપ્ત થાય તો પણ માનસિક વેદના રહેવાની જ. તથા અસંતોષની ચિન્તાઓ વારે વારે હૈયાને બાળવાનીજ. જો તે સાચા સંતોષના અર્થી હોય તો આત્મિક ગુણોને મેળવવા માટે મહેનત કરે તો જ સંતોષનો દહાવો

આંતર જયોતિ:

૨૭૫

લેવા સમર્થ બને. કારણ કે ત્યાં સુખ સંતોષનો સાગર જળ હળી રહેલ છે. દુન્યવી પદાર્થો પ્રયાસ કરીને પ્રાપ્ત કર્યા પછી તેનું યોષણ સંરક્ષણની ચિન્તાઓ તો સાથે સાથે રહેવાનીજ એટલે વલોપાત અગર ચિન્તા કરનારને સંતોષ થવો અશક્ય છે માટે વિચાર-વિવેક પૂર્વક તે ભૌતિક પદાર્થોમાં જે રાગ છે. તેને દૂર કરીને આત્મિક ગુણોમાં રાગને ધારણ કરો. એટલે અચિન્ત્ય સંતોષ હાજર થશે. દુન્યવી પદાર્થો ખાવા પીવાની મોજમજ માણવાની ચિન્તા ઓછી કરશે. પણ રાગ ઓછો નહિ કરો તો ચિન્તા હજારો ઉપસ્થિત થશે. જે સત્ય સંતોષ જોઈએ તે મળશે નહીં. અને અસંતોષ હાજરને હાજર રહેવાનોજ આમ સમજી સુજ્ઞ અને વિવેકી મહાશયોએ ભૌતિક પદાર્થોનો રાગ હતો તેને હઠાવી આત્મિક ગુણોમાં જોડ્યો ત્યારે જ સંતોષી બન્યા. સ્વકાર્યને સાધવાનું હતું તે સાધી કૃતાર્થ બન્યા. તમારી માફક તે પદાર્થોમાં ચાંટી રહ્યા નથી. માટે સંતોષને પ્રાપ્ત કરવો હોય તો આત્મિક ગુણોમાં લગની લગાવો. જરૂર આવી મળશે.

૧૦૬ “ આત્મશ્રદ્ધા-આત્મજ્ઞાન-આત્મસંયમ-અને આત્મ ભોગ આ ચાર તત્ત્વો, આત્મોન્નતિના-આત્મિક વિકાસના પરમ સાધન છે.

જ્ઞાની આચાર્ય મહારાજ પણ સુદેવ-સુગુરુ-અને સુધર્મની શ્રદ્ધા પૂર્વક અને આરાધનાની સાથે ઉપરોક્ત સાધનો તરફ લક્ષ રાખે તો વિષય કષાયોની વિડંબનાઓને ટાળી મોક્ષમાર્ગના સરલ અને સુગમ પ્રભુતાના પંથે વિચરે આમ ફરમાવે છે. આસાધનો સિવાય અન્ય વિકાસના ઉપાયો નથી. અન્ય ઉપાયો છે. પણ ગૌણ

૨૭૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

છે. પણ દૂર કરવા જેવા નથી. અહિંસા-વ્રત નિયમ તપ જપાદિ સાધનોની આરાધના કરતાં જે આત્મ વિકાસ—કર્મ નિર્જરણને સાધ્ય માને તે તે પણ સાધનો ઘણા ફલદાયક બને. કારણ કે વ્રતાદિકથી યોગ્યતા પાત્રતા આવી મળે છે. અને પાત્રતા પ્રાપ્ત થયા પછી જ સદ્ગુણોને આવવાનો અવકાશ મળે છે. એટલે સદ્ગુરૂ દેવ-ધર્મની આરાધના રીતસર કરવા પૂર્વક તેમજ વ્રતો-નિયમાદિ પાલન કરવાથી યોગ્યતા આવતાં વિકારો ખસવા માંડે છે. અને વિવેક જાગે છે પછી આત્મશ્રદ્ધા-જ્ઞાનાદિનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. પછી તેના યોગે આત્મોન્નતિના શિખરે આરૂઠ થવાય છે. માટે પાત્રતા પ્રાપ્ત કરવા પણ લક્ષ રાખવાની આવશ્યકતા છે. પાત્રતા-સદ્ગુણો અને આત્મવિકાસના સાધનો દ્વારા સાચી મહત્તા સાચી સત્તા પ્રાપ્ત થાય છે. નહીં કે ભૌતિક પદાર્થોદ્વારા. ભૌતિક પદાર્થો દ્વારા કદાપિ પાત્રતા આવતી નથી. તેમજ આત્મિક ઉન્નતિ સાધી શકાતી નથી. માટે તે પદાર્થોની આસક્તિનો ત્યાગ જરૂરી છે. ધનાઢયો ધન કરતાં યશ-આખરૂ પ્રતિષ્ઠાને અધિક અધિક લાભદાયક માને છે. અને ધનને વાપરે છે. એના કરતાં તેની આસક્તિને દૂર કરે તે યશ-આખરૂ પ્રતિષ્ઠા મહત્તાદિ પાછળ દોડતી આવે. “વિચારક અને વિવેકી મહાશયો મનુષ્ય ભવનો સત્ય દહાવો લેવા માટે દેહ-ગેહ-ધનાદિકનો મોહ ઝાણે કરી વ્રતનિયમાદિને આચરવા પૂર્વક સત્ય મહત્તા અને પદવી પ્રાપ્ત કરે છે, એટલે તેમનો શ્રમ તથા વખત વૃથા વ્યતીત જતો નથી. અને આન્તરિક મહત્તા આવી મળવાથી કોઈએ અર્પણ કરેલ મહોટાઈ પદવીમાં

આંતર જ્યોતિ

૨૭૭

મુંઝાતા નથી. સાચી મહત્તાની આગળ સાંસારિક મહત્તા તુચ્છ માને છે. અને જગતના પ્રાણીઓનું કલ્યાણ કરતાં આગળ વધતા રહે છે. તેઓની ઈચ્છા પણ સાંસારિક સંયોગે મળતી મહત્તાની હોતી નથી. પરંતુ આત્મ વિકાસની હોય છે.

૧૦૭ “તમારા જીવનનું કાર્ય તમે ધારો છો તે કરતાં અત્યંત ઉત્તમ છે. અને ઉમદા છે તે કયું? વિવેક પૂર્વક ઈચ્છા અને વિચાર કરી માનસિક વૃત્તિઓને પવિત્ર બનાવો કે જેથી કોઈ પ્રકારના ખરાબ-દુષ્ટ વિચારો અને ઈચ્છાઓ ટળી જાય. અને પવિત્રતા આવીને વસે. આ કાર્ય પ્રથમ કરવા જેવું છે. કર્મના બંધન છે ત્યાં સુધી ઈચ્છા-તથા વિચારો થવાના પણ જેવા તેવા વિચારો અને ઈચ્છાઓથી આત્મિક લાભ કે શારીરિક લાભ જોઈએ તેવો મળતો નથી. પણ પાંખીઓ શિકારી સિંહાદિકને પણ ઈચ્છા તથા વિચાર હોય છે. પણ વિવેક હોતો નથી. તેથી દુર્ગતિમાં જાય છે. વિવેક સહિત કરેલી ઈચ્છા કે આશા ફલવતી બને છે.

પુણ્યોદયે સર્વેન્દ્રિયોની પટુતા મળી છે. અને શારીરિક નિરામયતા પણ છે. પરંતુ વિવેક જ ન હોય તો તેમાં આસક્તિ અને મોહ મમતા-મૂર્છા થાય. અને આસક્તિ-મોહ મમતાના યોગે જીવન એટલું બધું હલકુ-નીચ બની જાય કે પ્રમાણિકતા નીતિ મર્યાદા પણ ભૂલાય છે કેવી રીતે જીવન ગુણરવું તેનું જ્ઞાન રહેતું નથી. તો પછી જૈનત્વ-અગર માણુસાઈ આવે ક્યાંથી? માણુસાઈ કે જૈનત્વ, આસક્તિ મોહ મમતા ત્યાગ વિના આવતી નથી. અને સાંસારિક વિષયોની અસારતાને સમજ્યા સિવાય મોહ-

૨૭૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મૂઝાંનો ત્યાગ થવો અશક્ય છે. માટે અસારતાને રીત-સર બાણી આસક્તિનો ત્યાગ કરવો જરૂર છે. જડવાદની ભયંકરતા અને મોહાંધતાની આધીનતાના કારણે અણુચિન્તવી વિપત્તિઓ વિડંબના અને પરિતાપાદિકની પરંપરા વધે છે. તથા ઈન્દ્રિયોના વિષયો અને તેના વિકારોના કારણે આત્મિક ગુણો અધિકતાયે અવરાય છે. અને ભવની પરંપરા વધતાં અસહ્યાયાતના આવીને ઉપસ્થિત થાય છે. આવી યાતનાઓને તમે નિવારી શકો નહી. પરંતુ ઉપદેશ આપીને સન્માર્ગે સ્વયં વર્ણીને ળીબ્બઓને વાળો તેમાંજ માનવ જીવનની સાર્થકતા છે, અને સફલતા છે.

ઉત્પન્ન થયેલ રોગોની દવા કરાવવી તે ઠીક જ છે. પણ રોગો ઉત્પન્ન થાય નહી તેના ઉપાયો યોજવા તે આવશ્યક છે. રોગો વ્યાધિઓ જે ઉત્પન્ન થશે નહી તેા દવા લેવાની જરૂર રહેશે નહિ. શારીરિક માનસિક વ્યાધિઓ તથા જન્મથી વ્યાધિઓ તથા જન્મની વ્યાધિઓ પીડાઓ મોહાંધતાનો ત્યાગ કર્યા સિવાય ટળતી નથી. દરેક અનર્થો તથા વ્યાધિઓ અને આધિઓ અને યાતનાઓ મોહમમતાના કારણે ઉપસ્થિત થઈ પુનઃપુનઃ અત્યંત કષ્ટો અર્પણુ કરે છે. માટે પ્રથમ તે રોગો ઉત્પન્ન થાય જ નહી, તેના ઉપાયો લેવા જોઈએ

કંકાસ, કલેશ, ઝઘડાઓને દબાવવા અગર શાંત કરવા માટે યુક્તિઓ કરવી તે ઉચિત છે. પણ તેના કારણોને મૂલમાં દૂર કરવા અગર તે કંકાસાદિ ઉત્પન્ન થાય નહી તે માટે ઉપાયો યુક્તિઓ કરવી તે અતિ કલ્યાણુ કર છે અને ઉત્તમોત્તમ છે. કારણો દૂર નહી તેા કાર્ય બનશે નહી. અને બને પણ કયાંથી ?

આતર જ્યોતિ

૨૭૯

૧૦૮ દેહ-ગેહાદિકના અધ્યાસ-આસકિતની સઘળી પ્રવૃત્તિ અને વૃત્તિઓના ત્યાગ વિના કંકાસ વિગેરે કંકાસ દૂર ખસતા નથી. અને નિર્ભેળ સુખશાંતિનો અનુભવ આવતો નથી માટે જ્ઞાન પૂર્વક શુભ ભાવનાઓને ભાવો અને તેના યોગે કલ્પેશાદિ ટાળો અને કંકાસાદિકને ટાળ્યા પછી આત્મિકગુણો-પ્રથમ-વૈરાગ્ય-સંવેગ-અનુકંપા અને શ્રદ્ધા જળહળી ઉકરે આ આત્મિક ગુણોનો પ્રાદુર્ભાવ થયા પછી દેહદિનો અધ્યાસ ખસવા માંડે છે અને ગુણુસ્થાને અનુક્રમે આરૂઠ થતાં મોહના મસ્તકે કુઠાર પડે છે ‘હૈ ચેતન ! વિકથાની વાતો કરવામાં તથા પરનિન્દા કરવામાં ઘણો વખત વ્યતીત કર્યો હવે સ્વ-દોષોની નિન્દા કરવામાં તથા ગુરૂસાક્ષીએ ગર્હા કરવામાં અવસરને સફલ કર, પરનિન્દા કરવામાં અને વિકથાઓ કરવામાં સ્વદોષોની નિન્દા ગર્હા કરવાનો વખત મળ્યો નહી. તેથી આત્મહિત-કલ્યાણ સધાયું નહી. તેથી તને પસ્તાવો થાય છે. જો ખરેખરો પસ્તાવો થતો હોય તો સઘળી પંચાતનો ત્યાગ કરી પોતાના દોષોને દૂર કરવા અવસર સાધી લે.

તમારે અને અમારે વધારેમાં વધારે જરૂર, જો કોઈ હોય તો ક્ષમાદિ દશ ગુણુની જ છે. કારણ કે ક્ષમાદિક ગુણુ આત્મતત્વની ઓળખાણ કરવામાં અનન્ય કારણુ છે. આ ગુણુ સિવાય ભૌતિક સાધનો, આત્મસ્વરૂપને જાણવામાં તથા રમણુતા કરવામાં સહકાર આપવા સમર્થ બનતા નથી. ઉલટા કારમા કંકાસ-કિલ્લટ કર્મોને તથા વિચારોને વધારવામાં સહાય કરે છે અને દુન્યવી પદાર્થો ખાતર કરેલ કંકાસાદિ વેર વિરોધાદિ કરાવી ભવ પરંપરાને વધારી મૂકે છે તેથી

૨૮૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

જ ક્ષમાદિકની આવશ્યકતા છે અને દરેક વ્યાવહારિક પ્રસંગોએ તેની જરૂરિયાત રહેવાની. વ્રત-તપ-જયની આરાધના પણ ક્ષમાદિક ગુણોના-આધારે શોભા રૂપ બને છે.

એટલે આત્મતત્ત્વની ઓળખાણ વિના માણસો ગમે તેવું સાચું સુખ મેળવવા માટે પ્રયાસ કરે અગર કરશે તો પણ પાછળજ રહેવાના માટે સદ્વિચાર અને વિચેકને લાવી ક્ષમા નમ્રતા સરલતા સંતોષ વિગેરે ગુણોને લાવવા માટે લાગણી પૂર્વક પ્રયત્ન કરવો તે શ્રેયસ્કર છે. મહત્તાની યોગ્યતા તથા સત્ય સંપત્તિ વિગેરે પણ ઉપરોક્ત ગુણો વિના ક્યાંથી મળશે? નહીં જ મળે, વ્યવહારિક કાર્યો પણ યોગ્યતા સિવાય રીતસર સધાતા નથી. માટે કામકોધાદિકનો હાસ કરી આત્મિક ગુણોને પ્રાપ્ત કરો.

એક વ્યવહારી, મહત્તા મેળવવા તેમજ પ્રસિદ્ધ થવા ખાતર દાનાદિકને કરતો પરંતુ કોઈ માણસ તેના સામું બોલે અગર અણુગમતું કહે ત્યારે તેનો મિબજ બાર ખાંડી વધી જતો. એટલે અતીવ કોપાતુર બની કહેનારને કહેતો કે અમે દાનાદિ કરીએ તો પણ તેની કદર કરતો નથી. અને પુનઃપુનઃ બૂલો બતાવ્યા કરે છે. તારા જેવો લખાડ માણસ મેં જોયો નથી. આ મુજબ શ્રવણ કરીને શિખામણ આપનારે કહ્યું કે. તમે દાનાદિ કરો છો તે તો ઠીક છે પણ તેની પદ્ધતિ બૂલ બરેલી છે. પ્રથમ તો ધાર્મિક-નીતિમાનો જે સીદ્ધાતા હોય તો તેઓને સહાય કરવી. તેઓ સાધન સંપન્ન બનશે તો અહિંસા સંયમ અને તપસ્યા વિગેરેની આરાધના રીતસર કરી શકશે. દેરાસર જીણોદ્વાર

આતર જ્યોતિ

૨૮૧

પાઠશાળા વિગેરે સાત ક્ષેત્રોની સંભાળ રાખશે. તથા દરેક પ્રાણીઓ ઉપર મૈત્રી-પ્રમોહ અનુકંપા વિગેરે ધારણ કરશે. તમે તો ધાર્મિકોને ભૂલી જે માણસો તમારી પ્રશંસા કરે તેઓને દાન આપો છો તેથી જ કહેવું પડે છે. તો ભૂલો કાઢવાના બદલે સાચી બલ્લામણુ કે સૂચના માનો અને મિબજ કરો નહીં. આ સિવાય અન્યત્ર દાનને કરવું નહીં. એમ અમો કહેતા નથી. પણ પ્રથમ ધાર્મિકને દાન દો તે પણ આશંસા રહિત આપશો તો તે સત્યફલ દાયક નીવડશે.

“ તેનું કયન માન્યું તો ખરૂં. પણ જે ચાર ઘડી, પછી એના એ કોધાદિકનો હાસ કરવા શક્તિમાનૂ તે બન્યો નહીં. માટે લખવું પડે છે કે ક્ષમાદિકની પ્રથમ જરૂર છે. કે જેના આધારે માણસાઈ અને દાન વિગેરે સફલ બને. જીનેશ્વર-કેવલજ્ઞાની એ દેખાડેલા માર્ગે, આ સદ્ગુણો વિના કેવી રીતે ગમન કરશે. ગમન કરાશે નહીં. અને આત્મ તત્વની ઓળખાણ કેવી રીતે થશે ? અરે લાયકાત પણ આવી શકશે ક્યાંથી ? તમારી ભાવના તો મહત્તા મેળવવાની હશે. પરંતુ જીનેશ્વરે દર્શાવેલ માર્ગે ગમન કર્યા વિના સત્ય મહત્તા મળશે નહિ. સ્વાર્થીઓ તમારી પ્રશંસા કરશે અને મ્હોટા મ્હોટા કહેશે તો પણ મ્હોટાઈના બદલે મદ આવીને ખડો થશે. આવેલો મદ, માનવીઓને દરેક બાબતોમાં હાનિકારક બને છે. માટે દુન્યવી મ્હોટાઈ ઉપર વિશ્વાસ ધારણ કરો નહીં. પ્રભુ પથે ગમન કરતાં-અગર ગમન કરનારને સત્ય મહત્તા મળે છે. અને સત્ય મહત્તા મળ્યા પછી કોઈની ઓશીઆરી રહેતી નથી. ઓશીયાળીને દૂર કરવા પુનઃપુનઃ

૨૮૨

આ. કીર્તિસાગરશ્ચરિ રચિત

ચિન્તાઓ કર્યા કરો છે તેમજ પ્રયાસ પણ કરો છે તો પછી ઓશીયાળી કેમ ખસતી નથી ? અને કાયમ રહ્યા કરે છે ? જ્યાં સુધી ધાર્મિક કાર્યો કરતાં તથા તથા વ્યાવહારિક કાર્યો કરતાં આ લોક તેમજ પરલોકના સુખની આશંસા-અભિલાષા તથા પ્રતિષ્ઠા-મહત્તા વિગેરેની ઇચ્છા ખસી નથી તેથી જ ઓશીયાળી કાયમ રહે છે. અને રહેવાની જ માટે તેની આશંસાને દૂર કરી તથા ક્ષમાદિક ગુણોને ધારણ કરવા પૂર્વક જીનેશ્વરે કથન કરેલા માર્ગે સંચરો. આ ઓશીયારી ટાળવાનો રાજમાર્ગનો આધાર લીધા વિના કદાપિ માનસિક વૃત્તિઓ સ્થિર થશે નહીં. અને સત્ય મહત્તા-પ્રતિષ્ઠા મળશે નહીં. માટે કષ્ટ સહન કરીને પણ આ સુગમ-અને સરલ પંથે સંચરો.

આપણા જીવનમાં જે પ્રકારના માર્ગો રહેલા છે એક અંધકારનો અને બીજા પ્રકાશનો આ જે માર્ગમાંથી કયા માર્ગે ચાલવું તે બુદ્ધિ ઉપર આધાર રાખે છે. વિચાર-વિવેક બુદ્ધિ તો આપણને પુણ્યના યોગે મળી છે તો પછી અંધકારનો માર્ગ જે છે તેનો ત્યાગ કરી પ્રકાશના માર્ગે ગમન કરવું તે હિતકર છે અનુભવી કહે છે કે, સદાય મનપસંદ સુખનો, અનુકુલતાનો, આ જગતમાં કે જીવનમાં માર્ગ મળતો નથી. છતાં બુદ્ધિ હોય તો પ્રકાશ માર્ગ પણ છે ને ? તે માર્ગે વળો મનપસંદ સુખનો માર્ગ મળી આવશે. અજ્ઞાનાંધકારના માર્ગે ભયના લણકારા તથા વિવિધ ભીતિઓ આવી ઉપસ્થિત થાય છે ત્યારે શોરખકોર કરી અધિક ભય-ભીત બનો છો. તે વખતે શાંત બની પ્રકાશના માર્ગે વળવાનો

આંતર જ્યોતિ

૨૮૩

પ્રયાસ કરે તો ભીતિઓ ટળે અને સાથે સાથે આનંદ પૂર્વક ગમન કરવાનો માર્ગ મળી રહે છે. શોરખકોર કરવાથી ભયો કદાપિ ખસતા નથી અને ખસવાના પથ નહીં. માટે બુદ્ધિને વાપરી પ્રકાશના માર્ગને શોધો એટલે તમારો માર્ગ સરલ અને સુગમ બનશે. અત્યાર સુધી અંધકારના માર્ગે ચાલવાથી ભય-ખેદ-અર્થયિ દૂર ગઇ નથી તેનો અનુભવ આવતો તો હશે જ, પરંતુ તે માર્ગનો ત્યાગ કર્યા સિવાય ભય વિગેરે ક્યાંથી ખસે ? સંસાર એટલે વિષય કષાયનો માર્ગ સાત ભયથી ભરેલો છે છતાં બુદ્ધિમાનો વિવેકના આધારે તેમાંથી જ તત્ત્વની વિચારણા કરીને ભયોને હટાવી શકે છે આ જ્ઞાન પ્રકાશનો માર્ગ છે ખરેખર, બુદ્ધિમાનો સંસારમાં તત્ત્વની વિચારણાના યોગે પ્રકાશના માર્ગે સંચરી ભયાદિકને હટાવી પરમપદને પામ્યા છે અને પામશે અજ્ઞાત મનુષ્યો અંધકારમાં અથડાય છે અને ટીચાય છે અને શોરખકોર કરે છે છતાં પ્રકાશના માર્ગે વળતા નથી. આ કેવી અજ્ઞાનતા ? અસહ્ય યાતના લોગવતા છતાં પ્રકાશના માર્ગે વળતા નથી. ૧૦૯ શારીરિક કે ભૌતિક કેળવણીદ્વારા પ્રાપ્ત કરેલી શક્તિને સન્માર્ગે વાળનાર જે કોઇ હોય તો આધ્યાત્મિક જ્ઞાન છે.

આ જ્ઞાનના અભાવમાં મેળવેલ સર્વ જ્ઞાન ઉન્માર્ગે લઈ જનાર છે. એટલે વિષય કષયાદિના વિકારોને વધારનાર છે. માટે શારીરિક તેમજ ભૌતિક કેળવણી લઈને આધ્યાત્મિકજ્ઞાન મેળવવાની જરૂર છે. તેના યોગે સર્વ જ્ઞાન સફલ થાય છે. અને આત્મિક વિકાસ સધાતો જાય છે. કુક્ત બાહ્ય કેળવણી લેનારાઓ ભલે પછી ધનાઢય બની વિલાસોમાં

૨૮૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મહાલે પણ તેમના હૈયાને ચિન્તાના જંતુઓ કોરી ખાતા હોય છે. તે ચિન્તાઓ વિલાસોમાં મહાલવાથી ક્યાંથી ખસે ? ફર ખસે આધ્યાત્મિક જ્ઞાનથી જ, માટે તેનો પણ આદર કરો. સર્વ બાહ્ય કેળવણી લેનારા, સારી દુનિયામાં ફરી વળે તો પણ તેઓની માનસિક વૃત્તિઓ સંતુષ્ટ બનતી નથી. અને પરિભ્રમણનો પ્રયાસ વૃથા બંધ છે તે વૃત્તિઓને સંતુષ્ટ બનાવવાનો ઉપાય તો સમ્યગ્જ્ઞાનથી મગ્ન બનેલ વિકસિત થયેલ આત્મામાં છે.

આત્મિકજ્ઞાનમાં મગ્ન બનેલ આત્માને ભવાભિનંદીપણુ કે પુદ્ગલભાનંદી પણું હોતું નથી. પરંતુ પુદ્ગલોની સહાય લઈને આગળ વધે છે. કારણ કે તે સિવાય આગળ વધવામાં અશક્યતા છે “સત્ય સુખ પ્રાપ્ત કરેલા પદાર્થો દ્વારા મળતું” નથી. પણ-સમ્યગ્જ્ઞાન દ્વારા કરેલા સરસ સદ્વિચાર-અને વિવેકમાં છે. તમે ગમે તેવા મન ગમતા પદાર્થોને મેળવો તો પણ સુખની અભિલાષા પૂર્ણ થશે નહીં. અપૂર્ણ જ રહેવાની. કારણ કે તે પદાર્થોનો વિયોગ થતાં કે નાશ પામતા દુઃખ આવી હાજર થશે. તેવા સમયે જો સદ્વિચાર હશે કે સદ્વિવેક હશે તો દુઃખ માલુમ પડશે. નહીં નહીં-તર શોર ખકોર કરતા જીવન ગુબ્ધરવું પડશે. આવી વિપત્તિની વેળા આવે નહીં તે માટે પ્રથમથી ચેતીને બાહ્ય કેળવણીને સાથે આત્મજ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવા પ્રમાદ કરો નહીં.

ધનાઢયનો એક પુત્ર ઉમ્મર લાયક થતાં અનુક્રમે કોલે-જની કેળવણી લઈ વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ કરવા યુરોપ ગયો. તેના પિતાએ તેની પાછળ હબરો રૂપિયાનો વ્યય કર્યો. તે

આંતર જ્યોતિ

૨૮૫

પુત્ર, વિજ્ઞાનમાં પ્રવિણતા મેળવી પોતાના વતનમાં આવ્યો અને ઘણા સ્થલે ઝોપ્રીસ ખોલીને ઘણું ધન મેળવી વિલાસ કરવા લાગ્યો, ધનમાં અને ધર્મમાં હાનિ થતી હોવાથી ચિન્તા કરવા લાગ્યો. કે આવા મનોહર વિલાસો કઈ છું છતાં શાંતિ કેમ મળતી નથી? ખરેખર દુન્યવી વિલાસો મન માન્યા હોય તો પણ ક્ષણ સ્થાયી હોવાથી ઈષ્ટ શાંતિ ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય? તેમાં વિનાશ રહેલો હોય છે. આવું સમ્યગ્જ્ઞાન, વિલાસો ભોગવતાં ક્યાંથી ઉપલબ્ધ થાય? અને સદ્વિવેક પણ ક્યાંથી આવે?

આ ભાઈને સુખની અભિલાષા તો હતીજ, કેને સુખની ઈચ્છા ન હોય? દરેક પ્રાણીએને હોય છેજ. ઈષ્ટ સુખની તેઓની ઈચ્છા ધનદ્વારા મેળવેલા પદાર્થોમાં નથી તથા તેના વિલાસોમાં પણ નથી. આમ નિર્ણય કરી આત્મજ્ઞાન મેળવવા માટે લગની લાગી. કેઈ એક આત્મજ્ઞાનીની પાસે ગમન કરી, સત્ય સુખ કયા આધારે મળે. તે માર્ગ મ્હને દર્શાવો? આત્મજ્ઞાનીએ કહ્યું કે તેનો ઉપાય તારી પાસે પણ છે. પરંતુ તે માર્ગ ગમન કર્યું નહીં. તેથી સુખને ખદલે વલોપાત વિડંબના આવી છે. હવે આત્મિકજ્ઞાન મેળવી સદ્વિચાર કરી વિલાસો આજે બાહ્ય પદાર્થોના છે તેનો ત્યાગ કરી આત્માના ગુણોમાં મગ્ન અને તો વિલાસો કરતાં અધિક આનંદ આવશે અને વિનાશ થતો અટકશે. આ પ્રમાણે જ્ઞાનીનો ઉપદેશ સાંભળી આત્મજ્ઞાન મેળવી વ્યવહાર કાર્યો કરતાં નિર્લેપ રહેવા લાગ્યો ચિન્તા વલોપાત વિગેરે દૂર ખસી ગયા. છેવટે આત્મજ્ઞાનના વિલાસોમાં મગ્ન બની દુન્યવી વિલાસોને હઠાવી સાચી શાંતિ

૨૬૬

આ. કીર્તિસાગરશ્ચરિ રચિત

મેળવી અને પદાર્થોનો સહકાર લેવા પૂર્વક સદ્ગતિને સાધશે
૧૧૦ આત્મિક ગુણોમાં લગની લગાવીને
આત્મિકોન્નતિ સધાય છે તેને જ સમ્યગ્જ્ઞાની
ઉન્નતિ સ્વીકારે છે.

એક માણસ પાપને પાપ તરીકે માને છે અને છૂટકો નહિ હોવાથી તે પાપ સ્થાનક સેવવું પડે છે અને બીજા પાપને પાપ તરીકે માનતો નથી તે બેમાંથી પાપને પાપ તરીકે માનતો નથી તે નીચ અને હલકો કહેવાય, ભલે પછી શ્રીમંત-ધનાઢ્ય કહેવાતો હોય તો પણ સમ્યગ્જ્ઞાની દૃષ્ટિએ નીચ ગણાય છે. આવો શ્રીમંત પ્રસિદ્ધ થવા ખાતર લાખો રૂપિયાનો વ્યય કરે તો પણ ઉચ્ચ સ્થિતિને પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યશાલી અને કયાંથી ? આયુષ્ય પૂર્ણ થવાના અવસરે કાંતો આર્તધ્યાન કે રૌદ્ર ધ્યાન કરતો હોય છે. શાસ્ત્રકાર ક્રમભાવે છે કે રૌદ્ર ધ્યાનથી નરક ગતિ મળે જ્યાં પીડાઓનો પાર નથી. ત્યાં ક્ષેત્રજન્ય અને પરસ્પર કરેલી લડાઈથી અને ઉષ્ણ-શીતથી ઉત્પન્ન થતી પીડાઓ એક ક્ષણ શાંતિ આપતી નથી. કારણ કે જે પાપને પાપ તરીકે નહીં માનેલ હોવાથી સત્તા-સંપત્તિ અને ખલના આધારે પાપ સ્થાનકને સેવવામાં બાકી રાખતો નથી તેથી વિચારો એવા દુષ્ટ હોય છે કે તદ્દન નીચ ભૂમિકામાં લાવી મૂકે અને આર્તધ્યાનના વિચારોથી ધનધાન્ય પરિવાર વિગેરેમાં ઘણી આસક્તિને લીધે તિર્યંચ ગતિમાં પશુપંખી વિગેરેની ગતિમાં જઈ ટકાય છે ત્યાં પણ પીડાનો પાર નથી. પરાધીનતા પૂરેપૂરી હોય છે તેથી સાંસારિક સુખશાતા પણ કયાંથી હોય ? આ પ્રમાણે પાપને

આંતર બ્યોતિ :

૨૮૭

પાપ નહીં માનનાર અંતે મહાદુઃખી બને છે પરંતુ પાપને પાપ તરીકે માની ન છૂટકે પાપ કરનાર અને કરેલ પાપની આત્મ સાક્ષિએ નિન્દા ગર્હા કરનારના વિચારો નિર્મલ થતા હોવાથી અને પાપ થાય નહીં તે માટે ઉપયોગ રાખવાથી અંતે શુભ વિચારોના આધારે દેવગતિને પ્રાપ્ત કરવા શક્તિ-માન બને છે અને આત્મરમણતા રૂપ શુકલ ધ્યાનથી અનંત સુખના સ્વામી પણ બને છે માટે બે ધ્યાનને નિવારી ધર્મ અને શુકલ ધ્યાનને ધ્યાવવા પ્રયત્નશીલ થવાની આવશ્યકતા છે તથા શાસ્ત્રકાર ફરમાવે છે કે રોદ્ર ધ્યાનીના તદ્દન કુર વિચારો હોવાથી, મરણ વખતે તેના પ્રાણો પગ-માંથી નીકળે છે. અને આત્મધ્યાનનીના વિચારો હલકા હોવાથી અંતે તેના પ્રાણો જઘા શાયળમાંથી નીકળે છે. અને બ્યારે છાતીમાંથી પ્રાણો નીકળે તો મનુષ્ય ગતિ, અગર તિર્થંચ ગતિને પ્રાપ્ત કરે છે. મસ્તકમાંથી નીકળે તો દેવગતિને મેળવે. જો સિદ્ધગતિમાં સંયમી જવાનો હોય તો સર્વે શરીરમાંથી પ્રાણો નીકળે છે. આ મુજબ શરીરમાંથી જુદા જુદા અંગોમાંથી પ્રાણો નીકળતા હોવાથી અનુભવીને પણ માલુમ પડે છે કે. આ ભાઈ કેવી ગતિમાં ગયા, માટે સદ્ગતિના લ્હાવા લેવા હોય તો જીવનમાં સદ્વિચાર અને વિવેકને સ્થાપન કરો. મરણ તો સર્વ પ્રાણીઓ જન્મ પામેલા હોવાથી થવાનું જ. જનમ્યો તે જવાનો જ. પણ પાપ સ્થાનક પીડા-દુઃખ-વિકંબનાનું કારણ માનીને ન છૂટકે પાપ કરો અને તે પાપો કર્યા પછી નિન્દા ગર્હા કરવા પૂર્વક પાપચ્છિત્ત લઈને નિર્મલ બનો. ઘણા પાપોને કરનાર અભુનમાલી-

૨૮૮

આ. કીર્તિસાગરસૂર રચિત

ચીલાતિ પુત્ર વિગેરેએ પાપની નિન્હા ગહા કરી આત્મ-
ધ્યાનમાં રક્ત બની સદ્ગતિને મેળવી સુખનો સત્ય લાભ
મેળવ્યો છે. દુષ્ટ અને કુર વિચારો પૂર્વક તેવા ખરાબ વર્ત-
નથી સુખ કદાપિ ઉપલબ્ધ થતું નથી. દુષ્ટાચરણથી
દુઃખો આવી મળે તેમાં નવાઈ શી ? અને દુઃખ તો કોઈને
પસંદ હોતું જ નથી માટે પાપને પાતક તરીકે માની
સદ્વિચાર-અને વિવેકને લાવી ધાર્મિક બનો.

ટેવ સારી કે ખરાબ પાડવી તે પોતાના વિચારો ઉપર
આધાર રાખે છે સદ્વિચાર દ્વારા ખરાબ ટેવ-લતને સુધારવાની
આપણામાં તાકાત રહેલી છે તો પછી તે શક્તિનો આવિ-
ર્ભાવ કરી ખરાબ ટેવને દૂર કરવા માટે સદ્વિચારો કેમ ન
કરવા ? દરરોજ ખૂરી લતો જે પડેલી હોય છે. તેની શુભામી
ઓછી નથી. તે તો કોઈ વખતે હાંસીપાત્ર બનાવે છે, અને
મૂર્ખતામાં ગણના કરાવે છે.

“ એક બે વાર ખૂરી ટેવને નમતું આપ્યું તો જરૂર
માનભે કે બગાઈની માફક ચોંટી પડવાથી દૂર કરવી દુષ્કર બનશે.
રૂઠ બનેલ ટેવ સ્વાભાવિક બની મનુષ્યોને ઉન્માર્ગે ધસડી જાય
છે. અને પાગલ બનાવી સદ્વિચારો કરવા દેતી નથી. ચોરી
ભરીની લત-ટેવવાળાઓએ ઘણીવાર લાતો ખાધી હોય છે.
હાંસી પાત્ર, સ્વજન વર્ગમાં બનેલ હોય છે, તથા આબરૂ
પ્રતિષ્ઠાતું લીલામ પણ કરેલ હોય છે. તેમજ શારીરિક
શક્તિની ખરબાદી થએલી હોય છે. છતાં તે ખૂરી ટેવને
દૂર કરવા સમર્થ બનતો નથી. તેથી અંતે અસહ્ય સંકટોના
લોકતા બને છે. એક ધનાઢય શેઠની પત્ની રૂપવતી તો હતી.

આંતર જ્યોતિ

૨૮૬

પણ ચોરી કરવાનો ખરાબ ટેવ પડેલી હોવાથી સારી રીતે સાધન સામગ્રી હોવા છતાં પણ શેઠના ગજવામાંથી દરરોજ રૂપિયો-આઠ આના જે હાથમાં આવે તે ચોરી લઈ સંગ્રહ કરીને ખુશી થતી. શેઠ કહેતા કે તું ચોરી કરીને જે કાંઈ હાથમાં આવે છે. તે ઉપાડી લે છે. તેના કરતાં મહને પુછીને લેતો ઘણું સાઈ કહેવાય ? મહને દેવામાં બાધ નથી. આમ ચોરી કરતાં કોઈ પ્રસંગે લને ઘણું સહન કરવું પડશે. આપણા ઘરમાં ધન વિગેરેની કાંઈ ખામી નથી. શેઠ ઠપકો આપે ત્યારે કટાણું મુખ કરીને રીસાઈ બેસતી. શેઠે પછી કહેવાનું મૂકી દીધું. એક દિવસ લગ્ન પ્રસંગે જનમાં પિયર ગઈ ત્યાં પણ ચોરી કરવા લાગ જોતી રહી છે. પણ ચોરી કરવાનો લાગ મળતો નથી, તેથી બેચેન રહેવા લાગી. મિષ્ટાન્ન પણ ભાવતું નથી. ખાય ખરી પણ ઉંચા મનથી, સગા વહાલા પુરુષે તો કાંઈ નહીં કાંઈ નહીં આમ કરીને પતાવી લેતી. એટલામાં સગાંવહાલાં અગત્યના કામમાં રોકાએલ છે. તેટલામાં લાગ ફાવવાથી માતપિતાના ઘરમાં રહેલી મોતીની માળા ચોરીને અણીયામ ગોઠવી. પણ ચાલવામાં ઘણી અડચણ પડવા લાગી. એટલે કોઈ બોલાવે તો પણ તેની પાસે જતી નથી. અને મૌન ધારણ કરીને બેસી રહે છે.

‘ ચાલવાથી કોઈ જાણી જાય અને પકડી પાડે તેથી સંકાશમાં પણ જતી નથી. ઝાડો પેશાબ બંધ થવાથી પેટમાં વ્યાધિ થઈ અને પીડા થવાથી બૂમો પાડવા લાગી, માત પિતાએ વધને બોલાવ્યો. તેણે રેચની દવા આપી. હવે સંકાશમાં ગયા વિના ચાલે એમ નથી. જાય નહીં તો લુગડાં-

૧૬

૨૬૦

આ. ક્રીતિ'સાગરસુરિ રચિત

વસ્ત્રો મલીન થાય એમ હતું, સંડાથમાં જતાં ચણીયામં જોડવેલા હાર નીચે લખડવા લાગ્યો. સગાંઓને ખબર પડી કે હાર જેવું કાંઈ છે. તપાસ કરતાં હાર મોતીનો માલુમ પડયો. અને ઘણો ઠપકો દીધો કે તારે હારની જરૂર હતી તો અમને કહીને લેવો હતો ને ? અમે તને અર્પણ કરત, ચોરી કરવાથી કેવી-વ્યાધિ થઈ. પેલી બહુ ખસીઆણી પડી ગઈ. માતા પિતાદિ હાંસી કરવા લાગ્યા. કે તારા ઘરમાં મોતીના હાર વિગેરેની ખામી છે નહી. છતાં ચોરી કરવાની ખૂરી ટેવને લીધે આ ફજેતી થઈ. હવેથી આ ખરાબ ટેવનો ત્યાગ કરજે, નહિતર ત્હારી કીંમત કોડીની થશે. સગાં વહાલાં વિગેરે તારા ઉપર ભવિષ્ય રાખશે નહી. આ શેઠાણી પિયરમાંથી સાસરે ગઈ. તેના પતિને હાર ચોર્યાની ખબર પડી. ઘણો ઠપકો આપ્યો કે તેં પિયરમાં પણ ચોરી કરી, ત્યાં તારી કિંમત કેટલી થઈ ? માટે સમજીને આ ટેવનો ત્યાગ કરવો જરૂરી છે. ચોરી કરનાર બમણો ગુન્હેગાર બને છે. અસત્ય બોલી કરેલા ગુન્હામાંથી છૂટવા માગે છે. પણ પકડાયા વિના રહેતો નથી. કદાચ માર આઈને પણ ગુન્હો કબૂલ કરવો પડે છે. અને પાપી બની તદ્દન નીચે હલકી ભૂમિકાનું ભાજન બનવું પડે છે. પાણીમાં પડેલો પથરો તરે નહી પણ તળીયે જઈને પડે તેમ ચોરી કરનાર સંસાર-સાગરમાં તરતો નથી પણ તેમાં ડૂબીને મરણ પામે છે. તેથી જ સ્વયં અત્યંત સંકટો ઉપસ્થિત કરી પોતે દુઃખી થાય છે. ૧૧૧ ' સુખ શાંતિ કદાપિ ગેરહાજર હોતી નથી. હાજરને હાજર હોય છે. માત્ર આપણેજ એની

આતર જ્યોતિ

૨૬૧

હાજરીને ઝોળખતા નથી, ઝોળખાણુ વિના અન્યત્ર ભટકવાનું અને વારે વારે ટીચાવાનું થાય છે.

બુદ્ધિમાનો વિષય કષાયના વિકારોને હઠાવી આત્મિક ગુણોનો આવિર્ભાવ કરવા માટે અન્યત્ર ભટકવાનું મૂકી દૃઢ સ્થિરતા ધારણુ કરવા પૂર્વક તેના સાધનો મેળવે તો જરૂર સુખ શાંતિની હાજરીને દેખે. સાંસારિક માયા મમતામાં ફસાઈ પડેલા અને વિકારોમાં વશવર્તી અનેલા કાયમ રહેલી સુખની હાજરી ક્યાંથી દેખે ? આવા માનવીઓ પોતાની જાતને પોતે હલકી નીચ કીડા જેવી ખનાવી મૂકે તો પછી કોઈ તેઓને પગથી ચાંપે અગર વિવિધ પીડાઓથી, સંકટોથી અકળાતા હોતો પોતાની જાતને ઉન્નત ખનાવવા કટ્ટીબદ્ધ બનવું તે કલ્યાણકર માર્ગ છે.

૧૧૨ જગતની સર્વ જાતિઓને તથા પદાર્થોને ઝોળખવા માટે પ્રયાસ કરી રહેલા માનવીઓએ પ્રથમ પોતાની જાતને આત્માને ઝોળખવાની લાગણી રાખવાની જરૂર છે.

પોતાને ઝોળખ્યા પછી સુખ શાંતિને માટે અન્યત્ર પરિભ્રમણુ કરવાનું રહેશે નહીં. અન્યથા તો પરિભ્રમણુ કષાલમાં ચોંટી રહેવાનું જ, અને વિવિધ વેદના આવીને થવાની જ.

‘ આત્મિક ગુણોને જૂલી વિષય કષાયના વિકારોને વહાલા માની તેમાંજ સર્વસ્વની કલ્પના ધારણુ કરવા પૂર્વક તેના સાધનોને પ્રયાસથી પ્રાપ્ત કરે છે. પરંતુ જ્યારે તે સાધનો નષ્ટ થાય છે. ત્યારે કેટલાક મોહ મુગ્ધ માનવો સળગતા અગ્નિમાં સ્વદેહને હોમી દે છે. તથા કેટલાક વિષ ખાઈઅકાલે

૨૬૬

આ. કીર્તિસામગ્રિ રચિત

અર્થ, પામે છે. કેટલાક જંગલમાં વસ્તી સ્થળવનને બચાવતી કરે છે. પણ સંયમ-તપાદિની આરાધના કરવાનું કોઈ ભાગ્ય-શાલી કહે તે પસંદ પડતું નથી. ભલે પછી અત્યંત યાતનાઓ સહન કરવી પડે. આવાઓને ભટકવાનું થાય તેમાં નવાઈ શી? ૧૧૩ રસ ગારવે-ન્દ્રહિ ગારવે અને શાતા ગારવે આખાદીની તથા આઝાદીની ધરખાદી કરેલી છે.

તેવી શત્રુઓએ તેમજ શત્રુઓએ કરી નથી. તેમજ કરતા નથી, રસાદિગારવમાં ગરકાવ થએલા માનવીઓ શક્તિને ગુમવાતા હોવાથી શત્રુને, અને શત્રુઓને ધરખાદી કરવાનો ભાગ ફાવે છે જો તેમાં લુબ્ધ થાય નહીં તો શત્રુઓનું જોર ચલતું નથી અને આખાદી-આઝાદી કાયમ રહે છે.

આખાદી-આઝાદીને સાચવવી હોય અને તેના તરફ લાભ લેવો હોય તો પ્રથમ માનસિક-વાચિક અને કાયિક વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિઓને સમ્યગ્જ્ઞાન પૂર્વક સુધારી બલવતી કરે તથા અભિમાનનો ત્યાગ કરીને સમાજ જ્ઞાતિ અને દેશ તથા આત્મોન્નતિ થાય તે સુખજ તે બલવતી થાય એવી પ્રવૃત્તિઓને યોગ્યે કદાચિ પરાધીનતા આવશે નહીં. અને શત્રુઓનું જોર ચાલશે નહીં.

૧૧૪ સંયમ સિવાયનો સંસાર-અસાર છે સંયમના આધારે સંસારમાંથી ઇષ્ટ વસ્તુઓ મેળવી શકાય છે

આ સિવાય સંસાર, નરકાગાર બને છે સંયમીનું આયુષ્ય દીર્ઘ હોય તે વખાણવા લાયક છે અસંયમીનું દીર્ઘ જીવન, પોતાને તેમ પારકાઓને દુઃખજનક બને છે માટે સંસાર રસિકોને પણ પ્રતિકુલતાના યોગે સંયમને બળવવાની

આતર ન્યૌતિ

૨૨૬

ખાસ જરૂર છે શાસ્ત્રકારે અસંયમના સત્તર પ્રકાર કહ્યા છે તેઓ પૈકી વિષય કષાયનો અસંયમ, ઘણો અનર્થ કરનાર છે તેમાં વળી ક્રોધ કષાય તો દુનિયામાં અત્યંત હાવાનલ સળગાવે છે. અને કારમી કતલ-કેર વર્તાવે છે તે વખતે કોઈ સભજન સમજાવે તો પણ શાંત બનતો નથી. તે વખતે કારમો કેર થતો અટકે તે માટે ક્ષમાની જરૂર છે પણ તે સમયે ક્ષમા-સહનતા આવવી અશક્ય છે તો પછી કયો ઉપાય કરવો, ઉપાય તો છે જ, તે ક્રોધાવેશ સમયે તે સ્થલેથી ખસી જવું, શ્રેણિક નૃપની માફક “ તમોએ વાત સાંભળી હશે. કે પૃથ્વી તલને પાવન કરતા મહા ઉપકારી તીર્થંકર મહારાજા-મહાવીર સ્વામી, સ્વ સમુદાય સાથે રાજગૃહી નગરીની સમીપ રહેલા વૈભારગિરિ ઉપર સમોસર્યા-શ્રેણિક નૃપ ચેલણા રાણી સાથે વંદન કરીને પાછા વળતા એક યુવાન મુનિવર્યને દેખી આનંદ પૂર્વક વંદન કરીને સ્વ સ્થાને ગયા. તે રાત્રિમાં મ્હોટું હિમ પડ્યું. મહેલમાં રહેલ રાણીનો હાથ સોડમાંથી બહાર રહી ગએલ હોવાથી હુંઠવાઈ ગયો. તેથી ઘણી થઈ. અને વિચાર કરવા લાગી કે આવી કડકડતી ટાઢમાં પેલા મુનિવર્યની કેવી દશા થઈ હશે. ઘણું કષ્ટ થયું હશે. આ મુજબનું શ્રવણ કરીને પાસે સુતેલ રાજાને ઘણો કોપ થયો તે વખતે રાજા બગતો વિચાર કરવા લાગ્યો અને આ રાણી અન્યત્ર રાગી બનેલ છે. આવી રાણીથી સચું, અન્યત્ર રાગી બનેલ આ રાણી પ્રતિકુલતા થતાં મહને મારી નાંખે તો કહી શકાય નહીં. રાજાએ બરાબર પુછ્યા વિના ક્રોધના આવેશમાં સ્વ પુત્ર-

૨૯૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મહામાત્ય, અભયકુમારને કહ્યું ચિલ્લાણા રાણીને મહેલ ખાળી નાંખો. પરંતુ તુર્ત શ્રેણિકને હુકમ આપ્યા પછી વિચાર આવ્યો કે મારે આ સ્થલે રહેવું નહીં. પ્રભુ મહાવીર સમીપે જઈને પુછું કે ચિલ્લાણા-સતી કે અસતી, આ પ્રમાણે તે સ્થલેથી ખસી મહાવીર સ્વામી પાસે જઈને પૃચ્છા કરી. પ્રભુએ કહ્યું કે સતી છે. આથી નૃપને અત્યંત પરિતાપ થયો. અભયકુમારે રાણીને મહેલ ખાળ્યો નહીં. પણ એક ખાલી ઝુંપડાને ખાળ્યું. આથી રાખને પરિતાપ શાંત થયો. આ દષ્ટાંત ઉપરથી સમજવાનું કે ત્યાંથી ખસ્યા ત્યારે જ ક્રોધ શાંત થયો. અને શંકા રહી નહીં. અભયકુમારે ક્ષમા લીધી. માટે ક્રોધની વખતે તે સ્થલેથી ખસી જવું હિતકારક છે. પછી વિચાર બળે છે. ક્ષમાને ધારણ કરવી તે શ્રેયસ્કર છે પણ સહનશીલતા ન હોય તો ખસી જવું તે પણ કલ્યાણ કરે છે. કે જેથી અનર્થ થાય નહીં.

૧૧૫ સંસારે કે કષાયે તમોને વિવિધ લાલચો દેખાડી તમારું આત્મ બલ અને ધન દબાવી દીધું છે. તેથીજ તમારી આવી પરિસ્થિતિ ઉપસ્થિત થએલ દેખાય છે.

હુન્યવી પદાર્થો દ્વારા વૈષયિક સુખો ભોગવ્યા તો પણ વલોપાત નાબુદ થયો નહીં. દીનતા-હીનતા અને યાચના ખસી નહીં. અને ભૌતિક વસ્તુઓ પ્રયાસ કરતા પ્રાપ્ત થઈ નહીં ત્યારે પણ પરિતાપ, શોક, સંતાપ થયો કે આવી દશા કેણે કરી? તે વિચારણીય છે. કષાયેજ કરી છે કષાય કહો કે સંસાર કહો તે નામાન્તર જ છે. માટે સંસાર

આંતર જ્યોતિ

૨૯૫

અર્પણ કરેલી વસ્તુઓમાં લંપટ ન બનતાં સ્વાત્માની સત્ય વસ્તુઓને પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન શીલ થવાની અગત્યતા છે. કે જેથી સર્વ સંકટોથી મુક્ત થવાય. આધિ વ્યાધિ અને ઉપાધિની વિડંબનાઓ મૂલમાંથી ખસે. પરંતુ જે લાલચોમાં લંપટ બન્યા તો રહી સહી આત્મસંપત્તિ ગુમાવી બેસાશે.

એક લાલચુબાઈન માફક—એક ધનાઢયને લાલચુ શેઠાણી હતી. દરરોજ સ્વપતિના ખીસ્સાને તપાસી એક બે રૂપિયા લઈને ખાનગીમાં રાખતી. શેઠ પુછે ત્યારે રીસાઈને કંકાસ કરી મુકતી. તેથી શેઠે ઉપેક્ષા કરી એવું સમજીને કે, બહાર કોઈને આપી દેતી નથીને, લાગ આવશે ત્યારે સર્વે રૂપિયા કબજે કરીશ, શેઠાણી પાસે ખીસ્સામાંથી ઉઠાવેલ રૂપિયા બે હબરે થયા. એટલે કુલાઈ. એક ધૂતારી પાઠોસણને વાત કહી કે હું કેવી જબરી છું. કે શેઠને છેતરી બે હબર રૂપિયા ખાનગીમાં લેગા કર્યા છે. આ બીના સાંભળી ધૂતારીને તેની પાસેથી રૂપિયા, ધૂર્તકલા વાપરી છીનવી લેવાની ઇચ્છા થઈ. એક વખત શેઠાણી પાસે આવી મુખ ઠાવકુ રાખી કહેવા લાગી મારે સો રૂપિયાની જરૂર પડી છે. જે આપે તો બે મહિનામાં પાછા આપીશ. અને ઉપર દશ રૂપિયા વ્યાજ તરીકે આપીશ. શેઠાણી આમ તો લાલચુ હતી જ. દશ રૂપિયાની લાલચે રૂપિયા આપ્યા. ધૂતારી લઈને પોતાને ઘેર ગઈ બે મહિના થયા ત્યારે સો રૂપિયા ઉપર દશ રૂપિયા આપ્યા. તેથી શેઠાણી ખુશી ખુશી થઈ. અને કહેવા લાગી કે વળી રૂપિયાનો ખપ હોય ત્યારે લેવા આવજે. જરૂર આપીશ. પુનઃ બે ત્રણ મહિના ગયા બાદ પાઠોસણ ધૂતારીએ શેઠાણી પાસે આવી પાંચસો

૧૬૬

આ. કીતિસગરસુરિ રમિત

રૂપિયાની માગણી કરી. અને ત્રણ મહિનામાં રૂપિયા પચાસ વ્યાજ તરીકે આપીશ, પેલીએ ગણી આપ્યા. અને ધૂતારીએ કહ્યા મુજબ વ્યાજ સાથે પાંચસો પાછા આપ્યા. આ પ્રમાણે કોઈ વખત હજાર રૂપિયા લઈને સો રૂપિયા વ્યાજ તરીકે તે ધૂતારી આપતી. શેઠાણી ઘણી ખુશી થતી. અને કહ્યા પ્રમાણે રૂપિયા અર્પણ કરતી. લાલચુને લોભ વધારે હોય છે. તેને માલુમ પડતી નથી કે આટલું અધિક વ્યાજ શા માટે આપે છે? તેનો વધારે લાભ થાય તેમાં લંપટ બને છે. એક વખત ધૂતારીએ આવીને કહ્યું કે મારા દીકરાને પરણાવવો છે. અને મારી પાસે અત્યારે સાધન સામગ્રી છે નહીં માટે બેચાર સોનાના ઘરેણાની સાથે એક હજાર આપે તો લગ્ન પતી ગયા પછી તે ઘરેણાની સાથે લીધેલા રૂપિયા જરૂર આપીશ તથા સો રૂપિયા અધિક આપીશ. શેઠાણીએ શેઠની સલાહ લીધા સિવાય ઘરેણાની સાથે હજાર રૂપિયા આપ્યા. પેલી લઈને પોતાને ઘેર ગઈ પુત્રના લગ્ન પતી ગયા પછી બે મહિના થયા પણ તે ઘરેણાં અને રૂપિયા પાછા આપવા આવી નહીં ત્યારે શેઠાણી તેણીના ઘેર જઈને માગણી કરી. તેણીએ કહ્યું કે અરે શેઠાણી ધીરજ રાખો. તમારી વસ્તુઓને લઈને નાસી જઈશ નહીં. બે મહિના પછી આપીશ. આ પ્રમાણે પુનઃપુનઃ ટલ્લે ચઠાવવા લાગી. શેઠાણી કંટાળીને કપડે આપવા લાગી. ત્યારે ધૂતારી કહેવા લાગી કે ઘરેણા અને રૂપિયાની વાત શી? કોઈ બીજી આવીને લઈ ગઈ હશે અરે ધૂતારી 'કેઈનું' ઘર જૂઠી લાગી છે. એ તો કંઈ પ્રથમ લીધું નથી. અહીંથી ખસો જેણે તમારી વસ્તુઓ લીધી હોય તેને ઘરે જાઓ. નહકક ઠમકે આપો નહીં.

આર્તર ન્નેમિત્તિ

૨૬૭

શેઠાણી તો આપ્રમાણે ધૂતારીના વચનો સંભાળી મૂઠ બની ગઈ બોલવાની પણ તાકાત રહી નહી. શું બોલે! લખાણુ પત્ર તો હતું જ નહી. આ તો વ્યાજની લાલચે રૂપિયા તથા ઘરેણા આપેલ હતા. અધિક બોલે તો ધૂતારી જવાબ આપવામાં આકી રાખે તેમ નહોતી. અફસોસ કરતી શેઠાણી પોતાના ઘેર આવી. અને મનમાં ચિન્તા કરવા લાગી કે વ્યાજની લાલચે મુડી તથા ઘરેણાં ગયાં. કહેવાય છે કે ચોરીનો માલ ચંડાલે જાય. અને પાપી હાથ ધસતા થાય. આ પ્રમાણે ધૂતારી સંસારની માયા મમતાએ વિવિધ લાલચો આપીને જગત્ જીવેનું સર્વસ્વ છીનવી લીધું છે માટે સંસારથી અને તેની માયાથી સદાયે ચેતવા જેવું છે જે ચેત્યા છે તેઓએ આત્મિક ધનનું રક્ષણ કર્યું છે માટે તમારી પાસે રહેલ સત્ય ધનને તથા સત્તાને ખરોખર સાવધાન બનીને રક્ષણ કરવા પૂર્વક વધારો કરો.

૧૧૬ પ્રમાણિકતા પ્રવીણતા, શુરવીરતા, પેટ ભરવામાં તથા વ્યાવહારિક કાર્યોમાં વપરાય તો ઘણા સંકટો તથા બિડંબનાઓ આવી શકે નહી. અને જીવનનો માર્ગ સરલ અને સુગમ બને.

અન્યથા તો સંસારની માયા મમતા, મીઠો માર પણ મારવાને તૈયાર છે તે વખતે તમોને ખંડુ ભારે પડશે જીવન જીવવાની દિશા સુખશે નહી. તથા અન્ય પ્રાણીઓ ઉપર જે હમા ભાવ છે તે પણ રહેશે નહી. વિવિધ આરંભ સમ્પૂર્ણમાં પડી મહત્તી આપત્તિમાં ફસાવું પડશે તે સ્વયં કોઈ બેસી દમારો બનશે નહી. સંસારના સુગમ અને સરલ માર્ગની

૨૬૮

આ. કોર્તિસાગરસૂરિ રચિત્

પણુ ગમ પડશે નહી. કયા માર્ગે ગમન કરવાથી વિડંબના ટળે અને સુખેથી મુસાફરી કરી શકાય. માટે જ જ્ઞાનીનું આ જ કથન છે કે સંસારમાં બે માર્ગો રહેલા છે એક માર્ગ વિકટ છે અને બીજો માર્ગ સરલ અને સુગમ છે. વિકટમાં કષાયે વિવિધ લલચાવનારી વસ્તુઓ મૂકી છે માટે તે વસ્તુઓને દેખી તેમાં લંપટ બનેા નહી.

૧૧૭ અનાત્મભૌતિક પદાર્થોમાં પોતાની કલ્પનાને કરી બેઠેલા માણુસોને ક્રોધ-માન-માયા અને લોભ રૂપી સંસાર આવીને વળગે છે.

પછી તે કષાયોમાં ક્રસાઈ પડવાથી આત્મતત્ત્વની ઓળખાણ થવી અશક્ય બની રહે છે. એટલે સમ્યગ્ દર્શન-જ્ઞાન અને ચારિત્ર જે મોક્ષ માર્ગ છે તે તેઓને દુર્લભ બને છે. અને અત્યંત કષ્ટ દાયક માર્ગમાં ગમન કરતાં સ્વ જીવનને વ્યતીત કરે છે. જે આત્માથી પર વસ્તુઓ છે તેા કદાપિ પોતાની થતી નથી અને થશે પણુ નહી. છતાં તેમાં પોતાની કલ્પના કરી વૃથા દુર્લભ મનુષ્ય ભવ ગુમાવે છે, અને આત્મોન્નતિમાં આગળ વધવા બે નસીબ બની બેસે છે. તેથી ઇષ્ટ પરપદાર્થોને વિયોગ થતાં વિવિધ વિલાપો વલોપાત કરી દુઃખને લોગવે છે. અને માને છે કે અરેરે ગઈ વસ્તુ ક્યારે મળશે બે વિયોગી વસ્તુ જલદી પાછી આવી મળે તેા સુખી થાઉં. અન્યથા દુઃખી. આવી આવી કલ્પના કરી દુઃખી હોય નહી છતાં દુઃખી થાય છે. ત્યારે આત્મ-જ્ઞાની, ભલે ગૃહસ્થ હોય સાધુ સંત હોય શ્રીમંત હોય કે સામાન્ય હોય, તથા રહેવાનું મકાન નાનું હોય કે મ્હોટું

આંતર જ્યોતિ

૨૯૬

હોય, સંયોગો સાતુકુલ હોય કે પ્રતિકુલ હોય. શરીર-રોગી હોય કે નિરોગી હોય, એકલો હોય કે સમુદાયવાન હોય. તે પશુ માફ શું થશે. સદાય રહિત એવો માફ શું થશે. સુખી થઈશ કે દુઃખી થઈશ આવાં રોહડાં રડતો નથી. અને હિંમતને હારી બેસતો નથી. તેવા પ્રસંગે ધૈર્યને ધારણ કરી આત્મજ્ઞાનમાં-ધાર્મિક ક્રિયામાં અધિક દૃઢ બને છે. અને સમજે છે કે આત્મિકલાભ લેવાનો અવસર ઉમદા મળ્યો છે. તેથી તેઓને ઈષ્ટનો વિયોગ થતાં રોહડાં રડવાનો તથા વલોપાતાદિક કરવાનું પસંદ પડતું નથી. સદાય આનંદમાં મહાલે છે. ત્યારે વલોપાત-અકુશોસ-સંતાપાદિ વિગેરે કોણ કરે, ? તે તમો જાણી ગયા છો. જેને અનાત્મિક પદાર્થોમાં પોતાની મમતા કદવના હોય તેને જ.

૧૧૮ ગરીબાઈનો અનુભવ લઈને ભાગ્ય યોગે શ્રીમાનુ થયા હોતો ગરીબાઈને ભૂલતા નહીં. જે ભૂલ્યા તો ગર્વગુમાન આવીને ઘેરો ઘાલશે

પ્રથમની પરિસ્થિતિનું સ્મરણ કર્યાથી ગુમાન ગળી જાય છે. અને શ્રીમંતાઈનો અનુભવ કરતાં પશુ નમ્રતા લઘુતા આવી વસે છે નમ્રતા-વિગેરે સદ્ગુણો દ્વારા આગળ વધાય છે પાછળ પડાતું નથી. નરક ગતિના તથા તિર્થંથ ગતિના દુઃખો તથા સંકટો કે વિડંબનાઓનું જે સ્મરણ થાય તો મનુષ્યોને મળેલી મહત્તા સંપત્તિ સાદાખી વલવનો અહંકાર-અભિમાન થાય નહીં. તેવી દુઃખદ સ્થિતિનું વિસ્મરણ થવાથી મનુષ્યો, ગર્વને ધારણ કરી અન્યજનોને પોતાના કરતાં હલકાં ગણે છે અને જેમ તેમ બોલવા પૂર્વક આચરણના યોગે

૩૦૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

પીતેજ હલકા બને છે. કારણ કે અહંકાર-ગુમાન આવતાં સંપત્તિ-સત્તા-સાહ્યબી ખસવા માંડે છે. ગુમાનની સાથે સંપત્તિ વિગેરેને અનાદિકાલીન વિરોધ છે એટલે ગર્વ આવતાં તે ખસવાનો આરંભ કરે છે બુદ્ધિમાં વિપર્યય થાય છે અને અવળી બુદ્ધિ થતાં વેર વિરોધ વિગેરેને કરવાની મનોવૃત્તિ બગૃત થાય છે વેર વિરોધે કોનું કલ્યાણ કયું? માટે સ્વર્ગમાં રહેલી સાહ્યબી કરતાં તથા લબ્ધિમાનની સંપત્તિ કરતાં તમારી પાસે રહેલી સાહ્યબી તુચ્છમાત્ર છે માટે નમ્રતાને ધારણ કરી પ્રાપ્ત થએલ સંપત્તિનો સદુપયોગ કરો.

તમારી પાસે જે સંપત્તિ સાહ્યબી છે તે દ્વારા અહંકારાદિક ધારણ કરીને તમોએ શું મેળવ્યું? તે કહેશો? શુભ સંસ્કાર મેળવ્યા કે અશુભ? સાથે આવનાર વસ્તુઓ મેળવી કે અહીંજ પડી રહેવાની? તેનો કદાપિ વિચાર કર્યો છે આ વિચાર દરરોજ કરવાની ખાસ જરૂર છે અશુભ સંસ્કાર હોય તો દૂર કરને નહીતર તે સંસ્કારો તદ્દન સમીપે રહેલાં પુનઃપુનઃ આગળ વધવામાં વિવિધ વિધનો ઉપસ્થિત કરશે.

‘વિપત્તિ વેદાયે તેને દૂર કરી સંપત્તિ અર્પણ કરનાર શુભ સંસ્કાર-હિંમત વિગેરે છે. તે જે નહિ હોય તો વિપત્તિને વધારે જેર આવવાનું, અને તેણીને હઠાવવાની તાકાત પણ અસી જવાની, તાકાત ગુમાવ્યા પછી દરેક આખતોમાં નિરાશ બનવાના જ. માટે સારા નિમિત્તોના સંસર્ગમાં આવી શુભ સંસ્કારને ગ્રહણ કરીને અશુભ વિચાર-સંસ્કારનો ત્યાગ કરો. પછી નિરાશ થવાનો વખત આવશે નહી અને ધાર્મિક આખતોમાં હિંમત પૂર્વક પ્રયત્ન

આંતર જ્યોત

૩૦૧

કર્યા કરશે, મહાસતી-દ્વૈપદી-તથા દમયંતીને વિપત્તિઓ પણ આવી અને વનવગડામાં રઝળતી કરી મૂકી. છતાં શુભ સંસ્કારો અને હિંમત દ્વારા તે આવી પડેલી વિપત્તિઓને હઠાવો સંપત્તિ-સાહ્યથીના ભાજન થયા. એટલે વિપત્તિ વેલાયે સાચો મિત્ર, શુભ સંસ્કાર-અને- હિંમત અને સારા સંસ્કારોની આશા રાખે છે. અને માગણી કરે છે. તે વિના તેઓને પણ નિરાશ બનવું પડે છે. અને હિંમતવાળાને તથા નિર્ભયને સારા સંસ્કારો હોવાથી વિપત્તિના અવસરે મદદ-સહકાર મળ્યા કરે છે.

૧૧૯ તમેઓ બૂલો કરેલી હોય તો શોક સંતાપ કરતા નહી-પણ સુધારવા પ્રયત્નશીલ બનશો. અને બીજીવાર તેવી બૂલો થાય નહી તેનો ખરોખર ઉપયોગ રાખશો એટલે શોક સંતાપાદિ કરવાનો વખત આવશે નહી.

અને અન્ય વ્યક્તિઓએ તમારી તરફથી બૂલો કરી હોય તો ક્ષમા ધારણ કરવા પૂર્વક તેઓને સમજણ આપવી. તેથી વેર વિરોધ-અદેખાઈ રહેશે નહી. અને જીવનનો માર્ગ સુગમ બનશે. પરંતુ જો બૂલ થતાં તેણીને સુધારવાનું ચૂકી શોક સંતાપમાં પડ્યા તો તે બૂલ કદાપિ સુધરવાની આશા રાખવી તે અશક્ય છે. તેમજ સામાજ્યે કરેલ બૂલો તરફ ક્ષમા રાખવો. નહી તો વેરવિરોધ તથા અદેખાઈ હાજર થવાની અને માર્ગ સંકટોથી ભરપુર બનવાનો જ.

‘ જો વ્યતીત થએલા દિવસો માટે હર્ષ અગર શોક કરતા નથી પરંતુ તે દિવસોમાં કયા કારણથી હર્ષ થયો

૩૦૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

અને શોક સંતાપ વિગેરે થયા તેની વિચારણા જે કરે છે. તે વિચારક દુઃખ પ્રસંગે અગર સુખના પ્રસંગે ઉન્માદી કે આસક્ત બનતા નથી. તેમજ કાયર બનીને બેસી રહેતા નથી. પણ વર્તમાન દિવસને સુધારી શકે છે. તેથી તેમનું બાવી હિતકર અને શ્રેયસ્કર બને છે. ત્યારે વ્યતીત થયેલ દિવસો માટે શોક સંતાપાદિ કરનાર માણસો સ્વહિત પણ સાધવા શક્તિમાન બનતા નથી. આળસુ બની દુઃખહાયક પરિસ્થિતિ પોતે પોતાની સર્જે છે.

રીતસર વિચારણા કરનાર મહાશય, સંતાપ પરિતાપાદિક ઉપર તેમજ હુર્ષના ઉન્માદ ઉપર સ્વામીત્વ મેળવી શકે છે. શાસ્ત્રકારે, શોક સંતાપાદિકને કરવાનું ફરમાવ્યું નથી પણ નિન્દ્ય કાર્યોને ત્યાગવાનું કહ્યું છે. જેઓ તેવા કાર્યોનો ત્યાગ કરતા નથી તે ભલે સંપત્તિ-સાહ્યબીમાન હોય તે પણ દુઃખ હાચી સ્થિતિને દૂર કરી શકતા નથી, માટે નિન્દ્ય કાર્યોનો ત્યાગ કરવો તે મનુષ્યનું પ્રથમ કર્તવ્ય છે. તે રીતસર બાણવું બેઠાં.

૧૨૦ સંસારના કાર્યો કરતાં ઘણા થાક લાગવાથી હાથ પગ અને શરીરને વિસામો આપો છો, તે પ્રમાણે માનસિક વૃત્તિઓને તથા જીભને વિસામો આપવા વખતને કાઢો.

અને તે વખત દરમ્યાન, મનોવૃત્તિઓની તથા જીભની પ્રવૃત્તિની તપાસ કરો. તેની તપાસ કરીને જે નિન્દવા લાયક વૃત્તિઓ અને પ્રવૃત્તિઓ માલુમ પડે તો તેને સુધારવા તત્પર બનશો તો સુધરી જશે. પછી જ જે દુઃખહાયક દશા છે.

આંતર જ્યોતિ

૩૦૩

તે સુધરવા માંડશે અરે નવજીવનના દહાવાનો અનુભવ આવતો રહેશે. માટે હાથ-પગ શરોરની માફક મનોવૃત્તિને તથા જીભને વિસામો આપો.

૧૨૧ કુર્મોના આધારે સંસારમાં પરિશ્રમણુ કરતાં બળદોનો અવતાર જ્યારે આવ્યો ત્યારે પુરૂષના કરતાં પ્રાયઃખાર ગુણુ બળવાળો આત્મા બન્યો.

અને અશ્વનો અવતાર થયો ત્યારે બળદ કરતાં દશ ગુણુ બળ મેળવ્યું, અને મહિષ-પાડાના ભવમાં આત્માએ ખાર ઘોડા જેટલું બલ મળ્યું. હાથીના ભવમાં આત્માને પાંચશો હાથી જેવી શક્તિ મળી. અને અષ્ટાપદના ભવમાં બે હજાર જે સિંહોનું બલ છે તેટલું મળ્યું. અને દશ લાખ અષ્ટાપદનું બલ એક વાસુદેવમાં કહેવાય છે અને બે વાસુદેવોનું બલ એક ચક્રવર્તીમાં હોય છે અને એક કોટી ચક્રવર્તીઓનું બલ વૈમાનિક દેવમાં હોય છે અને એક કરોડ દેવોનું બલ ઈન્દ્રમહારાજમાં હોય છે અને કરોડ ઈન્દ્રોનું બલ એક તીર્થંકરમાં હોય. આવા બલને પામી તીર્થંકર મહારાજઓએ તો સંપૂર્ણ સંયમની આરાધના કરી અનંત બલ-જ્ઞાનને પામ્યા. તથા દશ ચક્રવર્તીઓએ તેમજ બલ દેવોએ પણ અનંત દુઃખને દૂર કરી અનંત ઋદ્ધિ-સિદ્ધિ અને સુખને મેળવવા મહાન ભાગ્યશાલી બન્યા. અને બનશે

તિર્થંચ ભવમાં ધણું બલ મળ્યું. તથા મનુષ્ય ભવમાં પણ મન ગમતી સાધન સામગ્રી મળી છતાં સંયમની આરાધના થઇ નહી તેથી સંસારની રખડપટ્ટી નસીબમાં આવીને વળગી અને મળેલા બલની સફલતા થઇ નહી માટે બલની

૩૦૬

આ. કીર્તિસાગરચરિત્ રચિત

સાધકના કરવા માટે સંયમની સહાયરની આવશ્યકતા છે. અમૂલ્ય વસ્તુઓ મળ્યા પછી તેને યોગ્યખવાની આંખ જોઈએ અને પરખવાની બુદ્ધિ જોઈએ.

તે મળ્યા પછી કિંમતી મળેલી વસ્તુઓ ઉપર આદર-ભાવ જાગે છે. પરંતુ જેને વિવેક ચક્ષુ નથી અને પરખવાની બુદ્ધિ નથી તેની આગળ કોહીનુરનેા હીરો ધરો પણ આદર થશે નહીં.

દેવગુરૂ અને ધર્મનો સહારો લઈને ભૌતિક પદાર્થોને પ્રાપ્ત કરવાની ભાવનાવાળા તેમજ પ્રવૃત્તિ કરનાર, આત્મિકબલ અને જે જ્ઞાન ઇચ્છી રહેલ છે. તે મેળવવા ભાગ્યશાલી બને ક્યાંથી ? કારણ કે દેવગુરૂ અને ધર્મનો સહારો, નીતિ ન્યાય પ્રમાણિકતા વિગેરેને અર્પણ કરવા સમર્થ છે અને આત્મિક શક્તિ અર્પણ કરીને દુન્યવી બંધનો તોડી શકે છે. ત્યારે સહારો લઈને મેળવેલ પદાર્થો, નીતિ ન્યાય વિગેરે હોય નહીં તેા આસક્તિમાં લપટાવે છે. અને અસક્તિમાં લંપટ થયા પછી આશ્ચર્યાધિનેા પાર રહેલો નથી. માટે દેવગુરૂ અને ધર્મનો સહારો લઈને દુન્યવી પદાર્થોને મેળવવાની ઇચ્છા પણ કરો નહીં. પરંતુ નીતિ ન્યાય અને પ્રમાણિકતામાં આશ્રય વધો. કેટલાક એવા હોય છે કે દેવગુરૂ અને ધર્મની આરાધના ભૌતિક પદાર્થો ખાતર જ કરતા હોય છે. તેઓ ભાગ્ય ચોગે મનવાંછિત વસ્તુઓ મેળવી શકે પણ જે આવી પડેલી વિડંબનાઓને હઠાવવા શક્તિમાન બનતા નથી. પણ જે નીતિન્યાય અને પ્રમાણિકતા હશે તથા ધરમની આરાધના સતત કરી હશે તેા આવી પડેલી વિડંબનાઓને હઠાવવા

આંતર જ્યોતિ

૩૦૫

સમર્થ બનશે. માટે દેવાદિકની આરાધના કરી નીતિન્યાયમાં તત્પર બનેા. નીતિન્યાયાદિક હશે તોજ દુન્યવી પદાર્થો પણ સહકાર આપી શકશે.

‘એક માણસે દેવગુરૂ ધર્મની આરાધના કરી પણ નીતિ ન્યાય, પ્રમાણિકતાને બૂલી અનેક કપટ કલા કેળવીને દુન્યવી પદાર્થો મેળવ્યા, અને ધનાઢય બન્યો. પરંતુ તેને જે સ્થિરતા જોઇએ તે મળી નહી. કોઈના ઉપર વિશ્વાસ રહ્યો નહી. અને દરરોજ ચિન્તા કર્યા કરતો કે કોઈ સ્વજન વર્ગ છૂપી રીતે લાઇ જશે. એટલે દુઃખી થઇશ આવી ચિન્તા કરતો હતો તેવામાં બહારવટીઆ આવ્યાની ખૂમ પડી. આ ખૂમ સાંભળી તેનું હયુ હાથમાં રહ્યું નથી. એક દમ હુદમ બંધ પડયું. અને મરણ પામ્યો. છેવટે તે પદાર્થોએ દગો દીધો.

મેળવેલ પદાર્થોના લાભ પ્રાપ્ત કરી શક્યો નહી. તેમજ નીતિ ન્યાય જે ધર્મ છે તેને બરોબર ઝોળખી શક્યો નહી. માટે કર્મોને દૂર કરવા દેવ ગુરૂની આરાધના કરી આત્મ કલ્યાણ સધા.

૧૨૨ દંભીઓની મૌન રહેવાની કલા કોઇ જુદી પ્રકારની હોય છે તેઓ મૌનને ધારણ કરી, મુખે બોલતા નથી. હાથ પગની ચેન્ટા દેખાય નહી એ મુજબ કરી સામાના ઉપર કારમા કેર વર્તાવે છે.

અને જાહેરમાં આવે નહી તેવી સફાઈ ધારણ કરી મલકાય છે. ત્યારે સત્ય મુનિવર-સંતો મૌન ધારણ કરી અન્ય પ્રાણીઓની કારમી કતલ દૂર કરાવે છે. અને આત્મિક

ગુણોને વધારી આનંદમાં મહાલે છે. મેતાર્યં મુનિવરે તથા શ્રીમાન્-સુદર્શન શેઠે મૌન ધારણ કરી. તેમજ કપ્ટોને પણ સહન કરી કૌંચ પક્ષીનો તથા અભયારાણીનો બચાવ કર્યો આ પ્રમાણે મૌન ધારણ કરવામાં ઘણો તકાવત છે. તમો એવું મૌન ધારણ કરો કે, કજીઓ-કલેશ તથા કારમો કેર થાય નહીં. અને શાંતિ આવીને રહે દંભ રાખીને રાખેલ મૌન, કદાપિ શાંતિ આપશે નહીં. અને હૈયું પણ સ્થિર થશે નહીં. કેટલાક એવા હોય છે. પોતે જાતે બોલે નહીં. પણ આંખનો ઈશારો કરીને બીજાઓને એવા ઉશ્કેરે કે ઘરમાં તથા બજારમાં કારમો કંકાસ ઝઘડાઓ ઉભા થાય, અને પોતે દૂર ખસી જઈને ઉભા ઉભા ખુશી થાય, પરંતુ પરિણામે તેમની બદમાસી નાલાયકી બહોરમાં થયા વિના રહેતી નથી. આવના ઉપર કોઈ વિશ્વાસ રાખતું નથી તેમજ તેમની સોબત ઇચ્છતું નથી. છેવટે તે દંભી પોતાના દંભના યોગે એવો વિપત્તિમાં ફસાઈ પડે છે કે તેઓને મદદ કરનાર કોઈ મળતું નથી. સઘળા દોષો કરતાં દંભનો દોષ, અસાધારણ છે. આ દોષનો ત્યાગ કર્યા પછી જ આરાધેલ ધર્મ-પૂજા-પ્રભાવના-વિગેરે સફલ બને. અને સદ્ગુણોને આવવાનો આવકાશ જલદી મળે માટે અરે ધર્મીજનો ! ધર્મીની આરાધના કરતાં પહેલાં દંભને જરૂર ત્યાગ કરશો.

૧૨૩ “ રાજસત્તા-તથા કર્મની સત્તામાંથી જો કોઈ સુકત કરાવનાર હોય તો ધર્મસત્તા છે.

પરંતુ તેમાં દંભ, છાનોમાનો જો ધુસી જાય તો રાજ્ય સત્તા અગર કર્મની સત્તા દંભીને પકડી પાડી વિવિધ વેદ-

આંતર જયોતિ

૬૭૭

નાઓના ભાજન ખતાવે છે. ત્યારે દંભીઓ, ધર્મનો દોષ કાઢી અન્યાયના માર્ગે આરૂઠ થઈ ખમણી વેદનાઓ સોગવે છે. જ્યાં ધર્મ છે ત્યાં દંભ નથી. અને જ્યાં દંભ છે ત્યાં ધર્મ નથી. ખોડણુ પણ વાળો સાચો રૂપિયો હોય તો પણ તેનો સ્વીકાર થયો છે. તે મુજબ દંભ વિનાનો ખોડ ખાંપણુવાળો પણ ધર્મી જે હોય તો તેનું સન્માન કરાય છે. પણ દેખાવમાં મનોહર હોય પણ ખોટો હોય તો તેનો સ્વીકાર થતો નથી. જ્યાં ત્યાં અથડાઈ અંતે ખીલાનો ભોગ બને છે. માટે રાજ સત્તામાંથી તેમજ કર્મ સત્તામાંથી મુક્ત થવું હોય, અને સન્માન-સત્કાર તેમજ પ્રથંસા પાત્ર બનવું હોય તો દંભ રહિત વ્યાવહારિક કાર્યો કરો અને ધાર્મિક ક્રિયાઓ પણ કપટ રહિત કરો. જે ગુણો જેઈલા હશે તે આવી મળશે. અન્યથા ખોટા ઉપર જેમ ખીલા વાગે છે. તેમ ખીલા વાગવામાં ખાકી રહેશે નહી. અને ભર બજારમાં લીલામ થશે. કેઈ એક દંભી મુનિમહારાજના વ્યાખ્યાનમાં આવતો અને ઉપદેશ સાંભળી મસ્તક ધૂણાવવા પૂર્વક ખુશી થતો પણ તેની નજર ક્યા ક્યા શ્રીમંતો આવ્યા છે. અને તેઓ શો વ્યાપાર કરે છે તે ધનાઢયો ચતુર છે કે ભોળા છે. તેની પણ અન્યને પૂછી તપાસ કરી લેતો અને તપાસ કરી તેઓને કેવી રીતે છેતરવા તેનો ઘાટ ઘડીને તેઓના નીચે રહેલા છત્રી જેડાઓને વહેલો ઉઠી લઈ જતો. આ મુજબ દરરોજ ચોરી કરતો અને દરરોજ ખરોખર નજર રાખતો. તપાસ કરતાં પકડાતો નહી. એક દિવસ છત્રી અને જેડાઓની ચોરી કરતાં કેઈ એક ચાલાકે પકડી પાડયો

૩૦૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

પછી ઠપકો આપીને ઢૂર કર્યો. આ મુજબ ધાર્મિક સ્થલે પણ દંભી જન કપટ કરવામાં બાકી રાખતા નથી. તેને ધર્મની આરાધના ક્યાંથી સફલવતી બને ? ન જ બને.

દરેક માનવોને ઉર્ધ્વગમન કરવામાં બે પાંખો, પંખીની માફક હોય તો ઉર્ધ્વ ગતિ કરવા તેઓ શક્તિમાન છે. તે પાંખોને કાપવામાં આવે તો ગમે તેવો સમર્થ ઉર્ધ્વ ગતિમાં આગળ વધવાની શક્તિ મેળવી શકતો નથી. તે બે પાંખો સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરે તો જ આગળ ગમન કરી શકે. ઉર્ધ્વગમન કરવાની ઈચ્છાવાળા તો જગતમાં ઘણા છે. પરંતુ તે બે પાંખો વિનાના ઉર્ધ્વગમન કરવા માટે ઘણા ઠેકડા મારે છે પણ પાછા પટકાઈ અતીવ અસહ્ય પીડાને સહન કરતા માલુમ પડે છે ઉર્ધ્વગમન, કહેતાં ઉન્નતિ માટે કેટલાક સ્વદેશમાં પ્રેમી બનીને અનેક કંકાસ, ઝઘડા મારી વિગેરેનો આધાર લઈ મારામારી કરવામાં બાકી રાખતા નથી. અને મરણ પામે છે. અને કેટલાક અધિકારને પ્રાપ્ત કરી પોતાની તિબ્બેરીને ભરપુર કરે છે ત્યારે કેટલાક વિવિધ કપટ કલાઓને ફેળવી પ્રબલ્યોતું ધન કબજે કરી મોટર, એરોપ્લેનમાં મોજ કરે છે. આ પ્રમાણે કરતાં પણ ઉર્ધ્વ ગતિને મેળવી શકતા નથી. કારણ કે બે પાંખોતું શરણ લીધું નહીં અને કુહંકુહા કરી, તો પછી નીચે પટકાયા વિના રહે ક્યાંથી ? વ્યહાવારિક કાર્યોમાં સમ્યગ્દર્શન અને સમ્યગ્ જ્ઞાનીઓની આવશ્યકતા રહેવાની જ, આ સિવાય દરેક કર્તવ્યોમાં સફળતા મળવી અશક્ય છે. માટે તે બે પાંખોને પ્રાપ્ત કરીને દરેક કાર્યો કરો. ઉન્નતિ તમારી રાહ ભેઈ

આંતર ભ્યેતિ

૩૦૯

રહેલી છે. બુદ્ધિશાળીઓ તેજ કહેવાય કે તે બે પાંખોને ધારણ કરીને ઉર્ધ્વગમન કરે. આ સિવાય તોફાનો કરીને આગળ વધવાની આશાવાળા સ્વપરતું હિત સાધી શકવા સમર્થ બનતા નથી. પોતે બલે સંકટમાં ફસાય છે અને બીજાઓને વિટંબનાઓમાં ફસાવે છે સમ્યગ્દર્શન અને જ્ઞાન વિના શુભ આચરણ બની શકતી નથી અને ઉર્ધ્વગમન થતું નથી તે હૈયામાં ચોક્કસ લખી રાખવું જોઈએ.

૧૨૪ માનસિક વૃત્તિઓ, ગમે તેવી ઉન્નત હોય સારામાં સારી હોય પણ ક્રોધાદિકને દૂર કર્યા સિવાય તે વૃત્તિઓ સફલ બનતી નથી.

પ્રાયઃ માનસિક વૃત્તિઓમાં સમ્યગ્જ્ઞાન અને સમ્યગ્ દર્શન હોય તો જ શુભ ગતિને ઉપાળી શકાય છે. આ સિવાય અશુભ વૃત્તિઓ, અધોગતિમાં ઘસડી લઈબલ્ય તેમાં આશ્ચર્ય શું? સમ્યગ્ જ્ઞાનાદિક, શક્તિઓ ઉન્નત કરી શક્ત બનાવી યોગ્ય પરિસ્થિતિમાં સ્થાપન કરે છે. નહીતર કરેલા મનોરથો કાગળના કિલ્લાની માફક હવામાં ઉડી જઈ નષ્ટ થાય છે. અને જે શક્તિ અને સ્થિતિ જોઈએ છીએ. તે પ્રાપ્ત થતી નથી. પછી તોફાનો કરવાથી શું મળે? માલ તો મળે નહીં પણ માર જ મળે. માટે મનોરથોને સફલ કરવા હોય તો ગુરૂગમને ગ્રહણ કરો. પછી કુદમકુદા કરો. અન્યથા જે સ્થિતિ હાલમાં છે. તેમાં બગાડો પેસશે અને જે અનુકુલતા રહેલી છે તે પણ રહેશે નહીં. કુરતા નિર્દયતાનો નિવાસ થતાં દુઃખદ પરિસ્થિતિમાં પડવાનો અવસર આવશે.

૩૧૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સર્વ શક્તિઓ તથા સર્વજ્ઞાનનું કેન્દ્રસ્થાન તમે પોતે જ છો. તમે પોતે જ પોતાને સત્ય સ્વરૂપે પીછાણી તેમાં આત્મામાં સ્થિરતાને ધારણ કરવા સાધન સામગ્રી મેળવો તોજ તે શક્તિઓ અને જ્ઞાનનો આવિર્ભાવ શક્ય અને આ સિવાય અનંત શક્તિ જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરવાનો ઉપાય નથી. તમે જે શક્તિઓ તથા જ્ઞાનાદિક પ્રયાસ કરીને પ્રાપ્ત કરેલ છે. તે સાંત અને વિયોગવાળું હોવાથી સત્ય અને અનંત કહેવાય નહીં. સાંતને અનંત માનશે તો ભવબ્રમણ ટળશે નહીં. તે પરિબ્રમણમાં અનંત કળે સહન કરવાનો વખત આવી લાગશે. માટે સર્વશક્તિઓને તથા કેવલજ્ઞાનને મેળવવું હોય તો આત્માને યોગબધા માટે સાધન સામગ્રી મેળવીને અનંત શક્તિ વિગેરેને પ્રગટ કરો. અનંત શક્તિની અને અનંત જ્ઞાનની લાગણી હશે તો કર્મોદયે આવી પડેલી વિપત્તિઓ સહન કરી લેવાશે.

શ્રીકૃષ્ણ મહારાજના લઘુ બાંધવ શ્રી ગજસુમાલની માફક અસહ્ય પીડા પણ સહન થશે. અસહ્ય સંકટ જે જ્ઞાન પૂર્વક સહી લે છે તે અનંત શક્તિઓના તથા અનંત જ્ઞાનના સ્વામી થાય છે. ગજસુકાલે શ્રી નેમિનાથ તીર્થંકર પાસે માત પિતાને સમજાવી દીક્ષા લીધી. ત્યારબાદ અનંત જ્ઞાનને પ્રાપ્ત કરવાની તમન્ના હોવાથી પ્રભુની પાસેથી આજ્ઞા લઈને સ્મશાનમાં કાર્યોત્સર્ગ પૂર્વક સ્વાત્મામાં સ્થિરતા બરે-બર ધારણ કરી. તેમના સસરાએ મસ્તકે કાઢવની પણ બાંધવાપૂર્વક ધગધગતા કાષ્ટના અંગારા ભર્યા પણ મનમાં દુર્ભાવ લાગ્યા નહીં. અને આ સસરાએ તો મોક્ષની-અનંત

આંતર જ્યોતિ

૪૧૧

શક્તિનો અનંત જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ માટે પાઘડી ખાંધી. આવા શુદ્ધ વિચારે અને સહન કરેલ આધારે ઈષ્ટ શક્તિના સ્વામી થયા.

તથા-મુનિવર્ય-ખંધક મુનિરાજે પણ અનંત કર્મોને હટાવવા અને અનંત જ્ઞાન-અને અનંત શક્તિને મેળવવાની તમન્ના હોવાથી શરીર ઉપરની ચિરાતી ચામડીનું કષ્ટ આનંદ પૂર્વક સહન કર્યું, લેશમાત્ર દુર્ભાવ લાવ્યા નહી તેથી જ કેવળજ્ઞાન પામી અનંત શક્તિના માલીક બન્યા. તમોને ગજસુમાલ અને ખંધક મુનિવર જેવી તમન્ના હોય તો આ ભવમાં અનંત શક્તિ-અને જ્ઞાનના સાધનો મેળવો. તે સાધનોને મેળવ્યા પછી બીજા ભવમાં તેવા સાધનો મેળવવાની અનુકુલતા આવી મળશે અને તે અનુકુલતાના અધિકારી બનશો. સાંસારિક-વિયોગ વાળા સંયોગો માટે અને પદાર્થો ખાતર કષ્ટ સહન કરવામાં ખામી રાખી નથી. પણ તેથી સાચું સુખ મેળવી શકાશે નહિ હવે તેના ઉપરથી પ્રીતિને દૂર કરી આત્માની સાથે પ્રેમ બરોબર લગાવો પ્રેમ પ્રમાણે જે ઈચ્છો છો તે આવી મળશે શંકા રાખો નહિ. ૧૨૫ ભૌતિક પદાર્થોના સત્ય સ્વરૂપને રીતસર જાણનાર સમ્યગ્જ્ઞાની. તે પદાર્થોની લાલચમાં લપટાતા નથી પણ તેઓને યોતના વ્યાવહારિક કાર્યોમાં સહકાર આપતા તરીકે માનતા હોવાથી નિકેપતાને ધારણ કરી આત્મોન્નતિમાં આગળ વધતા રહે છે. જેઓ ભૌતિક પદાર્થોના સાચા સ્વરૂપને પીછાનતા નથી.

૩૧૨

આ. કીર્તિસાગરમુરિ રચિલ

તેઓ તો તેઓમાં સાચા સાધ્યની કલ્પનાઓ કરીને લપટાઈ આત્મશક્તિની ખરબાદી કરતા જીવન ગુબ્ધરે છે. નિર્લેપતાઓ જીવન ગુબ્ધરવામાં મનુષ્ય જીવનની સફલતા રહેલી છે. કારણ કે મમતા-રાગ દ્વેષ અદેખાઈના આવિર્ભાવો અદ્વય થતા જાય છે. શેઠને ગુમાસ્તા કમાઈ આપે. પણ જેવી કમાણીમાં શેઠને મમતા હોય છે, તેવી મમતા ગુમાસ્તાને હોતી નથી. તે તો જે પગાર મળે તેમાં સંતોષને ધારણ કરે છે. તેથી ઓછી કમાણી થાય અગર અધિક થાય તેની ચિન્તાઓ. તેઓને શેઠની માફક હોતી નથી. શેઠ ગુમાસ્તા દ્વારા અધિક કમાણી કરે ત્યારે ખુશી થાય છે. અને જ્યારે ઓછી થાય ત્યારે ચિન્તા વલોપાત પૂર્વક અકળાય છે. તેનું કારણ શેઠને કમાણીમાં મમતા છે. ગુમાસ્તાને તેવી મમતા નથી. તથા શેઠાણીનું ઘર સંબંધી કાર્ય દાસી કરી આપે છે. પરંતુ શેઠાણીને ઘરના કામમાં જે મમતા રહેલી છે. તેવી દાસીને ન હોવાથી કામ ખગડે કે સુધરે તેમાં રાગ-દ્વેષ થતો નથી. શેઠાણીને તો ધારેલ કામ ખગડતાં કાળજી કપાઈ જાય છે. ચિન્તાનો પાર રહેતો નથી, ધાવમાતા બાલકનું રક્ષણ પોષણ કરે છે. પણ સારવાર કરતાં બાલક માંદુ પડે તો તેની માતાને જેવો વલોપાત થાય છે. તેવો ધાવ માતાને થતો નથી તેનું કારણ તમો જાણો છો. મમતાનો ત્યાગ તેજ સારો બાવ જન્મે છે. તે મુજબ વર્તન રાખવામાં આવે તો સારી સંપત્તિનો વિયોગ થતાં પણ વલોપાત થાય નહીં અને ધર્મની આરાધનામાં તત્પર બનાય.

“ એક શેઠને અશુભોદયે સંપત્તિનો વિયોગ થયો.

આંતર જ્યોતિ

૩૧૩

છતાં સાચી સંપત્તિ નિર્લેપતા-મમતા ત્યાગે અકળામણુ-
હીનતા-દીનતાને આવવાનો અવકાશ આપ્યો નહીં. મનમાં
સમજે છે. કે છેવટે તો તેણીને મુકવાની જ હતી. અગર
વિયોગ થવાનો જ હતો. સાડું થયું કે વહેલાં તેનો વિયોગ
થયો. મારી સત્ય સંપત્તિનો વિયોગ તો થયો નથી. આમ
સમજી શોક પરિતાપનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક જીવનના વ્યા-
વહારિક કાર્યોના નિર્વાહ માટે શક્ય પ્રયત્ન કરવા લાગ્યા.
અને નીતિ-પ્રમાણિકૃતાને આગળ રાખી યોગ્ય વેપાર કરવા
પૂર્વક ધાર્મિક કાર્યો પણ કરે છે. કોઈ સ્વજન મિત્ર આવીને
દીલાશો આપે છે કે, તમે શોક, ચિન્તા કરશો નહીં. અમારી
તરફથી મદદ લેવાની અભિલાષા હોય તો અમે અર્પણ
કરવા તૈયાર છીએ, શેઠે કહ્યું કે સાચી સંપત્તિ તો મારી
પાસે રહેલી છે. તેનો વિયોગ થાય તો અકુશોસ વિલાપ
કરવા જેવું બને, પણ તે તો મારી પાસે ને પાસે છે. એટલે
ચિન્તા કરવા જેવું નથી. જે સંપત્તિનો અંતે વિયોગ
થવાનો હતો તે અગાઉથી થયો. તેથી મને આનંદ છે આ
સાંભળી સ્વજન વર્ગે પુછ્યું કે, એ સાચી સંપત્તિ કયી ?
મમતા રહિતપણુ-અને નિર્લેપપણુ-આ મુજબ સાંભળી
સ્વજન વર્ગને નવાઈ લાગી. પ્રશંસા કરવા લાગ્યા કે આવી
નિર્મલતા-નિર્લેપતા અમારામાં ક્યારે આવશે કે બાહ્ય
સંપત્તિ-પરિવારાદિક ખસી જતાં પણ આનંદમાં રહીયે. તે
સ્વજનો પોતાના સ્થાને ગયા. શેઠ પ્રમાણિકૃતાએ ધર્મને
સાચવી વ્યાપાર કરવા લાગ્યા. શુભોદયે પ્રથમ જેવા શ્રીમંત
બન્યા. છતાં પ્રાપ્ત થએલી સંપત્તિમાં વિશ્વાસ ન રાખતાં

૩૨૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

ધાર્મિક કાર્યોમાં દૃઢ શ્રદ્ધા હોવાથી-આત્મોન્નતિમાં આગળ વધવા લાગ્યા. અને સમાધિ પૂર્વક આયુષ્ય પૂર્ણ થતાં જીર્ણ શરીરનો વસ્ત્રની માફક ત્યાગ કરી મનોહર સુંદર શરીર ધારણ કર્યું. આ સઘળો પ્રભાવ બાહ્ય સંપત્તિનો નથી. પણ આન્તરિક સંપત્તિનો છે માટે નિર્લેપતા ધારણ કરો.

૧૨૬ “ આગમ રૂપી પાણી ભીતરમાં અસર કરે તે જ કપાય રૂપી કાટ કપાય છે. અને રાગ-દ્વેષ-મોહનો ઘટાડો થતો જાય છે.

જો આગમનું શ્રવણ કરીને કોધાદિક દૂર કરવામાં આવે નહીં તો આગમ શ્રવણ યથાર્થ થઈ શકતું નથી. માટે એવું શ્રવણ કરો કે ભીતર ભીન્નય અને કપાયનો કાટ ખસતો જાય, તમારી પોતાની ભાવના તો હશે જ કે અમારું કલ્યાણ થાય. અને ક્યારે થશે. પરંતુ એવી ભાવના ઉપર ઉપરથી ભાવવાની કલ્યાણ સધાતુ નથી. એવી ભાવના ભાવો કે સંકટો આવી પડે ત્યારે પણ સુંદર ભાવના ખસે નહીં. અને દુર્ભાવનાને સ્થાન મળે નહીં. આવી ભાવનાથી સંકટના કળેને સહન કરી શકાય છે. અને ભાવેલી ભાવનાની સફલતા થાય છે. પરંતુ ચક્રમકના પત્થર જેવું કરો નહીં. ચક્રમકનો પત્થર પાણીમાં સદાય ભીજાએલ રાખીયે અને આપણે જાણીએ કે તેમાં રહેલ ઉષ્ણતા ખસી ગયેલ હશે. પણ પાણીમાંથી બહાર કાઢી લોઠા સાથે ઘસતા તેમાંથી અગ્નિના કણીયા ઝરવા માંડે છે. કારણ કે પાણીએ તે પત્થરને રાખ્યો પણ બહારથી ઠંડો દેખાયો અંદરની ગરમી તો કાયમ જ રહેલી છે. માટે આગમ વાણી રૂપી પાણીમાં

આંતર જ્યોતિ

૩૧૫

એવું કીલવું કે બહારથી અને અંતરથી ક્રોધની ઉષ્ણતા દૂર જાય. અને આત્મહિત સધાય. માટે સાંસારિક પદાર્થોમાં રાગ રાખવાથી કદાપિ સ્થિરતા પ્રાપ્ત થતી નથી. અને જે સંપત્તિ—સત્તા—બલ વિગેરે છે તે પણ ગુમાવી બેસાય છે. એક દોકડા માટે લોભીયે હજાર સોના મહોરો ગુમાવી તેની માફક એક માણસના ઘરમાં પુત્રાદિક પરિવાર ઘણો હતો. આવક ફીતસર હતી નહી. તેથી મુંઝવણ લાગ્યો તેની પત્નીએ કહ્યું કે કોઈ સારા શહેરમાં જાઓ તે વ્યાપારના યોગે ઘણી કમાણી થાય. અને જે ભરણ પોષણની ચિન્તા મુંઝવણ પુનઃપુનઃ સતાવી રહી છે તે દૂર જશે. આ મુજબનું શ્રવણ કરીને વ્યાપારી કોઈ મહોટા શહેરમાં ગમન કરી વ્યાપાર કરવા લાગ્યો વ્યાપાર કરતાં. એક હજાર સોનામહોરોનો લાભ થયો. પુત્રાદિક પરિવારમાં ઘણો પ્રેમ હોવાથી. વ્યાપારને બંધ કરી સોનામહોરોને તથા માર્ગમાં ખાવા પીવા માટે ખપમાં આવે તે માટે એક રૂપિયાના સો દોકડા લીધા છે. તેમાંથી ખાવાપીવાનું પતાવી લેતો હવે પોતાનું ગામ પાંચ ગાઉ બાકી છે. તેમજ ગામ દૂર નથી આમ જાણી લીધેલ ભાતુ ખાવા બેઠો. લોજન કરી ચાલવા માંડ્યું. અડધે રસ્તે દોકડા ગણવા લાગ્યો તેમાં એક દોકડો ઓછો જાણી જે સોનામહોરો છે. તે જમીનમાં દાટી તે પાછો જ્યાં ભાતુ ખાવા બેઠો હતો ત્યાં આવીને બૂલી ગયા દોકડાની તપાસ કરી પણ જડ્યો નહી. એક ખાણુ જે સ્થલે સોનામહોરો દાટી છે તે સ્થલની ગીચ ઝાડીમાં ચારો સંતાઈ રહેલા હતા. તેમણે લઈ લીધી. દોકડો હાથમાં

૩૧૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

નહી આવવાથી અકથોસ કરતાં વલોપાત કરતો પાછો આવી ઢાટેલી સોનામહોરો લેવા ગયો. પરંતુ બ્યારે ઢેખી નહી ત્યારે ઘણો પરિતાપ સંતાપ કરવા લાગ્યો. પણ હવે ગમે તેવો વલોપાત કરે તો પણ વળે શું ? ઘરમાં સઘળી કમાણી ગમાવીને આંચો. તે પ્રમાણે મનુષ્યો દુન્યવી પદાર્થોમાં ઘણો રાગ હોવાથી અનંત સમૃદ્ધિને ગુમાવી ખસે છે. અનંત સમૃદ્ધિના મુકાબલે દુન્યવી પદાર્થો દોકડા જેવા છે. આમ સમજી તે પદાર્થોમાં આસક્ત ન બનતાં જીનેશ્વર કથિત આગમવાણી રૂપી પાણીનું પાન કરી હૈયામાં રહેલી મલીનતાને દૂર કરો. મલીનતા દૂર ગયા પછી સત્તામાં રહેલી સત્ય સમૃદ્ધિ આપો આપ હાજર થશે. પછી કોઈ બાબતની આધિ-વ્યાધિ ઉપાધિ રહેશે નહી. માટે એક દોકડા જેવા દુન્યવી પદાર્થો ખાતર અનંત ઋદ્ધિ-સમૃદ્ધિને ગુમાવી ખસે નહી. રાગ-દ્વેષ અને મોહાદિકને ટાળવાની શક્તિ તમારામાં ભરપૂર છે તેનો પાદુ-ભાવ કરી સ્ફુરાયમાન કરો. આ મુજબ વર્તન કરશો નહી તો દોકડો પણ હસ્તગત થશે નહી. અને જે ઋદ્ધિ છે તે તો કષાય ચોરો લઈ લીધી છે. માટે ખાસ ઉપયોગ રાખીને વર્તન કરો.

તમારી પાસે જે આવી મલ્યું છે અને જે આવી મળે છે તે તમારૂં નથી જ. તમારૂં જે હોય તો ખસી કેમ જાય ? ખસી જાય છે તેથી કહેવું પડે છે કે જે મલ્યું છે તે તમારૂં નથી. તમારૂં તો તમારી પાસે સદાય નિરંતર કાયમ રહેલું છે તેને ઝાળખી નજર કરાને સ્વાધીન કરો પણ તે સ્વાધીન ક્યારે થાય કે સારી

આંતર જ્યોતિ

૩૧૭

દુનિયામાં પરિભ્રમણ કરતી નજરને પાછી વાળી આત્મિક ગુણોમાં સ્થિર કરો ત્યારે જ, અત્યાર સુધી જગતમાં નજર રાખીને તમોએ શું પ્રાપ્ત કર્યું. કહો તો ખરા ? અને મેળવેલી વસ્તુઓ સાથે લઈને પરભવમાં કૌણ ગયું ? સાથે તો પુણ્ય-પાપના જે સંસ્કારો પડ્યા છે. તેજ આવે છે. દુન્યવી વસ્તુઓ તમારી ઠાંસી કરતી અહીં જ પડી રહે છે માટે સાથે આવે એવા શુભ સંસ્કાર હૈયામાં ખુબ ઠાંસી ઠાંસીને ભરો.

“આનંદ-જ્ઞાન અને આત્મિક શ્રદ્ધા તે સર્વ વિપત્તિઓમાંથી સર્વ પ્રાણીઓને બચાવે છે રક્ષણ કરીને સન્માર્ગે લઈ જાય છે. અને જ્ઞાન-આનંદ દ્વરેક પ્રાણીઓને પસંદ પડે છે છતાં તેઓનું આલંબન કેમ કરતા નહી હોય ? અને જ્યાં વિપત્તિઓ તથા વિડંબનાઓનો પાર નથી ત્યાં ધસતા જાય છે ? કહેવું પડે છે કે, ભલે આનંદ વિગેરે પસંદ પડતા હોય, પરંતુ ના પસંદ જેવું છે. તે પ્રાણીઓ સાધન સામગ્રી મળતાં જે ઉન્માર્ગે લીધા છે તેને ખરોખર પીછાની નીતિ ન્યાયના સન્માર્ગે ચઢે તો સર્વત્ર આનંદ ભાસે અને પોતાની તથા પારકાની પણ ઉન્નતિ સાધી શકે. સ્વ જીવનની કલા જે કોઈ હોય તો સદાય આનંદમાં રહેવું દ્વેષ-અદેખાઈ કદાપિ કરવી નહી. સર્વ કાળમાં આનંદમાં રહેવું તે ઉત્તમોત્તમ કલા છે વળી ધર્મ કલા જે હોય તો કદાપિ સંકટો આવી શકે નહી. કારણ કે ધર્મની કલા કર્મના મર્મને રાગદ્વેષ-મોહાદિને દૂર હઠાવે છે અને આત્મિક ગુણોમાં સ્થિર કરે છે.

૪૧૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

૧૨૭ જે પોતાના અંગોપાગને તથા પાંચ ઈન્દ્રિયો સહિત માનસિક વૃત્તિયે કબજામાં રાખી શકે છે તેની આગળ શત્રુઓનું જોર ચાલી શકતું નથી.

અને પોતાના દ્રવ્ય ભાવ પ્રાણોનું રક્ષણ કરવા સમર્થ બને છે એક સરોવરમાં જે કાચબા રહેતા હતા. તે લહેર કરવા બહાર નીકળ્યા. તેઓને સરોવરના કિનારે ભમતા જે શિયાળોએ દીઠા. કાચબાને દેખી મારવા માટે ઢોકડ્યા. પણ અંગોપાંગ વિગેરેને તેઓએ ગોપવી દીધા હોવાથી તેઓનું કાંઈ ચાલ્યું નહીં. જો કે તે જે શીયાળો તે જે કાચબાને મુખ ઢોકડેલા. પણ લેસ માત્ર ચલાયમાન થયા નહીં. એટલે તેઓ નિરાશ બની છૂપી જગ્યાએ સંતાઈ રહ્યા. તેવામાં એક કૂર્મ તેો સરોવરમાં જતો રહ્યો. બીજાને બહારની મજા માણવી હતી તે ત્યાંના ત્યાં સ્થલે રહ્યો થોડીવાર પછી મુખ વિગેરે પોતાની ઢાલમાંથી બહાર કાઢી મજા માણવા લાગ્યો પરંતુ શત્રુઓ છૂપાઈ રહ્યા છે. તે લહેર લહેરમાં ખબર પડી નહીં. શિયાળો જાણ્યું કે, ભાઈ સાહેબ બહારની મજામાં મગ્ન બન્યો છે. હવે લાગ સારો આવેલ છે. આમ જાણી છૂપી રીતે પગલા ભરીને પાછળથી આવી ખરોખર મુખ દબાવ્યું મુખ દબાઈ ગએલ હોવાથી કાંઈ પણ ઉપાય બચવાનો રહ્યો નહીં. અંતે તે શત્રુઓએ આ બહાર લહેર મારતાં કાચબાની બેહાલ દશા કરી. પ્રથમના કાચબાની માફક સરોવરમાં સરકી ગયો હોત તેો આવી બેહાલ દશા ક્યાંથી આવત, એટલે લહેરમાં કારમો કેર મજા માણવામાં કબજા આવીને ઉપસ્થિત થાય છે. દુન્યવો લહેરમાં અને મોજમજામાં અરે લાગ્યશા-

આંતર જ્યોતિ

૩૨૬

લીઓ વિચારો. ઘણું ચેતવાનું છે. શત્રુઓ ગુપ્ત રહેલા ક્યારે આવીને બેહાલ દશા કરશે. જે ઉપયોગ રાખશે નહીં તે ક્યારે અન્તરના કે બહારના શત્રુઓ હેરાન પરેશાન કરશે તેનો ખ્યાલ રહેશે નહીં. માટે સદાય શત્રુઓનું જોર ચાલે નહીં તે મુજબ સદાયાર કરવાની રાખવાની જરૂર છે.

માથે કરજ કરીને વિનોદ-વિલાસ-મોજશોખ કરનારા માનવો ઘર બાળીને અજવાળું કરનારની બરોબરી કરનાર છે તે મુજબ અનાચારને આચરી કર્મોનું અધિક કરજ કરનાર અને વધધિક શાતા ગારવ-રસગારવમાં મગ્ન બનનારાઓ સ્વ સંપત્તિ-સ્વસત્તાને શુભાવી પોતાનું ઘર બાળી ઉઘોત કરનાર સમજવા, ધન, રૂપ-રમા-રામા-આરામને માટે પોતાનું જીવન સમાપ્ત કરવું અને અનંત સુખના જે સાધનો છે તેનાથી વંચિત રહેવું અને સુસાધ્ય તરફ લક્ષ્ય દેવું નહીં. તે પણ એક ભતની મૂર્ખતા છે પરંતુ વિપત્તિ વેલાએ તથા સુખશાતા સમયે વલોપાત કરવો નહીં. અને મોહ ઘેલા બનવું નહીં. તેમાં જ બુદ્ધિમત્તા તથા દીર્ઘ દર્શિતા રહેલી છે. વર્તમાન કાલમાં પણ વિચારણાના યોગે વિવેક કરીને ભવિષ્યમાં આત્મિક ઉચ્ચ દશા કરવી તે સમજી સુજોનું અગત્યનું અને પ્રથમનું કાર્ય છે આને ભૂલવામાં જ પોતાની અવદશાને આમંત્રણ આપવા સમાન છે વર્તમાન કાલમાં દીર્ઘદર્શીને વિચારણા અને વિવેક કરવા પૂર્વક કદાચિત્ માથે દેવું કરીને તથા ઘણા ભારે કર્મોનો ભાર ઉપાડી વિનોદ-વિલાસ મોજમજમાં જ અત્યંત અસહ્ય વેદના માની રહેલા હોય છે તેથી કદાચિત્ વિપત્તિ આવી પડે તો પણ ન્યાયનીતિ અને ધર્મને ભૂલતા

૩૨૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ. સ્ત્રિલ

નથી. પરંતુ અધિક દૃઢ બને છે તે તો સમજે છે કે વિપત્તિ વિના સંપત્તિની કિંમત પરખાતી નથી. તે વિના કર્મ વિભયની ચાવી હસ્ત ગત થતી નથી. માટે વર્તમાનકાલમાં જ સમયજો પ્રથમથી ચેતી બળ્ય છે અને સંપત્તિ વિદ્યમાન હોતે પણ વિનોદ-વિલાસમાં કે મોજમજામાં મગ્ન બનતા નથી. અને સ્વપરનું કલ્યાણ કરીને સ્વજીવનની સાર્થકતા અને સફલતા કરી રહેલ હોય છે આ સિવાયના માનવો કે દાનવો કે દેવો, કર્મનો ભાર લઈ અધોગતિ મેળવે તેમાં નવાઈ શી ?

“ અરે માથે કરજ કરીને સાંસારિક લહાવા લેનારાઓ તથા મોજમજામાં મગ્ન બનનારાઓ અને અનાચારોને આચરી આનંદને માનનારાઓ, તમોએ ભવિષ્યનો વિચાર કર્યો છે. કે કેવી અધોદશા આવી લાગશે. તમો નજરે દેખો છો કે તેવાઓની કેવી દશા થઈ છે. અને તે વખતે કોઈ મદદ કરનાર મળી શકેલ નથી. છતાં વર્તમાન કાલના વિનોદ વિલાસોને મનોહર માની તેમાં મગ્ન બનેા છો માટે કરજ કરીને પણ વિનોદ-વિલાસોને વિષ્ણુ તરીકે માની દુર કરો.

ધણ્યાય છત્રપતિ—રાજા—મહારાજા વિલાસો-વિનોદ વિગેરેમાં નષ્ટ બ્રષ્ટ બન્યા છે. અને તદન હલકી દશાને પામેલ છે. માટે કરજનો તથા કર્મોનો ઝોળે વધતાં તમોને ખબર પણ છે જ કે બુદ્ધિ-બલ-સત્તા-સંપત્તિ રીસાઈ બળ્ય છે, તે વખતે બહાદુર હોય બકરી જેવા બને છે. પરંતુ બ્યારે સત્ પુરૂષાર્થ કરતા તે ઝોળે હઠાવે છે ત્યારે જ બહાદુરી આવી પુનઃપુનઃ ઉપસ્થિતિને પામે છે.

એક રાજાએ સમૃદ્ધિની વેલાંચે વિનોદ-વિલાસ વિગે-

બાંધાર બંધારિ

૪૨૧

શ્રેમાં મગ્ન બની સામે શત્રુઓ નષ્ટ બ્રહ્મ કરવા આવી રહેલા છે. તેનો ઉપયોગ રાખ્યો નહીં. મહામંત્રી તથા અધિકારીઓ વારે વારે ચેતાવે છે. છતાં માનતો નથી. અને મનમાં માને છે કે શત્રુઓ સામે યુદ્ધ કરવામાં આવી મોજમજા કયાંથી આવશે ? ત્યાં તો કળ્પ રહેલું છે પરંતુ તે મુગ્ધને માલુમ નથી કે કળ્પને સહન કરવું તે સંપત્તિને આવવાનું દ્વાર છે આ મુજબ નહીં માનતા વિલાસમાં પાછો હઠયો નહીં. શત્રુઓએ તે રાજાને વિલાસમાં મગ્ન થએલ બાણી-આનંદ પૂર્વક તેના ઉપર આક્રમણ કર્યું અને રાજ્ય સ્વાધીન કરી નૃપને સેવક બનાવ્યો. અને કેદખાનામાં નાંખી ઘણું કળ્પ દીધું. તે વખતે બુદ્ધિ-બલ-સત્તા ગુમાવી પાગલ જેવો બન્યો. હવે તે રાજા ક્યારે પુનઃપુનઃ સ્વસંપત્તિને પામી શકે. તે તમા કહો ? માટે કમૈનિ બોલો તથા વિલાસને હઠાવવા માટે હંમેશાં પ્રયત્નશીલ બનો.

વરદ પોતાની નાની ભૂલો તથા અપરાધોને મહાન માનવામાં આવે ત્યારે તેવી ભૂલો તથા અપરાધો થતાં બંધ થાય છે.

પણ તેમાં શું ? આમ માની ઉપેક્ષા કરવામાં આવે તો તે નાની ભૂલો વિગેરે મ્હોટી થતાં સુધારી શકાતી નથી. ઉપેક્ષા કરાય છે. તેથી જ માનવોને લાભને બદલે ગેરલાભ થાય છે. સુખશાતાના બદલે વિવિધ આધિ-આધિની વિહંગનાઓ આવી ઘેરી લે છે. એટલે તેવા ભાઈઓ જેણે નાની ભૂલોને મ્હોટી માનીને સુધારી નથી. તે નહીં સુધારેલી ભૂલો તથા અપરાધો, ધાર્મિક ક્રિયાઓ જે સંવર અને નિર્જનના

૨૨૨

આ. કીર્તિસાગરચરિ રસિક

કારણે છે તેમાં પુનઃપુન ઉપસ્થિત થઈ સંબંધ કર્મ બંધન કારણે બને છે. એટલે સંવર-નિર્જરાનો લાભ મળતો હોય તે મળતો નથી. તથા ન્હાની ભૂલોને મહત્તી માની જલ્દી સુધારી લેનાર ભાગ્યશાલી બંધના કારણેને પણ રીતસર ઉપયોગ રાખતો હોવાથી સંવર તથા નિર્જરા કરતો હોય છે. એટલે ન્હાની ભૂલો તથા અપરાધોની કદાપિ ઉપેક્ષા કરવી નહી. શુભસ્થલે ઉત્પન્ન થએલી ન્હાની ફાલ્ગુનીને ઉપેક્ષા કરવામાં આવે તો તેવા કારણે મળતાં મ્હોટી બને છે, પછી પીડાનો પાર રહેતો નથી તેને ચેપ લાગતાં અન્ય શુભકાળો જન્મે છે. માટે પ્રથમથી જે ચેતી ઉપેક્ષા કરતો નથી તે દુઃખી થતો નથી.

૨૨૬ કર્મ-કાણું-કંકાસ-કલેશની ઉપેક્ષા કરવાથી નિમિત્તો મળતાં વધતાં જાય છે.

માટે તેમને પ્રથમથી જ ડામવા જોઈએ. દરરોજ તમે પોતાની ભૂલો તથા અપરાધોને જાણી કળુલ કર્યા છે કે અન્યના દુર્ગુણો તથા ભૂલો દેખી તેઓના ઉપર કેાપ કર્યો છે તેની તપાસ કરી છે ? તપાસ કરી ન હોય તો દરરોજ નિરીક્ષણ કરવા આગસ કરશો નહી. તેથી ઘણા લાભ થશે વાયદો કરશો તો ફાયદો મળી શકશે નહી.

“ તમે પોતાના દુર્ગુણોને જોઈને દૂર કર્યા હશે તો ઉચ્ચ ભૂમિકાએ જરૂર આરૂઢ થશો અને બીજાઓના દોષો તથા ભૂલોને જોતાં કદાપિ આગળ વધી શકશો નહી. તમારાથી બીજાઓ તરફ દોષો થયા હોય તો માફી માગજો. કલે પછી બીજાઓ ક્ષમાવે નહી તો પણ તમાને ખમા-

આંતર જ્યોતિ.

૨૨૨

વધામાં લાભ છે. ક્ષમાપના કરવામાં ખીબ્બોને કોઈ વેળાએ સદ્વિચાર આવશે. અને જે કડવાશ-વેર વિરોધાદિક થયો હશે તે ખસી જશે. અહંકાર-અભિમાન રહેશે નહીં. અને આગળ વધવાનો માર્ગ સુગમ થશે.

૧૩૦ વેર વિરોધાદિકનો બદલો લેવાથી વેર વિરોધ, કંકાસ વિગેરે દૂર ખસતા નથી. પણ વધતા રહે છે. માટે તેઓને ભૂતમાંથી શાંત કરવા મૈત્રી ભાવના પૂર્વક પ્રેમથી લેટો.

લાખો રૂપિયાનો વ્યય કર્યો તો પણ વેર વિરોધાદિક શમશે નહિ. અને તેઓને શાંત કરવા હોય તો ક્ષમાપના કરી પ્રેમથી લેટો. એક પૈસાનો ખર્ચ કરવો પડશે નહીં. જે તપબ્રહ્મ-દાનાદિક ધર્મની આરાધના કરી પ્રતિકુલવર્ગને ખમાવતા નથી. અને હૈયામાં ડંખ રાખ્યા કરે છે તેઓની આરાધના યથાર્થ ફલવતી બનતી નથી. સત્ય સુખનું સાધન, દરેક પ્રાણીઓને સાચા દીલથી દરરોજ ખમાવવામાં છે. આ સિવાય હૈયાની હાયવરાળ ખસતી નથી. ઉચ્ચતર અવસ્થા પર આરૂઠ થએલ મહા ભાગ્યશાળીઓએ આત્મ ધર્મની આરાધના કરતા પહેલાં સર્વજીવોને ખમાવી આરાધના કરેલી છે. તેથી અનન્ય મહત્તાને મેળવી અનંત શક્તિના સ્વામી બન્યા છે. લેશમાત્ર પ્રતિકુલતા થએલી હોય છે તે પણ આત્મોન્નતિમાં વિઘ્ન ઉપસ્થિત કરી આગળ વધવા દેતી નથી. વચ્ચે શરીરાદિક ઉપર સહજ મલીનતા આવી હોય છે તે સાફ કરવા તરુપર બને છે તેની માફક હૃદયને શુદ્ધ બનાવવા ઉદ્યમ કરો.

૩૨૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

૧૩૧ મહાનમાં મહાનૂ દંભ-મિથ્યાત્વ પાપને
 પાપ તરીકે ન માનતાં પુણ્ય તરીકે માની
 તેનાં પ્રકરણો રચીને પ્રચાર કરવામાં
 આવે તે અધઃપાત છે.

આવો દંભ-મિથ્યાત્વ સમાજનો તથા શેરી વિગેરેનો મહાન શત્રુ છે. અસંયમમાં-કુરતામાં અને સ્વપરને છેતરવામાં તથા અધોગતિના ખાડામાં લાલચો આપી પર્તિત કરનાર, ભયંકરમાં ભયંકર-જો કોઈ હોય તો દંભ છે

અસંયમી તો પોતાના અસંયમને ગુપ્ત રાખવા ઘણી આલાકી કરે તો પણ જાહેર થાય છે. ગુપ્ત રાખી શકતા નથી. ત્યારે દંભી અને મિથ્યાત્વી તો સફાઈ અને આલાકીથી એવી રીતે ગુપ્ત રાખે છે કે સામાન્ય જનતાને પણ ખબર પડે નહીં. તેથી તે પોતે ભવ બ્રમણા ઉભી કરી અનંત દુઃખનો લાગી બને છે માટે સત્ય સુખના ભાજન બનવું હોય તો પ્રથમ મિથ્યાત્વ અને દંભને દેશવટો આપવો અન્ન પાણી અને પ્રાણોની જેટલી જરૂર છે તેના કરતાં સમ્યક્ત્વની કંઈક ગુણી આવશ્યકતા છે કે જેને આધારે જગતના સ્વરૂપનું અને આત્મિક તત્ત્વનું જ્ઞાન થાય છે. અને મિથ્યાત્વમાં ફસાઈ પડવાનું થતું નથી, તમારી અનંત ક્ષતિ-સિદ્ધિ અને શુદ્ધિને દબાવી કબજે કરનાર, મિથ્યાત્વ વિના અન્ય કોઈ હરામખોર નથી. વ્યવહારિક કાર્યોમાં હરામખોરને ખરોખર ઓળખી, તેને હઠાવવા માટે તત્પર બને છે. સીધી રીતે ન ખસી જાય તો અનેકનો સહારો લઈ મારી ઝુડીને દૂર કરો છે. તો પછી આ હરામ-

આર્તર ભોતિ

૩૨૫

ખોર જે ઉન્માર્ગે લઈ. સર્વસ્વ પડાવી લેનારને દૂર કરવા શું તત્પર ન બનવું જોઈએ ? સદ્ગુણનો સહારો લઈ બળ-પૂર્વક ક્યારે હઠાવશો. નહીં હઠાવો તો અત્યાર સુધી જે સર્વસ્વ ગુમાવ્યું છે તે પાછું હસ્તગત થશે નહીં. માટે શુદ્ધમને ગ્રહણ કરી તે હરામખોરને હઠાવી તમારું સર્વ-સ્વ જે છે તે કબજે કરો અને પુનઃ તે હરામખોર છીતવી લે નહીં તેની કાળજી રાખવા પૂર્વક રક્ષણ કરો.

૧૩૨ તમારી પાસે સંપત્તિ સાદ્ગુણી વૈભવ અગર દુન્યવી સત્તા, અન્ય કરતાં આધિક હશે અને જગતમાં પ્રશંસાપાત્ર બન્યા હશે. તો પણ તેમાં સ્વ જીવની સફલતા અને સાર્થકતા સમજતા નહીં.

સ્વજીવની ફત્તેહ તો પ્રામાણિકતા પૂર્વક સંતોષ વૃત્તિમાં તેમજ આત્મિક ગુણોનો પ્રાદુર્ભાવ કરવામાં રહેલ છે. અન્યત્ર ઋદ્ધિ-સિદ્ધિ મળી હશે તો પણ પ્રામાણિકતા સહિત સંતોષવૃત્તિ કે આત્મવૃત્તિ આવવી અશક્ય છે. માટે ભલે ઘણી સાદ્ગુણી વૈભવ મળેલ હોય તો પણ પ્રામાણિકતાને તથા સંતોષવૃત્તિને ભૂલો નહીં અને જે સત્તા સંપત્તિ મલી છે તેને સંસાર સાગરને તરવાનું સાધન માને. પણ ખુડવાનું સાધન બનાવો નહીં. તેમાંજ તમારી કુશળતા અને સાર્થકતા કહેવાશે અને આત્મિક ગુણોનો પ્રાદુર્ભાવ થતો સહેશે. કેટલાય મુગ્ધ એવા હોય છે કે ઇષ્ટસંપત્તિ સત્તા મળ્યા પછી પ્રમાણિકતા-સંતોષ-સંયમ અને આત્મિક ગુણોને ભૂલી મળેલી સાદ્ગુણીમાં સત્તા સુખની કલ્પના કરી

૩૨૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

તેમાંજ શાથી માથી રહે છે તેથી વિવિધ વિઘ્નો ઉપસ્થિત થતાં વ્યાકુલ બની દુઃખી દુઃખી બને છે કારણ કે તે સંપત્તિ વિગેરે પ્રાપ્ત થએલ છે તે કર્મજન્ય છે. જે કર્મજન્ય હોય તેને ખસતાં વિલાંબ થતો નથી. સાચી સંપત્તિ, અને સાહ્યબી તથા સત્ય સુખ, કદાપિ ગેરહાજર છે નહી. ક્રૂર તમેએ એની હાજરી તરફ નજર નાંખીને ઝોળખી નથી. તેથીજ ભૌતિક સાહ્યબી વિગેરેમાં મુગ્ધ બનેલ છે. જે નજર નાંખવા પૂર્વક આત્મ સાહ્યબીને ઝોળખશે. તો હાજર હાજર થએલ દેખશે. દુન્યની સાહ્યબી ખાતર દોડધામ કરવી પડશે નહી. અને ચિન્તાઓ, વલોપાત, વિઘ્નો તથા વેદના અને વિષયના વિકારો ખસવા માંડશે માટે દરરોજ આત્મ નિરીક્ષણ કરતા રહેવું તે પરમ કર્તવ્ય છે.

“ઘાતી કર્મો રૂપી પૂર્વે કબજે કરેલ પર્વતો ઉપર સુખે આરૂઠ થવાય છે. કબજે કરીને જગતમાં આનંદ પૂર્વક નિર્વિઘ્નતાએ વિહરી શકાય છે. જે ઘાતી કર્મોને કબજે કર્યા સિવાય જગતમાં પરિભ્રમણ કરશે. તો મહાન પર્વતોની માફક તે આડા ઉભા રહેવાનાજ. તેથી પુનઃપુનઃ પાછળ પડવાનું થશે. આગળ વધવું અશક્ય બનશે. માટે તે ઘાતી કર્મો રૂપી પર્વતોને કબજે કરી તથા આરૂઠ થવાના સોપાને તૈયાર કરવા અતિશય પ્રયાસ કરો. જગત ઉપર સત્તા મેળવવાના પ્રયત્ન કરવા કરતાં, પોતાના આત્માની સત્તાને પ્રાપ્ત કરવા પ્રયાસ કરવો તે ઘણોજ જરૂરી અને સરસ છે. તેમાં પ્રથમ કષ્ટ માલુમ પડશે. પરિણામે અત્યંત લાભ દેખાશે. જગતની સત્તા પણ કષ્ટ વિના મળી શકે એમ નથી.

આંતર જ્યોતિ

૩૨૯

ત્યાં તો બારેબાર આધિ વ્યાધિ-ઉપાધિ રહેલ છે. છતાં પરિણામે આર્તધ્યાન અને રૌદ્રધ્યાન થવાનું માટે સર્વ દુન્યવી સત્તાને પ્રાપ્ત કરવાની મુગ્ધતાનો ત્યાગ કરી આત્મ સત્તાને મેળવવા માટે સાધનો મેળવી, સમગ્ર વિશ્વ ઉપર સત્તા ચલાવે પછી આધિ વ્યાધિ વિગેરે રહેશે નહીં.

હવે આત્મ સત્તાને પ્રાપ્ત કરવા, તમારે જે પુનઃ-પુનઃ બૂલો તથા અપરાધો થાય છે તેને સુધારવા માટે અને ખીલવાર તેવી બૂલો વિગેરે થાય નહીં તે માટે ખાસ ઉપયોગ રાખવા જરૂરી છે. લાગણી હશે તો ઉપયોગ રખાશે. કંટકોથી ભરપૂર માર્ગગમન કરતાં જ્યારે કાંટાઓ વાગે છે ત્યારે તે માર્ગનો ત્યાગ કરી સુગમ માર્ગે જાઓ છોને ? બૂલતા નથી. કારણ કે તે કંટક માર્ગે ગમન કરતાં વેદનાનો ખાર રહેતો નથી. આ પ્રમાણે બૂલો તથા અપરાધો પણ કંટકના જેવા માનવા. અને તે માર્ગને દુઃખદાયક માન્યા પછી બૂલોને સુધારી સન્માર્ગે વળવું તે શ્રેયસ્કર છે. જો બૂલોને સુધારશે નહીં. અને તે માર્ગે પુનઃપુનઃ ગમન કરશે તો મૂર્ખાની ગણતરીમાં નંખર લખાશે —

૧૩૩ તમારે ચિન્તાઓ ઓછી કરવી હોય તો સામા માણસોએ કહેતાં પ્રતિપક્ષોએ વર્તમાન કાલમાં અને ભૂતકાલમાં કહેલા વચનો ભલે પછી ઇષ્ટ હોય કે અનિષ્ટ હોય. તેના ઉપર આધાર રાખતા નહીં.

કારણ કે તે જે વચનો બોલે છે તે મુજબ વર્તનમાં મૂકશે અગર ખીલ પાસે કરાવશે એમ નિષ્કૃંચ કરશે નહીં.

૩૨૬

આ. કીર્તિસાગરસ્મૃતિ રચિત

નિમિત્તો મળતાં વિચારોનું પરિવર્તન થતાં વિલંબ લાગતો નથી. તથા ઘણી ચિન્તાઓ દૂર કરવી હોય તો કોઈની નિન્દા કુથલી કરવી નહીં. કારણ કે નિન્દા કરવાથી આર્ત-ધ્યાન પૂર્વક પોતાના શુભ વિચારોમાં મલીનતા આવી ઉપ-સ્થિત થાય છે અને સામા માણસો વિરોધી બની કડવાશ વધારી મૂકે છે. વસ્તુતઃ ચિન્તાઓ મૂલમાંથી નાબુદ કરવી હોય તો ધર્મધ્યાનમાં તથા પરોપકારમાં જીવનને વ્યતીત કરવું તે હિતકર છે.

મોટર અગર એરોપ્લેનો, પેટ્રોલ હોય ત્યાં સુધી ચાલે છે જો ન હોય તો અંધ પડી જાય છે. તે પ્રમાણે પરોપ-કાર વૃત્તિ હોય અને ધર્મ ધ્યાનના શુભ વિચારો હોય ત્યાં સુધીજ નિશ્ચિંતપણાએ સ્વજીવન પસાર થાય છે. અને સુખ-શાંતિનો અનુભવ આવ્યા કરે છે. જો તે શુભ વિચારો હશે નહીં તો આનંદહાયક જીવન અંધ પડશે. માટે નિન્દા કુથલી વિગેરેનો ત્યાગ કરી શુભ વિચારો સદાય કરતા રહેવું. જેથી કોઈ પ્રકારનો વિરોધ થાય નહીં. ઘણા રસપૂર્વક કરેલી નિન્દા કુથલી વિગેરેથી અંધાએલ કટુક કર્મોના વિપાકો આ ભવમાં લોગવવા પડે છે. તેમજ ઘણા પરભવમાં તેઓનું ક્ષણ લોગવવું પડે છે. કંટકો તો સારા કે તેઓને દેખતાં સાધનદ્વારા દૂર કરી શકાય. પણ અંધેલા કટુક કર્મો એવાં ખૂરાં છે કે નજરે દેખતાં પણ દૂર કરી શકાતા નથી. તેમજ કોઈ નજરે દેખાડતા પણ નથી. માટે આનંદપૂર્વક જીવન પસાર કરવું હોય તો બરોબર સાવધાન બનો.

૧૩૪ નિર્હિંસતા પૂર્વક વર્તન કરતાં સાંસારિક કાર્યો તમા

આંતર જ્યોતિ

૭૨૬

ધાર્મિક કાર્યોમાં ઈચ્છા સુજળ લાભ મળતો રહે છે.

જો કે પ્રથમ સહન કરવું પડે છે. પરંતુ જ્યારે આર્થિક કે આત્મિક લાભ મળે છે. ત્યારે આનંદ થાય છે, અને કરેલી સહનતા કષ્ટ રૂપે ભાસતી નથી. દુઃખોને સહન કર્યા સિવાય અને હંભને દૂર કર્યા વિના દુન્યવી લાભ મળતો નથી તો પછી આત્મિક લાભ ક્યાંથી મળશે ? હંભીજનોએ હંભ કપટ કરી આર્થિક લાભ મેળવ્યો હોય તે તરફ જોશો નહીં. પરંતુ આત્મિક વિકાસ કેટલો મેળવ્યો તેમનું જીવન ચિન્તામય છે કે ચિન્તા રહિત છે. તેની તપાસ તલસ્પર્શી કરશો તો તેમનું જીવન નીચતાથી ભરેલું માલુમ પડશે. આવા લાભથી તો પરિણામે ધણું ગુમાવવાનું થાય છે. જ્યાં જીવન હલકી કોટીનું વ્યતીત થતું હોય ત્યાં શુભ વ્યવહાર અને શુભ વિવેક પણ ક્યાંથી હોય ? આર્થિક લાભ માટે હંભ-કપટ કરનારાઓ ધાર્મિક કાર્યોમાં પણ હંભ કપટ કર્યા વિના રહેતા નથી. પડેલા કપટ કલાના સંસ્કારો ધાર્મિક કાર્યોમાં અસર કરે છે. તેથી જ જ્ઞાનીઓ કહે છે કે, જીવનને આનંદમય વ્યતીત કરવું હોય અને આર્થિક કે આત્મિક લાભ લેવો હોય તો સંકટને સહન કરીને પણ નિર્હંભી બનો. હંભની, ગાંઠ હોય છે ત્યાં સુધી સાચા વસ્ત્રા આલુપણો પહેરો. અગર સમાજમાં સારા સાચા કહેવશવો અગર અનુસાગી તમારી મહત્તાની પ્રસિદ્ધિ કરે તો પણ ચેન પડશે નહીં. તેમજ હંભ રૂપી શૈલ્ય કે ગાંઠ હશે ત્યાં સુધી સાચી શાંતિ મળવી અશક્ય છે. વલખા-નીઓ હંભ રહિત બનવા પ્રયત્ન કરવો કે જેથી લીધેલા વસ્ત્રો

૩૩૬

આ. કાર્તિકાગરસૂરિ રચિત

યથાર્થ કલને આપવા સમર્થ બને ઇંભના ત્યાગમાં અન્ય
ગુણોને આવવાની જગ્યા મળે છે.

૧૩૫ બગની માફક એકાગ્રતા બે ભગત દુષ્ટનો
એટલે દુષ્ટ દોષોને દૂર કરવા નાશ કરવા

રાખે તો આત્મ સંતોષ થાય.

સરોવરમાં બેઠેલા બગલાઓ પોતાનું પેટ ભરવા કેવી
એકાગ્રતા રાખે છે તે તમોએ જોઈ હશે મન-વચન કાયાને
સ્થિર કરી માંછલાઓને જોઈ રહેલા હોય છે. તે મુજબ
તમો જો મન-વચન અને કાયાને સ્થિર કરવા પૂર્વક દોષોને
દેખશો તો આત્મતૃપ્તિ થશે. એટલે તે દોષોને દૂર કરવાની
તમના જાગશે.

દુન્યવી પ્રવૃત્તિમાં દોષો ઘટશે નહીં, પરંતુ વધવાના.
માટે આત્મસંતોષ પ્રાપ્ત કરવો હોય તો સ્થિરતા ધારણ
કરો. તેમજ થઈ ગયેલા દોષોને દૂર કરવાની તમારામાં
તાકાત ભરપુર છે પણ તે તાકાતને બહારની પ્રવૃત્તિમાં
વેડકી નાંખતા હોવાથી રહેલી તાકાતને અઘાપિ પીછાની
નથી. અને આત્મિક સંતોષ થયો નથી. દુન્યવી પ્રવૃત્તિ
કરતાં તમોને સંતોષ તો થએલ હશે. પણ તે રહ્યો ક્યાં
સુધી ? ક્ષણિક સંતોષમાં દોષોને દૂર કરવાની શક્તિ છેજ
નહી. અને તમારે જોઈએ છે નિરંતર નિત્ય સંતોષ ! તો
યહી તે દોષો તરફ એકાગ્રતાપૂર્વક દૃષ્ટિ કર્યા સિવાય તે
દૂર ક્યાંથી જશે. તથા પેટ-પરિવાર-પટારો ભરવા જેવી
લાગણુ તત્પરતા રાખો છો તેવીજ આત્મિક ગુણોનો આ
વિર્ભાવ કરવા તત્પરતા થશો તો કોઈ બાબતની ખામી

આંતર ન્યાતિ

૩૩૨

રહેશે નહિ. જેય બાબતમાં લાભ મળતો રહેશે. અસંતોષ ચિન્તા-વલોપાતાદિ થાય છે તેનું કારણ તમોએ બાણ્યું નથી. એકાગ્રતાપૂર્વક સાંસારિક પ્રવૃત્તિની ઉપેક્ષા કરી મન તન અને વચનની મલોનતાને દુર કરવા લાગણી રાખી નથી અને પુદ્ગલાનંદી બની સંયોગે મળેલી વસ્તુઓમાં મુગ્ધ બન્યા છે. તેથીજ અસંતોષ વિગેરે વારેવારે સતાબ્યા કરે છે. માટે તેને પ્રથમ ટાળવાનો ઉપાય કરો. સમગ્ર સાંસારિક પ્રાણીઓ ભલે પછી માનવ-દાનવ હોય તથા પશુ પંખી, નરકાદિકના જીવો હોય તે સઘળા સંતોષ વિગેરેને ઈચ્છી રહેલા છે. કેટલાક માનસિક સંતુષ્ટિને ઈચ્છી રહેલ હોય છે. પણ મિથ્યાત્વ. અવિરતિ-કષાય વિગેરેને દુર કર્યા સિવાય તેઓ અથાગ કાર્ય પ્રવૃત્તિમાં રાચી માચી રહેલા હોવાથી તેઓને માનસિક સંતોષનો અનુભવ આવવો અશક્ય બને છે કેટલાક વચન, ઉપદેશ દ્વારા સંતોષાદિ ઈચ્છી રહેલ હોય છે. અને ઉપદેશ શ્રવણ કરવા ઉપાશ્રયાદિ સ્થલે જાય છે. પણ સાંભળીને અંશે પણ વર્તનમાં મૂકે તો દોષો દુર જાય. અને સંતોષ આવી મળે. આ મુજબ દોષોને હઠાવવા માટે પ્રવૃત્તિ રાખે તો લીધેલો પરિશ્રમ વૃથા જાય નહિ. પ્રવૃત્તિ તે સાધન છે. સાધ્ય નથી. સાધ્ય તો મિથ્યાત્વ અવિરતિ કષયાદિકને હઠાવવાનું હોવું જોઈએ સાંસારિક સાધનોમાં જે તમોને સંતોષ બાસે છે તે મસ્તકને ફેડી શિરો ખાવા જેવું છે.

એક ઘરમાં શેઠ-શેઠાણીને પાંચ દીકરા અને પાંચ વધુઓ હતી. વસ્તાર હોવાથી શેઠ શેઠાણી કરકસર કરીને

૧૨૨

આ. કીર્તિસાગરશ્વરિ સ્તોત્ર

જ્યવહાર ચલાવતા. નાના દીકરાની વહુને શીરો ખાણાની અભિલાષા થઈ, અને સાસુને કહ્યું કે મને શીરો ખનાવી આપો. સાસુએ કહ્યું કે, તારા માટે કૃષ્ટ ખનાવાય નહીં. શીરો ખનાવીએ તો સઘળા વસ્તાર માટે ખનાવવો પડે. અને તે ખનાવતાં જે ખર્ચ થાય તેની પહોંચ અમારામાં નથી. જાતક અધિક છે આવક અલ્પ છે માટે હે વહુ! સંતોષ રાખી દરરોજ જે સાદું ભોજન છે તેને જમો. નાની વહુએ હઠ લીધી. સાસુ ખનાવી આમતી નથી. છેવટે વહુએ એક સુક્રિત કરી. પથરા સાથે માથુ પછાડી ઘણી વેદના થવાથી ખુમો પાડવા લાગી. તે ઘરમાં એવો રીવાજ હતો કે, કોઈને તાવ આવે અગર માથાની પીડા થાય ત્યારે શીરો ખનાવે, સાસુએ વહુની અસ્તકે થતી પીડાને જાણી તેણી માટે શીરો ખનાવી આપ્યો. ખાધો ત્યારે આ વહુને સંતોષ થયો. પણ થએલી વેદના ઘણા દિવસો સહન કરવી પડી, દરરોજ તો શીરો કયાંથી મળે, પણ વેદના દરરોજ લોગવરી પડી.

આ પ્રમાણે વૈષયિક સુખ રૂપ શીરાની પીડાઓ અસહ્ય વેદનાઓ લોગવી, સહન કરીને પણ મુગ્ધજનો તેની અભિલાષાને કરી રહેલ છે. બલે અસહ્યપીડાઓ લોગવવી પડે પણ સંસારિક સુખ તો મળે છે ને? આવા મુગ્ધજનોને કયાં ખબર છે આવી પીડાઓને લોગવી સુખ લોગવવામાં અનંતકાલ જશે અને ગએલ છે. છતાં સુખને બદલે સંકેટો નસીબમાં ચોંટવાનાજ. સુગ્ધજનો આવા વૈષયિક સુખમાં મૂકેલ બનતા નથી. આવા સુખને તો દુર કરવા અહોનિશ પ્રયાસ કરતા હોય છે ત્યાં મુગ્ધજનો સરાસર દુઃખો વિઠંબનાઓથી

આંતર ન્યૌતિ

૩૮૪

મિશ્રિત સુખ માટે પ્રયત્ન કરતા હોવાથી તેઓને નિર્ભય સત્ય સંતોષ મળે ક્યાંથી ? અમૃતના ઘડામાં વિષય વિષને દેખતા નથી અને ઢાકંઢાકી કરી તેઓ અમૃતની આશાએ વિષનું પાન કરી રહેલા હોય છે.

૧૩૬ નિર્ભેળ સંતોષની ઇચ્છા હોય તો સંયમ સમતા-ઉપશમ-વિવેકને ધારણ કરો.

વિષ હશે તો દુર ખસી જશે. અને આત્મિક શુદ્ધિને આવવાનો અવકાશ મળશે અન્યત્ર કાં પરિભ્રમણ કરો છો! શક્ય સંયમનો આદર કરી સંવરમાં મનોવૃત્તિને જોડો સંતોષ ગેરહાજર નથી. ક્ષણનિવાસી સાંસારિક સુખમાં સુગ્ધ બનેલાને શાશ્વત સંતોષ મળે નહી જ- અંજે યજ્ઞેલી ખરજને દુર કરવા કૌશલ્યને લગાડવાથી ખરજ વધવાનીકે ઘટવાખી ? તેને વિચાર કરવાની ક્ષણે ક્ષણે જરૂર છે જ્યારે ખરજ વધણે ત્યારે વેદના જ થવાની.

વિષય સુખમાં લંપટ બનેલને તે મળેલ સુખ, સંસ્કાર સાગરમાં ખસી ચલાવી ચારે ગતિમાં પરિભ્રમણ કરાવે છે અને સુખને બહલે વિવિધ સંકટોમાં ફસાવી દે છે કારણ કે સ્તેષ કાલ્પનિક સુખ, તેઓને સત્ય સુખ તરીકે ભાસતા હોવાથી સજ્જનોનો ઉપદેશ-માતપિતા વિગેરેની શિખામણ શુદ્ધવન્દી પ્રેરણાને ઠોક્કરે મારે છે તેઓ સહુયથી કહે છે કે વિષય સુખમાં લંપટ બનવું તે સુતેલા પાપને જગાડવા જેવું છે અને અગ્નિમાં ઘૂત-હોમવા જેવું છે માટે લંપટ બનવું તે મહાન દુઃખનું કારણ છે આ મુજબ શ્રવણ કરી સુખે તો બરાબર તમે કહોશો પણ મારાથી તે મુજબ બનશે

૨૭૪

આ. કીતિસાગરચરિ સ્મિત

નહી. તમે પુનઃપુનઃ ઉપદેશ આપ્યા કરો ને ? આ પ્રમાણે ઉપદેશની ઉપેક્ષા કરવારને રખડવાનું થાય જ !

તમેને ખબર છે કે, લીંટમાં ફસાઈ પડેલ માક્ષિકાઓને તેમાંથી મુક્ત બનવું અશક્ય બને છે ક્ષણબર મીઠાશ આવી પણ મરણની યાતના માથે ચોંટી. તેની માફક તમે વિષયથી વિવિધ વેદનામાં ફસાઈ પડ્યા. તો પણ ઉપદેશ માનો નહી તો કર્મ બંધન સાથે યાતના લોગવવાનો અવસર આવશે. માટે તમારામાં બુદ્ધિ હોય નહી તો વડીલોનો ગુરૂદેવોનો ઉપદેશ માની લાંપટ બનો નહી. તમારા સુખની કાળજી વડીલો તથા ગુરૂદેવોના ઉપદેશની ઉપેક્ષા કરીને તમે જે જે વિચાર કરો છો અને વાણી દ્વારા વર્તનમાં મૂકવા ધારો છો તે બંધન કર્તા બને છે અને બનશે તથા મુગ્ધજનોનું અનુકરણ કેટલું લયકર છે. તેની પણ તમેને સમજણ નથી. અનુકરણ કરવું હોય તો સરલ-નમ્ર-સંતોષી અને સંયમીનું કરો કે જેથી સન્માર્ગે આરૂઢ થવાય અને ચિન્તાના ઠાહથી મુક્ત બની આત્મોન્નતિ સાધીને સાચા સુખના સ્વામી બનાય. મૂઢ અનુકરણ કરવાથી તો દુઃખ દરિયાથી પાર ઉતરાશે નહી જ.

૧૩૭ યોવનાવસ્થામાં પરોપારના કાર્યો-તથા આત્મિક વિકાસના સાધનોને મેળવવાની તમન્ના લાગણી હોય તો જગતના માણસોની પ્રશંસા સાંભળવાની અભિલાષા રાખતા નહી.

કારણ કે વિશ્વના સઘળા માનવીઓને તમે જે કાર્ય કરી રહેલા છો તે કેટલાકને રૂચિકર થશે અને કેટલાકને પસંદ પડશે નહી ત્યારે તમારી હાંસી કરશે અગર મૂર્ખ

સ્માર જ્યોતિ

૩૩૫

બ્રહ્મશે જગતના સર્વે માનવોનો સ્વભાવ-મનોવૃત્તિ બિન્ન બિન્ન હોય છે તે બધા તમારી પ્રશંસા કરશે તે બનવા ભોગ નથી. પ્રશંસા સાંભળવાથી પેટ અને પૂણ્ય ભરાતું નથી. માટે પ્રશંસાની ઈચ્છાનો ત્યાગ કરી નિષ્કામ પરોપકારના કાર્યો કરો અને આત્મોન્નતિના સાધનો મેળવો. પ્રશંસા સાંભળવાની અભિલાષા કરવાથી દુન્યવી આસક્તિ ખસતી નથી. તેથી જો કોઈ તમારી પ્રશંસા નહીં કરે તો હીનતા અને હીનતા તમોને જાસમાન થવાની અને તેમાંથી જે તમો ઉચ્ચ સ્થિતિમાં આરૂઢ થએલ છો તેમાંથી ખસવાનો અવસર આવશે.

કેટલાક માનવીઓ સાધન સંપન્ન હોઈ સાદ્યથી રીતસર ભોગવતાં હોય છે છતાં જ્યારે યાચના કરે ત્યારે જ તેમને આનંદ પડે છે યાચના કર્યા સિવાય ગમગીન બની આકુલ વ્યાકુલ થાય છે.

એક રાજાએ રૂપવતી અને બોલવામાં ચાલાક એવી વાઘરણુને પટ્ટરાણી બનાવી તેને આનંદમાં રહેવા માટે માગ્યા વિના પણ રાજા રાણીને લાયક સર્વ સામગ્રી હાજર કરે છે છતાં ગમગીન અને વ્યાકુલ બની દિવસો ગુઝરે છે વાઘરીના ઘેર જન્મેલી છોકરી યોવન વયમાં વગડામાં જઈ આવળ-આવળના ઠાતણો કાપી લાવીને ઘેર ઘેર રોટલાના ટુકડા ખાતર-ઠાતણ આપીને તે ટુકડા લાવતી. અને માતાપિતાને બતાવી પેટ ભરતી એક વખત નગરનો રાજા સહેલગાહે નીકળી જંગલમાં આવ્યો છે બપોર થએલ હોવાથી તૃષ્ણા અને ક્રુધાથી બાધિત થએલ આથી તે જંગલમાં

૩૩૬

આ. ઠાતિ'સાગરશ્ચરિ રીતિ

હાતણી ક્રપતી આ વધરણુની કન્યા દેખી. તેની પસે પાણી માંગ્યું. તેણીએ સ્વચ્છ ઘડામાં સ્વચ્છ પાણી લાવીને આપ્યું. નૃપે જલપાન કરી સંતોષ અનુભવ્યો પણ આ કન્યાનું રૂપ દેખી તેમજ બોલવાની ચાલાકી બાણી તેણીને પરણવાની ઇચ્છા થઈ. તેના માતપિતાએ રાબાની સાથે તેણીને પરણાવી. રાબાની પટ્ટરાણી બનાવી. અને ઇચ્છાથી અધિક તેને પૈસા અર્પણ કરે છે. પરંતુ શુકાતી દેખી, રાબા શુકાવાનું કારણ વારેવારે પુછે છે છતાં શરમને લઈને બોલી શકતી નથી. રાબાએ વૈદને બોલાવી ચિકિત્સા કરાવી. વૈદને દરદની માલુમ પડી નહિ. રાબાને વૈદે કહ્યું કે શારીરિક અધિતો માલુમ પડતી નથી પરંતુ માનસિક વ્યાધિ હોવી એમને તે રાણી સંબંધી સવળી બીના રાબાએ વૈદને કહી સંભળાવી. વૈદ કુશળ હોવાથી કહ્યું કે, પ્રથમાવસ્થાના સંસ્કારો કેમેય કરીને ખસતા નથી, ગમે તેવી મનોહર સામગ્રી મળે તો પણ પ્રથમના પડેલા સંસ્કારો આગળ આવીને ઉપસ્થિત થાય છે. મહારાબા! આ વધરણુ કન્યાને રૂપવતી દેખી તમોએ પટ્ટરાણી બનાવી. અને ઇચ્છા મુજબ વસ્ત્રાભૂષણ-ખાન પાન-એશઆરામ અર્પણ કરે છે છતાં હાતણુ વેચીને રોટલા લેવાની ટેવ ગઈ નથી. આરામ તેને ગમતો નથી. ભટકીને પેટ ભરવાના સંસ્કારો ગયા નથી તેથી ઉદાસી રહે છે. તમે ગમે તેવી સાધન સામગ્રી હાજર કરશો તો પણ આનંદ પડશે નહી. યાચના કરવાની ટેવ ઘણી ખરાબ છે. માટે એમ કરો કે એક હોલમાં રોટલાના ટૂકડા મૂકી તેણીને રાખો. રાબાએ તે મુજબ ગોઠવણ કરી.

આંતર જ્યોતિ

૩૩૭

આ રાણી હવે કોઈ હોય નહીં ત્યારે ઝોરડામાં પરિબ્રમણ કરવા પૂર્વક ભીંતની આગળ રોટલાની માગણી કરી આનંદમાં રહેવા લાગી. રાજાને ઘણો અક્રોશ થયો. આ પ્રમાણે રાજા-મહારાજા-શેઠ શાહુકાર સાધનસંપન્ન હોય છતાં યાચના કર્યા વિના આનંદમાં રહી શકતા નથી. ત્યારે ધર્મ રાજાને અક્રોશ આય છે. કે આ લોકોની યાચના ક્યારે ખસશે....મારે શરણે આવેલ છે. મનગમતી વસ્તુઓ મળી છે. છતાં તેનો લાભ નહીં લેતાં યાચના કરી રહેલા છે, જે મળેલ છે. તેનો સદુપયોગ કરતા નથી અને ત્યારે ખાબુ પરિબ્રમણ કરી પાછા ખુશી થાય છે. આ કેવી બ્રમણા ? માટે જે ધર્મરાજાને શરણે ગયા છે તેમનું શરણ સ્વીકાર્યું છે. તેમને ખુશ કરવા યાચનાનો ત્યાગ કરો. તેમાંજ તમો જે યાચના કરીને આનંદમાં રહો છો તેના કરતાં સ્થાયી આનંદ હાજર થશે. ક્ષણ સ્થાયી યાચના કરીને મેળવેલા પદાર્થોમાં મુગ્ધ બનેા નહીં. યાચના કરશો તો પણ પદાર્થો ક્યારે મળશે કે પુણ્યોદય હશે ત્યારે જ માટે યાચનાની ટેવનો ત્યાગ કરી આત્મ ધર્મમાં સ્થિર થાઓ.

૧૩૮ “ વિવેકને હૈયામાં ધારીને જે ભાગ્યોદયે વસ્તુઓ તથા સંયોગો મળ્યા છે. તે બરોબર છે. અને જીવન નિર્વાહ પુરતા છે. આમ સમ્યગ્જ્ઞાન પૂર્વક બાણી અન્ય શ્રીમંતોની સરખામણી કરીએ નહીં તો આનંદથી આયુષ્ય પૂર્ણ થાય છે. અને જે બીજા ધનાઢયોની સરખામણી કરવામાં આવે તો મોહ મમતાને આવવાનો અવકાશ મળેલ હોવાથી ચિન્તાનો પાર રહેતો નથી. સુખા

૨૨

૨૨૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

ભાસ જે છે તે પણ કયાંય ખસી જાય છે. બીજાની સંપત્તિની સરખામણી ન કરવી.

યાદ રાખો કે જે કોઈ ભાગ્યવંતો એ મહત્તા મેળવી છે તેઓએ અન્ય શ્રીમંતોની સરખામણી નહી કરતાં સ્વ જીવનમાં લવ્ય સંધ્યા ખીસવીને આનંદ મેળવ્યો છે. અને મેળવતા રહ્યા છે માટે લવ્ય સંધ્યાને ખીસાવવા માટે જે મજુરું છે તેનો સહુપયોગ કરો.

૧૩૬ “ અન્ય શ્રીમંતોની સરખામણી કરનારને પોતાની પાસે જોઈતા પ્રમાણમાં સંપત્તિ હોય છતાં પણ અન્ય ધાર્મિકની થાપણુ વિગેરે ઓળવવાની પ્રવૃત્તિ થાય છે. અને મનમાં માને છે. બીજા શ્રીમંત જેવો ખુબ! પરંતુ તેને ખબર નથી અન્યની વસ્તુ પડાવી. છીનવી લેતાં પોતાની હાનિ થવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય છે. અને પ્રમાણિકતાનો વિજય થાય નહી. એક ધનાઢ્યની માફક.

એક શ્રીમંતની પાસે ઝવેરાત-દાગીના-અને સોના-મહોરો વિગેરે પરિશ્રદ્ધ સારા પ્રમાણમાં હતો. તથા જથ્થા-ખંધ કાપડનો વેપારી હતો. તેથી પોતાની દુકાનમાં કાપડની ગાંસડીઓ ઘણા પ્રમાણમાં રાખી વેચાણ કરતાં-ઈજ્જત-આખરૂ પણ ખબરમાં સારી રીતે હતી. તેથી ખહાર ગામનો કાપડનો વેપારી કાપડની ખપત નહી હોવાથી એક ગાંસડી લઈને આ શ્રીમંતની દુકાન પાસે આવી તેને વેચવા માંડી પણ ભાવ રીતસર ન મળતો જોવાથી શેડની દુકાને રાખી અને કહ્યું કે જ્યારે સારો ભાવ આવશે ત્યારે હું વેચવા આવીશ. આમ કહીને પોતાના ગામમાં ગયો. અહીંયા એવું બન્યું

આંતર જ્યોતિ

૩૩૯

કે શેઠની દુકાનમાં દહાય લાગવાથી સગળી ગાંસડીઓ બળી ગઈ પણ બહાર ગામના વેપારીની ગાંસડી બળી નહી. કાપડાના ભાવ વધવાથી બહાર ગામનો વેપારી આવી શેઠની પાસે મૂકેલી ગાંસડીની માગણી કરી. શેઠે કહ્યું કે દુકાનમાં દહાય લાગવાથી અમારી ગાંસડીઓની સાથે તારી ગાંસડી બળી આખ થઈ. આ સાંભળી તે વેપારીએ કહ્યું કે મારી કાપડની ગાંસડી કદાપિ બળે જ નહી. કારણ કે પ્રમાણિકતાએ ધર્મને આગળ ધરી વ્યાપાર કરું છું. કોઈને છેતરતો નથી. અને અન્ય કોઈ શ્રીમંતની હરિક્ષા કરતો નથી. માટે પાલન કરેલો ધર્મ, મ્હને તથા કોઈ અન્ય વસ્તુઓને અગ્નિથી પણ રક્ષણ કરે છે. માટે તમે અસત્ય બોલો છો. લોભથી છૂપી રાખેલી પાછી આપી દો. નહિતર શહેરના રાજા પાસે ફરિયાદ કરીશ. તેમાં તમારી ઈજ્જત-આબરૂ રહેશે નહી.

ગાંસડીઓની સાથે આબરૂને પણ ગુમાવશે ઘણીવાર સમજણ આપી પણ શેઠે માન્યું નહિ ત્યારે રાજાની પાસે ફરિયાદ કરી. જુબાની લેવામાં આવી. ત્યારે શેઠે કહ્યું કે દુકાનમાં દહાય લાગવાથી કાપડની ગાંસડીઓ ભેગી તેની ગાંસડી બળી ગઈ છે પેલા વેપારીએ કહ્યું કે, કૃપાળુ રાજાન ન્યાયનીતિ પૂર્વક અને કોઈની હરિક્ષા ન કરતાં રીતસર વેપાર કરતો હોવાથી કોઈ પણ મ્હારી વસ્તુ અગ્નિથી બાળતી જ નથી. મેં ઓઢેલી આદર પણ તમારી સમક્ષ અગ્નિથી બળશે નહી. તપાસ કરવી હોય તો કરી જુઓ રાજાએ અંગારા મંગાવી તેની આદરમાં નાંખ્યા પણ બળી નહી. ત્યારે રાજાને ખાત્રી થઈ કે આ બહાર ગામનો વેપારી પ્રમાણિક છે. શ્રીમં-

૩૪૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

તની દુકાનમાં તપાસ કરતાં અખંડ ગાસડી દેખી. રાજની શીતિથી પાછી આપી. અને ભરખભરમાં હાંસી થવા પૂર્વક ઈજ્જત ગઈ. બહાર ગામના વેપારીની ઘણી પ્રશંસા થઈ. ભાવ પણ સારી રીતે ઉપજ્યો.

આ મુજબ શ્રીમંતોની હસ્કિર્કા કરતાં ન્યારે ખેંચી વળે નહીં ત્યારે ઉન્માર્ગે ગમન કરી પોતાની આબરૂ ગુમાવે છે ત્યારે પ્રમાણિક જે હોય છે તે કોઈની સ્પર્ધા કરતા નથી પણ ન્યાયનીતિ પૂર્વક આજીવિકા ખાતર ઉદ્યમ કરી સંતોષ ધારણ કરે છે.

૧૪૦ કેટલાક સ્વાર્થ પદુઓ, સત્તાધારી અગર રાજની મહેરબાની મળતાં આત્મભાન ભૂલી સગાં વહાલાંનો સંબંધ વિસારી તથા મદમાં આવી અનેકધા કડવાસ-કંકાસ-ઝઘડો ઉભો કરે છે

અને મનમાં માને છે કે મારા જેવો કોણ છે ? દરેક સગાંવહાલાંને પણ દખાતા રાખું છું કોઈ પણ મારી સામું ખોલવાનો તાકાત ધરાવતું નથી. આમ ધારણા રાખી દરેકનો શત્રુ થાય છે પરંતુ પાપોહયે એવો વખત આવી લાગે છે કે પોકારો પાડતાં કોઈ સાંભળતું નથી અને સહાય આપતું નથી. પછી તેના નેત્રો ખુલ્લાં થાય છે કે સ્વાર્થ માટે બીજાંઓને દખાવ્યા. કલેશ કંકાસ ઉભો કર્યો તે સાડું કયું નહીં.

એક રાજનો મોદી હતો. રાજની ઈચ્છાનુસાર દરેક વસ્તુઓ હાજર કરતો સ્વચ્છ અને મનોહર વસ્તુઓ લાવતો હોવાથી અતીવ પ્રિય બન્યો. એટલે કોઈની પણ પરવા રાખતો નથી. બીજાંઓને ઓછું આપે કે વધારે લઈ લે તો પણ

આંતર જ્યોતિ

૩૪૧

રાજાને વહાલો હોવાથી કોઈ તેના સામે બોલતું નથી. આ સ્વાર્થ પટ્ટએ અન્ય ગ્રાહકોને ઠગી પોતાનું ઘર ભર્યું અને મદદ કરવા લાગ્યો.

કોઈ મને ઝોણું આપેલ છે આમ કહેવા આવે ત્યારે ધૂતકારી કાઢતો. રાજાની ખીકથી કોઈ તેને વધારે કહેતું નહીં. આ મોદીએ તો હલકા દરજ્જાના અધિકારીઓને પણ ઠગવા બાકી રાખ્યું નહીં. તેથી સ્વજન વર્ગ—ઈતરજનો તથા સામાન્ય અધિકારીઓ કંટાળી ગયા. અને મનમાં વિચાર કરવા લાગ્યા કે આનાં પગલાં આ રાજ્યમાંથી ટળે તો નિરાંત થાય. સર્વેને છેતરી પોતાનું ઘર ભરે છે છતાં કાંઈ પણ કહેવાતું નથી. કહેવા જઈએ તો ઝઘડો ઉભો કરે છે. આવા વિચારમાં છે તેટલામાં આ રાજાના મોદીને કારણ વશાત્ અન્ય ગામે જવાનું થયું. અને ત્યાં બે મહિના લગભગ રહ્યો રાજા, અધિકારીઓને પૂછે છે કે મોદી હમણું દેખાતો નથી. ક્યાં ગએલ છે અધિકારીઓ કંટાળી ગયા હતા. તેથી કહ્યું કે મહારાજ, મોદી મરી ગયો. રાજાને અફસોસ થયો દરેકને આનંદ થયો પરંતુ બે માસ પછી તે મોદી પાછો પોતાના ગામમાં આવી રાજાને મળવા બંધ છે પણ અન્ત:પુરમાં કોઈ પેસવા હેતું નથી. રાજાએ પણ મરી ગયો માની તેની તપાસ કરી નહીં. એક મહિના બાદ રાજા ઝૂખામાં આવી ફરી રહેલ છે તેવામાં તે માગે થઈને જતા મોદીને દેખ્યો અને હજુરીયાને ઠપકો આપ્યો કે મોદી તો જીવતો છે ને તમેએ મરી ગએલ છો એમ કેમ જણાવ્યું? હજુરીયાએએ કહ્યું કે અમે ખોટું બોલતા નથી. તેના બીજા માણસોને પુછી

૩૪૨

આ. કીતિસાગરસૂરિ રચિત

જીએ સઘળાઓને પુછતાં તેઓએ કહ્યું કે, મોદી મરી ગયો છે.

“ રાજાએ કહ્યું કે મરણ પામેલ હોય તો મારો મોદી ક્યાંથી દેખાય ? મરણ પામેલ જીવતા થતા નથી. માટે તમે અસત્ય બોલો છો. દરેકે કહ્યું કે તમારા ઉપર ઘણા પ્રેમ હોવાથી જૂત થઈને આવેલ છે અને તમોને દેખા દે છે. રાજાએ બરોબર તપાસ ન કરતાં સાચું માન્યું તે પાસે આવવા માટે ઘણા પ્રયાસ કરે છે. છતાં કોઈ પેસવા દેતું નથી. સર્વની સાથે કંકાસ-ઝઘડો કરેલ હોવાથી તેને મરેલો માને છે. આ દષ્ટાંત ઉપરથી સમજવાતું કે સ્વાર્થી અને કલહ કરનાર મરેલો માનવો. ભલે જીવતો હોય તો પણ તેની કિંમત થતી નથી. હવે તો આ મોદીનો ગર્વ ગળી ગયો. રાજા પણ તેના સાચું જૂતનો વડેમ હોવાથી જાણે નથી. દરેક માણસો ધિક્કાર કરી કડવી નજરે જીએ છે. તેથી સમજણ પડી કે કોઈની સાથે લેવા દેવામાં કજીએ કરવો નહીં. માટે હે મનુષ્યો સ્વાર્થીની ખાતર-કે સ્વાદને લીધે તેમજ મોહ માયાના કારણે કોઈની સાથે અણ બનાવ રાખો નહીં. અણ બનાવમાં દરરોજ તો નહીં પણ કોઈ પ્રસંગે મહોટી નુકશાની આવી લાગે છે. પછી પસ્તાવાનો પાર રહેતો નથી. સ્વાર્થીમાં અને સ્વાદમાં તથા અત્યંત રાગમાં અનેક અથ-હામણો ઉભી થાય છે. અને અગત્યનું કામ અધુરું રહે છે.

જ્યારે સ્વાર્થી અને સ્વાદને દૂર કરવામાં આવે ત્યારે સ્વ પરાપકાર સાધી શકાય છે જે ભાગ્યવંતોના ત્યાગ-સંયમ-સહનતા વિગેરે સદ્ગુણો પ્રકાશ માન થઈ રહેલા હોય છે તે મહાભાગો સ્વાદ-અને સ્વાર્થીનો ત્યાગ

આંતર જ્યોતિ

૩૪૩

કરી શકે છે. પછી તેમને દ્રવ્ય દશ પ્રાણોની પરવા રહેતી નથી. તેથી સર્વત્ર તેઓ પ્રાયઃપ્રશંસા પાત્ર બને છે. સંય-મનું પાલન કર્યા સિવાય સ્વાર્થ અને સ્વાદનો ત્યાગ બની શકતો નથી અને આત્મ વિકાસ કે પ્રશંસા મળતી નથી. દુર્યોધન પાસે રાજ્ય ઋદ્ધિ હતી. કોઈ પ્રકારે દુન્યવી પદાર્થોની ખામી હતી નહિ છતાં પાંડવો કરતા અધિક મહત્તા મેળવવા-અને તેઓને વિપત્તિ-વિડંબનાઓમાં નાંખવા કષ્ટ કરી જુગારમાં પાંડવોને પરાજીત કરી વનવાસ-મોકલ્યા-વનવાસમાં પણ સ્વાર્થ ખાતર વાણાવર્ત નગરમાં લાક્ષા ઘર બનાવી તથા બહારથી પ્રેમ દેખાડી તેમાં રાખ્યા અને તેઓને બાળી નાંખવા લાક્ષા ઘરમાં લ્હાય લગાડી. પણ વિદુરજી મારફત અનેલી સુરંગ દ્વારા તેઓ બહાર નીકળી ગયા. તેઓને મારી નાંખવા કીર્મિર સાથે મસલત કરી મોકલ્યો તેમાં પણ દુર્યોધન ફાળ્યો નહી. તે રાક્ષસનો પરાભવ કરી પાંડવો માતાની સાથે આગળ વધ્યા. અને હેડંબ વનમાં આવી હેડંબ રાક્ષસને હરાવ્યો. બીમસેને તેની બેન હેડંબાની પાસેથી અંધકારમાં પ્રકાશ કરનારી વિદ્યા મેળવી હેડંબાનો સેવા ભાવ દેખી કુંતી માતાએ અને દૌપદીએ બીમસેનનું તેની સાથે લગ્ન કરાવ્યું. તેણીને ઘટોત્કચ નામે દીકરો થયો. ત્યાર બાદ એકચક્રા નગરીમાં આવી દેવશર્મા બ્રાહ્મણના ઘરમાં સુખેથી રહ્યા. આ નગરીમાં બકાસુરનો મહાન ઉપદ્રવ હતો. દરરોજ તે એક માણસનો લોગ લેતો દરરોજ એક માણસ અને બળી બાકળા આપવાની કબુલાત હોવાથી દેવશર્માનો વારો આવ્યો તેથી ઘરના માણસો કલ્યાંત કરવા

૩૪૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

લાગ્યા. પરોપકારી કુંતા માતાથી સહન થઈ શક્યું નહીં. તેથી તેમણે કહ્યું કે તમે કલ્પાંત કરો નહીં. દેવશર્માને બદલે મારા ભીમસેનને મોકલીશ. દેવશર્માના પરિવારે ના કહ્યું છતાં માતાની આજ્ઞાથી ભીમસેન ગયો અને બકાસુરને પરાસ્ત કર્યો. અને સર્વજનોને બચાવ્યા. એકચક્રા નગરીની પ્રજાએ તથા-રાજાએ ભૂરિ ભૂરિ પ્રશંસા કરી. પરોપકાર વૃત્તિવાળા-પરોપકારના પ્રસંગે પ્રાણોની પણ પરવા રાખતા નથી. આ ઉક્તિની સિદ્ધિ કરી. દુર્યોધને આ ધીના સાંભળી તે બળવા લાગ્યો. ભયભીત અધિક બન્યો નિન્દાપાત્ર બની જે મહત્તા હતી તે ગુમાવી બેઠો. ધીજાઓને નુકશાન કરવાની ભાવના-તથા કપટ કરવા પૂર્વક અન્યજનોનું છીનવી લેવાની વિચારણા કષ્ટ દાયક છે. તો પાછી તે મુજબ વર્તન કરનારને દુઃખદાયક કેમ ન થાય ? માટે દરેકનું કલ્યાણ ધરવું. ૧૪૧ સંતોષ-સંયમ—સહનતા અને સમતા, સર્વેની આશાઓ પૂરી કરે છે. છતાં આવા ઉમદા માર્ગનો ત્યાગ કરી ઉન્માર્ગે ગમન કરે તેને કોઈ નિરોધ કરવું નથી.

પણ તેમાં સ્વપરતું કલ્યાણ નથી. જ આમ રીતસર સમજી હિતકર માર્ગે વળવું તેજ યુદ્ધિમત્તા છે. ઘણાય મદોન્મત્ત માણસો સંતોષાદિ સન્માર્ગનો ત્યાગ કરી દુર્યોધનની માફક ઉન્માર્ગે ગમન કરી રાજ્ય-ઋદ્ધિ-સમૃદ્ધિ-શુદ્ધિ ગુમાવી નીચ કોટીની અવસ્થાને પ્રાપ્ત થએલ છે ઉન્માર્ગે ગમન કરનારને ઈષ્ટ લાભ મળે ક્યાંથી ? જે પોતાની પાસે હોય તે પણ ગુમાવી બેસે છે માટે સંયમ અને સહિષ્ણુતા વિગેરેનો

આંતર જ્યોતિ

૩૪૫

આધાર લઈ સ્વપરતું કલ્યાણ કરવા ઉદ્ધમશીલ બનેા. આ આ સિવાય અન્ય સાચા સુખનો માર્ગ નથી. ઉન્માર્ગે જશે અને સાચી શિખામણુ માનશેા નહી તેા પરિણામે પસ્તાવાનું થશે પછી આગળ વધવાનું સાધન મળવું તે અશક્ય બનશે માટે વિવેક નેત્રને ઉઘાડો અને સન્માર્ગે વળો. આશાઓ ઇચ્છાઓ અને તૃષ્ણાને આધીન બનેલ બલે પછી રાજ-મહારાજ અગર સાધન સંપન્ન શ્રીમંત હોય તેા પણ તેઓની તૃષ્ણા શાંત નથી. અનેકધા ચિન્તાઓ-વ્યાધિઓમાં ઘેરાએલ હોવાથી દુઃખમય જીવગાની પસાર કરે છે બ્યારે પોતાની સામાન્ય સ્થિતિ હોય છે ત્યારે એવી વિચારણા કરે છે કે જો મારી પાસે મનોહર અને ઇચ્છિત ધન હોલત હોય તેા સાધર્મિક બંધુઓનું પૂરતા પ્રમાણુમાં વાતસલ્ય કરી પુન્યનો બંધ કડું તથા સાત ક્ષેત્રોમાં ધનને વાપરી મળેલ જીવનની સાર્થકતા કરી સુખી થાઉં. આમ ધારણા કરી અનેક વ્યાપારો કરે છે વ્યાપાર કરતાં પુણ્ય યોગે ધનાઢ્ય અને ત્યારે દોલ-તની રક્ષા માટે ચિન્તાતુર બને છે અને પુત્રાઢિક પરિવાર ન હોય ત્યારે તેની આધિ આવીને વળગે છે. પુત્રાઢિક પરિવાર હોતે પણ પ્રસિદ્ધિ-પ્રતિષ્ઠા વિગેરેની જંબળમાં પડી જે સ્વ કર્તવ્ય પ્રથમ ધારેલું હતું તે ભૂલી બાય છે. તેઓ સમજતા નથી કે દુન્યવી સારા અનુકુલ સર્વ સંયોગો તથા ધનાઢિક પ્રાપ્ત થએલ હોય તેા પણ આત્મ સંતોષ-સંયમ અને સહિ-ષ્ણુતા સિવાય ચિન્તાઓ અને જંબળ ટળતી જ નથી. એક સુખના અર્થીએ પોતે સાધન સંપન્ન હોવા છતાં પણ ચિન્તાઓ વલ્લોપાત વિગેરે દૂર ખસ્યા નહી ત્યારે દેવની આરાધના સુખ

૨૪૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

માટે કષ્ટ વેદીને કરી. છ મહિના બાદ દેવે પ્રસન્ન થઈને કહ્યું કે તારે હવે કેવું સુખ જોઈએ છીએ તે વિવેક અને વિચારણા સાથે તેમજ સર્વસ્થલે નિરીક્ષણ કરીને માગ ? આ બાઈ સાહેબ સુખી માણસોની શોધમાં પડ્યો. દરેકને પૂછે કે કહેા બાઈ તમે સુખી છો ? ચિન્તા વિનાના છો ? ત્યારે જવાબમાં તેઓ કહે છે કે અમોને પૈસાની ચિન્તા છે પૈસા મળે તો દીનતા ખસે ત્યારે ધનાઢ્ય શ્રીમતો કહે છે કે અમારા ઘરમાં પુત્ર-પત્ની વ્યાધિગ્રસ્ત છે તે વ્યાધિ ટળે તો આનંદ રહે. ત્યારે પુત્રાદિ પરિવાર વિનાના કહે છે કે ધન હોલત તો છે પણ પુત્ર-પુત્રી નહી હોવાથી ચિન્તા ખસતી નથી. દુનિયા અમો વાંઝીયા તરીકેનું મહેલું મરે છે. આ માર અમારાથી સહન થતો નથી. જો પુત્ર અગર પુત્રી જન્મે તો ખુશી થઈએ ત્યારે કેટલાક કહે છે કે પુત્ર-પુત્રી જન્મે છે તો ખરા પણ જીવતા નથી. દવા માટે હજારો રૂપીયાનો ખર્ચ કરવામાં આવે છે તે સઘળો ફેાગટ જાય છે ત્યારે કેટલાક કહે છે કે ધન હોલત વિગેરે સારા પ્રમાણમાં છે પણ દીકરાઓ નફરત પાકયા છે વ્યસનમાં મિલકતને વેડફી નાંખે છે. અરે બાઈ ચિન્તાનો પાર નથી. આ મુજબ દરેકને પુછતાં કોઈને કાંઈ-કોઈને કાંઈ કષ્ટ તે સુખના અર્થાને માલુમ પડયું છતાં પણ સુખીને શોધવા માટે આગળ પ્રયાસ કરે છે. તેવામાં એક નગરના શેઠને સુખી દેખ્યો. આ નગરશેઠ શરીરે સાબા તાબા છે. પુત્ર પરિવારાદિક પણ અનુકુલ છે આવક પણ પૂરતા પ્રમાણમાં જાણી તથા ચિન્તા રહિત છે એમ જાણી આવા શેઠના સુખની માગણી દેવ પાસે કરે.

આંતર જ્યોતિ

૩૪૭

‘આમ વિચારણા કરે છે, તેવામાં શેઠની નજર તેના સામી પડી. અને પૃચ્છા કરી કે ભાઈ શી વિચારણા કરે છે. તેણે કહ્યું કે આધિ-વ્યાધિ અને ઉપાધિ રહિત બનવા માટે દેવની આરાધના કરી. દેવે પ્રસન્ન થઈને કહ્યું કે તારે કેવું સુખ જોઈએ, મેં કહ્યું કે આધિવ્યાધિ વિગેરે વિનાનું. દેવે કહ્યું કે એવી કોઈ વ્યક્તિ હોય તેને શોધી તપાસ કરી મારી પાસે લાવ ! તેથી તપાસ કરતાં હે શેઠ ! તમે સઘળી બાબતે સુખી દેખાવો છો. આમ વિચારણા કરતો હતો. શેઠે કહ્યું કે મારા જેવો કોઈ દુઃખી નથી. જો જે મારા જેવું સુખ માગતો નહીં. નહીંતર પસ્તાવાનો પાર રહેશે નહીં. અરે શેઠ ! આમ તમે કેમ બોલો છો હું તો તમોને સઘળી વાતે સુખી દેખું છું. શેઠ કહે, સાંભળ પૈસે ટકે સુખી તો છું પણ એક પુત્ર જન્મ્યા પછી ઘરમાં પત્નીને અસાધ્ય વ્યાધિ થયો. દવામાં ઘણા પૈસા ખર્ચ્યા પણ તે વ્યાધિ નષ્ટ થયો નહીં. ત્યારે મારી પત્ની નાના પુત્ર માટે અક્રશોસ કરવા લાગી. અને કહેવા લાગી કે આ થએલ રોગ મટતો નથી અને મરી જવાશે. આ બે વર્ષના બાળકની શી વલ્લે થશે ? તમે મારા મરણ પછી બીજી બાયડી કરવાના. તેણીને પણ પુત્રાદિક થશે. પછી તો મારા દીકરાને કોઈ પુછશે નહીં. શોક્ય માતા શોક સંતાનોને સંભાળશે કે મારા દીકરાને ? શેઠે તેણીને શાંત કરવા કહ્યું કે ભલે અપર માતા કદાચ સંભાળ રાખે નહીં. પણ દીકરો મારો પણ ખરોને ? હું સંભાળ શું નહીં રાખું ? મારા પર વિશ્વાસ છે કે નહીં. તેણીએ કહ્યું કે

૩૪૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

પુરૂષનો શો ભરૂંસો. પરણેલી બીજામાં આસક્ત બન્યા તો મારા પુત્રની બેહાલ દશા થશે તે માટે વલોપાત કર્યા કરૂં છું. શેઠે સોગન લીધા પણ માન્યુ નહી. અને ચિન્તા કરવા લાગી ત્યારે મેં વિચાર કર્યો, આ સ્ત્રી ચિન્તાના થોગે મરણ પામ્યા બાદ સદ્ગતિ પામશે નહી, આમ વિચારણા કરીને કહું કે આચાર્ય મહારાજને અત્રે પધરાવી તારી સમક્ષ સર્વથા જવજીવ યાવત્ બ્રહ્મચર્યની બાધા-નિયમ લઉ તો પછી તને ચિન્તા રહેશે નહી ને? સ્ત્રીને ચોક્કસ મરણ પામવાની ખાત્રી હતી. તેથી “હા” કહી. આચાર્ય મહારાજની પાસે તેણીની સમક્ષ બ્રહ્મચર્ય જવજીવ સુધી ગ્રહણ કર્યું. સ્ત્રીને શાંત વળી. આનંદમાં રહેવા લાગી. પછી અરે ભાઈ! બન્યું એવું કે ચિન્તા ગઈ. વલોપાત થયો નહી. દવા તો ચાલુ હતી તેથી દવા લાગુ પડવાથી સ્ત્રીનો રોગ નષ્ટ થયો અને ધીમે ધીમે આરોગ્ય પ્રાપ્ત કરી સાજા થઈ. ખાવા પીવાની સારા પ્રમાણમાં અનુકુલતા હોવાથી અનુક્રમે વિકારી બની. વિષય સુખની જાંખના કરવા લાગી. મેં તો બ્રહ્મચર્ય જીવન પર્યંત લીધેલ હોવાથી ગમે તેવી પ્રાર્થના કરી ખુશી કરતી પણ તે નિયમમાં મક્કમ રહ્યો, કાંઈ પણ વળ્યું નહી ત્યારે કોઈ વિષયાબિલાષી-વ્યભિચારી સાથે સંબંધ બાંધ્યો. ઘણી રાગી થએલ હોવાથી બે દીકરા તેણીને થયા. ક્રોધ કર્યો નહી. તેના દીકરાની પણ સંભાળ રાખી. આ ત્રણ પુત્રોમાંથી એક દીકરો અમારો છે અને બે દીકરા તેણીના છે. મનમાં તો અતિથય મુંઝવણ થાય છે. પણ હવે ઉપાય રહ્યો નથી. બેલ. મારા જેવું સુખ

આંતર જ્યૌતિ

૩૪૯

તારે માગવું છે ? સુખીની શોધમાં નીકળેલ ભાઈ તો અચળો પામી વિચાર કરવા લાગ્યો. હવે સર્વ સ્થલે સુખી માણસની શોધ કરી પણ કોઈ સુખી વ્યક્તિ પ્રાપ્ત થઈ નહી. હવે શો ઉપાય કરવો. શેઠે તેને સમજાવ્યું આપી કે અરે મહા-નુભાવ ! સુખી થવું તે આપણા હાથની ધીના છે. અન્યત્ર શોધ કરવાની નથી. સંતોષ-સંયમ અને સમતા ધારણ કરીશ તો સાચું સુખ કદાપિ ગેર હાજર નથી. પાસે ને પાસે છે. કોઈને પુછીશ તો સત્ય સુખનો આસ્વાદ કરનાર મુનિવર્યં સિવાય અન્ય વ્યક્તિ મળશે નહી. માટે સંતોષ સંયમનો આદર કર.

આ પ્રમાણે શેઠની શિખામણ મानी મુનિવર્યોનો ઉપદેશ શ્રવણ કરી સંતોષ વિગેરેને ધારણ કરી ધાર્મિક ક્રિયામાં તત્પર બન્યો. પૈસા ટકાની ચિન્તા હતી નહી. ઉપદેશની ખામી હતી. તે પૂર્ણ થઈ. હવે તે કડવાશ-પ્રતિકુલતા આવે. તો સંયમને ધારણ કરી તેઓને રીતસર સહન કરી લેતો અરે ભાગ્યશાલીઓ સુખને માટે અન્યત્ર શોધવા જશો તો કોઈ પણ સ્થલે પ્રાપ્ત થશે નહી. તમારી સમીપમાં હોય તે ધીજે શોધવાથી કેમ મળશે ? કદાચ સુખ મળશે તે કલ્પના જન્ય. પણ કલ્પનાનું પરિવર્તન થતાં વિલંબ થતો નથી. વિવિધ વ્યવસાય કરતાં ધન દોલત વિગેરે મળ્યું. પણ વ્યાપાર કરતાં તે દોલત લાતો મારીને ખસી ગઈ અગર શારીરિક વ્યાધિ ઉત્પન્ન થઈ ત્યારે સુખની કલ્પના ટળી જાય છે. અને સંકટ આવીને હાજર થાય છે. તેવા વખતે સંતોષ સંયમ-સમતા હશે તો દુઃખ સંકટ જેવું ભાસશે નહી.

૩૫૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ સંચિત

અને આતો કસોટી-પરીક્ષા થઈ એમ મનાશે. આત્મિક ગુણોના આનિર્ભાવમાંજ સત્ય સુખ સમાએલ છે. અન્યત્ર શોધવામાં તો આશા-નિરાશા ઉદ્વેગ-ખેદાદિ છે. આમ સમજી આત્માની શક્તિને ફેરવો. ઈષ્ટ સુખનો અનુભવ આવતો રહેશે. અનંતા મહાશયોએ ધાર્મિક વ્યવસાયના યોગે સંયમ-સમતાદિ ગુણો નો પ્રાદુર્ભાવ કરી અનંતા સુખના સ્વામી બનેલ છે અને બનશે. રાત્રિ વ્યતીત થયા પછી દિવસ સર્વ પ્રાણીઓને સરખો ઉગે છે પરંતુ તે દિવસ પરાપકાર વિગેરેને કરવા પૂર્વક આનંદ પૂર્વક પસાર કરવો કે અનાચારો યોગે રોહડાં રડીને કે વ્યાધિ વિડંબનાઓ લોગવીને પસાર કરવો તે આપણા હાથની વાત છે. ઉગેલો દિવસ જો ચિન્તા રહિત પસાર થયો તો આવતો દિવસ આનંદ પૂર્વક પસાર થશે. અન્યથા તો રોહડાં રડવાનો વખત આવશે. કહો, ત્યારે કેવી રીતે દિવસ પસાર કરશો.

તમારે વિદ્યમાન દિવસ અને આવતાં દિવસો સુખ પૂર્વક પસાર કરવા હોય તો ચાલુ લક્ષણથી નીતિ ન્યાયમાં તત્પર બનો. ભવિષ્યમાં કેવા બનવું, સુખો કે દુઃખી તેના વિચારો કરો. જો તમે ધાર્મિક કાર્યોમાં તત્પર છો તો કોઈ કષ્ટ આપવા સમર્થ બનશે નહીં. તમને સડારો મળ્યા કરશે ગુલાબ પુષ્પને દેખી નીચે રહેલા કાંટાથી ભયભીત બનશો નહીં. તમારે ગુલાબની જરૂર છે તો ઉપયોગ રાખી તેનો સ્વીકાર કરો. ઉપયોગ રાખો નહીં તો કાંટા વાશે એમાં નવાઈ શી ? દરેક આત્મ કલ્યાણકારક કાર્યોમાં કળ્પ રહેલ છે. પરંતુ ઉપયોગ રાખનારને કળ્પ કંટકો દુઃખ દેતાં નથી. કળ્પ કંટકો

આંતર જ્યોતિ

૩૫૧

હશે તો આંતર રખાશે અને કષ્ટમાંથી આનંદ મેળવવાની ચાવી મળી રહેશે.

૧૪૨ જ્યાં સુધી આપણું માનસિક વલણ, અભ્યુદય કે શ્રેયના લક્ષે નથી ત્યાં સુધી આપણે અભ્યુદય તરફ પ્રયાણ કરવા સમર્થ બનતા નથી.

નસીબ વિપરીત છે. આમ ધારણા કરી તો આજસ પ્રમાદને આવવા અવકાશ મળશે. અને જે અભ્યુદયની ઈચ્છા છે તે પૂર્ણ થશે નહિ. નાશીપાસના વિચારો કરવા ફત્તેહ જે તમારી રાહ જોઈ રહેલ છે તે દુર ખસી જવાની માટે પરમાત્માની આજ્ઞા મુજબ માનસિક વલણને અભ્યુદય તરફ રાખી પ્રમાણિક પણાએ વર્તન રાખો. અભ્યુદય તમારી પાસે છે તે આવી હાજર થશે. સત્ય અભ્યુદય દૂર હોતો નથી અને તમારી રાહ જોતો હોય છે માટે માયા-મમતાને નિવારી પુણ્યયોગે મળેલો દિવસ સદાચારની આરાધના કરી સફળ બનાવો. જગતની ખટપટમાં તથા અન્યને પરાજય કરવામાં ક્યાં દિવસ ને વૃથા ગુમાવો છો ? લાખો સોનામહોરો કરતાં એક ક્ષણની અધિક કિંમત છે. ગુમાએલ મહોરો મળી રહેશે પણ વૃથા ગુમાએલ વ્યતીત કરેલ ક્ષણ મળી આવશે નહિ. સંસારમાં મનુષ્યો તો ઘણા કરેડો અખજોની સંખ્યામાં છે પરંતુ વસ્તુગતે વસ્તુઓને જાણનાર કેટલા ? હજારોનો સંખ્યામાં પણ મળી આવશે નહીં. જે સર્વજ્ઞ ભગવાન ગણત્રી કરીને કદાચ કહે તો તદ્દન અદ્ય પ્રમાણમાં મળી આવશે. હેય-જેય અને ઉપાદેય-સત્-અસત્ નિત્યાનિત્યના સમજણ

૩૫૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ સમિતિ

વાળા વિરલા હોય છે. જેઓમાં સત્-અસત્ વિગેરેની સમ-જણી પૂર્વક સદ્વિવેક-ઉપશમ સમત્વ ભાવ ઝળહળી રહેલ હોય અને તેના યોગે કષાયમાં કાપ પડેલ હોય અગર સર્વ થા નાશ પામેલ હોય તેઓજ સ્વજીવનની સફળતા મેળવે છે. આ સિવાયના ભલે મનુષ્યો કહેવાતા હોય અને દુન્યવી સત્તા સમૃદ્ધિ વિગેરે ભોગવતા હોય તેઓ સ્વજીવનને સાર્થક કરવા બે નસીબ રહે છે. માટે મનુષ્યભવની સફળતા સાર્થકતા કરવી હોય તો સત્-અસત્-હેય-જ્ઞેયાદિતું સમ્યગ્જ્ઞાન રીતસર મેળવી વિવેક ઉપશમ અને સમત્વને ધારણ કરવાની ખાસ અગત્યતા છે. પશુઓ પણ સ્વજીવનની ચેન કેન પ્રકારે પૂર્ણતા તો કરે છે. તો પછી મનુષ્યોમાં અને પશુઓમાં તફાવત શો? તે કહેશો. સત્-અસત્-હેય-જ્ઞેય ઉપાદેય વિગેરેતું સમ્યગ્જ્ઞાન હોય નહિ તેવા મનુષ્યો, અજ્ઞાનતાના જ્ઞેરે કારણ વિના પણ અપકાર કરી પાછા ખુશી થાય છે તે અધમ કોટિના બાણીવા. અપકાર કરીને સજ્જનનો ઉપદેશ સાંભળી પસ્તાવો કરે તે અધમ કરતાં ઠીક છે. અને કારણ પામીને અન્ય પ્રાણીઓને અપકાર કરી પુનઃ પસ્તાવો કરનાર મધ્યમ છે. અને ઉપકારીને ઉપકાર માની તેનો બદલો વાળવાની કૌશીશ કરવા ધારણા રાખે અને અવસરે સહકાર આપે તે ઉત્તમ કહેવાય, પરંતુ જે મહાશય ? અપકાર કરનારના ઉપર ઉપકાર કરે છે તે ઉત્તમોત્તમ છે. આવા ભાગ્યશાળીઓજ જગતમાં સ્વપરનુ કલ્યાણ સાધી શકે છે. તથા કેટલાક માણસો, પ્રથમગ્રાસેમક્ષિકાપાતઃ જેવા હોય છે કે જેઓના પ્રથમ કોળીઆમાં આવેલ માંખ-પોતે મરણ પામે અને ખાધેલું

આતર જ્યોતિ

૩૫૩

મૂલમાંથી ઓકાવે વમન કરાવે વળી કેટલાક એવા હોય છે. તેની તમોને ખબર તો હશે, કરોળીઆ જેવા, પોતે મરણ પામે અને ખાનારને કુષ્ટ-કોઠનો વ્યાધિ ઉત્પન્ન કરે આવા માણસો અધમ કોટીના કહેવાય તેમાં નવાઈ નથી. આવી અધમ કોટીની ગણનામાં અવાય નહી અને ઉત્તમ બનાય તેમજ સ્વ જીવનનું પણ કલ્યાણ સધાય તે માટે ઉપકારીના ઉપકારને ભૂલો નહી. શક્ય બદલા વાળવા દરરોજ ધારણા રાખવી. મનોહર મધુર ફલવાળા વૃક્ષોના ગુણોને ગ્રહણ કરી જે માનવો અપકારના ઉપર ઉપકાર કરે છે. શીતલ છાંયો અને ફલો અર્પણ કરે છે. તેઓ કલ્પતરૂ કરતાં પણ ઉત્તમ ગણાય- કલ્પતરૂ તો પ્રાર્થના કરનારને ઠંડ ફલ આપે પણ પથરા મારે તો કાંઈ પણ પ્રાપ્ત થાય નહી ત્યારે મધુર ફલવાળા વૃક્ષો મુસાફરોને પથરાઓ મારતાં પણ ફલ આપે છે. દેવો પણ રીતસર આરાધના કરવા પૂર્વક જો પુણ્યોદય હોય તો જ માગણી મુજબ અર્પણ કરે પરંતુ અપમાન-તિરસ્કાર કરનારને કાંઈ પણ આપે નહી તેથી મધુર ફલવાળા વૃક્ષો કલ્પતરૂ-દેવ-કામઘટ કરતાં ઉત્તમ કહેવાય છે. તમો પણ મધુર ફલવાળા વૃક્ષો જેવા બનો. કોઈ તમારૂ અપમાન કરે. તો પણ નારાજ બનતા નહી. તેઓને દયાપાત્રમાની ઈષ્ટ ફલને આપતા રહો. તેમાં જ કર્મ-કામનાનો નાશ છે. અને આત્માના ગુણોનો ઉઘાડ છે. અત્યાર સુધી આ મુજબ વર્તન કરેલ નહી હોવાથી આપણે આત્મિક ગુણોને મેળવી શકવા સમર્થ બન્યા નથી. અને માનવ ભવની સફલતા કરી શક્યા નથી.

૨૩

૩૫૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

“અરે વિચાર કરીને વિવેકમાં આડઠ થએલ મહાશયો! તમારી આશા-કે કામના જે તમોએ રાખી હશે. તે કારણ વશાત્ ફલીભૂત થએલ હશે નહીં. તેથી ચિન્તા વલોપાત કરવા જેવું નથી. આ જગતમાં કેની કામના-કે આશા તૃષ્ણા ફલવતી બનેલ છે. તે તમો રીતસર કહી શકશો નહીં. એની સફલતા કે નિષ્ફલતા ઉપરથી ભાગ્યનો કે અભાગ્યનો છેલ્લો આંક કાઢશો નહીં. માનવ દેહ-શારીરિક બલ-આર્ય શ્વેત્રાદિકની પ્રાપ્તિ એ ભાગ્યોદયે જ મલે છે. અભાગ્યને હઠાવવું-અને ભાગ્ય-પુણ્યની પ્રાપ્તિ કરવી તે તમારા હાથની બીના છે. જે જે આશાઓ તથા કામના ફલતી નથી તેનું કારણ તપાસો એટલે તમોને ખ્યાલ આવશે કે અન્તરાય કર્મ ખાંધેલ હોવાથી ઈચ્છા આશાઓ ફલતી નથી. હવે તે આશાઓ વિગેરેને ફલવતી બનાવવી હોય તો અન્તરાય કર્મને હઠાવવા માટે બરોબર બલને ફેરવો તમે કોઈને અન્તરાય કરશો નહીં તો અન્તરાય તમોને નડશે નહીં-સ્વાહ-સ્વાર્થની ખાતર બીજાઓને અન્તરાય કરેલો હોવાથી તમારી આશાઓમાં અને કામનામાં વારે વારે વિઘ્નો ઉપસ્થિત થાય છે. એ નક્કી સમજો.

૧૪૨ કોઈના કાર્યોમાં વિઘ્ન કરો નહીં. અને વિઘ્ન કરીને ખુશી થાઓ નહીં, એટલે વિઘ્ન-અન્તરાયને આવવાનો અવકાશ મળશે નહીં.

ધાર્મિક કાર્યોમાં કદાપિ વિઘ્ન કરશો નહીં. પરંતુ સહકાર આપીને ખુશી થશો. અન્તરાય વિઘ્ન આવેલ હશે

આંતર જ્યોતિ

૩૫૫

તો પણ ખસી જશે. અને લાગણી રાખી ધાર્મિક ક્રિયામાં તત્પર બનશે. બીજાઓને ધાર્મિક કાર્યોમાં પણ વિઘ્ન ઉપસ્થિત કરવાથી કેને પરિણામે લાભ મળ્યો છે? તે તમો બરોબર તપાસ કરશો. પાંચ પ્રકારના વિઘ્નો શાસ્ત્રકારે કહેલા છે. તે ખ્યાલમાં લાવી તેને હઠાવવા માટે પ્રયાસ કરશો. સર્વ કામના અધુરી રહેશે નહીં. લાભ થતો જશે.

જેનાથી આત્મિક વિકાસ આત્મોન્નતિ થાય. એવા સમ્યગ્ જ્ઞાન વિનાની સત્તા-સાહ્યબી-સંપત્તિ વિગેરે મેળવીને ખુશી થવું તે મસ્તકને કાપી નાક રાખવા જેવું છે. કારણ કે જે સાહ્યબી સત્તા મેળવી છે. તે સમ્યગ્ આત્મિક જ્ઞાન વિના સંસારમાં અભિમાન વિગેરેને હાજર કરી ચાર ગતિમાં પરિભ્રમણ કરવામાં નિમિત્ત બને છે. સંતોષ સંયમ સહિષ્ણુતાની આરાધનામાં પુનઃપુનઃ વિઘ્નો ઉપસ્થિત કરે છે. તે પ્રસંગે ઉપસ્થિત થએલ વિઘ્નોને હઠાવવાની તાકાત રહેતી નથી જેમ જેમ હઠાવવા માટે પ્રયાસ થાય છે. તેમ તેમ વિઘ્નો વધારે વેગ પકડે છે. જે જે વેલવ વિગેરે મળ્યો છે. અને વધાર્યો છે. તે તે દ્વારા આત્મોન્નતિ થવી જોઈએ. ચિન્તા વલોધાત ટળવો જોઈએ તેના બદલે વિપરીત પરિણામ આવે તેવી સાહ્યબી સત્તાથી શું સુખ મળવાનું? માટે કહેવાય છે કે, જેનાથી આત્મોન્નતિ ન સધાય એવા સમ્યગ્જ્ઞાન વિનાની સાહ્યબી અને સંપત્તિ, માથું કાપીને નાક રાખવા જેવી છે. મસ્તક કપાઈ ગયા પછી નાક રહેશે કેવી રીતે? અર્થાત્ રહેશે નહીં. બ્રહ્મદત્ત ચક્રવર્તિની પાસે તેમજ સુભમ ચક્રવર્તિની પાસે છ ખંડની સત્તા હતી અને સાહ્યબી પણ

૩૫૬

આ. કીતિસાગરસુરિ રચિત

મનોહર હતી. ચોઠ રત્નો નવનિધિ વિગેરે જેની પાસે હોય તેને સાંસારિક વિષયોની ખામી હોતી નથી. અને તેમને ભાસતી પણ નથી. પરંતુ એક આત્મજ્ઞાનની ખામી હોવાથી દુર્ગતિના ભાજન બન્યા. તે સંપત્તિએ દુર્ગતિના ખારણા બંધ કર્યા નહીં પણ તેનું ઉદ્દગાટન કર્યું અને તેત્રીશ સાગરોપમ સુધી મહાવિંપત્તિમાં ફેલાવી નાંખ્યા. ભરતચક્રી સગર ચક્રવર્તીઓને આત્મજ્ઞાન હોવાથી મળેલી સંપત્તિનો ત્યાગ કરી તેમણે આત્મવિકાસ સાધી પરમપદને પ્રાપ્ત કર્યું અને સાદી અનંતમે ભાગે અનંત સુખના સ્વામી થયા છે. માટે દુન્યવી સત્તા-સાહ્યબી, પુણ્યોદયે પ્રાપ્ત થશે પણ આત્મજ્ઞાન હશે નહીં તો આવી બન્યું એમ માનશો.

અનંતજ્ઞાન-દર્શન સુખાદિ મેળવવું હોય તો સત્તા-સાહ્યબીમાં વિશ્વાસ રાખતા નહીં. મહોન્નમત્ત બનતા નહીં. જે અંતે અનંતા દુઃખોમાં ફેલાવનાર છે. તે ટાળવા માટે પ્રયાસ કરવાની ખાસ અગત્યતા છે. સાહ્યબી-સંપત્તિ વિગેરે કર્મબંધ છે. અને કર્મ પણ જડ છે. અને ચેતન આત્મા છે. કર્મની શક્તિ કરતાં આત્માની શક્તિ અનંત ગુણી છે. તેથી આ કર્મ શક્તિનો ત્યાગ પૂર્વક આત્મોન્નતિમાં સારી રીતે આગળ વધો અંતવાળી વસ્તુઓમાં કેાણુ વિશ્વાસ રાખે ? અંતવાળી આ સઘળી સત્તા-સંપત્તિ છે તે માટે સમ્યગ્જ્ઞાન હોવું જોઈએ. જ્યાં સુધી આ સમજાશે નહીં. અને રાગ દૂર કરવામાં નહીં આવે તો ફેલામણી વાટ જોઈને રહેલ છે. તમારી પાસે દુન્યવી પદાર્થોનું જ્ઞાન હશે તે અનંત સુખ મેળવવામાં કારગત થશે નહીં. પણ સાથે સાથે આત્મિક ગુણોનું જ્ઞાન હશે તેજ ખપમાં આવશે

આંતર જ્યોતિ

૩૫૭

માટે સાંસારિક વસ્તુઓનું સમ્યગ્જ્ઞાન મેળવીને ડુલ્હી બને નહીં. સાંસારિક જ્ઞાનથી યુદ્ધ કંકાસ-કલેશ અદેખાઈ વિગેરે નાશ પામતા નથી પણ તેમાં વધારો કરતા રહે છે. તમારી સત્તાથી અન્ય જનોને દખાવી દેશો. પણ કર્મજન્ય કલેશની શક્તિને હઠાવી શકશો નહીં. તમારી પાસે આલીશાન મહેલો હશે અને તેમાં મેજ મજા માણતા હશો. પરંતુ છેવટે તેનો ત્યાગ કરવો પડશે. અગર તમને રડાવી અનેક ધરતીકંપાદિ કારણો પામી પોતે પડી જમીન દોસ્ત થશે. તમારી સોના-મહોરો પ્રિય ઝવેરાતને તે વખતે પૃથ્વીમાં ગરી જતાં શરમ આવશે નહિ. અને ખેડાલ કરવા પૂર્વક પૃથ્વી કાયની જાતિ હોવાથી પૃથ્વી સાથે સારી રીતે સગાઈ બાંધશે આમ વિચારી આત્માની ઉન્નતિ સધાય તેવું જ્ઞાન મેળવો.

“દેવ-ગુરૂ અને ધર્મને સહારો લઈને-સંવેગી—
વૈરાગી અને શ્રદ્ધાવાળા સમ્યગ્જ્ઞાનીઓ, જગતના સંયોગો અને વિયોગોનો સ્વભાવ રીતસર જાણી આત્મિક ગુણોનો આવિર્ભાવ કરવા ઉપર દરરોજ નજર રાખ્યા કરે છે. તેથી તેઓ ભૌતિક પદાર્થોમાં મુગ્ધ બનતા નથી. તેઓનો સહારો લઈ અશુભ વિચારો વૃત્તિઓને દૂર કરી આત્મ ગુણોમાં સ્થિરતા ધારણ કરે છે. ત્યારે સાંસારિક પદાર્થોમાં મુગ્ધ બનેલ-દેવગુરૂ ધર્મને સહકાર લઈ પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા દરરોજ જગતમાં દૃષ્ટિને ઠોડાવે છે. એટલે તેઓનામાં દયા-દાન દમ-વિવેક વિગેરે જે આત્મિક ગુણોનો પ્રાદુર્ભાવ કરનાર અનન્ય સાધનો છે તે મેળવી શકતા નથી. ઉલ્ટા ઉન્માર્ગે ચઢી જે શક્તિ તથા પુણ્યોદય છે તેને પણ વેડફી નાંખી મ્હોટી

૩૫૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

માતના લોગવે છે. માટે ભૌતિક પદાર્થોને સહકાર તથા દેવગુરૂનો અને ધર્મને સહારો લઈ આત્મિક ગુણો તરફ નજર રાખ્યા કરો. જેથી આત્મિક ગુણોમાં સ્થિરતા થતાં જે આનંદ ભેદએ છીએ તે આપોઆપ હાજર થશે. સત્ય સુખના અભિલાષીઓ તો પોતાનું વર્તન એટલે મનવચન અને તનની સઘળી વૃત્તિઓ અને પ્રવૃત્તિઓ ઉપર નજર રાખી સુધારવા તત્પર બને છે. એટલે કર્મોદયે જે આક્રોશ આવેલી હોય છે. તેનું જોર ચાલતું નથી. સ્વયમેવ હતાશ બનીને ખસી જાય છે. પછી તેમને કોઈ પ્રકારની ભીતિ કે વિડંબના રહેતી નથી. અશુભ વૃત્તિ અને પ્રવૃત્તિએ સંકટ-વિડંબનામાં નાંખવા બાકી રાખી નથી, અને ચારેય નરકાદિક અશુભ ગતિમાં વિવિધ વેદનાઓમાં સપડાવ્યા છે આટલું જ નહીં પરંતુ બોલતા બંધ કરાવ્યા છે, દેખવાની શક્તિ લઈ લીધી છે. તેમજ સાંભળવાની શક્તિ પણ બંધ કરી છે. ૧૪૩ જગતના જીવોને પ્રભુએ ઉત્પન્ન કર્યા નથી. ઉત્પન્ન કરનાર પોતાનાજ કર્મો છે કર્મયોગેજ પ્રાણીઓ સુખ દુઃખના લોકતા બને છે.

જ્યારે પ્રભુની આજ્ઞા મુજબ આત્મિક ગુણમાં લીનતા થાય છે ત્યારે કર્મો ખસવા માંડે છે. આ કર્મોની શક્તિ અજ્ય છે. અમુક ગામ અમુક શહેર, અમુક પોળ, પાટા કે પેંઠમાં તેમજ અમુકજ્ઞાતિ કે ઘરમાં તમે પ્રથમથી નક્કી કરીને જન્મ્યા નથી ત્યાં પણ કર્મો મુજબ જન્મ ધારણ કરવો પડ્યો છે. તમોને જન્મ પામ્યા પછી જે સંયોગો નિમિત્ત અગર જે કાંઈ મળ્યું છે. અને મળશે તથા જે લોગવટામાં

આંતર જયોતિ

૩૫૬

આવી રહેલ છે. તે સાનુકુલ હોય કે પ્રતિકુલ હોય તેમાં મુખ્યતાયે કર્મોની સત્તા છે. જો એમ ન હોય તો કોઈક દીવસ સાધન સંપન્ન દ્વારા લહેર કરતા માનવોને દેખવામાં આવે છે તેજ અન્ય દિવસે પાગલ જેવા બની ભટકતા હોય છે. એક દીવસ રાજ્યગાદીમાં મહાલતા હોય છે. ત્યારે એવો વખત આવી મળે છે. તેજ રાજ્યો નોકર બની સેવા બજાવતા હોય છે. તથા જે સત્કાર સન્માન પૂર્વક સાહ્યબી ભોગવાતી હોય છે તે સઘળી કર્મસત્તાની પ્રધાનતા છે. એક દિવસ ચારે દિશાએ પરિભ્રમણ કરતો શુભ કર્મોદયે માનવી અધિકારી બની દરેકના ઉપર સ્વસત્તાને બજાવતો હોય છે. તો કોઈ ઉપકાર કરી અનન્ય લાભ મેળવતો હોય છે તે તેના કરેલા શુભ કાર્યોનું ફલ છે આમ સમજી કર્મો એવા કરો કે અનિષ્ટફલ ભોગવવાનો અવસર આવે નહીં.

પુણ્યોદયે સાહ્યબી વૈભવ વિગેરે આવી મળશે પણ તેના ભોગવટાનું પુણ્ય હશે નહીં તો શરીરે વ્યાધિ ઉત્પન્ન થશે કાંતો સ્વજન વગર વિરોધી બનશે સન્માન સત્કારાદિ આપશે નહીં. માટે સાહ્યબી મળ્યા પછી પવિત્ર કાર્યો કરો કે જેથી સર્વે બાબતોમાં અનુકુલતા રહે. સત્તા-વૈભવ મલ્યા પછી મદમાં મગ્ન બની ઉપકારાદિ પવિત્ર કાર્યો નહીં કરો તો તે મદ અભિમાન-મમતા પુણ્યના ઉદયનો ક્ષય કરશે માટે ચેતતા રહેશો. અભિમાન, મમતા, અદેખાઈનો ત્યાગ કરી પવિત્ર કાર્યોમાં પરાયણ બનો પુણ્યનો ક્ષય થયા પછી બેહાલ દશાને આવતાં વાર લાગશે નહીં.

એક વ્યક્તિએ પુણ્યોદયે શેઠ શેઠાણીને, ચાલાકીથી

૪૬૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

એવા તો વશ કરી લીધા કે તેને પુછીને વ્યાવહારિક કાર્યો કરે છે. સોનામહોરો તથા ઝવેરાત આબૂષણોથી ભરેલી તીજેરી પણ તેને સોંપવામાં આવી. આ મુજબ સત્તા મળેલ હોવાથી આ ભાઈ મદમમાં આવી પોતાના સર્ગાં વહાલાને ગણુવવામાં પણ તેને પોતાને અપમાન ભાસે છે, કોઈક દિવસ સ્વજન વર્ગ તેને સલાહ લેવા ઓલાવે છે પણ તે તેમની પાસે જતો નથી ઉલ્ટો તિરસ્કાર કરીને હલકા પાડે છે. એટલે સ્વજન વર્ગ તેનું નામ પણ લેતો નથી. હવે આ ભાઈ તો લક્ષ્મી સત્તાના અધિકારી બનેલ હોવાથી, તેના જોરમાં અને તોરમાં 'હું' કયા માર્ગે ગમન કરું છું તેનું ભાન રહ્યું નહિ, રંડી-બાજ બની લક્ષ્મીનો ગુપ્ત રીતે દુરૂપયોગ કરતો હોવાથી શરીરે અસાધ્ય રોગો ઉત્પન્ન થયા. આખરૂં સાથે શારીરિક શક્તિ ગુમાવી બેઠો. તેથી શેઠ શેઠાણીએ કહ્યું કે. તમારે ઘેર જાઓ તમારી માવજત હવે અમારાથી બની શકશે નહીં. અને સર્ગાંવહાલાં સિવાય તમારી સેવા અન્ય કોઈ કરી શકશે નહીં. અણબનાવ હોવાથી સ્વજનવર્ગ તેનું નામ સાંભળવા માગતા નથી. આ માંદો પડેલ સર્ગાંવહાલાને પણ ગાળો ભાંડે છે. આમ ઉન્માર્ગે ચઢી જવાથી પુણ્ય ખવાઈ ગયું. અને બેહાલ દશામાં મરણ પામ્યો, માટે સાહ્યબી-સમૃદ્ધિ સત્તા મળ્યા પછી કોઈનો તિરસ્કાર કરો નહીં. સન્માર્ગે ગમન કરી નમ્રતાને ધારણ કરો.

૧૪૪ અહિંસા-સત્ય-અચૌર્ય-બ્રહ્મચર્ય અને પરિગ્રહ મમતાનો ત્યાગ વિગેરે વ્રતનું આરાધના કરવા પૂર્વક જે પ્રમાણુકતા ધારણ કરે છે તેઓની

આતર જ્યોતિ

૩૬૧

**બુદ્ધિમાં-મનમાં અને વર્તનમાં મલીનતાનો
નિવાસ થતો નથી.**

ગૃહસ્થો પણ શક્ય નિયમોનું પાલન કરે તો જે બુદ્ધિ-મન-તનમાં મલીનતા રહેલી છે તે દૂર ખસે અન્યથા તે શ્રીમંતો કે સત્તાધારી હોય અને મનોવાંછિત સાહ્યથી ભોગવતો હોય તો પણ મલીનતાને આવવાનો અવકાશ મળે છે. કેટલાક વ્રત નિયમાદિ વિનાના ધનાઢય કે સત્તાધારી પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા અન્ય પ્રાણીઓનો ધાત કરવા પાછા પડતા નથી. તેઓનો નાશ કરી પોતાનો ભંડાર-તિજોરીને ભરી દે છે તથા કેટલાક સ્વ સમીપે સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરવા આતર પ્રયાસ કરી રહેલ હોય છે તેમાં વળી અધિકારી હોય તો બીજાઓને દમદાટી આપીને મેળવેલી સંપત્તિ કે સત્તા, તેવા અધિકારી-ધનાઢયમાં રહેલી બુદ્ધિ-મન તનને મલીન કરી હૈયાને કીડાની માફક દરરોજ કોરી ખાય છે એટલે તેઓને એક ઘડી પણ ચેન પડતું નથી. તેથી તેમનું જીવન આર્ત-રોદ્ર ધ્યાનના યોગે તદ્દન હલકી કોટીનું બને છે. અને તે નિમિત્તે બાંધેલા કર્મો આ ભવમાં વિપાક દેખાડે છે. કદાચ સૂર્ય પશ્ચિમમાં ઉદય પામે પૃથ્વી રસાતલ જાય દરિયો મર્યાદા મૂકે તો પણ અન્યાય-અધર્મથી બાંધેલા ચીકણા કર્મો વિક્ષલ થતાં નથી. અવશ્ય ભોગવવા પડે છે. કોઈ કહેશે કે તપ જપ વિગેરે ધાર્મિક ક્રિયા કરવાથી તે કર્મનો વિપાક ફલ દેખાડી શકાતો નથી.

“ આ કથન તેનું બરોબર છે. પણ અધર્મ-અનીતિથી પ્રાપ્ત કરેલ સંપત્તિ સત્તાએ બુદ્ધિમાં મલીનતાનો

૩૬૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

અવકાશ આપેલ હોવાથી તપ જ્ઞપાદિક ધાર્મિક ક્રિયાઓ કરવાની ભાવના જાગતી નથી. અને વલોપાતમાં જીંદગી પૂરી થાય છે દુર્યોધને પાંડવોની પાસેથી જુગારમાં કપટ કલા કરીને રાજ્ય-ઋદ્ધિ-સત્તા છીનવી લીધી. અને રાજ્ય ગાદી-મેળવવા પૂર્વક સાહ્યબી વૈભવ લોગવે છે છતાં તેને કોઈ પ્રકારની સુખ શાંતિ મળી નહી. તથા પાંડવોને મારી નાંખવા વિવિધ ઉપાયો કર્યા પણ છેવટે દુઃખ પીડા પૂર્વક મરણ પામવું પડ્યું. સાથે વાલની વીંટી પણ ગઈ નહી. ધનાઢય સંપત્તિમાનો કોઈને મારી નાંખવા પ્રાયઃ ઉપાયો કરતા નથી. પણ કાવા દાવા કપટ કરીને અન્યજનોનું પડાવી લેવામાં પાવરધા હોય છે. તેઓને સંપત્તિ હોવા છતાં પણ સંતોષ આવતો નથી. તો પછી સુખથી જીવન પણ ક્યાંથી ગુજાર શકે ? એક કપટી ધનાઢયની માફક. કોઈ એક વિપ્રને પોતાના ગામમાં ભીખ માગતાં પણ પેટ ભરાતું નહી. તેથી ખડાર એક શહેરમાં ગયો. ત્યાં પોતાની વિદ્વત્તાના યોગે પાંચસો સોનામહોરોની કમાણી કરી તથા મોતી મણી વિગેરે પ્રાપ્ત કરી પોતાના વતનમાં આવવાનો વિચાર થયો-માર્ગમાં લૂંટારાઓથી રક્ષણ કરવા માટે એક પોલા વાંસની લાકડી લઈ તેમાં સોનામહોરો મોતી-મણી ભરીને વતન તરફ પ્રયાણ કર્યું. માર્ગમાં થાક લાગવાથી મધ્યમાં આવેલ ગામમાં એક શ્રીમંતની દુકાને વિસામો લીધો. લીધેલ ભાતુ ખાઈ જલપાન કરીને ચાલવા માંડ્યું. પણ મિલકતની લાકડી ઉતાવળમાં ભૂલી ગયો. પોતાના ગામમાં આવ્યા પછી તે લાકડી સાંભળીને લેવા માટે તે ગામના શેઠની પાસે જઈને કહેવા

આતર જ્યોત

૩૬૩

લાગ્યો કે અત્રેથી વિસામો લેઈને ગયો પણ લાકડી બૂલી ગએલ છું આપે તે લાકડી લીધી હશે શેઠે કહ્યું કે “હા” આ તમારી લાકડી છે ને ? લો ત્યારે વિપ્ર લઈને ‘બરોબર તપાસ કર્યા સિવાય પાછો પોતાના ગામમાં આવ્યો આવીને તપાસ કરે છે ત્યારે ખાલી દેખી. શેઠે વાંસની લાકડીમાંથી તેની સોનામહોરો લઈ લીધેલ હોવાથી ક્યાંથી હાય ? વિપ્ર ઘણી ચિન્તા કરતો અને વલોપાત કરતો શેઠની પાસે આવીને કહેવા લાગ્યો કે શેઠ ! લાકડી તો આપી. પણ તેમાં રહેલ સોનામહોરો મોતી મણિઓ લઈ લીધા છે, મેં સારા નગરમાં ફરીને વિદ્વતાના યોગે જે મિલકત પ્રાપ્ત કરી હતી તે તમે મિલકત છીનવી લીધી છે. અને લાકડી ફક્ત આપી તે તમારા જેવા શ્રીમંતને શોભે નહી. માટે લીધેલી સોનામહોરો પાછી આપો આ મુજબ કહ્યું એટલે લોભી શેઠે તેને ધૂતકારી કાઢ્યો. અને કહ્યું કે તને વિસામો કરવા બેસવા દીધો તેનો બદલો લે છે તારી સોનામહોરો અને મોતી મણી કેવાં તે મેં દીઠા નથી. નાહકનો ગળે પડે છે ચાલ્યો બ, નહિતર બદનક્ષીનો કેશ માંડીશ. પાસે રહેલી એક બાઈએ પણ ટાબશી પૂરી—અને કહેવા લાગી કે આવા મહોટા શ્રીમંત તારી મિલકત કદાપિ છીનવી લે નહી, એમની પાસે ક્યાં કમીના છે કે તારા ગરીબ બ્રાહ્મણની મિલકત હજમ કરે. બ્રાહ્મણ કાલાવાલા કરવા લાગ્યો. અને રૂદન કરતો કહેવા લાગ્યો કે તમારી પાસે સંપત્તિ અટળક છે. પણ મારે તો તે મિલકત વડે છુંદગાની ગુબરવાની છે હયા લાવી પાછી આપો લીધા વિના પાછો નહી બાઈ, કોધાતુર બની શેઠે તેને ધક્કો માર્યો.—દુર્બલ વિપ્રને

૩૬૪

આ. કાર્તિસાગરસૂરિ રચિત

મમ સ્થાને વાગવાથી ત્યાં જ મરણ પામ્યો શુભ વિચાર-
 આચારવાળા મુનીએ શેઠને ઘણી સમજણ તો પ્રથમ આપેલ
 પણ માન્યું નહીં અને ખીજે સ્થલે કાઠી મૂક્યો. પોલીસ-
 પટેલ અને ખોજ માણસો તેની શેઠમાં તણાયા હોવાથી કાંઈ
 યોગી શક્યા નહીં. પણ કર્મ જે આંધ્યું છે સુક્ત કરે ક્યાંથી?
 મરણ પામેલ તે બ્રાહ્મણ શેઠને ઘેર પુત્ર તરીકે ઉત્પન્ન થયો
 શેઠને આનંદનો પાર રહ્યો નહીં. જન્મ મહોત્સવ કરવામાં ઘણો
 જેસો ખર્ચ્યો. ભણાવ્યો. યુવસ્થા પામ્યો ત્યારે સારી રીતે
 શામધૂમ કરવા પૂર્વક ધન વાપરી લહાવો લીધો. આ દીકરાને
 પરણાવ્યા પછી ક્ષય લાગુ પડ્યો બગીચામાં ફરતાં સાપ
 કરડ્યો ત્યાં તેના પ્રાણો ચાલ્યા ગયા. શેઠ શેઠાણીને દુઃખનો
 પાર ન રહ્યો. ઘણો વિલાપ અને વલોપાત કરવા લાગ્યા કે
 પુત્રના જન્મ વેલાયે ભણાવવામાં અને પરણાવવામાં જે ધન
 વાપર્યું તે વૃથા ગયું. અને ઉપરથી પરણેલીની લોથ મુકતો
 ગયો. મુનીએ આવી શાંત કરવા કોશીશ કરી અને કહ્યું કે
 તમે પેલા બ્રાહ્મણની મિલકત બચાવી પાડી અને ઘણો માર-
 વાથી મરણ પામ્યો તેજ વિપ્ર તમારો પુત્ર થયો. જે લહેણું હતું
 તે લીધું. તેની મિલકત બરોબર તમોએ લહાવો લેવા આતર
 ખર્ચી છે લેણું પૂર્ણ થયું ને તે ચાલ્યો ગયો. મરણ પામ્યો
 અને ઉપરથી વહુની સંભાળ કરવાની મૂકી ગયો. કીધેલા
 કર્મલોગવ્યા વિના ખસતા નથી. માટે હવે સંતોષ રાખી
 ધર્મધ્યાનમાં જીવન ગાળો. તૃષ્ણાથી ધનને વધારી શું કરશો.
 મરણ પામ્યા પછી સઘળું આહીં જ પડ્યું રહેશે અને
 ચિન્તાએ કરાવશે. તેના યોગે સદ્ગતિ મળશે નહીં. શેઠને

આતર જ્યોત

૩૬૫

ઘણો પસ્તાવો થયો કે તે વિપ્રતું ધન પર્યું નહીં. ઉદ્દુ પુનઃપુત્ર થઈને અધિક ખર્ચ કરાવી ગયો. આ મુજબ અનીતિ-અધર્મથી મેળવેલ ધન કોઈને પણ ચેન પડવા દેતું નથી. આ ભવમાં કદાચિત્ પુણ્યોદયે તેનો વિપાક માલુમ પડે નહીં. છતાં પરલોકમાં તેની ભયંકરતા ખસતી નથી. ચાલુ જીવનમાં પણ યુદ્ધિમાં મલીનતા લાવી મન-તનને ઉન્માર્ગે ઘસડી લઈ જાય છે. નીતિન્યાયથી પ્રાપ્ત કરેલ ધનાદિકથી જે સામાન્ય સ્થિતિમાં હશે. સાદુ જીવન ગુજારશે. તો પણ આનંદ પૂર્વક જીવનની પસાર થશે કર્મો ચીકણા બંધાશે નહીં. અને પરલોકમાં પણ શુભ સંસ્કારોના યોગે અનુકુલતા આવી મળશે માટે અધર્મ અન્યાય કપટ વિગેરે કરીને સંપત્તિને મેળવવાનો વિચાર પણ કરો નહીં.

૧૪૫ યુવાવસ્થામાં સમજણ સહિત સહનતા કેળવી હોય છે તોજ વિપત્તિ વેલાયે હિંમત-ધીરજ રહે છે.

આકુળ વ્યાકુળ બનાતું નથી. તેમાં સાદ્યબી વૈભવ હોતે સહિષ્ણુતા કેળવાય તો ધાર્મિક ક્રિયા કરતા કષ્ટ ભાસે નહીં. હિંમત તે પણ આત્મિક ગુણો પૈકી એક સદ્ગુણ છે, જ્યાં સુધી સિદ્ધિપદને પામ્યા નથી અર્થાત-ઘાતી કર્મ કે અઘાતિકર્મ નાશ પામ્યા નથી ત્યાં સુધી કોઈ કોઈ પ્રકારે વિપત્તિ આવી લાગે છે. તે વેળાયે જે હિંમત હોય નહીં. તો વ્યાકુળતા હાજર થાય છે, તીર્થંકરો સિવાય સામાન્ય કેવળ-જ્ઞાની ભગવતોએ સિદ્ધિપદ પામ કચું છે, તે કષ્ટને વિપત્તિને સહન કરવા પૂર્વક હિંમતને ધારણ કર્યા સિવાય પ્રાપ્ત કરેલ નથી ધીરજ આત્મિક વિકાસમાં એક સાચા મિત્રની ગરજ

૩૬૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સારે છે, માટે સમજણા થયા પછી સહન કરતાં શીખો અને હિંમતને ધારણુ કરો કેટલાક સમજણુ સિવાય અને હિંમત વિનાના એવા હોય છે કે, વિપત્તિ વખતે હાય હાય કરવા મંડી પડે છે. અને પોકારો પાડતા એમ માની બેસે છે કે, આવી પડેલી આકૃત હવે કદાપિ ખસવાની નથી. હવે માડુ શું થશે ? આમ ધારણુ રાખી તદ્દન નિરાશ બની માણુસાઈ ગુમાવી બેસે છે. પરંતુ સમજતા નથી કે સંપત્તિ ખસી ગઈ છે. તે મુજબ વિપત્તિ પણ કાયમ રહેવાની નથી. આમ સમજી હિંમત ધારણુ કરે તો આત્મિક બલ સ્ફુરાયમાન થાય અને આકૃતને ખસતાં વિહંબ થાય નહી. એવા સમ-યમાં વ્રતનિયમ-જપતપાઠિક અધિક પ્રમાણુમાં કરવામાં આવે તો અશુભોદય નાશ થાય. અંદન નૃપે તથા મલયાગીરી રાણીએ તથા સાયર નીયર પુત્રાએ રાજ્ય ગયું છતાં ધીરજ ધારણુ કરી કબ્જો સહન કર્યા, અશુભોદય ટળતાં તપ-જપ અદ્વિચર્ય વિગેરેના યોગે શુભોદય થતાં પુનઃ રાજ્ય ઋદ્ધિને પ્રાપ્ત કરી. માટે વિપત્તિવેલાયે ધૈર્ય ધારણુ કરી ધમક્રિયામાં આડૂઠ બનો.

૧૪૬ “આત્મામાં અનંત ગુણો અને અનંત શક્તિ રહેલી છે. તે રાગ-દ્વેષ અને મોહો દબાવેલી હોવાથી પ્રાપ્ત થવી દુઃશક્ય છે એ તો જ્યારે જ્ઞાન પુર્વક આવેલાં સંકટો તથા આવી પડેલી વિહંબનાઓમાં સહન કરી હિંમતને રાખો ત્યારે તે અપ્રાપ્ત ગુણો અને શક્તિનો આવિર્ભાવ થતો રહેશે.

આંતર જ્યોતિ

૩૬૭

વિપત્તિ-સંકટો અને વિડંબના તથા વ્યાધિને ટાળવાની સાચી દવા સહનતા રાખવી તે છે. અને ધૈર્ય ધારણ કર્યા વિના તે મેળવવી અશક્ય છે, સંપત્તિ-સાહ્યબી વૈભવ મહ્યા પછી વિપત્તિ વિગેરે આવશે જ નહીં આમ ન ધારતા. તે ક્યારે આવી લાગશે તે જ્ઞાની વિના કોઈ કહી શકે એમ નથી. ધીરજ ધારવા પૂર્વક સહનતા રાખવી તમારા હાથની વાત છે તેમજ વિપત્તિ-વિડંબનાઓને હઠાવવી તે પણ તમારા હાથની બીના છે. કોઈ એક ગામમાં કોલેરા ચાલતો હોવાથી એક શેઠના ઘરમાં પુત્ર પત્ની મરી ગયા. શેઠ પણ આ રોગે સપડાઈ ગયા. પરંતુ શેઠ રીતસર સમજણવાળા હોવાથી વલોપાત ચિન્તા કરતા નથી અને વૈદ્ય વિગેરેની દવા પણ લેતા નથી પરંતુ ક્રૂટા ઉકાળેલું પાણીનું પાન કરી જપતપાદિકને ક્ષણભર પણ મુકતા નથી, કબ્જ સહન કરી રહેલા છે. તેથી હિંમતના યોગે તેમનો બચાવ થયો એટલે શેઠને શ્રદ્ધા બેઠી કે જપ તપાદિકે પણ વ્યાધિ-રોગો મટે છે, દવાઓ પણ જપ તપાદિકના આધારે વ્યાધિઓ દૂર કરવા સમર્થ બને છે, કેટલાકનું મન્તવ્ય એવું હોય છે કે ક્રૂટા દવા-ઔષધ જ રોગોને દૂર કરે છે, તપ જપાદિકની જરૂર નથી. ઇચ્છા મુજબ ખાવો અને ઇચ્છા મુજબ અપેય પણ પાણીનું પાન કરો. આ એમની માન્યતા ભૂલ ભરેલી છે, વ્યાધિઓ તથા અસાધ્ય રોગો જે ઉત્પન્ન થાય છે તે તપ જપાદિકને ભૂલી જેમ જેમ ઇચ્છા પ્રમાણે ખાવા પીવાથી પ્રાયઃ લાગુ પડે છે. લોહી દબાણ-લકવા-ક્ષય-દમ વિગેરે ચીકણા રોગો પણ જપ તપાદિકથી મટે છે. માટે તેવા પ્રસંગે

૩૬૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રાચતે

હિંમત હારી જીવી નહી. અને સહન કરી અરિહંતાદિક
બપમાં આરૂઠ થવું તે શ્રેયસ્કર માર્ગ છે.

૧૪૭ઉદારતા નિલેપતા-ક્ષમા-સરલતા વિગેરે સદ્ગુણોના
આધારે માનવો પૂર્ણતાને પામવા લાયકતા મેળવે
છે પરંતુ કદાચ અને અસંતોષ-આસકતપણાએ
પૂર્ણપણાને પામી શકતા નથી.

અને પૂર્ણપણાને પામ્યા સિવાય જન્મ જરા મરણના
સંકટોને ખસશે નહિ. કદાચકૃથી માયા મમતા-વિષય
કષાયાદિના વિકારો આવીને વળગે છે માટે ઉદારતાદિક
ગુણોને મેળવવાની આવશ્યકતા રહેલી છે. તમારી પાસે જે
બલબુદ્ધિ સંપત્તિ રહેલી છે તેને ઉદારતા રાખી સ્વપરના
કલ્યાણાર્થે વાપરો જેથી મોક્ષ માર્ગે સુગમતાયે સરલતાયે
ગમન કરી શકાશે અન્યથા તો એવો પ્રસંગ આવી લાગશે
કે સર્વ સંપત્તિ ગુમાવવાનો વખત આવે. મુંબધમાં હુલ્લક
થયું. મકાનો-ખસોને બાળવા માંડી. મનુષ્યોને પણ માર
મારી તેની મિલકતો લૂંટવા લાગ્યા, સરકારે રક્ષણની વ્યવસ્થા
સારી કરી. મીલ્ટરી પોલીસો સ્થલે સ્થલે ઊભા રહ્યા. પણ
માનવો ભયભીત બની સ્વવતનમાં જવા માટે નીકળ્યા.
પોલીસોના રક્ષણ નીચે રેલ્વેમાં બેસી પોતાના વતનમાં ગયા.
પરંતુ એક મારવાડી પાસે મિલકત હતી. તે પણ નીકળ્યો
હડીલો અને લોભી હોવાથી એકેય પોલીસ તેણે તેની પાસે
રાખ્યો નહી, સ્ત્રીએ કહ્યું કે પોલીસના રક્ષણ સિવાય અહીંથી
નીકળવું જોખમ ભરેલું છે. માટે એક બે પોલીસને પાસે રાખી
સ્ટેશને જવામાં સહિ સલામતી છે. મારવાડીએ કહ્યું કે,

આંતર જન્મેષિતિ

૩૬૬

ગુંડાઓ ગું કરવાના છે ? હું તેઓને પહોંચી વળવાની શક્તિ ધરાવું છું. પોલીસોને પૈસા આપવા પડે તે મને પાલવે નહીં. સ્ત્રીઓ કહ્યું કે ખીજા માટે ઉદારતા ભલે રાખો નહીં. પણ તમારા-અમારા ને પરિવાર માટે તો રાખો. કારણ કે ગુંડાઓની પાસે છરા વિગેરે શસ્ત્ર હોય છે તમારી પાસે શસ્ત્રાદિક છે નહીં. માટે લૂંટાઈ જવાનો સંભવ રહે છે પણ આ લોભી અને હઠીલો મારવાડી શેનો માને ? આલોને, કાંઈ પણ થવાનું નથી. સ્ત્રી વિગેરે સાથે લઈને આગળ ભય છે તેવામાં જ એક ગુંડા આવ્યો. અને કહેવા લાગ્યો કે તમારી પાસે ફાગીના-રૂપિયા હોય તે મૂકી દો. માનતો નથી ત્યારે અંજર સામે ધર્ચું. જે નહીં મૂકે તો પેટમાં લગાવી દઈ છું. પુત્ર પત્ની વિગેરે કંપવા લાગ્યા. મારવાડીને ઘૂંઘરી છૂટી. હોશકોશ ઉડી ગયા. પાંચસો રૂપિયા જે છૂપાવ્યા હતા તે આખ્યા ગુંડા લઈને પલાયન થઈ ગયો. વળી આગળ જતાં બીજો ગુંડા સામે આવ્યો. તેણે પણ ધમકી આપી ને તપાસ કરી તો પાંચસોની નોટો મળી. તે પણ લઈને નાઠો. આ પ્રમાણે પોતાની પાસે હજાર રૂપિયા હતા તે ગુમાવી બેઠો અને રડવા લાગ્યો અને ઇશ્વરને ઠપકો આપવા લાગ્યો, સ્ત્રીઓ કહ્યું કે ઇશ્વરને ઠપકો આપો છો, તેના કરતા તમારી હઠીલાઈ ને તથા લોભીપણ્યને ઠપકો આપો. પ્રભુ તો કૃપાળુ છે પણ તેમની આંજ્ઞાને માની નહીં ત્યારે રડવાનો પ્રસંગ આવી લાગ્યો. પોલીસને ધનામ તરીકે દશ રૂપિયા આપવા પડત તેમાં તમે મુશ્કેલી બન્યા તો હજાર ગયા. હવે વતનમાં ગયા પછી કેવી રીતે આજીવિકા ચલાવી શકાશે.

૨૪

૩૭૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

અને બીજારી જેવી હાલત થશે. તમારી તાકાત ક્યાં ગઈ? હુશીઆરી-બહાદુરીની ડંકાસ તે સર્વ પાણીમાં ગઈ. થોડી પણ ઉદારતા પોતાના પરિવાર માટે અને પોતાના માટે રાખી હોત તો આવો વખત આવત નહીં. મારવાડો કહેવા લાગ્યો મેં મોટી ભૂલ કરી. હવે સાવધાની રાખીશ. માટે ઉદારતા સમય સૂચકતા-નિર્લોભતા વિગેરે ગુણોથી માનવતા શોભે છે અને ખીલે છે. તમારી પાસે ભરપૂર ચક્રવર્તી જેટલી સંપત્તિ હશે તો પણ ઉદારતા વિગેરે ગુણો વિના માનવતા શોભશે નહીં અને મોક્ષ માર્ગે વિવિધ વિધનો આવી હાજર થશે. માટે પ્રથમ ડહાપણ લાવીને ગુણોનો સંગ્રહ કરો. પ્રસિદ્ધ થવા કે કીર્તિ પ્રતિષ્ઠા માટે તમે ધનાદિક વાપરતા હશો. પણ તે ઉદારતા નથી. ઉદારતા તો આત્મિક ગુણ છે. કીર્તિ-પ્રતિષ્ઠા તો જડતાના પડછાયા છે પડછાયો કાયમ રહેતો નથી. પડછાયાને ગુણ માનવાની ભૂલ કરતા નહિ. અને પડછાયામાં મુંઝાતા નહીં.

૧૪૮ યશ કીર્તિ-પ્રતિષ્ઠા-મહોટાઈ મેળવવાની તમન્ના મુજો ને પણ છેતરે છે એટલે તેઓને ગુણ માની તે મેળવવા ખાતર લાખોની હાનિ કરે છે અને પ્રસિદ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે.

પરંતુ જ્યારે વિપત્તિ વિડંબના આવી લાગે છે. ત્યારે હૃદય બંધ થતાં વિલંબ થતો નથી. કારણ કે મોહમમતાનો ત્યાગ થએલ નથી. ધીરતા-ઉદારતા સ્થિરતા આવી નથી. તેવા પ્રસંગે કીર્તિ વિગેરે કારગત થતી નથી. જુઓને મુંબઈના હુલ્લડ પ્રસંગે કેટલાક નામાંકિત પ્રતિષ્ઠિત આખરૂદાર માણસો

આંતર જ્યોતિ

૩૭૬

હૃદય બંધ પડવાથી મરણ પામ્યા. તે પણ હાય હાય કરતાં. ૧૪૯ રામના આધારે માયા અને લોભ ઉત્પન્ન થાય છે જેટલા અંગે રાગ તેટલા અંશે માયા-લોભ, અત્યંત રાગ જ્યારે સાંસારક વસ્તુઓમાં થાય છે ત્યારે માનવો તેમાં આસક્ત બની.

પોતાના આત્મા અને આત્મિક ગુણો તરફ વિમુખ બને છે અને વિમુખ બનતા સાંસારિક સ્પર્શ-રસ-ગંધ-શબ્દ અને રૂપમાં મુગ્ધ બની સ્વશક્તિ-સંપત્તિ-મતિ-બુદ્ધિ અને વિજ્ઞાનને ગુમાવી બેસે છે કારણ કે વિષયમાં મુગ્ધ બનતાં બુદ્ધિ બહેરી થએલી હોવાથી અજ્ઞાનતા વિગેરેને અધિક બલ આવે છે કેટલાકને ધનમાં અધિક રાગ હોય છે ત્યારે કેટલાકને પત્ની પુત્ર પરિવારમાં વધારે રાગ હોય તે તો ઠીક, પરંતુ વૃદ્ધ બુદ્ધાઓને પણ યુવાની ગએલી પાછી લાવવાનો લોભ લાગે છે રાગ જાગે છે ત્યારે તો હસવા જેવું બને છે કારણ કે વ્યતીત થએલી યુવાવસ્થા પાછી આવવી જ અશક્ય છે છતાં કેટલાક બુદ્ધાઓ, કાયા કલ્પ-રસાયણાદિકનો આધાર લેવા મંડી પડે છે પણ ગએલો યુવાની પુનઃ ક્યાંથી આવી મળે ? ધનાદિક ચાલી ગએલ પુનઃપ્રાપ્ત કરી શકે તે ખરોખર છે પણ યુવાની મેળવવા મુગ્ધ બનવું તે તો ખરેખરી બાલીશતા સૂચવે છે.

બાવળા સ્ટેશન પર એક વૃદ્ધે હોટલ ખોલી, રીતસર ચાલવા લાગી. મુસાફરો અને મજૂરોને આનંદ થયો છે રૂપીયાની કમાણી પણ વૃદ્ધ સારી કરતો હતો. બે ત્રણ હજાર રૂપિયા એકઠા કર્યા પણ વૃદ્ધાવસ્થા હોવાથી બીજાઓને ખુશી

૨૭૨

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

કરે છે પણ પોતે ઉઠાસી રહે છે મન માન્યું ખવાતું નથી લોગવાતું નથી, રસાયણાદિકના ઉપચારે કર્યા તે સઘળા વિપરીત બન્યા. લોહી ઝોણું થવાથી ગરમી શરીરે કુટી નીકળી. મનમાં અને શરીરે દાહ થવા લાગ્યો. જે કેઈ એવો ક્રીમીયાગર આવે અને એવી દવા બતાવે કે યુવાની પાછી આવી મળે અને વ્યાધિ ચાલી જાય આ મુજબ વિચાર કરે છે તેવામાં વેશધારી ચાર બાવાઓએ તેની હોટલની પાસે આવી લોજનની માગણી કરી કે ત્રણ દિવસના અમો ભૂખા છીએ માટે અમોને ખવરાવો ઈશ્વર તારું મહું કરશે આ પ્રમાણે કહેવાથી તેઓને પેટ ભરી જમાડ્યા. જમતાં-ખાતાં તેઓ વેશધારીની દષ્ટિ ત્રણ હજાર રૂપિયા ભરેલી પેટી ઉપર પડી અને વિચાર કર્યો કે, કેઈપણ ઉપાયે પેટીને ઉપાડી જવી. બનવા ભેગ એવું બન્યું કે તે વૃદ્ધને દશખાર રૂપિયાની જરૂર પડી. તેથી ઉઘાડીને લીધા, પછી તે હુચ્યાઓ સારી રીતે પેટ ભરીને વૃદ્ધને કહેવા લાગ્યા. અરે યુદ્ધાજી ? તમારે જુવાની પાછી લાવવી હોય તો અમારી પાસે રામ બાણુ-અકસીર દવા છે. જે ખાવાથી યુદ્ધાપણું રહેતું નથી. તથા રોગ-વ્યાધિ અપચો થતો નથી. તમારી ઈચ્છા હોય, અને વિષય વિલાસની અભિલાષા હોય તો અમે તમોને ક્રૂટ પાણી સાથે દવા આપીએ વૃદ્ધને ઈચ્છા તો હતી જ. કહેવત છે કે રાત્રી ઝેરીને પીયરીયા મળ્યાં. ખુશી થયો અને કહ્યું કે એવી દવા હોય તો હાલમાં પીવરાવો. દવાઓ તો ઘણી કરી. પૈસાઓ ખર્ચ્યા પણ સઘળા ફેગટ ગયા. પેલા ધુતારાઓએ કહ્યું કે ચિન્તા કરો નહીં. અમારી પાસે એવી જડીબુટ્ટીની દવા

આતર ન્યોતિ

૩૭૩

છે એક દિવસમાં જ જીવાની આવશે ત્યારે તે તમો અત્યારે જ દવા કરો ખીલાડાના હાથમાં દુધ આવે અને ખુશી થાય તેની માફક આનંદમાં આવી પાલામાં પાણી ભરી તેમાં દવા નાંખી ન્યારે તે હોટલમાં કોઈપણ હતું નહી. ત્યારે તે પાલામાં કુક મારી તેને તે પાણી પીવરાવ્યું. ખ્યાલાનું પાણી પીતાંજ વૃદ્ધ બેશુદ્ધ બન્યો. તમ્મર ખાઈ નીચે પટકાયો પેલા વેશધારી ધૂર્તો પેટી ઉપાડી ચાલ્યા ગયા. અને વેશનો પલ્ટો કરીને ગામડાઓમાં ભમવા લાગ્યા. હોટલ-વાળો વૃદ્ધ ખીજે દિવસે શુદ્ધિમાં આવ્યો. પેટી દેખી નહી ત્યારે તેણે પોલીશને બોલાવી તપાસ કરવા માટે કહ્યું. પોલી-શોએ પણ અત્યંત પ્રયાસ કર્યો. પણ તેનો પત્તો લાગ્યો નહી. જીવાનીની માફક પેટી ગઈ તે ગઈ પાછી મળી શકી નહી. ઉલ્ટો અધિક દુઃખી થયો. કરેલી કમાણી ધૂળમાં ગઈ. આ સુજબ કેટલાક, વિષયોમાં વિલાસ કરવા ખાતર વિવિધ દવાઓ લીધા કરે છે પણ વૃદ્ધાવસ્થામાં માફક આવતી નથી ત્યારે અધિક દુઃખી બને છે આવી અવસ્થામાં ધર્મધ્યાનની દવા લેવાનું સુઝતું નથી અને અનેક દવા ખાઈ રોગોનું ઘર બને છે માટે સંતોષને ધારણ કરી વૃદ્ધાવસ્થા ચોખ્ખ ધર્મ-ધ્યાનમાં રહેવું તે કલ્યાણ કર છે.

તથા એક ખાઈ શ્યામ હોવાથી શ્વેત બનવા ખાતર મુખે પાવડર લગાવતી અને રૂપાળા-આકર્ષક બનવા માટે દિવસમાં બે ત્રણવાર વસ્ત્રાભૂષણ ધારણ કરીને રાજમાર્ગે ફરવા જતી તેનો પતિ ઘણો કંટાળીને કહેતો કે આમ પાવડર લગાવાથી કે નવીન નવીન વસ્ત્રાભૂષણ પહેરવાથી રૂપાળા-કે

૩૭૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

આકર્ષક નહીં બનાય, નાહક પૈસાનો વ્યય કરી હાંસીપાત્ર બને છે કેાઈ વખતે વિપત્તિમાં આવી પડીશ. પણ મુગ્ધ બનેલ શાની માને ? એક વખત પિયરથી કંકૌત્રી આવી કે બાઈનું લગ્ન છે તે અવસરે તમારે આવવું. તેનો પતિ તો ગયો નહીં પણ પોતે બાઈ પાવડર લગાવી. કિંમતી વસ્ત્રાભૂષણ પહેરી પીયરમાં જવા માટે એકલી નીકળી માર્ગમાં ધૂર્તો મળ્યા. તેણીના બહુ વખાણુ કર્યાં. અને લાગ મળે લૂંટી લીધી. રડતી પાછી આવી. પતિએ કહ્યું કે તને આકર્ષક બનવાનો ઘણો શોખ હતો તે પૂરો થયો હવે સમજ કે. ઘણો ઠંડારો કરવામાં ઠગાવાનું છે. જે સ્થિતિ મળી છે તે ભાગ્યાનુસારે સારી મળી છે. આમ વિચાર કરીને સંતોષી બનવું.

૧૫૦ વીરત્વબે પ્રકારે છે સંસારમાં વીરત્વ બતાવનાર વીરો જ્ય મેળવે તો રાજ્યનો અગર નિર્બલ મનુષ્યો ઉપર, પણ જે ખરેખરો વિજય મેળવવાનો હોય છે તે રહી જાય છે.

મદ્-માન-માનાદિક ઉપર વિજય મેળવ્યો નથી ત્યાં સુધી સત્ય વીરત્વ કહેવાય નહીં. માટે બીજે પ્રકાર જે અન્તરના શત્રુઓ ઉપર વિજય પ્રાપ્ત કરો તેમાં જ તમારું વીરત્વ સત્ય છે. ક્રૂટા સંસાર ઉપરના જયથી તો મદ્-માનમાં વધારો થશે, સુરો તો અન્તરના શત્રુઓનો પરાજય કરવામાં વીરત્વ માને છે. એટલે જ તેઓનો પરાજય કરવા કટ્ટીબદ્ધ બને છે. તેમને રાજ્ય કે પ્રાણીઓને જીતવાની તમન્ના હોતી નથી. એટલે સર્વ શક્તિ-બુદ્ધિબલ એકત્ર કરી કેાઈ બંધુ

આંતર જયોતિ

૩૭૫

નહી તેવી રીતે સંગ્રામ કરી અનુક્રમે વિજયમાલા ધારણુ કરી વીરત્વને દીપાવે છે. માટે સર્વ શક્તિ અને યુદ્ધિથી મદ્-માન-મોહ વિગેરે જીતી વીર બનેા. અને તેના યોગે જન્મ-જરા-મરણુ-આધિ-વ્યાધિ અને વિડંબનાઓ પરાસ્ત થયે. જેમ તમે દુન્યવી શત્રુઓને પ્રતિકુલ વર્ગને પરાસ્ત કરવા વિચાર કરો છો કે, “દેહં પાતયામિ-કાર્યં સાધયામિ.” તેવો વિચાર વિષય કષાયને જીતવા માટે રાખો દુન્યવી પરાધીનતાને ક્ષમાવી દેવા તમો કહો છો કે અંદુકની ગોળીઓ વાગે અગર તલવારના છરાના ખંજરના ઘા વાગે તોપણુ અમે પાછા હઠીશું નહીં. તે પ્રમાણે ક્રોધાદિકની પરાધીનતાને ટાળવા માટે અમોને ગમે તેવા ઘા વાગે લાઠીઓના માર પડે તોપણુ પાછા હઠીશું નહિ. આ પ્રમાણે ગર્જના કરી સંગ્રામ ખેલશો તો જરૂર તમોને વિજય પ્રાપ્ત થવાનો. અને ત્યાર બાદ સાચી સ્વાધીનતા હાજર થવાની. વિજય મેળવવા નો આ સાચો ઉપાય છે નહીતર તમો દુન્યવી વિજય મેળવશો પણુ તમારો પરાજય કરનાર સંસાર વિઘ્નમાન હોય છે. અને પરાજય પામતાં બલ-યુદ્ધિ-સંપત્તિની ખરબાદી થવાની.

એક મુસાફર જંગલમાંથી પસાર થઈ રહેલ છે તેવામાં શુક્રમાંથી નીકળેલ સિંહ તેને દેખી ગર્જના કરતો મારવા માટે ધસ્યો. મનમાં મલકાતો સિંહ તેના ઉપર જેવો પંજો મારે છે તેવામાં શીકારીની રાયફલની ગોળી તેના મસ્તકમાં વાગી. તરફડતો સિંહ ભૂમિ ઉપર પડી મરણુ પામ્યો. પેલો મુસાફર પ્રભુનો પાડ માનતો આગળ વધ્યો. આ પ્રમાણે જગતમાં

૩૭૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

શેરને માથે સવા શેર હોય છે. પરંતુ આન્તરિક શત્રુઓને
પરાસ્ત કરવામાં કોઈ પ્રકારનો ભય રહેતો નથી. આ મુજબ
ક્યારે અને કે, મદ-માન-મદન વિગેરે જીતવા માટે તત્પર
બનો ત્યારે જ.

૧૫૧ જગતમાં ડહાપણવાળા આજસુ પ્રમાદીને
કહે છે. કે બલયુદ્ધિ હોવા છતાં પણ પ્રમાદી
બનીને શક્તિને ગુમાવો નહી. ઉઠો, ઉદ્યમ કરો,
પગલુ આગળ મૂકો. આજસુ બનીને
કંટકથી ભરેલા વિદ્યોથી ભરપુર માર્ગને
દેખીને મુઝવણમાં પડો નહી.

પ્રમાદી બનીને પડી રહ્યા કરતાં કાંટાથી કે વિદ્યોથી
ભરેલા માર્ગે જવું કલ્યાણુકર છે. ઉત્સાહ ધારણ કરીને
એક પગલુ મૂકતાં તે કાંટાઓ વિદ્યો ખસી જવાના બ્યાં
સુધી તમારામાં રહેલ પરાક્રમ ફેરવ્યું નથી ત્યાં સુધી
તેઓની ભીતિ રહેવાની. પગલુ ભરતાં જ તે ખસી જવાના.
તમારા ઉત્સાહ પરાક્રમ આગળ તેઓનું જોર ચાલશે નહી.
માટે તૈયાર થાઓ તમારી ભૂમિકા તમારૂં સામ્રાજ્ય અને
સંપત્તિ સમૃદ્ધિ તમારા હાથમાં છે. આ મુજબ શ્રવણ
કરી આજસુ પ્રમાદી તૈયાર થાય છે. અને પરાક્રમ ફેરવી
દુન્યવી સાંસારિક સત્તા-સંપત્તિ પ્રાપ્ત કરે છે. પણ આત્મિક
સત્તા-સમૃદ્ધિ બ્યાં સુધી હસ્તગત કરી નથી ત્યાં સુધી
સાચી સત્તા-સંપત્તિ વિગેરે હાજર થતી નથી. દુન્યવો
સંપત્તિ વિગેરે મેળવ્યા પછી આત્મજ્ઞાન હોય નહી તો
મદ-માન-મદનાદિકને આવવા માર્ગે જડે છે. સત્ય પાત્રતા

આંતર જ્યોતિ

૩૭૭

આવતી નથી. કહેવત છે, “ઓછુ પાત્રને અધિકું ભણ્યો. અને વઢકણી વહુએ દીકરો જણ્યો” આ કહેવત લાગુ પડવાની જ.

એક વાઘરીએ લગ્ન કર્યું. વાઘરણુ ઘરમાં આવી પણ બહુ ચખાવતી. અને કળઆળી હતી. વાઘરી પસ્તાવો કરવા લાગ્યો હવે શું થાય ? કાઠી મૂકે તો પાલવે એમ નહોતું. તેથી તે સઘળું સહન કરી લેતો એટલામાં બે વર્ષ ગયા પછી વાઘરણુને અઘરણી આવી. પછી તો બડાઈ હાંકવામાં અને કળઓ કરવામાં બાકી રાખતી નહોતી. વાઘરીને કહ્યું કે મારી આ અઘરણી પ્રસંગે શેરીના સઘળાં બાઈ એનેને બોલાવો ગીત ગાણા ગરબીઓને ગવરાવી મારો ખોળો ભરાવો. વાઘરીએ કહ્યું કે તું કળઆરી હોવાથી કોઈ આવશે નહીં. આ સાંભળી તેણે કુદીને કહ્યું. કેમ નહીં આવશે તમે આજસુ એદી છો બાઓ જલ્દી. અને આમંત્રણ આપો. કંકાસના ભયથી વાઘરીએ સગાંવહાલાંઓને તથા લાગતા-વળગતાઓને આમંત્રણ આપ્યું. વાઘરીની શરમથી સઘળા આગ્યા. તેમાં એક વાંઝણી હબમડી પણ આવેલી છે. તે દેખીને વાઘરણુ બુસ્સામાં આવી કહેવા લાગી. તારા આવવાથી અપમંગળ થયું. અને જેમ તેમ બોલવા લાગી. આવનાર બાઈએ કહ્યું કે, આટલું બધું શું બોલ્યા કરે છે, બ્યારે તું જણીશ ત્યારે વાઘરીનેજ જણીશ. કાંઈ શ્રીમંત પુત્રને જણીશ નહીં. તારા કરતાં અમો વાંઝીયા સારા. આ સાંભળી મનમાં આવી, આવેલી બાઈ સાથે ઝઘડો કર્યો. હબમની વહુએ કહ્યું કે તુંજ કંકાશ કલહ કરીને

૩૭૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત્

અપમંગલ છે તેનો વિચાર કર. કલ્પઆરને શિખામણુ સદતી નથી. પસંદ પડતી નથી. તેણીએ તો અધિક ઝઘડો કર્યો. આવનાર સગાં-વહાલાંને પણ કંટાળો હોવાથી ગાણાં ગીતનો ત્યાગ કરી પોતાને ઘેર ગયાં. અને કહેવા લાગ્યા કે આ કંકાસણુ અને મદમાન ભરેલીના ઘેર ક્યાં ગયા ? આ પ્રમાણે વાઘરણુને હજી પુત્ર જન્મ્યો નથી તેની પહેલાં વાંઝણી બાઈનું અપમંગલ ભાસ્યું તું ક્યાં આવી એમ કહીને મદથી કંકાસ કરવા લાગી, પોતેજ પોતાનું અપમંગલ કરી રહેલ છે તેનું અભિમાનના ઘેનમાં ભાન રહ્યું નહી તે પછી પાસે સત્તા સાહ્યબી હોય, તેને મદ અભિમાનાદિ થાય એમાં શી નવાઈ ? માટે શાસ્ત્રકારો કહે છે કે દુન્યવી સત્તા-સંપત્તિને પ્રાપ્ત કરતાં આત્મજ્ઞાનને ભૂલો નહી.

સાહ્યબી—સત્તાના મદમાં આસક્ત બનેલ કેટલાક બૂંડા-ખરાબ કામો કરતા જાય ને પોતાને નિર્દોષ માનતા બીજાઓને દોષ દેવા તત્પર બને છે. અરે દેવ ગુરુ ધર્મના ઉપર દોષોને દેતાં પણ અચકાતા નથી. આવા માનવોને પુણ્યોદયે રીદ્ધિ-સમૃદ્ધિ મળે તો પણ આત્મતત્ત્વ ઓળખવામાં કમનસીબ રહે છે જ્યારે ઓચિંતી વિડંબના વિપત્તિ આવી પડે ત્યારે જુદા જુદા બાના બતાવી પોતે નિર્દોષ છું આમ દંભ કરીને રડવા બેસી જાય છે. અને પોકારો પાડે છે પણ કમ કોઈને છાડતું નથી.

એક માણસ ઘણો પાપી અને ચબાવાલો હતો તેને કોઈ શીખામણુ આપે તો કહેતો કે, હું બહુ સારો છું પાપ કરવામાં પાછો પડું છું. પણ કલિયુગ મારી પાસે લાગેલો.

આંતર જીવોતિ

૩૭૬

છે, તેજ પાપો કરાવે છે. હિંસા-અસત્ય-ચોરી જારી કરાવીને ખસી જાય છે અને માણસો તરફનો ઠપકો આપાવે છે અને સત્તાધારી-અધિકારી તરફથી માર મરાવે છે કેદમાં નાંખાવે છે એમાં મારો ઉપાય નથી. અરે સારા કામો કરતાં વિવિધ વિધનો ઉપસ્થિત કરી અટકાવે છે. આ મુજબ સાંભળી સાક્ષાત્ કલિયુગે પ્રગટ થઈને કહ્યું કે અરે ચખાવલા ? તું મહને ફેગટ હોય દે છે અને બદનામ કરે છે તને જો એમ લાગતું હોય તો આ સઘળું પાપ કલિયુગ કરાવે છે તો હું ખસી જઈ છું તું સુખેથી સારા ધાર્મિક કાર્યો કર અને સ્વપરને ઉપકારી બન. આમ કહીને કલિયુગ અદૃશ્ય બન્યો. આ પછી પણ તેણે પાપાચરણનો ત્યાગ કર્યો નહી. દુષ્ટાચરણમાં રાચી મારી રહેવા લાગ્યો વળી તેને સગાંવહાલાં કટુક વચનો દ્વારા ઠપકો આપે છે કે આવા આચરણથી તું અને અમે દુઃખી થઈએ છીએ કાંઈક તો સમજ. એમાં તને શો લાભ દેખાય છે. ત્યારે કહેવા લાગ્યો કે, આ બધું શયતાન-મોહ કરાવે છે. સારા કામો કરવાની અભિલાષા તો બણી છે. પણ મોહ વળગ્યો હોવાથી કાંઈપણ સાડું કામ થઈ શકતું નથી. નાઇલાજ છું. સદ્ગુણો ઉપદેશ આપી મોહને દૂર કરવાનું કહ્યું. તેણે પણ માન્યું. એ દિવસ પછી એના એ અધિકારીએ બેડીએ પહેરાવી કેદખાનામાં નાંખ્યો ત્યાં શિક્ષા લોગવી બહાર આણ્યો તો પણ સાન-સમજણ આવી નહી. અને ચોરી જારી-લૂંટફાટ કરવા લાગ્યો માર ખાય છે પણ માલ પચતો નથી. બેઆબરૂ થઈને પાછો આપવો પડે છે ત્યારે લાગતાં વળગતાં કહે છે કે અલ્યા ? આટલો માર

૩૯૦

આ. કીર્તીસાગરશ્રી રચિતં

ખાય છે કેદમાં જાય છે છતાં આ છંદ મૂકતો નથી. ત્યારે કહે છે કે આ સમજી પરમેશ્વર કરાવે છે એમાં મારો કોઈ હોય નથી. પ્રભુ પરમેશ્વરને ગમે તે સાચું, પરમેશ્વરની ઇચ્છા તેથી આવાં બૂડાં-ખરાબ કામો કરાવે છે તેમાં માફ જોર ચાલતું નથી. તેમની આગળ હું કોણ ? તથા છેવટે નસીબનો વાંક બતાવતો મરણ માગી દુર્ગતિમાં ગયો પણ સુધર્યો નહીં. આ પ્રમાણે માણસો બોલવાની આવડત હોય ત્યારે અનેક બાના બતાવી દોષેમાંથી છટકવાની કોશીશ કરે છે પણ પાપોથી પાછુ હઠવાથી કોશીશ કરતા નથી. પણ પણ એક બેવાર માર ખાય ત્યારે સમજે છે માણસ જેવા માણસ થઈને સમજે નહીં તે શું કહેવું ? તમારી પાસે સાંસારિક સુખ લોગવવાની અનુકુલતા હશે બોલવાની તાકાત-બીજાઓને આડાબવળા સમજાવી પોતાનો પટારો ભરવાની અભિલાષા હશે અને આરંભ સગારંભો કરી અબજપતિ થવાના વિચારો હશે પણ થાક રાખજો કે ખરાબ અનાચારો કરવાથી છેવટે તમે પાપોથી છટકી જશો નહીં. પૈસા-પરિવાર અત્રે પડતો રહેશે અને દુઃખના વિડંબનાઓના શોકતા તમારે પોતાને થવું પડશે માટે કોઈ ઉપદેશ આપે કે સગાવહાલાં ઠપકો આપે ત્યારે બાના બતાવી અમે નિર્દોષ છીએ. એવો દંભ કરશો નહીં. પણ સુધરવા માટે પ્રયાસ કરવો તે હિતકર છે માટે સફળ પાસે જઈને વિનય પૂર્વક કહો કે અમારા કલ્યાણનો માર્ગ દર્શાવો. અને દર્શાવ્યા મુજબ અનાચારથી પાછા હોઈ તે પણ જીવન પર્યાત-ખેત્રણ વર્ષ નહીં. તે જ વિપત્તિઓને વિડંબનાઓને-સંકટોને આવવાને

અકાર જ્યોતિ

૩૬૧

અવકાશ મળશે નહીં. સત્તા-સંપત્તિ વિગેરેની આયા ઉપદેશ વિના અને પરાક્રમ ફેરવ્યા કદાપિ ખસતી નથી. અને ખસશે પણ નહીં. અને તેમાં રાચી માચી રહેવાથી સ્વપ્ને પણ સુખ નથી. માટે ખાના-હંભનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક કરેલ દોષોનો એકરાર કરીને સન્માર્ગે વળો—

રાજ્ય સત્તા-સંપત્તિ પ્રાપ્ત થયા પછી કેટલાક કુર રાજાઓ, અપરાધો થતાં શંકાતુર બની પત્ની પુત્રાદિકને મારી નાંખવા તૈયાર થાય છે અને કોઈ અનુયાયી વર્ગ ઉપર વિશ્વાસ રાખતા નથી. બધાએ અપરાધ, દોષો કરનાર હોતા નથી. એકના દોષોથી બીજાઓનું આવી બને છે. બધાને સરખા માની તેઓને પણ મારી નાંખવા જેટલી કૂરતા કરે છે. સત્તાના ઘેનમાં તેઓને ભાન રહેતું નથી કે એક બદામ કડવી નીકળી તેથી સઘળી બદામો કડવી હોય નહીં અને કોઈ પણ સાધારણ મનુષ્ય બદામોને ફાવી દેતો નથી. આવી દયા વિનાના નૃપોને સન્માર્ગે વાળવા તે અશક્ય છે; પરંતુ તેવાઓને સન્માર્ગે વાળનાર કોઈ શરવીર વિરલ મળી આવે છે.

એક બાદશાહ રાજાની ઊગમ ઘણી રૂપવાન હતી. તે રાજાને બહુ વડાણી હતી. રાજા જે ભેઈએ તે હાજર કરતો પણ આ ઊગમ ઊવફા નીવડી. બીજાને લાશુ પડી. ઘણા દિવસે બાદશાહને ખબર પડી. એકદમ ક્રોધાતુર બની રાજાએ તેણીનું મસ્તક જીદુ કરી નાંખ્યું. કાંઈ પણ વિચાર સરખો કર્યો નહીં. પણ બાદશાહને ઊગમ વિના ચાલતું નથી. તેથી બીજા કન્યાને પરણે તેને એક દિવસ રાખી

૩૬૨

આ. કીર્તિસાગરચરિત્ સચિત

બીજે દિવસ મારી નખાવે છે મનમાં એવો વહેમ બસાઈ બેઠો છે કે સઘળી સ્ત્રીઓ ખરાબ દુષ્ટાચારવાળી હોય છે આમ ધારણા રાખી જેની સાથે સાદી કરે છે. તેણીનો બીજે દિવસે નાશ કરાવે છે. તેથી સઘળી પ્રજામાં હાહાકાર વર્તી રહ્યો. બાદશાહ માગણી કરે અને જો પોતાની કન્યા પરણાવે નહીં તો તેનું પણ આવી બને. માગણી નામજુર થાય નહીં. દરરોજ એક પુત્રીને આપવી પડતી. પણ કોઈનાથી સામનો થાય નહીં અને સમજાવી શકાય નહીં. આવી બાદશાહની કતલ દેખી વજીરની એક પુત્રી કંપી ઉઠી. બલે માફ મૃત્યુ થાય પણ સર્વ છોકરીઓને મરણમાંથી બચાવું. આમ વિચારી સ્વપિતા વજીરને કહેવા લાગી કે પિતાશ્રી બાદશાહ સાથે મને પરણાવો. વજીરે કહ્યું બેટા ? તને માલુમ નથી કે તે એક દિવસ પરણીને બીજે દિવસે તેને મારી નખાવે છે. હાથે કરીને મરવાવું શા માટે માગે છે ? તે બાદશાહ ઘણો કુર છે. માટે તેની સાથે સાદી કરવાનું માંડી વાળ. પુત્રીએ કહ્યું કે બલે માફ મરણ થાય પણ સઘળી કન્યાઓનું રક્ષણ કરવાની મારામાં તાકાત છે. ખુદ્દિબલે બાદશાહને વશ કરી તેણીઓનું રક્ષણ કરી શકીશ. અને હું પણ મરણ પામીશ નહીં. માટે બાદશાહ સાથેજ પરણાવો. બીજાઓ સાથે સાદી કરવી નથી. પુત્રીનો કદાબહ બાણી વજીરે બાદશાહને પોતાની પુત્રી સાથે સાદી કરવાનું કહ્યું રાજાએ કહ્યું અરે વજીર ! તારી પુત્રીને બાણી બેઠને શા માટે મારી નાખે છે તું બાણે છે તો ખરો. બીજે દિવસે પરણીને એગમને મારી નખાવું છું. વજીરે કહ્યું, મારી પુત્રીએ તમારી

આતર જ્યોતિ

૩૮૩

સાથે સાદી કરવાની હઠ લીધી છે ભલે મરણ પામે. સમ-
જાવી સમજતી નથી. તમોને દોષ દઈશ નહીં. બાદશાહે
“હા પાડી” સાદી ધામધુમથી કરી. વજીરની પુત્રી હવે તો
બેગમ બની. સુંદર મહેલમાં બેઠી છે. બાદશાહ આવીને
કહેવા લાગ્યો. તારૂં રૂપ દેખીને વહાલ આવે છે પણ તને
કાલે મારી નાખવામાં આવશે. બેગમે કહ્યું કે મરણમાં
મહેને કોઈ પ્રકારની ભીતિ નથી. મરણ તો એકવાર આ
જીવનમાં જરૂર આવવાનું. જે જન્મ્યું તે જરૂર મરણ પામ-
વાનુંજ. એતો કુદરતનો નિયમ છે. બાદશાહને અચંબો
થયો આ બેગમ તો વળી મરણ માટે ભય પામતી નથી.
અને તેના રૂપનું અનન્ય આકર્ષણ છે. બોલવામાં ચાલાક
દેખાય છે. બેગમે કહ્યું કે એક સ્ત્રી બેવક્ત્ર બની તેથી બધી
બેગમે એવું દુષ્ટાચરણ કરે નહીં. એકને બદલે બધી.
બેગમોને મારી નખાવી તેમાં શોભા શી ? માટે કાંઈક વિચાર
અને વિવેક લાવો. બાદશાહ થયા પછી કાંઈ પુછનાર નથી.
એમ માનશે નહીં. ખુદાતો ખરોખર ખબર લેશે. બાદશાહે
કહ્યું કે તારી ચાલાકી દેખી. બચવા માટે આવી ડાહી ડાહી
વાત કરે છે પણ તને આવતી કાલેજ મારી નાખવામાં આવશે.
કોઈનો વિશ્વાસ હવે હું રાખતો નથી. આમ વાત કરતાં
વહાણું વાયું. બાદશાહ તેણીને મારી નાખાવવા તૈયાર થયો.
ત્યારે બેગમે કહ્યું કે તૈયાર છું પણ એક વાત કહું તે
સાંભળો. કહે શી વાત છે ? સર્વ રાજાઓના રાજ્યમાં એવો
નિયમ છે અને આપના રાજ્યમાં પણ નિયમ છે કે, મરતા
પહેલાં મરનારે ઈષ્ટની માગણી પુનઃપુનઃ કરવી તો મારી

૨૯૪

આ. કીર્તિસાગરસૂત્ર સંખ્યા

બહેન જે નાની છે તેને મારે મળવું છે. તેણીને અહીં જોલાવે. તેણીને સ્વાચ્છતપૂર્વક જોલાવવામાં આવી. આવેલી નાની બહેન કહે છે કે મ્હોટી બેન. હવે તો તારૂં મરણ પાસે આવેલું છે. માટે એક સુંદર-મનોહર વાત કહે. તે સાંભળી ખુશી થાઉં અને સરસોજ તારી યાદી કરૂં ? બાદશાહ આમતો વાતનો રસિયો હતો. અને કહ્યું તારી નાની બેનને મનોહર વાત કહી ખુશી કર ? બેગમે કહ્યું કે જ્યાં સુધી વાત પુરી થાય નહીં ત્યાં સુધી મને મારી નાખવી નહીં. રાજમે ક બ નહીં મારૂં. પણ વાત તો કહે ! મેં સાંભળ્યું છે કે વાત કરવામાં તું હુંશીયાર છે. બેગમે એવી વાત કરવામાંડી કે તેમાં કરૂણા-શૂરતા શૌદ્રતા વિગેરે રસોથી ભરપૂર હતી. અને દિવસોના દિવસો જયાં પણ તે વાત સમાપ્ત થઈ નહીં. બેગમે કહ્યું કે બાર મહિના વાત કરતાં વ્યતીત થયાં પણ વાત પૂરી થઈ નહીં. માટે મારી નાખાવો. બાદશાહે કહ્યું. વાત પૂરી થઈ નહીં તેથી મારી શકાશે નહિ. વાત તો જીવન પર્યંત પૂર્ણ થશે નહિ. કરોચ વાંધો નથી. પણ હવે અધુરી વાત આગળ ત્યારે જ કહું કે તમે બેગમેને મારી નાખો નહીં તો ત્યારે બાદશાહ કળુલ થયો. આમ પોતાની કુશલતાથી જીવન પર્યંત વાત કહીને સ્વપરતું હિત સાધ્યું પ્રાણોત્તર રક્ષણ કર્યું. જે કે બાદશાહે બીજી કન્યાઓ સાથે સાદી કરી પણ આ બેગમની કુશલતાથી મારી શક્યો નહીં. આવી બહેનો જગતભરમાં વિરલ હોય છે. અને પુરૂષો પણ વિરલ હોય છે કે પોતાના પ્રાણોના બેગમે પણ બીજાઓનો અચાવ કરવામાં સમર્થ હોય છે. આવી માણસાઇ આવી

અભિર બેચેતિ

૩૬૩

તેઓને જન્મ સફલ છે. કેટલાકમાં પોતાના પ્રાણીનું ધની પુત્ર પરિવારનું રક્ષણ કરવાની આવડત હોય છે. પણ બીજાઓનું રક્ષણ કરવાની આવડત હોય તેની તો બહીહારો. માટે તમે બુદ્ધિમાન બલવાન અને સત્તાધારી હો તો સ્વપરનું કલ્યાણ કરવા તત્પર બનો. તેમાં જ તમારી મહત્તા છે.

૧૫૨ દુઃખી માણસો ધનાઢય શ્રીમંતની પાસે પોતાના દુઃખની વાત કહેવા જાય છે. ત્યારે પોતે તેની આગળ પોતાના દુઃખની વાતો કહી તેઓને નિરાશ કરી મૂકે છે.

તેઓને ધનના ઘેનમાં ખ્યાલ રહેતો નથી કે જે આવ્યો છે તે કંઈક મહક સહારો લેવા આવ્યો છે. પણ પોતાની મહક કરવાની ઈચ્છા ન હોવાથી પોતાની સહજ ચિન્તાઓને વિપત્તિ માની અધિક રોહડા રહવા બેસી જાય છે. પણ શક્ય સહકાર આપવો તે બૂલી જાય છે. ધનાઢયતા પ્રાપ્ત થઈ તે પરોપકાર કરવાથી પુણ્યના ચોગે મળી છે માટે તેની મયાશક્તિ મુજબ પીડાને ટાળી પુણ્ય મેળવું, કે જેના આધારે શ્રીમંતાઈ શે.લે દુઃખીના દુઃખને તો તે જાણે કે જેમણે દુઃખનો અનુભવ કરેલ હોય.'

એક વિડંબનાથી પીડાયેલ સાધારણ વ્યક્તિ, શ્રીમંતની પાસે જઈને પોતાની વીતી કહેવા લાગ્યો. કે ભાગ્યશાલી ! અમે ઘણા વિપત્તિમાં આવી પડયા છીએ. પુત્રાદિક પરિવારને ઘણું કષ્ટ પડે છે. વ્યાપાર મૂડી હોય તો કરી શકાય તેવી મૂડી મારી પાસે નથી. પ્રથમ તમારી માફક પૈસાદાર હતો. પણ વ્યાપારમાં ઘણી ખોટ આવી. મિલકત ખતમ થઈ

૩૮૬

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

હવે ધંધા વિના ખરચેને પહોંચી વળાતું નથી. સહકારની વાત કહેવા બંધ છે. તેવામાં શેઠ વચ્ચે ઝોલી ઊઠ્યા કે તને પીડા છે તેવી અમોને પણ પીડા છે જેને પાંચ લાખનો માલ વખારોમાં માલ ભર્યો છે. પણ ભાવ નરમ પડી ગયા છે નોકરોના પગાર ચઢે છે. મોટર એક છે બીજી રાખી શકાતી નથી. નવાણું લાખ રૂપિયા છે પણ કરોડપતિ થવાતું નથી ઘણા ઉધામા કરવામાં આવે છે. પણ એક લાખ મળો શકતા નથી કહે ? આ ઝોલી પીડા છે. આવેલ વ્યક્તિએ કહ્યું કે મારે લાખ બે લાખ જોઈતા નથી પાંચ હજાર અંગ ઉદ્ધાર આપો તો રીતસર ધંધો થાય આજીવિકાની પીડા ટળે એક બે વર્ષમાં તમોને વ્યાજ સહિત પાછા આપીશ. શેઠ તેને નહીં આપવાની દાનતથી કહ્યું કે, હમણાં તો નહીં. પણ ભરેલા માલનો ભાવ વધશે અને બે લાખનો નફો મળશે ત્યારે તું આવજે-પાંચ હજાર તો શું દશ હજાર આપીશ, કરોડપતિ થયા પછી તને સહકાર આપી શકું-સિવાય અત્યારે બની શકે એમ નથી. આવેલ વ્યક્તિ નિરાશ બની પોતાને ઘેર આવ્યો પણ શેઠને દયા-અનુકંપા આવી નહીં. કરોડપતિ થવાની ધૂનમાં ગરીબની પીડા ક્યાંથી જણાય. જે પાંચ હજાર અંગ ઉદ્ધાર આપ્યા હોત તો કાંઈ ઝોણું થાત નહીં. પણ શ્રીમંત-ગરીબની પીડાને ક્યાંથી જાણે ? આવા શ્રીમંતો પોતાની પાસે જે મિલકત છે. તેનો સદુપયોગ કરી શકતા નથી અને એશ આરામમાં મોજ શોખમાં ધનને વેડફી નાંખી પાપને વધારતા રહે છે. માટે તેઓની પાસે જવામાં કાંઈ લાભ થતો નથી. ઉલ્ટા નિરાશ બની પાછું આવવું પડે છે.

આંતર જ્યોતિ

૩૯૫

તે જ વ્યક્તિ પરોપકારી એક સજ્જન પાસે ગયો. પોતાની પીડા દર્શાવી. તે શ્રવણ કરી ભક્તિના દાવે પાંચ હજાર ગણી આપ્યા-ને કે આપનાર લક્ષાધિપતિ હતો નહી પણ કરોડ પતિ કરતાં સાધમિક આંધવોમાં ભક્તિભાવ તેનો આધક હતો. પાંચ હજાર લઈને રીતસર તે ભાઈએ વ્યાપાર કર્યો. અને નફો મલ્યો ત્યારે વ્યાજ સહિત રૂપિયા આપવા આવ્યો. ત્યારે તે ભાઈએ કહ્યું કે ભક્તિના દાવે રૂપિયા તને આપ્યા છે. માટે પાછા હું લઈશ નહી. અને આજીવિકાની પીડાને દૂર કર, તારી ભક્તિ કરવાથી વ્યાપારમાં મને લાભ થયો છે. માટે પાછા લેવામાં આવશે નહી. ઘણો આગ્રહ કર્યો છતાં લીધા નહી ત્યારે તે માણસ સ્વ સ્થાને આવીને ન્યાય પુસ્કસર વ્યાપાર કરવા લાગ્યો. માટે લોભી ધનાઢય પાસે જવામાં માલ નથી. જવું હોય તો પરોપકારી નિર્લોભી પાસે જવું. શક્ય સહારો તો મળે. ભલે લક્ષાધિપતિ, કરોડપતિ થાય તો પણ તેમની પીડા ટળવાની નથી જ. કારણ ભક્તિભાવ-પરોપકારને બૂલી નશ્વર ધન સંપત્તિમાં આસક્ત બન્યો. ત્યારે પરોપકારી-સંતોષી-પુણ્યોહિદયે જે સંપત્તિ પ્રાપ્ત થએલ તેનો સદુપયોગ સેવા ભક્તિના આધારે પુણ્ય કાર્યોમાં આસક્ત બને છે. અને સાચા સમૃદ્ધિમાન બને છે. તેને ચિન્તા વલોપાત ઘણો થતો નથી અને અંતે શુભ વિચારો દ્વારા સદ્ગતિને મેળવી સુખ ભાજન બને છે.

૧૫૩ પૈસો પુણ્ય અને પુરૂષાર્થ વડે પ્રાપ્ત થાય છે એકલા પુરૂષાર્થથી પ્રાપ્ત થતો નથી.

પૈસા હોય પણ પરોપકાર-ભક્તિ સેવા કરે નહી તો

૩૮૬

આ. કીતિસાગરશ્રી સ્તોત્ર

તેમાં વાસના રહી જવાથી મરણ પામી સાપ કે છાત્રુદર થાય. કાંતો વૃક્ષમાં ઉત્પન્ન થઈ તેનું રક્ષણ કરે છે. પણ તે સ્થિતિમાં કોઈને આપી શકાતું નથી. કોઈ બાણકાર આવે તો સાપ-વિગેરેને મારી સર્વ ધન સ્વીકાર કરે, એટલે પોતે તો લાભ લઈ શકે નહીં અને ધીબાઓ ઝુંટવી મારીને લઈ લે. અને મરણ થાય તે અધિક, મધમાખીઓ કોઈને મધ આપી શકતી નથી. ત્યારે વાઘરી આવી તેણીઓને મારી નાંખી બધા મધપૂઠો લઈ લે છે. આના જેવું અને માટે પરોપકાર કરતા રહેવું. સંપત્તિ કોઈની છાજ નથી. અને રહી નથી.

૧૫૪ ધનાદિક દ્વારા જે અનુકુલતા મળે છે. અને મળી છે. તેનો સહુપયોગ કરી આત્મોન્નતિ કરી સુંદર હાલો લો કે જેના યોગે ભવોભવની પીડાઓ ટળે અને વ્રત નિયમ પાળીને પરમપદની પ્રાપ્તિ થાય.

“ શ્રીમંતો પોતાનું કાર્ય સાધવા તમોને વખાણુશે અને પોતાની પાસે રહેવા ઈચ્છા બતાવશે અને તમો પણ મોટાની સોબતમાં માન દરબજે વધશે આમ ધારી તેઓની પાસે રહેશો. અને લોકો તમારી પ્રશંસા કરશે આદર સત્કાર આપશે પણ છલકાઈ જતા નહીં અને મ્હોટાઈનેા ફાંકો રાખતા નહીં. કારણ કે એક દિવસ બૂલ થતાં અને પોતાના કાર્યો સધાઈ જતાં તમોને તગેડી મૂકશે તે વખતે તમોએ જે ફાંકો રાખેલ હશે તેની અન્યજનો હાંસી કરશે. અને પ્રથમ જે દરબજે હતો તેનાથી હલકો માનશે. માટે શ્રીમંતોની પાસે

આતર જ્યોતિ

૪૮૬

રહીને મ્હોટાઈને ફાંકે મહ રાખવો તે મૂર્ખાઈમાં અપવા જીવું છે. એટલે પોતાની મૂલ સ્થિતિનો વિચાર કરી નમ્રતા ધારણ કરીને વર્તન રાખવું તે હિતકર છે નમ્રતાના ચોગે તમો તમારા ઘરમાં હો કે મ્હોટાની પાસે રહેલા હો તે પછુ તમારી ભૂલની માફી મળશે. અને મ્હોટાઈ જરૂર આવી મળશે. કારણ કે નમ્રતા લઘુતા એવો ગુણ છે કે ણીજ સહગુણોને આકર્ષણ કરીને હાબર કરે છે. પરંતુ નમ્રતા હંબ વિનાની હોવી જોઈએ, કારણ કે સ્વ કાર્યને સાધવા આતર ઘણા માનવો દેખાવમાં બહારથી લઘુતા દર્શાવે પણ હૃદયમાં તે કારમી કતલ કરવાની ભાવના વર્તતી હોય છે. માટે સાચી નમ્રતાને ધારણ કરી દરેક પરિસ્થિતિમાં જીવનને પસાર કરો. નહતિર મોટાનો આધાર મળતાં ફાંકે રાખશો તે એક દાસીની માફક બનશે.

એક રાજપુત્રીને અન્તપુરમાં એકલી હોવાથી ગમતું નહી. આનંદ આવતો નહી. પોતાની સમાન વયની સખી હોય તે વાતચિત્ત-ગમ્મત કરવાની મજા પડે આમ ધારી પોતાના મકાનની પાસે રહેલી એક સમાન ઉમ્મરની છોકરી સાથે મિત્રાચારી કરી. અને કહ્યું કે. તું દરરોજ મારી પાસે આવજો એકલા રહેવામાં આનંદ આવતો નથી. આ છોકરી વિચાર કરે છે. રાજપુત્રીની સાથે રહેવામાં મ્હોટાઈ મળશે. અને તેના માત પિતા પછુ મ્હુને સત્કારશે. અને ગરીબાઈની પીડા ટળશે. આમ વિચારી તેની પાસે દરરોજ આવવા લાગી. બન્નેને મજા પડવા લાગી. રાજપુત્રી જ્યારે આવા બેસે છે ત્યારે તેને મીઠાઈ-મમરા-કેવડો વિગેરે આવજવું મળે છે તથા

૩૬૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

વસ્ત્રભૂષણુ પણ પહેરવાના મળે છે. તેથી બહાર જ્યારે વસ્ત્રાભૂષણુ સજીને જાય છે ત્યારે તેના સગાં વહાલાં વખાણે છે. તું તો ભાગ્યશાલી છે કે તને રાજપુત્રીએ સખી બનાવી. આ મુજબ સાંભળવાથી 'અધૂરો ઘટ અધિક છલકાય' તેની માફક છલકાવા લાગી. માત પિતાની આગળ જે વિનય નમ્રતા રાખવો જોઈએ તે રાખતી નથી. કોઈ કામ બતાવે ત્યારે કહે છે કે આ કામ હવે કરી શકું નહીં. તમો કરી લો. હવે રાજપુત્રી મારી સખી બની છે. મારે હવે કેની પરવા છે ? આ પ્રમાણે કાંકો રાખી કોઈનું પણ ગણુકારતી નથી, તેના માતપિતા ક્રીકર ચિન્તા કરવાં લાગ્યાં. કે રાજપુત્રીનો સંબંધ કયાં સુધી. આ અભિમાનના તોરમાં અમારૂં માનતી નથી જેમ તેમ જોલ્યા કરે છે. પણ વખત જતાં તેને જ પસ્તાવું પડશે. આમ ધારી મૌન રહ્યાં. જે ત્રણ વર્ષો વ્યતીત થયા પછી તેણીને જોલાવામાં ભાન રહ્યું નહીં. રાજપુત્રીનો જે વિનય-સબ્યતા સાચવવી જોઈયે તે સાચવતી નથી અને જેમતેમ જોલે છે. તેથી રાજપુત્રીને ગુસ્સો થયો કે હવેથી તારે મારી પાસે આવવું નહીં. આવીશ તો તિરસ્કાર પૂર્વક દૂર કરાવીશ. આ સાંભળી પેલી તો હેબતાઈ ગઈ અને પોતાના ઘેર આવી રડવા લાગી. માતપિતા પુછે છે. કે કેમ આજે રડવા માંડ્યું છે ? સહેજ જોલવામાં વધારે જોલાઈ ગયું. તેથી મને કાઠી મૂકી અને કહ્યું કે હવેથી મારી પાસે આવીશ તો તિરસ્કાર પૂર્વક દૂર કરાવીશ. તેથી મ્હને બહુ લાગી આન્યું છે. રાજપુત્રીનો આવો સ્વભાવ હશે તે જાણતી નહોતી. થોડું સન્માન મળતાં. અને સરસ ખાવાપીવાનું પ્રાપ્ત થતાં કાંકો રાખીને તમારી આગળ અને.

આંતર જ્યોતિ

૩૬૧

સર્ગાવહાલાંઓની આગળ જેમ કહેવે તેમ બોલતી. માતૃપિતાએ કહ્યું કે જો તું રાજપુત્રીની આગળ વિનયપૂર્વક નમ્રતા રાખીને બોલી હોત તો આવો પસ્તાવો કરવાનો વખત આવત નહિ. દરેક સ્થિતિમાં લઘુતા રાખવી જોઈએ. તેભૂલી અને માલ પાણી મળતાં અમારી આગળ પણડાં કે રાખવા લાગી. અભિમાન અહંકારને ધારણ કરવાથી જે પુણ્યોદય હોય છે તે ખતમ થાય છે માટે હવેથી અભિમાન રાખીશ નહીં. હવે ધરના કાર્ય કર અને વડીલોનો વિનય સાચવ, આગળ જતાં પુણ્યોદયે વળી સુખી થઈશ. આ શિક્ષા નથી પણ શિખામણ છે. આ મુજબ સાંભળવાથી દરેક બાબતમાં વિનય-નમ્રતા રાખી. તેથી અંતે સુખી થઈ માટે અરે મહાનુભાવો જે તમને સંપત્તિ સાદ્યખી વિગેરે મંગી છે. તેનો ફાંકો રાખતા નહીં. પણ લઘુતાને અપનાવી દરેકની સાથે મધુર વચનો બોલી પોતાનું અને ચારકાનું કલ્યાણ કરે. તેને શાસ્ત્રકાર વચનગુપ્તિ કહે છે. મધુર વચન વાણીથી કોયલ કાળી હોય છે છતાં દરેક માનવોને પ્રિય બને છે. અને ગધેડી શ્વેત હોય છે. છતાં ભૂંકવાનો સ્વભાવ હોવાથી અપ્રિય બને છે. ૧૫૫ વાણી વર્તનથી જાતિકુલ પરખાય છે. અને સ્વભાવ પણ પરખાય છે.

જો કે શ્રીમંત હોય પણ બોલવામાં તોછડા હોય. અને વર્તનમાં મીડું હોય તો તેને કોઈ હૃદયથી સત્કારતું નથી. તેના શિક્ષામાં કે બોલવાની ચાલકીમાં અંબઈ કોઈ તેને આવો બેસો વિગેરે સત્કાર કરે તે વસ્તુ જ્વદી છે. પણ મનમાં તો સમજતા હોય છે. બાઈસાહેબનો સાથે સોખત

૩૬૨

આ.કીર્તિસાગરમુરિ રચિતં

કરવા જેવી નથી. દૂરની સલામ કરવામાં જ હિત છે આ પ્રમાણે સમજતા હોવાથી ના છૂટકે તેની પાસે આવે છે.

વિપત્તિના તથા સંકટના પ્રસંગે નબળા ઉપર બળીયાતું જોર ફાવે છે અને તેવો લાગ, કેટલાક શોધતા હોય છે એકાદ વ્યક્તિ જો હાથમાં આવી જાય તો જોઈલો મનોહર મનગમતી વાતો કરી જાણે કે સંકટમાં સહકાર આપવાજ આવેલ છે તેમ સામાને લાગે પરંતુ જ્યારે સહકાર આપવાને બદલે સ્વર્થ સાધતો હોય ત્યારે જ માલુમ પડે છે. કે મદદ આપવા આવેલ નથી પણ શયતાન બની સંપત્તિ લૂંટવા આવે છે. પરંતુ હવે તેને ખસેડવાનો ઉપાય નહીં હોવાથી મનમાં મુંઝવણ થાય છે એક ગામમાં વિધવા બાઈની પાસે ઘણી મિલકત હતી. સોનારૂપાના દાગીનાનો એક દાખડો તેણીએ છાનો રાખ્યો હતો. તેની માલુમ એક સગા માણસને હતી. સમજાવી મધુર વાતો કરીને તે છાના રાખેલ દાખડાની વાત જાણી લીધી હતી. આ વિધવાબાઈને અસાધ્ય વ્યાધિ લાગુ પડ્યો. ઉઠવા બેસવાની તાકાત નહોતી. આવા પ્રસંગે સ્વર્થ સાધવા તે સગો તે બાઈની પાસે આવી સારવાર કરવા લાગ્યો. જાણે પોતાનો પુત્ર હોયની શું? પોતાની પત્નીને કહેલું કે બરોબર સેવા ભક્તિ કરજો. આવા વખતે આપણે સગાંવહાલાં સેવા જો બરોબર નહો કરીયે તો બીજો કોણ આવીને કરશે? સહજ ભૂલ થતાં પણ સ્ત્રીને ધમધમાવતો હતો. વ્યાધિગ્રસ્ત બાઈ તો તેની સાર સંભાળ દેખીને ખુશી થઈ અને કહેવા લાગી કે, તમેજ ખરા સગા વહાલા છો નહીંતર આવી સેવાઆકરી કોણ કરે? સગો

આંતર જયોતિ

૩૬૩

મુખ ઠાવકુ રાખીને હવે કહેવા લાગ્યો કે તમોને અસાધ્ય રોગ લાગુ પડેલ છે. દવા સેવા તો કરોયે છીએ પણ ઓચિંતી વ્યાધિના યોગે ઢબી ગયા-તો મરણ પામ્યા તો મિલકત ઘરેણાં જ્યાં હશે ત્યાં રહેશે માટે મને સઘળી મિલકત આપો. રોગમાંથી બચી ગયા તો પાછી આપીશ. અને પરલોક ગયા તો તમારા પુણ્યમાટે સાત ક્ષેત્રમાં તે વાપરીશ-અનુમોહના કરવાથી તમોને પુણ્યનો ફાલ થશે. આ બાઈ સરલ અને ભોળી હતી. તેની વાણી સાંભળી સ્થાવર-જંગમ મિલકત તેને સોંપી. તથા ગુપ્ત રાખેલો દાગીનાનો ડાબડો પણ આપ્યો. હવે તો આ બાઈ બીલાડીના હાથમાં દૂધ આવે તેમ ખુશી થયો. અને સેવા ચાકરી બહુ કરવા લાગ્યો. અને મનમાં માને છે કે આ બાઈ જરૂર મરણ પામશે. અને હું પૈસાદાર બનીશ. પણ બાઈ આવ-ખાની બલવાન હોવાથી બેઠી થઈ, પેલાને હૃદયમાં ધ્રાસકો પડ્યો. બાઈ તો બેઠી થઈ, હવે મિલકત પાછી આપવી પડશે કાંઈ નહીં. દાગીનાનો દાબડો તો મારા કબજામાં છે. બીજી મિલકત અર્પણ કરી હતી તે જો ઘેર ભેગી કરી હોત તો સારું થાત, મ્હોટી ભૂલ કરી. તેવા વિચારમાં છે તેવામાં બાઈએ ઘરેણાનો દાબડો પાછો માગ્યો એ દાબડો હું અત્રેથી ભઈ ગયો નથી. તમારા મકાનમાં જ હશે. તપાસ કરો. મળી આવશે. આ મુજબ સાંભળીને તપાસ કરી પણ પ્રાપ્ત થયો નહીં. ત્યારે પેલો પ્રપંચી કહેવા લાગ્યો. તમારી ગેરહાજરીમાં કોઈ ઉપાડી ગયો હશે. મારી પાસે તો નથી. સીધો હોય હોય તો આપતાં શી વાર લાગે ? નાહક ગળે પડે નહીં.

૩૯૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સેવા ચાકરીના આ બહલો આપો છો ને ? પેલી બાઈ આ મુજબ સાંભળી તેને કહેવા લાગી કે મારે હાથે તને આપ્યો છે. તું તારે ઘેર લઈ ગયો છે. અને કહે છે કે મેં લાંઘા નથી. કેઈ લઈ ગયા હશે. આવું બોલવું તમારે ઉચિત નથી. પણ સ્વાર્થાંએ દાબડો પાછો આપ્યો નહીં. બાઈ સમજી ગઈ કે સેવા ભક્તિ મારી કરવા આવ્યો નહોતો પણ મિલકતને કબજે કરવા આવ્યો હતો. ભલે દાબડો ગયો. બીજી મિલકત મારા કબજામાં છે હું પોતે જ આજીવિકા પુરતું રાખી સાત ક્ષેત્રમાં ધન વાપરી પુણ્ય ભાતું ભરું. બાઈ સાત ક્ષેત્રોમાં પુણ્યાર્થે ધન વાપરતી હોવાથી પેલો સગો પાછો મનમાં બળવા લાગ્યો. પણ હવે બાઈ લોભવાય એવી નથી. મનને શાંત કર્યું. દાબડાના દાગીના વેચી રૂપિયા કરી વેપાર કરવા લાગ્યો. પણ અનીતિનું ધન હોવાથી વેપારમાં લાભ મળ્યો નહીં. અને ઘરની મૂડી પણ ખતમ થઈ, આ મુજબ કપટી સેવા ચાકરીના બાને સ્વાર્થ સાધે છે. પણ પરિણામ વિપરીત આવે છે વિશ્વાસ રહેતો નથી. ગામમાં બે આબરૂ થવાય છે માટે નિષ્કામ સેવા ભક્તિ કરો. ધારણા કરતાં પણ અધિક મળી આવશે. પણ ધનના લોભીને આ કથન કયાંથી પસંદ પડે? આત્મ જ્યોતિ વિના બિચારા પ્રયાસો તો ઘણાં કરે છે અને કાવાદાવા કરીને પાપ બંધ કરે છતાં મનની અને પેટની ભૂખ ભાગતી નથી—માટે આત્મ જ્યોતિ મેળવો.

૧૫૬ ' શાણુ સુજ્જનો, લાભ લેવાના વખતે પ્રમાદી બનતા નથી. અવસરને ઓળખી ઉત્સાહ પૂર્વક

આંતર જ્યોતિ

૩૫૩

પરાક્રમ ફેરવે છે. ત્યારે સંપત્તિના સ્વામિ
બને છે.

પરંતુ પ્રમાદી આળસુજનોને સંપત્તિના બદલે આપત્તિ
આવી હાજર થાય છે. આમ સમજી સુસજનો લાભ લેવાની
મોસમ-અવસરમાં વિષય વિલાસનો તથા કષાયના વિકારોને
ત્યાગ કરે છે. તે મુજબ અનંત લાભ લેવા માટે મનુષ્યભવ
પણુ મોસમ છે. તક છે. આમ જાણી પ્રમાદનો ત્યાગ કરીને
વ્રતનિયમોનું પાલન સારી રીતે કરે તો તેમને મળેલી મોસમ
લાભ બરોબર આપી શકે. અવસરને ઓળખી દુન્યવી સંપત્તિને
પ્રાપ્ત કરી પણુ તેવા સંયોગો મળતાં ખસી જતાં વિલાંબ
થતો નથી. તે વખતે ચિન્તાઓને તથા વિપત્તિઓને હઠા-
વનાર વ્રત નિયમોને આરાધી જે આત્મશક્તિ મેળવી છે.
તે આશ્વાસન તથા ધૈર્ય આપી શકશે. માટે દુન્યવી સંપ-
ત્તિમાં આસક્ત બનવું નહી. સાથે સાથે આત્મિક સંપત્તિને
મેળવવા માટે પણુ તત્પર રહેવું. કે જેથી વિપત્તિ વિકંબનાના
વખતે હાથ વરાળ વલોપાત થાય નહી. અને સ્થિરતા રહે.

એક સદ્ગૃહસ્થે વ્યાપારમાં ઘણી કમાણી કરીને ધન
મેળવ્યું. પણુ તે સારી રીતે સમજતો હતો કે પુણ્યોદયે
આ ધન મળ્યું છે. અને મળતું રહે છે. પણુ તેને એવા સંયોગો
દૂર જતાં જવામાં વિલાંબ થતો નથી તેથી વ્રત નિયમોને ધારણ
કરી સાચુ ધન મેળવું. વ્રત નિયમ-જપ-તપાદિ કરે છે. તેવામાં
મુંબાઈમાં ગુંડાઓએ ભારે મારામારી કરીને લૂંટ ચલાવી. ગુજ-
રાતી કાઠીઆવાડી મારવાડી જૈનોએ અને જૈનેતરીએ પહેરેલા
કપડાઓ સાથે પોતાના વતન તરફ પ્રયાણ કર્યું, પૈસા વિનાના

૨૬૬

આ. કીર્તિસાગરશ્રી રચિત

બની ગએલ હોવાથી મ્હોટી વિપત્તિમાં આવી પડયા. ધીરજ રહી નહી. રડવા લાગ્યા. કોઈક વલોપાત કરવા લાગ્યા. તેઓ પૈકી આ વ્રતધારી પણ લૂંટાયો. પહેરેલ કપડે બહાર નીકળી ગયો. પણ વ્રતનિયમની રીતસર આરાધના કરેલ હોવાથી હિંમત રાખીને વિચાર કરવા લાગ્યો. કે મળેલ સંપત્તિ તે તો સારા સંયોગે મળી હતી. અને મળતી. હવે તેવા સંયોગો ખસી ગયા. અને ખસી ગઈ પણ જે ધર્મની આરાધના કરી છે. તેને કોઈ પણ લૂંટવાને કે ઝુંટવી લેવાને સમર્થ નથી. વળી આ ધૂરા સંયોગો પણ કાયમના રહેવાના નથી. આમ સમજી ઉપવાસ આર્યાબિલ એકાશનાદિ કરી ધર્મની આરાધના ચૂકતો નથી. હિંમત પૂર્વક બીજે સ્થલે વ્યાપાર કરવા લાગ્યો. ધન મળ્યું. અને ધર્મ પણ સચવાયો. આમ જાણી સંપત્તિ ઉપર વિશ્વાસ ન રાખતાં. ધર્મની આરાધના પણ કરવી જરૂરની છે.

૧૫૭ “ આત્માની આરાધના સારી રીતે કરીને જેમણે આત્મવિકાસ સાધ્યો છે તેને અનંત-જ્ઞાનીઓ મહાનુ માને છે.

આ સિવાયના બલે સંપત્તિ-સાદ્યબીના આધારે તથા સત્તા-સામ્રાજ્ય વડે મ્હોટા કહેવાતા હોય પણ તે મહાનુ નથી. કારણ કે તેઓ આશા તૃષ્ણામાં પરાધીન બનેલ હોવાથી નિરન્તર ચિન્તાઓ અને વલોપાત કરતા હોય છે. ક્યારે મારી આશા પૂર્ણ થાય અને અબજો-કરોડોપતિ બનું અને દેવલોક જેવી સાદ્યબી ક્યારે લોગવું. પણ પુષ્ટ્ય વિના કયાંથી પ્રાપ્ત થાય ? આમ આશામાં-તૃષ્ણામાં જીવન વ્યતીત કરતા હોય

આંતર જ્યોતિ

૨૬૪

છે. ત્યારે જેમણે આત્મોન્નતિ કરેલ હોય છે તેમને તો ત્યાગના યોગે અનંત ઋદ્ધિ-સિદ્ધિ અને શુદ્ધિના દ્વાર ખુલ્લાં થાય છે તેથી મહાન જ્ઞાનીઓ તેઓને માને છે. સાંસારિક સંપત્તિ માનોને મ્હોટા માનતા નથી. કારણ કે તેઓએ સાથે પરલોકમાં આવે તેવી સંપત્તિ મેળવી નથી. અને મોંઘેરા મનુષ્યલવની કિંમત પીછાની નથી-અધિક સંપત્તિની આશા તૃષ્ણામાં પોતાનું કર્તવ્ય જે જરૂરનું હતુ તે બૂલાયું અને સંયોગ મળતાં ખસી જનાર ઉપર વિશ્વાસ રાખ્યો. એટલે જેની આશા રાખી હતી તે વસ્તુ પણ ગુમાવાઈ “વગડામાં પરિભ્રમણ કરતાં શયાળના હાથમાં એક રોટલાનો ટુકડો આવ્યો અને ખુશી થઈ નહી કિનારે ખાવા માટે બેઠું તેવામાં નદીમાંથી બહાર નીકળી એક માછલું ઉછળતાં કિનારે આવ્યું પકડ્યું. આને દેખી શિયાળ રોટલાનો ટુકડો મૂકી માછલાને લેવા ગયું. પણ તે જ વખતે ચેતી માછલું નદીમાં પેશી ગયું. ખીજવાર માછલાને બહાર નીકળવાની રાહ જોયા કરે છે એટલામાં ભમતો કાગડો નદી કીનારે મૂકેલ રોટલાના ટુકડાને લઈ ગયો. માછલું હાથમાં આવ્યું નહી. અને ટુકડો પણ કાગડો લઈ ગયો. તેથી ચિન્તા થઈ. આ સુજબ ધર્મ વિહીન માનવો પરાધીન વસ્તુઓને સ્વાધીન કરવા પ્રયાસ કરે છે અને સ્વાધીન જે આત્મધન છે તેને ગુમાવી બેસે છે. માટે આત્મધર્મને ધ્યાનમાં રાખી વ્યાવહારિક કાર્ય કરવાં કે જેથી આશા તૃષ્ણા અધિક જોર પકડે નહી. અને અનુક્રમે જે મ્હોટાઈ ઇચ્છા છે તે આવી મળે પછી જ સંપત્તિમાં તમે પોતાને મ્હોટા માને છે તેની અર્થકતા સમાય-

૩૬૬

આ. ઠાતિંસાગરધરિ સચિત્ત

૧૫૮ વ્રતનિયમ તપજપાદિ કરતા મુગ્ધ ધાર્મિક-
જનો પોતાની સાધારણ સ્થિતિને જાણી તેમજ
ધર્મ વિનાના માનવોને સંપત્તિમાન દેખી
મનમાં શંકાને ધારણ કરે છે કે પ્રભુએ કહેલા
ધર્મનું ફલ હશે કે નહીં ?

કારણ કે જેઓ પ્રભુના દર્શન-વંદન પૂજન તથા વ્રતાદિ
કરતા નથી છતાં મનગમતી સાહ્યબી લોગવે છે. મોજમજમાં
આનંદથી મહાલ્યા કરે. લોકો 'ખમા ખમા' કરે છે, મોટર
વિગેરે વાહનોમાં ખેસી આનંદ કરે છે. પગપાળા ચાલવાની
તસ્દી લેતા નથી. અમારા તો ચાલી ચાલીને પગ થાકે છે.
છે. મોજ મજ તો દૂર રહી પણ જીવન નિર્વાહ મહેનત કર્યા
સિવાય થતો નથી. તો પછી મોટર એરોપ્લેનમાં ખેસવાનું
ક્યાંથી પ્રાપ્ત થાય ? આવા આવા વિચારો કરીને મનમાં
વિવિધ ચિન્તાઓ કર્યા કરે છે. અને મોજ મજ કરવાનો
અવસર ક્યારે આવશે તે જાવના રાખી મોજ કરનારને
દેખી સાહ્યબીને પુનઃપુનઃ ઇચ્છે છે. અને મહેનત કરવામાં
ખુશી થતા નથી. પણ તે ધનાઢ્યોની આન્તરિક સ્થિતિ
શક્તિ. મહેનત કરનારની શક્તિ આગળ નબળી હોય છે.
કેઈકને દમ લાગુ પડેલ છે. દશખાર પગથીઆ ચઢતાં પણ
સ્વાસોશ્વાસ ભરાઈ જવાથી વચ્ચે ખેસી જાય છે. ખોલવાના
વખતે હૃદયના ધબકારા વધી જાય છે. સારી રીતે માલ મલીઠા
વિગેરે લોજન કરે પણ પચાવી શકે નહીં. અને વિવિધ વ્યા-
ધિઓથી ઘેરાએલ હોય છે. વેદ ડોકટરના ખીસ્સા ભરાતા
હોય તો આવા શ્રીમંતોના આધારે. આ પ્રમાણે જો બરોબર

આંતર જોઈતી

૩૯૬

તપાસ કરે તો મહેનતુ વર્ગને નાખુશ થવાનો અવસર મળે નહીં. અને આનંદમાં રહે. કારણ કે મહેનત કરનારા પરસેવો વાળીને જીવન નિર્વાહ કરનારા શરીરે બલવાન હોય છે. ભલે પછી સાધારણ સ્થિતિના હોય. અને માલ મલીકા ખાતા ન હોય ? ઘણા વિકારી પણ હોતા નથી તેથી વૃદ્ધાવસ્થામાં પણ તેઓને રોગ લાગુ પડતો નથી. ત્યારે શ્રીમંતોની સ્થિતિ બેતાં દયા કરૂણા આવશે. આ પ્રમાણે તપાસે તો ધર્મક્રિયામાં શંકા ધારણ કરે નહીં. અને જે સ્થિતિ મળી છે. તે સારી છે. આમ માનીને આનંદમાં રહે.

એક શ્રીમંતની સાહ્યબી અને મોજ મજાને દેખી મહેનત કરનાર, પોતાની સ્થિતિને દેખી ધર્મક્રિયાઓ કરતાં ભ્રમણામાં ભૂલો પડી શંકા કરતો હતો. કે પ્રભુની આજ્ઞા મુજબ વર્તન રાખીએ છીએ. છતાં શ્રીમંતની માફક મોજ મજાની લહેર આવતી નથી. ધાર્મિકના ઘેર ધાડો પડે. અને મસ્તાનો મોજ કરે.

આ પ્રમાણે વિચાર રાખે છે તેવામાં એક ધનાઢય મોટરમાં બેસી રાજમાર્ગે જતો હતો તેનો મોટર આવતી મોટર સાથે અથડાઈ અકસ્માત થયો. ભાગ્યયોગે શેઠ બચી ગયા. મોટરને અને ડૂંઈવરે તુકશાન થયું. આમ બચી જવાથી પ્રભુનો પાઠ માનવા લાગ્યા. વળી અગત્યના કાર્યોથી એરો-પ્લેનમાં આરૂઠ થઈ કેઈક શહેરમાં જતાં અકસ્માત થયો. ત્યારે તો શેઠ સઘળો પરિવાર માલ મિલકતને અનીચ્છાએ ત્યાગ કરી મરણ પામ્યા. આ મહેનત કરનારે સાંભળીને વિવેક લાવી મનની શંકાને દુર કરી કે શેઠના કરતા મારી

૩૦૧

આ. ક્ષતિ સંસાર પર

સ્થિતિ ઘણી સારી. શરીર મજબૂત-દુગા પ્રપંચ વિના જીવન નિર્વાહ થાય છે. અને યથા શક્તિ પૂજા-વંદન-કર્મ-તથા ધાર્મિક ક્રિયા કરાય છે. મોટર કે એરોપ્લેનના અકસ્માતનો ભય નથી. માટે જે અવસ્થા મળી છે તેથી ધર્મમાં શંકા કરવા જેવી નથી. સ્થિર બનીને વ્રત નિયમનું પાલન કરતો રહ્યો.

તથા એક પૈસાદારની પાસે અઢળક ધન છે. પણ પુત્ર નથી અને સાધારણ માનવોને ઘેર પુત્ર-પુત્રી વિગેરેને દેખીને પૈસાદાર પરોપકારના કાર્યોમાં તથા ધાર્મિક કામે શંકા કરવા લાગ્યો. અને પુત્ર માટે પથથરને પ્રભુ માની સેવા ભક્તિ કરી તો પણ સંતાનની પ્રાપ્તિ થઈ નહી. આ ધણી ઉચ્ચાટ કરતાં જીનેશ્વરની પ્રતિમાનું પૂજન-કરતાં અંતરાય કર્મ દૂર ખસવાથી પુત્રની પ્રાપ્તિ થઈ તેથી હર્ષનો પાર રહ્યો નહી. અનુક્રમે પુત્ર ભણી ગણીને મ્હોટો થયો. ત્યારે તેને સંસારનો દહાવો લેવા માટે પરણાવ્યો. પરણ્યા પછી તે પુત્રને ઘરમાં ગમતું નથી. અનુકુલતા રહેતી નથી. તેથી જીદા રહેવા માટે તેના પિતાને કહ્યું. પિતા માનતો નથી ત્યારે વિરોધ-કંકાસ-કરવા લાગ્યો. ઘરમાંથી મિલકતને ઉઠાવી ફાવે તેમ વાપરવા લાગ્યો. હવે તેના પિતા વિચારે છે કે જ્યારે પુત્ર હતો નહી ત્યારે આનંદથી ઘરમાં અને બહારમાં જઈ શકાતું. આના કરતાં પ્રથમ સ્થિતિ સારી હતી. આના કરતાં પુત્ર વિનાના રહેવું તે સાડું. હવે આ છોકરાને શું કહેવું. ઠપકો તથા શિખામણ આપવામાં આવે છે, ત્યારે સામે થાય છે. આ પ્રમાણે વિચાર કરી. જે આય તે સારા માટે હવે પરોપકાર-ધાર્મિક કાર્યોમાં શંકા

આતર જ્યોતિ

૪૦૧

રહી નહી. શાંતિથી સ્વ યોગ્ય કરવા લાગ્યો. માટે જે અવસ્થા પુણ્યાનુસારે પ્રાપ્ત થએલ હોય તેને વધાવી લેવી. અને આનંદ પૂર્વક ધર્મની આરાધના કરવી. સાંસારિક પુત્રાદિક મળે અગર સાહ્યબી મળે તો પણ સાચા સુખની પ્રાપ્તિ થવી અશક્ય છે. આમધારી-શંકાને દુર કરો.

૧૫૯ સંસાર રસિકો, સ્પર્શ રસ ગંધ રૂપ શબ્દ વિગેરે ઉપર ઘણો પ્રેમ રાખે છે. ત્યારે આત્મજ્ઞાન તત્ત્વના રસિયા મહાશયો, આત્માના ગુણોમાં અધિક પ્રીતિને ધારણ કરે છે.

સ્પર્શ-રસાદિક ક્ષણમાં પરિવર્તન પામતાં તેના રસિયાઓને ચિન્તા, પરિતાપ, સંતાપ, શોક થાય છે. તેથી આત્મા મલીન બની સુખની ભ્રમણામાં પડે છે. અને સુખ શાંતિની પ્રાપ્તિ માટે મહારંભ સમારંભે પડી અધિક પીડાય છે. સમ્યક્ જ્ઞાનીઓને તે વિષયોમાં આસક્તિ નહી હોવાથી આત્મિકગુણો ઉપરના આવરણો દુર ખસતા આનંદની ઉર્મિઓ આવ્યા કરે છે, વિષયોમાંથી આસક્તિ ખસતાં માનસિક વૃત્તિઓ શુદ્ધ બનતી હોવાથી તે વૃત્તિઓ આત્મિક ગુણોમાં અને તેના પર્યાયોમાં રમણ કરે છે. પછી વિપત્તિ કદાચ આવે તો પણ સંપત્તિ ભાસે છે. અને જ્ઞાનયોગે સહી લેતાં અનુભવ આવતો રહે છે પછી તેમને મુઝવણ ક્યાંથી થાય ? માટે જેમ તમો વસ્ત્રાભૂષણ વિગેરે મલીન થતાં તેઓની શુદ્ધિ કરવા પ્રયત્ન શીલ બનો છો. અરે પહેરવાના પગરખાં તથા શરીરને મેલાં દેખીને માલીશ કરો છો અને કરાવો છો તે મુજબ ખરાબ—વિચારો અને વિકારોથી મલીન

૪૦૨

આ. કીર્તિસાગરશ્ચર રચિત્ર

અનેલ આત્માને શુદ્ધ કરવા દરરોજ પ્રયત્નશીલ થવાની આવશ્યકતા છે સ્પર્શ—રસ—રૂપ વિગેરેમાં ઘણો આદર રાખતાં તો ભવોભવ પેટ ભરીને માર ખાધો છે અનંત પીડાઓના લોકતા બન્યા છે. માટે આ મનુષ્ય ભવમાં તે વિષયો તરફ ઘણું માન ધરાવેો નહી. આદર આપેો નહી—માન—આદર આપશેો તો પાછો માર ભરપૂર ખાવો પડશે.

એક પટેલની પાસે દશબાર—ગાયો તથા ભેંસો હતી. તેમાં કેઈ કાળી—ગોરી—કાબરચીત્રી વિવિધ રંગની હતી. એક દીવસ આ પટેલના ઘેર કેઈ આત્મજ્ઞાની મુનીવર્યં ભિક્ષા માટે પધાર્યા. તેમને દુધની જરૂર હતી—તેથી પટેલે પોતાના નોકર જેનું નામ યોધો છે. તેને કહ્યું કે અલ્યા ? જા અને વાડામાંથી દુધ લઈ આવ ? યોધો રૂપરંગમાં ખડુ માનતો હોવાથી થોડેક જઈને પાછો આવી પટેલને કહેવા લાગ્યો. કે કાળી—ગોરી—રાતીનું દુધ લાવું કે, બીજી ગાય ભેંસનું લાવું. ગમે તે રંગવાળી ગાયનું લાવજે ભેંસનું લાવું તો વાંધો નથી ને ? ગાયનું જ લાવજે. યોધો વાડા ભણી નીકળ્યો વળી પાછો આવીને કહેવા લાગ્યો કે વાછડા વાળીનું લાવું કે વાછડા વિનાનું લાવું. તમે ઠપકો આપશેો તેથી પૂછું છું. જા તને ગમે તેવીનું લાવજે. આ સાંભળી યોધો ચાલ્યો અને અને થોડેક દૂર ગયો અને પાછો પટેલને આવી કહેવા લાગ્યો. જીવાનગાયનું લાવું કે આધેડનું લાવું. આ સાંભળી પટેલે કહ્યું કે અરે યોધા તું યોધા જેવો રહ્યો આવી રીતે માથાઝીક કરાવે છે. જા ગમે તેવી ગાયનું લાવ. ભલે ચણી કાળી હોય ગોરી હોય કે વાછરડા વિનાની હોય તો

આતર જ્યોતિ

૪૦૬

પણ દુધ જલ્દી લઈને આવ. હાં હવે ખબર પડી, જલ્દી જઈને લાવું છું દુધ લઈને આવ્યો. મહારાજને વહોરાવ્યું. તેમના ગયા પછી બોધાને પટેલે ઘણો મેથીપાક આપ્યો. કેહ્યું કે અરે મૂર્ખાં ? દુધ લાવવાનું કહ્યું ત્યારે કાળી ગોરી વિગેરે બોલવાની શી જરૂર હતી ? દુધ લાવીને આપવું હતું. બહુ ડાહ્યો થયો તો માર પડ્યો. આ પ્રમાણે માનવો રંગ-રૂપ વિગેરેમાં ફસાય તો મારા ખાધા વિના રહે નહીં માટે મૂલ વસ્તુ દુધરૂપી આત્મ ગુણો તરફ લક્ષ્ય રાખવાની જરૂર છે. રૂપ રંગમાં કયાં દોડદોડ કરે છે. આત્માને ઝોળખી વિકારોને ખસેડી આત્મત્ત્વમાં સ્થિર થાઓ. સારી રીતે આત્માની ઝોળખાણ થયા પછી સંસારમાં રહેતાં પણ અકળામણુ આવશે નહીં. કારણ કે તેથી વિકારો ઉત્પન્ન થતાં નથી. કદાચ ઉત્પન્ન થાય તો પણ તેઓનું જોર ચાલતું નથી. પોતાને ભાવ બજવી ટળી જાય છે. વિકારોનું જોર ચાલતું હોય તો વિષયમાં આસક્ત માનવો ઉપર.

માતા પિતાએ પોતાની પુત્રી કેળવણી પામીને સુખેથી જીવન ગુજારે તે માટે સારી રીતે લણાવી. પણ લણ્યા પછી એમ માનવા લાગી કે પરણવાથી પતિની તાબેદારીમાં રહેવું પડશે. માટે કોઈ શ્રીમંત સાથે પણ લગ્ન કરવું નહીં. શિક્ષણ લીધું છે સારી નોકરી મળી રહેશે અને સારો પગાર મળતાં ખાવા પીવાની ચિન્તા રહેશે નહીં. આમ વિચારી લગ્ન કરવાનું માંડી વાળ્યું. કોલેજમાં શિક્ષિકા તરીકે નોકરી મળવાની સાથે પગાર સારી રીતે મળવા લાગ્યો. હવે ખાઈ પીને મોજમજા કરે છે તેવામાં કોઈ એકની

૪૦૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સાથે દોસ્તી થઈ. વાર્તા વિનોદ કરવામાં શો વાંધો છે. આમ ધારી અધિક પરિવ્રયમાં આવતાં સગર્ભાં બની. ઘણો પસ્તાવેદ કરવા લાગી. વિષય સ્પર્શમાં આસક્ત બનવાથી ક્રોધેતી પૂરેપૂરી થઈ. ગર્ભને ગાળવા દવા ખાધી. ગર્ભ નાશ પામ્યો. પણ શીમારી અસાધ્ય લાગુ પડી. તેના માતા પિતાને પીડાનો પાર રહ્યો નહી. હવે તો બ્યાં બ્યં ત્યાં હડધૂત બને છે. દેખો બાઈઓ ? વિષયના વિકારનો ઠંડો અને ગુઠ માર

૧૬૦ જેઓને આત્માની તથા આત્માના ગુણોની ખબર છતાં બડાઇ હાંકતા બોલે છે કે અમે દોષ વિનાના છીએ આશંસા રહિત ક્રિયાઓ કરી આનંદમાં રહીએ છીએ.

આ કથન તેમનું ઉચિત નથી. કારણ મનસિક વૃત્તિઓ બ્યારે આત્મિક ગુણોમાં સમજૂતા કરતી હોય છે ત્યારે આરંભ-સમારંભના કામે હોતા નથી. નિર્દોષ ધાર્મિક કાર્યો કરવામાં તથા ધર્મધ્યાનમાં લાગેલી હોય છે. કદાચિત્ પાપના કામે થઈ બ્ય ત્યારે નિન્દા. ગર્હા કરીને પુનઃ તેવા કામે કરવાની રૂચિ થતી નથી. માટે આરંભ સમારંભના કાર્યોને કરીને કહેવું કે અમે નિર્દોષ છીએ તે મિથ્યા છે દોષ રહિતને સંસારની લીલા-ક્રિયાઓ હોતી નથી અને પસંદ પડતી નથી. જે જે સંસારની લીલા કરી રહેલ છે તે સર્વે સદોષી છે આમ સમજૂ દોષોને દૂર કરવા માટે સતત બચત રહેવું. અને જ્ઞાન પૂર્વક ધાર્મિક કાર્યોમાં મનોવૃત્તિઓ લાગે ત્યારે દોષો ખસતા બ્ય છે. નહીંતર સંસારની લીલા તે

આંતર જ્યોતિ

૪૦૫

એવો મીઠો માર મારે છે કે લીલા કરનારને પણ ખબર પડતી નથી. પરંતુ જ્યારે બે હાલ દશા થાય છે ત્યારે કાંઈક વિચાર આવે છે કે સંસારની લીલા-ક્રિયા કરવામાં સઘળી આખતે બરબાદી થઈ શારીરિક-માનસિક શક્તિઓ નાશ પામી એટલે પરિણામે તો પરિતાપાદિ ઉત્પન્ન કરાવે છે એક શેઠની પાસે બે ઘોડાઓ હતા. તેઓને ગાડીમાં બેડી ફરવા જતા અગર અન્ય કાર્યાર્થે જતાં તેમાં એક અશ્વ, રવાલ ચાલે ચાલતો તેથી શેઠ તેના ઉપર ખુશી થઈ સારી રીતે સંભાળ રાખતો બીજો ઘોડો તોફાની અને બહુ અચલ હોવાથી તેને ઘણો માર પડતો અને ઘણી રેતિમાં રગડાવવામાં આવતો ત્યારે થાકી જઈને રીતસર ચાલતો આ પ્રમાણે પરમેશ્વરની આજ્ઞા મુજબ જે વર્તન કરે છે તે નિર્દોષ બનીને મુખી થાય છે પણ મન ગમતી લીલા કરવામાં તો કારમે માર પડે એમાં નવાઈ શી? માટે સંસારની લીલા તે અંધકાર છે અને અંધકારમાં પ્રકાશ સિવાય અઠગક સંપત્તિ-સત્તા શક્તિ ગુમાવવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થાય તેમાં કોઈ શું કરે? પરમેશ્વર તો ફરમાવે છે કે મારી આજ્ઞાને રીતસર ઉઠાવી જ્ઞાન પ્રકાશ કરીને માનસિક વૃત્તિઓને ઠોડાવો એટલે અંધકારરૂપી સાંસારિક લીલામાં લૂંટવાનું થશે નહીં. અને મોક્ષ માર્ગ તરફ સરલતા, સુગમતા એ પ્રયાણ કરવા સમર્થ બનશે. પછી તમોને દેવ-દાનવ કે માનવ લૂંટી લેવા માર મારીને બરબાદી કરવા શક્તિમાન થશે નહીં. માટે તમો બહિરમાં બોલો છો કે અમે નિર્દોષ છીએ તે મુજબ વર્તન રાખશે તો બોલેલું સફલ થશે.

પોતાના દોષોને ગુપ્ત રાખવા જાહેરમાં આવે નહીં તે માટે જેટલી યુદ્ધિ હોય તેટલી મહેનત કરે છે જોલવામાં ચાલાકી વાપરે છે પણ છેવટે તે દોષો જાહેરમાં આવતાં વાર લાગતી નથી. માટે તે દોષોને દૂર કરવા જેટલી યુદ્ધિ હોય તે પ્રમાણે પ્રયાસ કરો. પછી ભય શંકા ખેદ જેવું કંઈ પણ રહેશે નહીં. મનુષ્યોમાં પોતાની ઉન્નતિ થાય. તેવી યુદ્ધિ અને બલ રહેલું છે. પણ તેનો સદુપયોગ કરવાનું આવડતું ન હોવાથી ઉન્માર્ગે વાપરી દોષો કરતા રહે છે. અને મહાવિપત્તિઓમાં ફસાઈ દુઃખી બને છે. માટે વિવેક પૂર્વક વર્તન કરો, ઘણે ભાગે જગત્ જર કરતાં પત્ની પરિવાર અને જમીન-ઘર મકાન માટે દેવ-દાનવ અને માનવો, દોષોને સેવી સુખી થવાના અભિલાષી હોય છે. પણ દોષો કપટ-પ્રપંચ કરવાથી તો કદાપિ સુખી થવાની અભિલાષા સફલ બનતી નથી. પણ વેર વિરોધાદિક વધે છે. અને યુદ્ધિ બલ તથા સંપત્તિનો હાનિ થવાનો પ્રસંગ આવે છે. યુદ્ધિ બલને ઉન્માર્ગે વાપરી કપટ કલા કરીને કુટુંબમાંથી-કંપનીમાંથી જુદા પડતા. અગર ફારગત થતાં વધારે ભાગને માગશે વધારે ભાગ ન મળતાં તોફાન કંકાસ કરશે અને સામે રહેલ સંબંધી પ્રેમ સાચવવા ખાતર અને સલાહ-સંપ રહે તે માટે વધારે ભાગમાં જર જમીન આપશે પણ જે ભાગ્યમાં નહીં હોય. અગર સદ્વર્તન નહીં હોય તો ભાગમાં આવેલ ભાગવા માંડશે. સરખુ મળે. અગર ઓછું મળે તો પણ સારા આચાર-વિચાર અને વિવેકવાનેને ભાગ્યાનુસારે અધિક મળી આવે છે અને.

આંતર જ્યોતિ

૪૦૭

તેનો સદુપયોગ પણ કરી શકે છે. અને તેના યોગે બલ-
બુદ્ધિમાં વધારો થતો રહે છે. એક સંસ્કારી કુંટુબ, એક
મકાનમાં સંપીને એકત્ર રહેતું હતું. પણ પુત્રાદિ પરિવાર
વધવાથી જીદા રહેવાનું થયું એટલે જર-જમીનની વહેંચણી
કરવામાં આવી. દરેક ભાઈને સરખું મલ્યું છે પણ નાનો
ભાઈ અધિક ધન-અને જમીનની માગણી કરે છે સમજાવ્યો
માનતો નથી. અને કલહ કરવામાં તત્પર થાય છે મોટાભાઈ
સંસ્કારી અને વિવેકી હતા-અધિક આપીશું તો નાનોભાઈ
છે ને ભલે તે લઈને ખુશી થાય. આપણા ભાગ્યમાં હશે
તો તેના આપ્યા કરતાં અધિક મળી આવશે આમ વિચારી
તેની માગણી પ્રમાણે અર્પણ કર્યું. સંપ-સંબંધ કાયમ
રહ્યો જ્ઞાતિમ આખ વધી. મોટાભાઈએને પણ નીતિ પૂર્વક
વ્યાપાર કરતાં તે નાનાભાઈને આપ્યું તે કરતાં વધુ ધન
મળી આવ્યું માટે વિરોધ કરવાની જરૂર નથી.

૧૬૧ તમારામાં ન્યાય નીતિ પૂર્વક બુદ્ધિબલનો સદુ-
પયોગ છે તો જરૂર ઈચ્છા સુજળ આવી મળવાનું,
કારણ કે નીતિ-બુદ્ધિ અને બલથી જર-જમીન
વિગેરે મળી આવે છે.

અને તેનું રક્ષણ કરી શકાય છે જેની પાસે બુદ્ધિબલ
તો છે. પણ ન્યાયનીતિ નથી. તેને કદાચ જર-જમીન વિગેરે
મળે પણ દશબાર વર્ષો સુધી રહી શકે આગળ રહી શકવી
તે દુર્લભ છે કારણ કે અન્યાય-અની તનું ધન-જમીન ટકતી
નથી. અને દોષોને આવવાનો અવકાશ મળે છે માટે કોઈ
પણ ઉપાયે નીતિ ન્યાય અને ધર્મને સાચવો.

૪૦૮

આ.કીર્તિસાગરચરિ રચિત

અનુભવી સુસો કહે છે કે ન્યાય નીતિ અને આત્મ જ્ઞાનથી સંસારમાં લેપવાનું થતું નથી અને શંખની માફક ઉજ્જવલ બનાય છે. પંચવર્ણી માટી ખાઈને શંખ તેજસ્વી અને પ્રવેત બને છે તેની માફક જો તમે પાંચ ભૂતોમાં- ભૌતિક પદાર્થોમાં લેપાયો નહીં તો તમે ઉજ્જવલ બનશો, પરંતુ ભૌતિક પદાર્થોમાં લિપ્ત બનેલા અનુભવી સુસોનું કથન તે માનતા નથી અરે હાંસીપાત્ર માની ધિક્કારી કાઢે છે પરંતુ જ્યારે અનુભવી જ્ઞાનીઓના વચનને અવગણી અનીતિના માર્ગે જાય છે ત્યારે અનેક વ્યાધિઓ વિડંબનાઓના લોકતા બને છે પણ તેમને સાન ઠેકાણે લાવવા માટે વિચાર આવે છે માટે ભૌતિકવાદના રસિકોના વચનો ઉપર અંજલિ જવું નહીં. પણ આત્મવાદમાં પ્રેમ રાખી તે માર્ગે પ્રયત્ન બનવું. ભૌતિક વાદીઓ કહે છે અમે જે કહીએ છીએ તે સુખનો માર્ગ છે અને કોઈનો પરાધીનતા તે માર્ગે ગમન કરનારને રહેતી નથી. આત્મવાદમાં રસિયાઓ કેટલા સુખી થયા. તે કહો? જુઓ અમે મોટર-બસ-એરોપ્લેનમાં મોજ કરીએ છીએ તમારે પગપાળા ચાલવું પડે છે અને કેટલું સંકટ સહન કરવું પડે છે. અમારી માન્યતામાં આવો તો તમોને યથેચ્છ ધનની પ્રાપ્તિ થાય. પત્ની પુત્રાદિક પરિવાર સુખેથી જીવન ગુજારે. આવા આવા લોભન-લાલચ આપીને તમોને આકર્ષણ કરશે પણ તમે બરોબર વિચાર કરશો કે ભૌતિક સુખ તો મદ-માન વિષય વિકારોને ઉત્પન્ન કરાવીને નીચ ગતિમાં ધકેલી દે છે. એમાં સદ્ગતિનું કારણ નથી. ઉલટું ભારે જોખમ છે અને કારમી કતલ છે પૈસાદાર

આંતર જ્યોતિ

૪૦૬

શ્રીમંતોની સંપત્તિ કે સાહ્યબીથી કે મોજમજ કરવાથી માણુ-
સાઈ જૈનત્વ આવતું નથી પણ નીતિ નિયમ-વ્રતોની આરા-
ધનાથી માણુસાઈ જૈનત્વ અને તેના યોગે દિવ્યતા પ્રગટે છે.
૧૬૨ ધનાદિકમાં મોહ પામેલાઓ ધનાદિકને શોધતા
પ્રયત્નશીલ બનશે અને અંતે-મરણુ વખતે પણ
તેની આશાથી સુકૃત થશે નહીં.

કરોડપતિ-લાખોપતિ તેા થયા પણ અબજપતિ થયા
નહી અને મોટાઈની ગણત્રીમાં આવ્યા નહીં. આમ અકસોસ
કરતા કિલ્લટ કર્મોનું ભાતું લઈ પરલોક જાય છે ત્યારે નીતિ
નિયમ વ્રતોની આરાધના કરનાર ધનાદિકમાંથી મોહ ઓછો
કરી સુંદર ધર્મધ્યાનના યોગે શુભ કર્મોનું ભાતું ગ્રહણ કરી
પરલોકે પધારે છે.

૧૬૩ શરીરે લ્લટ પુલ્ટ દેખીને તથા મનોહર મકાનો
અને સાહ્યબી દેખીને વ્રત નિયમને મૂકશો નહીં
તોજ આ લોકમાં પણ સુખશાતા રહેશે.

અને પરલોકમાં સારા સંસ્કારો પડેલા હોવાથી સંપત્તિ-
સાહ્યબી મળશે ધનાદિકમાં સુખ માનનારો એક વ્રતધારી-
નિયમ પાલનારને કહેવા લાગ્યો કે અલ્યાભાઈ ! વ્રત-
તપાદિ કરવાથી તારી કાયા કરમાઈ છે તારામાં અમારા
જેટલું બલ રહ્યું નથી. માટે વ્રત નિયમોનો ત્યાગ કરી
અમારી માફક ધન મેળવ્યા માટે દરરોજ પ્રયત્ન કર. પાંચમ
આઠમે ચોદશે લીલોતરી ખાવી નહીં. અને ઉપવાસ વિગેરે
કરીને પૌષ્ઠ કરવો તેથી તને શો લાભ થયો ? ઉલ્ટો દુકાને
નહી જવાથી તારા ગ્રાહકો અન્યત્ર જાય છે તેથી ગેરલાભ

૩૧૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિતે

થાય છે માટે ધૌધાદિનો ત્યાગ કરી દુકાને બેસ. જેથી કમાણી સારી રીતે થાય. અને બચ્ચા સુખી થાય. વ્રતધારીયે કહ્યું કે સુખી થવાનું સાધન તો સંતોષ છે ગમે તેટલી કમાણી થાય તો પણ નિશ્ચિંત જીવને જીવાતું નથી. અને અસંતોષ વધતો રહે છે. ભલે તમે ધન સાહ્યબીના આધારે મોજમબ કરો. પણ તે અસંતોષનો તાપ શરૂ થયો છે ? અને જ્યાં સુધી તે પાપ શમે નહી ત્યાં સુધી કાંઈક ને કાંઈ દુઃખ રહેવાનું જ. આ મુજબ વાત કરીને બે જણા પોતે પોતાના કામે લાગ્યા. આઠમના દિવસે વ્રતધારીએ સાચી ભક્તિ કરવા માટે ઉપવાસ કરીને પોસહ લીધો. ધર્મધ્યાને આરૂઠ થયો. કાપડની દુકાન ખંધ કરેલી હોવાથી તે તરફના વિચારો કરતો નથી. એવામાં ગુંડાઓએ મુંખઈમાં લૂંટ ચલાવી જેની દુકાનો ખુલ્લી હતી તે સઘળાઓને માર મારીને લૂંટી લીધા. પેલા ધન રસિયાની દુકાનનો માલ સઘળો લૂંટાયો પણ જેણે પોસહ લીધો હતો તેની દુકાન ખંધ હોવાથી તે ગુંડાઓ લૂંટ કરી શક્યા નહી. પેલો લૂંટાએલ ઘરેઆવીને રડવા લાગ્યો કારણ કે સઘળી મિલકતનો માલ દુકાનમાં ભર્યો હતો તે લૂંટાઈ જવાથી તદ્દન ગરીબાઈ આવી. બીજે દિવસે વ્રતધારી પોસહ પાળીને ઘેર આવ્યા. સર્વ લૂંટની માલુમ પડી. અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે, સંતોષ રાખીને પોસહ લીધો. તેથી લૂંટવાનું થયું નહી. અને ધનમાલનું રક્ષણ થયું અને ધર્મક્રિયાની આરાધના રીતસર થઈ માટે હવે તો કદાપિ ઉપવાસાદિકનો ત્યાગ કરવો નહી. ભલે પેલો અને એના જેવા બોલ્યા કરે પણ પરિણામે લાભ છે. ધનના

આંતર જયોતિ

૪૧૧

સંપત્તિના રસિયાનો ગર્વ ગળી ગયો. તે પણ ધીમે ધીમે ધર્મક્રિયાથી સુખી થયો. માટે સદા આત્મવાદને તથા વ્રત-નિયમને ભૂલો નહી. નહી ભુલનારાઓ સાચી સાદ્યબીવાળા બને છે.

૧૬૪ શારીરિક માનસિક અને આત્મિક વિકાસ સાધવાની ઇચ્છાવાળાઓ, એટલે બળવાન થવાના અભિલાષી જનોઓ પ્રથમ ક્ષમાને ધારણ કરવી જરૂરની છે.

આ સિવાય ઉન્નતિનો-વિકાસનો કે શક્તિ-સંપત્તિને પ્રાપ્ત કરવાનો અન્ય માર્ગ નથી. કોઈ એમ કહે કે. ક્ષમા ધારણ કરવી તે નિર્બલ અશક્તનું કાર્ય છે. શક્ત બલવાન માણસો ક્ષમાને ધારણ કરતા નથી. પણ ખરાખર શિક્ષા આપે છે. આ તેમનું કહેવું યોગ્ય નથી કારણ કે શક્તિ વિહીન માનવો ક્રોધ વિગેરેને કરતો હોવાથી વધારે બલહીન બને છે તેથી તેમની પોતાનું કામ સાધવાની બુદ્ધિ બહાર મારી બાય છે અને પોતે પોતાની પાયમાલી ઠરે છે. દુર્યોધને પાંડવો ઉપર કોપાતુર બની કારમો કેર વર્તાવ્યો પણ અંતે પોતાના રાજ્યની-પરિવારની અને કુટુંબ અને જેઓએ તેનો પક્ષ-પાત કર્યો તેઓની પાયમાલી કરી. અને જગતમાં દુર્જન તરીકે બહાર થયો ત્યારે ક્ષમાને ધારણ કરનાર પાંડવોએ જાએલી રાજ્ય-ઋદ્ધિને પાછી પ્રાપ્ત કરી સભ્યન તરીકે પ્રસિદ્ધ થયા. નીતિ શાસ્ત્રકારો પણ કહે છે

ક્ષમા બલમશક્તાનાં, શક્તાનાં મૂષણં ક્ષમા-
ક્ષમા વશીકૃતિર્લોકે ક્ષમયા કિં ન સિચ્યતિ-

૪૧૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

અશક્તોને બલ આપનાર તથા બુદ્ધિ-સંપત્તિ આપનાર ક્ષમા છે અને શક્તોનું ભૂષણ ક્ષમા છે બલવાન બનીને ક્ષમા રાખે નહીં તો શક્તિહીન અને વૈર વિરોધાદિક કરીને પાયમાલ થાય. ક્ષમા વડે સઘળું જગત વશ અને છે પોતે શીતિ પામતો નથી અને અન્યજનોને ભયમાં નાંખતો નથી. તેથી ક્ષમાને ધારણ કરનાર કંઈ કંઈ સિદ્ધિને મેળવતા નથી. વાંછિત સિદ્ધિને પ્રાપ્ત કરી અનુક્રમે આત્મિક વિકાસને સાધી પરમપદને પામે છે અને કષાય કરનાર જન્મ-મરણના સંકટોમાં સપડાઈ સંસારમાં પરિભ્રમણ કરે છે માટે સામે આવેલ પ્રાણીઓ તથા માનવો ઉપસર્ગો મારામારી કરે તો પણ ક્ષમા રાખવાની જરૂર છે. દ્રૌપદીનો માફક કુરૂક્ષેત્રમાં યુદ્ધ કરતાં દુર્યોધને સર્વ સગાંબહાલા-પુત્ર મિત્રો માર્યા ગયા હોવાથી આધક ક્રોધાતુર બની દ્રોણના પુત્ર અશ્વસ્થામાને કહ્યું કે તું જે પાંડવોના મસ્તકો કાપી મારી પાસે લાવે તો મને શાંતિ થાય. અને તારે પણ તારા પિતાનું વેર વળે અશ્વસ્થામા યુદ્ધમાં સ્વપિતા દ્રોણાચાર્ય મરી ગએલ હોવાથી પાંડવો ઉપર ઘણો ક્રોધી બનેલ છે તેમાં વળી દુર્યોધનના વચનરૂપી આસતેલ રેડાયું. જે કે અશ્વસ્થામા હતો તો બળવાન પણ પાંડવોને પહોંચી શકે એમ નહોતો તેથી રાત્રિના વખતમાં દ્રૌપદીના દીકરા પાંચ જે સ્થલે સૂઈ રહેલા છે અને બર નિંદ્રામાં છે તે લાગ જાણી પાંડવોના સરખા મુખવાળા જાણી તેઓના મસ્તકો કાપી દુર્યોધનને આપ્યા. પણ સવારમાં તેઓના પુત્રોના મસ્તકો જાણી નાપુશ બન્યો અને કહ્યું કે આ માંથા પાંડવોના નથી. તેમના પુત્રોના છે તેથી

આંતર જ્યોતિ

૪૧૩

અફસોસ કરવા લાગ્યો એક બાબુ પાંડવો અને દ્રૌપદી પિતાના પુત્રોના ઘડ દેખી રૂઢન કરવા લાગ્યાં. દ્રૌપદીએ કહ્યું કે આ કારમું કામ અશ્વસ્થામાએ કરેલ છે માટે તેને મારી પાસે પકડી લાવો અને તેનું મસ્તક કાપી નાંખો ત્યારે જ મને આંતિ થશે આ સાંભળી બીમસેન તેને પકડી લાવી દ્રૌપદીની આગળ હાજર કર્યો. તે વખતે તેની કંગાલ અવસ્થા દેખી દ્રૌપદીને દયા આવી. અને વિચાર-વિવેક કરે છે કે મારા પુત્રો મરણ પામવાથી મને અત્યંત દુઃખ થાય છે અને શોક સંતાપમાં બળવું પડે છે તેમ તેને મારી નખાવવામાં તેની માતાને અધિક દુઃખ થશે શોક પરિતાપ થશે અને મારા પુત્રો મરણ પામેલા તેને મારી નાખવાથી પાછા આવવાના નથી. માટે ક્ષમા રાખવી તે કલ્યાણકર છે આમ સમજી ક્ષમાને ધારણ કરી તેને મુક્ત કરાવ્યો અને અપકારી ઉપર ઉપકાર કરવાનો દાખલો બરોબર બેસાડ્યો તેથી દ્રૌપદી સતી તરીકે બહેર થયાં. અને પરમપદને પામ્યાં. માટે આત્મિક માનસિક-શારીરિક બલની સફલતા કરવા માટે ક્ષમા ધારણ કરવી. તેથી આગળ અનંત ગુણોના સ્વામી બનાય છે મૃદુતા-સરલતા-સંતાપ વિગેરે ગુણો વિગેરેને રહેવાનું સ્થાન મળે છે છ ખંડને સાધી જે ચક્રવર્તીઓએ વિજય પ્રાપ્ત કર્યો હોય છે તેના કરતાં ક્ષમાને ધારણ કરીને જે વિજય મેળવ્યો હોય છે તેની કિંમત અનંત ઘણી વધારે છે તેમાં સ્વપરતું કલ્યાણ છે પરંતુ ક્ષમાને ધારણ કર્યાં સિવાય સામાનો પરાજય કરવા. કે વેરની વસુલાત કરવા. મારામારી-લડાઈ કરશે તેમાં સામાનું કલ્યાણ નથી. અને તમારું પણ હિત નથી.

૪૧૪

આ. કીતિસાગરસુરિ રચિત

કારણ કે સામેા માણુસ વેર વાળવા સાધનો એકઠા કરીને તમારી સાથે લડાઈ કરવાની ધારણા રાખશે તમે જે આજ-સમાં રહ્યા તો તે ક્ષાવી જવાનો આમ વેરની પરંપરા વધવા વાથી કેઈ પ્રકારે હિત થવાનું નહી જ.

૧૬૫ તમારે વેર વાળવું હોયતો અને વિજય મેળવવો હોય તો, કોધાદિક જે શત્રુઓ ખરેખરા છે.

અને ખરખાદી કરી દુર્ગતિમાં ધકેલી દેનાર છે તેની સાથે યુદ્ધ કરીને વિજય પ્રાપ્ત કરો

તે સળેલો વિજય દરેક ખાખતમાં તમોને સમર્થ બનાવશે. અને આત્માની શક્તિને વધારવામાં સારી રીતે સહકાર આપશે. પછી સાચી સ્વતંત્રતામાં તમો લહેર કરશો. ખહારના શત્રુઓનું પણ ખલ ચાલશે નહી. અન્યથા તો સાધન સંપન્નતાના આધારે પ્રાપ્ત કરેલો વિજય, પરાજયમાં પરિવર્તન પામશે. ખતે હાલમાં સુખ સાહયખી છે તે પણ રહેશે નહી. ક્ષમા વીરસ્ય બલં-મૂષણં,

“ કેઈ એક માણુસ ભૂંડો-લુચ્ચો હોય તેની સાથે ભૂંડાઈ લુચ્ચાઈ કરવી તે સજ્જનોનું કર્તવ્ય નથી, તેવાની સામે ભૂંડાઈ કરવામાં આવે તો તેઓ પણ ગુન્હા પાત્ર બને છે. માટે ક્ષમા રાખી સહન કરી લેવું તેમાં સજ્જનતા અને મહત્તા છે. આમ સહન કરવાથી ભૂંડાઈ કરનારોજ દોષ પાત્ર અને શિક્ષાપાત્ર કરશે. બલ સજ્જનો, ઉપર દુર્જનો બલાઈ કરતા નથી અને ભૂંડાઈ કરતા રહે છે, ત્યારે ઓચિંતી તેઓને શિક્ષા ખરોખર થાય છે. તે વખતે તે ભૂંડા માણુ-સોજ ઘણા દુઃખી થાય છે. કારણ કે શેરને માથે સવાશેર જગતમાં હોય છે.

આંતર ન્યેતિ

૪૧૫

એક શેઠ, શ્રીમંત અને સરલ હતા. તેમની પેઢીમાં મુનીમ અને તેના હાથ નીચે ગુમાસ્તા હતા. શેઠની આવક અને શ્રીમંતાઈ દેખી મુનીમને અદેખાઈ થઈ અને માનવા લાગ્યો કે, મારી કુશળતાથી શેઠ બહુ કમાય છે. અને મન-માનતો પગાર આપતા નથી. માટે એવો ઉપાય કરવો કે શેઠની હલકાઈ થાય. અને નિન્દા પાત્ર બને અન્યોપાય ન હોવાથી ગુમાસ્તાઓની આગળ ગુપ્ત છાની નિન્દા કરવા લાગ્યો. કે શેઠ. ઘણા કૃપણ છે. મુંઝી છે. માટે તેમને છેતરી રૂપિયા અદ્ધર ઉઠાવી લેવા. તમને પણ ભાગે પડતુ આપવામાં આવશે. કૌંઠને કહેવું નથી. ગુમાસ્તાઓ પણ લોભી અને તેની વાત માની રૂપિયા ઉઠાવવા લાગ્યા. જ્યારે શેઠ પુછે છે. કે ચોપડામાં જમે છે. અને ત્રિજેરીમાં રૂપિયા નથી. ક્યાં ગયા ? અમોને શી ખબર ? તમે જાણો આ પ્રમાણે કહીને ગુમાસ્તા તથા મુનીમ, ઉઠાવગીર અનેલ છતાં. નિર્દોષતા પોતાની જાહેર કરે છે. અને કહે છે કે, બીજાઓ ઉઠાવી જાય છે. અને અમારા ઉપર ચોરીનો આરોપ મૂકે છે. તે ઠીક નહીં. શેઠ વિચાર કરે છે કે તેઓના ઉપર વિશ્વાસ રાખ્યો પણ ખરોખર તપાસ રાખી નહીં. તેનું આ પરિણામ આવ્યું, હવે ખરોખર તકેદારી રાખવી. દરરોજ રોજમેળ તપાસે છે અને આવકની તપાસ કરે છે. તેથી થોડોક વખત લાગ ફાવતો નથી, પણ તેઓની લુચ્ચાઈ કરવાની જે ટેવ પડી છે તે ક્યાંથી જાય ?

બૂંડા માણસો બલાઈ કરનારના ઉપર ફાવી જાય છે અને બલાઈ કરનારના ઉપર દોષ આરોપણ કરતાં પણ અજ્ઞ-

૪૧૬

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

કાતા નથી. ફરરૌજ તપાસ કરતા હોવાથી રૂપિયા ઉઠાવવાનો લાગ મળતો નથી. તેથી મનમાં મુઝાય છે એટલામાં અગત્યના કામ માટે શેઠને બહાર ગામ જવાનું થયું ત્યારે શેઠે ગુમાસ્તાઓ અને મુનીમને કહ્યું કે બે દિવસે મારે જરૂરના કામે બહાર ગામ જવું પડે એમ છે માટે બરોબર પેઢીનું કામ ચલાવજો આ સાંભળી પેલાઓ ખુશી થયા. અને કહેવા લાગ્યા. તેની ફીકર-ચિન્તા કરતાં નહીં. અમે બરોબર તપાસ રાખીશું. શેઠ ઘેર ગયા. જમી કરીને તૈયાર થાય છે તેવામાં જે ગામમાં જરૂરનું કામ હતું તે ગામથી સારા માણસ સાથે સંદેશે આવ્યો કે તમારે અત્રે આવવાની જરૂર નથી. ધકકો નકામો ખાતા નહિ. સઘળું કામ પતી ગયું છે આ સાંભળી શેઠ ખુશી થયા. અને દુકાન તરફ ચાલવા માંડ્યું. હવે પેઢીમાં પેલાઓ શેઠ બહાર ગયા છે આમ ધારી છાની રીતે તિજોરી ઉઘાડી રૂપિયા ઉઠાવવા લાગ્યા. અને ગજવામાં મૂકે છે તેટલામાં શેઠ આવીને હાજર થયા. અને કહ્યું કે અલ્યા આ શું કરો છો ? તિજોરી ઉઘાડી રૂપિયા ઉઠાવો છો ને ? અરે બદમાશો ? પહેલાં પણ તમેએ રૂપિયા ચોર્યાં છે એમ સાબીત થાય છે તમેજ ચોર છો. અને બીજાના ઉપર આરોપ મૂકો છો આ સાંભળી મુનીમ ગુમાસ્તા શેઠને દમદાટી આપવા લાગ્યા કે માલ લીધેવાના રૂપિયા આપવા માટે તિજોરી ઉઘાડીને રૂપિયા બહાર કાઢીએ છીએ તેવામાં તમે આવ્યા. એટલે અમે ચોર બની ગયા. તમે કેવા છો ? જેમ તેમ ફેંકે રાખો છો ? શેઠ ખીસ્સામાં મૂકેલા રૂપિયા બહાર કાઢ્યા. અને કહ્યું કે તમેને આજથી

આંતર જ્યોતિ

૪૧૭

રજા આપવામાં આવે છે બહાર ચાલ્યા જાઓ. પેલાઓ બહાર ગયા. અને બીજી પેઢીમાં રહ્યા. અને પ્રથમના શેઠની નિન્દા કરવા લાગ્યા. જે ત્રણ વર્ષ તેા સારી રીતે રહ્યા. જે ટેવ પડી છે તે પાછી અહિં હાજર થઈ. પાછી આ બીજી પેઢીમાં ચોરી કરવા લાગ્યા. શેઠને કહે છે કે અમે ચોરી કરતા નથી પણ એવો ચોર એવો છે કે તે ચોરી કરતાં દેખાતો નથી. શેઠને વહેમ પડ્યો અને છટકુ ગોઠવ્યું. તેમાં પેલા મુનીમ વિગેરે પકડાઈ ગયા. શેઠે પોલીસ ખોલાવી પકડાવ્યા. બાર માસની શિક્ષા અને એક હજાર દંડના રૂપિયા ભરવા પડ્યા કેદમાં રહી મજુરી કરવી પડી. નરમથેંસ જેવા થયા. આખરૂની સાથે રૂપિયા પણ ગયા. હવે તેઓને કોઈ પેઢીમાં રાખતું નથી. મહા દુઃખી થયા. આ પ્રમાણે એવી આકૃત લુચ્યાઓને આવી પડે છે કે જીંદગીમાં ચોરી કરવાની ખોડ ભુલી જાય. માટે ભુંડાઈમાં લુચ્યાઈમાં છેવટે તેા સંકટ છે આમ સમજી ભુંડાઈને ભુલી સરલ અને સજ્જન સાથે કપટ રહિતપણે રહેવું. બલાઈ કરવી તેમાંજ આનંદ છે.

“ સંપત્તિ સત્તા અને સાહ્યખીના આધારે મહોન્મત્ત-છાકૈલા, શ્રીમંતોને, અનુયાયી માણસોની તથા નોકર-ચાકરની જરૂર રહેલી હોવાથી, તેઓને વિવિધ લાલચો આપી પ્રથમ ખુશી કરે છે. પછી પોતાના તાબેદાર બનાવવા અનેક યુક્તિઓ ઘટનાઓને ચોળ્યા કરે છે, તેથી તેઓ અમારી ગરીબાઈ દરિદ્રતા દૂર કરી સુખમાં રાખશે. આમ સમજી તેમના વચનેને શિરસાવંધ માની તેમની તાબેદારી ઉઠાવે છે. અને કષ્ટોને સહન કરીને પણ તેમણે ખતાવેલ કાર્યો

૨૭

૪૧૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત્

કરે છે. પરંતુ તેવા શ્રીમંતો તે અનુયાયી નોકર-ચાકરની કહર કરતા નથી. સહેજ અપરાધ કે દોષ થતાં તેઓને શિક્ષાપૂર્વક રજા આપે છે. એવાઓની ખુશામત કરનાર અંતે પસ્તાય છે. માટે શેઠીયાઓની ખુશામતમાં અંબવું નહીં, અને તેઓની લાલચમાં લપટાવું નહીં. સર્વે શ્રીમંતો છકેલા હોતા નથી. કેટલાક વ્રત નિયમ ધારી પણ હોય છે, તે તો પોતાના અનુયાયીને નોકર-ચાકરનું કલ્યાણ-હિત કરનાર હોય છે, તેઓની કરેલી ખુશામત લેખે લાગે છે, ભલે પછી કષ્ટ લાગતું હોય પણ અંતે લાભદાયી નિવડે છે. અને સુખી જીવન ગુજરે છે. માટે ધાર્મિક શ્રીમંતોની સેવા ચાકરીમાં ધ્યાન રાખવું,

એક શ્રીમંતની પાસે ગાયો ઘણી હતી. તેથી ગોવાળને રાખવાનો જરૂર પડી, રાખેલા ગોવાળને પગાર અને સાથે ખાવાનું પણ આપતા તેથી તે ગોવાળ ગાયોની સારી રીતે પોતાની છે આમ માની સંભાળ રાખતો, શેઠ તેને ધર્મ પામે અને કલ્યાણ સાથે તે માટે કહે છે. કે તું દર-રોજ દેરાસરમાં જઈને પરમેશ્વરના દર્શન કરે અને ગુરૂને વંદના કરે તો તને પગારમાં બે રૂપિયા અધિક આપવામાં આવશે. ગોવાળ પણ શેઠના કથન મુજબ દર્શન વંદન કરે છે. પછી ગાયો ચારવા નય છે. એકદા ગોવાળે પ્રશ્ન કર્યો. પરમેશ્વર અને ગુરૂદેવને દર્શન વંદન કરવાથી શો લાભ થાય ? શેઠે કહ્યું કે તેમના ગુણો જાણવાના વિચાર નહતો થાય અને તેમના ગુણોને અહણ કરવાથી સાચી સુખ સંપત્તિ મળે. શેઠે ગુણોની ગોવાળને સમજણ આપવાથી પ્રભુ ગુરૂના

આંતરે જ્યોતિ

૬૧૯

ગુણોમાં ઘણા પ્રેમ જાગ્યો. ગુરૂની પાસે જઈને વંદના પૂર્વક ચોરી-નરી ન કરવાનો નિયમ લીધો. તેથી શેઠ. ઘણા ખુશી થયા. ગાયો ચરાવવાનું મુકાવી દઈ, ઘરના કામકાજમાં જોડયો. ઘરના કામકાજ સારી રીતે કરતો હોવાથી નવકાર મંત્રને શિખવાડી નવકારવાળી ગણાવતો કાર્યો હવે તો આ ગોવાળને અધિક આનંદ થયો. ઘરના કામ સફાઈ બંધ કરીને ટાઈમ મળતાં નવકારમાં મનોવૃત્તિને સ્થિર કરવા લાગ્યો. તેથી આયુષ્ય પૂર્ણ થયા પછી સદ્ગતિનું ભાજન બન્યો. આવા શેઠીયા-ઓની નોકરી કરેલી સુખશાતા પૂર્વક સદ્ગતિને મેળવવામાં સાડૂ સાધન છે. પણ તે પ્રતધારી વિનાના શ્રીમંતો છે તે છે તેઓને જે દર્શન-વંદનાના અભિલાષીઓને દુકાન પેઢી ઉપર રાખવાને ઈચ્છતા નથી. કારણ કે તેઓ એમ માને છે. કે એવા નોકરો દર્શન વંદન કરવામાં વખત લગાડે અને પાછા એવિહાર કરતાં હોવાથી સાંજરે વહેલા જાય. માટે એવાને રાખવા નહી. અને જે પ્રતવિનાના-નિયમ વિનાના છે તેઓને રાખવા. આવા શેઠીયાને વિચાર પણ આવતો નથી કે, પ્રતધારી નોકરો ચાકરો ઘરના કામમાં-દુકાનના કાર્યોમાં દગો દેશે નહી. એવકા બંનશે નહી. નિયમવિહીનો તે ક્યારે એવકા બને છે તે જાણી શકાય નહી. તેવા નોકરો પ્રથમ તે એવું કામ બજાવે વખતસર આવે કે શેઠ ખુશી ખુશી થાય. પરંતુ તેઓની નજર તેમની મિલકત ઉપર હોય છે. લાગ મળતાં રૂપિયાની થેલી ઉપાડીને ચાલતા થાય. ત્યારે તેમને માલુમ પડે કે તે નોકરે દગો દીધો. અને રૂપિયા લઈ ચાલ્યો ગયે. આવા ગુન્હાઓ તે

૪૨૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

તેવા નોકરો ફરે છે. પણ વ્રતધારીઓ કરતા નથી. માટે વ્રતનિયમ ધારી નોકરોને રાખવામાં શાંતિ રહે છે.

એક શ્રીમતે ઉધરાણી લાવવા માટે નોકરને રાખ્યો. પૂરતો પગાર આપે છે. છતાં તેને સંતોષ રહેતો નથી. ચાલાક હોવાથી ઉધરાણીના રૂપિયા જલ્દી લાવીને આપે છે. તેથી ઘરની વસ્તુઓ લાવવા માટે તેને કહ્યું. વસ્તુઓ લાવી આપે છે. પણ તેમાં ઓછી કિંમતે લાવેલી વસ્તુઓને મોંઘા ભાવે આવેલી છે. આમ કહીને તેમાંથી પૈસા અદ્ધર ઉઠાવવા લાગ્યો. શેઠ-શેઠાણી ખબર પડે નહીં તે માટે જેની દુકાનેથી માલ લાવે છે. તેને કહી મૂકેલું કે. કહાચ શેઠ આવી પુછે તો ત્યારે મારા કથન મુજબ ભાવ કહેવો. આમ દરેક ખાખતમાં ઉઠાવગીરી કરવા લાગ્યો. એક વખત શેઠાણીનો મોતીનો હાર તૂટી ગયો અને મોતી વેરાઈ ગયા. એકઠા કરતાં બે મોતી હાથમાં આવ્યા નહીં. ગુમાસ્તાને કહ્યું કે બે મોતી જડતા નથી. તેઓની તપાસ કર, આમ કહીને શેઠાણી પોતાને ઘેર આવેલ સંબંધી સાથે વાત કરવા લાગી. પેલા નોકરના હાથમાં તપાસ કરતાં ખૂણામાં ગબડી ગએલ મોતી બે હાથમાં આવ્યા. તે દેખીને મન લલચાયું. બે મોતી છાતીના ગજવામાં છાની રીતે મૂકીને કહેવા લાગ્યો શેઠાણી ! તપાસ કરતાં હાથમાં આવ્યા નહીં. કોણ બહુ કયાં ગબડી પડયાં હશે ? શેઠાણીએ શોધ કરી. પણ હોય તો મળેને ? મનવાળી શેઠાણી પોતાના કામમાં લાગી, શેઠને પણ ખબર પડી. પણ તપાસ ખરેખર કરી નહીં. આ નોકરને પેંધુ પડ્યું. આમ કરવામાં રૂપિયા મળે

આંતર જ્યોતિ

૪૨૧

છે. એક વખત બીજી પેઠી ઉપર શેકે રૂપિયા ભરવા મોકલ્યો. પણ માર્ગમાંથી જ પૈસા લઈને તે નાશી ગયો. હાથમાં આવ્યો નહીં. અને ચાર હજારની નુકશાની વેઠવી પડી. આ પ્રમાણે વિવેક-વ્રત વિનાના નોકરને રાખવાથી મ્હોટી હાનિ થાય છે. માટે જાત-કુલવાન-નોકરને રાખવા. કારણ કે તેને ભય પણ રહે છે.

૧૬૫ કોધાતુર થએલ માનવો સુધરતી અને સુધરેલી પોતાની સ્થિતિને બગાડી નાંખે છે.

લાલના બદલે ગેરલાભ ઉઠાવી પોતે જ પોતાની દીનતા હીનતાને ઉભી કરે છે.

ક્રોધને કરતા તેઓ એમ સમજે છે કે તેના વિના માણસો અને પશુ પંખીઓ પોતાના વશવર્તી બનતા નથી, ગુસ્સો કરવાથી ધાર્યું કામ બની શકે છે. જો ક્રોધ-ગુસ્સો કરીએ નહીં તો જગતના લોકો નિર્માલ્ય માની અધિક સતાવ્યા કરે, માટે તેની પણ જરૂર છે. આવા વિચારો કરવાથી પણ વિવેક આવી શકતો નથી. અને જ્યારે બરોબર પોતાના કાર્યો બગડે છે. ત્યારે કંઈક વિચાર આવે છે. કાર્ય વિજીતી ગયા પછી વિચાર કરવો તે વૃથા છે. ક્રોધની પહેલાં અદે-ખાઈ હોવાથી તેના સંબંધી તરીકે તે હાજર થાય છે. પછી તો બુદ્ધિ-શુદ્ધિ અને સંબંધનો ખ્યાલ રહેતો નથી.

એ ભાઈઓ એકજ પિતાના પુત્રો હતા, પ્રેમ એવો કે દુધ અને પાણી જેવો એકના દુઃખ-પીડા અને ચિન્તા થાય ત્યારે બીજાને દુઃખ વિગેરે થાય શરીર બુઢા પણ મન એક સરખા હતા, તેથી આનંદથી ગૃહસ્થ ધર્મ યોગ્ય

૪૨૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત.

કાર્યો રીતસર કરી શકતા. સગાં વહાલાંમાં તેમજ ગામમાં તે બે ભાઈઓના વખાણ થતાં. પરંતુ એક રૂપાળી કન્યા ઉપર બે ભાઈઓને રાગ-પ્રેમ લાગ્યો. મ્હોટો ભાઈ કહે છે. મારે તેની સાથે લગ્ન કરવું. નાનો કહેવા લાગ્યો કે મારે તેની સાથે પરણવું છે. આમ બોલાબોલી કરતાં જે પહેલાં પ્રેમ હતો તે નષ્ટ થયો તેના બદલે અદેખાઈ હાજર થઈ. મ્હોટોભાઈ મ્હોટાઈને તિલાજલી આપી નાનાભાઈને મારી નાંખવાની યોજના કરવા લાગ્યો. નાનાભાઈને તે યોજનાની ખબર પડી તેથી તે પણ પ્રથમનો પ્રેમ-સ્નેહ ભૂલીને મ્હોટા ભાઈને મારવાની પેરવી કરવા લાગ્યો. હવે તો એક બીજાને દેખે છે ને આંખોમાંથી અંગારા ઝરે છે. પણ મારવાનું કાવતું નથી. ઘરના માણસો કાર્યવશાત્ બહાર ગયા ત્યારે અદેખાઈએ નવીનરૂપ ધારણ કર્યું, ક્રોધના આવેશમાં આવી. બે ભાઈઓ, લાઠીઓને લઈ મારો ચલાવવા લાગ્યાં. મ્હોટા-ભાઈને મર્મ સ્થલે ચોટ લાગવાથી મૂર્છા ખાઈ નીચે ઢળી પડ્યો. અને તેની લાકડીની ચોટ નાનાને લાગી તે પણ “હાય હાય” કરતો મંરણ પામ્યો. ઘરમાં આવેલ માતપિતા બે પુત્રોને મરણ પામેલા દેખી રડવા લાગ્યાં. અને અક્રોશ કરવા લાગ્યાં. કે બે બાઈઓને અનન્ય સ્નેહ હતો છતાં સામાસામી મારો ચલાવીને કેમ મરી ગયા ? તપાસ કરતાં માલુમ પડી બેમાંથી એકને વિચાર-વિવેક આવ્યો હોતો તો મરણ પામત નહીં. પણ તે મૂર્ખાઓએ વિચાર પણ કર્યો નહીં કે કન્યા એકને પરણશે બે જણાને તો નહીં પરણેને ? પણ અદેખાઈના યોગે ક્રોધાતુર બનવાથી ક્યાંથી સુઝે ? આ

આંતર જ્યોતિ

૪૨૩

સુજળ પૈસા ખાતર-જમીન ખાતર એક બીજાને મારી નાંખે છે. કદાચ મારામારી કરતાં કોઈ મરણ પામે નહી. તો પણ રાજા અને કર્મ તેને મુક્ત કરતું નથી. માટે દુન્યવી ચીજો માટે અદેખાઈ કરવી નહી. અને કોંપાતુર બનવું નહી, 'દુધમાં ખટાશ પડતાં તે ફાટી જાય છે.' પછી દુધ જેવી મીઠાશ રહેતી નથી. ખટ રાગ થયા પછી સંપત્તિ સાહ્યખી રીતસર સુખ શાંતિ આપે ક્યાંથી? દાન-શીયલ-તપ ભાવનાથી ભાવિત બનેલ આત્માને ત્યાં સુધી નિર્મલતા રહે છે કે જ્યાં સુધી અદેખાઈ કોપ વગેરે થયો હોય નહી, ત્યાં સુધી. જો તે હાજર થાય તો દુધ જેવો નિર્મલ આત્મા પણ મલીન બને છે. માટે દુન્યવી વસ્તુઓની આસક્તિનો ત્યાગ કરી કષ્ટ પડે તો પણ સહન કરી તેવા પ્રસંગે વિચાર વિવેક લાવવો તે શાંતિનો માર્ગ છે. 'છેવટની શાંતિ આગળના દુઃખોને દબાવી દે છે.' એટલે દુઃખ જેવું લાગતું નથી. આત્માના શુભના રાગીઓને તો આસક્તિ નહી હોવાથી સાંસારિક કષ્ટ જનક પ્રસંગો ઉપસ્થિત થતાં વિચાર-વિવેક લાવી સઘળું સહન કરી લે છે. અને શાંતિ પૂર્વક જીવન વ્યતીત કરી સ્વર્ગે જાય છે.

૧૬૬ ધર્મને ભૂલી નીતિ ન્યાયનો ત્યાગ કરી માનવો. ક્ષણુ ભંજુર નજરે દેખતાં ખસી જતી વસ્તુઓમાં રાજપાટ સુખ સાહ્યખીમાં અધિક લપટાય છે. તેમ તેમ વિકલ્પ-સંકલ્પ-શોક સંતાપ વેલડીની માફક વધતા રહે છે.

અને વખત આવે ત્યારે પેટ ભરીને માર પણ ખાય

૪૨૪

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત.

છે. અને રાજપાટ વિગેરે રહેતું પણ નથી. દુર્ધર્માન થવા લાગે છે. એટલે કોઈ પ્રકારે મન સ્થિરતા ધારણ કરતું નથી 'સત્ય યોગ જો કોઈ હોય તો પ્રથમ મળેલી સાહ્યબીમાં લપટાવું નહીં. તે છે. જો લંપટ બન્યા તો આવી બન્યું માનજો. તથા ઋદ્ધિ-સિદ્ધિના આધારે સન્માન-સત્કારની ઇચ્છા રાખશે તે પણ શોક સંતાપાદિને આમંત્રણ આપવા જેવું છે. તમારામાં સદ્ગુણો હશે. ઉદારતા-નિષ્કપટતા ઇન્દ્રિય જ્ય હશે તો સન્માનાદિ નહીં ઇચ્છો તો પણ આવી મળશે. જગત્ સન્માનાદિ આપવા તત્પર બનશે માગે તેને મળતું નથી. નથી માગતા તેને આવી મળે છે. માટે પરસ્પર સહારો આપી દુઃખ પીડાઓમાં આસ્વાસન આપી તથા જ્ઞાન પૂર્વક લંપટપણાનો ત્યાગ કરવા તૈયાર થવું જોઈએ. અને પ્રેમરનેહને વધારી હળી મળીને રહેવું—

૧૬૭ જેના આધારે સર્ગાવહાલાઓની આજીવિકા ચાલતી હોય અને મિત્રો વિગેરેને મદદ મળતી હોય તે ઉદારતા-દીર્ઘદર્શિતા વિગેરે ગુણો જાણવા.

આમ તો ઠરેક માણસો પોતાનું પેટ ભરે છે તેમાં કાંઈ વિશેષતા કહેવાય નહીં. કોઈ ઉપકાર વિના માત્ર પોતાનું પેટ ભરવા અનેક દોષોને સેવે છે તેજીવતા મરેલા કહેવાય છે.

કોઈ શહેરમાં બે ભાઈઓ હતા. તેમાં નાનો ભાઈ ધનાઢય હતો અને મોટો સાધારણ સ્થિતિનો હતો છતાં સદાચારી પ્રભુ ભક્તિ સેવા કરતો. શક્ય ઉદ્યોગ કરી પોતાનું અને પરિવારનું જીવન ચલાવતો. નાનો ભાઈ અને તેની સ્ત્રી મોટાની

આંતર જ્યોતિ

૪૨૫

મસ્કરી કરતાં કે કેવો લિખારી હાલતમાં છે અને તુચ્છ ગણી મોટો મદદ લેવા આવે ત્યારે તેને તિરસ્કાર કરીને કાઢી મૂકતાં કોઈપણ પ્રકારે સહારો આપતાં નહીં. તેથી મોટો ભાઈ આલીશ ગધેડા રાખીને જંગલમાંથી સુકા લાકડા કાપી બન-રમાં વેચીને સ્વવ્યવહાર રીતસર ચલાવતો. એક દિવસ જંગ-લમાં જઈને લાકડા કાપી ગધેડા ઉપર ભરીને માર્ગમાં ગમન કરી રહેલ છે તેવામાં ધાડપાડુઓ-લુંટારાને દેખી આ મોટો ભાઈ ભય પામી ગધેડાઓને એક પર્વતની ટેકરીની પાછળ તગડી મૂક્યા અને પોતે ઘટાવહાર વૃક્ષ ઉપર ચઢી ગયો અને ચોરો ક્યાં જાય છે અને શું કરે છે તે ગુપ્ત રહીને જોઈ રહેલ છે તેવામાં તે લુંટારા ચોરો પર્વતની ગુફા પાસે આવી તેનું ખારણું ઉઘાડવા “ ખુલ જ સમ સમ ” આ મુજબ યોદ્ધતાં તે ખારણું ઉઘડ્યું. અને ઉંટો ઉપર રહેલ સોના મહોરોનો થેલીઓ ઉતારી ગુફામાં પેડા. તેમાં ખાલી કરી પાછા બહાર આવીને યોદ્ધ્યા. “ બંધ જ સમ સમ ” ખારણું બંધ થયું અને ઉંટો ઉપર બેસી તે ગચ્છન્તી કરી ગયા. ઝાડ ઉપર રહેલ મોટાભાઈ ચોરોની કરામત તથા વચનો સાંભળી આશ્ચર્ય પામ્યો પછી ખુશી થઈને ગુફાની પાસે આવી તેણે કહ્યું કે “ ખુલ જ સમસમ ” ખારણું ઉઘડ્યું. અંદર પેસીને જુએ છે. તો સોનામહોરોના ઢગલા રૂપા-સોનાના ઢાગીના અને અઢગક ઝવેરાત દેખી વિચાર કરે છે આટલી મિલકત છે છતાં ચોરો લૂંટનો ગોઝારો ધધો મૂકતા નથી અને લોકોને લૂંટી મારી પાયમાલ બનાવે છે અને લૂંટનો માલ તેઓના ઉપયોગમાં આવતો દેખી ખુશી થાય છે. લાવને

૪૨૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત્

હું પણ તેમાંથી સોનામહોરોની ચાલીશ થેલીઓ લઇને ઘર ભેગો થાઉં. ગઘેડાને તગડી લાવી તેઓના ઉપર સોનામહોરોની થેલીઓ ખરોખર ગોઠવી અને તેના ઉપર સુકા લાકડાને એ શીતે ગોઠવ્યાં કે બીજાઓને ખબર પડે નહીં.

“ ચાલીશ ગઘેડાને તગડતો પાતાના ઘરમાં તેઓને લઈ ગયો. તેવામાં તેની સ્ત્રીએ તારૂકીને કહ્યું કે, તમોને જ્ઞાન નથી. ઘરમાં બધાઓને લઈ આવ્યા-તેણે ઈશારો કર્યો. ચૂપ રહે બોલીશ નહીં. સ્ત્રી છાની રહી. તેણે લાકડાને ઘરની બહાર નાંખી થેલીઓને નીચે ઉતારી નાંખી સ્ત્રીતો હરખાતી ત્યાં આવીને જોવા લાગી-કે એમાં શું છે ? તેમાં રહેલી સોનામહોરોને દેખી ગાંડી ઘેટી બની ગઈ અને બોલવા લાગી. આટલી બધી સોનામહોરો ક્યાંથી લાવ્યા ? તેણે કહ્યું. ઉંચે સાદથી બોલ નહીં. કોઈ જાણી જશે. સઘળી બીના તેણીને કહી. અને ઘરમાં દાટવા માટે ખાડો બોદવા લાગ્યો. ઉભા રહો ? કેટલી છે. હું ગણી લઉં ગણવા લાગી તેનો પાર આવ્યો નહીં ત્યારે માપીયાથી માપવા માટે ઈચ્છા દર્શાવી. પોતાના ઘરમાં નહીં હોવાથી દેરાણીના ઘેર જવા માટે નીકળી. તેણે કહ્યું કે જવાદે તારી દેરાણી બડી ચતુર અને ઠગારી છે. માપીયો માગતાં ચેતી જશે. અને તે અને નાનો ભાઈ વખતે જાહેર કરે તો તે લૂંટારાઓ ઘણા હેરાન કરશે. સ્ત્રીએ કહ્યું. એમાં શું જાણી જવાના છે ? આમ કહી તેણીના ઘેર જઈને શેરના માપની માગણી કરી. દેરાણી મનમાં બબડવા લાગી. ઘરમાં તો શેર લોટ પણ નથી. અને માપીયું લેવા આવી છે. છતાં કાંઈકથી તેનો ધણી લાવ્યો.

આંતર જ્યોતિ.

૪૨૭

હોય તો કહી શકાય નહી. આમધારી માપીયાના નીચે મીણુ ચોપડીને આપ્યું. તે લઈને ઘેર આવી. તે માપથી સોનામહોરો ભરીને ગણી. કે આટલી થઈ. આમ સોનામહોરોને માપી. તેની ગણતરી કરી. પણ તેના તળીયે એક સોનામહોર મીણુમાં ચોંટી ગઈ. તેની ખબર રહી નહી. તપાસ કર્યા વિના પાછી આપી આવી. દેરાણીએ તપાસ કરી તો સોના મહોર ચોંટેલી દેખી. તેણે અનુમાનથી કયું કે, સોનામહોરોને માપવા લઈ ગઈ. અહો ત્યારે કેટલી હશે. જરૂર લાખ-કરોડો હોવા જોઈએ. પોતાના પતિને વાત કહી. ધનનો લોભી હવે ભાઈ પાસે આવી કહેવા લાગ્યો કે સ્વાયું જોલ આટલી સોનામહોરો ક્યાંથી લાગ્યો. કે ગણી શકાઈ નહી. અને માપની જરૂર પડી. મોટાભાઈએ સઘળી ધીના કહી. તેથી નાનો ભાઈ હું તેનાથી અધિક ધનવાન બનું. આમ ધારી-ધર્મ્યાથી બળતો તે ગુફ પાસે આવી. ‘પુલ્લ સમસમ’ ખારણું ઉઘડ્યું. તેમાંથી મોટાભાઈના કરતા ડબલ થેલીઓ તો લીધી. પણ આનંદમાં અને અદૈખાઈમાં બંધ કરવાનો મંત્ર ભૂલી ગયો. યાદ કરતાં બપોર થયું. તેવામાં પેલા ચોરો આવ્યા. પુલ્લા ખારણાને દેખી વિસ્મય પામ્યા. અંદર પેટા-ત્યારે નાના ભાઈને દેખ્યો. તેને મારી નાંખ્યો. થેલીઓ પાછી ગોઠવી દીધી. જ્યારે ઘેર ગયો નહી ત્યારે તેનો પરિવાર રડવા કુટવા માંડ્યો. માટે સંપ રાખી કોઈનો તિરસ્કાર-ધર્મ્યા કરવી નહી.

૧૬૮ “ આત્મા થકી પર વસ્તુઓને ગ્રહણ કરવામાં મગ્ન થએલા પોતાના ગુણોને ભૂલી સુખશાંતિને

૪૨૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત્

પ્રાપ્ત કરવા ખાતર પ્રમાણિકતાનો ત્યાગ
કરી અન્યાયના માર્ગે દોડ્યા જાય છે.

પરંતુ સુખશાંતિના બદલામાં ચિન્તા-શોક આવીને ઉપ-
સ્થિત થાય છે અને વાંછિત વસ્તુ તેઓને મળતી નથી માટે
જો પટુતા હોય તો પ્રમાણતાને પાટુ મારો નહીં. અને
કુશળતાને કાપો નહીં. ડહાપણના દરિયામાં ખૂડો નહીં.
સદ્ગુણો સિવાય મેળવેલી પટુતા-કુશળતા ઉન્માર્ગે લઈ જશે.
સદ્ગુણો હોય તોજ પ્રવીણતા શોભાસ્પદ અને છે ત્યાં વેશ-
વય વિગેરે કામમાં આવતા નથી. સત્તાધારી તથા શ્રીમંતો
જો આત્મિક ગુણો વિનય-વિવેક. વ્રત નિયમોમાં ન હોય તો
વિવિધ ઉપદ્રવો ઉભા કરે છે માતૃપિતાની કે સંબંધીઓની
શરમ લાગતી નથી. ભલે પછી તેઓએ કોલેજમાં મનગમતી
કેળવણી લીધી હોય. સહેજ બાબતમાં મગજ ગુમાવી તિર-
સ્કાર કરવા બેસી જાય છે માટે કેળવણી સાથે ધાર્મિક-
આત્મિક ગુણોની પણ કુશળતા મેળવવી. કે જેથી મનોવાંછિત
વસ્તુ આવી મળે અને તેનો સદુપયોગ થાય.

કોલેજમાં અધ્યાપક-વિદ્યાર્થીઓને વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ
કરાવતા અને સાથે સાથે આત્મિક ધાર્મિક ગુણોનું પણ
વિજ્ઞાન રીતસર આપતા. એક દીવસ તેઓની પરીક્ષા કરવા
વિચાર થયો કે આ વિદ્યાર્થીઓ ફક્ત જડવાદમાં પ્રવીણ છે
કે આત્મવાદમાં તેની તપાસ કરવી. અધ્યાપકને સંતાનમાં
એકજ પુત્રી હતી તે પણ આત્મિક ગુણોનું સમ્યક્ જ્ઞાન
અહણ કરીને પ્રવીણ છે. યુવાવસ્થાના આંગણે પગ મૂકતાં
અધ્યાપકને ચિન્તા થઈ. કેની સાથે તેણીને પરણાવવી. લાયક

આંતર જ્યોતિ

૪૨૯

વર મળે તો તેણીને સુખશાતા રહે લાયક વિનાને પરણાવવામાં આવે તો પગલે પગલે વિડંબના થાય. આમ વિચારી ખીજે સ્થલે તપાસ ન કરતાં પોતાના વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું કે તમે શ્રીમંતના નખીરા છો અને વિજ્ઞાનને જાણી સારી રીતે પટ્ટતા-કુશળતા મેળવી છે તેથી મારી પુત્રીને લાયક વરની જરૂર છે માટે તમારામાંથી તમે વસ્ત્રાભૂષણ અને હજાર સોનામહોરો કોઈ દેખે નહીં અને કોઈ પણ જાણે નહીં તે લઈને આવો તો અમોને પસંદ પડશે તેની સાથે લગ્ન કરાવીશું. વિદ્યાર્થીઓએ તે કન્યાને દેખી હતી. રૂપવતી અને વિવેકી તથા વિજ્ઞાનમાં કુશળ હોવાથી તેના ઉપર સઘળા વિદ્યાર્થીઓનો ઘણો પ્રેમ હતો તેથી સર્વે વસ્ત્રાભૂષણ તથા સોનામહોરો લેવા માટે પોતાના ઘર ગયા. પણ પોતાની પાસે ન હોવાથી ઘરમાં છાની માની રીતે ચોરી કરીને લાવીને અધ્યાપકને આપી. તે વિદ્યાર્થીઓ પૈકી એક વિદ્યાર્થી પ્રમાણિક હતો અને ન્યાય નીતિ ધર્મમાં તથા આત્મ જ્ઞાનમાં પ્રવીણ હતો. તે વિચાર કરવા લાગ્યો. મારી પાસે તો તે કન્યાને યોગ્ય વસ્ત્રાભૂષણ નથી તેમજ એક પણ સોનામહોર નથી. ચોરી કરીને માતાપિતાને છેતરી લઈ જઈ તો મારું જ્ઞાન લજવાય-હાંસી-પાત્ર બને-માટે માત પિતાને છેતરી ગુપ્ત રીતે જવામાં કાંઈ માલ નથી. તથા માતપિતા વિગેરે દેખે નહીં. પણ હું પોતે તો દેખું છું અને અધ્યાપકે તો કહ્યું છે. કોઈ પણ દેખે નહીં અને જાણે પણ નહીં આ મુજબ લાવવી, તો પછી તે વસ્ત્રાભૂષણ વિગેરે છાના લોધા કરતાં

૪૩૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

ખાલી હાથે જવું તેમાં જ કુશળતા છે. અને વિજ્ઞાન જે બહુયું તેની સાર્થકતા અને સફલતા છે. આમ વિવેક કરીને ખાલી હાથે આ વિદ્યાર્થી આંવ્યો. અધ્યાપકે પુછ્યું કે તારા સિવાય સઘળા વિદ્યાર્થીઓ ઘરેણા ગાંઠા લઈને આંવ્યા. તું કેમ લાંવ્યો નહીં ? સાહેબ ? કેવી રીતે લાવું ? મારી પાસે તો પહેરેલા સિવાય વસ્ત્રાભૂષણો તથા સોનામહોરો છે જ નહીં. ઘરમાં ચોરી કરી ગુપ્ત રીતે લાવું તો કરેલો અભ્યાસ વૃથા થાય. નીતિ ધર્મ ઉપર લાત પડે. અને બહારમાં આવું તો હાંસીપાત્ર બનું. તેમજ વળી તમે કહ્યું હતું કે કોઈ દેખે-જાણે નહીં તે મુજબ લાવવી પરંતુ કદાચ સગાં સંબંધી દેખે જાણે નહીં. પણ હું પોતે તો દેખું અને જાણું છું કે ચોરી કરીને આ માલ લાવવામાં આંવ્યો છે. માટે કાંઈ પણ લાંવ્યો નહીં. મહને પત્ની કરતાં પ્રમાણિકતામાં અધિક પ્રીતિ છે. આ સાંભળી અધ્યાપક મનમાં ખુશી થયા. અને કહ્યું કે તું જ મારી કન્યાને લાયક છે, ચોરી કરીને લાવેલા વિદ્યાર્થીઓને કહ્યું. તમે બહુયા-પણ ગણ્યા નહીં. તમોએ કષ્ટ કરીને વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ કર્યો તે ફાગટ છે. અભ્યાસ કરીને ચોરી કરવાનું શિખ્યા તેથી તમારામાંથી કોઈને આ ખાલી હાથે આવેલા વિદ્યાર્થી સિવાય કન્યા દેવામાં આવશે નહીં. મારી પાસે વસ્ત્રાભૂષણોનો તથા સોના-મહોરોનો તોટો નથી. આ તો તમારી પરીક્ષા કરવા માટે કહ્યું. આમ કહીને પોતાની કન્યા પ્રમાણિક અને પોતાના આત્માને ઓળખનાર વિદ્યાર્થીને પરણાવી. અને કન્યાદાન અધિક હીધું. કન્યા પણ લાયક પતિ મળવાથી આત્મ સાધન

આંતર ભ્યોતિ

૪૩૧

પૂર્ણક વ્યવહાર ચલાવવા લાગી. આ પ્રમાણે શ્રીમંતો પણ ન્યાય નીતિ અને આત્માના ધર્મને ભૂલે નહીં તો સુર સુંદરી-તથા શિવ સુંદરી વરમાલા પહેરાવી આત્યાંતિક સુખ અર્પણ કરે અને આધિ-વ્યાધિ અને ઉપાધિનો વલોપાત ટળે માટે ભણે વ્યવહાર ચલાવે તો તે વ્યાવહાર આત્મિક ધર્મના આધારે શ્રેયસ્કર બને.

“ દેવ-ગુરૂ અને ધર્મની આરાધનાના યોગે પુણ્યોદય થતાં, દેવદુર્લભ મોંઘેરો મનુષ્ય ભવ મળ્યો. અને સાથે આર્યકુલ-પાંચ ઇન્દ્રિયોની પટુતા. બલવાન શરીર વિગેરે પ્રાપ્ત થયું. પણ તેઓની સફલતા-સાર્થકતા કરીને આત્મોન્નતિ કરી શક્યા નહીં. અને પ્રભુ પુણ્યને ભૂલી પૈસાને મેળવવામાં. અને અધિકાધિક પ્રાપ્ત કરવામાં પ્રયત્ન કર્યો તેને જ સર્વસ્વ માની કોઈ બી પ્રકારે કેમ વધુ એકઠા થાય તેના ઘાટ કરવા લાગ્યો. તેથી કોઈએ થાપણ મૂકી હોય તેમાં પણ લપટ બની લાખોપતિ થવા ઈચ્છ્યું પરંતુ ન્યારે અંતે આકૃત ઓચિંતી આવી પડે છે. ત્યારે હાય પીટ કરવા મંડી પડે છે એક લાખોપતિ શ્રીમંત હોતો. વ્યવહારિક કાર્યોમાં કુશળ હોવાથી આખરૂ પણ સારો જામી. વેપાર ધમધોકાર ચાલતો. આવકમાં વર્ષે વર્ષે વધારો થતો. પણ આ સઘળી અનુકુલતા સાથી મળી છે. કયા કારણોથી ઉપલબ્ધ થઈ છે. તેનો વિચાર સરખો પણ કરતો નથી. વિવેક તો ક્યાંથી આવે ? પૈસા પૈસામાં લાગી રહેલ છે. ‘એક વેપારીને શુભ ભાવના થઈ કે, પૈસા-પરિવાર વિગેરે પુણ્યોદયે મળ્યું છે. પુણ્ય અતમ શક્તિ પાસર બનાશે માટે લાવ-

૪૩૨

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રાયજી

યાત્રા કરવા જાઉં, ત્યાં દેવ ગુરૂ ધર્મની આરાધના કરવાને સમય રીતસર મળી આવશે. આ વિચારમાં ઝવેરાત તથા સોના મહોરોની ચિન્તા થઈ. મારી ગેર હાજરીમાં કોઈ ગઠીઓ દુગો-પ્રપંચ કરીને ઠગી જાય તો આ ધારીને ઝવેરાત તથા સોના મહોરો, સારી પેટીમાં ભરીને તથા તેના ઉપર 'અખરોટ' ખરોખર ઠાંસી ઠાંસીને મૂકી, ઉપર લખેલ લક્ષાધિ-પતિને ત્યાં થાપણુ મૂકવા આવ્યો. તે વખતે આ ધનાઢય પોતાના ઘરમાં ભજન કરતો હતો. તેને કહ્યું કે મારે યાત્રા કરવા જવું છે. માટે આ અખરોટની પેટી તમારે ત્યાં મૂકો. તેણે કહ્યું કે ભાઈ તમારી પેટી મારી વખારમાં મૂકો. યાત્રાએ જનારે વખારના એક ખૂણામાં મૂકી ઘરની ખરોખર વ્યવસ્થા કરી પોતે યાત્રા કરવા નીકળ્યો. તીથે જઈને સારી ભાવનાથી દેવગુરૂ ધર્મની આરાધના કરીને વેપારાર્થે બીજે સ્થલે ગામ-નગરાદિમાં વેપાર કરતાં ઘણો લાભ મેળવ્યો, અને સાત વર્ષ પછી પોતાના વતનમાં આવ્યો. તે દરમિયાન જેની પાસે થાપણુ મૂકી છે. તે શેઠ વખારમાં ગયા. અખરોટ ખાવાની ઈચ્છા થઈ. પેટીને ઉઘાડી બે ત્રણ રૂળ હાથમાં લીધા. પણ તે ઘણો વખત લાગવાથી ખરાબ થએલ હોવાથી નીચે સારા હશે આમ ધારીને તેની નીચે રહેલા અખરોટ રૂલને કાઢવા લાગ્યા.

પણ બધા ખરાબ થએલ હોવાથી નીચે નાંખી દીધા. તેવામાં સોના મહોરો એક હજાર અને ઝવેરાત દેખી લલચાયો અને ઝવેરાત દશ હજારનું અને એક હજાર સોનામહોર હતી તે લઈ નવા અખરોટ રૂલ લાવી પેટીમાં ભર્યા અને મનમાં મલકાવા

આતર જ્યોતિ

૨૩૩

લાગ્યો અને વિચાર વિવેક પણ આગ્યો નહી કે પારકાની થાપણુ ઝોળવવી તે મહા યાપ છે. મારે ક્યાં ઝોણું છે આવો ખાલ પૈસાના પૂજારીને આગ્યો નહી. થાપણુ મૂકનાર સાત વર્ષે પોતાને ઘેર આવીને તેની પાસે જઈને પેટીની માગણી કરી. તેના કહેવાથી વખારમાંથી પેટી લઈ સ્વસ્થાને જઈને પેટી ઉઘાડી તપાસ કરે છે પણ અવેરાત-અને સોના-મહોરો દેખી નહી. તેથી પેલા શ્રીમંતની પાસે આવી કહેવા લાગ્યો કે શેઠજી ! પેટીમાં અખરોટના ફલો નીચે મૂકેલ અવેરાત વિગેરે નથી. શેઠ જોલ્યા અવેરાત કેવું અને સોના-મહોરો કેવી ? અખરોટની પેઠી કહી તેને તે વખારમાં મૂકાવી છે નાહકનો ગળે પડે છે. તેણે કહ્યું શેઠજી ! શા માટે તકરાર કરાવો છો ? અખરોટ નીચે મેં અવેરાત-સોનામહોરો મૂકી હતી. તે તમારા વિશ્વાસને લઈને. નહી આપો તો ફરિયાદ કરવી પડશે. જા જા કચેરી ઉઘાડી છે. ઘણી આજીજી કરી પણ માન્યું નહી. ત્યારે કોર્ટમાં કેશ દાખલ કર્યો. ન્યાયાધીશે સાક્ષો પૂરાવા નહી મળવાથી શેઠને ગુન્હેગાર ઠરાવ્યો. નહી. છેવટે રાજની પાસે જઈને ફરિયાદ કરી. રાજએ ઘણા વ્યવહારમાં કુશળ સુદ્ધિમાનને કહ્યું કે તમે આનો નિકાલ લાવો. તેણે પેલી પેટી મંગાવી. અને તપાસ કરી કે સાત વર્ષ સુધી આ અખરોટ સારા રહે નહી. સડી જાય. આતો નવા તાજ દેખાય છે માટે તેનું અવેરાત વિગેરે લઈને નવાં પેટીમાં ભર્યા છે માટે જરૂર આ શેઠ અવેરાત વિગેરે લીધું છે. શેઠે કહ્યું કે જેવાંભર્યાં તેવા છે જો તેવા રહેલ હોય તો વેપારીઓને જોલાવી પુછા. વેપારીઓએ કહ્યું. બે વર્ષમાં

૪૩૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ સમિત્

બગડી ખરાબ થાય છે તેથી શેઠ મૌન રહ્યા. રાબાએ ઘણી દમદાટી આપેલ હોવાથી ઝોળવેલ-સઘળું આપવું પડ્યું અને આબરૂ ગઈ તે વધારે. થાપણ મુકનાર તે મિલકતને લઈ ઘેર ગયો અને શેઠ ગમગીન બની સ્વઘેર ગયો અને હાંસીપાત્ર બન્યો. માટે ધન દોલત જે મળી છે. તેમાં સંતોષ રાખી લોભ લાલચથી પારકી થાપણ ઝોળવવામાં ધન અને ધર્મ-આબરૂ રહેતી નથી. અને વેરવિરોધ વધતો રહે છે ધનાઢયોએ ધન સાત ક્ષેત્રોમાં વાપરવું જોઈએ કે તેમાંથી ઉઠાવવું જોઈયે? ઉઠાવનાર જે ભવો કે ઘણા ભવો સુધી પોતાનું કલ્યાણનું લીલામ કરે છે અને તેના વિધ્નો વારે વારે આવી સતાવ્યા કરે છે માટે મમતાનો ત્યાગ કરો.

૧૬૯ પ્રાણીઓ-તથા દેવ દાનવ અને માનવોની યોગ્યતા તેઓની શારીરિક જડાઈ-તથા ભભકા ઉપર નથી. પણ શક્તિ-શાણુ પણ ઉદારતા અને પવિત્રતા ઉપર છે. તેથી જ દાનવ મટી માનવ બને છે.

અને માનવદેવ જેવો બને છે. અને પવિત્રતાથી આત્માનો વિકાસ સાધવા સમર્થ બને છે. આવા સમર્થને કોઈ દાનવ જેવો કહે કે યાતો નિર્બલ અને માયકાંગલો છે. તેથી તે આત્માનો વિકાસ કરનાર, દાનવ કે માયકાંગલો બનતો નથી સોનાની વીંટીમાં જડેલ મણિ કે હીરાને અજ્ઞનેા પથ્થર જેવો કહે તેથી તેઓની કિમત ઘટી સકતી નથી. તથા પિત્તળની વીંટીમાં જડેલ હીરાને કે મણિને પરખનાર ઝવેરી તેમાં જડનારનો દોષ કહે છે. માટે દુનિયામાં સઘળા-

આત્મ જ્યોતિ

૫૩૫

જનો ડહાપણવાળા હોતા નથી. આમ બાણી આત્મજ્ઞાની, રાગ-દ્વેષ અને મોહાદિને ધારણ કરતા નથી. અને દુન્યવી વાતાવરણમાં ફસાતા નથી. જલકમલની માફક નિર્લેપ રહે છે. આત્મોન્નતિમાં આગળ વધતા રહે છે. ડાહ્યા અને વિદ્વાન ગણાતા, સમય-કાલના પરિવર્તનમાં પોતાની દિવ્યતા-અને પવિત્રતાનો ત્યાગ કરી લોકહરીમાં ફસાઈ પડે તો તેઓની બુદ્ધિ-શક્તિ ઉન્માર્ગે જાય, અને વિચારો પણ ઉન્માર્ગે ગામી બનતાં જે દેશમાં-સમાજમાં કે જ્ઞાતિમાં એકતા રહે છે. તેમાં લેદ પડાવી ભાગલા પાડે તેથી તેઓનું પણ કિત સધાય નહી. કારણ કે એકતામાં બલ-બુદ્ધિ વિગેરેની સાર્થકતા છે. તમારામાં બુદ્ધિ બલ હોય તો દુન્યવી ભૌતિક પદાર્થો આત્મ લેદ પડાવે નહી. અને ભાગલા પાડે નહી. બેની આગળ બે મૂકવામાં આવે તો બાવીશ થાય. બાવીશ બનતાં બાવીશ પરિસહોને જીતવાની શક્તિ આવે અને બે બગડાની આગળ બીજા બે બગડાઓ મૂકવામાં આવે તો બે હબ્બર બાવીશ થાય. એટલે બાવીસોને બાવીશ બને તો પણ પૂણું વિકાસ સધાતો નથી. તેથી જે ચાર બગડા છે તેથી આગળ પાંચમો બગડો મૂકો-અગર મૂકાવાનો વિચાર રાખો. પછી બેઠલો કે બાહ્ય અને અન્તરના શત્રુઓ કેવા ભાગા ભાગી કરી જાય છે? જરૂર રહેશે નહી. અને સાચી સ્વાધીનતા આવી હાજર થશે. તમે કહેશો કે, એ પાંચ બગડા કયા! જ્ઞાન-અને ક્રિયા-“સંવર અને નિર્જરા” “ક્ષમા અને સંતોષ” “શૌચ-સત્ય” આત્માના વિકાસની તમન્ના-અને દેહાધ્યાસનો ત્યાગ, આ મુજબ વર્તન ધરનારની કાયા કલ્પવૃક્ષ કરતાં

૪૩૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

અધિક કિંમતી અને મહિમાવંત છે.

૧૭૦ “મોહમુગ્ધ અજ્ઞનોને માલુમ પડતી નથી કે દેવદુર્લભ મનુષ્યની કાયા મલી છે. દેવો પણ આ કાયાને ઇચ્છી રહ્યા છે. કે ક્યારે મનુષ્યની કાયા-શરીર મળે, ને અમો જ્ઞાનક્રિયા વિગેરેની આરાધના કરી અપાર સંસાર સાગરનો પાર પામીયે.

આવી કાયા, સર્વ શક્તિઓનો તથા સિદ્ધિ-શુદ્ધિને પ્રાપ્ત કરવા મલી છે. તેનો સદુપયોગ કરવા પૂર્વક સંસાર સાગરનો પાર પામીએ અને આધિ-વ્યાધિ અને ઉપાધિઓ મૂલમાંથી ખસે તેવો પ્રયાસ કરીએ. સાંસારિક વિષયોમાં તો પરિણુમે પરિતાપ જ છે. આવી સમજણ નહી હોવાથી અમુલ્ય કાયાને જેમ તેમ વિષય કષાયના વિચારોમાં અને વિકારોમાં વૃથા વેડફી દે છે, કાંઈ એક માળીના બગીચામાં વિવિધ વેલડીઓ સુગંધથી મહેકી રહેલ છે. વૃક્ષો પોતાની શીતલ છાયા વડે બાગમાં આવેલને આરામ આપી રહેલ છે. તથા ન ઓળખાય એવી જડીબુટ્ટીઓની વનસ્પતિ પણ ઉગી રહેલ છે. તથા તેઓ અંદર ઢાર ઢાંખરને ખાવા લાયક ઘાસ પણ ઉગેલ છે. બગીચાનો માલી-ઉગેલા ઘાસને ઉપેડી નાંખતો હતો. અને ઘાસ સાથે લેગી રહેલ જડીબુટ્ટી-ઔષધિને ઉપેડી નાંખવા લાગ્યો. તેવામાં આવેલ કુશળ વૈદ્યે કહ્યું કે અરે માલી! ઘાસ લેગી આ રોગનાશક ઔષધિને ઉપેડી નાંખ નહિં-જો તેનું રીતસર પોષણ મળશે તો તને અને જન સમુદાયને ઘણો લાભ થશે. આવી

આંતર જયોતિ

૪૩૭

ઔષધિ જ્યાં ત્યાં મળતી નથી, લોકો તે આવી વ્યાધિ-
નાશક ઔષધિને ઘણું સ્થલે તપાસ કરતા ફરે છે. તારૂં ભાગ્ય
છે. કે આવી અમુદય ઔષધિ મલી છે. આ સાંભળી માલીએ
કહ્યું કે. હું એને ઝોળખતો નથી. અને ઝોળખીને પણ શું
કરું; મારૂં શરીર નિરોગી છે, માટે તેની જરૂર નથી. વૈદ્યે
કહ્યું કે તારે જરૂર ન હોય-પણ જન સમુદાયને લાભ કરતા
હોવાથી જરૂર છે. ઘણું સમજાવ્યો પણ માન્યો નહી. અને
ઉખેડીને ફેંકી દીધી. આ મુજબ કાયા પણ ભવોભવના
રોગ નાશક છે. પણ તેનો સદુપયોગ કરવામાં આવે તો
લાભદાયક બને, અને ઉન્માર્ગે-અનીતિના માર્ગે વાપરવામાં
આવે તો તેનો લાભ મળે નહી. સુર મુનિવર્યો કહે
છે કે. આત્માને-પ્રભુને પરખવા માટે કાયા મળી છે. તેને
કલેશ-કંકાસમાં-કુસંપમાં ઉખેડી નાંખો નહી-વૃથા ગુમાવો
નહી. તમે કાયાની કિંમત જાણતા નથી પણ સુરજનો તો
જાણે છે. તેમનો ઉપદેશ સાંભળી, તપ-જપ-જ્ઞાન ક્રિયા
રૂપી પાણીનું સિંચન કરી પોષણ કરો. વિવિધ અણુ ચિન્તવ્યા
વિઘ્નો-વિપાત્તઓ અને વિડંબનાઓ જે આવી સતાવી રહે
છે. પીડાઓ ઉત્પન્ન કરી રહેલ છે તેનો નાશ થશે.

૧૭૧ મહોટા અને સદ્ગુણી સુરોના આધારે આગળ
વધેલા, સાધારણ મનુષ્યોને કોઈ પુછે ત્યારે કહેતાં
શરમાય છે, અને હલકાઈની શંકા ધારણ
કરીને ખડાઈ હાંકતા કહે છે. કે

અમો અમારી શક્તિથી જ વધ્યા છીએ આમ બોલી
પોતાની હલકાઈને આમંત્રણ આપી રહેલા છે. જેઓના

૪૩૮

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

આધારે વધ્યા છે તેઓનો ઉપકાર માનવાના બદલે અપકાર-નિન્દા કરવા તત્પર બને છે. તેથી તેઓની હલકાઈ બહુર થાય છે. અને સદ્ગુણોના રાગી બની શકતા નથી. માટે સદ્ગુણો મેળવવા હોય અને તેના યોગે મહત્તા પ્રાપ્ત કરવી હોય તો થએલ અલ્પ ઉપકારને ભૂલો નહીં. થએલા થોડા ઉપકારને નહીં ભૂલવાથી ઘણા ઉપકારોનું વિસ્મરણ થશે નહીં. અને સ્વયમેવ મહત્તા આવી મળશે. અન્યથા જેવા હશે તેથી પણ નીચતા ઉપસ્થિત થશે. ‘એક ગૃહસ્થે સંસારની અનિત્યતા જાણી ધરખાર-પૂજા પરિવારાદિકનો ત્યાગ કરવા પૂર્વક સંન્યાસ સ્વીકાર્યો. મઠ બાંધીને જંગલમાં રહીને કંઈ મૂલાદિ વડે જીવન ચલાવે છે. ઐકારનો જાપ કરીને આત્માને સ્થિર કરવા પ્રયાસ કરી રહેલ છે. તે અરસામાં એક વિદ્યાવાળો હજામ વિદ્યાના આધારે આ સંન્યાસીની હજામત કરવા આવ્યો. ખાલી હાથે આવેલ હોવાથી તેને પુછવામાં આવ્યું. સાધન વિના તું કેવીરીતે હજામત કરીશ, હજામે કહ્યું કે, તેની ચિન્તા કરો નહીં. બુઓ ! આકાશ માગે, અઓ નખહરણી વિગેરે આવી રહેલ છે. આવેલા દેખી સંન્યાસીને અચંબો થયો. આવી વિદ્યા મારી પાસે હોય તો જનસમુદાયમાં માન-સત્કાર પૂર્વક જમવાનું સારી રીતે મળે અને લોકો દોડ દોડ કરતા આમંત્રણ આપવા આવે માટે કોઈબી પ્રકારે હજામની પાસેથી વિદ્યા પ્રાપ્ત કરવી. હજામત કરી રહ્યા પછી સંન્યાસીએ તેને કહ્યું કે. તું તારી પાસે રહેલી વિદ્યા મને શિખવાડ, હજામે બલે આપ સુખેથી લઈ ને તેની ખરોખર આરાધના કરો. તમોને આપતાં બાધ જેવું નથી,

આંતર જ્યોતિ

૪૩૬

આમ કહીને વિદ્યાની સાથે આરાધવાની આનંદથી સઘળી વિધિ દર્શાવી. સંન્યાસીએ એકાગ્રતાથી તે વિદ્યાને સાધી. હવે તો સંન્યાસી વસ્તીમાં આવે છે ત્યારે દંડ, કમંડલ-કામળમાલા વિગેરે વિદ્યાના પ્રભાવે તેમની સાથે આકાશમાં આવી રહેલા હોવાથી માનવીએને આશ્ચર્ય થયું. અહો! આ સંન્યાસી ચમત્કારી દેખાય છે. આપણે જો આદર સત્કાર પૂર્વક ઘરમાં જમાડીએ તો કલ્યાણ થાય, જન સમુદાય ચમત્કારને દેખી આદર પૂર્વક ઘરમાં ભાવતા લોજન જમાડે છે. અને અમો તરી ગયા માને છે. હવે દરેક માણસો જંગલમાં આમંત્રણ આપી જમાડીને ખુશી થયેલા છે. સંન્યાસી બાવાની મહત્તા સાથે પ્રભાવ વધ્યો. ખમાખમા થવા લાગી. પણ સંન્યાસી તે પ્રભાવને પચાવી શક્યા નહી. માન-સત્કાર પ્રભાવ વિગેરે મળવો તે ઠીક છે પણ પચાવવો દુષ્કર છે. એક દીવસ વસ્તીમાં આવી રહેલ છે દંડ-કમંડલ વિગેરે આકાશમાં આવી રહેલ છે તે વખતે એક ભગને પુછ્યું કે, તમે ક્યાંથી આવી પ્રભાવશાળો વિદ્યા શીખ્યા કે દંડ વિગેરે તમારી સાથે આકાશમાં આવે છે કહો તો ખરા, હજારે પુછનાર ભગતને સંન્યાસીને વિદ્યા આપવાની વાત કહેલી હોવાથી તેણે પુછ્યું. અરે ભાઈ-ભગત, મને વળી વિદ્યા કેાણ અપાંણુ કરે. મેં પોતે ધ્યાન કરવાથી મેળવી છે ખીજે કેાણ આવી પ્રભાવશાલી વિદ્યા શીખવાડે? હજારમનું નામ દેતાં હલકાઈ થાય. અને માનપાનમાં હાનિ થાય. આમ વિચારીને કેાઈએ મને વિદ્યા આપી નથી. આમ બોલતાં દંડ-કમંડલ વિગેરે આકાશમાંથી જમીન ઉપર પડયા. લોકો એકઠા થાય. પુછવા લાગ્યા કે આમ કેમ

૪૪૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

થયું ? સંન્યાસીને શરમ આવી નીચું મુખ રાખીને ઉભા કેમ રહ્યા છે ? શું હજામતું નામ દેતાં લાજ શરમ આવી ઉપકાર કરવો તો દૂર રહ્યો તેનું નામ દેતાં તમોને હલકાઈ ભાસી ? લેગા થએલ લોકો પણ હાંસી કરવા લાગ્યા. અને વીલા મુખે સંન્યાસી મઠમાં આવી પસ્તાવો કરવા લાગ્યા. ભગતે લેગા થએલાને કહ્યું કે આ સંન્યાસીને હજામતે જ વિદ્યા આપી હતી. તેનું નામ દેતાં શરમ આવી તેથી વીલા મુખે જવું પડ્યું. અને હાંસીપાત્ર બન્યા. સત્ય વાત કહેવામાં તો અધિક મહત્તા મળી હોત તેથી સુસ માનવોઓએ કહ્યું કે, સાધારણ કે હલકા પ્રાણીઓ કે મનુષ્યો દ્વારા ઉપકાર થએલ તે ભૂલો નહી. તેના ઉપકારનું સ્મરણ બૂલવું નહી. સામે ઉપકાર કરવાનો પ્રસંગ મલ્યો હોય નહી તો નામની યાદી તો રાખવી. પણ અપકાર કદાપિ કરવો નહી. નિન્દા પાછળ કરવી નહી. અપકાર કરનારને તથા પાછળ નન્દા કરનારને બાણીતા માનવો તિરસ્કારે છે કોઈ તેની સાથે કામ પાડતું નથી.

એક ગામમાં એક શ્રીમંતે એક સંબંધીને આગળ વધારવા માટે પોતાના ઘરમાં રાખ્યો પ્રથમ તો વિશ્વાસ બેસાડવા માટે રોતસર રહેવા લાગ્યો. શેઠને તેના ઉપર વિશ્વાસ બેઠો તેથી ઘરનું તથા દુકાનનું સર્વ કાર્ય તેને સોંપવામાં આવ્યું. શેઠની મિલકત દેખી મુગ્ધ બન્યો. પોતે શ્રીમંત થવાની લાલચમાં ઘરમાંથી દાગીના-ઝવેરાતની ચોરી કરી બજારમાં વેચે છે આમ છતાં પણ શેઠને શંકા તેના ઉપર આવતી નથી. છેવટે શેઠાણીને પણ મારી નાંખવા યુક્તિ

આંતર જ્યોતિ

૪૪૧

કરવા લાગ્યો. વ્યાધિ થવાથી શેઠાણી મરણુ પામી. હવે શેઠને મારવા યોજના ઘડવા લાગ્યો. પણ ખખર પડી ગએલ હોવાથી તેને કાઠી મૂક્યો અંતે દુઃખી થયો અને આખરૂં ગઈ તે વધારે માટે અપકારનો કરવો નહીં જ.

૧૭૨ કર્મોને લઈને પ્રાણીઓ-માનવ-દાનવ અને દેવોની ભિન્ન ભિન્ન પ્રકૃતિઓ હોય છે તો પછી સરખા વિચાર અને અવસ્થા હોય ક્યાંથી ?

જ્યારે સર્વે કર્મો-ઘાતીયા-અને અઘાતીયા તથા દેશથી ઘાતીયા કર્મો મૂલમાંથી નષ્ટ થાય છે ત્યારે જ સર્વ પ્રાણીઓને સરખો સ્વભાવ થાય છે. આ સિવાય માનવાદિને જુદી જુદી અવસ્થા થાય છે કોઈને આંતરડાની વ્યાધિ હોય અને પેટમાં પીડા થતી હતી હોય-આહારાદિ પાચન થતા ન હોય ત્યારે આ વ્યાધિ ક્યારે નાશ પામશે તેની કલ્પના થયા કરે, કોઈને સ્ત્રી માંદી રહેતી હોય, શ્યામ હોવાથી ખીજી ગેરીને પરણવાની આશા હોય, કોઈને વળી પુત્રાદિકના અભાવે ચિન્તા સતાવતી હોય છે. તથા કોઈને સાધન સામગ્રી હોય છતાં તાવ-તરીચો આવતો હોવાથી તેને દૂર કરવા વિચાર કરતો હોય છે. તથા કોઈને વળી પેટ ભરવાની ચિન્તા રહેલી હોય છે. આ પ્રમાણે દુઃખો આવી ઘેરો ઘાલે છે. ત્યારે તેઓને ટાળવા માટે વિવિધ પ્રયાસ કરતા ખાય છે. છતાં જ્યારે તે તે દુઃખ ખસતા નથી ત્યારે કોઈ ઇવધાતાને કોઈ પ્રભુ પરમેશ્વરને ઉપાલંબ આપે છે. કે હે

૪૪૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત્

વિધાતા અમારા દુઃખ-સંકટ-અને પીડાઓને ક્યારે ટાળીશ, તું અમારા ઉપર દુષ્ટ થએલ છે કે શું? આ સાંભળી ધારો કે વિધાતાએ રાજા મહારાજાનું રૂપ ધારણ કરીને આવીને ઢંઢેરો પીટાવી બહોર કયું કે જેઓને પીડાઓ સંકટ-વિપત્તિઓ હોય તેઓએ અમારી પાસે આવી તે દુઃખોને ટાળવા માટે દવા લઈ જવી સર્વે માણસો દોડતા દોડતા આવી લાગ્યા. આંતરડાની અને પેટની વ્યાધિવાળાને પ્રથમ રચની દવા આપી. તેથી સંડાસમાં જઈ જઈને થાઈ ગયા. પીડા તો નષ્ટ થઈ પણ અશક્તિ અધિક થઈ માંદી સ્ત્રી વાળો આવ્યો તેને નિરોગી બનવાની દવા આપી. સાજી થઈ ત્યારે દરેક બાબતમાં ચિંતાઈને શુરસો કરવા લાગી ત્યારે તેને પતિ વિચારે છે. માંદી હતી તે ઠીક હતું કે સામુ બોલતી નહી. ધીમે ધીમે પણ શાંત રહીને ઘરનું કામકાજ કરતો-અત્યારે તો કહે છે કે રસોઈયો લાવો પાણી ભરવા માટે એક દાસ-દાસી રાખો. આવક ઓછી છે ક્યાંથી નોકર-રસોઈયાનું ખર્ચ પહોંચી વળાય-અરે પ્રભુ આ તો પ્રથમના કરતાં અધિક સંકટ આવ્યું. કાળી સ્ત્રીવાળો વિધાતાની દયા હોવાથી ગોરી બાયડીને લાવ્યો પણ આ તો એવી નીકળી કે તેને સૂતો વેચે એવી બડી ઠગારી અને ઘમંડવાળી-તેના પતિને અધિક વિડંબના થઈ અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે કાળી સારી છે જે કહીએ તે ખમી લે છે. સામે ઉત્તર આપતી નથી. પણ હવે શું થાય? આ ચિન્તામાં તે ખીચારો બની લેવાઈ ગયો. જેને પુત્ર હતો નહી. તેને વિધાતાએ દશબાર સંતાનો આપ્યા. પણ તે પુત્રાદિક મોટા

આંતર જ્યોતિ

૪૪૩

થયા પછી તો અને પરણાવ્યા પછી મિલકતની માગણી કરવા લાગ્યા કે અમારે જીવું રહેવું છે માટે વહેંચી આપો અને સરખા ભાગે. આપ તો બિચારો બની અફસોસ કરે છે આના કરતાં વાંઝીયા હતા તે સાડા હતું. મિલકતના ભાગ તો પડત નહીં. તથા આવક જેને નહોતી તેને આવક થઈ અને અધિક મહેનત કરવા લાગ્યો, પૈસા દેખીને ખુશી તો થાય છે પણ હવે લેગા થએલા પૈસા ક્યાં મૂકવા તેની ચિન્તા થવા લાગી. આ પ્રમાણે ભાગ્ય યોગે કામના ફલોભૂત થાય છે. પરંતુ એક ઇચ્છા પૂર્ણ થતાં બીજી બે ઇચ્છાઓ જન્મે છે તે પૂર્ણ કરતાં. ચાર ઉભી થાય છે. એટલે ઇચ્છાઓનો કાંઈ આરો નથી. માટે જે પુણ્યયોગે પ્રાપ્ત થએલ છે તેનો સદુપયોગ કરતા રહો અને જે કર્તવ્ય છે તે કર્યા કરો. ધન કરતાં ધર્મની આરાધના કરો. તમારી સર્વે ઇચ્છાઓ અને આશાઓ પૂર્ણ થશે અને સદાચારી બની સન્માર્ગે પ્રયાણ કરી આત્મિક હિતને સાધી શકશો, ઇચ્છાઓને પૂરી કરવા ખાતર ધનને સંગ્રહશો તો પણ ઇચ્છા-આશા અધૂરી રહેવાનીજ અને મદ માન વિગેરેમાં વધારો થવાનો અને અહંકાર આવી મેળવેલી મૂડીને ઝોછી કરતા રહેશો. એક વેપારી પ્રથમ તો સાધારણ હતો પણ હુંશીઆરી અને લાગવગથી ધનાઢય બન્યો. બે ત્રણ લાખનો માલીક બન્યો અને મનમાં માનવા લાગ્યો કે, મારા જેવો ખાનપાન-વ્યવહાર વિગેરેમાં નિપુણ નથી. શુમાસ્તાને પણ કહી મૂક્યું. કોઈ એવા પ્રસંગે માડા નાક રાખવું. પાછું હઠવું નહીં. શેઠને રીંગણા બહુ ભાવતા હોવાથી શુમાસ્તાને ઠણું કે આજે એક ટોપલો

૪૪૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

રીંગણાનો ખજારમાંથી વેચાતો લાવજે. ગુમાસ્તો ખજારમાં ગયો રીંગણાનો ટોપલો દેખ્યો. તેની કિંમત પુછે છે તેવામાં ખીજા શેઠનો ગુમાસ્તો પણ રીંગણા લેવા આવ્યો. તેણે રીંગણા વેચનારને કહ્યું કે, તું જે એક રૂપિયો કહે છે તો બે રૂપિયા આપું. અને મને જ આપ. પ્રથમ આવેલો વિચાર કરવા લાગ્યો. આ વધારે કિંમત આપી લઈ જશે તો શેઠનો નોક રહેશે નહીં. આમ વિચારી તેણે તે ટોપલાના ચાર કદા. ખીજાએ પણ મદમાં અવી. આઠ કર્યાં આમ હરિકાઈ થતાં પાંચ હજાર-દશહજાર વીશ હજાર-ચાલીશ હજાર સુધી પહોંચ્યા. ખીજાએ હરિકાઈ મૂકી દીધી. પ્રથમ આવેલ ગુમાસ્તા-એ ચાલીશ હજારથી ખરીદી રીંગણાનો ટોપલો લીધો. શેઠને સઘળી ખીના કહી. શેઠ ખુશી થયા. નોક તો રાખ્યું ને ? ચાલીશ હજાર ખર્ચીને રીંગણાનો ટોપલો ખરીદનાર અને ખુશી થનાર. શેઠ કેવો કહેવાય ? મૂખ કે પાગલ ? નોક રાખતા નોક રહ્યું નહીં. આ પ્રમાણે ધનવાનો મદમાં આવે ત્યારે સઘળું ભૂલી જાય છે અને પૈસાની ખરબાઠીક રે છે.

માણસોને પ્રથમ પૈસા મેળવવાની ભાવના જાગે ભાવના યોગે અને લાગ્યયોગે પ્રયત્ન કરવાથી પૈસાદાર બને છે. ધનાઢ્ય બન્યા પછી ઈજ્જત આખર મેળવવા અને તેનું રક્ષણ કરવાની તમન્ના જાગે છે માન સત્કાર મેળવવા ખાતર તલપી રહેલ હોય છે. જો કોઈએ સત્કાર કર્યો નહીં તો તેનો ખરોખર ખબર લેવા વિચાર રાખે છે પણ શ્રદ્ધા સહિત સમ્યક્ જ્ઞાન મેળવવા પ્રયત્ન કરતો નથી. તેથી કોઈએ યોગ્ય સન્માન કર્યું નહીં તો જોઈ લો ? ભાઈના દેહાર ? ધનાઢ્ય બનેલ

અંતર ભ્રમણ

૪૪૫

હોય તો સુંદર વિચાર બાગે કે, હિ આત્મન તારામાં એવા કયા ગુણો છે કે તું તારી પોતાની સ્તુતિની ઈચ્છા કરે છે! અને તે એવું કયું આશ્ચર્યકારક મહાનકાર્ય છે અને જ્ઞાન ક્રિયાની આરાધના કરવા પૂર્વક આત્મવિકાસ સાધ્યો છે. સાત ભય ઉપર જીત મેળવી છે. પણ આવી ભાવના કયાંથી આવે! ન્યાં પૈસા મેળવી પ્રશંસા પાત્ર બનવું હોય આવા ધનાઢ્યના ઘેર લક્ષાદિ પ્રસંગો આવે ત્યારે તો નોકર ચાકરોનો મરો, બહારના કામો કરાવી તેઓને થકવી નાંખે. વખતસર ખાવા પીવા માટે પણ રબ આપે નહી. અને મનપસંદ કામ ન થતાં જેમ તેમ બોલવા બેસે. સામે બે જવાબ આપે તો તગડી મૂકે. “કહેવત છે કે વાધને ઘેર લગન અને ગધેડાનો મરો” માટે ધનાઢ્યોએ ધનાદિ મેળવ્યું. ધર્મ ક્યારે મેળવશે કે, જેના આધારે ઈચ્છા વિના પણ સ્તુતિ-સત્કાર-સંમાનાદિ મળી રહે ધનાઢ્ય તમો હશે નહી પણ ધર્માઢ્ય હશે તો સર્વ વાંછિત આવી હાજર થશે માટે માણસાઈને લાવી કોઈના ઉપર ગુસ્સો ન કરતાં દુર્ગુણો ઉપર ગુસ્સો કરી તેઓને દૂર કરો તો જ તમારી શોભા છે ધાર્મિક ધનાઢ્યો દરેક વખતે સારા વિચારો કરતા હોવાથી કોઈના ઉપર ક્રોધાતુર બનતાં નથી. ક્રોધ ન કરવો તે ધાર્મિકતાની અને શ્રીમંતાઈની સાર્થકતા છે અને સફલતા છે ન્યારે સાનુકુલતા હોય છે ત્યારે શાંત રહેવાય પરંતુ પ્રતિકુલતાના પ્રસંગે ક્રોધનો વિપાક બાણી તેને વિક્લ બનાવીને શાંત રહેવું તેમાંજ ખુબી છે અને કસોટી છે.

૧૭૩ શત્રુઓ અંતરના તથા બહારના આમ બે

૧૪૪૬

આ. કીર્તિશાબરમ્બરિ રમિવ

પ્રકારે હોય છે તેમાં પ્રતિકુલ શત્રુઓને આપણે
એકલા જીતી શકતા નથી.

અન્યની મદદની જરૂર રહે છે સહકાર હોય તે જ તેઓને પરાજીત કરાય. એકલો બધાયને પહોંચી વળે નહી. માનો કે, એક વડો પ્રધાન છે. સારા પ્રાંતની સંભાળ રાખે છે પણ તે પ્રાંતમાં જ બળવો થયો. હુલ્લડ થયું. તે વખતે વડો પ્રધાન એકાકી શું કરી શકે? એટલે પોલીશોને હાજર કરી શસ્ત્રો સહિત સામનો કરવા મોકલે છે તે વખતે શત્રુઓ પરાજય પામે છે એથી કરીને વડો પ્રધાન અહંકારમાં આવી એમ કહે કે મેં જ પ્રતિકાર કરી શત્રુઓને દબાવી દીધા. આ મુજબનું કથન યોગ્ય નથી. તે પ્રમાણે કોઈ સભામાં પ્રમુખને વધારે વોટ-મત મળ્યા, તે કથન પણ વ્યાજબી નથી. અરે પોળમાં પાડામાં કે શેરીમાં તકરાર થતાં જે તમે જ્ય મેળવો છો તે ત્રણ ચાર પાડો-શીના સહકારથી અને સ્વજનના સહારાથી. તમે એકલા તકરારને દૂર કરી શકો નહી. એટલે સામા પ્રતિકુલ વર્ગનો શત્રુઓનો પરાજય કરવો હોય તેમાં અન્યના સહારાની જરૂર છે માટે ધમંડનો ત્યાગ કરી જ્ય મેળવ્યા પછી નમ્રતાને ધારણ કરો, એક પોળમાં હાથમાં લાઠી લઈ માણસ જતો હતો તેવામાં પોળમાં રહેલા કુતરા લેગા થઈ તેને ભસવાની સાથે કરડવા ઘસારો કર્યો. પેલા માણસે લાઠી ઉગામી તેથી મારના બીકે પાછા હઠી દૂર રહીને ભસવા લાગ્યા. તે વખતે લાઠીવાળા માણસે કહ્યું કે આઘા આવો દૂર રહીને ભસ્યા કર્યા કરો છો પાસે આવો તો ખરોખર સ્વાહ ચખાડું

આંતર ભ્રૈતિ

૪૪૭

ત્યારે ભણે મોટો લાલ્લીયો કુતરો કહેતો હોય નો શું ! અરે બલા ઘમંડ કર નહી. તારાથી ભય પામતાં નથી. લાઠી મૂકી દે તો ખરોખર તને પણ સ્વાદ ચખાડીયે આ સાંભળી ચૂપ બનીને ચાલ્યો ગયો લાઠીનો ત્યાગ કર્યો હોત તો તે કુતરાઓ કરડવામાં બાકી રાખત નહી. માટે લાઠીની મદદ હતી ત્યારે કુતરાઓને દૂર ખસ્યા. એટલે બીજાઓની તે પ્રસંગે જરૂર રહે છે પરંતુ અન્તરના શત્રુઓને જીતવા માટે પોતે જો સમર્થ હોય તથા જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રથી યુક્ત હોય તો બીજાઓની આવશ્યકતા રહેતી નથી. એકલોજ કામ-કોધાદિ પરાજય કરી વિજયમાલા પહેરી અનન્ય સાહ્યબીનો સ્વામી થાય છે. જન્મ-જરા મરણની બિડંબના રહેતી નથી. માટે બાહ્ય શત્રુઓનો પરાજય કર્યો અને વિજય-પ્રાપ્ત કર્યો. હવે આન્તરિક શત્રુઓને જીતવા માટે ક્યારે પરાક્રમ ફેરવશે. ફક્ત બાહ્યના શત્રુઓને જીતવાથી સાચો વિજય કહેવાય નહી.

૧૭૪ વિપત્તિ-સંકટની વેળાએ ઘણા માણસો અધીરાબની એવા ઉપાયો લે છે કે તેજ ઉપાયો તેમને બારે દુઃખમાં લાવી મૂકે છે.

કેટલાક બીજાનો આશરો લે છે પણ તેઓ સારી રીતે સમજે છે કે ઠીક લાગ આવ્યો છે આપણું કામ સાધી લેવા દેને ! ક્યાં વારે વારે આવો વખત આવવાનો હતો આમ સમજી એવા કામમાં જોડે છે કે આશરો લેનાર ત્રાહિ-ત્રાહિ પોકારે કે ક્યાં આવીને ફસાઈ પડ્યા. આના કરતાં પ્રથમ જે દુઃખ હતું તે સહી લીધું હોત તો બહુ સારૂ થાત

૪૪૮

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત

એટલે જે સ્થલે રહ્યા હૃદયે તે સ્થલમાં ઘરમાં કે ગામમાં
દુઃખને સહન કરવા માટે તૈયાર રહેવું.

એક શેઠને પુત્રો અને એક પુત્રી હતી. ઉંમર લાયક
થતાં ચારે સંતાનો ધનાઢ્યના ઘેર પરણાવ્યાં. ત્યાર બાદ
ત્રણેક વર્ષો ગયા બાદ તે સંતાનોના માતપિતા ગુજરી ગયા.
ત્રણ બાઈએએ ભેગા રહી સંપીલા બની ઘરનો ભાર ઉપાડ્યો.
તથા પૈસામાં પ્રતિષ્ઠામાં વધારો કર્યો. જેના ઘેર દીકરી પર-
ણાવી છે તેના સાસરીયા થોડીક ભૂલ થતાં જેમ આવે તેમ
મેંણાનો માર મારે છે. શેઠના ઘરની આ પુત્રી હોવાથી ઘરના
કામકાજમાં નિપુણ બનેલ નહોતી. બૂલો થતી અને સુધારવા
પ્રયત્ન કરતી. છતાં તેના સાસરીયા, આવડી મોટી બાઈપીને
કાયાને વધારી પણ ડાબા જેવી રહી. તારા જેવડી વહુએ
ઘણી ચાલાક હોય છે. આ પ્રમાણે દરરોજ ટકટકારો અને
મેંણા મારતા હોવાથી કંટાળો સહન કરી શકી નહી તેથી
કંટાળીને પિયરમાં ગઈ. થોડા દિવસ તો તેના બાઈ બાબી-
એએ સારી રીતે રાખી. પણ બે ત્રણ મહિના થયા પણ
સાસરે ગઈ નહી ત્યારે બાઈએ તો પોતાની સગી બહેન
બાણી કાંઈ પણ કહેતા નથી. બાબીએના મન ઉંચા
થવા લાગ્યા કે ક્યાં સુધી પડી રહેશે તેના ઘેર બાબી તો
બહુ સાડ, પણ પોતાને ઘેર જતી નથી. તેથી તેની બાબી-
એએ ઘરનું કામ કરવા ધીમે ધીમે કહેવા માંડ્યું. કચવાતા
મને અહી પણ કામ કરવું પડે છે, થોડીવાર આરામ લેતા
પણ આ કામ બાકી છે આ કામ બાકી છે. કેમ બેસી રહ્યા
છો ઉઠો રસોઈ બનાવવાનો વખત થયો છે હમણા તમારા

આંતર યોગિ

૪૪૯

આંતર યોગી દુકાનેથી આવશે બેસી રહેવું પાલવે નહીં. આ મુજબ દરરોજ સહજ આરામ લેતાં પણ ટકટકારો થતો. હોવાથી બીચારી કંટાળી ગઈ અને વિચાર કરવા લાગી કે ધિરમાં આવવાથી તો અધિક પીલાવાનું થયું. હવે અહીં રહેવામાં માલ નથી. બાબીએને ગમતું નથી. ચાલ જીવડા સાસરે. આમ આત્માને સમજવી પોતાને ઘેર આવી અને સ્થિરતા ધારણ કરી. માટે પોતાના સ્થલે એટલે આત્મગુણોમાં સ્થિરતાયે રહેવું તે હિતકર છે.

૧૭૫ સંકટ પડે પણ સહન કરવામાં ભવિષ્યમાં હિત સધાય છે નહીંતર ભારે દુઃખ સહન કરવું પડે ડહાપણુવાળા તો સંકટને સહન કરે છે.

પણ અન્યત્ર ભટકતા નથી. એક ગુમાસ્તાને તેનો શેઠ વારે વારે કામકાજ માટે ટકોર કરતો અને થતી ભૂલોને સુધારવા ઠપકો પણ આપતો તેથી બીજી દુકાને ગયો ત્યાં પણ પ્રથમના શેઠ કરતાં બીજો શેઠ અધિક કામને બતાવતા સહજ આરામ લેતાં દમદાટી આપી કહેતો કે કેમ બેસી રહેવા આવેલ છે. પગાર મુજબ કામ કરવું બેઈએ. હાડકાને હરામ થએલ દેખાય છે. ઉઠ ? આમ બેસી રહે તે મને પાલવે નહીં. આ પ્રમાણે શેઠની દરરોજ દમદાટી થતી હોવાથી અને એક ઘડીનો આરામ નહીં મળતો હોવાથી-વિચાર કરવા લાગ્યો કે, આ શેઠના કરતા પ્રથમના શેઠ સારા હતા. દમદાટી હતા તો નહીં. હવે શું કરવું ? એક દિવસ-પ્રથમના શેઠની પાસે કહેવા લાગ્યો કે ગમે એમ કરીને, મને રાખો. અહીંયાં તો કામકાજનો પાર આવતો નથી ઘણું થાક

૨૯

૪૫૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

લાગે છે. અને ઉપરથી દમદાટી-તેથી બહુ કંટાળ્યો છે. તમને કહેશે તે મુજબ વર્તન રાખીશ, શેઠે કહ્યું કે બીજે સ્થલે જતાં તેં વિચાર કર્યો નહી-કે તે બીજા શેઠ થોડા કાકા મામા છે. ત્યાં પણ કામ કરવાનું હોય છે જ. ગુમાસ્તાએ કહ્યું. મારી ભૂલ થઈ. માફ કરો. પુનઃ આવી ભૂલ કરીશ નહી. પ્રથમના શેઠને દયા આવી તેને રાખ્યો. હવે તો ભૂલ થતાં ઠપકો આપે છે. તે સહી લે છે. અને અનુક્રમે નામાઠામામાં દુકાનના દરેક કાર્યોમાં કુશળ થએલ હોવાથી મોટો મુનીમ બનાવી અધિક પગાર આપ્યો. શેઠ પણ તેને પુછી વ્યાપાર કરે છે. અને ચાર પાંચ ગુમાસ્તા હાથ નીચે રહેલા છે. આ રીતે પ્રથમના સ્થલે આવતાં સુખી થયો. અને શેઠનો ઉપકાર માનવા લાગ્યો. જૈનધર્મનો ત્યાગ કરી કેટલા મુગ્ધ જૈનેતર ધર્મમાં જોડાય છે. ત્યાં જ્યારે અધિક કષ્ટ પડે છે. ત્યારે ઘણા પસ્તાય છે. કારણ કે ત્યાં તો દયા-કરુણાનો અભાવ હોવાથી કોઈ સહારો આપતા નથી. મજૂરી-મહેનત કરે તો પણ પૂરું પેટ ભરાતું નથી. અને કોઈ ખબર-અ-તર પુછવા પણ આવતું નથી. માટે પોતાના ધર્મમાં સ્થિર થાય છે ત્યારે સુખી થાય છે. માટે પોતાની જગ્યામાં રહેવામાં જ મજા છે.

કદાચ જોખમ ભરેલા કામમાં પણ એકવાર ફાવટ આવે તેથી મુની લેવું નહીં કે પુનઃપુનઃ ફાવી જવાશે અને ઘણો લાભ મળશે. જે સ્થલે એકવાર ગમે તે રીતે ફાવી ગયા. તે સ્થલના માણસો સાવધ બનતાં તમને ફાવવા દેશે નહી. વાયદાના વેપારમાં તમે શું વારેવારે ફાવી જાઓ છો ? નહી.

આંતર જ્યોતિ

૪૫૩

આ વેપાર જોખમ ભરેલો છે ને માટે જે વેપાર કરતા હો તેને ત્યાગ કરવો નહીં. વાચદાના વેપારના છાંચડાએ જશો નહીં: ૧૭૬ “વાચદાનો વ્યાપાર કરવો તે વાઘરીવાડે શીયાળને ખાવા માટે જવા ખરોખર છે.

એકવાર શીયાળને વાઘરીના ઘરમાં ખાવાની મજા પડી. વાઘરી નિદ્રામાં ઘેરાએલ હોવાથી શિયાળની ઘરમાં આવ્યાની ખબર પડી નહિ. તેથી તેને એક દીવસ ખાવાની તક મળી. ખીજે દિવસે પણ ખાવાનો લાગ મળ્યો. હવે તે શિયાળને પેંધુ પડ્યું. દરરોજ આઈ જતી હોવાથી વાઘરી છાનો માનો તક જોઈ હાથમાં ડંગોરો ગ્રહણ કરી છાનો માનો ઘરના ખૂણામાં સંતાઈ રહેલ છે. તે અરસામાં શિયાળ ખાવા આવી. અને ભાજનમાં રહેલ જોજન ખાવા જાય છે. તે વખતે એવો માર માર્યો કે જે ભાન થઈ ભૂમિમાં ઢળી પડી. જે ઘડી પછી શુદ્ધિ આવતાં નાસી ગઈ. અને વાઘરી-વાડે જવાની ખો ભૂલી ગઈ. તે મુજબ વાચદાનો વેપાર કરનાર ભાગ્યયોગે એક જે વાર ફાવી જાય છે. લાભ લઈ શકે છે. પણ દરેક વખતે ક્યાંથી ખાટી જાય ? તે પણ તેવા વેપારમાં પેંધું પડેલ હોવાથી કષ્ટદાયક-પરિણામે મહા વિપત્તિમાં નાંખનાર તે વેપારનો ત્યાગ કરતા નથી ત્યારે એવો ગૂઢ માર પડે છે. કે ખીજવાર ઉભા થવું અશક્ય બને છે. માટે એવા જોખમ ભરેલા વેપારમાં એક જે વાર ફાવી જવાય તેથી માનવું નહીં કે, દરેક વખતે ફાવી જઈશું. માટે તેનો છંદ ત્યાગ કરવા જેવો છે. “કહેવત છે કે” વાચદામાં ફાવેલો હોતો નથી. અરે ધાર્મિક કાર્યોમાં કે પર્ય-

૪૫૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

પકાર કાર્યમાં વાચદો કરવો તે પણ ખોટનો વેપાર છે. કાલે શું થશે તે સમ્બન્ધજ્ઞાની વિના કહેવાને કોઈ સમર્થ નથી. કારણ કે માણસોની મનોવૃત્તિઓના અને પોતાની મનોવૃત્તિઓના પરિવર્તનો ક્ષણે ક્ષણે થયા કરે છે. તેનો પાર પમાતાનો નથી. લાભ લેવાના અવસરે વાચદો કરવામાં આવે તો વખત તે લાભને ખાઈ જાય છે. માટે તરત લાભ લેવા પ્રમાદ-આજ્ઞનો ત્યાગ કરવો આવશ્યક છે. પ્રમાદ-આજ્ઞ-કે વાચદો કરવો હોય તો દુરાચાર સેવવામાં કરો. તેમાં તમોને લાભ થશે. અને સાધન સંપન્ન બનશો. પ્રમાદ-આજ્ઞ કરીને લાભ લેવામાં માંદા પડેલા-અને વેપાર કરીને પાયમાલ થએલ વ્યક્તિઓને ઘણા માણસો શિખામણ-દેવા આપવા માંડી પડે છે. પણ કોઈ પૈસાદાર સગા વહાલાં-માંથી પૈસાની મદદ કરવા આવતું નથી. તે કેવું છે. માંદો નિર્ધન ડાસીને શીરો ખાવાનો ઉપદેશ આપવો-તે બરોબર છે. બહુ બોલ્યા કરતાં શિખામણની સાથે સહકાર આપે તેમાં ડહાપણ છે. અને બોલ્યા વિના અવસર જાણી શક્ય મદદ કરે, તેની બલિહારી છે. માટે માંદા ન પડાય તેની સાવધાની રાખો. ૧૭૭ વૈષયિક સુખની આસક્તિ ઓછી થાય છે ત્યારે અરુપરસ શક્ય સહકાર આપતાં સંપત્તિ અને સંપ દૂર હોય તો પણ સમીપમાં હાજર થાય છે.

અને ધાર્મિક કાર્યો તથા વ્યવહારિક કાર્યો નિર્વિઘ્ને સફળ બને છે. અને યથેચ્છ લાભ મળતો રહે છે. એક

આંતર જ્યોતિ

૪૫૬

સાંકળના અંકોડા માંહોમાંહી પ્રતિબદ્ધ હોવાથી હબાર મણુ પેલાહને ખેચી શકે છે. અને માળ ઉપર લઈ જવા સમર્થ બને છે, પણ તે અંકોડા પ્રતિબદ્ધ હોય નહી. છૂટા પડેલા હોય તો એક નાનો બાલક પણ તેને ઉપાડી ફગાવી દે છે. એટલે રજળતો અટવાય છે. માટે આસક્તિને એછી કરી મિથ્યપ્રતિબદ્ધ સહકાર આપતા રહેવામાં માણુસાર્ધની સાર્થકતા છે. અન્યથા તો પશુતા કહેવાય. તમારી પાસે સહારો આપવાની શક્ય સામગ્રી ન હોય તો કાયાથી સેવા મદદ કરો. માનસિક શુભેચ્છા રાખો કે ક્યારે હું સહકાર આપનાર બનીશ. તેના આર્થિક સંકટને ટાળનાર બનીશ, જો મને સાધન સામગ્રી મળે તો સાચા દીલથી જરૂર તેને મદદગાર થઉં. આ પ્રમાણે સાચા દીલથી શુભેચ્છા કરનારને યોગ્ય સાધનો મળી રહે છે. પરંતુ શુભેચ્છામાં પણ ખામી હોય ત્યાં એક બીબને મદદ કેવી રીતે કરી શકે તેથી જ સમાજ જ્ઞાતિ, અને ધાર્મિકતાની પડતી થાય છે. એક અવાજ નહી અવાથી શત્રુઓ આવી દબાવી પાડે છે. સંપીલા હોય તો શત્રુઓ તેઓની શક્તિને બાણી ભાગી બાય છે.

એક છોકરી પાસે તેની માતાએ ગોળ મંગાવ્યો. માટલામાંથી ગોળ લઈને આવતાં ખાવાની ઈચ્છા થઈ થોડાક ખાતા ગોળનો ગેર નીચે પડ્યો. તેની સુગંધથી એક ઉંદર તેને ખાવા આવ્યો. તેવામાં ભમતો મંકોડા પણ પડેલી ગોળની ગેર લેવા આવ્યો અને લેવામાં જોર કરી રહેલ છે. ઉંદર બળવાન હોવાથી મંકોડાને લેવા દેતો નથી. એવામાં બીબ મંકોડા કીડીઓ મદદે આવ્યા. એક બે કીડીઓએ

૪૫૪

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

ઉંદરની પુછડીએ, ચટકે ભર્યો. એક મંકોડાએ તેના પગમાં
 ડંખ માર્યો. ઉંદરે જાણ્યું કે હવે આપણે ગોળ લેવામાં
 ફાવીશું નહીં. માટે નાશી જવામાં મજાહ છે. બળ વાપરીશ
 તો પણ ફાવટ આવશે નહીં. અને માર્યા જઈશું ચૂં ચૂં
 કરતો નાશી ગયો. અને મંકોડા કીડીઓએ લેગા મળી પડેલા
 ગોળની ઉભણી કરી. આ મુજબ ઉંદર કરતાં નિર્ભય મંકોડા
 અને કીડીઓ પણ સંપીલા હોવાથી બહીષ્ઠ ઉંદરને નસા-
 ડયો. ત્રિધન્દ્રિયો કરતાં પચ્ચેન્દ્રિય માનવોમાં સંપ દેખાતો
 નથી ત્યારે અફશોસ થાય છે. એક કુટુંબમાં પણ વેર વિરોધ
 અદેખાઈ દેખાય છે. એક બીભત્તું અનિષ્ટ ઇચ્છી રહેલ હોય
 છે, એક ઉપર કષ્ટ પડતાં. વિપત્તિ આવતાં બીભત્તો ખુશી
 થાય છે. ઠીક થયું. આ લાગે છે. આ વિચારી જાણે
 ઘણા કાલનો વિરોધી હોયની શું તે મુજબ વર્તે છે. પણ
 તેઓને અદેખાઈની એટલી પણ ખબર પડતી નથી કે, આજે
 એને વિડંબના આવી છે. તો કાલે અમારા ઉપર આવી પડશે
 ત્યારે સહારો કેણુ આપશે ? એક શેરીના કુતરાઓ કેવા
 સંપીલા છે ? પરશેરીનો પોળપાડોનો બીભે કાળીઓ ધોળીએક
 કે માતીઓ કુતરો આવે તો લેગા સંપ કરીને ઉભી પુછ-
 ડીએ નસાડી મૂકે ત્યારે જંપીને બેસે છે. આટલી એકતા
 સંપ એક કુટુંબમાં અરે એક ઘરમાં પણ નથી. અને પાછા
 માને છે અમારા કષ્ટો અમારી વિડંબનાઓ દૂર ટળો. ક્યારે
 ટળશે ? હે પ્રભો ! અમારા પર હયા કૃષ્ણા કરો કે બેથી
 અમારી વિપત્તિ નાશ પામે. અને સુખી થઈએ પરમેશ્વર તો
 કરમાવે છે. કે તમે ઇર્ષ્યા અદેખાઈ વેર વિરોધાદિકનો ત્યાગ

આંતર જ્યોતિ

૪૫૫

કરશે તો સુખી બનશે. દીનતા ચાચના કરવાની જરૂર નથી. મારી સ્તુતિ સેવા પૂજા વિગેરે વેર વિરોધાદિકના ત્યાગમાં સફલ બને છે. અને તમારી સ્તુતિ વિગેરેની સાર્થકતા થાય છે. પણ તમારે તો માંહોમાંહી વેર વિરોધ વિગેરે કરવો છે. અને વિપત્તિઓને દૂર હટાવવી છે. તે બનવું જ અશક્ય છે. માટે સ્તુતિ સેવાદિક કરીને વેર વિરોધ અદેખાઈને દૂર કરવા કોશીશ કરો. દરેક બાબતમાં શક્તિશાલી બનશો. ૧૭૮ રંક માણસો જ્યારે સત્સંગતિ પામે છે ત્યારે

ગુરૂગમ પામીને સમ્યગ્જ્ઞાન પામતાં મહાન્
બની સ્વપરનું કલ્યાણુ સાધી શકે છે.

રંકોને પણ સ્વપરનું કલ્યાણુ સાધવાની શક્તિ જે તિરોભાવે હતી તે ગુરૂગમ પામવાથી પ્રગટ થઈ અજ્ઞાનતા દીનતા-હીનતા ખસી ગઈ. શક્ય ધાર્મિકક્રિયામાં પ્રેમ લાગવાથી પુણ્યોદય જાગત થયા પછી યથેચ્છ અનુકુલતા આવી મલે છે. પછી તેઓને પ્રથમ સ્થિતિનું બાન હોવાથી અહંકાર-મમત્વ ભાવ રહેતો નથી. તેથી નમ્ર બની સ્વપર હિત સાધતા રહે છે. માટે સત્સંગતિનો પ્રભાવ અલૌકિક છે. શ્રીમંતોને જો કે પુણ્યોદયે સાનુકુલતા તો રહેલી હોય છે પરંતુ શ્રીમંતાઈના નશામાં સત્સંગતિ-વ્રતનિયમાદિ કરવાના વિચારો જાગત થતા નથી. વ્રત નિયમાદિ કરવામાં તેઓને કષ્ટ ભાસે છે તેથી પુણ્ય ખવાતું જાય છે. તેની ખબર પડતી નથી. એટલે રંક બની પરલોકે જાય છે બીજા ભવમાં રંકપણું-દીનતા-હીનતા હાજર થાય તેમાં શી નવાઈ ? માટે શ્રીમંતોએ સાનુકુલતા

૪૫૬.

આ. ઠીર્તિસાગરસુરિ રચિતઃ

મળેલી હોય તો વ્રત નિયમોને ધારણ કરવા જોઈએ. કારણ કે મોજશોખમાં પુણ્ય ખવાતું જાય છે પણ પુણ્યખંધા-દિકથી તેની આવક થતી હોવાથી આ લોકમાં અને પરલોકમાં દરેક ખાખતની અનુકુલતા મળી રહે છે.

એક માણસ તદ્દન ગરીબ હાલતમાં હતો. પોતાનું તથા પુત્ર પરિવારનું રીતસર પાલન પોષણ કરવામાં અસમર્થ હતો. એક દીવસ તેને ગુરૂદેવ પાસે જવાની ભાવના જાગેલી હોવાથી ઉપાશ્રયમાં જઈ વંદના કરીને ખેડો અને સ્વસ્થિતિની સઘળી ખીના કહી. ગુરૂદેવને કરૂણા આવવાથી વંદન કરવા આવેલ શ્રીમંતને તેને સહારો આપવા માટે કહ્યું. આ શ્રાવક શ્રીમંત અને વ્રત નિયમધારી હોવાથી તેણે ગરીબને શક્ય સહાય આપી. પૈસાઓ મળવાથી ખંત પૂર્વક પોતાને લાયક ધંધો કરવા લાગ્યો. નીતિ પૂર્વક વેપાર કરતો હોવાથી ઘણા લોકો તેની પાસેથી લાભ લેવા લાગ્યા. દીવસે દીવસે લાભ મળતો હોવાથી આ રંક પૈસાદાર બન્યો તેથી પોતાની પ્રથમ અવસ્થાનું ભાન હોવાથી પૈસાને કેફ ચઢતો નથી. સર્વજનોની સાથે નમ્રતા-સરલતા રાખીને વર્તે છે અને ગુરૂદેવની પાસે જતો રહે છે ગુરૂમહારાજ તેના વિશિષ્ટ ઉદ્ધાર કરવા ઉપદેશ આપે છે કે અરે મહાનુભાવ ! પુત્ર પરિવારનું જે કષ્ટ હતું તે હવે નથી અને સુખેથી પાલન પોષણ કરવા સમર્થ બનેલ છે માટે સ્વાત્માને ઉદ્ધાર કરવા તત્પર બનવું આવશ્યક છે. ખાર વ્રતોને ગ્રહણ કરી પુણ્યને વધારી પોષણ કર, અને જેની પાસેથી તને પૈસાની મદદ મળી છે તેનો ઉપકાર માની વ્યાજ સાથે પાછા આપવા

આંતર જ્યોતિ

૪૫૭

વિવેક કરવો તે ઊચિત છે. આ મુજબ ઉપદેશ શ્રવણ કરી શ્રીમંતની પાસે આવીને વ્યાજ સહિત પૈસા આપવા લાગ્યો. પણ શ્રીમંતે કહ્યું કે, વ્યાજ સાથે મને રકમ મળી છે. મારે હવે લેવાય નહીં. તેણે કહ્યું કે મેં તો રકમ આપી નથી. તમને ક્યાંથી મળી ? શેઠે કહ્યું કે નીતિ ન્યાય સહિત તું વેપાર કરે છે અને વ્રતધારી બનેલ છે તેથી ઘણો ખુશી થયેલ છું. અમો વ્રતનિયમ-નીતિન્યાય અને પ્રમાણિકતાને પૈસાઓ માનીયે છીએ માટે લાવેલી રકમ પાછી લઈ બા. અને કોઈ સીદાતો દુઃખી હોય તેને મદદ કરજો. આથી આપણ બંનેને લાભ મળશે. રકમ પાછી લઈને ઘેર આવી શ્રીમંત શેઠના ગુણોની અનુમોદના-પ્રશંસા કરવાની સાથે સીદાતા દુઃખીને યથાશક્તિ સહકાર આપવાથી સાનુકુલતા સંતોષાદિ ગુણોએ આવીને નિવાસ કર્યો. તેથી આ લોક પરલોકમાં સુખી થયો. સત્સંગતિ ગુરૂદેવનો પ્રભાવ એ બેન્ને સુખી બનાવે છે. શ્રીમંતોને નશો ચઢતો નથી. તેમજ રંક શ્રીમંત બનેલાને પણ કેફ ચઢતો નથી. માટે સદ્ગુરૂની વાણીના પ્રવાહમાં દરરોજ સ્નાન કરતા રહેવું. આ સિવાય ઉદ્ધાર થવાનો માર્ગ બીજો નથી. દરરોજ ઉપદેશમાં સ્નાન કરનાર નિર્મલ બની સ્વહિત સાધી શકે છે

૧૭૬ “આ જગતમાં સંગતિના ગુણ અને દોષથી દુર્જનસબ્જન બને છે. અપરાધો કરનાર નિરપરાધી બને છે. નીચ કુલ જાતિમાનુ-ઉચ્ચ કુલ જાતિમાનુ બની પ્રશંસા પાત્ર બને છે.

સબ્જન સંગતિના દોષોથી દુર્જન બની અનેક

૪૫૮

આ.કીર્તિસાગરસ્મરિ રચિત

અપરાધો કરી વિવિધ ઉપદ્રવો કરી બેસે છે. પછી બલે ઉચ્ચ કુલનો હોય-સુંદર જાતિમાન્ ગણાતો હોય, સંગતિના દોષથી દુઃખ જેવો બની ત્રાસરૂપ બની અધોગતિનું પાત્ર બને છે. “સ્વરૂપ અને સ્વભાવનું પરિવર્તન થતાં વિલંબ લાગતો નથી. સ્વભાવ નેતરના સરખો છે. અને સ્વરૂપ કમલના સરખું કામળ છે. માટે સોખત કરતાં પહેલાં બરોબર વિચાર અને વિવેક કરવાની આવશ્યકતા છે. દુર્જનની સંગતિ થતાં આત્મધર્મનો ત્યાગ થતાં જડવાદ ભૌતિકવાદમાં પ્રેમ જાગે છે. અને પાર્થિવ પદાર્થોમાં સાચા સુખની ભ્રમણા થતાં તે પદાર્થોને સંગ્રહ કરવામાં સઘળો પ્રયાસ કરવાની વૃત્તિ જાગે છે. અને સંગ્રહ કરવામાં જ જીવન વ્યતીત થાય છે, આત્માનું ભાન રહેતું નથી. માટે સંગતિ કરવી હોય તો શુષ્કીયલ ગુરૂદેવની સંગતિ કરો. કે જેથી પાર્થિવ પદાર્થોમાંથી પ્રીતિ અદ્વય થાય અને આત્મપ્રેમ જાગે. “રાગીની સંગતિથી રાગ દશા વધે આત્મધર્મ ભૂલાય. તેથી વિષય વિચારો અને વિકારો અધિક પ્રમાણમાં વકરી રાગીને બરબાદીમાં લાવી મૂકે છે. તમારી પાસે જે ભૌતિક પદાર્થોનો સંગ્રહ કરતા રહો છો તેથી તમોને શો લાભ થયો. ગાડી ઘોડાઓ દોડાવ્યા-મોટરોમાં મજા કરી, ખાઈ પીને મસ્ત બન્યા પણ શારીરિક માનસિક શક્તિમાં વધારો થયો કે ઘટાડો થયો તેની તલ સ્પર્શી વિચારણા કરી છે. શ્રીમંતોની સ્થિતિ બહારથી જેવામાં મનોહર માલુમ પડે છે. પણ આંતરિક જીવન તો શોક જનક-ચિન્તા જનક હોય છે. કોઈને લોહીદખાણની કોઈને દમની-અજીર્ણની વ્યાધિ પીડા ઉત્પન્ન કરતી હોય છે. કારણ

આંતર જ્યૌતિ

૪૫૬

કે ભૌતિક પદાર્થોના સુખમાં મગ્ન બનેલ હોવાથી-અહિંસા સંયમ અને તપ વિગેરેનો ત્યાગ કરેલો હોય છે. એટલે વિવિધ વ્યાધિનું ઘર બનેલ હોવાથી સુખ ક્યાંથી હોય ? અને સત્સંગતિ કરીને પાર્થિવ પદાર્થોમાંથી પ્રેમને અલ્પ કરી ધર્મમાં પ્રતિ લગાવો. તો જ શ્રીમંતાઈ શેઠાઈ કાયમ રહે છે. માયા-મમતા અને મોહનો માર પડશે નહીં. નિરોગી બનશે તો ધર્મમાં સ્થિરતા થશે. પાર્થિવ પદાર્થોમાં અત્યંત પ્રીતિવાળાઓ ખરાબ સંસ્કાર-વાસના સિવાય કંઈ લઈ ગયા નથી. અને લઈ જશે પણ નહીં.

૧૮૦ સાત સાધુઓમાં શ્રેષ્ઠતમ ધાતુ વીર્ય છે. તેથી તેને શારીરિક શક્તિનો રાજા કહેવાય છે. જો વીર્ય નૃપ નિર્બલ હોય તો અન્ય ધાતુઓ બલહીન બને છે. અને કોપાયમાન બને છે.

તોફાને ચઢી આત્મિક શક્તિ-સત્તાને સ્થિર રહેવા દેતી નથી. માટે શુભ વિચાર અને વિવેક પૂર્વક તેનું રક્ષણ અને વર્ધન કરવાની કોશીશ કરવી આવશ્યક છે. તે વિના મગજની તાકાત-શરીરની શોભા તેજસ્વિતા, તથા દૃષ્ટિની નિર્મલતા થશે નહીં માટે સારા ઉપાયો વડે તેનું રક્ષણ કરવું તથા પોષણ કરવા દરરોજ સતત ઉપયોગી બનવું. વીર્ય બલના આધારે ઉત્સાહ વધે છે. પરાક્રમની પ્રેરણા થાય છે. અને દ્રવ્ય ભાવે રહેલા શત્રુઓનું બલ ઘટે છે. માનસિક તરંગોમાં તે વીર્યને વેડફી નાંખવાથી મનુષ્યો માયકાગલાં બની પાયમાલ બનતા હોવાથી તેઓની કિંમત રહેતી.

૪૬૦

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

નથી. ઉદ્યોગ-વેપાર વગેરે વ્યાવહારિક કાર્યોમાં તેઓને રીત-સર ગમ પડતી નથી. મુંઝવણમાં પડી હતાથ બનતો હોવાથી માનવભવની સાર્થકતા થતી નથી. વીર્યવાન માનવોને શત્રુઓનો તથા પ્રતિકુલવર્ગનો ભય રહેતો નથી. તેઓને મદદ કરનાર હોંશે હોંશ મળી રહે છે. જ્યારે ધાર્મિક કાર્યો કરવા બેસે ત્યારે પણ નિર્ભય બની જેજે શુભ કાર્યો કરવા ધારેલા હોય, તેને કષ્ટ વેડીને પણ પૂર્ણ કરે છે. તથા સ્મરણ શક્તિની વૃદ્ધિ થવાથી શ્રવણ કરેલુ. બણેલું ભૂલતા નથી. માટે તેનું રક્ષણ પોષણ કરવા, અભક્ષ્ય આહારનો અને અપેયનો ત્યાગ કરે, તેથી ખરાબ વિચારો અને વિકારો આવશે નહીં. અને વીર્ય ઘટ બની સ્થિર થશે. બલ વિનાના માનવીઓ, કષ્ટદાયક, આક્રમક પ્રસંગો આવતા ભયભીત બની કંપવા લાગે છે. તેથી કષ્ટ વિગેરેનું અધિક જોર થાય છે. તે પ્રસંગે કોઈ સહારો આપવા સમર્થ બનતું નથી. મુંબાઈમાં ગુંડાઓએ ગુજરાતી-મારવાડી અને સૌરાષ્ટ્ર વેપારીઓને તથા અન્ય જનોને હેરાન પરેશાન કર્યા હોય તો નિર્બલોનેજ, સખલ માનવોએ તો જોરદાર સામનો કરી તેઓના બલને ક્ષવવા દીધું નથી. સિક્કા નગરમાં ઢાગીના પહેરેલા બાળકને લૂંટવા તે ગુંડાઓ આવ્યા. તેણે બૃમ યાડી. તેની માતા ઘણી બલવતી હતી. લાડીને ગ્રહણ કરીને સામે ધસારો કર્યો. બીજાઓ પણ તેણીની મદદે આવ્યા. ઘણો માર પડવાથી તે ગુંડાઓ ઉભી પુંછડીએ નાઠા-આ પ્રમાણે વેપારીઓ તથા ઇતર માનવો નિર્ભય બની સંગઠન કરીને સામનો કર્યો હોત તો ધન માલનું અને પ્રાણોનું રક્ષણ કરી શકત, અને બાગાબાગી કરીને

આંતર બંધોલિ:

૪૬૯

નાશી જાત નહી. “બલની કસોટી વિઠંબના વંખતે થાય છે.”
૧૮૧ સંપત્તિ સત્તા અને સાક્ષીમાં ખુશી થવા
જેવું નથી. પણ તેનું રક્ષણ કરનારે સ્વવીર્યને
પ્રાપ્ત કરવા પૂર્વ કરક્ષણ અને વધારો કરવામાં
ખુશી થવું જોઈએ.

તેથી આત્મબલમાં પણ સારી રીતે સહકાર મળે છે.
બલ વિહીન હઠયોગ રાજયોગ વિગેરે સાધવા સમર્થ બનતો
નથી. ઉલ્ટો કંટાળીને માંદો પડીને મૂકી દે છે. એટલે વીર્ય-
વાન પ્રાપ્ત સંપત્તિ, સત્તા અને સમૃદ્ધિનું રક્ષણ, પોષણ
કરતો આગળ વધતો રહે છે. તથા નિર્બલને ડરાવતો નથી
અને શત્રુઓથી ડરતો નથી. તેથી જ ભૌતિક પદાર્થોના સહારો
જેવું આત્મિક ધર્મની સત્તામાં પુષ્ટ બને છે.

એક નૈષ્ઠિક બ્રહ્મચારી પોતાના શારીરિક અને આત્મિક
બલના આધારે યશુ પ્રાણીઓથી પણ ભય પામતો નહોતો
બ્રહ્મદૃષ્ટિએ અને આત્મિક દૃષ્ટિએ તેજસ્વી હોવાથી રાજા
મહારાજા તેમજ ઈતર માણસો પ્રણામ કરતા અને આશી-
ર્વાદ માગતા. આપેલો આશીર્વાદ સફલ બનતો તેથી
ખાવા પીવાની ચિન્તા રહેતી નહી. જે જોઈએ તે જન સમુ-
દાય હાજર કરતો. તેથી એકાગ્રતા સહિત એક મંદિરમાં
એસી પરમેશ્વરના શુભોત્તું ધ્યાન કરીને આનંદનો અનુભવ
લેતો. એક દિવસ રાજાને હસ્તી આવીને તેના પર ધસ્યો.
છતાં નિર્ભય બની સ્થિર રહ્યો. એટલે કાંઈ કરી શક્યો નહી.
પણ હાથીને ખરાબ ટેવ પડી. ઠરઠાજ આવીને છાંછેડવા
લાગ્યો. તેથી તેમી ઝોડ લુલાવવા બ્રહ્મચારી ઉઠીને પુછડે

૪૧૨

આ. કીર્તિસાગરસૂર રચિત

ખરોખર પકડી ફેરવવા લાગ્યો. હાથી શરીરે બડો હોવાથી ફેરતાં ઘણી તકલીફ પડતો હોવાથી પીડા પામવા લાગ્યો. પુછડું છોડાવવા શૂંઠ વીંઝે છે. પણ પકડાતો નથી. અને ખસી જતો નથી. પાછળથી માર પડતો હોવાથી. અને પુનઃપુનઃ લમવું પડતું હોવાથી હાથી ઘણો થાકી ગયો. અને નાસી ગયો. રાબને આ બીનાની ખમર પડો- અને વિચાર કરવા લાગ્યો કે, આવા બલવાન હસ્તીને થકવી નાંખ્યો તો કોઈ પ્રસંગે મને પણ થકવે. હરાવે તેમાં આશ્ચર્ય શું? માટે તેનું બલ કેમ ઓછું થાય તેવો ઉપાય લેવો તે ઠીક છે. આ ધારી રાબએ આગ્રહ પૂર્વક રૂપવતિ કન્યા પરણાવી. પણ તેનું બલ ઓછું થયું નહી. બ્યારે સંતાનો થયા અને તેઓની ભરણ પોષણની ચિન્તા થઈ અને વધી ત્યારે બલ અદ્ય થયું. હવે તે હાથીને હરાવી શકતો નથી. તેની શક્તિ તેને દેખી કંપારો થાય છે. આ મુજબ રાબએ વાત બાણી અને ખુશો થયો. એટલે બ્યાં સુધી લગ્ન કર્યું નહોતું અને પરિવાર વધ્યો નહોતો ત્યાં સુધી તે બેકીકર રહેતો ત્યારે હાથી જેવા પ્રાણીઓને પણ હરાવી શકતો. પરંતુ ફીકર ચિન્તા વધી તેથી બલહીન બની લયને ધારણ કરવા લાગ્યો. માટે શારીરિક માનસિક અને આત્મિક બલ મેળવવા માટે બ્રહ્મચર્ય પાલો વીર્યને પુષ્ટ કરો.

૧૮૨ “પ્રમાદી અને આળસુ બનીને બેસી રહેવું તે પોતાને કેદખાનામાં નાંખવા જેવું છે.

કારણ કે તેવા માનવો-બીબઓનો નિન્દા કુથલી કરવામાં, કે શોક ચિન્તા કરવામાં અમુદ્ય અવસરને વૃથા

આંતર જ્યોતિ

૪૬૩

શુભાવે છે. ધર્મ ધ્યાન કે સ્વ યોગ્ય કાર્ય કરવાનું તેઓને સુઝતું નથી. અને નિન્દા કુથલી અગર સંતાપ-પરિતાપાદિ કરીને કર્મોના બંધનમાં પડે છે. તેથી કહેવાય છે, કે કર્મોનું બંધન તે પણ આંતર દૃષ્ટિએ કેદખાનું છે. આવા ખરાબ બંધનથી કદાપિ મુક્ત થવાનું નથી. અભિલાષાઓ સફલ બનતી નથી. અને પ્રતિકુલતા હાજર થાય છે. માટે દુષ્ટ કર્મોના બંધનમાં પડે નહીં. આ કેદખાનું એવું છે કે, દેખ્યું દેખાતું નથી. જે સદ્ગુરુ સંત મહા-ભાગોની સંગતિ થાય નહીં તે અનંત કાલ-અનંત ભવો સુધી તેમાં જ ઝકડાઈ રહેવું પડે છે. તમોને સ્વાધીનતા તો પ્રિય છે જ, પણ માર્ગ લીધો છે સ્વચ્છંદતા-પરાધીનતાને તો પછી સ્વાધીનતા ક્યાંથી મળે? માટે દુન્યવી પદાર્થોની અનુકુલતા મળી હોય તો આત્મોન્નતિ માટે અને પરાપકારાર્થે માનસિક વાચિક અને કાયિક વૃત્તિઓને-તથા પ્રવૃત્તિઓને યોજો. કે જેથી પ્રમાદ અને આળસ દૂર ખસે અને અનુભવ આવતો રહે. કોઈના કાર્યોમાં અહંકાર-અદેખાઈથી વિદ્ને નાંખશો નહીં. વિદ્ને નાંખવાથી પોતાની પડતીના જ કારણો ઉપસ્થિત થાય છે. તેથી વેર વિરોધાદિ ઘણા ભવ સુધી ખસતા નથી. “સાધન સંપન્ન હોતો-તપ જપ-સંયમ-અને પરાપકાર વિગેરેમાં પરાયણ બનીને શરીરને ખરોખર કસો. સોનાને પણ કષવામાં આવે છે. અને તેના વસા જોવામાં આવે છે. ત્યારે તેની કિંમત થાય છે. ખાઈ પીને પેટને પંચાળી તથા મેદને વધારવાથી કિંમત વધતી નથી. અને બલ આવતું નથી. પણ ઘટતું રહે છે. માટે

૨૬૪

આ. કીતિસાગરસુર રચિત

મોજ શોખનો ત્યાગ કરીને શરીરને કસવાની જરૂર છે. ખોરાકમાં-પોશાકમાં અને વહીવટમાં શક્ય સાદાઈ રાખે. ચોરો જારી વિગેરે સાત વ્યસનમાં લપટ અને નહી. પોતાનાથી અને એવું કાર્ય પોતે જાતે કરે. એટલે પગભર બનશે. બનતા સુધી નોકર-ચાકરનો કામ ભરાવે નહી. એટલે પરાધીનતા ખસતી જશે. અને સ્વાધીનતાનો અનુભવ આવતો રહેશે. જે શ્રીમંતો પોતાનાથી બનતું કાર્ય નોકરો-ચાકરોને બળાવે છે. તેથી પરાધીનતા ખસતી નથી. તેથી વિષમ-વિકટ વેળાએ તેમને ઘણું કષ્ટ પડે છે. દીન દીન બને છે.

૧૮૩ શરીર-અને મનને કસીને કાષુ રાખનાર શ્રીમંત સાધારણ હોય તો પણ વિષમ-વિકટ અવસ્થામાં જોખમના પ્રસંગો આવી મળતાં ગભરાતો નથી.

અને મુંઝતો નથી. તેવી અવસ્થામાં પોતાને માર્ગ શોધી લે છે. તેથી તેવી સ્થિતિ કાચમ રહેતી નથી અને પ્રથમની સ્થિતિ કરતાં સુંદર અવસ્થા આવી મળે છે એટલે શરીરની સાથે મનોવૃત્તિને કસીને કાષુ રાખવી તે ઉમદા અવસ્થાની નિશાની છે. જે આ પ્રમાણે વર્તવામાં આવે નહી તો સંસારમાં કોઈ વિચારે અને ભાવ અનંતજ્ઞાની સિવાય બાણી શકતા નથી. યશુપંખી અને કપટી પ્રપંચી-દંબીઓ પ્રાયઃ વિશેષતાયે માલુમ પડે છે ક્યારે આવી વિઘ્નો ઉપસ્થિત કરી વિકટ પ્રસંગો લાવી મૂકે તે કહી શકાય નહી. તે વખતે શરીર અને મન ઉપર કાષુ નહી હોય તો ઘણી વિષત્તિમાં ફસાવું પડશે અને તેનાથી નીકળવાનો રસ્તો

આંતર-બંધન

૪૬૫

બહુશે નહીં. કૃતજ્ઞતા કરતાં કૃતધનતા વિશેષ પ્રમાણમાં હોય છે. એક શ્રીમંતે વહીવટના કાર્યો કરવા માટે તથા ધરના કાર્યો કરવા માટે નોકર-ચાકરો રાખ્યા. અને પોતે એશ-આરામમાં શુભતાન બન્યો. કેઈપણ કાર્યની ઝીણવટથી તપાસ કરતો નથી. તો પછી પોતાના કાર્ય રીતસર ક્યાંથી બને ? નોકરો ચાકરો ફાવે તેમ વર્તે છે. શેઠ બંધે છે કે તેઓ સાફ કામ બબલે છે પરંતુ આ લોકો મુખે મધુરતા અને હૃદયમાં કાતી રાખતા હોવાથી ક્યારે લાગ આવે ને શેઠની પાંચમાલી કરીયે. ધરમાં તો શેઠાણી કુશળ હોવાથી ફાવી શકતા નથી. પણ દુકાનના વહીવટમાં ફાવટ આવશે આમ ધારી એક નોકરે હોટલમાં આ લાવી તેમાં બેભાન થવાની વસ્તુ નાંખીને પાચો. આ પીધો પછી શેઠ બેભાન થયા. તે અરસામાં નોકર ત્રણ હબરની રકમ લઈ પલાયન કરી ગયો. શુદ્ધિમાં આવ્યા પછી ખબર પડી કે અમુક નોકર રકમ ઉપાડી નાશી ગયો. તપાસ કરતાં પકઠાઈ ગયો. પણ ત્રણ હબરની રકમ હાથમાં આવી નહીં. હવે શેઠને ખ્યાલ આવ્યો નોકરો સાથે કામ લેવામાં પરિણામે પરિતાપની સાથે નુકશાની થાય છે. તેઓની મધુર વાણીમાં વિશ્વાસ રાખવો નહીં. આમ સમજી વહીવટનું કામ પોતે બંતે તપાસવા લાગ્યા. પોતાનાથી બનતું કાર્ય સ્વયંમેવ કરવું અને બીજા કાર્યો કરવામાં પણ આગસ કરવી નહીં. આ મુજબ વર્તન કરવાથી શરીર કસોટીમાં આવ્યું. સાથે સાથે શક્તિ વધવાથી આનંદ થવા લાગ્યો. આ પ્રમાણે જો મનને મનનિયમ તપજ્ઞપાદિકથી કષવામાં આવે. તો પ્રથમના આનંદ કરતાં ઓર આનંદની ખુમારી આવતી રહે અને

૪૬૬

આ. કીર્તિસાગરચરિ રચિત

કર્મોના બંધન ઠીલા થાય. માટે એશઆરામનો ત્યાગ કરી મન વચન કાયાને કસો.

૧૮૪ પોતાના અંતઃકરણ-માનસિક વૃત્તિઓની શુદ્ધિ માટે જ પ્રભુ સ્તુતિ-સ્તવન-સ્મરણ તથા પૂજાદિ કરાય છે. માનસિક શુદ્ધિ દ્વારા આત્મોન્નતિ થતી રહે છે.

આત્મા અને અંતઃકરણ અયોગી ચૌદમા ગુણસ્થાનકે બુદ્ધિ થાય છે. સયોગી તેરમા ગુણસ્થાનકમાં પણ દ્રવ્ય મન રહેલ છે. જ્યારે સર્વથા યોગનો નિરોધ થાય છે. ત્યારે આત્મા સાથે રહેલ અંતઃકરણનો વિયોગ થતાં આત્મા સંપૂર્ણ નિર્મલ બની સિદ્ધ સ્વરૂપે બને છે. તેથી પ્રથમ પરમેશ્વરની પ્રાર્થના-પૂજા ભક્તિ કરવાથી માનસિક વૃત્તિઓ નિર્મલ બનતી રહે છે. પરમેશ્વરની પ્રાર્થના-પૂજા બે પ્રકારે બની શકે છે. એક તો ઘણા મનુષ્યો ભેગા થએલ હોય તેમાં, અને બીજી એકાંત સ્થલે બેસીને, સામુદાયિક પ્રાર્થના વિગેરેમાં લાવની વૃદ્ધિ થતાં ઉદ્દાસ ભાગે છે. અન્યત્ર મન પરિભ્રમણ કરતું નથી. પછી માનસિક વૃત્તિઓ સ્થિર થતાં એકાંતમાં પ્રાર્થના પૂજા કરવામાં એર આનંદ આવતો રહે છે. એટલે સામુદાયિક પ્રાર્થના વિગેરે કરવામાં મનની નિર્મલતા થતી હોવાથી તેની પણ આવશ્યકતા છે જ, એકદમ એકાંતમાં બેસવાથી અભ્યાસના અભાવે સ્થિરતા રહેવાં ઠુશક્ય છે. માટે ચિત્તની પ્રસન્નતા માટે સામુદાયિક—પ્રાર્થનાદિકની જરૂર છે. અને એકાંતની પણ આવશ્યકતા છે. કારણ કે તે સિવાય પ્રાણ્ય નિયમન ચિત્તનિરોધ-શુદ્ધિ-એકા-

આંતર જ્યોતિ

૪૫૩

અતા અને આત્મ ચિન્તવન બનવું હુકર છે. તથા આત્મ બલ-
વધતું નથી, સમયની અનુકૂલતા મુજબ એકાંતમાં આધિ-
વ્યાધિ અને ઉપાધિ રહિત ધીરજ પૂર્વક શાંત મનથી કરેલી
જીનેશ્વરની આરાધના, અનેક ભવના સંચિત કર્મોને દુર
કરે છે, પણ બેહરકારીથી-એકાગ્રતા વિના કરેલી ઉપાસના
યથાર્થ ફલવતી બનતી નથી. ક્રૂરતા કાંઈક પુણ્યબંધમાં
કૃતાર્થ બને છે. આપણે તેા કર્મ મલને દુર કરવેા છે. તે
સ્થિરતા વિના ક્યાંથી બને ? પુણ્યોદયે પારસમણિ પ્રાપ્ત
થએલ હોય. તેનો સ્પર્શ થતાં સુવર્ણ થાય છે. અને સુવ-
ર્ણથી સાધન સંપન્ન બનાય છે. આલુવિકાદિકની ચિન્તા
રહેતી નથી. પણ તેનાથી કર્મકાટની શુદ્ધિ થતી નથી.
પરંતુ ભક્તિ ભાવ પૂર્વક એકાગ્રતાથી કરેલી ઉપાસના, મનો-
શુદ્ધિ કરીને કર્મ મલને કાઢવા સમર્થ બને છે. માટે દરરોજ
એકે ય કાલ જીનેશ્વરની પ્રાર્થના-પૂજા-સ્તુતિ કરવી બેઠબે
જા સિવાય આધિ-વ્યાધિ-વિડંબના ખસતી નથી. અને
માનસિક વૃત્તિ સ્થિર થતી નથી. તે માટે સત્ય સુખના
અભિલાષીબનો ઉપરોક્ત ઉપાસના કરીને સાચા સુખના
સ્વામી બન્યા છે.

૧૮૫ “ જીનેશ્વર-પરમેશ્વરના ગુણોની દૃઢ શ્રદ્ધા અને
આત્મામાં પૂર્ણ વિશ્વાસ વિના એકાગ્રતાથી
ભક્તિ ઉપાસના બનવી અશક્ય છે.

શ્રદ્ધા અને વિશ્વાસથી સદ્ગુણી બનામ છે. નહીં કે
ચિન્તા-સંતાપ વિગેરે કરવાથી. કર્મોના આધારે સંસાર
સાગરમાં અનંતવાર પરિબ્રમણ થએલ છે અને યથેચ્છે

૪૬૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

દરમ્યાન અનંત યાતના લોગવી હશે. અને લોગવવી પડશે. માટે દેવ દુર્લભ માનવ ભવ પામીને એવી ઉમદા ઉપાસના કરે કે અનંત ભવના કર્મો ખસવા માંડે અને લઘુકર્મો ખની અલ્પભવમાં સંસાર સાગરનો પાર થાય. સોનુ ચાંદી-કે નોટોનો સંગ્રહ કરવાથી શોક-ચિન્તા-કલેશ-કંકાસાદિ સંસારનો આરો આવશે નહીં. પાર પહોંચાશે નહીં-ઉલ્ટી કર્મો અંધ સાથે ચિન્તા પરિતાપાદિ જ્વાલાઓ વધવાની જ. “એક ઝવેરીની એવી માન્યતા હતી કે સોનુ ચાંદી-વિગેરેનો સંગ્રહ હશે તો ચિન્તાઓ નાબુદ થશે. નિશ્ચિંત રહી શકાશે આ વિચારી તેને સંગ્રહ કરવા લાગ્યો કે પારસમણિ મળે તો શાંતિ મળે. આવો વિચાર કરીને પારસમણિની શોધમાં ગામોગામ-નગરે નગરે ભટકે છે. પણ તે પ્રાપ્ત થયેલ નહીં હોવાથી કંટાળી કોઈ એક ગામની બહાર વૃક્ષની છાયામાં આરામ લેવા બેઠો. તેવામાં ભરવાડના મહોટા ઘેટાના ગળામાં બાંધેલ પારસમણિ દેખી ઘણો ખુશી થયો. હૃદયમાં ઉત્સાહ આવ્યો. ભરવાડને તેની ઇચ્છા મુજબ રકમ આપી તે ગ્રહણ કરીને પોતાના સ્થલે આવી ગામમાં જોટલું લોખંડ હતું તે એકકું કરી પારસમણિના સ્પર્શથી સોનુ બનાવ્યું. તો પણ ચિન્તા વલોપાત ગયો નહીં. બીજા ગામમાંથી તથા શહેરમાંથી લોખંડ લાવી સુવર્ણ બનાવ્યું. હવે તો તેનું રક્ષણ કરવાની ચિન્તા બાળવા લાગી. એક ઘડી પણ ચેન પડતું નથી. જ્યારે પારસમણિ હતો નહીં ત્યારે ઘડી ભર શાંતિ રહેતી તેથી ચિન્તાને દૂર કરવા માટે ગુરૂદેવની પાસે આવી વંદના પૂર્વક હૃદયનો દાહ મટે અને શાંતિ મળે. તે માટે પુછવા લાગ્યો.

આંતર જ્યોતિ

૪૬૬

સુરહેવે કહ્યું કે દેવ-દેવેન્દ્રની સાદ્યળી મળે તો પણ ચિન્તા વલોપાત ખસવો અશક્ય છે. માટે ચિન્તા શોકને દૂર કરવો હોય તો જીનેશ્વરની એકાગ્રતા પૂર્વક પૂજા-પ્રાર્થના-ભક્તિ કર કે જેથી તારી મનોશુદ્ધિ થાય અને વલોપાત વિગેરે સતાવે નહી. આજીવિકાનું સાધન તો તારી પાસે મન માન્યું છે. તેથી કલેશ ખસશે નહી. આ શ્રવણ કરી દરરોજ ત્રણેય કાલે સ્થિરતાથી સમુદાયમાં તેમજ એકાંતમાં ઉપાસના કરવા લાગ્યો. ચિન્તા શોક વિગેરે ગયા. અને સુખશાતાનો અનુભવ આવવા લાગ્યો.

૧૮૬ આપણે મનુષ્યભવ પામ્યા છીએ તે જનસમૂહના સારા-ખરાબ અભિપ્રાયો-કાર્યો જાણી તથા સાંભળી હર્ષ-શોક-વલોપાતાદિ કરવા પ્રાપ્ત કરેલ નથી.

પરંતુ પોતાનું તથા પરનું કલ્યાણ સાધવા અને શુભ કાર્યો કરવા જન્મ ધારણ કરેલ છે તે ક્ષણે ક્ષણે લક્ષ્ય સમ્પાદનાની જરૂર છે. તેથી જ કોઈપણ વ્યક્તિ સાથે વાત ચિત્ત કરતાં મુખમાંથી એક પણ શબ્દ તુચ્છતાનો પીડાજનક નીકળવો ન જોઈએ તેથી ઘણા કંકાસ-કલેશ થતાં વિરામ પામે છે, અને વચનયોગે પાપો-અપરાધો થતા નથી. ઉપ-યોગ પૂર્વક બોલવાથી કાયિક અને માનસિક વૃત્તિઓમાં શુભ અસર થાય છે અને સંગઠન સાધી શકાય છે. સદ્ગુણો પણ ક્યારે આવીને નિવાસ કરે ? કે જ્યારે કાયિક-વાચિક અને માનસિક વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિમાં શુભ સંસ્કાર પડ્યા હોય ત્યારે જ કાળમાં આવે છે. ભલે મછી ધનાઢ્ય હોય કે સત્તાધારી

૪૭૦

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

હોય પણ મન વચન અને કાયાનો જેઓએ કબલે મેળવ્યો નથી. તેઓની સભ્ય જનસમુદાયમાં કહર થતી નથી. સ્વાર્થને લઈ સ્વાર્થી માનવો વખાણ કરે પ્રશંસા તથા કહર કરે તેથી શું ? સભ્ય સુર સમુદાય તો સદ્ગુણોની કિંમત આંકી કહર કરે છે સંપત્તિ અને સત્તા તો આજ છે અને કાલે નથી. માટે જનસમુદાયના સારા-નરસા અભિપ્રાયોને બાણી-સાંભળી હર્ષ શોકને ધારણ કરો નહી. અને મન-વચન-કાયાની વૃત્તિ-પ્રવૃત્તિઓ ઉપર લક્ષ રાખો. અનાદિ કાલથી હર્ષ શોક-સંતાપાદિ કરવાની ટેવ હોવાથી ઉપયોગ રહે નહી. અને વૃત્તિઓ-પ્રવૃત્તિમાં મલીનતા થાય તે ખનવા જોગ છે પરંતુ આત્મામાં નિરીક્ષણ કરવાની શક્તિ રહેલી છે તેથી આત્માને વળગેલી મલીનતાને ખસેડવા માટે પ્રયત્નશીલ બનો પણ જેમ તેમ ચાલવા દો નહી. અધિક મલીનતા થવાથી નીચેના ધોરણમાં જવું પડશે તે ધોરણમાં અનીચ્છાએ, પૂરો માર પડશે તે વખતે તમારી પીડાના શબ્દો કોઈ સાંભળશે નહી. તે પણ દશ-બાર વર્ષો સુધી નહી. હજારો વર્ષ પર્યાંત. માટે નશો ઉતારીને ચેતો ? મનુષ્યભવ આગળ વધવાને મળ્યો છે. પાછલા ધોરણમાં પડવા માટે નહી. જો ઉપયોગ રાખીને ચેત્યા છો તો કોઈપણ વ્યક્તિ તમોને હલકા અને પીડાજનક ધોરણમાં પાડવા માટે સમર્થ નથી. સ્વયમેવ સારા વિચાર-વિવેક પ્રવૃત્તિના આધારે ઉંચા ધોરણમાં જઈ શકે છે માણુસાઈના-દિવ્યતાના લાભો લેવા સમર્થ બને છે, અન્યથા હલકા-નીચા ધોરણમાં, કેવા સંકટો છે તે તમો બાણી ગયા.

આંતર જ્યોતિ

૪૭૧

૧૮૭ સદ્ગુણી સજ્જનોની ટીકા કરનાર નિન્દા-તિર
સ્કાર કરનાર ઘણા જગતમાં હોય છે. કારણ કે
લોકોને સદ્ગુણો પસંદ પડતા નથી.

તેથી કહેવા મંડી પડે છે. કે આ લોકો નિર્બલ-
બાયલા છે. જગતનું કલ્યાણ કરવા શક્તિમાન નથી. સામે
આવેલા પ્રતિકુલ વર્ગની ખરોખર ખબર લેતા નથી, અને
કોઈ અપમાન-નુકસાન કરે તો પણ સહન કરી લે છે. આ
પ્રમાણે તેવા માણસો જોલે તો પણ ગભરાવું નહીં, ટીકા-
નિન્દા થયા વિના આગળ ઉન્નતિમાં વધાતું નથી. અને
આની લેવું કે જે ટીકા કરનારો છે તે ભવિષ્યમાં પસ્તાવો
કરનાર ખનશે ભલે અત્યારે જેમ ફાવે તેમ ફેંકે રાખે પણ
સદ્ગુણો સિવાય કોઈને પણ ત્રણેય કાલમાં સુખ શાંતિ મળી
શકતી નથી. ભલે પછી અહિંસા-સંયમ-તપાદિ અને પાંચ
મહાવ્રતો માનતા હોય નહીં. પરંતુ જ્યારે વ્રત નિયમાદિ
જિવાનાને, મિથ્યાત્વ-અવિરતિ કષાયયોગ અને પ્રમાદથી વિષ-
નિઓ-વિડંબનાઓ આવી લાગે ત્યારે પોકારો પાડતા સદ્-
ગુણીની પાસે આવી પોતાનો રક્ષણ માર્ગ પુછે છે. માટે
સત્યમેવ મંગલમ્ આ સૂત્રને અનુસરનારાજ પ્રશંસા પાત્ર
બને છે. અને વ્રતાદિકને નહીં માનનારા-માર ખાઈ વિટંબના
લોગથી પછી અહિંસા સંયમ-સત્યતપાદિકને માનનારા બને
છે. ‘કેટલીક વાર પથ્થર જેવા માણસો પણ આકૃત પ્રસંગે
નમ્રતા-સરલતાને ધારણ કરી સત્ય સમજે છે. અને સ્વીકાર
કરે છે. સદ્ગુણીઓને તો સંપત્તિના સમયે તેમજ વિપત્તિની
વેલાએ હર્ષશોક સંતાપ થતો નથી. તે તો સમજે છે કે

૪૭૨

આ. કીર્તિસાગરસૂરિ રચિત

જેવું વાવેલું છે. તેવું આવી મલે છે. આ મુજબ ધારણા હોવાથી મોહમુગ્ધ અંનતા નથી. કારણ કે ઔદયિક ભાવે ઉપસ્થિત થએલી સંપત્તિ અને વિપત્તિ-વિટંબના કાયમ રહેતી નથી. તેને જાણનાર આત્મા કાયમ ત્રણે કાલમાં રહે છે. અને હર્ષશોક જ્યારે થાય નહી ત્યારે ઉત્તરોત્તર આત્મા, નિર્મલ થતો અને વિકાસ પામતો જાય છે.' કોઈ સદ્ગુણી સદાચારીને એવા ભાગ્યોદયે સાહ્યળી-સંપત્તિ ખસી ગઈ, તેના ખદલામાં વિટંબના-આકૃત આવી તો પણ નિર્ભય બની દીર્ઘ દૃષ્ટિએ સહન કરીને વ્રત નિયમાદિકતું પાલન કરવામાં તત્પર બનેલ સંપત્તિ સાહ્યળી ચાલી ગઈ પણ આત્મ વિશ્વાસ અને સુદેવ-સુગુરૂ અને સુધર્મની દૃઢ શ્રદ્ધાના યોગે તેમની આજ્ઞા મુજબ વ્યાપાર કરતાં સંઘરેલા માલનો ભાવ વધતાં વિપત્તિ દૂર થઈ. સાધન સંપન્ન બની પ્રથમ કરતાં પણ અધિક સદાચારતું પાલન કરવા લાગ્યો. અને અનુભવ આવ્યો કે, આત્મતત્ત્વ અને તેના સાધનો જગતમાં જયવંતા છે. અને પ્રારબ્ધ યોગે મળેલ સંયોગો કાયમ રાખવા માટે ઇચ્છીએ તો પણ રહેતા નથી.

૧૮૮ “ દેહી અને દોષીજનો પોતાનો સ્વાર્થ સાધવા અને સ્વદોષોને ગુપ્ત રાખવા ખાતર વિનય નમ્રતા સારી રીતે કરે છે.

તેથી ખુશી થવા જેવું નથી. પણ તેઓનાથી ચેતી ચાલવા જેવું છે. કારણ કે સ્વાર્થ સધાઈ રહ્યા પછી પોતાનો ભાવ ભજવવામાં બાકી રાખશે નહી, પરંતુ જેઓ નિર્હંભ અને સરલ પરિણામી છે. તેઓ કદાચ રીતસર

આંતર જ્યોતિ

૪૭૩

સામો વિનય કરે નહીં તો પણ નાખુશ થતા નથી. કારણ કે તેઓને સ્વાર્થ સાધવો નથી. અને સ્વ દોષોને છુપાવવા નથી. પોતાનું કલ્યાણ સાધવા માટે રીતસર વિનયવાન હોય છે તે નમ્રતાને ધારણ કરીને નિર્દોષી બનીને ગુરૂદેવને પુછે છે. હે ગુરૂદેવ મારું કલ્યાણ શ્રેયઃ કયા આધારે સધાય ? સમ્યગ્જ્ઞાની ગુરૂ મહારાજ કહે કે, અરે ભાગ્યશાલી આવા પ્રશ્નને પુછનાર વિરલ હોય છે. સાંભળીને બરોબર ધારી રાખ ! હું એકલો છું. પરિવાર રહિત સહાય વિનાનો છું, મારું કલ્યાણ કેવી રીતે સધાશે, આવો વલોપાત કદાપિ કરવો તહીં. પણ શક્ય પુરૂષાય કરવામાં પ્રમાદ કરવો નહીં. ભાગ્ય પુરૂષાર્થને આધીન છે. મનુષ્યો-પુરૂષાર્થને આધારે ભાગ્ય વધારી શકે છે. અને સંસારના વિષય-કષાયમાં રગડા-જગડામાં અન્યને છેતરવામાં જો પુરૂષાર્થ માને તો દુભાગ્યને અધમંત્રણ આપી દુઃખી બને છે ભલે એકાકી-પરિવાર વિનાનો તેમજ સહાય રહિત હોય, તો પણ જે દંભ કરતો નથી. વ્યભિચાર ચોરી જારી કરતો નથી અને જીનેશ્વરની આજ્ઞા મુજબ રીતસર ધાર્મિક ક્રિયામાં આડઠ થાય છે. તેઓનું કલ્યાણ સધાય છે. રાજનો પ્રભુનો ગુન્હેગાર બનતો નથી તેથી ભાગ્ય વધતાં તેઓને અનુકુલતા મળી રહે છે. જે ચોરી જારી કરતો હોય કરાવતો હોય, તેની અનુમોહના-પ્રશંસા જાહેરમાં પણ કરતો હોય-તેવાને એકાંત સ્થાનમાં રાખવા માટે અનુકુલતા કરી આપતો હોય, તેઓનો પાસેથી સા પડાવી લેતો હોય-મસલત ખાતગી કરતો હોય તે સર્વે ચોર-વ્યભિચારની કોટિમાં ગણાય છે. માટે તેવા

૪૭૪

આ. કીર્તિસાગરસરિ રચિત્ત

અપરાધનો ત્યાગ કરી ન્યાય નીતિ પૂર્વક વર્તન રાખવું તેથી સ્વપરનું હિત સધાય છે. માટે હું એકાકી વિગેરે છું. તેવી ચિન્તા કર નહી, એકાકી ધાર્મિક અને નિર્દોષી આત્મના સ્વરૂપને ઓળખવામાં જે શક્તિમાન બને છે. તેને અનુકુલતા મળી રહે છે. જ્યારે ત્યારે એકાકી થયા સિવાય પરિવારવાળાને નિશ્ચિંત બનાવું નથી. પરિવારવાળા સમ્યગ્ જ્ઞાનીને એકલા બનવું તે અધિક પસંદ હોય છે. પણ એકાકી થવું તે દુષ્કર છે. કારણ કે.

૧૮૬ તેઓને પરિવારની ચિન્તા તેમને આગળ વધારવાની ઇચ્છા આડી આવીને ઉપસ્થિત થાય છે જે ભાગ્યશાલી, સમ્યગ્જ્ઞાની અને આજ્ઞા મુજબ શક્ય વર્તનશાલી હોય તે રીતસર આત્મ તત્ત્વમાં રમણુતા કરે છે.

માટે આત્મ કલ્યાણ સાધવું હોય તો દુન્યવી વલોપાતનો ત્યાગ કરી યથાશક્તિ પુરૂષાર્થ કર ? પરિવાર પ્રાપ્ત થયા પછી જ્યારે તેનો વિયોગ થાય છે. ત્યારે પરિવારમાં માન્યતા ધરાનારને ઘણું કષ્ટ સતાવ્યા કરે છે. પરિવાર કાયમ હોય તો પણ આયુષ્ય ખતમ થતાં તેઓને મૂકીને પરલોકે તો જવું પડે છે ને ? તો પછી ચિન્તા કરવાની જરૂર નથી. આત્મહિતનું કાર્ય અસાધ્ય માનવું નહી. યુક્તિ પૂર્વક કાર્ય કરવાની યાત્રતા-યોગ્યતા, દીર્ઘદર્શી અને તલસ્પર્શી વિચાર સમજ શક્તિની બક્ષીસ હોય અગર એકાગ્રતા પૂર્વક પ્રાપ્ત કરી હોય તો સાધ્ય બને છે. રંક હોય તો પણ મહારાજ બને છે. શઠ હોય તે શેઠ બને છે, ઓહોશ હોય તે બહાદુર

આંતર યોતિ

૪૭૫

ખને છે, ફક્ત જીનેશ્વરની આજ્ઞા મુજબ વર્તનશાલી થાય તોજ. અન્યથા સંસારાટવીમાં ઠેર ઠેર કંટકો ઉપસ્થિત થઈ વિઘ્નો ઉભા થાય છે. માટે હિત સાધવું હોય તો કથન મુજબ વર્તન-વિચાર અને વિવેક રાખવો. એક ગૃહસ્થને આજીવિકાનું સાધન સાફ હતું. પણ પટારા-ખટારા ભરાય એવું ધન હતું નહીં. મોજમજાહ-એશઆરામની અધિક તમન્ના હતી. પણ મોજમજાહ નહીં મળતી હોવાથી દરરોજ ચિન્તા-સંતાપ કરતો. ભાગ્યયોગે સાધર્મિક બંધુનો સહાય મળવાથી વેપાર કરતાં ફાવી ગયો. અને ધનાઢ્ય બન્યો અને માનસિક અભિલાષાને પૂર્ણ કરવા એશઆરામ-મોજમજાહમાં ગુલ્તાન બન્યો પણ જે વેપારમાં ફાવટ આવતી હતી. તેમાં ફાવ્યો નહીં. મિલકત ઓછી થવા માંડી. સાથે સાથે અશક્તિ અને વ્યાધિએ બરોબર ઘેરો નાંખ્યો. રંડીબાજીમાં મોજમજાહમાં સ્વશરીરની અને આત્માની અધોગતિમાં શુભ વિચાર-વિવેક પણ હોય ક્યાંથી ? આતો પ્રથમની સ્થિતિ કરતાં અધિક દુઃખી થયો. રંક-કંગાલ જેવો બન્યો. દવામાં હજારો રૂપિયાનો વ્યય કર્યો, એકલી દવા શું કરે ? છેવટે કંટાળી તદ્દન અશક્ત બનેલ હોવાથી સુદેવ-સુગુરુનું શરણું સ્વીકાર્યું ગુરુદેવે યુક્તિ પૂર્વક ઉપદેશ આપી સન્માર્ગે વાળ્યો પહેલાં વ્યસનનો ત્યાગ કરવાથી અને ધર્મની રીતસર આરાધના કરવાથી ચિન્તા-વલોપાતની સાથે અશક્તિ અને વ્યાધિ પણ ખસી ગઈ. પૈસાઓને સાત ઘરોમાં વાપરવાથી મોજમજાહ કરતાં પણ અધિક આનંદ અને ઉત્સાહ થવા લાગ્યો. અંતે પરિવારની ચિન્તાનો પણ ત્યાગ કરી આત્મહિતાથી સર્વ

૪૭૬

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

સંયોગોનો ત્યાગ કરી મહારાજ બન્યો. સ્વપરતું શ્રેય સાધ્યું.
૧૯૦ શ્રી સર્વજ્ઞ-અનંતજ્ઞાનીએ કથિત સૂત્રોનો અગર
એક પણ સૂત્રનો વિચાર અને વિચેક પૂર્વક
પુનઃપુનઃ મનન નિદ્ધિધ્યાસન કરવામાં આવે
તો માનવો મદ-મદનનો ત્યાગ કરી આત્મ
તત્ત્વમાં વિરામ પામી અનંત ભવના
પરિબ્રમણને ટાળવા માટે સમર્થ બને.

તે વિના કર્મોની નિર્જરા થવી અશક્ય છે. અને સાચા
સુખને મેળવવાનો સાચો ઉપાય પણ નથી. સુખના અર્થીજનો
વિવિધ પ્રયાસ કરે છે, લાગેલા અગ્નિને બુઝાવવામાં આવી
પડેલી વ્યાધિને કાઢવામાં શત્રુઓનો નિગ્રહ કરવામાં ઉદ-
રાણી હોય તો વસુલ કરવામાં અને ઘન ધાન્યાદિ પરિગ્રહનો
સંગ્રહમાં તથા માથે દેવું હોય તો તેને દૂર કરવામાં
વિલંબ કરતા નથી. છતાં સાચા સુખની પ્રાપ્તિ થતી નથી.
કારણ કે, કર્મોનું દેવું ઋણ બાકી છે. તેને દૂર કરેલું નથી.
તેથી વારે વારે સત્ય સુખમાં વિઘ્નો આવીને હાજર થાય
છે. કોઈ પણ પ્રકારે સ્થિરતા થતી નથી. માટે આજીવિકાના
સુખ ખાતર પ્રયાસો કર્યા પણ કર્મોને દૂર કરવા માટે ક્યારે
પ્રયાસ કરશો ? તમારી ચતુરાઈ બહાદુરી, અગર વિદ્વતા ક્યારે
મનાય અને ક્યારે સાર્થકતા ગણાય કે જ્યારે કર્મોને દૂર
કરવા જ્ઞાન પૂર્વક પ્રયત્નશીલ બનો ત્યારે. નહીતર તે ચતુરાઈ
વિગેરે સંસાર સાગરમાં પુનઃપુનઃ પરિબ્રમણ કરાવીને થકવી
નાંખશે અને સત્ય શાંતિ લાખો યોજન દૂર રહેશે તમે
ભાગ્યોદયે ધનાઢય બન્યા. સન્માન-સત્કારાદિ, જનસમુદાય

આંતર જયોતિ

૪૧૭૭

તરફથી કે અધિકારી સરકાર તરફથી મેળવ્યું અને ખુશી થયા પરંતુ જ્યારે ઘાતીયા કર્મોને ઘાત કરી આત્મ સ્વરૂપમાં રમણતા થાય ત્યારેજ ખુશી ચવા જેવું છે. માટે તે કર્મોને ઘાત કરવાનો વિચાર-પ્રયત્ન કરવો તે આવશ્યક છે. સંસારની ભૂલ ભૂલામણીમાંથી અને ભ્રમણામાંથી બહાર નીકળે તે બહાદુર અને શૂરવીર. સમ્યગ્ શ્રદ્ધા પૂર્વક સમ્યગ્જ્ઞાની વ્યાવહારિક કાર્યો પ્રમાણિકતાએ કરીને પણ કર્મોને દૂર કરવા માં પ્રમાદ કરતા નથી, કારણ કે તે આધારે માણસાઈ મળી અન્તરાત્મા બનાયું. હવે પરમાત્મા પદની પ્રાપ્તિ માટે અવશ્ય પ્રયત્ન શીલ બને છે. કેટલાક ધનાઢય કહે છે. કે અમોને ચિન્તા શોક-સંતાપ જેવું છે નહીં. તેતો ઠીક છે. પરંતુ શોક સંતાપ-વિડંબનાના મૂલીયાં અદ્યાપિ વિદ્યમાન છે. તે ક્યારે પાંગરી નવપદ્મવિત બને સંકટ સંતાપાદિક ક્યારે ઉપસ્થિત થાય તે જ્ઞાની સિવાય કહેવા માટે કોઈ સમર્થ નથી. તેથી તેઓના મૂલને દુર કરવા પ્રયત્ન શીલ બનવાની જરૂર છે. માટે પરિશ્રદ્ધની મમતાનો ત્યાગ કરીને આત્મતત્ત્વ ઝોળખવા માટે સંતોષને ધારણ કરી ધર્મ ક્રિયામાં તત્પર બનો.

૧૯૧ વર્તમાનકાલમાં કર્મોની કુદુતાને દૂર કરવા

આરંભ સમારંભ કરવા પૂર્વક પરિશ્રદ્ધનો સંગ્રહ

કરીને મીઠાશ માની પણુ તેની કુદુતા ગઈ નથી,

માટે ભાવિમાં શુભ ફલોની મીઠાશ લેવા તથા તેનો ઉભલો

આસ્વાદ લેવો તે ભવિષ્ય તમારા હાથમાં છે ભાવીને સુધા-

રશે તો વર્તમાનકાલ સુધરેલો છે તે માનશે. સુંદર ફલોની

૪૭૮

આ. કીર્તિસાગરસુરિ રચિત

મીઠાશનો અનુભવ આંખ્યા કરશે. કડવા ફલ આપે તેવું વૃક્ષ ઘર આંગણે રહ્યું હોય તેને તમો મૂલમાંથી દૂર કરો નહીં અને ઉપર ઉપરથી ડાળા-પાંખડાને દૂર કરો તો તેથી કડવા ફલ નષ્ટ થતાં નથી. વખત જતાં તેવા કટુક ફલોને આપવા વૃક્ષસમર્થ અને છે માટે તેને દૂર કરો.

જ્ઞાનીઓ કર્મોરૂપી વૃક્ષોને દૂર કરવા કમ્મર કસે છે અને મૂલમાં લૂણો લગાવી દૂર કરે છે તેથી તેઓ સાચા સુખના સ્વામી બની આનંદનો આસ્વાદ લોધા કરે છે કટુક વૃક્ષોને દૂર કર્યા સિવાય અને મધુરા વૃક્ષોને રોપ્યા વિના મીઠાશ ક્યાંથી આવશે ? નીતિશાસ્ત્ર કહે છે કે, બલવાનને નમસ્કાર કરીને વશ કરવો શૂરાઓને ભેદ પડાવી કબજે કરવો અને સરખે સરખાને પરાક્રમ બતાવીને વશ કરવો. પરંતુ કર્મો તો તમારી આગળ-અન્તરાત્મા બનેલની આગળ કંગાળ છે. તો પછી તેઓને કબજે કરી દૂર હઠાવવા માટે આગસ કરવી જોઈએ નહીં. પ્રમાદમાં પડી અગર ઉપેક્ષાવૃત્તિ ધારણ કરશે તો તે કંગાલો કારમો કેર કરશે પછી લહેર ક્યાં ભાગી જશે તેની ખબર પડશે નહીં. પરિશ્રદ તે ભયંકર શ્રદ છે તેની સહાય વક્રગતિ છે તેથી મૂલ રાશોમાં આવતો નથી. જેમ તેમ પરિશ્રમણ કરવા પ્રયત્નશીલ છે માટે પરિશ્રદ કારમો કેર કરે નહીં તે માટે કબજે કરી મૂલ આત્મસ્વરૂપને પ્રાપ્ત કરવા તેનો સહારો લો પણ વધારો નહીં. જો વધાર્યા કરશે તો મમતા-અહંકાર તથા ક્રોધાદિને ઉશ્કેરી જે અલ્પ પ્રમાણમાં શક્તિ છે તેનો પણ નાશ કરીને પટકી પાડશે. આપોતું તથા દુઃખ પીડાતું મૂલ પરિશ્રદ છે. પરિશ્રદના

આંતર જ્યોતિ

૪૭૬

ઉપર રાજ્યના અધિકારીઓ તથા ચોર-ખીસા કાતરનારાઓ નજર ફેરવ્યા કરે છે. અને ટેક્ષ-લાગાઓ નાંખી હેરાન કરવા ખાકી રાખતા નથી. અનીચ્છાએ રાજ્યના અધિકારીઓને અને ચોર ગુંડાઓને આપવું પડે છે એટલે પરિશ્રદ્ધ વધારવામાં સંતોષ હશે નહીં. અને પાપ દુઃખ આવીને ઉલ્ટુ વધ્યું. તેના કરતાં પરિશ્રદ્ધ હોય તો પરોપકાર કરે અગર સંતોષ રાખી ધાર્મિક માર્ગને શ્રદ્ધા કરી ભવિષ્યમાં સારા-મધુરા ફલ મળે તે માટે બલને ફેરવે તેથી જ પરિશ્રદ્ધની સફલતા થાય છે. પરિશ્રદ્ધ તો પરિણામે જળે ટુંપો દે એવો છે. ટુંપો લાગવાથી ઘણાય માનવો મરણ પ.મ્યા.

પોતાના કુલના-પરિવારના રક્ષણ માટે એકનો ત્યાગ કરનાર-ગામ-નગરના રક્ષણ માટે કુલનો ત્યાગ કરનાર તથા દેશ-રાષ્ટ્રના રક્ષણ માટે ગામનો ત્યાગ કરનાર ઘણાએ હોય છે. પરંતુ પોતાના આત્માના રક્ષણ માટે કુલ પરિવાર-તથા ગ્રામાદિનો ત્યાગ કરનાર વિરલ હોય છે. કારણ કે કુલાદિના ત્યાગ કરવામાં યશઃકીર્તિ તથા પ્રશંસાની અભિલાષા હોવાથી આનંદ પૂર્વક તેઓનો ત્યાગ કરી શકે છે. પણ તેઓ અહંકાર-મમતા-અદેખાઈ-નિન્દાદિકનો ત્યાગ કરી શકતા નથી. પરંતુ આત્માના રક્ષણમાં તો અહંતા-માયા-મમતાનો ત્યાગ કરવાનો હોવાથી, એટલે સર્વસ્વનો ત્યાગ હોવાથી તે કુલાદિકનો જ્યારે ત્યાગ કરવાનો અવસર આવે ત્યારે મોડ મુઘ્ધ મુઝવણમાં પડે છે. પરંતુ રાગ-દ્વેષ-મોહાદિકના ત્યાગ કર્યા સિવાય જેનો ત્યાગ કર્યો તેની કિંમત કેટલી ? શરીર વિગેરેનું રક્ષણ કયું. પણ શરીરમાં

